

بسم الله الرحمن الرحيم

مجموعه‌ی قوانین عملی

منهاج فردوسیان

(نسخه‌ی دوم)

حاج فردوسی

شناسنامه‌ی کتاب

عنوان: مجموعه‌ی قوانینِ عملیِ منهاجِ فردوسیان (نسخه‌ی دوم)

مؤلف: حاج فردوسی

سال نشر: ۱۳۹۳

قطع: رقعی

تعداد صفحات: ۷۶۵ صفحه

قیمت: رایگان

مرکز پخش: پایگاه رسمی حاج فردوسی (HajFerdowsi.Help)

فهرست مطالب

مقدمه	۴۱
سه رکن تکامل:	۴۲
مزایای نسخه‌ی دوم بر نسخه‌ی اول:	۴۲
روش استفاده از برنامه:	۴۴
چند هشدار:	۴۸
چند توصیه:	۴۸
چند تذکر:	۴۹
قوانین عملی طبقه‌ی اول	۵۱
قوانین عملی طبقه‌ی دوم	۵۳
✓ امور عبادی (۲):	۵۴
استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):	۵۴
طهارت (وضو، غسل، تیمّم):	۵۴
نماز:	۵۴
رکوع:	۵۴
سجده:	۵۴
تعقیبات:	۵۴
نافله:	۵۴
نمازهای خاص:	۵۴
نماز شب:	۵۴

۵۴..... نماز جماعت:

۵۴..... اذان و اقامه:

۵۴..... مسجد:

۵۴..... عیدین:

۵۴..... روزه:

۵۴..... قرآن:

۵۵..... ذکر:

۵۵..... دعا:

۵۵..... صلوات:

۵۵..... استخاره:

۵۵..... سایر عبادات:

۵۵..... حج:

۵۵..... حج منہاجیون:

۵۵..... حج منہاجیات:

۵۵..... عمره:

✓ امور علمی (۲): ۵۵.....

۵۵..... علم‌آموزی:

۵۵..... دانش و دانشمند خوب:

۵۵..... دانش و دانشمند بد:

۵۵..... باورها:

✓ امور فردی (۲): ۵۵.....

۵۶..... آرایش:

۵۶..... لباس و پوشیدنی‌ها:

۵۶..... کفش:

۵۶..... انگشتر:

۵۶..... مکارم اخلاقی:

۵۶..... خواب:

✓ امور خانوادگی (۲): ۵۶.....

۵۶..... ازدواج:

۵۶..... طلاق:

۵۷..... زن:

۵۷..... بچه‌دار شدن:

۵۷..... جنین و نوزاد:

۵۷..... کودک:

۵۷..... فرزند:

۵۷..... خانه:

✓ امور جنسی (۲): ۵۷.....

۵۷..... منہاجیون:

۵۷..... منہاجیات:

✓ امور درمانی (۲): ۵۷.....

۵۷..... حجامت:

✓ امور بهداشتی (۲): ۵۷.....

۵۸..... مستراح:

۵۸..... حمام:

۵۸..... نجاسات و خبائث:

۵۸..... نوره کشیدن:

۵۸..... ناخن گرفتن:

۵۸..... مو:

۵۸..... محیط زیست:

✓ امور تغذیه (۲): ۵۸.....

۵۸..... آداب خوردن:

۵۸..... خوردنی‌ها:

۵۸..... خوراکی‌های توصیه شده:

۵۸..... خوراکی‌های نهی شده:

۵۸..... آداب آشامیدن:

۵۹..... **امور تفریحی (۲):**

۵۹..... آداب سفر:

۵۹..... مسافر:

۵۹..... مرکب:

۵۹..... شکار:

۵۹..... **امور اخروی (۲):**

۵۹..... محتضر:

۵۹..... غسل میت:

۵۹..... کفن:

۵۹..... تشییع:

۵۹..... دفن:

۵۹..... مزارات:

۵۹..... **امور اجتماعی (۲):**

۶۰..... سلام:

۶۰..... آداب معاشرت:

۶۰..... رفاقت:

۶۰..... هدیه و بخشش:

۶۰..... همنشینی:

۶۰..... میهمان و میهمانی:

۶۰..... **امور اقتصادی (۲):**

- ۶۱..... زکات:
- ۶۱..... صدقه:
- ۶۱..... ✓ امور سیاسی (۲):
- ۶۱..... ✓ امور قضایی (۲):
- ۶۱..... ✓ امور کشاورزی (۲):
- ۶۱..... ✓ امور نظامی (۲):
- ۶۲..... ✓ امور حیوانات (۲):
- ۶۲..... ✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۲):
- ۶۲..... ایام هفته:
- ۶۲..... محرم:
- ۶۲..... رجب:
- ۶۲..... شعبان:
- ۶۲..... ماه رمضان:
- ۶۲..... شوال:
- ۶۲..... ذی‌قعدہ:
- ۶۲..... ذی‌حجہ:
- ۶۲..... ✓ جهت آمرزش گناہان (۲):
- ۶۲..... ✓ جهت برآمدن حاجات (۲):
- ۶۳..... قوانین عملی طبقه‌ی سوم
- ۶۴..... ✓ امور عبادی (۳):
- ۶۴..... استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام):
- ۶۴..... طہارت (وضو، غسل، تیمم):
- ۶۵..... نماز:
- ۶۸..... رکوع:

- ۶۸..... سجده:
- ۶۸..... تعقیبات:
- ۶۸..... نافله:
- ۶۹..... نمازهای خاص:
- ۶۹..... نماز شب:
- ۶۹..... نماز جماعت:
- ۶۹..... اذان و اقامه:
- ۶۹..... مسجد:
- ۶۹..... عیدین:
- ۶۹..... روزه:
- ۷۱..... قرآن:
- ۷۱..... ذکر:
- ۷۱..... دعا:
- ۷۱..... صلوات:
- ۷۱..... استخاره:
- ۷۱..... سایر عبادات:
- ۷۱..... حج:
- ۷۴..... حج منہاجیون:
- ۷۴..... حج منہاجیات:
- ۷۴..... عمره:
- ۷۵..... امور علمی (۳):
- ۷۶..... علم‌آموزی:
- ۷۶..... دانش و دانشمند خوب:
- ۷۶..... دانش و دانشمند بد:
- ۷۶..... باورها:

✓ امور فردی (۳): ۷۶

۷۶ آرایش:

۷۶ لباس و پوشیدنی‌ها:

۷۶ کفش:

۷۶ انگشتر:

۷۶ مکارم اخلاقی:

۷۷ خواب:

✓ امور خانوادگی (۳): ۷۷

۷۷ ازدواج:

۷۷ طلاق:

۷۷ زن:

۷۹ بچه‌دار شدن:

۷۹ جنین و نوزاد:

۷۹ کودک:

۷۹ فرزند:

۷۹ خانه:

✓ امور جنسی (۳): ۷۹

۸۰ منہاجیون:

۸۰ منہاجیات:

✓ امور درمانی (۳): ۸۰

۸۰ حجامت:

✓ امور بهداشتی (۳): ۸۰

۸۰ مستراح:

۸۰ حمام:

۸۰ نجاسات و خبائث:

۸۰.....☑ نوره کشیدن: ☑

۸۱.....☑ ناخن گرفتن: ☑

۸۱.....☑ مو: ☑

۸۱.....☑ محیط زیست: ☑

✓ امور تغذیه (۳):.....☑ ۸۱

۸۱.....☑ آداب خوردن: ☑

۸۱.....☑ خوردنی‌ها: ☑

۸۱.....☑ خوراکی‌های توصیه شده: ☑

۸۱.....☑ خوراکی‌های نهی شده: ☑

۸۱.....☑ آداب آشامیدن: ☑

✓ امور تفریحی (۳):.....☑ ۸۱

۸۱.....☑ آداب سفر: ☑

۸۱.....☑ مسافر: ☑

۸۲.....☑ مرکب: ☑

۸۲.....☑ شکار: ☑

✓ امور اخروی (۳):.....☑ ۸۲

۸۲.....☑ محتضر: ☑

۸۲.....☑ غسل میت: ☑

۸۳.....☑ کفن: ☑

۸۳.....☑ تشییع: ☑

۸۳.....☑ دفن: ☑

۸۳.....☑ مزارات: ☑

✓ امور اجتماعی (۳):.....☑ ۸۴

۸۴.....☑ سلام: ☑

۸۴.....☑ آداب معاشرت: ☑

۸۴..... رفاقت:

۸۴..... هدیه و بخشش:

۸۴..... همنشینی:

۸۴..... میهمان و میهمانی:

۸۴..... امور اقتصادی (۳):

۸۵..... زکات:

۸۵..... صدقه:

۸۵..... امور سیاسی (۳):

۸۵..... امور قضایی (۳):

۸۶..... امور کشاورزی (۳):

۸۶..... امور نظامی (۳):

۸۶..... امور حیوانات (۳):

۸۶..... مناسبت‌های ماه و هفته (۳):

۸۶..... ایام هفته:

۸۶..... محرم:

۸۶..... رجب:

۸۶..... شعبان:

۸۶..... ماه رمضان:

۸۷..... شوال:

۸۷..... ذی‌قعدة:

۸۷..... ذی‌حجه:

۸۸..... **قوانین عملی طبقه‌ی چهارم**

۸۸..... امور عبادی (۴):

۸۹..... استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام):

۸۹..... طہارت (وضو، غسل، تیمم):

- ۹۰..... نماز:
- ۹۰..... رکوع:
- ۹۱..... سجده:
- ۹۱..... تعقیبات:
- ۹۱..... نافله:
- ۹۱..... نمازهای خاص:
- ۹۱..... نماز شب:
- ۹۱..... نماز جماعت:
- ۹۱..... اذان و اقامه:
- ۹۲..... مسجد:
- ۹۲..... عیدین:
- ۹۲..... روزه:
- ۹۴..... قرآن:
- ۹۴..... ذکر:
- ۹۴..... دعا:
- ۹۴..... صلوات:
- ۹۴..... استخاره:
- ۹۴..... سایر عبادات:
- ۹۵..... حج:
- ۹۸..... حج منہاجیون:
- ۹۹..... حج منہاجیات:
- ۹۹..... عمره:
- ۱۰۱..... **✓ امور علمی (۴):**
- ۱۰۱..... علم‌آموزی:
- ۱۰۱..... دانش و دانشمند خوب:

- ۱۰۱..... دانش و دانشمند بد:
- ۱۰۲..... باورها:
- ۱۰۳..... **✓ امور فردی (۴):**
- ۱۰۳..... آرایش:
- ۱۰۴..... لباس و پوشیدنی‌ها:
- ۱۰۴..... کفش:
- ۱۰۴..... انگشتر:
- ۱۰۴..... مکارم اخلاقی:
- ۱۰۴..... خواب:
- ۱۰۵..... **✓ امور خانوادگی (۴):**
- ۱۰۵..... ازدواج:
- ۱۰۵..... طلاق:
- ۱۰۵..... زن:
- ۱۰۷..... بچه‌دار شدن:
- ۱۰۷..... جنین و نوزاد:
- ۱۰۸..... کودک:
- ۱۰۸..... فرزند:
- ۱۰۸..... خانه:
- ۱۰۸..... **✓ امور جنسی (۴):**
- ۱۰۹..... منهایون:
- ۱۱۰..... منهاییات:
- ۱۱۱..... **✓ امور درمانی (۴):**
- ۱۱۱..... حجامت:
- ۱۱۱..... **✓ امور بهداشتی (۴):**
- ۱۱۱..... مستراح:

۱۱۱..... حمام:

۱۱۱..... نجاسات و خبائت:

۱۱۱..... نوره کشیدن:

۱۱۱..... ناخن گرفتن:

۱۱۱..... مو:

۱۱۲..... محیط زیست:

۱۱۲..... امور تغذیه (۴):

۱۱۲..... آداب خوردن:

۱۱۲..... خوردنی‌ها:

۱۱۲..... خوراکی‌های توصیه شده:

۱۱۲..... خوراکی‌های نهی شده:

۱۱۸..... آداب آشامیدن:

۱۱۹..... آداب سفر:

۱۱۹..... مسافر:

۱۱۹..... مرکب:

۱۱۹..... شکار:

۱۲۰..... شوخی و خنده:

۱۲۰..... امور اخروی (۴):

۱۲۱..... محتضر:

۱۲۱..... غسل میّت:

۱۲۱..... کفن:

۱۲۱..... تشییع:

۱۲۱..... دفن:

۱۲۲..... مزارات:

۱۲۲..... امور اجتماعی (۴):

- ۱۲۴..... سلام:
- ۱۲۴..... آداب معاشرت:
- ۱۲۴..... رفاقت:
- ۱۲۴..... هدیه و بخشش:
- ۱۲۴..... همنشینی:
- ۱۲۵..... میهمان و میهمانی:
- ۱۲۵..... امور اقتصادی (۴):**
- ۱۲۶..... زکات:
- ۱۲۷..... صدقه:
- ۱۲۷..... امور سیاسی (۴):**
- ۱۲۷..... امور قضایی (۴):**
- ۱۲۸..... امور کشاورزی (۴):**
- ۱۲۹..... امور نظامی (۴):**
- ۱۲۹..... امور حیوانات (۴):**
- ۱۳۴..... مناسبت‌های ماه و هفته (۴):**
- ۱۳۴..... ایام هفته:
- ۱۳۴..... محرم:
- ۱۳۴..... رجب:
- ۱۳۴..... شعبان:
- ۱۳۴..... ماه رمضان:
- ۱۳۵..... شوال:
- ۱۳۵..... ذی‌قعدہ:
- ۱۳۵..... ذی‌حجہ:
- ۱۳۶..... قوانین عملی طبقه‌ی پنجم**
- ۱۳۶..... امور عبادی (۵):**

- ۱۳۷..... استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):
- ۱۳۷..... طہارت (وضو، غسل، تیمم):
- ۱۳۸..... نماز:
- ۱۳۸..... رکوع:
- ۱۳۸..... سجده:
- ۱۳۹..... تعقیبات:
- ۱۳۹..... نافله:
- ۱۳۹..... نمازهای خاص:
- ۱۳۹..... نماز شب:
- ۱۳۹..... نماز جماعت:
- ۱۳۹..... اذان و اقامه:
- ۱۳۹..... مسجد:
- ۱۳۹..... عیدین:
- ۱۴۰..... روزہ:
- ۱۴۰..... قرآن:
- ۱۴۱..... ذکر:
- ۱۴۱..... دعا:
- ۱۴۱..... صلوات:
- ۱۴۱..... استخارہ:
- ۱۴۱..... سایر عبادات:
- ۱۴۱..... حج:
- ۱۴۲..... حج منہاجیون:
- ۱۴۲..... حج منہاجیات:
- ۱۴۲..... عمرہ:
- ۱۴۲..... ✓ امور علمی (۵):

- ۱۴۲.....: علم‌آموزی:
- ۱۴۲.....: دانش و دانشمند خوب:
- ۱۴۳.....: دانش و دانشمند بد:
- ۱۴۳.....: باورها:
- ۱۴۳.....: امور فردی (0):**
- ۱۴۳.....: آرایش:
- ۱۴۳.....: لباس و پوشیدنی‌ها:
- ۱۴۳.....: کفش:
- ۱۴۳.....: انگشتر:
- ۱۴۳.....: مکارم اخلاقی:
- ۱۴۴.....: خواب:
- ۱۴۴.....: امور خانوادگی (0):**
- ۱۴۴.....: ازدواج:
- ۱۴۴.....: طلاق:
- ۱۴۵.....: زن:
- ۱۴۵.....: بچه‌دار شدن:
- ۱۴۵.....: جنین و نوزاد:
- ۱۴۵.....: کودک:
- ۱۴۵.....: فرزند:
- ۱۴۵.....: خانه:
- ۱۴۵.....: امور جنسی (0):**
- ۱۴۵.....: منهای‌جیون:
- ۱۴۵.....: منهای‌جیات:
- ۱۴۶.....: امور درمانی (0):**
- ۱۴۶.....: حجامت:

✓ امور بهداشتی (0): ۱۴۶

۱۴۶ مستراح:

۱۴۶ حمام:

۱۴۶ نجاسات و خبائث:

۱۴۶ نوره کشیدن:

۱۴۷ ناخن گرفتن:

۱۴۷ مو:

۱۴۷ محیط زیست:

✓ امور تغذیه (0): ۱۴۷

۱۴۷ آداب خوردن:

۱۴۷ خوردنی‌ها:

۱۴۷ خوراکی‌های توصیه شده:

۱۴۷ خوراکی‌های نهی شده:

۱۴۷ آداب آشامیدن:

✓ امور تفریحی (0): ۱۴۷

۱۴۷ آداب سفر:

۱۴۷ مسافر:

۱۴۷ مرکب:

۱۴۷ شکار:

۱۴۸ شوخی و خنده:

✓ امور اخروی (0): ۱۴۸

۱۴۸ محتضر:

۱۴۸ غسل میت:

۱۴۸ کفن:

۱۴۸ تشییع:

- ۱۴۸.....:دُفن:
- ۱۴۸.....:مزرات:
- ۱۴۸.....:✓ امور اجتماعی (۵):**
- ۱۴۸.....:سلام:
- ۱۴۹.....:آداب معاشرت:
- ۱۴۹.....:رفاقت:
- ۱۴۹.....:هدیه و بخشش:
- ۱۴۹.....:همنشینی:
- ۱۴۹.....:میهمان و میهمانی:
- ۱۴۹.....:✓ امور اقتصادی (۵):**
- ۱۴۹.....:زکات:
- ۱۴۹.....:صدقه:
- ۱۵۰.....:✓ امور سیاسی (۵):**
- ۱۵۰.....:✓ امور قضایی (۵):**
- ۱۵۰.....:✓ امور کشاورزی (۵):**
- ۱۵۰.....:✓ امور نظامی (۵):**
- ۱۵۰.....:✓ امور حیوانات (۵):**
- ۱۵۰.....:✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۵):**
- ۱۵۱.....:ایام هفته:
- ۱۵۱.....:محرم:
- ۱۵۱.....:رجب:
- ۱۵۱.....:شعبان:
- ۱۵۱.....:ماه رمضان:
- ۱۵۲.....:شوال:
- ۱۵۲.....:ذی‌قعدة:

- ۱۵۲ ذی حجه:
- ۱۵۲ جهت آمرزش گناهان (۵):
- ۱۵۲ جهت برآمدن حاجات (۵):
- ۱۵۲ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۵):
- ۱۵۳ **قوانین عملی طبقه‌ی ششم**
- ۱۵۳ امور عبادی (۶):
- ۱۵۳ استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):
- ۱۵۴ طہارت (وضو، غسل، تیمّم):
- ۱۵۴ نماز:
- ۱۵۴ رکوع:
- ۱۵۴ سجده:
- ۱۵۴ تعقیبات:
- ۱۵۴ نافله:
- ۱۵۴ نمازهای خاص:
- ۱۵۴ نماز شب:
- ۱۵۴ نماز جماعت:
- ۱۵۵ اذان و اقامه:
- ۱۵۵ مسجد:
- ۱۵۵ عیدین:
- ۱۵۵ روزه:
- ۱۵۵ قرآن:
- ۱۵۵ ذکر:
- ۱۵۵ دعا:
- ۱۵۵ صلوات:
- ۱۵۵ استخاره:

- ۱۵۵ سایر عبادات:
- ۱۵۵ حج:
- ۱۵۵ حج منہاجیون:
- ۱۵۵ حج منہاجیات:
- ۱۵۵ عمرہ:
- ۱۵۵ امور علمی (۶):**
- ۱۵۵ علم آموزی:
- ۱۵۶ دانش و دانشمند خوب:
- ۱۵۶ دانش و دانشمند بد:
- ۱۵۶ باورها:
- ۱۵۶ امور فردی (۶):**
- ۱۵۶ آرایش:
- ۱۵۷ لباس و پوشیدنی‌ها:
- ۱۵۷ کفش:
- ۱۵۷ انگشتر:
- ۱۵۷ مکارم اخلاقی:
- ۱۵۷ خواب:
- ۱۵۷ امور خانوادگی (۶):**
- ۱۵۷ ازدواج:
- ۱۵۷ طلاق:
- ۱۵۷ زن:
- ۱۵۷ بچہ‌دار شدن:
- ۱۵۷ جنین و نوزاد:
- ۱۵۸ کودک:
- ۱۵۸ فرزند:

- ۱۵۸..... خانه:
- ✓ **۱۵۸.....: (۶) امور جنسی**
- ۱۵۸..... منہاجیون:
- ۱۵۸..... منہاجیات:
- ✓ **۱۵۸.....: (۶) امور درمانی**
- ۱۵۸..... حجامت:
- ✓ **۱۵۸.....: (۶) امور بهداشتی**
- ۱۵۸..... مستراح:
- ۱۵۸..... حمام:
- ۱۵۹..... نجاسات و خبائث:
- ۱۵۹..... نوره کشیدن:
- ۱۵۹..... ناخن گرفتن:
- ۱۵۹..... مو:
- ۱۵۹..... محیط زیست:
- ✓ **۱۵۹.....: (۶) امور تغذیه**
- ۱۵۹..... آداب خوردن:
- ۱۵۹..... خوردنی‌ها:
- ۱۵۹..... خوراکی‌های توصیه شده:
- ۱۵۹..... خوراکی‌های نپه شده:
- ۱۵۹..... آداب آشامیدن:
- ✓ **۱۵۹.....: (۶) امور تفریحی**
- ۱۵۹..... آداب سفر:
- ۱۶۰..... مسافر:
- ۱۶۰..... مرکب:
- ۱۶۰..... شکار:

- ۱۶۰..... شومی و خنده:
- ✓ **امور اخروی (۶):**..... ۱۶۰.....
- ۱۶۰..... محتضر:
- ۱۶۰..... غسل میّت:
- ۱۶۰..... کفن:
- ۱۶۰..... تشییع:
- ۱۶۰..... دفن:
- ۱۶۰..... مزارات:
- ✓ **امور اجتماعی (۶):**..... ۱۶۰.....
- ۱۶۰..... سلام:
- ۱۶۰..... آداب معاشرت:
- ۱۶۱..... رفاقت:
- ۱۶۱..... هدیه و بخشش:
- ۱۶۱..... همنشینی:
- ۱۶۱..... میهمان و میهمانی:
- ✓ **امور اقتصادی (۶):**..... ۱۶۲.....
- ۱۶۲..... زکات:
- ۱۶۳..... صدقه:
- ✓ **امور سیاسی (۶):**..... ۱۶۳.....
- ✓ **امور قضایی (۶):**..... ۱۶۳.....
- ✓ **امور کشاورزی (۶):**..... ۱۶۳.....
- ✓ **امور نظامی (۶):**..... ۱۶۳.....
- ✓ **امور حیوانات (۶):**..... ۱۶۳.....
- ✓ **مناسبت‌های ماه و هفته (۶):**..... ۱۶۳.....
- ۱۶۳..... ایام هفته:

- ۱۶۳..... محرم:
- ۱۶۴..... رجب:
- ۱۶۴..... شعبان:
- ۱۶۴..... ماه رمضان:
- ۱۶۴..... شوال:
- ۱۶۴..... ذی قعده:
- ۱۶۴..... ذی حجه:
- ۱۶۴..... جهت آمرزش گناهان (۶):
- ۱۶۴..... جهت برآمدن حاجات (۶):
- ۱۶۴..... جهت دفع فقر و جلب ثروت (۶):
- ۱۶۵.....قوانین عملی طبقه‌ی هفتم**
- ۱۶۵..... امور عبادی (۷):
- ۱۶۶..... استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):
- ۱۶۹..... طہارت (وضو، غسل، تیمم):
- ۱۷۱..... نماز:
- ۱۷۶..... رکوع:
- ۱۷۶..... سجده:
- ۱۷۸..... تعقیبات:
- ۱۷۹..... نافله:
- ۱۸۰..... نمازهای خاص:
- ۱۸۰..... نماز شب:
- ۱۸۱..... نماز جماعت:
- ۱۸۲..... اذان و اقامه:
- ۱۸۳..... مسجد:
- ۱۸۵..... عیدین:

- ۱۸۶.....روزه:
- ۱۸۸.....قرآن:
- ۱۹۰.....ذکر:
- ۱۹۲.....دعا:
- ۱۹۷.....صلوات:
- ۱۹۷.....استخاره:
- ۱۹۷.....سایر عبادات:
- ۱۹۸.....حج:
- ۲۰۳.....حج منہاجیون:
- ۲۰۴.....حج منہاجیات:
- ۲۰۴.....عمره:
- ۲۰۷.....✓ امور علمی (۷):**
- ۲۰۷.....علم‌آموزی:
- ۲۰۷.....دانش و دانشمند خوب:
- ۲۰۸.....دانش و دانشمند بد:
- ۲۰۸.....باورها:
- ۲۰۸.....✓ امور فردی (۷):**
- ۲۰۹.....آرایش:
- ۲۱۰.....لباس و پوشیدنی‌ها:
- ۲۱۱.....کفش:
- ۲۱۱.....انگشتر:
- ۲۱۲.....مکارم اخلاقی:
- ۲۱۴.....خواب:
- ۲۱۵.....✓ امور خانوادگی (۷):**
- ۲۱۵.....ازدواج:

- ۲۱۶.....: طلاق:
- ۲۱۷.....: زن:
- ۲۱۸.....: بچه‌دار شدن:
- ۲۱۸.....: جنین و نوزاد:
- ۲۱۹.....: کودک:
- ۲۲۰.....: فرزند:
- ۲۲۱.....: خانه:
- ۲۲۱.....: امور جنسی (۷):**
- ۲۲۲.....: منهایچون:
- ۲۲۳.....: منهایجات:
- ۲۲۳.....: امور درمانی (۷):**
- ۲۲۵.....: حجامت:
- ۲۲۵.....: امور بهداشتی (۷):**
- ۲۲۵.....: مستراح:
- ۲۲۵.....: حمام:
- ۲۲۵.....: نجاسات و خبائث:
- ۲۲۶.....: نوره کشیدن:
- ۲۲۶.....: ناخن گرفتن:
- ۲۲۷.....: مو:
- ۲۲۸.....: محیط زیست:
- ۲۲۸.....: امور تغذیه (۷):**
- ۲۲۸.....: آداب خوردن:
- ۲۳۱.....: خوردنی‌ها:
- ۲۳۱.....: خوراکی‌های توصیه شده:
- ۲۳۶.....: خوراکی‌های نهی شده:

- ۲۳۶.....: آداب آشامیدن:
- ✓ **۲۳۷.....: (۷) امور تفریحی**
- ۲۳۷.....: آداب سفر:
- ۲۳۸.....: مسافر:
- ۲۳۸.....: مرکب:
- ۲۳۸.....: شکار:
- ۲۳۹.....: شوخی و خنده:
- ✓ **۲۳۹.....: (۷) امور اخروی**
- ۲۴۰.....: محتضر:
- ۲۴۰.....: غسل میت:
- ۲۴۱.....: کفن:
- ۲۴۱.....: تشییع:
- ۲۴۲.....: دفن:
- ۲۴۳.....: مزارات:
- ✓ **۲۴۳.....: (۷) امور اجتماعی**
- ۲۴۴.....: سلام:
- ۲۴۴.....: آداب معاشرت:
- ۲۴۶.....: رفاقت:
- ۲۴۷.....: هدیه و بخشش:
- ۲۴۷.....: همنشینی:
- ۲۴۷.....: میهمان و میهمانی:
- ✓ **۲۴۸.....: (۷) امور اقتصادی**
- ۲۵۱.....: زکات:
- ۲۵۲.....: صدقه:
- ✓ **۲۵۳.....: (۷) امور سیاسی:**

- ✓ امور قضایی (۷): ۲۵۳
- ✓ امور کشاورزی (۷): ۲۵۴
- ✓ امور نظامی (۷): ۲۵۴
- ✓ امور حیوانات (۷): ۲۵۴
- ✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۷): ۲۵۵
- ✓ ایام هفته: ۲۵۵
- ✓ محرم: ۲۵۷
- ✓ رجب: ۲۵۸
- ✓ شعبان: ۲۵۸
- ✓ ماه رمضان: ۲۵۹
- ✓ شوال: ۲۶۰
- ✓ ذی‌قعدة: ۲۶۱
- ✓ ذی‌حجه: ۲۶۱
- ✓ جهت آمرزش گناهان (۷): ۲۶۱
- ✓ جهت برآمدن حاجات (۷): ۲۶۱
- ✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۷): ۲۶۲
- قوانین عملی طبقه‌ی هشتم ۲۶۳**
- ✓ امور عبادی (۸): ۲۶۳
- ✓ استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام): ۲۶۳
- ✓ طهارت (وضو، غسل، تیمم): ۲۶۴
- ✓ نماز: ۲۶۵
- ✓ رکوع: ۲۶۸
- ✓ سجده: ۲۶۸
- ✓ تعقیبات: ۲۶۸
- ✓ نافله: ۲۶۸

- ۲۶۸..... نمازهای خاص:
- ۲۶۸..... نماز شب:
- ۲۶۸..... نماز جماعت:
- ۲۶۹..... اذان و اقامه:
- ۲۶۹..... مسجد:
- ۲۷۰..... عیدین:
- ۲۷۰..... روزه:
- ۲۷۱..... قرآن:
- ۲۷۲..... ذکر:
- ۲۷۲..... دعا:
- ۲۷۲..... صلوات:
- ۲۷۳..... استخاره:
- ۲۷۳..... سایر عبادات:
- ۲۷۳..... حج:
- ۲۷۴..... حج منہاجیون:
- ۲۷۴..... حج منہاجیات:
- ۲۷۵..... عمره:
- ۲۷۶..... امور علمی (۸):**
- ۲۷۶..... علم‌آموزی:
- ۲۷۶..... دانش و دانشمند خوب:
- ۲۷۶..... دانش و دانشمند بد:
- ۲۷۶..... باورها:
- ۲۷۷..... امور فردی (۸):**
- ۲۷۷..... آرایش:
- ۲۷۷..... لباس و پوشیدنی‌ها:

- ۲۷۸.....: کفش:
- ۲۷۹.....: انگشتر:
- ۲۷۹.....: مکارم اخلاقی:
- ۲۸۰.....: خواب:
- ۲۸۱.....: امور خانوادگی (۸):**
- ۲۸۱.....: ازدواج:
- ۲۸۲.....: طلاق:
- ۲۸۲.....: زن:
- ۲۸۴.....: بچه‌دار شدن:
- ۲۸۵.....: جنین و نوزاد:
- ۲۸۵.....: کودک:
- ۲۸۵.....: فرزند:
- ۲۸۵.....: خانه:
- ۲۸۶.....: امور جنسی (۸):**
- ۲۸۷.....: منہاجیون:
- ۲۸۸.....: منہاجیات:
- ۲۸۸.....: امور درمانی (۸):**
- ۲۹۰.....: حجامت:
- ۲۹۰.....: امور بهداشتی (۸):**
- ۲۹۰.....: مستراح:
- ۲۹۱.....: حمام:
- ۲۹۱.....: نجاسات و خبائث:
- ۲۹۲.....: نوره کشیدن:
- ۲۹۲.....: ناخن گرفتن:
- ۲۹۲.....: مو:

- ۲۹۲ محیط زیست:
- ✓ **۲۹۲ امور تغذیه (۸):**
- ۲۹۲ آداب خوردن:
- ۲۹۴ خوردنی‌ها:
- ۲۹۴ خوراکی‌های توصیه شده:
- ۲۹۴ خوراکی‌های نهی شده:
- ۲۹۴ آداب آشامیدن:
- ✓ **۲۹۵ امور تفریحی (۸):**
- ۲۹۵ آداب سفر:
- ۲۹۶ مسافر:
- ۲۹۶ مرکب:
- ۲۹۶ شکار:
- ۲۹۶ شوخی و خنده:
- ✓ **۲۹۶ امور اخروی (۸):**
- ۲۹۷ محتضر:
- ۲۹۷ غسل میّت:
- ۲۹۷ کفن:
- ۲۹۸ تشییع:
- ۲۹۸ دفن:
- ۲۹۸ مزارات:
- ✓ **۲۹۸ امور اجتماعی (۸):**
- ۲۹۸ سلام:
- ۲۹۹ آداب معاشرت:
- ۳۰۰ رفاقت:
- ۳۰۰ هدیه و بخشش:

- ۳۰۰.....: هم‌نشینی:
- ۳۰۱.....: میهمان و میهمانی:
- ۳۰۱.....: امور اقتصادی (۸):
- ۳۰۴.....: زکات:
- ۳۰۴.....: صدقه:
- ۳۰۴.....: امور سیاسی (۸):
- ۳۰۵.....: امور قضایی (۸):
- ۳۰۵.....: امور کشاورزی (۸):
- ۳۰۵.....: امور نظامی (۸):
- ۳۰۶.....: امور حیوانات (۸):
- ۳۰۷.....: مناسبت‌های ماه و هفته (۸):
- ۳۰۷.....: ایام هفته:
- ۳۰۷.....: محرم:
- ۳۰۷.....: رجب:
- ۳۰۷.....: شعبان:
- ۳۰۸.....: ماه رمضان:
- ۳۰۸.....: شوال:
- ۳۰۸.....: ذی‌قعدة:
- ۳۰۸.....: ذی‌حجه:
- ۳۰۸.....: جهت آمرزش گناهان (۸):
- ۳۰۸.....: جهت برآمدن حاجات (۸):
- ۳۰۸.....: جهت دفع فقر و جلب ثروت (۸):
- ۳۰۹.....: قوانین عملی طبقه‌ی نهم:
- ۳۰۹.....: امور عبادی (۹):
- ۳۰۹.....: استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام):

- ۳۱۶..... طهارت (وضو، غسل، تیمّم):
- ۳۱۸..... نماز:
- ۳۲۳..... رکوع:
- ۳۲۴..... سجده:
- ۳۲۶..... تعقیبات:
- ۳۲۷..... نافله:
- ۳۲۷..... نمازهای خاص:
- ۳۴۹..... نماز شب:
- ۳۵۰..... نماز جماعت:
- ۳۵۱..... اذان و اقامه:
- ۳۵۲..... مسجد:
- ۳۵۴..... عیدین:
- ۳۵۴..... روزه:
- ۳۵۷..... قرآن:
- ۳۷۹..... ذکر:
- ۳۸۴..... دعا:
- ۳۹۳..... صلوات:
- ۳۹۴..... استخاره:
- ۳۹۴..... سایر عبادات:
- ۳۹۵..... حج:
- ۳۹۹..... حج منہاجیون:
- ۴۰۰..... حج منہاجیّات:
- ۴۰۰..... عمره:
- ۴۰۲..... امور علمی (۹):
- ۴۰۳..... علم‌آموزی:

۴۰۳ دانش و دانشمند خوب:

۴۰۳ دانش و دانشمند بد:

۴۰۳ باورها:

۴۰۳ امور فردی (۹):

۴۰۳ آرایش:

۴۰۵ لباس و پوشیدنی‌ها:

۴۰۵ کفش:

۴۰۵ انگشتر:

۴۰۶ مکارم اخلاقی:

۴۰۷ خواب:

۴۱۰ امور خانوادگی (۹):

۴۱۱ ازدواج:

۴۱۲ طلاق:

۴۱۲ زن:

۴۱۳ بچه‌دار شدن:

۴۱۴ جنین و نوزاد:

۴۱۵ کودک:

۴۱۵ فرزند:

۴۱۶ خانه:

۴۱۶ امور جنسی (۹):

۴۱۷ منهایت:

۴۱۸ منهایت:

۴۱۸ امور درمانی (۹):

۴۲۴ حجامت:

۴۲۶ امور بهداشتی (۹):

- ۴۲۷..... مستراح:
- ۴۲۷..... حمام:
- ۴۲۷..... نجاسات و خبائث:
- ۴۲۷..... نوره کشیدن:
- ۴۲۸..... ناخن گرفتن:
- ۴۲۸..... مو:
- ۴۲۹..... محیط زیست:
- ✓ امور تغذیه (۹):** ۴۲۹.....
- ۴۲۹..... آداب خوردن:
- ۴۳۰..... خوردنی‌ها:
- ۴۳۱..... خوراکی‌های توصیه شده:
- ۴۳۵..... خوراکی‌های نهی شده:
- ۴۳۶..... آداب آشامیدن:
- ✓ امور تفریحی (۹):** ۴۳۶.....
- ۴۳۷..... آداب سفر:
- ۴۳۹..... مسافر:
- ۴۳۹..... مرکب:
- ۴۳۹..... شکار:
- ۴۴۰..... شوخی و خنده:
- ✓ امور اخروی (۹):** ۴۴۰.....
- ۴۴۰..... محتضر:
- ۴۴۱..... غسل میت:
- ۴۴۱..... کفن:
- ۴۴۱..... تشییع:
- ۴۴۲..... دفن:

- ۴۴۳.....: مزارات:
- ۴۴۳.....: **✓ امور اجتماعی (۹):**
- ۴۴۳.....: سلام:
- ۴۴۴.....: آداب معاشرت:
- ۴۴۵.....: رفاقت:
- ۴۴۶.....: هدیه و بخشش:
- ۴۴۷.....: همنشینی:
- ۴۴۷.....: میهمان و میهمانی:
- ۴۴۸.....: **✓ امور اقتصادی (۹):**
- ۴۴۹.....: زکات:
- ۴۴۹.....: صدقه:
- ۴۵۰.....: **✓ امور سیاسی (۹):**
- ۴۵۰.....: **✓ امور قضایی (۹):**
- ۴۵۱.....: **✓ امور کشاورزی (۹):**
- ۴۵۱.....: **✓ امور نظامی (۹):**
- ۴۵۲.....: **✓ امور حیوانات (۹):**
- ۴۵۳.....: **✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۹):**
- ۴۵۴.....: ایام هفته:
- ۴۶۱.....: محرم:
- ۴۶۲.....: رجب:
- ۴۷۶.....: شعبان:
- ۴۸۲.....: ماه رمضان:
- ۴۸۹.....: شوال:
- ۴۹۰.....: ذی‌قعدة:
- ۴۹۰.....: ذی‌حجه:

✓ جهت آمرزش گناهان (۹): ۴۹۱

✓ جهت برآمدن حاجات (۹): ۴۹۶

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۹): ۴۹۷

قوانین عملی طبقه‌ی دهم ۴۹۹

✓ امور عبادی (۱۰): ۴۹۹

✓ استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام): ۴۹۹

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمّم): ۵۰۰

✓ نماز: ۵۰۰

✓ رکوع: ☒ ۵۰۲

✓ سجده: ۵۰۲

✓ تعقیبات: ☒ ۵۰۲

✓ نافله: ۵۰۳

✓ نمازهای خاص: ☒ ۵۰۳

✓ نماز شب: ۵۰۳

✓ نماز جماعت: ۵۰۳

✓ اذان و اقامه: ۵۰۳

✓ مسجد: ۵۰۴

✓ عیدین: ۵۰۴

✓ روزه: ۵۰۵

✓ قرآن: ۵۰۶

✓ ذکر: ۵۰۶

✓ دعا: ۵۰۶

✓ صلوات: ☒ ۵۰۷

✓ استخاره: ۵۰۷

✓ سایر عبادات: ۵۰۷

۵۰۷.....:حج

۵۰۹.....: حج منہاجیون:

۵۱۰.....: حج منہاجیات:

۵۱۰.....: عمرہ:

۵۱۲.....: ✓ امور علمی (۱۰):

۵۱۲.....: علم‌آموزی:

۵۱۲.....: دانش و دانشمند خوب:

۵۱۳.....: دانش و دانشمند بد:

۵۱۳.....: باورها:

۵۱۳.....: ✓ امور فردی (۱۰):

۵۱۴.....: آرایش:

۵۱۵.....: لباس و پوشیدنی‌ها:

۵۱۶.....: کفش:

۵۱۶.....: انگشتر:

۵۱۶.....: مکارم اخلاقی:

۵۱۷.....: خواب:

۵۱۷.....: ✓ امور خانوادگی (۱۰):

۵۱۸.....: ازدواج:

۵۲۰.....: طلاق:

۵۲۰.....: زن:

۵۲۲.....: بچه‌دار شدن:

۵۲۲.....: جنین و نوزاد:

۵۲۳.....: کودک:

۵۲۳.....: فرزند:

۵۲۳.....: خانه:

- ✓ امور جنسی (۱۰): ۵۲۳
- ✓ منہاجیون: ۵۲۶
- ✓ منہاجیات: ۵۲۷
- ✓ امور درمانی (۱۰): ۵۲۷
- ✓ حجامت: ۵۲۸
- ✓ امور بهداشتی (۱۰): ۵۲۸
- ✓ مستراح: ۵۲۹
- ✓ حمام: ۵۲۹
- ✓ نجاسات و خبائث: ۵۳۰
- ✓ نوره کشیدن: ۵۳۰
- ✓ ناخن گرفتن: ۵۳۱
- ✓ مو: ۵۳۱
- ✓ محیط زیست: ۵۳۱
- ✓ امور تغذیه (۱۰): ۵۳۱
- ✓ آداب خوردن: ۵۳۱
- ✓ خوردنی‌ها: ۵۳۳
- ✓ خوراکی‌های توصیه شده: ۵۳۳
- ✓ خوراکی‌های نهی شده: ۵۳۳
- ✓ آداب آشامیدن: ۵۳۵
- ✓ امور تفریحی (۱۰): ۵۳۶
- ✓ آداب سفر: ۵۳۶
- ✓ مسافر: ۵۳۶
- ✓ مرکب: ۵۳۷
- ✓ شکار: ۵۳۷
- ✓ شوخی و خنده: ۵۳۷

✓ **امور اخروی (۱۰):** ۵۳۷

۵۳۷ محتضر:

۵۳۸ غسل میت:

۵۳۸ کفن:

۵۳۸ تشییع:

۵۳۸ دفن:

۵۳۸ مزارات:

✓ **امور اجتماعی (۱۰):** ۵۳۸

۵۳۹ سلام:

۵۴۰ آداب معاشرت:

۵۴۱ رفاقت:

۵۴۱ هدیه و بخشش:

۵۴۱ همنشینی:

۵۴۲ میهمان و میهمانی:

✓ **امور اقتصادی (۱۰):** ۵۴۲

۵۴۵ زکات:

۵۴۵ صدقه:

✓ **امور سیاسی (۱۰):** ۵۴۵

✓ **امور قضایی (۱۰):** ۵۴۵

✓ **امور کشاورزی (۱۰):** ۵۴۶

✓ **امور نظامی (۱۰):** ۵۴۶

✓ **امور حیوانات (۱۰):** ۵۴۶

✓ **مناسبت‌های ماه و هفته (۱۰):** ۵۴۸

۵۴۸ ایام هفته:

۵۴۹ محرم:

۵۴۹..... رجب:

۵۴۹..... شعبان:

۵۴۹..... ماه رمضان:

۵۵۰..... شوال:

۵۵۰..... ذی قعدة:

۵۵۰..... ذی حجه:

۵۵۰..... جهت آمرزش گناهان (۱۰):

۵۵۰..... جهت برآمدن حاجات (۱۰):

۵۵۰..... جهت دفع فقر و جلب ثروت (۱۰):

۵۵۱..... **خاتمه:**

۵۵۳..... **ضمائم:**

۵۵۳..... **توضیح قوانین ستاره‌دار:**

۵۵۳..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی اول:

۵۵۴..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی دوم:

۵۵۷..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی سوم:

۵۵۹..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی چهارم:

۵۶۰..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی پنجم:

۵۶۲..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی ششم:

۵۶۲..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی هفتم:

۶۵۱..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی هشتم:

۶۵۲..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی نهم:

۷۳۶..... قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی دهم:

۷۳۷..... **لغت‌نامه:**

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ آلِ اللَّهِ
وَأَفْضَلُ التَّحِيَّاتِ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ
مُرْتَقِباً لِأَمْرِ اللَّهِ وَمُرْتَجِياً لِفَضْلِ اللَّهِ وَعَلَى الْمُنْهَاجِيِّينَ وَالْمُنْهَاجِيَّاتِ سَلَامُ اللَّهِ

مقدمه

بحمد الله پس از سال‌ها مطالعه، تحقیق و مشاهده دربارهی انواع برنامه‌های سیر و سلوک، علوم باطنی و روحی، تهذیبی و اخلاقی، اکثر فرقه‌های مطرح صوفیه‌ی شیعه و عامه، و استخراج نواقص و انحرافات هر یک، سرانجام موفق به تنظیم و ارائه‌ی برنامه‌ی جامع و کاملی مرکب از عقاید و احکام مسلم امامیه (که عاری از نقایص و انحرافات سایر برنامه‌های تربیتی است) شده و آن را «منه‌اج فردوسیان» نامیدیم. «منه‌اج» یعنی راه روشن و «فردوس» نام بهترین جای بهشت است و «منه‌اج فردوسیان» یعنی راه روشنی که مردان و زنان حقیقت‌جو و سعادت‌طلب را به بهشت جاویدان خداوند می‌رساند.

با دقت در شعار برنامه‌ی تربیتی منه‌اج فردوسیان، حقایق بسیاری آشکار می‌شود؛ «عمل کردن به واضحات و مسلّمات مکتب شیعه‌ی اثنی‌عشری، تنها راه رسیدن به کمال واقعی و سعادت ابدی در ابعاد فردی و اجتماعی در دنیا و آخرت است»

سه رکن تکامل:

۱. رسیدن به کمال و سعادت، سه رکن اساسی دارد؛
۱. استاد کامل و کامل‌کننده؛
 ۲. برنامه‌ی کامل، جامع، معتبر و مطمئن؛
 ۳. همت والا و سعی بلیغ.
- هر یک از این سه رکن که نباشد، رسیدن به کمال و سعادت، امکان‌پذیر نیست یا به‌کندی تمام، صورت خواهد پذیرفت.
- آنچه اکنون پیش روی شماست، متن مشروح برنامه‌ای کامل، جامع، معتبر و مطمئن، بلکه به عبارت بهتر: «کامل‌ترین، جامع‌ترین، معتبرترین، مطمئن‌ترین و مفصل‌ترین نظام تربیتی برای رسیدن به کمال واقعی و سعادت ابدی در ابعاد مختلف فردی و اجتماعی در دنیا و آخرت» است.
- این نظام تربیتی در طی چند کتاب اصلی و کمکی ارائه شده است.
- قبل از ورود به این برنامه، قبول دوازده مقدمه‌ی علمیه و عبور از پنج حجاب اعتقادی لازم است. مشروح مقدمات علمیه و حجاب‌های اعتقادی در کتاب «آشنایی با منهای فردوسیان» آمده است. بدین جهت، مطالعه‌ی آن کتاب، قبل از شروع به مطالعه‌ی این اثر، الزامی می‌باشد.

مزایای نسخه‌ی دوم بر نسخه‌ی اول:

- آنچه در نسخه‌ی دوم (Version Two) رخ داد، بدین شرح است:
۱. موارد تکراری در قوانین عملی، حذف شد.
 ۲. هر مرحله از قوانین، در داخل طبقات، دسته‌بندی و عنوان‌گذاری شد.
 ۳. کلمات مشکل و سنگین، تا جایی که امکان داشت، به عبارت‌های ساده تبدیل شد.

۴. کلمات مشکل و نامأنوسی که امکان ساده شدن نداشت، در لغت‌نامه‌ی آخر کتاب، توضیح داده شد.
۵. برخی قوانین کلی، به قوانین جزئی ولی دقیق‌تر تبدیل شد.
۶. تمام قانون‌هایی که فقط مستند به فعل استاد بود، حذف گردید.
۷. سعی شد - تا حد امکان - قانون‌های ستاره‌دار، در متن قانون و در بین [کروشه] یا {قلاب} توضیح داده شود.
۸. آن دسته از قانون‌های ستاره‌داری که مشتمل بر دعا، ذکر یا گزینه‌های زیادی بود، در بخش پایانی کتاب، به صورت جداگانه ولی مختصر شرح داده شد تا نیاز اصحاب منهای فردوسیان به مراجعه به سایر کتاب‌ها به حداقل برسد.
۹. فهرست مطالب، از حالت اجمالی خارج شده و تفصیلی گردید که در یافتن قوانین مورد نظر، بسیار راهگشاست.
۱۰. قانون‌هایی که به دو یا چند عنوان مربوط می‌شد، بدون تکرار شماره، در ذیل تمام عنوان‌ها تکرار شد تا اگر کسی قصد استفاده‌ی موضوعی از این برنامه را داشت، به سادگی برایش امکان داشته باشد. مشخصه‌ی این قانون‌ها، علامت ☸ به جای شماره‌ی سریال در موارد تکراری است.
۱۱. قوانینی که به صورت مجزا در آخر سایر قوانین آمده بود (مانند قوانین حج و عمره، قوانین بانوان، قوانین رجب و قوانین جمعه)، در جای خود و در میان سایر قوانین قرار گرفت.
۱۲. فهرستی اجمالی از منابع و مآخذی که این قواعد از آنها استخراج شده است، به آخر کتاب افزوده شد.
۱۳. تمام موارد حرمت وضعی، حذف شد و به صورت قاعده‌ی تکمیلی در

قواعد نظری تکمیلی، بیان گردید.

۱۴. اول هر طبقه با عبارت کوتاهی از «زیارت آل یاسین» زینت یافت. باید توجه داشت که کتاب حاضر، مانند نسخه‌ی اول، بدون ذکر مستندات و توضیحات است یعنی فقط حاوی قوانین عملی بوده و هیچ یک از مستندات و توضیحات (جهت رعایت اختصار) در آن ذکر نشده است. امید است متن کامل این کتاب (که همراه با ذکر کامل مستندات هر یک می‌باشد) در آینده‌ی نزدیک، انتشار یابد.

این نسخه شامل ۳۱۰۰ قانون و ۱۳۲۷ تکرار است که مجموعاً (قوانین اصلی و تکرارش) به عدد ۴۴۲۷ قانون رسیده است.

روش استفاده از برنامه:

پس از این که قواعد نظری پایه، تکمیلی و تجملی را از کتاب «مجموعه‌ی قواعد نظری منهای فردوسیان» فرا گرفته و معتقد شدید، اکنون نوبت به استفاده از این کتاب می‌رسد. برای استفاده‌ی درست از این کتاب، لازم است مراحل را بر طبق چیدمان زیر طی نمایید. توجه داشته باشید، همین دستور العمل در اول هر یک از مراحل نیز آمده است.

۱ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی اول (صفحه‌ی ۳۸). هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید هیچوقت ترک نشود. اگر مطمئن هستید که این قوانین را به خوبی رعایت می‌کنید، می‌توانید به مرحله‌ی بعد بروید.

۲ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی دوم (صفحه‌ی ۳۹ تا ۴۳). هر یک از قوانین این مرحله را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول

محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید.

۳ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی سوم (صفحه‌ی ۴۴ تا ۵۳). هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید هیچوقت ترک نشود. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته زمینه‌ی انجام آن کار فراهم شد ولی شما بدون عذر، آن را انجام ندادید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را ترک نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام ندادن آن کار ضروری، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید.

۴ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی چهارم (صفحه‌ی ۵۴ تا ۷۱). هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛

سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید.

۵ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی پنجم (صفحه‌ی ۷۲ تا ۷۹). هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید هیچوقت ترک نشود. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته زمینه‌ی انجام آن کار فراهم شد ولی شما بدون عذر، آن را انجام ندادید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را ترک نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام ندادن آن کار ضروری، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید.

۶ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی ششم (صفحه‌ی ۸۰ تا ۸۴). هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به

صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید.

۷ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی هفتم (صفحه‌ی ۸۵ تا ۱۲۱). هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید با توان جسمی و روحی شما مناسب است و فرصت و نشاط انجام دادنش را دارید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و تا زمانی که شور و شوق انجامش را دارید، انجام دهید. در هر مرحله که احساس کردید اشتیاق لازم را به هر دلیل ندارید، از ادامه‌ی عمل دست بکشید ولی منتظر فراهم شدن حال و فرصت باشید تا دوباره انجام دادن را از سر بگیرید.

۸ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی هشتم (صفحه‌ی ۱۲۳ تا ۱۴۱). هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید آمادگی روحی برای ترک کردنش دارید، در جدول محاسبه قرار دهید و تا زمانی که آمادگی روحی‌تان بجاست، ترک نمایید.

۹ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی نهم (صفحه‌ی ۱۴۲ تا ۲۱۵). هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید با توان جسمی و روحی شما مناسب است و فرصت و نشاط انجام دادنش را دارید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و تا زمانی که شور و شوق انجامش را دارید، انجام دهید. در هر مرحله که احساس کردید اشتیاق لازم را به هر دلیل ندارید، از ادامه‌ی عمل دست بکشید ولی منتظر فراهم شدن حال و فرصت باشید تا دوباره انجام دادن را از سر بگیرید.

۱۰ - مطالعه‌ی قوانین مرحله‌ی دهم (صفحه‌ی ۲۱۶ تا ۲۳۶). هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید آمادگی روحی برای ترک کردنش دارید، در جدول محاسبه قرار دهید و تا زمانی که آمادگی روحی‌تان بجاست، ترک نمایید.

چند هشدار:

۱. مراعات کردن قوانین عملی منهای فردوسیان، قبل از تسلط یافتن کامل بر قواعد نظری، خطرناک است.
۲. مراعات کردن قوانین باید بر طبق چیدمان مندرج در این کتاب باشد. مراعات کردن نامنظم قوانین، موجب بروز اشکالات و اختلالات اساسی می‌گردد.
۳. از آنجا که قوانین عملی منهای فردوسیان یک مجموعه‌ی واحد است - که بخشی از آن، بخش دیگری را تفسیر و تعدیل می‌کند - نتیجه‌گیری از یک قانون خاص (بدون توجه به سایر قوانین) می‌تواند گمراه‌کننده باشد.
۴. آنچه در غیر این کتاب به عنوان قوانین عملی منهای فردوسیان آمده باشد، اعتبار ندارد.
۵. اصحاب منهای، مجاز به گفتن «چرا؟» برای دانستن علت و حکمت این قوانین نیستند؛ زیرا علت و حکمت تمام معارف اسلام (جز اندکی از اندکی) بر ما پوشیده است.

چند توصیه:

۱. حضور مستمر در جلسات منهای فردوسیان و یافتن دوستان منهای، نقش بسزایی در سرعت یافتن حرکت و ثبات قدم دارد.
۲. در صورتی که امکان حضور مستمر در جلسات هفتگی منهای فردوسیان را ندارید، گوش دادن و مکرر گوش دادن فایل‌های صوتی آن، شما را برای قرار گرفتن در حال و هوای مباحث، یاری می‌رساند.
۳. برای استفاده‌ی آسان و مطلوب از این برنامه، بر طبق دستورالعملی که در اول هر طبقه آمده، عمل نمایید.

چند تذکر:

۱. آنچه پیش روی شماست، همه‌ی دستورات واضح و معتبر تشیع ناب اثنی‌عشری نیست (که این مهم، در نسخه‌ی نهایی، محقق خواهد شد) ولی عمل به همین مقدار، اجمالاً برای رسیدن به کمال واقعی و سعادت ابدی، کافی است.

۲. آنچه در متن قانون‌ها، بین [کروشه] قرار دارد از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) و آنچه بین {اکلاد} آمده، توضیحات تکمیلی غیروحیانی است.

۳. آنچه در متن قانون‌ها در (پرانتز) آمده، معادل کلمه یا کلمات قبل از خود است.

۳. قانون‌هایی که کلمه‌ی «منہاجیون» در آن آمده است، مخصوص برادران می‌باشد.

۴. قانون‌هایی که کلمه‌ی «منہاجیات» در آن آمده است، مخصوص خواهران می‌باشد.

۵. قسمت‌هایی از قوانین که پوشیده شده، مجوز انتشار دریافت نکرده است.

۶. این قوانین در نسخه‌های بعدی، کامل‌تر خواهد شد.

«وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
التَّائِبِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا»

و کسانی که از خدا و پیامبر اطاعت کنند، در زمره کسانی خواهند بود که خدا

ایشان را گرامی داشته [یعنی] با پیامبران و راستان و شهیدان و شایستگانند
و آنان چه رفقای خوبی هستند» (سوره‌ی نساء، آیه‌ی ۶۹)

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

حاج فردوسی

قم مقدسه - فروردین ماه ۱۳۹۳ خورشیدی

مَولای

سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ

مولای من، سعادت‌مند کسی است که از شما پیروی کرد.

قوانین عملی طبقه‌ی اول

دستور العمل:

این قوانین، ارکان دین اسلام می‌باشد؛ یعنی کسی که آنها را مراعات نکند، پایه‌ای از پایه‌های دین و رکنی از ارکان مسلمانی‌اش ویران است. پس هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید هیچوقت ترک نشود. اگر مطمئن هستید که این قوانین را به خوبی رعایت می‌کنید، می‌توانید به طبقه‌ی دوم بروید. این قوانین عبارتند از:

- قانون ۱ (۱): در منهج فردوسیان، خواندن نمازهای پنجگانه، ضروری است.
- قانون ۲ (۱): در منهج فردوسیان، پرداختن زکات مالی که شرایط آن را یافته، ضروری است.
- قانون ۳ (۱): در منهج فردوسیان، حج گزاردن [یک بار در تمام عمر، برای کسانی که توانایی‌های لازم را داشته باشند] ضروری است.

- قانون ۴ (۱): در منهای فردوسیان، روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان، [برای کسانی که شرایطش * را دارند]، ضروری است.
- قانون ۵ (۱): در منهای فردوسیان، پرداختن خمس مالی که شرایط آن را یافته *، ضروری است.
- قانون ۶ (۱): در منهای فردوسیان، دوستی کردن با دوستان خدای متعال استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام)، ضروری است. (تولی)
- قانون ۷ (۱): در منهای فردوسیان، دشمنی کردن با دشمنان خدای متعال و استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام)، ضروری است. (تبری)
- قانون ۸ (۱): در منهای فردوسیان، امر کردن دیگران به کارهای شایسته، ضروری است. (امر به معروف)
- قانون ۹ (۱): در منهای فردوسیان، نهی کردن دیگران از کارهای ناشایست، ضروری است. (نهی از منکر)
- قانون ۱۰ (۱): در منهای فردوسیان، جنگیدن در راه خدا، در رکاب رهبر معصوم، ضروری است. (جهاد)

مولای

شَقِیْ مَنْ خَالَفَكُمُ

مولای من، بدبخت است کسی که با [دستورات] شما مخالفت کرد.

قوانین عملی طبقه‌ی دوم

دستور العمل:

این قوانین شامل بدترین و فاجعه‌آمیزترین کارهایی است که انجام دادن آن‌ها می‌تواند هر انسانی را به عذاب جاودان و بدبختی ابدی گرفتار سازد. پس هر یک از قوانین این طبقه را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۲):

✓ استادان منہاجِ فردوسیان (علیہم‌السلام):

• قانون ۱۱ (۲): در منہاجِ فردوسیان، دروغ بستن به خدا و استادان منہاجِ فردوسیان (علیہم‌السلام)، ممنوع است.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمّم): ☒

✓ نماز: ☒

✓ رکوع: ☒

✓ سجده: ☒

✓ تعقیبات: ☒

✓ نافله: ☒

✓ نمازهای خاص: ☒

✓ نماز شب: ☒

✓ نماز جماعت: ☒

✓ اذان و اقامه: ☒

✓ مسجد: ☒

✓ عیدین: ☒

✓ روزه: ☒

✓ قرآن: ☒

✓ ذکر: ☒

✓ دعا: ☒

✓ صلوات: ☒

✓ استخاره: ☒

✓ سایر عبادات: ☒

✓ حج:

• قانون ۱۲ (۲): در منہاج فردوسیان، سبک شمردن فریضه‌ی حج*، ممنوع است.

✓ حج منہاجیون: ☒

✓ حج منہاجیات: ☒

✓ عمره: ☒

✓ امور علمی (۲):

✓ علم‌آموزی: ☒

✓ دانش و دانشمند خوب: ☒

✓ دانش و دانشمند بد:

• قانون ۱۳ (۲): در منہاج فردوسیان، جادوگری (سحر) ممنوع است.

✓ باورها: ☒

✓ امور فردی (۲):

• قانون ۱۴ (۲): در منهای فردوسیان، دروغ گفتن، {مگر در موارد خاص *} ممنوع است.

• قانون ۱۵ (۲): در منهای فردوسیان، نواختن موسیقی (غنا) و گوش دادن به آن، ممنوع است.

• قانون ۱۶ (۲): در منهای فردوسیان، اصرار داشتن بر انجام گناه {کوچک، یعنی قوانینی که در طبقه‌ی چهارم بیان شده}، ممنوع است.

✓ آرایش: ☒

✓ لباس و پوشیدنی‌ها: ☒

✓ کفش: ☒

✓ انگشتر: ☒

✓ مکارم اخلاقی: ☒

✓ خواب: ☒

✓ امور خانوادگی (۲):

• قانون ۱۷ (۲): در منهای فردوسیان، آزردهن پدر و مادر (عقوق والدین)، ممنوع است.

• قانون ۱۸ (۲): در منهای فردوسیان، آزردهن بستگان و خویشاوندان (قطع رحم)، ممنوع است.

✓ ازدواج: ☒

✓ طلاق: ☒

☑ زن: ☒

☑ بچه‌دار شدن: ☒

☑ جنین و نوزاد: ☒

☑ کودک: ☒

☑ فرزند: ☒

☑ خانه: ☒

✓ امور جنسی (۲):

☑ منهایتوبن:

• قانون ۱۹ (۲): در منهای فردوسیان، رابطه‌ی جنسی دو مرد با یکدیگر (لواط و تَفخِیذ[⊗])، ممنوع است.

• قانون ۲۰ (۲): در منهای فردوسیان، رابطه‌ی جنسی زن و مرد [غیر از زن و شوهر دائم یا موقت؛ و مولا و کنیز] (زنا)، ممنوع است.

☑ منهایتات:

• قانون ۲۱ (۲): در منهای فردوسیان، نسبت زنا دادن به زنان [و مردان] پاکدامن (قَدْف)، ممنوع است.

✓ امور درمانی (۲):

☑ حجامت: ☒

✓ امور بهداشتی (۲):

✓ مستراح: ☒

✓ حمام: ☒

✓ نجاسات و خبائث: ☒

✓ نوره کشیدن: ☒

✓ ناخن گرفتن: ☒

✓ مو: ☒

✓ محیط زیست: ☒

✓ امور تغذیه (۲):

✓ آداب خوردن: ☒

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ☒

✓ خوراکی‌های نهی شده:

• قانون ۲۲ (۲): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت خوک، ممنوع است.

• قانون ۲۳ (۲): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال‌گوشتی که مطابق شرع مقدس*، ذبح نشده، ممنوع است.

• قانون ۲۴ (۲): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان مُرده (مُردار*)، ممنوع است.

✓ آداب آشامیدن:

• قانون ۲۵ (۲): در منہاج فردوسیان، نوشیدن هر گونه مست‌کننده

{زایل‌کننده‌ی عقل} {شُرْبِ خَمَر}، ممنوع است.

• قانون ۲۶ (۲): در منہاجِ فردوسیان، آشامیدنِ {یا خوردنِ} خون، ممنوع است.

✓ امور تفریحی (۲):

• قانون ۲۷ (۲): در منہاجِ فردوسیان، قمار کردن*، ممنوع است.

✓ آداب سفر: ☒

✓ مسافر: ☒

✓ مرکب: ☒

✓ شکار: ☒

✓ امور اخروی (۲):

✓ محتضر: ☒

✓ غسل میّت: ☒

✓ کفن: ☒

✓ تشییع: ☒

✓ دفن: ☒

✓ مزارات: ☒

✓ امور اجتماعی (۲):

☑ سلام: ☒

☑ آداب معاشرت: ☒

☑ رفاقت: ☒

☑ هدیه و بخشش: ☒

☑ همنشینی: ☒

☑ میهمان و میهمانی: ☒

✓ امور اقتصادی (۲):

- قانون ۲۸ (۲): در منهای فردوسیان، مصرف کردن بیش از حد و نابجای نعمت‌های الهی (اسراف)، ممنوع است.
- قانون ۲۹ (۲): در منهای فردوسیان، ریخت و پاش کردن و خرج‌های زاید و بی‌فایده (تبذیر)، ممنوع است.
- قانون ۳۰ (۲): در منهای فردوسیان، کم‌فروشی*، ممنوع است.
- قانون ۳۱ (۲): در منهای فردوسیان، رباخواری*، ممنوع است.
- قانون ۳۲ (۲): در منهای فردوسیان، ندادن حق مردم بدون عُسر*، ممنوع است.
- قانون ۳۳ (۲): در منهای فردوسیان، استفاده‌ی نامشروع {از دارایی‌های کودکان بی‌پدر (خوردن مال یتیم)، ممنوع است.
- قانون ۳۴ (۲): در منهای فردوسیان، ربودن مالِ دیگران (سرقت، دزدی)، ممنوع است.
- قانون ۳۵ (۲): در منهای فردوسیان، ضرر زدن به ورثه در وصیتنامه

در وصیت)، ممنوع است.

زکات:

صدقه:

✓ امور سیاسی (۲):

- قانون ۳۶ (۲): در منهای فردوسیان، کمک کردن به ظالمین {در ظلم کردن}، ممنوع است.

✓ امور قضایی (۲):

- قانون ۳۷ (۲): در منهای فردوسیان، شهادت دروغ دادن، ممنوع است.
- قانون ۳۸ (۲): در منهای فردوسیان، شکستن پیمان {مشروع}، ممنوع است.
- قانون ۳۹ (۲): در منهای فردوسیان، خیانت کردن، ممنوع است.
- قانون ۴۰ (۲): در منهای فردوسیان، گواهی ندادن در موارد لزوم {یعنی جایی که جان یا مال یا آبروی شیعه‌ی اثنی‌عشری‌ای تلف می‌شود} (کتمان شهادت)، ممنوع است.
- قانون ۴۱ (۲): در منهای فردوسیان، قَسَم دروغ خوردن، ممنوع است.
- قانون ۴۲ (۲): در منهای فردوسیان، کشتن انسان‌های بی‌گناه (قتل)، ممنوع است.

✓ امور کشاورزی (۲):

✓ امور نظامی (۲):

● قانون ۴۳ (۲): در منهای فردوسیان، جنگیدن با دوستان خدا، ممنوع است.

● قانون ۴۴ (۲): در منهای فردوسیان، فرار کردن از میدان جنگ {بدون دستور فرمانده}، ممنوع است.

✓ امور حیوانات (۲):

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۲):

✓ ایام هفته:

✓ محرم:

✓ رجب:

✓ شعبان:

✓ ماه رمضان:

✓ شوال:

✓ ذی‌قعدة:

✓ ذی‌حجه:

✓ جهت آمرزش گناهان (۲):

✓ جهت برآمدن حاجات (۲):

مَولای

فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ

مولای من، حق آن است که شما پسند کردید.

قوانین عملی طبقه‌ی سوم

دستور العمل:

این قوانین، به گونه‌ای است که انجام دادن آن‌ها، نقش مثبت عظیمی در رسیدن به کمال و سعادت دارد و انجام ندادنش، محرومیت‌های بزرگی در پی خواهد داشت. پس هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید هیچوقت ترک نشود. قبل از خوابِ شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته، زمینه‌ی انجام آن کار فراهم شد ولی شما بدون عذر، آن را انجام ندادید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچوقت آن کار را ترک نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام ندادن آن کار ضروری، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر

نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید. هر وقت مطمئن شوید که این قوانین را به خوبی رعایت می‌کنید، می‌توانید به طبقه‌ی بعدی بروید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۳):

• قانون ۴۵ (۳): در منہاج فردوسیان، داشتن قصد قربت در مراعات کردن تمام قوانین، ضروری است.

☑ استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام): ☑

☑ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

• قانون ۴۶ (۳): در منہاج فردوسیان، مراعات ترتیب در اعمال وضو، یعنی اول صورت، سپس دست راست و سپس دست چپ { ضروری است.

• قانون ۴۷ (۳): در منہاج فردوسیان، پیوسته انجام دادن اعمال وضو (موالات)، ضروری است.

• قانون ۴۸ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل کردن از جنابت، {بعد از داخل شدن وقت نماز یا برای روزه گرفتن} ضروری است.

• قانون ۴۹ (۳): در منہاج فردوسیان، مراعات ترتیب در غسل کردن {یعنی اول، شستن سر و گردن، سپس سمت راست بدن و سپس سمت چپ بدن}، ضروری است.

• قانون ۵۰ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل کردن بعد از دست زدن به جنازه‌ی سرد شده‌ی مردگانی که غسل داده نشده‌اند (غسل متس میت)، ضروری است.

• قانون ۵۱ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل دادن جنینی که بعد از چهار

ماهگی سقط شده، {به نیت غسل میّت} ضروری است.

- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، غسل کردن برای منہاجیاتی که از حیض پاک شده‌اند (غسل حیض)، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، غسل کردن برای منہاجیاتی که از نفاس ﴿۳﴾، پاک شده‌اند، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، داشتن طهارت در حال طواف، ضروری است.

☑ نماز:

- قانون ۵۲ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، رو به قبله بودن در هنگام نماز واجب (استقبال قبله)، ضروری است.
- قانون ۵۳ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، گفتن «اللّٰهُ اَكْبَرُ» (تکبیرة الاحرام) برای شروع نماز، ضروری است.
- قانون ۵۴ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن حمد و سوره در دو رکعت اول نمازها، ضروری است.
- قانون ۵۵ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن یک سوره‌ی کامل بعد از سوره‌ی حمد در نماز {های واجب}، ضروری است.
- قانون ۵۶ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، بلند خواندن حمد و سوره در نمازهای صبح، مغرب و عشاء برای منہاجیون، ضروری است.
- قانون ۵۷ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، آهسته خواندن حمد و سوره در نمازهای ظهر و عصر، ضروری است.
- قانون ۵۸ ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، گفتن شهادتین ﴿۳﴾ در تشهد نماز، ضروری است.

- قانون ۵۹ (۳): در منہاج فردوسیان، صلوات فرستادن در تشهد نماز، ضروری است.
- قانون ۶۰ (۳): در منہاج فردوسیان، پایان دادن به نماز با سلام*، ضروری است.
- قانون ۶۱ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز آیات در وقت ظهور آیات الهی [مانند: خورشیدگرفتگی، ماه‌گرفتگی و زلزله]، ضروری است.
- قانون ۶۲ (۳): در منہاج فردوسیان، قضا کردن نماز فوت شده به همان صورتی که فوت شده، ضروری است.
- قانون ۶۳ (۳): در منہاج فردوسیان، دو رکعت خواندن (قصر) نمازهای ظهر، عصر و عشاء در سفر (جز در موارد خاص*)، ضروری است.
- قانون ۶۴ (۳): در منہاج فردوسیان، تمام خواندن نماز، برای مسافرانی که قصد اقامت ده روزه و بیشتر در محلی می‌کنند، ضروری است.
- قانون ۶۵ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز عصر، بعد از نماز ظهر {نه قبل از آن} ضروری است.
- قانون ۶۶ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز عشاء، بعد از نماز مغرب {نه قبل از آن} ضروری است.
- قانون ۶۷ (۳): در منہاج فردوسیان، اعاده کردن نمازی که خون حیض در لباس نمازگزار [چه کم و چه زیاد، چه قبل از نماز و چه بعد از نماز] دیده شود، ضروری است.
- قانون ۶۸ (۳): در منہاج فردوسیان، اعاده کردن نمازی که لباس نمازگزار، آلوده به شراب یا هر مست‌کننده‌ی دیگری باشد، چه قبل از نماز بداند و چه بعد از نماز بفهمد، ضروری است.

- قانون ۶۹ (۳): در منہاج فردوسیان، اعاده کردن نمازی که نمازگزار می‌دانسته لباسش نجس است ولی فراموش کرده برای نماز، تطهیرش کند و با آن، نماز خوانده، ضروری است.
- قانون ۷۰ (۳): در منہاج فردوسیان، اعاده کردن نمازی که نمازگزار می‌دانسته بدنش نجس است ولی فراموش کرده برای نماز، خودش را تطهیر کند و با آن حال، نماز خوانده، ضروری است.
- قانون ۷۱ (۳): در منہاج فردوسیان، تمام خواندن نماز برای کسی که شغلش مسافرت است [مانند مکاری، جمال و چوپان] ضروری است.
- قانون ۷۲ (۳): در منہاج فردوسیان، تمام خواندن نماز برای کسی که به شکار {تفریحی} رفته [چون سفر باطل می‌باشد]، ضروری است.
- قانون ۷۳ (۳): در منہاج فردوسیان، تمام خواندن نماز در سفر، برای کسانی که زندگی‌شان در حال سفر به همراهشان است [مانند عشایر بیابان‌گرد و خدمه‌ی کشتی]، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، جواب سلام دادن - حتی در حال نماز {با عبارت «سلام»} - ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف، در حج و عمره، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف به صورت ایستاده، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف در پشت مقام حضرت ابراهیم (علیه‌السلام) ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، شرکت در نماز جمعه در زمان حضور

استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)، برای منہاجیون ضروری است.

● قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، وجود ﴿حدّ اقل﴾ سه میل ﴿فاصله﴾ بین دو نماز جمعه، ضروری است.

● قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن نماز جمعه به جماعت ﴿حدّ اقل پنج نفر با امام جمعه﴾، ضروری است.

✓ رکوع:

● قانون ۷۴ (۳): در منہاج فردوسیان، رکوع کردن در نماز ﴿های واجب و مستحب﴾، غیر از نماز میت، ضروری است.

● قانون ۷۵ (۳): در منہاج فردوسیان، ذکر گفتن در حال رکوع و سجده، ضروری است.

● قانون ۷۶ (۳): در منہاج فردوسیان، ایستادن ﴿به قدری که بدن آرام شود﴾، بعد از رکوع نماز، ضروری است. (قیام متصل به رکوع)

✓ سجده:

● قانون ۷۷ (۳): در منہاج فردوسیان، سجده کردن در نماز ﴿های واجب﴾، ضروری است.

● قانون ۷۸ (۳): در منہاج فردوسیان، بر زمین گذاشتن هفت عضو در حال سجده‌ی نماز واجب، ضروری است.

● قانون ۷۹ (۳): در منہاج فردوسیان، سجده کردن در هنگام خواندن و شنیدن آیات سجده‌ی واجب قرآن*، ضروری است.

✓ تعقیبات: ✕

✓ نافله: ✕

✓ نمازهای خاص: ☒

✓ نماز شب: ☒

✓ نماز جماعت:

- قانون ۸۰ (۳): در منہاج فردوسیان، دارا بودن شرایط خاص * برای امام جماعتی که به او اقتدا می‌کنند، ضروری است.
- قانون ۸۱ (۳): در منہاج فردوسیان، پیروی کردن (متابعت) از امام جماعت در حرکات نماز جماعت، ضروری است.

✓ اذان و اقامه: ☒

✓ مسجد: ☒

✓ عیدین:

- قانون ۸۲ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز عید فطر و قربان در عید فطر و قربان {در عصر حضور امام معصوم (علیه‌السلام)}، ضروری است.

✓ روزه:

- قانون ۸۳ (۳): در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی ماه مبارک رمضان برای مسافرانی که قصد اقامت ده روزه و بیشتر در محلی می‌کنند، ضروری است.

- قانون ۸۳ (۳): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن برای کسی که شغلش مسافرت است [مانند مکاری، جمال و چوپان] ضروری است.

- قانون ۸۴ (۳): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن برای کسی که به شکار {تفریحی} رفته [چون سفر باطل می‌باشد]، ضروری است.

- قانون ۸۵ (۳): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در سفر، برای کسانی که

زندگی‌شان در حال سفر به همراه‌شان است [مانند عشایر بیابان‌گرد و خدمه‌ی کشتی]، ضروری است.

• قانون ۸۶ (۳): در منہاج فردوسیان، بجای آوردن روزه‌ای که به واسطه‌ی نذر بر انسان، واجب شده، ضروری است.

• قانون ۸۷ (۳): در منہاج فردوسیان، قضا کردن روزه‌های فوت شده‌ی پدری که وفات نموده، بر پسر بزرگتر، ضروری است.

• قانون ۸۸ (۳): در منہاج فردوسیان، پی در پی گرفتن روزه‌ی کفاره‌ی قَسَم، ظہار، قَتْل و افطار، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پشت سر هم گرفتن روزه‌های بدلِ قربانی*، ضروری است.

• قانون ۸۹ (۳): در منہاج فردوسیان، کفاره دادن برای کسانی که نمی‌توانند روزه بگیرند، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، کفاره دادن برای کسانی که روزه‌ی ماه رمضان را به خاطر عذری افطار کرده و تا ماه رمضان بعد، قضا نموده‌اند، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، قضا کردن روزه‌هایی که در ایام حیض نگرفته‌اند، در ایام پاکی، برای منہاجتات، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، ده روز روزه گرفتن [سه روز در مکه و هفت روز پس از برگشتن به وطن] برای کسانی که نمی‌توانند قربانی کنند، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پشت سر هم گرفتن روزه‌های بدلِ قربانی*، ضروری است.

✓ قرآن:

- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، سجده کردن در هنگام خواندن و شنیدن آیات سجده‌ی واجب قرآن، ضروری است.

✓ ذکر: ✕

✓ دعا: ✕

✓ صلوات: ✕

✓ استخاره: ✕

✓ سایر عبادات:

- قانون ۹۰ (۳): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در حال اعتکاف، ضروری است.

✓ حج:

- قانون ۹۱ (۳): در منہاج فردوسیان، مُحرم شدن در حج، ضروری است.
- قانون ۹۲ (۳): در منہاج فردوسیان، طواف کردن در حج، ضروری است.
- قانون ۹۳ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام دادن طواف نساء در حج، ضروری است.
- قانون ۹۴ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف، در حج، ضروری است.
- قانون ۹۵ (۳): در منہاج فردوسیان، آغاز کردن طواف از حَجْرالاسود و پایان دادن به آن در حج، ضروری است.
- قانون ۹۶ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام دادن طواف در فاصله‌ی کعبه تا مقام حضرت ابراهیم (علیه‌السلام) در حج ضروری است.

- قانون ۹۷ (۳): در منہاج فردوسیان، داشتن طہارت در حال طواف حج، ضروری است.
- قانون ۹۸ (۳): در منہاج فردوسیان، پاک بودن لباس و بدن در حال طواف حج، ضروری است.
- قانون ۹۹ (۳): در منہاج فردوسیان، پوشاندن عورت در حال طواف حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۰ (۳): در منہاج فردوسیان، طواف کردن، قبل از انجام سعی در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۱ (۳): در منہاج فردوسیان، سعی کردن قبل از انجام طواف نساء در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۲ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف به صورت ایستاده در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۳ (۳): در منہاج فردوسیان، سعی کردن بین دو کوه صفا و مروہ در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۴ (۳): در منہاج فردوسیان، شروع کردن سعی از کوه صفا و ختم کردن آن به کوه مروہ در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۵ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام تقصیر* پس از سعی در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۶ (۳): در منہاج فردوسیان، وقوف در مشعرالحرام در حج، ضروری است.
- قانون ۱۰۷ (۳): در منہاج فردوسیان، رمی جَمَرَات* در حج، ضروری است.

- قانون ۱۰۸ (۳): در منہاج فردوسیان، با سنگریزه، رَمی جَمَرات* کردن، ضروری است.
- قانون ۱۰۹ (۳): در منہاج فردوسیان، رَمی جَمَرات* به ترتیب از جمره‌ی اولی و جمره‌ی وسطی و جمره‌ی عقبی، ضروری است.
- قانون ۱۱۰ (۳): در منہاج فردوسیان، قربانی کردن برای کسی که حج تمتع انجام می‌دهد (مُتَمَتِّع)، ضروری است.
- قانون ۱۱۱ (۳): در منہاج فردوسیان، حضور قربانی در عرفات، ضروری است.
- قانون ۱۱۲ (۳): در منہاج فردوسیان، کامل الخلقه* بودن قربانی، ضروری است.
- قانون ۱۱۳ (۳): در منہاج فردوسیان، وقوف در عرفات، در حج، ضروری است.
- قانون ۱۱۴ (۳): در منہاج فردوسیان، ده روز روزه گرفتن [سه روز در مکه و هفت روز پس از برگشتن به وطن] برای کسانی که نمی‌توانند قربانی کنند، ضروری است.
- قانون ۱۱۵ (۳): در منہاج فردوسیان، تراشیدن سر برای تقصیر* احرام حج، ضروری است.
- قانون ۱۱۶ (۳): در منہاج فردوسیان، رعایت ترتیب در رَمی جَمَرات*، ضروری است.
- قانون ۱۱۷ (۳): در منہاج فردوسیان، پشت سر هم گرفتن روزه‌های بدلِ قربانی*، ضروری است.
- قانون ۱۱۸ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف در پشت مقام

حضرت ابراهیم (علیه‌السلام) ضروری است.

• قانون ۱۱۹ (۳): در منہاج فردوسیان، وقوف در محدوده‌ی خاصی * از عرفات، ضروری است.

• قانون ۱۲۰ (۳): در منہاج فردوسیان، احترام‌گزاردن به کعبه، ضروری است.

• قانون ۱۲۱ (۳): در منہاج فردوسیان، برگرداندن خاک یا سنگریزه‌هایی که از مسجد الحرام برداشته‌اند، ضروری است.

☑ حج منہاجیون: ☒

☑ حج منہاجیات: ☒

• قانون ۱۲۲ (۳): در منہاج فردوسیان، تقصیر* برای خروج منہاجیات از احرام، ضروری است.

☑ عمره:

• قانون ۱۲۳ (۳): در منہاج فردوسیان، مُحرم شدن در عمره، ضروری است.

• قانون ۱۲۴ (۳): در منہاج فردوسیان، طواف کردن در عمره، ضروری است.

• قانون ۱۲۵ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام دادن طواف نساء در عمره، ضروری است.

• قانون ۱۲۶ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف، در عمره، ضروری است.

• قانون ۱۲۷ (۳): در منہاج فردوسیان، آغاز کردن طواف از حَجْرالاسود و پایان دادن به آن در عمره، ضروری است.

- قانون ۱۲۸ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام دادن طواف در فاصله‌ی کعبه تا مقام حضرت ابراهیم (علیه‌السلام) در عمره ضروری است.
- قانون ۱۲۹ (۳): در منہاج فردوسیان، داشتن طهارت در حال طواف عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۰ (۳): در منہاج فردوسیان، پاک بودن لباس و بدن در حال طواف عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۱ (۳): در منہاج فردوسیان، پوشاندن عورت در حال طواف عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۲ (۳): در منہاج فردوسیان، طواف کردن، قبل از انجام سعی در عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۳ (۳): در منہاج فردوسیان، سعی کردن قبل از انجام طواف نساء در عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۴ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز طواف به صورت ایستاده در عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۵ (۳): در منہاج فردوسیان، سعی کردن بین دو کوه صفا و مروه در عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۶ (۳): در منہاج فردوسیان، شروع کردن سعی از کوه صفا و ختم کردن آن به کوه مروه در عمره، ضروری است.
- قانون ۱۳۷ (۳): در منہاج فردوسیان، انجام تقصیر ﴿﴾ پس از سعی در عمره، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۳): در منہاج فردوسیان، احترام‌گزاردن به کعبه، ضروری است.

✓ امور علمی (۳):

✓ علم‌آموزی:

• قانون ۱۳۸ (۳): در منهای فردوسیان، مراجعه کردن به داناترین و باتقواترین فقیه برای دانستن احکامی که قانونی در منهای فردوسیان ندارد، ضروری است. (تقلید از اعلم)

✓ دانش و دانشمند خوب: ☒

✓ دانش و دانشمند بد: ☒

✓ باورها: ☒

✓ امور فردی (۳):

• قانون ۱۳۹ (۳): در منهای فردوسیان، مقابله‌ی لفظی* با کسی که در غیاب مؤمنین و مؤمنات از آنان بدگویی می‌کند (ردّ غیبت)، ضروری است.
• قانون ۱۴۰ (۳): در منهای فردوسیان، پوشاندن عیب‌های مؤمنین و مؤمنات، ضروری است.

✓ آرایش: ☒

✓ لباس و پوشیدنی‌ها:

• قانون* (۳): در منهای فردوسیان، پاک بودن لباس و بدن در حال طواف، ضروری است.

✓ کفش: ☒

✓ انگشتر: ☒

✓ مکارم اخلاقی: ☒

☑ خواب: ☒

✓ امور خانوادگی (۳):

☑ ازدواج:

• قانون ۱۴۱ (۴): در منهای فردوسیان، ازدواج کنیز، بدون اجازه‌ی صاحبش ممنوع است.

☑ طلاق:

• قانون ۱۴۲ (۳): در منهای فردوسیان، پرداختِ هزینه‌های همسر حامله‌شان که او را طلاق داده‌اند در ایامِ عدهٔ ضروری است.

• قانون ۱۴۳ (۳): در منهای فردوسیان، پرداختِ اجرتِ شیردادن {که در دوران طلاق، شیرخوار از مادرش است}، به همسرشان که او را طلاق داده‌اند، ضروری است.

• قانون ۱۴۴ (۳): در منهای فردوسیان، پرداختِ نفقه به زنی که در عده‌ی طلاق رجعی است، برای شوهرش، ضروری است.

☑ زن:

• قانون ۱۴۵ (۳): در منهای فردوسیان، اطاعت کردن از شوهر [جز در مراعات قانون‌های طبقه‌ی اول تا چهارم]، برای منهاییت، ضروری است.

• قانون ۱۴۶ (۳): در منهای فردوسیان، رعایت حجاب کامل در نزد نامحرمان، برای منهاییت، ضروری است.

• قانون ۱۴۷ (۳): در منهای فردوسیان، رعایت حجاب در نماز، برای منهاییت، ضروری است.

• قانون ۱۴۸ (۳): در منهای فردوسیان، عدهٔ نگه‌داشتن برای منهاییتی

- که با طلاق، از شوهر دائم خود جدا شده‌اند، ضروری است. (عده‌ی طلاق) ●
- قانون ۱۴۹ (۳): در منہاج فردوسیان، عده ● نگه داشتن برای منہاجیاتی که ازدواج موقت کرده‌اند (عده‌ی نکاح منقطع) ●، [پس از به پایان رسیدن مدت صیغه یا بخشیده شدن باقیمانده‌ی مدت، توسط شوهر موقت]، ضروری است.
- قانون ۱۵۰ (۳): در منہاج فردوسیان، عده ● نگه داشتن برای منہاجیاتی که شوهر [دائم یا موقت] شان وفات کرده (عده‌ی وفات) ●، ضروری است.
- قانون ۱۵۱ (۳): در منہاج فردوسیان، واریسی خود، برای منہاجیاتی که حیضشان قطع شده، ولی احتمال باقی ماندن خون در داخل رحم می‌دهند (استبراء از حیض)، ضروری است.
- قانون ۱۵۲ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل کردن برای منہاجیاتی که از حیض پاک شده‌اند (غسل حیض)، ضروری است.
- قانون ۱۵۳ (۳): در منہاج فردوسیان، قضا کردن روزه‌هایی که در ایام حیض نگرفته‌اند، در ایام پاک، برای منہاجیات، ضروری است.
- قانون ۱۵۴ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل کردن برای منہاجیاتی که از نفاس ●، پاک شده‌اند، ضروری است.
- قانون ۱۵۵ (۳): در منہاج فردوسیان، پرداختن خرجی (نفقه) به زوجہ‌ی دائمی، ضروری است.
- قانون ۱۵۶ (۳): در منہاج فردوسیان، خوابیدن یک شب از چهار شب در نزد هر یک از زوجہ‌های دائم، ضروری است.
- قانون ۱۵۷ (۳): در منہاج فردوسیان، پرداختن مهریہ‌ی همسر برای منہاجیون، ضروری است.

• قانون ۱۵۸ (۳): در منهای فردوسیان، نفقه دادن به زنی که در زمان بارداری طلاق داده‌اند، تا هنگام زایمان، ضروری است.

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، پرداخت هزینه‌های همسر حامله‌شان که او را طلاق داده‌اند در ایام عده ❁ ضروری است.

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، پرداخت اجرت شیردادن فرزندشان {که در دوران طلاق، شیرخوار از مادرش است}، به همسرشان که او را طلاق داده‌اند، ضروری است.

✓ بچه‌دار شدن: ❁

✓ جنین و نوزاد: ❁

• قانون ۱۵۹ (۳): در منهای فردوسیان، خارج کردن جنین زنده، از شکم زنی که مُرده، [به وسیله‌ی پاره کردن شکم] ضروری است.

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، پرداخت هزینه‌های همسر حامله‌شان که او را طلاق داده‌اند در ایام عده ❁ ضروری است.

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، پرداخت اجرت شیردادن فرزندشان {که در دوران طلاق، شیرخوار از مادرش است}، به همسرشان که او را طلاق داده‌اند، ضروری است.

✓ کودک: ❁

✓ فرزند: ❁

✓ خانه: ❁

✓ امور جنسی (۳):

• قانون ۱۶۰ (۳): در منهای فردوسیان، پوشیدن عورت خود از نگاه دیگران، ضروری است.

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، پوشاندن عورت در حال طواف، ضروری است.

☑ منهایون:

• قانون ۱۶۱ (۳): در منهای فردوسیان، پرداختن کفاره برای کسانی که ظهار ❁ کنند [و قصد نزدیکی با همان زن را داشته باشند]، ضروری است.

• قانون ۱۶۲ (۳): در منهای فردوسیان، غیرت ❁ ورزیدن منهایون در مورد همسران و کنیزانشان ضروری است.

☑ منهایات: ☒

✓ امور درمانی (۳):

• قانون ❁ (۳): در منهای فردوسیان، خارج کردن جنین زنده، از شکم زنی که مُرده، [به وسیله‌ی پاره کردن شکم] ضروری است.

☑ حجامت: ☒

✓ امور بهداشتی (۳):

☑ مستراح: ☒

☑ حمام: ☒

☑ نجاسات و خبائث: ☒

☑ نوره کشیدن: ☒

✓ ناخن گرفتن: ✕

✓ مو: ✕

✓ محیط زیست: ✕

✓ **امور تغذیه (۳):**

✓ آداب خوردن: ✕

✓ خوردنی‌ها: ✕

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ✕

✓ خوراکی‌های نهی شده: ✕

✓ آداب آشامیدن: ✕

✓ **امور تفریحی (۳):**

✓ آداب سفر: ✕

✓ مسافر:

- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، دو رکعت خواندن (قصر) نمازهای ظهر، عصر و عشاء در سفر (جز در موارد خاص*)، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، تمام خواندن نماز، برای مسافرانی که قصد اقامت ده روزه و بیشتر در محلی می‌کنند، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی ماه مبارک رمضان برای مسافرانی که قصد اقامت ده روزه و بیشتر در محلی می‌کنند، ضروری

است.

☑ **مرکب:** ☒

☑ **شکار:** ☒

✓ **امور اخروی (۳):**

☑ **محتضر:**

• قانون ۱۶۳ (۳): در منہاج فردوسیان، عمل کردن بر طبق وصیت‌نامه [هر چند در آن به نفع یهودی و نصرانی، وصیت شده باشد، بر وصی] ضروری است.

☑ **غسل میت:**

• قانون ۱۶۴ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل دادن شیعه‌ی اثنی‌عشری‌ای که مُرده است {اگر کسی نباشد که او را به صورت صحیح غسل بدهد} (غسل میت)، ضروری است.

• قانون ۱۶۵ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل میت دادن شیعه‌ی اثنی‌عشری‌ای که در آب، مُرده، ضروری است.

• قانون ۱۶۶ (۳): در منہاج فردوسیان، پوشیده نگه‌داشتن عورت مُرده {مسلمان} در طول غسل میت، ضروری است.

• قانون ۱۶۷ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل دادن جنینی که بعد از چهار ماهگی سقط شده باشد، ضروری است.

• قانون ۱۶۸ (۳): در منہاج فردوسیان، غسل مس میت برای دست زدن به عضوی که از انسان زنده‌ای جدا شده و استخوان دارد، ضروری است.

✓ کفن:

- قانون ۱۶۹ (۳): در منہاج فردوسیان، کفن پوشاندن بر شیعه‌ی اثنی‌عشری‌ای که مُرده است {اگر کسی نباشد که به او کفن بیوشاند}، ضروری است. (تکفین)
- قانون ۱۷۰ (۳): در منہاج فردوسیان، تطهیر کفن مُرده، اگر پس از کفن کردن با خارج شدن خون، ادرار یا مدفوع، نجس شده باشد، ضروری است.
- قانون ۱۷۱ (۳): در منہاج فردوسیان، کفن کردن جنینی که بعد از چهار ماهگی سقط شده باشد، ضروری است.

✓ تشییع:

- قانون ۱۷۲ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز میت بر جنازه‌ی مسلمان - اگر بیشتر از شش سال، سن داشته باشد - ضروری است.

✓ دفن:

- قانون ۱۷۳ (۳): در منہاج فردوسیان، دفن کردن (تدفین) شیعه‌ی اثنی‌عشری‌ای که مُرده است {اگر کسی نباشد که او را دفن کند}، ضروری است.
- قانون ۱۷۴ (۳): در منہاج فردوسیان، به دریا انداختن جنازه‌ی کسی که در کشتی مُرده و امکان رساندن آن به خشکی، قبل از فساد جسد وجود ندارد، ضروری است.
- قانون ۱۷۵ (۳): در منہاج فردوسیان، دفن کردن جنینی که بعد از چهار ماهگی سقط شده باشد، ضروری است.

✓ مزارات: ✕

✓ امور اجتماعی (۳):

✓ سلام:

- قانون ۱۷۶ (۳): در منهای فردوسیان، جواب سلام دادن - حتی در حال نماز {با عبارت «سلام»} - ضروری است.

✓ آداب معاشرت: ☒

✓ رفاقت: ☒

✓ هدیه و بخشش:

- قانون ﴿۳﴾: در منهای فردوسیان، پرداختن خمس آنچه به آنان بخشیده شده (هبه)، ضروری است.

✓ همنشینی: ☒

✓ میهمان و میهمانی: ☒

✓ امور اقتصادی (۳):

- قانون ۱۷۷ (۳): در منهای فردوسیان، بازپرداخت حقوق ضایع شده‌ی مؤمنین و مؤمنات (ردّ مظالم)، {به خودشان اگر زنده‌اند، یا ورثه‌ی آنها اگر مرده‌اند یا حاکم شرع اگر قابل شناسایی و دسترسی نیستند} ضروری است.
- قانون ۱۷۸ (۳): در منهای فردوسیان، داشتن نیت بازپرداخت بدهی از آغاز وام گرفتن، ضروری است.

• قانون ۱۷۹ (۳): در منهای فردوسیان، باز پرداخت بدهی، ضروری است.

- قانون ۱۸۰ (۳): در منهای فردوسیان، عمل کردن ضامن، به ضمانت، ضروری است.

- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پرداختن خرجی (نفقه) به زوجہ‌ی دائمی، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پرداختن مہریہ‌ی ہمسر برای منہاجیون، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، نفقہ دادن بہ زنی کہ در زمان بارداری طلاق دادہ‌اند، تا ہنگام زایمان، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پرداختن کفارہ برای کسانی کہ ظہار کنند [و قصد نزدیکی داشتہ باشند]، ضروری است.

☑ زکات:

- قانون ۱۸۱ (۳): در منہاج فردوسیان، پرداخت زکات فطرہ، ضروری است.
- قانون ۱۸۲ (۳): در منہاج فردوسیان، پرداخت زکات فطرہ از غذای غالب مردم محل، ضروری است.
- قانون ۱۸۳ (۳): در منہاج فردوسیان، پرداخت دوبارہ‌ی زکات برای کسی کہ در گذشتہ، غیر شیعہ‌ی اثنی‌عشری بودہ و زکات دادہ، سپس بہ تشیع اثنی‌عشری مشرف شدہ، ضروری است.

☑ صدقہ: ☒

✓ امور سیاسی (۳):

✓ امور قضایی (۳):

- قانون ۱۸۴ (۳): در منہاج فردوسیان، اقامہ کردن {یعنی اجرا کردن} حدود الہی {توسط حاکم شرع یا نایب او}، ضروری است.

• قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، عمل کردن ضامن، به ضمانت، ضروری است.

✓ امور کشاورزی (۳):

✓ امور نظامی (۳):

✓ امور حیوانات (۳):

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۳):

✓ ایام هفته:

• قانون ۱۸۵ (۳): در منہاج فردوسیان، شرکت در نماز جمعه در زمان حضور استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)، برای منہاجیون ضروری است.

• قانون ۱۸۶ (۳): در منہاج فردوسیان، وجود {حدّ اقل} سه میل ﴿۳﴾ فاصله، بین دو نماز جمعه، ضروری است.

• قانون ۱۸۷ (۳): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز جمعه به جماعت {حدّ اقل پنج نفر با امام جمعه}، ضروری است.

✓ محرم: ✕

✓ رجب: ✕

✓ شعبان: ✕

✓ ماه رمضان:

• قانون ۱۸۸ (۳): در منہاج فردوسیان، گرفتنِ روزہ‌ی ماه مبارک رمضان برای مسافرانی که قصد اقامت ده روزہ و بیشتر در محلی می‌کنند، ضروری است.

• قانون ۱۸۹ (۳): در منہاج فردوسیان، کفارہ دادن برای کسانی که روزہ‌ی ماه رمضان را به خاطر عذری افطار کرده و تا ماه رمضان بعد، قضا نموده‌اند، ضروری است.

☑ سوال:

- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پرداخت زکات فطرہ، ضروری است.
- قانون ﴿۳﴾: در منہاج فردوسیان، پرداخت زکات فطرہ از غذای غالب مردم محل، ضروری است.

☑ ذی‌قعدہ: ☒

☑ ذی‌حجہ: ☒

مولای

الْبَاطِلُ مَا أَشْخَطُتُمْهُ

مولای من، باطل همان است که شما بدان خشم گرفتید.

قوانین عملی طبقه‌ی چهارم

دستور العمل:

این قوانین شامل کارهایی است که انجام دادن آن‌ها مانع بزرگی در رسیدن به کمال و سعادت می‌باشد. پس هر یک از قوانین این طبقه را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچ وقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۴):

- قانون ۱۹۰ (۴): در منہاج فردوسیان، انجام دادن عبادت‌ها به هدف خشنود

- کردن غیر از خدای متعال (ریا)، ممنوع است.
- قانون ۱۹۱ (۴): در منہاج فردوسیان، ناسپاسی ﴿﴾ در مقابل نعمت‌های خداوند متعال (کفر)، ممنوع است.

✓ استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):

- قانون ۱۹۲ (۴): در منہاج فردوسیان، قسم خوردن در بیزاری جستن از خدای متعال و استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام)، ممنوع است.
- قانون ۱۹۳ (۴): در منہاج فردوسیان، فحش دادن به استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) و پیامبران الہی (علیہم السلام)، ممنوع است.
- قانون ۱۹۴ (۴): در منہاج فردوسیان، فاش کردن اسرار استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام)، [در شرایط تقیہ] ممنوع است.
- قانون ﴿﴾ (۴): در منہاج فردوسیان، خرید و فروش خاک قبر امام حسین (علیہ السلام)، ممنوع است.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمّم):

- قانون ۱۹۵ (۴): در منہاج فردوسیان، نشستن در مسجد برای شخص جُنُب، ممنوع است.
- + قانون ۱۹۶ (۴): در منہاج فردوسیان، گذاشتن چیزی در مسجد توسط جُنُب، ممنوع است.
- قانون ۱۹۷ (۴): در منہاج فردوسیان، وارد شدن در حال جنابت به محضر {و مرقد} پیامبران و امامان {و امامزادگان}، ممنوع است.
- قانون ۱۹۸ (۴): در منہاج فردوسیان، دست زدن به نام خدای متعال {و استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) و حضرت فاطمہ (سلام اللہ علیہا) به هر لغتی که باشد}، بدون داشتن طہارت (غسل، وضو، تیمّم)، ممنوع

است.

• قانون ۱۹۹ (۴): در منہاج فردوسیان، دست زدن به خطوط قرآن، بدون داشتنِ طهارت (غسل، وضو، تیمّم)، ممنوع است.

• قانون ۲۰۰ (۴): در منہاج فردوسیان، غسل کردن {یا وضو گرفتن} در جایی که غسل کردن {یا وضو گرفتن} به سلامتی بدن، ضرر داشته باشد، ممنوع است.

• قانون ۲۰۱ (۴): در منہاج فردوسیان، تقیه کردن در مسح کشیدن بر کفش، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، باقی ماندن بر جنابت، {برای کسانی که باید روزه بگیرند} تا اذان صبح، در ماه رمضان و همچنین برای سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

☑ نماز:

• قانون ۲۰۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای واجب، قبل از دخول وقت آن، ممنوع است.

• قانون ۲۰۳ (۴): در منہاج فردوسیان، مزد گرفتن برای خواندنِ نمازی که بر خود انسان واجب شده، ممنوع است.

• قانون ۲۰۴ (۴): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازِ ضُحیٰ ﴿﴾، ممنوع است.

• قانون ۲۰۵ (۴): در منہاج فردوسیان، نماز خواندن برای بت‌ها، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نماز خواندن منہاجیّات، در حال حیض، ممنوع است.

☑ رکوع: ☒

✓ سجده:

- قانون ۲۰۶ (۴): در منہاج فردوسیان، سجده کردن برای غیر خدای متعال، ممنوع است.

✓ تعقیبات: ☒

✓ نافله:

- قانون ۲۰۷ (۴): در منہاج فردوسیان، خواندن نافله‌ی نمازهای ظهر و عصر در سفر، ممنوع است.
- قانون ☸ (۴): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای نافله به جماعت (تراویح)، ممنوع است.

✓ نمازهای خاص: ☒

✓ نماز شب: ☒

✓ نماز جماعت:

- قانون ۲۰۸ (۴): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای نافله به جماعت (تراویح)، ممنوع است.
- قانون ۲۰۹ (۴): در منہاج فردوسیان، حمد و سوره خواندن مأمومین در نماز جماعت، ممنوع است.

✓ اذان و اقامه:

- قانون ۲۱۰ (۴): در منہاج فردوسیان، مزد گرفتن برای اذان گفتن، ممنوع است.
- قانون ☸ (۴): در منہاج فردوسیان، گفتن اذان سوم {یعنی اذانی که امام جمعه برای نماز عصر بگوید،} ممنوع است.

✓ مسجد:

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، گذاشتن چیزی در مسجد توسط جُنب، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، گذاشتن چیزی در مسجد توسط حائض، ممنوع است.

• قانون ۲۱۱ (۴): در منہاج فردوسیان، خراب کردن مسجد، ممنوع است.

✓ عیدین: ✕

✓ روزه:

• قانون ۲۱۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن و آشامیدن عمدی در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۳ (۴): در منہاج فردوسیان، فرو بردن تمام سر در آب، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۴ (۴): در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۵ (۴): در منہاج فردوسیان، استمناء* در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۶ (۴): در منہاج فردوسیان، قبی* کردن عمدی در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۷ (۴): در منہاج فردوسیان، تَنقیہ* کردن در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

• قانون ۲۱۸ (۴): در منہاج فردوسیان، باقی ماندن بر جنابت، {برای کسانی که باید روزه بگیرند} تا اذان صبح، در ماه رمضان و همچنین برای سایر

روزه‌های واجب، ممنوع است.

- قانون ۲۱۹ (۴): در منہاج فردوسیان، رساندن گرد و غبار غلیظ به حلق (گلو)، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
- قانون ۲۲۰ (۴): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن برای کسی که روزه گرفتن برایش ضرر دارد، ممنوع است.
- قانون ۲۲۱ (۴): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در حال سفر، ممنوع است.
- قانون ۲۲۲ (۴): در منہاج فردوسیان، روزه‌ی مستحبی گرفتن فرزندان، بدون اجازه‌ی پدرشان {اگر موجب آزردن پدر باشد}، ممنوع است.
- قانون ۲۲۳ (۴): در منہاج فردوسیان، جویدن آدامس در حال روزه، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز عید فطر، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز عید قربان، ممنوع است.
- قانون ۲۲۴ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی وصال، ممنوع است.
- قانون ۲۲۵ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی دهر، ممنوع است.
- قانون ۲۲۶ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی سکوت، ممنوع است.
- قانون ۲۲۷ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن روزه‌ی نذر معصیت، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزہ‌ی مستحبی گرفتن منہاجیات، بدون اجازہ‌ی شوہر {اگر موجب ضایع شدن حقوق شوہر باشد}، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزہ گرفتن در روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی حجه (ایام تشریق) برای کسانی که در منا هستند، ممنوع است.

✓ قرآن:

• قانون ۲۲۸ (۴): در منہاج فردوسیان، تلاوت قرآن به صورت غنا و با الحان اهل فسق {به سبکی که بدکاران، ترانه می‌خوانند}، ممنوع است.

• قانون ۲۲۹ (۴): در منہاج فردوسیان، زیاد کردن در قرآن {چنان که ارباب علوم غریبه، در لابلای آیات و کلمات قرآن کریم، طلسمات خود را می‌افزایند و همچنین کم کردن از آیات و کلمات آن}، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن بیش از یک سوره بعد از حمد، در هر رکعت از نمازهای واجب، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خرید و فروش قرآن کریم، ممنوع است.

✓ ذکر: ☒

✓ دعا: ☒

✓ صلوات: ☒

✓ استخاره: ☒

✓ سایر عبادات:

• قانون ۲۳۰ (۴): در منہاج فردوسیان، بوییدن معطرات و گل‌ها {نه خوردن

- بوی خوش به بینی}، در حال اعتکاف❁، ممنوع است.
- قانون ۲۳۱ (۴): در منہاج فردوسیان، خرید و فروش کردن در حال اعتکاف❁، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۲ (۴): در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن در حال اعتکاف❁، ممنوع است.
- ✓ حج:
- قانون ۲۳۳ (۴): در منہاج فردوسیان، غیر مُحرم وارد شدن به شهر مکه، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۴ (۴): در منہاج فردوسیان، دروغ گفتن، جدال کردن و قسم خوردن در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۵ (۴): در منہاج فردوسیان، صید کردن در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۶ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن صید حرم❁ در احرام و غیر احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۷ (۴): در منہاج فردوسیان، هرگونه رفتار جنسی {نزدیکی، نگاه شهوانی، لمس شهوانی، بوسه‌ی شهوانی و استمناء❁} در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۸ (۴): در منہاج فردوسیان، استفاده از معطرات {مثل عطر و خوردن خوراکی‌های خوشبو} در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۳۹ (۴): در منہاج فردوسیان، نگاه کردن به آینه {برای دیدن خود} در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۰ (۴): در منہاج فردوسیان، فرو بردن تمام سر در آب در حال

- احرام، ممنوع است.
- قانون ۲۴۱ (۴): در منہاج فردوسیان، تراشیدن و کندن مو از خود یا دیگری { در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۲ (۴): در منہاج فردوسیان، به خونریزی انداختن بدن در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۳ (۴): در منہاج فردوسیان، کوتاه کردن ناخن در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۴ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن جانداران بدن {مانند شپش} در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۵ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن حیوان غیر موذی ☉ در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۶ (۴): در منہاج فردوسیان، کندن و شکستن درختان حرم ☉، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۷ (۴): در منہاج فردوسیان، صید کردن در حرم ☉، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۸ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت صید در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۴۹ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن ملخ در حال احرام، ممنوع است.
 - قانون ۲۵۰ (۴): در منہاج فردوسیان، بیرون بردن پرندگان [غیر از مرغ] از حرم ☉، ممنوع است.
 - قانون ۲۵۱ (۴): در منہاج فردوسیان، شکستن تخم پرندگان در حال احرام، ممنوع است.

- قانون ۲۵۲ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن جانداران حرم ❀ [غیر از شتر، گاو، گوسفند و مرغ]، ممنوع است.
- قانون ۲۵۳ (۴): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی‌حجه (ایام تشریق) برای کسانی که در منا هستند، ممنوع است.
- قانون ۲۵۴ (۴): در منہاج فردوسیان، تراشیدن سر، قبل از ذبح قربانی، ممنوع است.
- قانون ۲۵۵ (۴): در منہاج فردوسیان، به طواف کعبه رفتن قبل از تراشیدن سر در منا، ممنوع است.
- قانون ۲۵۶ (۴): در منہاج فردوسیان، احرام حج بستن قبل از تقصیر ❀ عمره، ممنوع است.
- قانون ۲۵۷ (۴): در منہاج فردوسیان، روغن‌مالی کردن بدن در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ۲۵۸ (۴): در منہاج فردوسیان، بیرون بردن خاک و سنگریزه از مسجد الحرام، ممنوع است.
- قانون ۲۵۹ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن بینی از بوی بد، در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ۲۶۰ (۴): در منہاج فردوسیان، چیدن موی غیر مُحرم به دست مُحرم، ممنوع است.
- قانون ۲۶۱ (۴): در منہاج فردوسیان، مُقاتله ❀ در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ۲۶۲ (۴): در منہاج فردوسیان، به دست کردن انگشتر [به قصد زینت]، در حال احرام، ممنوع است.

- قانون ۲۶۳ (۴): در منہاج فردوسیان، بازگشتن از عرفات، قبل از غروب آفتاب روز عرفه، ممنوع است.
- قانون ۲۶۴ (۴): در منہاج فردوسیان، عبور از وادی مُحَسِّر* {و خروج از مشعر*}، قبل از طلوع خورشید {روز هشتم*}، ممنوع است.
- قانون ۲۶۵ (۴): در منہاج فردوسیان، کندن درختی که اصلش در حرم* و شاخه‌هایش در بیرون حرم است - به احترام اصلش - یا اصلش در بیرون حرم* و شاخه‌هایش در حرم* است - به احترام شاخه‌هایش - ممنوع است.
- قانون ۲۶۶ (۴): در منہاج فردوسیان، حج‌گزاردن از طرف ناصبی* - هر چند پدرشان باشد - ممنوع است.

✓ حج منہاجیون:

- قانون ۲۶۷ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباس دوخته شده در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۶۸ (۴): در منہاج فردوسیان، گره زدن لباس احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۶۹ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشاندن سر در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۷۰ (۴): در منہاج فردوسیان، زیر سقف و سایه‌ی متحرک رفتن در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۷۱ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن شلوار در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۷۲ (۴): در منہاج فردوسیان، طواف کردن کعبه برای منہاجیونی

که ختنه ❀ نشده‌اند، ممنوع است.

✓ حج منہاجیات:

• قانون ۲۷۳ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن صورت در حال احرام، برای منہاجیات، ممنوع است.

• قانون ۲۷۴ (۴): در منہاج فردوسیان، طواف کردن با پوشیه ❀، برای منہاجیات، ممنوع است.

✓ عمره:

• قانون ۲۷۵ (۴): در منہاج فردوسیان، تراشیدن سر برای تقصیر ❀ عمره‌ی تمئع، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، غیر مُحرم وارد شدن به شهر مکه، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، دروغ گفتن، جدال کردن و قسم خوردن در حال احرام، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، صید کردن در حال احرام، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن صید حرم ❀ در احرام و غیر احرام، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، هرگونه رفتار جنسی {نزدیکی، نگاه شہوانی، لمس شہوانی، بوسه‌ی شہوانی و استمناء ❀} در حال احرام، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، استفاده از معطرات {مثل عطر زدن و خوردن خوراکی‌های خوشبو} در حال احرام، ممنوع است.

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نگاه کردن به آینه {برای دیدن خود} در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، فرو بردن تمام سر در آب در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، تراشیدن و کندن مو {از خود یا دیگری} در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، به خونریزی انداختن بدن در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کوتاه کردن ناخن در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کشتن جانداران بدن {مانند شپش} در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کشتن حیوان غیر موزی ﴿﴾ در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کندن و شکستن درختان حرم ﴿﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، صید کردن در حرم ﴿﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، بیرون بردن پرندگان از حرم ﴿﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، شکستن تخم پرندگان در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کشتن جانداران حرم ﴿﴾، ممنوع است.

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روغن مالی کردن بدن در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، بیرون بردن خاک و سنگریزه از مسجد الحرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، گرفتن بینی از بوی بد، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، چیدن موی غیر مُحرم به دست مُحرم، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، مُقاتله ﴿۴﴾ در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، به دست کردن انگشتر [به قصد زینت،] در حال احرام، ممنوع است.

✓ امور علمی (۴):

✓ علم‌آموزی: ☒

✓ دانش و دانشمند خوب: ☒

✓ دانش و دانشمند بد:

- قانون ۲۷۶ (۴): در منہاج فردوسیان، احداث یا اختراع هر عملی که برخلاف آموزه‌های دینی باشد و داخل کردن آن در دین، ممنوع است. (بدعت)
- قانون ۲۷۷ (۴): در منہاج فردوسیان، رفتن به نزد بدعت‌گذار {در حالی که او را تأیید دارد یا موجب تأیید، تقویت و حمایت او شود،} ممنوع است.
- قانون ۲۷۸ (۴): در منہاج فردوسیان، فتوا دادن بدون علم، ممنوع است.

- قانون ۲۷۹ (۴): در منہاج فردوسیان، دین‌سازی، ممنوع است.
- قانون ۲۸۰ (۴): در منہاج فردوسیان، استخراج احکام الهی از راه مقایسه کردن احکام مختلف با یکدیگر (قیاس)، ممنوع است.
- قانون ۲۸۱ (۴): در منہاج فردوسیان، تفسیر به رأی ❀، ممنوع است.
- قانون ۲۸۲ (۴): در منہاج فردوسیان، تَنجیم ❀، ممنوع است.
- قانون ۲۸۳ (۴): در منہاج فردوسیان، رفتن به نزد پیشگویان و تصدیق پیشگویی‌های آنان، ممنوع است.
- قانون ۲۸۴ (۴): در منہاج فردوسیان، گوش دادن به گویندگان غیر الهی {که برنامه‌ای غیر از منہاج فردوسیان را تبلیغ می‌کنند، اگر احتمال تأثیرپذیری وجود داشته باشد}، ممنوع است.

☑ باورها:

- قانون ۲۸۵ (۴): در منہاج فردوسیان، ارتداد ❀، ممنوع است.
- قانون ۲۸۶ (۴): در منہاج فردوسیان، تشبیه کردن خداوند متعال به آفریده‌ها، ممنوع است.
- قانون ۲۸۷ (۴): در منہاج فردوسیان، غُلُو ❀ کردن ممنوع است.
- قانون ۲۸۸ (۴): در منہاج فردوسیان، ادعای امامت بدون استحقاق، ممنوع است.
- قانون ۲۸۹ (۴): در منہاج فردوسیان، تفکر و تعمق درباره‌ی ذات پروردگار متعال، ممنوع است.
- قانون ۲۹۰ (۴): در منہاج فردوسیان، سخن گفتن درباره‌ی ذات پروردگار متعال، ممنوع است.

✓ امور فردی (۴):

- قانون ۲۹۱ (۴): در منہاج فردوسیان، راضی بودن به این که خدای متعال معصیت شود، ممنوع است.
- قانون ۲۹۲ (۴): در منہاج فردوسیان، ادرار یا مدفوع کردن رو به قبله و پشت به قبله، ممنوع است.
- قانون ۲۹۳ (۴): در منہاج فردوسیان، استراق سمع {دزدیده گوش دادن}، ممنوع است.
- قانون ۲۹۴ (۴): در منہاج فردوسیان، گفتن «خدا می‌داند» و «خدا شاهد است» به دروغ، ممنوع است.
- قانون ۲۹۵ (۴): در منہاج فردوسیان، اطاعت از مخلوق در معصیت خالق، ممنوع است.
- قانون ۲۹۶ (۴): در منہاج فردوسیان، فرار کردن برده از نزد صاحبش (ابق)، ممنوع است.

☑ آرایش:

- قانون ۲۹۷ (۴): در منہاج فردوسیان، کوتاه کردن موی صورت (ریش) به اندازه‌ای که نیاز به شانه کردن نداشته باشد برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ۲۹۸ (۴): در منہاج فردوسیان، استفاده از زیورآلات طلا برای منہاجیون، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، آرایش کردن منہاجیات در عده‌ی وفات، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، استفاده از معطرات {مثل عطر زدن و خوردن خوراکی‌های خوشبو} در حال احرام، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، روغن مالی کردن بدن در حال احرام، ممنوع است.

✓ لباس و پوشیدنی‌ها:

• قانون ۲۹۹ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباس ابریشم برای منہاجیون، ممنوع است.

• قانون ۳۰۰ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباسی که موجب انگشت‌نما شدن می‌شود (لباس شهرت)، ممنوع است.

• قانون ۳۰۱ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباسی که آنان را شبیه دشمنان اسلام می‌کند (تشبّه به کفار)، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباس دوخته شده در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، گره زدن لباس احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، پوشیدن شلوار در حال احرام، برای منہاجیون، ممنوع است.

✓ کفش: ❁

✓ انگشتر:

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، به دست کردن انگشتر [به قصد زینت،] در حال احرام، ممنوع است.

✓ مکارم اخلاقی: ❁

✓ خواب: ❁

✓ امور خانوادگی (۴):

☑ ازدواج:

- قانون ۳۰۲ (۴): در منہاج فردوسیان، داشتن همزمان بیش از چهار زن دائم، ممنوع است.

☑ طلاق:

- قانون ۳۰۳ (۴): در منہاج فردوسیان، بیرون کردن زن طلاق داده شده در ایام عدّه‌ی طلاق رجعی ❁ از خانه‌ی شوهر، ممنوع است.
- قانون ۳۰۴ (۴): در منہاج فردوسیان، بیرون رفتن منہاجیّات در ایام عدّه‌ی طلاق رجعی ❁ از خانه‌ی شوهر، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، بیرون رفتن منہاجیّات در ایام عدّه‌ی طلاق رجعی ❁ از خانه‌ی شوهر، ممنوع است.

☑ زن:

- قانون ۳۰۵ (۴): در منہاج فردوسیان، آزدن شوهر، برای منہاجیّات، ممنوع است.
- قانون ۳۰۶ (۴): در منہاج فردوسیان، بخشش از مال شوهر، بدون اجازه‌ی او، برای منہاجیّات، ممنوع است.
- قانون ۳۰۷ (۴): در منہاج فردوسیان، خود را شبیه مردان کردن، برای منہاجیّات، ممنوع است.
- قانون ۳۰۸ (۴): در منہاج فردوسیان، گذاشتن چیزی در مسجد توسط حائض، ممنوع است.
- قانون ۳۰۹ (۴): در منہاج فردوسیان، روزہ‌ی مستحبی گرفتن منہاجیّات،

بدون اجازه‌ی شوهر {اگر موجب ضایع شدن حقوق شوهر باشد}، ممنوع است.

• قانون ۳۱۰ (۴): در منهای فردوسیان، گریبان چاک دادن [در وقت مصیبت] برای منهایات، ممنوع است.

• قانون ۳۱۱ (۴): در منهای فردوسیان، لطمه به صورت زدن [در وقت مصیبت] برای منهایات، ممنوع است.

• قانون ۳۱۲ (۴): در منهای فردوسیان، پریشان کردن موها [در وقت مصیبت] برای منهایات، ممنوع است.

• قانون ۳۱۳ (۴): در منهای فردوسیان، نگاه [شهوآلود] کردن منهایات، به مردان نامحرم، ممنوع است.

• قانون ۳۱۴ (۴): در منهای فردوسیان، بسحر کردن شوهر برای جلب محبتش، ممنوع است.

• قانون ۳۱۵ (۴): در منهای فردوسیان، خوابیدن دو زنِ عریان، در زیر یک روپوش، ممنوع است.

• قانون ۳۱۶ (۴): در منهای فردوسیان، دست دادنِ منهایات با مردان نامحرم، ممنوع است.

• قانون ۳۱۷ (۴): در منهای فردوسیان، شیر دادنِ منهایات به کودک دیگران، بدون اجازه‌ی شوهر، ممنوع است.

• قانون ۳۱۸ (۴): در منهای فردوسیان، اجازه ندادنِ منهایات به این که شوهرشان، همسر دائم یا موقت دیگری داشته باشد (غیرت ورزیدن) ممنوع است.

• قانون ۳۱۹ (۴): در منهای فردوسیان، مُساحقه^{۱۰۶}، برای منهایات، ممنوع

است.

- قانون ۳۲۰ (۴): در منهای فردوسیان، رسانیدن مرد و زنی برای زنا به یکدیگر (قیادت)، ممنوع است.
- قانون ۳۲۱ (۴): در منهای فردوسیان، ازاله‌ی بکارت دوشیزگان توسط غیر شوهر، ممنوع است.
- قانون ۳۲۲ (۴): در منهای فردوسیان، مانع شدن منهاییات، از نزدیکی شوهرشان با آنان در ایام شیردهی، ممنوع است.
- قانون ۳۲۳ (۴): در منهای فردوسیان، خارج شدن منهاییات، از منزل، بدون اجازه‌ی شوهر {دائم}، ممنوع است.
- قانون ۳۲۴ (۴): در منهای فردوسیان، بیرون رفتن منهاییات در ایام عده‌ی طلاق رجعی* از خانه‌ی شوهر، ممنوع است.
- قانون ۳۲۵ (۴): در منهای فردوسیان، آرایش کردن منهاییات در عده‌ی وفات، ممنوع است.

☑ بچه‌دار شدن: ☒

☑ جنین و نوزاد:

- قانون ۳۲۶ (۴): در منهای فردوسیان، سقط کردن جنین، ممنوع است.
- قانون ۳۲۷ (۴): در منهای فردوسیان، مجبور کردن زن بر شیردادن به شیرخوارش، ممنوع است.
- قانون ❀ (۴): در منهای فردوسیان، شیر دادن منهاییات به کودک دیگران، بدون اجازه‌ی شوهر، ممنوع است.
- قانون ❀ (۴): در منهای فردوسیان، مانع شدن منهاییات، از نزدیکی شوهرشان با آنان در ایام شیردهی، ممنوع است.

☑️ **کودک:** ☒

☑️ **فرزند:**

- قانون ۳۲۸ (۴): در منهای فردوسیان، تصرف فرزند در اموال پدر، بدون اجازه‌ی پدر، ممنوع است.

☑️ **خانه:**

- قانون ۳۲۹ (۴): در منهای فردوسیان، داخل شدن در ملک دیگران، بدون اجازه‌ی صاحب ملک، ممنوع است.
- قانون ۳۳۰ (۴): در منهای فردوسیان، آتش زدن منزل دیگران، ممنوع است.
- قانون ۳۳۱ (۴): در منهای فردوسیان، اجاره دادن مسکن و وسیله برای کار حرام، ممنوع است.

✓ **امور جنسی (۴):**

- قانون ۳۳۲ (۴): در منهای فردوسیان، خلوت کردن با نامحرم {در صورتی که احتمال گناه بدهند}، ممنوع است.
- قانون ۳۳۳ (۴): در منهای فردوسیان، نگاه کردن به عورت مسلمان {حتی اگر مُرده باشد}، ممنوع است.
- قانون ۳۳۴ (۴): در منهای فردوسیان، استمناء❶، ممنوع است.
- قانون ۳۳۵ (۴): در منهای فردوسیان، نگاه کردن در منزل مؤمنین، به قصد چشم‌چرانی {، تجسس و مانند آن}، ممنوع است.
- قانون ۳۳۶ (۴): در منهای فردوسیان، دست دادن و لمس کردن نامحرم، ممنوع است.

- قانون ۳۳۷ (۴): در منہاج فردوسیان، شوخی {های جنسی} کردن با نامحرم، ممنوع است.
- قانون ۳۳۸ (۴): در منہاج فردوسیان، وصف کردن زیبایی‌ها و جاذبه‌های زنی {مشخص} برای مرد نامحرم، ممنوع است.
- قانون ۳۳۹ (۴): در منہاج فردوسیان، قرار گرفتن زن و مرد نامحرم در یک لباس یا زیر یک روپوش، ممنوع است.
- قانون ۳۴۰ (۴): در منہاج فردوسیان، بوسیدن شهوت‌آلود غیر از همسر {دائم یا موقت}، ممنوع است.
- قانون ﴿﴾ (۴): در منہاج فردوسیان، هرگونه رفتار جنسی {نزدیکی، نگاه شهوانی، لمس شهوانی، بوسه‌ی شهوانی و استمناء ﴿﴾ در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿﴾ (۴): در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
- قانون ﴿﴾ (۴): در منہاج فردوسیان، استمناء ﴿﴾ در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

☑ منہاجیون:

- قانون ۳۴۱ (۴): در منہاج فردوسیان، نگاه کردن (چشم‌چرانی) منہاجیون به زنان نامحرم، {به قصد لذت}، ممنوع است.
- قانون ۳۴۲ (۴): در منہاج فردوسیان، رسانیدن دو مرد برای لواط به یکدیگر (قیادت)، ممنوع است.
- قانون ۳۴۳ (۴): در منہاج فردوسیان، خود را شبیه زنان کردن برای منہاجیون (تشبہ به زنان)، ممنوع است.

- قانون ۳۴۴ (۴): در منهای فردوسیان، نزدیکی کردن با زوجه‌ای که کمتر از نه سال سن دارد، ممنوع است.
- قانون ۳۴۵ (۴): در منهای فردوسیان، ترک کردن نزدیکی با زوجه‌ی جوان {دائمی}، بیش از چهار ماه، ممنوع است.
- قانون ۳۴۶ (۴): در منهای فردوسیان، نزدیکی کردن با زوجه در دوران حیض، [که اگر موجب تولد فرزندی شود، مبتلا به جذام خواهد بود] {حتی اگر به قصد بچه‌دار شدن نباشد}، ممنوع است.
- قانون ۳۴۷ (۴): در منهای فردوسیان، نزدیکی کردن با زوجه در دوران نفاس، ممنوع است.
- قانون ۳۴۸ (۴): در منهای فردوسیان، خوابیدن دو مرد {یا دو زن} در زیر یک روپوش، بدون لباس، ممنوع است.
- قانون ۳۴۹ (۴): در منهای فردوسیان، نزدیکی کردن با حیوانات {به صورت فاعل یا مفعول}، ممنوع است.
- قانون ۳۵۰ (۴): در منهای فردوسیان، بی‌تفاوت بودن در مقابل ارتباط‌های نامشروع جنسی زوجه (دیانت)، ممنوع است.

☑ منهایات:

- قانون ☸ (۴): در منهای فردوسیان، رسانیدن مرد و زنی برای زنا به یکدیگر (قیادت)، ممنوع است.
- قانون ☸ (۴): در منهای فردوسیان، ازاله‌ی بکارت دوشیزگان توسط غیر شوهر، ممنوع است.
- قانون ☸ (۴): در منهای فردوسیان، مُساحقه☸، برای منهایات، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نگاه [شہوت‌آلود] کردن منہاجیّات، بہ مردان نامحرم، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوابیدن دو زنِ عریان، در زیر یک روپوش، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، مانع شدن منہاجیّات، از نزدیکی شوہرشان با آنان در ایام شیردهی، ممنوع است.

✓ امور درمانی (۴):

• قانون ۳۵۱ (۴): در منہاج فردوسیان، استشفاء ﴿۱﴾ با حرام و نجس، ممنوع است.

✓ حجامت: ☒

✓ امور بهداشتی (۴):

✓ مستراح: ☒

✓ حمام: ☒

✓ نجاسات و خبائث: ☒

✓ نوره کشیدن: ☒

✓ ناخن گرفتن:

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کوتاہ کردن ناخن در حال احرام، ممنوع است.

✓ مو:

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، تراشیدن و کندن مو از خود یا دیگری { در حال احرام، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، چیدن موی غیر مُحرم به دست مُحرم، ممنوع است.

✓ محیط زیست: ☒

✓ امور تغذیه (۴):

✓ آداب خوردن:

• قانون ۳۵۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن در ظرف‌های طلا و نقره، ممنوع است.

• قانون ۳۵۳ (۴): در منہاج فردوسیان، همکاسه شدن با غیر مسلمان، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن و آشامیدن عمدی در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ☒

✓ خوراکی‌های نهی شده:

• قانون ۳۵۴ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن نجاسات، ممنوع است.

• قانون ۳۵۵ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن مُتَنَجِّس، ممنوع است.

• قانون ۳۵۶ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که سرش از مَذِیح بریده نشده باشد، ممنوع است.

- قانون ۳۵۷ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت شتری که به جای نحر^۱ شدن، سربریده شده باشد، ممنوع است.
- قانون ۳۵۸ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت هر حیوان حلال گوشتی {غیر از شتر؛ مانند: گاو، گوسفند و بز} که به جای سربریده شدن، نحر^۱ شده باشد، ممنوع است.
- قانون ۳۵۹ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که قبل از جان دادن، پوستش کنده شده، ممنوع است.
- قانون ۳۶۰ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که عمداً رو به قبله ذبح نشده، ممنوع است.
- قانون ۳۶۱ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که قصاب، عمداً در وقت سربریدن، نام خدا را ذکر نکرده باشد، ممنوع است.
- قانون ۳۶۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت نطیخه^۲، ممنوع است.
- قانون ۳۶۳ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مُتَرَدِّیه^۳، ممنوع است.
- قانون ۳۶۴ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت فَرِیْسَةُ السَّبْعِ^۴، ممنوع است.
- قانون ۳۶۵ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مَوْقُودَه^۵، ممنوع است.
- قانون ۳۶۶ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مُنَخِنَقَه^۶، ممنوع است.
- قانون ۳۶۷ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشتی که با آزلام^۷ تقسیم

شده باشد، ممنوع است.

• قانون ۳۶۸ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که با سنگ یا فَلَاحَن * کشته شده باشد، ممنوع است.

• قانون ۳۶۹ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال‌گوشتی که به دست غیر مسلمان ذبح شده، ممنوع است.

• قانون ۳۷۰ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت یا چربی‌ای که از حیوان زنده جدا شده، ممنوع است.

• قانون ۳۷۱ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن قسمتی از گوشت گوسفندی که سر بریده شده ولی نمرده است و در آن حال، پوستش جدا شده، ممنوع است.

• قانون ۳۷۲ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت حیوانی که شراب خورده و مست شده و در آن حال، ذبح گردیده، ممنوع است.

• قانون ۳۷۳ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت گوسفندی که از شیر خوک رشد کرده و نسلش، ممنوع است.

• قانون ۳۷۴ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و شیر حیوان نجاست‌خوار *، ممنوع است.

• قانون ۳۷۵ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و شیر حیوان حلال‌گوشتی [مانند گوسفند، شتر و گاو] که انسانی با او نزدیکی کرده باشد، ممنوع است.

• قانون ۳۷۶ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن چند * عضو گوسفند، ممنوع است.

• قانون ۳۷۷ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن صیدی که توسط حیوانی

- غیر از سگ آموزش دیده کشته شده، ممنوع است.
- قانون ۳۷۸ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که توسط سگ آموزش دیده ولی فرستاده نشده کشته شده، ممنوع است.
 - قانون ۳۷۹ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن از گوشت صیدی که توسط سگ آموزش دیده ولی بدون نام خدا بردن فرستنده‌اش، کشته شده، ممنوع است.
 - قانون ۳۸۰ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت جوجه‌ی پَر در نیاورده‌ای که صید شده باشد، {که برای حلال شدن، نیاز به ذبح دارد و با شکار، حلال نمی‌شود} ممنوع است.
 - قانون ۳۸۱ (۴): در منہاج فردوسیان، شکار کبوتر {اهلی} در شهر {که معمولاً صاحب دارد} ممنوع است.
 - قانون ۳۸۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که با پرتاب سنگ، کشته شده، ممنوع است.
 - قانون ۳۸۳ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوانی که در دام مُرده، ممنوع است.
 - قانون ۳۸۴ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن قسمتی {مثل دست یا پا} از حیوان زنده‌ای که در دام باقی مانده {و خود حیوان فرار کرده باشد}، ممنوع است.
 - قانون ۳۸۵ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت و تخم حیوانات مَسخ شده، ❁، ممنوع است.
 - قانون ۳۸۶ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوانات تیزدندان، ممنوع است.

- قانون ۳۸۷ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت لاک‌پشت، ممنوع است.
- قانون ۳۸۸ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت خرچنگ، ممنوع است.
- قانون ۳۸۹ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت قورباغه، ممنوع است.
- قانون ۳۹۰ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت داخل صدف، ممنوع است.
- قانون ۳۹۱ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت مار، ممنوع است.
- قانون ۳۹۲ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت خز، ممنوع است.
- قانون ۳۹۳ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت سنجاب، ممنوع است.
- قانون ۳۹۴ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن پرندگانی که چینه‌دان یا ناخن پشت پا ندارند، ممنوع است.
- قانون ۳۹۵ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت پرندگان چنگال‌دار، ممنوع است.
- قانون ۳۹۶ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت پرندگانی که در هنگام پرواز، بال‌زدنشان کمتر از بال‌زدنشان است، ممنوع است.
- قانون ۳۹۷ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت و تخم پرنده‌ی نجاست‌خوار*، ممنوع است.
- قانون ۳۹۸ (۴): در منهای فردوسی‌ان، خوردن گوشت و تخم انواع کلاغ، ممنوع است.

- قانون ۳۹۹ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و تخم طاووس، ممنوع است.
- قانون ۴۰۰ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صُرَد، ممنوع است.
- قانون ۴۰۱ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت پرستو، ممنوع است.
- قانون ۴۰۲ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت کرکس، ممنوع است.
- قانون ۴۰۳ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن تخمی که دو سر آن مثل باشد، ممنوع است.
- قانون ۴۰۴ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن ماهی‌ای که صید نشده، بلکه در آب مُرده یا از آب بیرون افتاده و مرده باشد، ممنوع است.
- قانون ۴۰۵ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت هر نوع ماهی بدون پولک، ممنوع است.
- قانون ۴۰۶ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن چِرّی، مارماهی و زَمیر، ممنوع است.
- قانون ۴۰۷ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن ملخی که زنده صید نشده، ممنوع است.
- قانون ۴۰۸ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن ملخی که بال در نیاورده و توانایی پرواز ندارد، ممنوع است.
- قانون ۴۰۹ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن مُهَرَجَل، ممنوع است.
- قانون ۴۱۰ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن انواع سوسک، ممنوع است.
- قانون ۴۱۱ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن حشراتی که نیش سمّی

دارند، ممنوع است.

• قانون ۴۱۲ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن شیری که از گوسفندِ مُرده دوشیده شده، ممنوع است.

• قانون ۴۱۳ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردنِ گوشت و شیر حیوانی که انسان با او نزدیکی کرده باشد، ممنوع است.

• قانون ۴۱۴ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن مایعاتی که موش {و مانندش} در آن مُرده باشند، ممنوع است.

• قانون ۴۱۵ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن شیری که مارمولک در آن افتاده {گرچه نمرده باشد}، ممنوع است.

• قانون ۴۱۶ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن خاک و گل [که موجب ایجاد خارش بدن، بواسیر، ضعف ساق و ضعف قدم می‌شود] ممنوع است.

• قانون ﴿﴾ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن صید حرم ﴿﴾ در احرام و غیر احرام، ممنوع است.

☑ آداب آشامیدن:

• قانون ۴۱۷ (۴): در منہاج فردوسیان، آشامیدن نجاسات {مایع}، ممنوع است.

• قانون ۴۱۸ (۴): در منہاج فردوسیان، نوشیدن آب انگور، آب خرما و آب کشمشی که به جوش آمده ولی دو سوم آن تبخیر نشده، ممنوع است.

• قانون ۴۱۹ (۴): در منہاج فردوسیان، آشامیدن در ظرف‌های طلا و نقره، ممنوع است.

• قانون ۴۲۰ (۴): در منہاج فردوسیان، نوشاندن مست‌کننده‌ها {به دیگران}، ممنوع است.

- قانون ۴۲۱ (۴): در منهای فردوسیان، نشستن بر سفره‌ای که در آن، شراب نوشیده می‌شود، ممنوع است.
- قانون ۴۲۲ (۴): در منهای فردوسیان، تقیه کردن در خوردن شراب، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن و آشامیدن عمدی در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
- ✓ امور تفریحی (۴):
- قانون ۴۲۳ (۴): در منهای فردوسیان، شطرنج بازی کردن، ممنوع است.
- قانون ۴۲۴ (۴): در منهای فردوسیان، گرفتن دستمزد از خوانندگی، ممنوع است.

✓ آداب سفر: ❁

✓ مسافر: ❁

✓ مرکب: ❁

✓ شکار:

- قانون ۴۲۵ (۴): در منهای فردوسیان، شکار کردن برای تفریح و سرگرمی، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن صیدی که توسط حیوانی غیر از سگ آموزش دیده کشته شده، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که توسط سگ آموزش دیده ولی فرستاده نشده کشته شده، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که با پرتاب

سنگ، کشته شده، ممنوع است.

● قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوانی که در دام مرده، ممنوع است.

● قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن قسمتی {مثل دست یا پا} از حیوان زنده‌ای که در دام باقی مانده {و خود حیوان فرار کرده باشد}، ممنوع است.

● قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، صید کردن در حال احرام، ممنوع است.

● قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، صید کردن در حرم ﴿﴾، ممنوع است.
● قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن صید حرم ﴿﴾ در احرام و غیر احرام، ممنوع است.

✓ شوخی و خنده:

● قانون ۴۲۶ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، دلک‌بازی و مسخرگی کردن، ممنوع است.

✓ امور اخروی ﴿۴﴾:

● قانون ۴۲۷ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، مُتله ﴿﴾ کردن، ممنوع است.
● قانون ۴۲۸ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نگاه کردن به عورت مؤمن مُرده، ممنوع است.

● قانون ۴۲۹ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نَباشی ﴿﴾، ممنوع است.
● قانون ۴۳۰ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نگه داشتن جنازه‌ی بر دار کشیده، بیش از سه روز بر دار، ممنوع است.

• قانون ۴۳۱ (۴): در منہاج فردوسیان، تغییر دادن وصیتنامہ‌ی مردگان، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، گریبان چاک دادن [در وقت مصیبت] برای منہاجیّات، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، لطمه به صورت زدن [در وقت مصیبت] برای منہاجیّات، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، پریشان کردن موها [در وقت مصیبت] برای منہاجیّات، ممنوع است.

☑ محتضر: ☒

☑ غسل میّت:

• قانون ۴۳۲ (۴): در منہاج فردوسیان، استفاده کردن از کافور در غسل دادن مؤمنی که در حال احرام مُرده باشد، ممنوع است.

• قانون ۴۳۳ (۴): در منہاج فردوسیان، غسل میّت دادن غیر مسلمان [هر چند پدرشان باشد]، ممنوع است.

☑ کفن:

• قانون ۴۳۴ (۴): در منہاج فردوسیان، کفن کردن غیر مسلمان [هر چند پدرشان باشد]، ممنوع است.

☑ تشییع: ☒

☑ دفن:

• قانون ۴۳۵ (۴): در منہاج فردوسیان، دفن نمودن غیر مسلمان [هر چند پدرشان باشد]، ممنوع است.

✓ مزارات: ✕

✓ امور اجتماعی (۴):

- قانون ۴۳۶ (۴): در منهای فردوسیان، بدگویی کردن، پشت سر مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است. (غیبت)
- قانون ۴۳۷ (۴): در منهای فردوسیان، گوش دادن به بدگویی دیگران، پشت سر مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است. (استماع غیبت)
- قانون ۴۳۸ (۴): در منهای فردوسیان، نسبت دادن امور ناروا به مؤمنین و مؤمنات {در حالی که در آنان نیست}، ممنوع است. (تهمت/بہتان)
- قانون ۴۳۹ (۴): در منهای فردوسیان، سرزنش کردن (تعییر)، ممنوع است.
- قانون ۴۴۰ (۴): در منهای فردوسیان، اظهار شادمانی کردن به مصیبت و گرفتاری مؤمنین (شمامت)، ممنوع است.
- قانون ۴۴۱ (۴): در منهای فردوسیان، ایجاد راهبندان (سدّ معبر)، ممنوع است.
- قانون ۴۴۲ (۴): در منهای فردوسیان، آشکار کردن رازهای مؤمنین و مؤمنات (افشای اسرار)، ممنوع است.
- قانون ۴۴۳ (۴): در منهای فردوسیان، گفتن سخنان ناسزا و ناشایست (فحش)، ممنوع است.
- قانون ۴۴۴ (۴): در منهای فردوسیان، طعنه زدن ❁ بر مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۴۵ (۴): در منهای فردوسیان، مسخره کردن مؤمنین و مؤمنات (استهزاء)، ممنوع است.

- قانون ۴۴۶ (۴): در منہاجِ فردوسیان، توهین کردن به مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۴۷ (۴): در منہاجِ فردوسیان، ذلیل کردن مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۴۸ (۴): در منہاجِ فردوسیان، ترساندن (تخویف) مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۴۹ (۴): در منہاجِ فردوسیان، آزرده کردن مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۵۰ (۴): در منہاجِ فردوسیان، بدگمان بودن به مؤمنین و مؤمنات (سوء ظن)، ممنوع است.
- قانون ۴۵۱ (۴): در منہاجِ فردوسیان، جاسوسی کردن در زندگی مؤمنین و مؤمنات (تجسس)، {یعنی تلاش برای سر در آوردن از زندگی خصوصی دیگران} ممنوع است.
- قانون ۴۵۲ (۴): در منہاجِ فردوسیان، سخن‌چینی ❁ (نمّامی)، ممنوع است.
- قانون ۴۵۳ (۴): در منہاجِ فردوسیان، بگو مگو کردن (مراء)، ممنوع است.
- قانون ۴۵۴ (۴): در منہاجِ فردوسیان، مکر کردن با مؤمنین و مؤمنات، ممنوع است.
- قانون ۴۵۵ (۴): در منہاجِ فردوسیان، دورویی کردن با مؤمنین و مؤمنات (نفاق)، ممنوع است.
- قانون ۴۵۶ (۴): در منہاجِ فردوسیان، شکایت کردن از خداوند، ممنوع است.

است.

- قانون ۴۵۷ (۴): در منہاج فردوسیان، ظلم کردن، ممنوع است.
- قانون ۴۵۸ (۴): در منہاج فردوسیان، ہمنشینی با اہل شک، {کہ انسان را با گفتار و رفتارشان دچار تردید در حقائقیت منہاج فردوسیان می‌کنند،} ممنوع است.
- قانون ۴۵۹ (۴): در منہاج فردوسیان، راضی کردن مردم از طریق نافرمانی خدای متعال، ممنوع است.
- قانون ۴۶۰ (۴): در منہاج فردوسیان، تشییع فاحشہ، ❀، ممنوع است.
- قانون ۴۶۱ (۴): در منہاج فردوسیان، همکاری کردن در انجام گناہ {بہ ہر شکلی،} ممنوع است.
- قانون ۴۶۲ (۴): در منہاج فردوسیان، مُحارَبہ، ❀، ممنوع است.
- قانون ۴۶۳ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن کافر ذمی ❀ بی‌گناہ، ممنوع است.
- قانون ۴۶۴ (۴): در منہاج فردوسیان، امر کردن بہ کشتن بی‌گناہان، ممنوع است.

☑ سلام: ☒

☑ آداب معاشرت: ☒

☑ رفاقت: ☒

☑ ہدیہ و بخشش: ☒

☑ ہمنشینی:

- قانون ۴۶۵ (۴): در منہاج فردوسیان، آزردن ہمسایہ، ممنوع است.

☑ میهمان و میهمانی:

- قانون ۴۶۶ (۴): در منهای فردوسیان، بدون دعوت به میهمانی رفتن، ممنوع است.

✓ امور اقتصادی (۴):

- قانون ۴۶۷ (۴): در منهای فردوسیان، اظهار فقر در نزد مردم {برای کسی که فقیر نیست}، ممنوع است.
- قانون ۴۶۸ (۴): در منهای فردوسیان، ساختن، خرید و فروش هر گونه مستکننده، ممنوع است.
- قانون ۴۶۹ (۴): در منهای فردوسیان، تصرف کردن در مال دیگران بدون اجازه‌ی صاحبان مال (غصب)، ممنوع است.
- قانون ۴۷۰ (۴): در منهای فردوسیان، تصرف در مالی که می‌دانند حقتشان نیست ولی قاضی به آن حکم داده، ممنوع است.
- قانون ۴۷۱ (۴): در منهای فردوسیان، استفاده‌ی فقرایی که مادرشان از بنی‌هاشم {و سیده} هستند، از سهم سادات، ممنوع است.
- قانون ۴۷۲ (۴): در منهای فردوسیان، فریب دادن و زیان وارد کردن در خرید و فروش (غبن)، ممنوع است.
- قانون ۴۷۳ (۴): در منهای فردوسیان، خریدن مال دزدی، ممنوع است.
- قانون ۴۷۴ (۴): در منهای فردوسیان، غش در معامله، ممنوع است.
- قانون ۴۷۵ (۴): در منهای فردوسیان، احتکار، ممنوع است.
- قانون ۴۷۶ (۴): در منهای فردوسیان، فروش چوب برای ساختن صلیب و بت، ممنوع است.
- قانون ۴۷۷ (۴): در منهای فردوسیان، تصرف کارگر در ملک کارفرما بدون

اجازه‌ی او، ممنوع است.

• قانون ۴۷۸ (۴): در منہاج فردوسیان، نپرداختن مزد کارگر، ممنوع است.

• قانون ۴۷۹ (۴): در منہاج فردوسیان، اختلاس ❀، ممنوع است.

• قانون ۴۸۰ (۴): در منہاج فردوسیان، خرید و فروش با مُحارب ❀، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، تصرف فرزند در اموال پدر، بدون اجازه‌ی پدر، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن دستمزد از خوانندگی، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، اجاره دادن مسکن و وسیله برای کار حرام، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، مزد گرفتن برای اذان گفتن، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، مزد گرفتن برای خواندنِ نمازی که بر خود انسان واجب شده، ممنوع است.

• قانون ❀ (۴): در منہاج فردوسیان، بخشش از مال شوهر، بدون اجازه‌ی او، برای منہاجتات، ممنوع است.

☑ زکات:

• قانون ۴۸۱ (۴): در منہاج فردوسیان، گرفتن زکات برای غیر نیازمند، ممنوع است.

• قانون ۴۸۲ (۴): در منہاج فردوسیان، قبول زکات غیر بنی‌هاشم از سوی بنی‌هاشم {سادات}، ممنوع است.

✓ صدقه:

- قانون ۴۸۳ (۴): در منهای فردوسیان، صدقه دادن {و کمک مالی} به مُحارب، ممنوع است.

✓ امور سیاسی (۴):

- قانون ۴۸۴ (۴): در منهای فردوسیان، رضایت دادن به ظلم ظالم، ممنوع است.
- قانون ۴۸۵ (۴): در منهای فردوسیان، دوست داشتن ظالمین و آرزوی زنده ماندنشان، ممنوع است.
- قانون ۴۸۶ (۴): در منهای فردوسیان، خبرچینی‌ای {در نزد صاحبان قدرت} که موجب ضرر به مؤمنین و مؤمنات گردد، ممنوع است. (سعایت)
- قانون ۴۸۷ (۴): در منهای فردوسیان، یاری نکردن مظلوم، ممنوع است.

✓ امور قضایی (۴):

- قانون ۴۸۸ (۴): در منهای فردوسیان، اعتراف و بازگو کردن گناهایی که انجام داده‌اند در نزد خدای متعال، ممنوع است.
- قانون ۴۸۹ (۴): در منهای فردوسیان، همکاری کردن در کشتن بی‌گناهان (مشارکت در قتل)، ممنوع است.
- قانون ۴۹۰ (۴): در منهای فردوسیان، رشوه * دادن {به قاضی، برای صدور حکمی بر خلاف حق و عدالت}، (رشاء) ممنوع است.
- قانون ۴۹۱ (۴): در منهای فردوسیان، رشوه * گرفتن {قاضی، برای صدور حکمی بر خلاف حق و عدالت}، (ارتشاء) ممنوع است.
- قانون ۴۹۲ (۴): در منهای فردوسیان، فراری دادن قاتل از دست اولیای

مقتول، ممنوع است.

• قانون ۴۹۳ (۴): در منہاج فردوسیان، مراجعه کردن در خصومت‌ها به قاضی غیر شیعہ و جائز ❁، ممنوع است.

• قانون ۴۹۴ (۴): در منہاج فردوسیان، قضاوت کردن بدون علم، ممنوع است.

• قانون ۴۹۵ (۴): در منہاج فردوسیان، قصاص کردن {یا انتقام گرفتن،} بعد از عفو یا صلح، ممنوع است.

• قانون ۴۹۶ (۴): در منہاج فردوسیان، حکم دادن قضات، مغایر با قرآن کریم و سنت استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم)، ممنوع است.

• قانون ۴۹۷ (۴): در منہاج فردوسیان، شہادت دادن در موارد غیر روشن، ممنوع است.

• قانون ۴۹۸ (۴): در منہاج فردوسیان، قبول کردن شہادت کسی کہ بہ زن پاکدامنی تہمت زنا زدہ و نتوانستہ توسط چہار شہاد، اثبات نماید، تا زمانی کہ توبہ نکرده است، ممنوع است.

• قانون ۴۹۹ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن بی‌گناہان از روی تقیہ {یعنی برای حفظ مال، جان یا آبروی خود} (تقیہ در خون)، ممنوع است.

• قانون ۵۰۰ (۴): در منہاج فردوسیان، خودکشی (انتحار)، ممنوع است.

• قانون ۵۰۱ (۴): در منہاج فردوسیان، پناہ دادن بہ مُحارب ❁، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، تصرف در مالی کہ می‌دانند حقشان نیست ولی قاضی بہ آن حکم دادہ، ممنوع است.

• قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، سقط کردن جنین، ممنوع است.

✓ امور کشاورزی (۴):

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کندن و شکستن درختان حرم ﴿۴﴾، ممنوع است.

✓ امور نظامی (۴):

- قانون ۵۰۲ (۴): در منہاج فردوسیان، جهاد کردن بدون اجازه‌ی امام معصوم (علیه‌السلام)، ممنوع است.
- قانون ۵۰۳ (۴): در منہاج فردوسیان، جنگ کردن در ماه‌های حرام {محرّم، رجب، ذی‌قعدہ و ذی‌حجہ}، ممنوع است.
- قانون ۵۰۴ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن زن، زمین‌گیر، کور، پیرمرد، فرتوت، دیوانه و کودک، در جنگ، ممنوع است.
- قانون ۵۰۵ (۴): در منہاج فردوسیان، تسلیم شدن در جنگ، {به اسارت دشمن در آمدن،} بدون داشتن جراحت سنگین، ممنوع است.
- قانون ۵۰۶ (۴): در منہاج فردوسیان، فروش ادوات جنگی، در زمان جنگ، به دشمنان اسلام، ممنوع است.
- قانون ۵۰۷ (۴): در منہاج فردوسیان، کشتن اسیری که اسلام آورده است، ممنوع است.

✓ امور حیوانات (۴):

- قانون ۵۰۸ (۴): در منہاج فردوسیان، سر بریدن ذبیحہ ﴿۴﴾ با غیر آهن، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که سرش از مَدْبِح ﴿۴﴾ بریده نشده باشد، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت شتری که به جای

- نحر ﴿ شدن، سربریده شده باشد، ممنوع است.
- قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت هر حیوان حلال گوشتی {غیر از شتر؛ مانند: گاو، گوسفند و بز} که به جای سربریده شدن، نحر ﴿ شده باشد، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که قبل از جان دادن، پوستش کنده شده، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که عمداً رو به قبله ذبح نشده، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که قصاب، عمداً در وقت سربریدن، نام خدا را ذکر نکرده باشد، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت نَطِيحَه ﴿، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مُتْرَدِيَه ﴿، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت فَرِيَسَة السَّبْع ﴿، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مَوْقُوذَه ﴿، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مُنْخَبَه ﴿، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال گوشتی که به دست غیر مسلمان ذبح شده، ممنوع است.
 - قانون ﴿ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت یا چربی‌ای که از

حیوان زنده جدا شده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت حیوانی که شراب خورده و مست شده و در آن حال، ذبح گردیده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت گوسفندی که از شیر خوک رشد کرده و نسلش، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و شیر حیوان نجاست‌خوار، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و شیر حیوان حلال‌گوشتی که انسانی با او نزدیکی کرده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن چند * عضو گوسفند، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن صیدی که توسط حیوانی غیر از سگ آموزش دیده کشته شده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که توسط سگ آموزش‌دیده ولی فرستاده‌نشده کشته شده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت صیدی که با پرتاب سنگ، کشته شده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن گوشت حیوانی که در دام مرده، ممنوع است.

• قانون ﴿۴﴾: در منهای فردوسیان، خوردن قسمتی {مثل دست یا پا} از حیوان زنده‌ای که در دام باقی مانده {و خود حیوان فرار کرده باشد}، ممنوع است.

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت و تخم حیوانات مسخ شده ﴿۱﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوانات تیزدندان، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت لاک‌پشت، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت خرچنگ، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت قورباغه، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت داخل صدف، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت مار، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت خز ﴿۲﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت سنجاب ﴿۳﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن پرندگانی که چینهدان یا ناخن پشت پا ندارند، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت پرندگان چنگال‌دار، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت پرندگانی که در هنگام پرواز، بال‌زدنشان کمتر از بال‌زدنشان است، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت و تخم پرندہی نجاست‌خوار، ممنوع است.

- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت و تخم انواع کلاغ، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت صُرَد ❁، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت پرستو ❁ ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت کرکس ❁، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن ماهی‌ای که صید نشده، بلکه از آب بیرون افتاده و مرده باشد، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت هر نوع ماهی بدون پولک، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن چَرّی ❁، مارماهی ❁ و زَمیر ❁، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن ملخی که زنده صید نشده، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن ملخی که بال در نیاورده و توانایی پرواز ندارد، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن مُہرَجَل ❁، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن انواع سوسک، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن حشراتِی که نیش سمّی دارند، ممنوع است.
- قانون ❁ (۴): در منہاج فردوسیان، خوردن مایعاتی که موش و مانندش در آن مُرده باشند، ممنوع است.

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن شیری که مارمولک در آن افتاده {گرچه نمرده باشد}، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کشتن حیوان غیر موذی ﴿﴾ در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، بیرون بردن پرندگان از حرم ﴿﴾، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، شکستن تخم پرندگان در حال احرام، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، کشتن جانداران حرم ﴿﴾، ممنوع است.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۴):

✓ ایام هفته:

- قانون ۵۰۹ (۴): در منہاج فردوسیان، گفتن اذان سوم {یعنی اذانی که امام جمعه برای نماز عصر بگوید}، ممنوع است.

✓ محرم: ✕

✓ رجب: ✕

✓ شعبان: ✕

✓ ماه رمضان:

- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، خوردن و آشامیدن عمدی در حال روزہ‌ی ماه رمضان و سایر روزہ‌های واجب، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، فرو بردن تمام سر در آب، در حال

- روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
- قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
 - قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، استمناء ﴿۱﴾ در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
 - قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، قی ﴿۱﴾ کردن عمدی در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
 - قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، تنقیہ ﴿۱﴾ کردن در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
 - قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، باقی ماندن بر جنابت، ﴿۱﴾ برای کسانی که باید روزه بگیرند تا اذان صبح، در ماه رمضان و همچنین برای سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.
 - قانون ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، رساندن گرد و غبار غلیظ به حلق، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، ممنوع است.

✓ سوال:

- قانون ۵۱۰ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز عید فطر، ممنوع است.

✓ ذی قعدہ: ✕

✓ ذی حجه:

- قانون ۵۱۱ ﴿۴﴾: در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز عید قربان، ممنوع است.

مولای

المَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ

مولای من، معروف [کار نیک] همان است که شما بدان دستور دادید.

قوانین عملی طبقه‌ی پنجم

دستور العمل:

این قوانین، به گونه‌ای است که انجام دادن آن‌ها، نقش مثبتی در رسیدن به کمال و سعادت دارد و انجام ندادنش، محرومیت‌هایی در پی خواهد داشت. پس هر یک از این قوانین را که مربوط به شما می‌شود ولی آن را انجام نمی‌دهید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و سعی کنید ترک نشود. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته زمینه‌ی انجام آن کار، فراهم شد ولی شما بدون عذر، آن را انجام ندادید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید دیگر آن کار را ترک نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام ندادن آن کار ضروری، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۵):

• قانون ۵۱۲ (۵): در منہاج فردوسیان، اصلاح کردن و خالص نمودن نیت عبادات برای خدای متعال {رہیدن از جہنم و رسیدن بہ بہشت}، ضروری است. (اخلاص)

• قانون ۵۱۳ (۵): در منہاج فردوسیان، شکرگزار بودن در درگاہ الہی، ضروری است.

✓ استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام):

• قانون ۵۱۴ (۵): در منہاج فردوسیان، زیارت کردن مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام)، ضروری است.

• قانون ۵۱۵ (۵): در منہاج فردوسیان، زیارت کردن مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) در شب و روز عاشورا، ضروری است.

• قانون ۵۱۶ (۵): در منہاج فردوسیان، گریستن (اشک ریختن) بر مصائب استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) [بویژہ حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام)] ضروری است.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

• قانون ۵۱۷ (۵): در منہاج فردوسیان، استبراء از منی {ادرار کردن قبل از غسل جنابت}، ضروری است.

• قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، انجام دادن غسل روز جمعہ، ضروری است.

• قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، غسل کردن در عید قربان، ضروری است.

• قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، با طہارت انجام دادن تمام مناسک، ضروری است.

✓ نماز:

- قانون ۵۱۸ (۵): در منہاج فردوسیان، تلاش کردن برای تحصیل حضور قلب در نماز، ضروری است.
- قانون ۵۱۹ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای یومیه در اول وقت آنها، ضروری است.
- قانون ۵۲۰ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نماز مغرب در اول وقت آن، ضروری است.
- قانون ۵۲۱ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن تسبیحات اربعه ﴿﴾ در رکعت سوم و چهارم نمازهای سه رکعتی و چهار رکعتی، ضروری است.
- قانون ۵۲۲ (۵): در منہاج فردوسیان، قنوت کردن در {رکعت دوم} هر نماز، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، عقب‌تر ایستادن منہاجیّات از منہاجیّون در حال نماز، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، جمع خواندن نماز مغرب و عشاء در مُزدلفه [با یک اذان و دو اقامه و بدون خواندن نافله]، ضروری است.
- قانون ﴿﴾ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن سوره‌ی جمعه {برای امام جمعه،} در رکعت اول نماز جمعه، و سوره‌ی منافقین در رکعت دوم آن، ضروری است.

✓ رکوع: ✕

✓ سجده:

- قانون ۵۲۳ (۵): در منہاج فردوسیان، گذاشتن بینی در حال سجده، بر همان چیزی که پیشانی بر آن قرار می‌گیرد {مثلاً اگر پیشانی را بر مُهر

می‌گذارند، گذاشتنِ بینی نیز بر مُهر، { ضروری است.

☑ تعقیبات: ☒

☑ نافله:

• قانون ۵۲۴ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نوافل یومیہ*، ضروری است.

☑ نمازهای خاص:

• قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص* در شب‌های بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان، ضروری است.

☑ نماز شب:

• قانون ۵۲۵ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نافله‌ی شب*، ضروری است.

☑ نماز جماعت:

• قانون ۵۲۶ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای یومیہ، به جماعت، ضروری است.

☑ اذان و اقامه: ☒

☑ مسجد: ☒

☑ عیدین:

• قانون ۵۲۷ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نمازهای عید فطر و قربان به جماعت، ضروری است.

✓ روزه:

- قانون ۵۲۸ (۵): در منہاج فردوسیان، بیشتر کردن مراقبت بر مراعات قوانین عملی، در حال روزه، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روزهای پنجشنبه‌ی اول و آخر، و چهارشنبه وسط هر ماه، ضروری است. (معادل روزه‌ی دهر)
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز هجدهم ذی‌حجه (عید غدیر)، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز بیست و پنجم ذی‌قعدة (دحو الارض)، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز هفدهم ربیع الاول {ولادت استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)}، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز بیست و هفتم رجب (مبعث) [که ثوابی از شصت ماه تا هفتاد سال روزه دارد]، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن {هر مقدار که بتوانند} در سراسر ماه رجب، ضروری است.

✓ قرآن:

- قانون ۵۲۹ (۵): در منہاج فردوسیان، فراگرفتن قرآن و تلاوت آن [در شبانه‌روز]، {با توجه به ترجمه‌ی آیات و تدبّر در معانی آن}، ضروری است.
- قانون ۵۳۰ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن سوره‌ی توحید، حد اقل یک بار در هر سه روز، ضروری است.
- قانون ❁ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن سوره‌ی توحید، [حدّ اقل یک

بار] در نمازهای واجب یا نافله‌های شبانه‌روز، ضروری است.

• قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن سوره‌ی جمعہ {برای امام جمعہ،} در رکعت اول نماز جمعہ، و سوره‌ی منافقین در رکعت دوم آن، ضروری است.

✓ ذکر:

• قانون ۵۳۱ (۵): در منہاج فردوسیان، ذکر کثیر {همواره و در همه‌ی احوال، به یاد خدای متعال بودن}، ضروری است.

• قانون ۵۳۲ (۵): در منہاج فردوسیان، همواره استغفار کردن، ضروری است.

• قانون ۵۳۳ (۵): در منہاج فردوسیان، استغفار کردن بلافاصله بعد از گناه، ضروری است.

• قانون ۵۳۴ (۵): در منہاج فردوسیان، ده بار خواندن اذکار مخصوص * قبل از طلوع و غروب خورشید، ضروری است.

• قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، خواندن تسبیحات اربعہ ﴿۵﴾ در رکعت سوم و چهارم نمازهای سه رکعتی و چهار رکعتی، ضروری است.

✓ دعا:

• قانون ۵۳۵ (۵): در منہاج فردوسیان، {همواره} دعا کردن، ضروری است.

✓ صلوات: ☒

✓ استخاره: ☒

✓ سایر عبادات: ☒

✓ حج:

- قانون ۵۳۶ (۵): در منہاج فردوسیان، هزینه کردن برای حج، از حلال‌ترین و پاکیزه‌ترین قسمت مال، ضروری است.
- قانون ۵۳۷ (۵): در منہاج فردوسیان، جمع خواندن نماز مغرب و عشاء در مُزدلفه [با یک اذان و دو اقامه و بدون خواندن نافله]، ضروری است.
- قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، قربانی کردن {برای حاجیانی که در منا هستند} در روز دهم ذی‌حجه (عید قربان)، ضروری است.
- قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، غسل کردن در روز دهم ذی‌حجه (عید قربان) [جز برای حاجیانی که در منا هستند]، ضروری است.

✓ حج منہاجیون: ☒

✓ حج منہاجیات: ☒

✓ عمره:

- قانون ۵۳۸ (۵): در منہاج فردوسیان، عمره‌گزاردن، ضروری است.

✓ امور علمی (۵):

- قانون ۵۳۹ (۵): در منہاج فردوسیان، محاسبه {بررسی دقیق کارها و گفته‌های شبانه‌روز}، ضروری است.

✓ علم‌آموزی:

- قانون ۵۴۰ (۵): در منہاج فردوسیان، طلب علم {یعنی همواره در پی آموختن دانش‌های سودمند بودن}، ضروری است.

✓ دانش و دانشمند خوب:

- قانون ۵۴۱ (۵): در منہاج فردوسیان، اظهار کردن علم صحیح در وقت

پدیدار شدن بدعت، بر عالمان دینی، ضروری است.

✓ دانش و دانشمند بد:

• قانون ۵۴۲ (۵): در منہاج فردوسیان، بیزاری جستن از بدعت‌گذاران، ضروری است.

✓ باورها: ✕

✓ امور فردی (۵):

✓ آرایش: ✕

✓ لباس و پوشیدنی‌ها: ✕

✓ کفش: ✕

✓ انگشتر: ✕

✓ مکارم اخلاقی:

• قانون ۵۴۳ (۵): در منہاج فردوسیان، اعتماد داشتن به الطاف خدای تعالی در انجام کارها، ضروری است. (توکل)

• قانون ۵۴۴ (۵): در منہاج فردوسیان، حُسن خُلق {خوش اخلاقی کردن}، ضروری است.

• قانون ۵۴۵ (۵): در منہاج فردوسیان، تحصیل صدق {راستگویی و راست‌کرداری}، ضروری است.

• قانون ۵۴۶ (۵): در منہاج فردوسیان، وفا کردن به وعده‌ها، ضروری است.

• قانون ۵۴۷ (۵): در منہاج فردوسیان، فرو خوردن خشم، ضروری است.
(کظم غیظ)

- قانون ۵۴۸ (۵): در منهای فردوسیان، سکوت کردن، مگر از آنچه خدای تعالی به گفتن آن امر کرده است، ضروری است. (صمت)
- قانون ۵۴۹ (۵): در منهای فردوسیان، خیرخواهی کردن برای برادران مؤمن، ضروری است. (نصیحت)
- قانون ۵۵۰ (۵): در منهای فردوسیان، قبل از اقدام به هر کاری، در مورد نتایج و عواقب آن، مطالعه و تفکر می‌کنند. (عاقبت‌اندیشی)
- قانون ۵۵۱ (۵): در منهای فردوسیان، پرهیز کردن از آرزوهای دور و دراز دنیوی*، ضروری است.
- قانون ۵۵۲ (۵): در منهای فردوسیان، شکیبایی کردن بر ناملایمات، ضروری است. (صبر)
- قانون ۵۵۳ (۵): در منهای فردوسیان، ادای امانت، ضروری است.

✓ خواب:

- قانون ❁ (۵): در منهای فردوسیان، عرضه‌ی ❁ خود بر شوهر، برای منهاییات، [هر شب قبل از خواب] ضروری است.

✓ امور خانوادگی (۵):

- قانون ۵۵۴ (۵): در منهای فردوسیان، صله‌ی رحم ❁ ضروری است.
- قانون ۵۵۵ (۵): در منهای فردوسیان، احترام و نیکی کردن به پدر و مادر، ضروری است.

✓ ازدواج:

- قانون ۵۵۶ (۵): در منهای فردوسیان، ازدواج کردن، ضروری است.

✓ طلاق:

• قانون ۵۵۷ (۵): در منهای فردوسیان، پرداخت هدیه به زنی که طلاق داده‌اند و مهریه‌ی مشخصی ندارد، توسط شوهر، ضروری است.

✓ زن:

• قانون ۵۵۸ (۵): در منهای فردوسیان، راضی نگه‌داشتن شوهر، برای منهاییات، ضروری است.

• قانون ۵۵۹ (۵): در منهای فردوسیان، عرضه‌ی خود بر شوهر، برای منهاییات، [هر شب قبل از خواب] ضروری است.

✓ بچه‌دار شدن: ☒

✓ جنین و نوزاد:

• قانون ۵۶۰ (۵): در منهای فردوسیان، عقیقه‌ی کردن برای نوزادان، ضروری است.

• قانون ۵۶۱ (۵): در منهای فردوسیان، ختنه‌ی کردن پسران {خصوصاً در روز هفتم تولد}، ضروری است.

✓ کودک: ☒

✓ فرزند: ☒

✓ خانه: ☒

✓ امور جنسی (۵):

✓ منهایتون: ☒

✓ منهاییات:

• قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، عرضہی ﴿۵﴾ خود بر شوہر، برای منہاجیات، [ہر شب قبل از خواب] ضروری است.

✓ امور درمانی (۵):

• قانون ۵۶۲ (۵): در منہاج فردوسیان، عیادت از بیماران منہاجی و احوالپرسی از آنان، ضروری است. (عیادت)

✓ حجامت: ☒

✓ امور بھداشتی (۵):

• قانون ۵۶۳ (۵): در منہاج فردوسیان، مسواک زدن {بخصوص قبل از ہر وضو و قبل از تلاوت قرآن}، ضروری است.

✓ مستراح:

• قانون ﴿۵﴾: در منہاج فردوسیان، پرهیز کردن از نجاست ادرار، ضروری است.

✓ حمام: ☒

✓ نجاسات و خبائث:

• قانون ۵۶۴ (۵): در منہاج فردوسیان، پرهیز از سگ و رطوبت‌ہایش، ضروری است.

• قانون ۵۶۵ (۵): در منہاج فردوسیان، پرهیز کردن از نجاست ادرار، ضروری است.

✓ نوره کشیدن: ☒

✓ ناخن گرفتن: ☒

✓ مو:

• قانون ۵۶۶ (۵): در منهای فردوسیان، کوتاه نگه داشتن موی سبیل {به مقداری که از خط لب بالا عبور نکند}، ضروری است.

✓ محیط زیست: ☒

✓ امور تغذیه (۵):

✓ آداب خوردن:

• قانون ۵۶۷ (۵): در منهای فردوسیان، آب و غذا دادن {بویژه به اصحاب منهای}، ضروری است.

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ☒

✓ خوراکی‌های نهی شده: ☒

✓ آداب آشامیدن: ☒

✓ امور تفریحی (۵):

✓ آداب سفر: ☒

✓ مسافر: ☒

✓ مرکب: ☒

✓ شکار: ☒

☑ شوخی و خنده: ☑

✓ امور اخروی (۵):

• قانون ۵۶۸ (۵): در منهای فردوسیان، بسیار به یاد مرگ بودن، ضروری است.

• قانون ۵۶۹ (۵): در منهای فردوسیان، نوشتن {و به روز داشتن} وصیت‌نامه، ضروری است.

☑ محتضر: ☑

☑ غسل میت:

• قانون ۵۷۰ (۵): در منهای فردوسیان، شستن لباسی که به جنازه‌ی مرده‌ی غسل نداده‌ی سرد شده، برخورد کرده، ضروری است.

☑ کفن: ☑

☑ تشییع: ☑

☑ دفن:

• قانون ۵۷۱ (۵): در منهای فردوسیان، دفن کردن دو ترکیه‌ی تازه‌ی درخت، همراه مُرده، ضروری است.

☑ مزارات: ☑

✓ امور اجتماعی (۵):

☑ سلام:

• قانون ۵ ☸: در منهای فردوسیان، جوابِ نامه دادن [مانند جوابِ سلام

دادن]، ضروری است.

✓ **آداب معاشرت:**

• قانون ۵۷۲ (۵): در منہاج فردوسیان، جوابِ نامه دادن [مانند جوابِ سلام دادن]، ضروری است.

✓ **رفاقت:**

• قانون ۵۷۳ (۵): در منہاج فردوسیان، مایه‌گذاشتن از {وجاهت اجتماعی و {آبروی خود، برای {حل مشکلات {برادران دینی، ضروری است. (تَمَّحُل)

✓ **هدیه و بخشش:** ☒

✓ **همنشینی:** ☒

✓ **میهمان و میهمانی:** ☒

✓ **امور اقتصادی (۵):**

• قانون ۵۷۴ (۵): در منہاج فردوسیان، در پی به دست آوردن روزی حلال بودن، ضروری است. (طلب حلال)

✓ **زکات:**

• قانون ۵۷۵ (۵): در منہاج فردوسیان، جدا کردن و کنار گذاشتن زکات فطره قبل از نماز عید فطر، {اگر امکان پرداخت به مستحق نباشد} ضروری است.

✓ **صدقه:**

• قانون ۵۷۶ (۵): در منہاج فردوسیان، صدقه دادن و انفاق کردن در راه خدا، ضروری است.

✓ امور سیاسی (۵):

- قانون ۵۷۷ (۵): در منهای فردوسیان، تحقیق و بررسی درباره‌ی {درستی} خبری که انسانی بدکار و بی‌تقوا بیاورد، {قبل از هرگونه اقدام بر مبنای آن} ضروری است.

✓ امور قضایی (۵):

- قانون ۵۷۸ (۵): در منهای فردوسیان، حضور جمعی از مؤمنین در هنگام اجرای مجازات زنا، ضروری است.
- قانون ۵۷۹ (۵): در منهای فردوسیان، رضایت دادن * به قسم جلاله، ضروری است.

✓ امور کشاورزی (۵):

✓ امور نظامی (۵):

✓ امور حیوانات (۵):

- قانون * (۵): در منهای فردوسیان، پرهیز از سگ و رطوبت‌هایش، ضروری است.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۵):

- قانون ۵۸۰ (۵): در منهای فردوسیان، روزه گرفتن در روزهای پنجشنبه‌ی اول و آخر، و چهارشنبه وسط هر ماه، ضروری است. (معادل روزه‌ی دهر)
- قانون ۵۸۱ (۵): در منهای فردوسیان، روزه گرفتن در روز هفدهم ربیع

الاول {ولادت استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)}، ضروری است.

✓ ایام هفته:

• قانون ۵۸۲ (۵): در منہاج فردوسیان، انجام دادن غسل روز جمعه، ضروری است.

• قانون ۵۸۳ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن سوره‌ی جمعه {برای امام جمعه،} در رکعت اول نماز جمعه، و سوره‌ی منافقین در رکعت دوم آن، ضروری است.

✓ محرم: ✕

✓ رجب:

• قانون ۵۸۴ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز بیست و هفتم رجب (مبعث) [که ثوابی از شصت ماه تا هفتاد سال روزه دارد]، ضروری است.

• قانون ۵۸۵ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن {هر مقدار که بتوانند} در سراسر ماه رجب، ضروری است.

✓ شعبان: ✕

✓ ماه رمضان:

• قانون ۵۸۶ (۵): در منہاج فردوسیان، افطاری دادن به روزه‌داران ماه رمضان، ضروری است.

• قانون ۵۸۷ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص* در شب‌های بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان، ضروری است.

● قانون ۵۸۸ (۵): در منہاج فردوسیان، احیای شب قدر به عبادت، ضروری است.

☑ سوال: ☑

☑ ذی‌قعدة: ☑

● قانون ۵۸۹ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز بیست و پنجم ذی‌قعدة (دحو الارض)، ضروری است.

☑ ذی‌حجه: ☑

● قانون ۵۹۰ (۵): در منہاج فردوسیان، قربانی کردن {برای حاجیانی که در منا هستند} در روز دهم ذی‌حجه (عید قربان)، ضروری است.

● قانون ۵۹۱ (۵): در منہاج فردوسیان، غسل کردن در روز دهم ذی‌حجه (عید قربان) [جز برای حاجیانی که در منا هستند]، ضروری است.

● قانون ۵۹۲ (۵): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در روز هجدهم ذی‌حجه (عید غدیر)، ضروری است.

✓ جهت آمرزش گناهان (۰):

✓ جهت برآمدن حاجات (۰):

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۰):

و الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ

و منکر [کار زشت] همان بود که شما از آن نهی کردید

قوانین عملی طبقه‌ی ششم

دستور العمل:

این قوانین شامل کارهایی است که انجام دادن آن‌ها مانعی در رسیدن به کمال و سعادت می‌باشد. پس هر یک از قوانین این طبقه را که مربوط به شما می‌گردد و مرتکب آن می‌شوید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و از این به بعد سعی کنید هیچوقت انجام ندهید. قبل از خواب شب به سراغ جدول محاسبه بروید و چنانچه در شبانه‌روز گذشته حتی یکبار مرتکب آن شده‌اید، خانه‌ی مربوط به آن روز را سیاه کنید؛ سپس از خدای بزرگ صادقانه عذرخواهی نمایید و تصمیم بگیرید هیچ وقت آن کار را تکرار نکنید. آخر هر ماه، روزهایی که با انجام دادن آن کار ممنوع، سیاه کرده‌اید را بشمارید. توجه داشته باشید تا زمانی که شمارگان ماهیانه به صفر نرسد، آن قانون را در جدول محاسبه نگه دارید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۶):

☑ استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام):

- قانون ۵۹۳ (۶): در منہاج فردوسیان، بوسیدن دست کسی غیر از استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)، ممنوع است.
- قانون ۵۹۴ (۶): در منہاج فردوسیان، خوردن خاک قبر هر یک از استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) - غیر از حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) - ولو اندکی و حتی به نیت استشفاء، ممنوع است.
- قانون ۵۹۵ (۶): در منہاج فردوسیان، گفتن اسم اصلی حضرت صاحب الامر (علیہ‌السلام)، ممنوع است.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

- قانون ۵۹۶ (۶): در منہاج فردوسیان، بدون وضو، نماز خواندن، ممنوع است.

✓ نماز:

✓ رکوع:

✓ سجده:

✓ تعقیبات:

✓ نافله:

✓ نمازهای خاص:

✓ نماز شب:

✓ نماز جماعت:

- قانون ۵۹۷ (۶): در منہاج فردوسیان، امام جماعت شدن در حال تَوَشُّح ^{تَوَشُّحٌ} ممنوع است.

✓ اذان و اقامه: ☒

✓ مسجد: ☒

✓ عیدین: ☒

✓ روزه:

• قانون ۵۹۸ (۶): در منہاجِ فردوسیان، افطار کردن روزه‌ی قضای ماه رمضان، بعد از اذان ظهر، ممنوع است.

✓ قرآن: ☒

✓ ذکر: ☒

✓ دعا: ☒

✓ صلوات: ☒

✓ استخاره: ☒

✓ سایر عبادات: ☒

✓ حج: ☒

✓ حج منہاجیون: ☒

✓ حج منہاجیات: ☒

✓ عمره: ☒

✓ امور علمی (۶):

✓ علم‌آموزی:

● قانون ۵۹۹ (۶): در منهای فردوسیان، انکار کردن احادیثی که نمی‌فهمند، ممنوع است.

☑ دانش و دانشمند خوب: ☒

☑ دانش و دانشمند بد:

● قانون ۶۰۰ (۶): در منهای فردوسیان، افسانه گفتن و گوش دادن به افسانه‌ها، ممنوع است.

☑ باورها: ☒

✓ امور فردی (۶):

● قانون ۶۰۱ (۶): در منهای فردوسیان، مجسمه ساختن و نقاشی کردن از موجودات جاندار، ممنوع است.

● قانون ۶۰۲ (۶): در منهای فردوسیان، ناسپاسی کردن در مقابل نعمت‌های الهی، ممنوع است. (کفران)

● قانون ۶۰۳ (۶): در منهای فردوسیان، غضب کردن بیجا، ممنوع است.

● قانون ۶۰۴ (۶): در منهای فردوسیان، تعصب داشتن بر غیر حق، ممنوع است.

● قانون ۶۰۵ (۶): در منهای فردوسیان، بدزبانی کردن، ممنوع است.
(بذاءة)

● قانون ۶۰۶ (۶): در منهای فردوسیان، انکار کردن نسبت فامیلی {خصوصاً بین پدر و فرزند}، ممنوع است. (تبری از نسب)

☑ آرایش: ☒

✓ لباس و پوشیدنی‌ها: ☒

✓ کفش: ☒

✓ انگشتر: ☒

✓ مکارم اخلاقی: ☒

✓ خواب: ☒

✓ امور خانوادگی (۶):

✓ ازدواج:

• قانون ۶۰۷ (۶): در منهای فردوسیان، ازدواج کردن منهای‌یون با قابله و دختر قابله‌ی خود، ممنوع است.

• قانون ۶۰۸ (۶): در منهای فردوسیان، تزویج دختران به شرابخوار، ممنوع است.

✓ طلاق: ☒

✓ زن:

• قانون ۶ (۶): در منهای فردوسیان، اجبار کردن زوجه بر شیر دادن کودکش، ممنوع است.

✓ بچه‌دار شدن: ☒

✓ جنین و نوزاد:

• قانون ۶۰۹ (۶): در منهای فردوسیان، اجبار کردن زوجه بر شیر دادن کودکش، ممنوع است.

☑️ **کودک:** ☒

☑️ **فرزند:** ☒

☑️ **خانه:** ☒

✓ **امور جنسی (۶):**

• قانون ۶۱۰ (۶): در منہاج فردوسیان، دست زدن به عورت فرزندان بیش از شش ساله {حتی توسط پدر یا مادر} ممنوع است.

☑️ **منہاجیون:**

• قانون ۶۱۱ (۶): در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن با همسر از مقعد (وطی به دُبُر)، ممنوع است.

☑️ **منہاجیات:** ☒

✓ **امور درمانی (۶):**

☑️ **حجامت:**

• قانون ۶۱۲ (۶): در منہاج فردوسیان، شرط کردن دستمزد برای حجامت {به نحوی که انجام حجامت را مشروط به گرفتن مبلغ معینی بنماید}، ممنوع است.

✓ **امور بهداشتی (۶):**

☑️ **مستراح:** ☒

☑️ **حمام:** ☒

✓ نجاسات و خبائث: ☒

✓ نوره کشیدن: ☒

✓ ناخن گرفتن: ☒

✓ مو: ☒

✓ محیط زیست: ☒

✓ امور تغذیه (۶):

✓ آداب خوردن:

• قانون ۶۱۲ (۶): در منہاج فردوسیان، غذا دادن به کافر [حربی] و ناصبی، ممنوع است.

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ☒

✓ خوراکی‌های نهی شده:

• قانون ۶: در منہاج فردوسیان، خوردن و استشفاء با خاک قبر هر یک از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) - غیر از حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) - ممنوع است.

✓ آداب آشامیدن: ☒

✓ امور تفریحی (۶):

✓ آداب سفر: ☒

☑ مسافر: ☑

☑ مرکب: ☑

☑ شکار: ☑

☑ شوخی و خنده: ☑

✓ امور اخروی (۶):

☑ محتضر: ☑

☑ غسل میت: ☑

☑ کفن: ☑

☑ تشییع: ☑

☑ دفن: ☑

☑ مزارات: ☑

✓ امور اجتماعی (۶):

☑ سلام: ☑

☑ آداب معاشرت: ☑

• قانون ۶۱۳ (۶): در منہاج فردوسیان، ندادن ضروریات جزئی زندگی که معمولاً همسایگان از یکدیگر {به امانت و عاریه} می‌گیرند، ممنوع است. (منع ماعون)

• قانون ۶۱۴ (۶): در منہاج فردوسیان، دشمنی {با مؤمنین و مؤمنات}،

ممنوع است.

• قانون ۶۱۵ (۶): در منہاج فردوسیان، برآورده نکردن و مانع برآورده شدن حاجت مؤمنین {و مؤمنات} شدن، ممنوع است.

• قانون ۶۱۶ (۶): در منہاج فردوسیان، کتک زدن به ناحق مسلمانان، ممنوع است.

• قانون ۶۱۷ (۶): در منہاج فردوسیان، کتک زدن اجیر*، ممنوع است.

✓ رفاقت:

• قانون ۶۱۸ (۶): در منہاج فردوسیان، قهر کردن {منہاجیون} با برادران مؤمن {و منہاجیات با خواهران مؤمنه‌ی خود}، [بیش از سه روز] ممنوع است.

✓ هدیه و بخشش:

• قانون ۶۱۹ (۶): در منہاج فردوسیان، مٹ گذاشتن [بعد از خیررسانی]، ممنوع است.

• قانون ۶۲۰ (۶): در منہاج فردوسیان، پس گرفتن هدیه و جایزه‌ای که به خویشاوند داده‌اند، ممنوع است.

• قانون ۶۲۱ (۶): در منہاج فردوسیان، پس گرفتن هبه‌ای که در مقابلش عوضی دریافت کرده‌اند، ممنوع است.

✓ ہم‌نشینی: ☒

✓ میهمان و میهمانی:

• قانون ۶۲۲ (۶): در منہاج فردوسیان، بردن همراه [مانند فرزند] به میهمانی {بدون اجازه گرفتن از صاحب مجلس و با نارضایتی او} ممنوع

است.

✓ امور اقتصادی (۶):

- قانون ۶۲۳ (۶): در منهای فردوسیان، وام گرفتن، ممنوع است.
- قانون ۶۲۴ (۶): در منهای فردوسیان، سهل‌انگاری کردن در بازپرداخت وام، ممنوع است.
- قانون ۶۲۵ (۶): در منهای فردوسیان، باز پس گرفتن آنچه وقف کرده یا صدقه داده یا هبه کرده‌اند، ممنوع است.
- قانون ۶۲۶ (۶): در منهای فردوسیان، شرط کردن دستمزد برای حجامت {به نحوی که انجام حجامت را مشروط به گرفتن مبلغ معینی بنماید}، ممنوع است.
- قانون ۶۲۷ (۶): در منهای فردوسیان، بیدار ماندن تمام شب برای کسب درآمد، ممنوع است.
- قانون ۶۲۸ (۶): در منهای فردوسیان، قسم خوردن در تجارت، ممنوع است.
- قانون ۶۲۹ (۶): در منهای فردوسیان، گدایی کردن {تکدی‌گری}، ممنوع است.

☑ زکات:

- قانون ۶۳۰ (۶): در منهای فردوسیان، تأخیر کردن در پرداخت زکات، ممنوع است.
- قانون ۶۳۱ (۶): در منهای فردوسیان، نگرفتن زکات از سوی فقرای محتاج، ممنوع است.

✓ صدقه:

- قانون ﴿٦﴾ (٦): در منهای فردوسیان، باز پس گرفتن آنچه وقف کرده یا صدقه داده یا هبه کرده‌اند، ممنوع است.

✓ امور سیاسی (٦):

- قانون ٦٣٢ (٦): در منهای فردوسیان، ریاست‌طلبی {به دنبال ریاست بودن}، ممنوع است.

✓ امور قضایی (٦):

- قانون ٦٣٣ (٦): در منهای فردوسیان، تأخیر در اجرای حد {از سوی کسانی که مأمور اجرای حد شده‌اند}، ممنوع است.

✓ امور کشاورزی (٦):

✓ امور نظامی (٦):

✓ امور حیوانات (٦):

- قانون ٦٣٤ (٦): در منهای فردوسیان، قطع کردن {عمدی} نخاع گاو، گوسفند و مرغی که سر بریده‌اند، قبل از جان دادن کاملش، ممنوع است.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (٦):

✓ ایام هفته: ✕

✓ محرم: ✕

☑ رجب: ☑

☑ شعبان: ☑

☑ ماه رمضان:

● قانون ﴿۶﴾: در منہاج فردوسیان، افطار کردن روزه‌ی مستحبی و روزه‌ی قضای ماه رمضان، بعد از اذان ظهر، ممنوع است.

☑ شوال: ☑

☑ ذی‌قعدة: ☑

☑ ذی‌حجه: ☑

✓ جهت آمرزش گناہان (۶):

✓ جهت برآمدن حاجات (۶):

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۶):

قوانین عملی طبقه‌ی هفتم

دستور العمل:

این قوانین، به گونه‌ای است که انجام دادن آن‌ها، نقشی مثبت در رسیدن به کمال و سعادت دارد. پس هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید با توان جسمی و روحی شما مناسب است و فرصت و نشاط انجام‌دادنش را دارید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و تا زمانی که شور و شوق انجامش را دارید، انجام دهید. در هر مرحله که احساس کردید اشتیاق لازم را به هر دلیل ندارید، از ادامه‌ی عمل دست بکشید ولی منتظر فراهم شدن حال و فرصت باشید تا دوباره انجام دادن را از سر بگیرید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۷):

- قانون ۶۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، {تا جایی که امکان دارد،} عبادت‌هایشان را پنهانی انجام می‌دهند.
- قانون ۶۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در اموری که امکان احتیاط دارد، احتیاط می‌کنند.
- قانون ۶۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، از کسب شهرت عبادت {یعنی از تلاش برای این که به خیر و عبادت مشهور شوند}، پرهیز می‌کنند.
- قانون ۶۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، همواره خود را کوتاهی‌کننده در

عبادت می‌دانند.

• قانون ۶۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، از انجام کارهای نیک، خوشحال و انجام کارهای بد، ناراحت می‌شوند.

• قانون ۶۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در انجام کارهای خیر، شتاب می‌کنند {و بی‌جهت به تعویق نمی‌اندازند}. (مسارعت در خیرات)

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، عبادت‌هایشان را در منزل انجام می‌دهند.

✓ استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام):

• قانون ۶۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر امیرالمؤمنین (علیہ‌السلام) [که نقش بسیار خوبی در رسیدن به کمال و سعادت دارد،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۶۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) را با کلمات خاصی * زیارت می‌کنند.

• قانون ۶۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، به عزاداری برای حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) {و یاران فداکارشان (علیہم‌السلام)} در روز عاشورا، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۶۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) در روز عرفه [که ثواب بسیار عظیمی دارد،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۶۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) در روز پانزدهم شعبان [که ثواب بسیار و آمرزش الهی دارد،] اهمیت می‌دهند.

- قانون ۶۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) در ماه رمضان و شب قدر [کہ ثواب عظیم و غفران الہی دارد]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) در شب عید فطر و شب عید قربان [کہ ثواب بسیار دارد و مایہی آمرزش گناہان است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) در آب فرات، غسل می‌کنند.
- قانون ۶۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن زیارت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) از راه دور، [کہ ثواب حج و عمرہ دارد]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در مجالس ذکر استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) حاضر می‌شوند.
- قانون ۶۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، با خاک مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) استشفاء ❁ می‌کنند.
- قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، در نمازها بر تربت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) سجدہ می‌کنند.
- قانون ۶۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در کنار مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) بسیار نماز می‌خوانند.
- قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) را در شب و روز جمعہ [به امید این کہ همسایہی آن حضرت در بہشت باشند]، زیارت می‌کنند.

- قانون ۶۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، کام نوزادانشان را با تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) یا آب فرات یا خرما، بر می‌دارند.
- قانون ۶۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، دعا کردن در کنار مرقد [و زیر قبه‌ی] حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) [که وعده‌ی استجابت داده شده] را غنیمت می‌شمارند.
- قانون ۶۵۵ (۷): در منہاج فردوسیان، {اگر ذوق خدادادی شاعری داشته باشند،} در رثای حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) شعر می‌گویند.
- قانون ۶۵۶ (۷): در منہاج فردوسیان، {اگر قریحه‌ی شاعری داشته باشند،} در مدح استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) شعر می‌گویند.
- قانون ۶۵۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت ثامن الحجج علی بن موسی الرضا (علیه‌السلام) [که نقش بسیار زیادی در رسیدن به کمال و سعادت دارد،] اهمیت بسیار می‌دهند.
- قانون ۶۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای زیارت مرقد مطہر هر یک از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) غسل زیارت می‌کنند.
- قانون ۶۵۹ (۷): در منہاج فردوسیان، مجالس ذکر مناقب و مصائب اهل بیت (علیهم‌السلام) برپا می‌دارند.
- قانون ۶۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت برداشتن خاک از مرقد حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) و خوردن آن، دعای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۶۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) از راه دور، به کیفیت مخصوص*، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، برای زیارت قبور استادان منہاج

- فردوسیان (علیہم السلام) لباس جدید یا لباس تمیز می‌پوشند.
- قانون ۶۶۳ (۷): در منہاج فردوسیان، با وقار و آرامش به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) می‌روند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن و عبادت کردن در بارگاہ اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، بر استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام)، صلوات می‌فرستند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام دعا کردن، خدا را به حق استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام)، قسم می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مقداری تربت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) به همراه مُردہ در قبرش می‌گذارند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از انجام مراسم حج، به زیارت استادان منہاج فردوسیان مدفون در مدینہ [یعنی استاد اعظم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم)، امام حسن، امام سجاد، امام باقر و امام صادق (علیہم السلام)] می‌روند.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

- قانون ۶۶۴ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از وضو گرفتن، دست‌هایشان را می‌شویند.
- قانون ۶۶۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از وضو گرفتن، مَضْمُضہ ﴿۷﴾ می‌کنند.
- قانون ۶۶۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از وضو گرفتن، استنشاق ﴿۷﴾ می‌کنند.

- قانون ۶۶۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام وضو گرفتن، دعاہای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۶۶۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای وضو گرفتن، صورت و ہر یک از دست‌ها را با یک مشت آب می‌شویند.
- قانون ۶۶۹ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیوں برای وضو گرفتن، آب را بہ پشت آرنج می‌ریزند.
- قانون ۶۷۰ (۷): در منہاج فردوسیان، وضو گرفتن را با نام خدا، شروع می‌کنند.
- قانون ۶۷۱ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهایی را کہ با تیمّم بدل از غسل جنابت خوانده‌اند، بعد از غسل کردن، اعادہ می‌کنند.
- قانون ۶۷۲ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از غسل جنابت، مَضْمَضہ* می‌کنند.
- قانون ۶۷۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از غسل جنابت، استنشاق* می‌کنند.
- قانون ۶۷۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بر داشتن طہارت {غسل، وضو یا تیمّم} مداومت می‌کنند.
- قانون ۶۷۵ (۷): در منہاج فردوسیان، اسباغ* وضو، را مراعات می‌کنند.
- قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، برای زیارت مرقد مطہر ہر یک از استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام) غسل زیارت می‌کنند.
- قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات برای وضو گرفتن، آب را بہ داخل آرنج می‌ریزند.
- قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، اگر غسل جمعہ را فراموش کنند، روز

شنبه [یا سایر روزهای همان هفته] قضایش را بجا می‌آورند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از دخول به حرم ﴿﴾، غسل کرده و با پای برهنه وارد حرم ﴿﴾ می‌شوند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، با طہارت [غسل و وضو]، رَمی جَمَرات ﴿﴾ می‌کنند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در زوال ﴿﴾ روز عرفه [چه در عرفات باشند و چه در سایر مکان‌ها]، غسل می‌کنند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، غسل می‌کنند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در شب‌های نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان، غسل می‌کنند.

✓ نماز:

● قانون ۶۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خواندن نمازهای واجب، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ۶۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهای واجب را با هفت تکبیر ﴿﴾ آغاز می‌کنند.

● قانون ۶۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت گفتن تکبیرة الاحرام، دعای مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ۶۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت گفتن تکبیرة الاحرام، دست‌ها را تا مقابل صورت بالا می‌آورند.

● قانون ۶۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، برای نماز خواندن، حائلی [مانند چوب، عصا یا کلاه،] در جلو سجده‌گاہشان قرار می‌دهند. (ادراء)

- قانون ۶۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خواندن سوره‌ی حمد در نماز، «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» می‌گویند.
- قانون ۶۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، {جز در موارد خاص*} «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» را در تمام نمازها، با صدای بلند می‌خوانند.
- قانون ۶۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از قرائت سوره‌ی توحید در نماز، «كَذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي» می‌گویند.
- قانون ۶۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به گریستن در نماز، جهت امور اخروی، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، با چنان حالی که گویا نماز آخرشان است، نماز می‌خوانند. (صَلَاةٍ مُّوَدَّعٍ)
- قانون ۶۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی توحید {در نماز و غیر نماز} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی قدر {در نماز و غیر نماز}، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۸۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی کافرون {در نماز و غیر نماز} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۸۹ (۷): در منہاج فردوسیان، قنوت نمازها را [که موجب راحتی قیامت است] طول می‌دهند.
- قانون ۶۹۰ (۷): در منہاج فردوسیان، قنوت فراموش شده را بعد از رکوع بجا می‌آورند.
- قانون ۶۹۱ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل و بعد از رکوع و سجده، دستها را برای تکبیر ﴿گفتن﴾ تا مقابل صورت {بالا می‌آورند}.

- قانون ۶۹۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت برخاستن در نماز، ذکرهای خاص * می‌گویند.
- قانون ۶۹۳ (۷): در منہاج فردوسیان، تا باز شدن کامل خورشیدگرفتگی (کسوف)، نماز آیات را ادامه می‌دهند.
- قانون ۶۹۴ (۷): در منہاج فردوسیان، در زمان خورشیدگرفتگی و ماه‌گرفتگی [برای خواندن نماز آیات] به مسجد پناه می‌برند.
- قانون ۶۹۵ (۷): در منہاج فردوسیان، مسافران، نمازهای چهار رکعتی را در مسجد الحرام، مسجد النبی، بارگاہ ابا عبدالله الحسین (علیه‌السلام) و مسجد کوفه، {هر چند وطنشان نباشد و قصد ماندن ده روز و بیشتر در آن نداشته باشند}، تمام می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز ظهر و عصر اگر بیش از اندازه‌ی نافله خواندن از اول وقت گذشته باشد، اول فریضه می‌خوانند و سپس نافله را قضا می‌کنند.
- قانون ۶۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، تشهد نماز را به کیفیت خاصی * می‌خوانند.
- قانون ۶۹۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن و عبادت کردن در بارگاہ ابا عبدالله الحسین (علیه‌السلام) اهمیت می‌دهند.
- قانون ۶۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، سوره‌های «ضحی و انشراح» و همچنین «فیل و قریش» را با هم در نماز می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، سوره‌های قرآن را در نماز {و غیر نماز}، شمرده می‌خوانند.
- قانون ۶۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال نماز، خشوع ﴿۷﴾ می‌کنند.

- قانون ۷۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام قیام نماز، راست می‌ایستند.
- قانون ۷۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال قرائت حمد و سوره در نماز، پیوسته به محل سجده‌شان نگاه می‌کنند.
- قانون ۷۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، با داشتن وضو، برای هر نمازی وضو می‌گیرند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهایی را که با تیمّم بدل از غسل جنابت خوانده‌اند، بعد از غسل کردن، اعاده می‌کنند.
- قانون ۷۰۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بر خواندن نماز وسطی (ظهر) در اول وقت آن، اهتمام ویژه دارند.
- قانون ۷۰۴ (۷): در منہاج فردوسیان، داخل شدن وقت نماز را [در مسجد] انتظار می‌کشند.
- قانون ۷۰۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از نماز، سر و ریش خود را شانه می‌زنند.
- قانون ۷۰۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از سلام نماز، صورتشان را اول به سمت راست {و سپس به سمت چپ} می‌گردانند.
- قانون ۷۰۷ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهایی را که در حال بیهوشی از آنان فوت شده، قضا می‌کنند.
- قانون ۷۰۸ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز واجب فوت شده را {به تأخیر نمی‌اندازند، بلکه} بلافاصله قضا می‌کنند.
- قانون ۷۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، برای نماز خواندن، خود را معطر می‌کنند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر، هفتاد [و هفت] مرتبه [برای آمرزیده شدن گناہانشان] استغفار ﴿۷﴾ می‌کنند.
- قانون ﴿۷۱۰﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی عطسه می‌کنند یا صدای عطسه‌ای می‌شنوند، [حتی اگر در حال نماز باشند]، خدا را شکر کرده و صلوات می‌فرستند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، لباسی که در آن نماز می‌خوانده‌اند را در کفنشان قرار می‌دهند تا به همراه جنازه‌شان دفن شود.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در ایام حیض، در اوقات نمازهای یومیہ، با وضو و رو به قبلہ، به اندازہ‌ی نماز خواندن، ذکر می‌گویند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از خواندن نماز واجب یا مستحب، مُحرم می‌شوند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، [برای فراغت بیشتر در دعا]، نماز ظہر و عصر روز عرفہ را جمع می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب و مستحب ایام تشریق ﴿۷﴾، تکبیرات خاص ﴿۷﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد کَیْف ﴿۷﴾ اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد الحرام، [که موجب قبولی سایر نمازهاست و ثوابی برابر با ثواب صد ہزار نماز در غیر آن دارد] بسیار اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد النبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم)، [کہ معادل ده ہزار نماز در غیر آن است]، بسیار

اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، یکصد رکعت (پنجاه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، [اگر توانایی داشته باشند،] نماز مغرب را قبل از افطار کردن، می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز {مستحبی} خواندن در ماه رمضان اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از هر نماز واجب، سجده‌ی شکر به جا می‌آورند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.

✓ رکوع:

• قانون ۷۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» را در رکوع می‌گویند.

• قانون ۷۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، رکوع نمازهایشان را طول می‌دهند.

• قانون ۷۱۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در رکوع، صلوات می‌فرستند.

• قانون ۷۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از سر برداشتن از رکوع، دعای مخصوص* می‌خوانند.

✓ سجده:

- قانون ۷۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام به سجده رفتن، دست‌ها را قبل از زانو‌ها به زمین می‌گذارند.
- قانون ۷۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ» را در سجده می‌گویند.
- قانون ۷۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در سجده، صلوات می‌فرستند.
- قانون ۷۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، بغل‌هایشان را در حال سجده، باز می‌کنند.
- قانون ۷۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، سجده‌ی نمازهایشان را طول می‌دهند.
- قانون ۷۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن در حال سجده اهمیت می‌دهند.
- قانون ۷۲۱ (۷): در منہاج فردوسیان، سر و قدمشان را در حال سجده {کاملاً} در یک سطح قرار می‌دهند.
- قانون ۷۲۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در نمازها بر تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) سجده می‌کنند.
- قانون ۷۲۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از سجده‌ی دوم رکعت‌های اول و سوم نماز و قبل از برخاستن [که نشانه‌ی احترام گذاشتن به نماز است]، می‌نشینند.
- قانون ۷۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از هر نماز واجب، سجده‌ی شکر به جا می‌آورند.
- قانون ۷۲۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت حصول نعمت و دفع بلا، سجده‌ی شکر می‌کنند.

• قانون ۷۲۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی شکر، دعاها و ذکرهای مخصوص * می‌خوانند.

☑ تعقیبات:

• قانون ۷۲۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای یومیہ، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الہی و برآمدن حاجاتشان و خصوصاً برای در امان ماندن از تب] آیة‌الکرسی ﴿ می‌خوانند.

• قانون ۷۲۸ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازها، برای رهایی از جہنم، رسیدن به بہشت و ازدواج با حورالعین، دعا می‌کنند.

• قانون ۷۲۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن تعقیبات بعد از نمازهای واجب، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۷۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

• قانون ۷۳۱ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

• قانون ۷۳۲ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز مغرب، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

• قانون ۷۳۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب، تسبیح حضرت زہرا (علیہا‌السلام) می‌گویند.

• قانون ۷۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب، در محل عبادت خود، به خواندن تعقیبات و تلاوت قرآن می‌نشینند.

• قانون ۷۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، {بعد از هر نماز برای درمان بیماری‌ها و امان از آفات جسمی}، دست بر موضع سجده کشیده و به

صورت و بدن خود می‌مالند و دعای مخصوص * می‌خوانند.

☑ نافلة:

- قانون ۷۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در نماز ظهر و عصر اگر بیش از اندازه‌ی نافله خواندن از اول وقت گذشته باشد، اول فریضه می‌خوانند و سپس نافله را قضا می‌کنند.
- قانون ۷۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نافله‌ی نماز صبح، سوره‌ی «کافرون» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «توحید» می‌خوانند.
- قانون ۷۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول از نافله‌ی نماز ظهر، نماز مغرب و نماز شب، سوره‌ی «کافرون» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «توحید» می‌خوانند.
- قانون ۷۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، نافله‌های فوت شده را قضا می‌کنند.
- قانون ۷۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، نافله‌ی صبح را قبل از اذان صبح می‌خوانند.
- قانون ۷۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، هر دو رکعت نماز نافله را که {بدون عذر} نشسته می‌خوانند، یک رکعت، حساب می‌کنند.
- قانون ۷۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهای مستحبی‌شان را [به خاطر این که زمین در روز قیامت، شهادت می‌دهد] در مکان‌های مختلف [مساجد] می‌خوانند.
- قانون ۷۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، کسانی که نافله‌های فوت شده دارند ولی تعدادش را نمی‌دانند، آن قدر نماز می‌خوانند تا مطمئن شوند که جبران شده است.

- قانون ۷۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، برای نافله‌هایی که از آنان فوت شده و قدرت {یا فرصت} قضا کردن ندارند، [به ازای هر دو رکعت، یک مُدّ طعام] صدقه می‌دهند.
- قانون ۷۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، [خصوصاً در نمازهای ظهر و عصر] با خواندن دو رکعت نماز نافله، فاصله می‌اندازند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، نافله‌ی ظهر و عصر روز جمعه را به نظم خاصی * می‌خوانند.

☑ نمازهای خاص:

- قانون ۷۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۷۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، هر روز یا هر شب یا یک روز در میان یا هفته‌ای یک‌بار یا ماهی یک‌بار یا سالی یک‌بار، نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) * می‌خوانند.

☑ نماز شب:

- قانون ۷۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، بین {هر چهار رکعت از} نماز شب {با خوابیدن یا تلاوت قرآن}، فاصله می‌اندازند.
- قانون ۷۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز شب را در آخرین ساعات شب می‌خوانند.
- قانون ۷۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز شب فوت شده را {در همان روز}، قضا می‌کنند.
- قانون ۷۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، هنگام تنگی وقت نماز شب، از نماز وتر شروع به خواندن می‌کنند.

- قانون ۷۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، سحرگاہان در قنوت نماز وتر، هفتاد مرتبه استغفار ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ۷۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز وتری که فوت شده را به همان صورت {یک رکعتی} قضا می‌کنند.

✓ نماز جماعت:

- قانون ۷۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، امامان جماعت، شش تکبیر ﴿﴾ {افتتاح نماز} را آهسته و فقط تکبیرۃ الاحرام را بلند می‌گویند.
- قانون ۷۵۵ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در نمازهای جماعت، در صف اول، نزدیک امام و سمت راست او می‌ایستند.
- قانون ۷۵۶ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر در نماز جماعت جہری ﴿﴾، صدای قرائت امام را نشنوند، حمد و سوره را می‌خوانند.
- قانون ۷۵۷ (۷): در منہاج فردوسیان، جاہای خالی در صفهای جماعت را پُر می‌کنند.
- قانون ۷۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، اشتباه امام جماعت را در همان حال نماز {و به آرامی با تکرار لفظ صحیح}، به او یادآوری می‌کنند.
- قانون ۷۵۹ (۷): در منہاج فردوسیان، مأمومین در نماز جماعت، در وقت قرائت حمد و سوره توسط امام در نمازهای ظهر و عصر، تسبیح ﴿﴾ می‌گویند.
- قانون ۷۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی امام جماعت هستند، نماز جماعت را سبک {با سوره‌ها و اذکار کوتاه} برگزار می‌کنند.
- قانون ۷۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی امام جماعت هستند، تمام اذکار نماز {بجز حمد و سوره‌ی نمازهای ظهر و عصر} [بخصوص تشهد] را بلند می‌خوانند تا مأمومین بشنوند.

- قانون ۷۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازی را که فرادا خوانده‌اند، اگر جماعتی بیابند، به جماعت اعاده می‌کنند.
- قانون ۷۶۳ (۷): در منہاج فردوسیان، مأمومینی که عقب‌تر از نماز امام جماعت هستند و تشهد نمی‌خوانند، در هنگام تشهد امام، دست‌ها را روی زمین گذاشته و زانوها را بلند می‌کنند. (تجافی)
- قانون ۷۶۴ (۷): در منہاج فردوسیان، امامان جماعت اگر برایشان در حال نماز مشکلی پیش بیاید که نتوانند نماز را ادامه دهند، یکی از مأمومین شایسته را برای امامت جماعت مقدم می‌دارند.
- قانون ۷۶۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل یا بعد از این که مجبور باشند در نماز جماعت عامه شرکت کنند، نمازشان را فرادا می‌خوانند.
- قانون ۷۶۶ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر مجبور شوند در نماز جماعت عامه حاضر گردند، اذان و اقامه و حمد و سوره را خودشان می‌خوانند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، ائمه‌ی جمعه، حمد و سوره‌ی نماز جمعه را با صدای بلند می‌خوانند.

☑ اذان و اقامه:

- قانون ۷۶۷ (۷): در منہاج فردوسیان، برای هر نماز واجب، اذان و اقامه می‌گویند.
- قانون ۷۶۸ (۷): در منہاج فردوسیان، با فصاحت ﴿﴾ اذان می‌گویند.
- قانون ۷۶۹ (۷): در منہاج فردوسیان، با صدای بلند، اذان می‌گویند.
- قانون ۷۷۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به اذان گفتن {در مسجدی از مساجد مسلمین، و همچنین برای نمازهای واجبشان که به صورت فرادا می‌خوانند،} اهمیت می‌دهند.

- قانون ۷۷۱ (۷): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه می‌نشینند.
- قانون ۷۷۲ (۷): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، خدای متعال را تسبیح* و تحمید* می‌کنند.
- قانون ۷۷۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، [خصوصاً در نمازهای ظهر و عصر] با خواندن دو رکعت نماز نافله، فاصله می‌اندازند.
- قانون ۷۷۴ (۷): در منہاج فردوسیان، ایستاده {نه نشسته یا در حال حرکت،} اقامه می‌گویند.
- قانون ۷۷۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت اقامه گفتن، جملات همانند را به هم می‌چسبانند. (حذر)
- قانون ۷۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، اذانی که مؤذن می‌گوید را بازگو می‌کنند. (حکایت اذان)
- قانون ۷۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در گوش افراد بد اخلاق و جن‌زده، اذان می‌گویند.
- قانون ۷۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر مجبور شوند در نماز جماعت عامه حاضر گردند، اذان و اقامه و حمد و سوره را خودشان می‌خوانند.

☑ مسجد:

- قانون ۷۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به مسجد، احترام می‌گزارند.
- قانون ۷۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، {در اوقات نماز برای درک نماز جماعت،} زودتر از دیگران به مسجد می‌روند و دیرتر از دیگران بیرون می‌آیند.
- قانون ۷۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد و خروج از مسجد، دعای مخصوص* می‌خوانند.

- قانون ۷۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد، صلوات می‌فرستند.
- قانون ۷۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به ساختن مسجد اهمیت می‌دهند.
- قانون ۷۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، نمازهای مستحبی‌شان را [به خاطر این که زمین در روز قیامت، شهادت می‌دهد] در مکان‌های مختلف [مساجد] می‌خوانند.
- قانون ۷۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در منزل خود، مُصلا {مکان مخصوصی برای نماز خواندن،} معین می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، داخل شدن وقت نماز را [در مسجد] انتظار می‌کشند.
- قانون ۷۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، عبادت کردن در مسجد کوفه را مغتنم می‌شمارند.
- قانون ۷۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، عبادت کردن در مسجد سهله را مغتنم می‌شمارند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در زمان خورشیدگرفتگی و ماه‌گرفتگی [برای خواندن نماز آیات] به مسجد پناه می‌برند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد حَیْف ﴿۷﴾ اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد الحرام، [که موجب قبولی سایر نمازهاست و ثوابی برابر با ثواب صد هزار نماز در غیر آن دارد] بسیار اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد النبی

(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، [که معادل ده هزار نماز در غیر آن است،] بسیار اهمیت می‌دهند.

☑ عیدین:

• قانون ۷۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، شب عید فطر را با عبادت، احیاء می‌دارند.

• قانون ۷۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، قبل از این که برای نماز عید خارج شوند، افطار می‌کنند.

• قانون ۷۸۸ (۷): در منہاج فردوسیان، زکات فطره را قبل از نماز عید فطر، پرداخت می‌کنند.

• قانون ۷۸۹ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز عید فطر را در صحرا و روی زمین {بدون فرش} می‌خوانند.

• قانون ۷۹۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید فطر، تکبیرات خاص * می‌گویند.

• قانون ۷۹۱ (۷): در منہاج فردوسیان، شب عید قربان را با عبادت، احیاء می‌دارند.

• قانون ۷۹۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در روز عید قربان، بعد از نماز عید و از گوشت قربانی‌شان، افطار می‌کنند.

• قانون ۷۹۳ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز عید قربان را در صحرا و روی زمین {بدون فرش} می‌خوانند.

• قانون ۷۹۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید قربان، تکبیرات خاص * می‌گویند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ

الحسین (علیه‌السلام) در شب عید فطر و شب عید قربان [که ثواب بسیار دارد و مایه‌ی آمرزش گناهان است]، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز عید قربان، تنها جمره‌ی عقبی را رمی می‌کنند.

✓ روزه:

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روزی را که معلوم نیست از شعبان است یا از ماه رمضان، به نیت شعبان، روزه می‌گیرند.

• قانون ۷۹۵ (۷): در منہاج فردوسیان، از هرگونه لذت‌بردن جنسی در حال روزه، پرهیز می‌کنند.

• قانون ۷۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، برای روزه گرفتن، سحری می‌خورند.

• قانون ۷۹۷ (۷): در منہاج فردوسیان، [اگر توانایی داشته باشند] نماز مغرب را قبل از افطار کردن، می‌خوانند.

• قانون ۷۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت افطار، دعاها و سوره‌های مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۷۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر افطار کردن روزه‌ی مستحبی‌شان موجب شادی مؤمنی گردد، به تقاضای او [و بدون این که او را از روزه‌دار بودن خودشان با خبر نمایند]، افطار می‌کنند.

• قانون ۸۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، با آب {ولرم}، خرما، رطب، حلوا یا شیر افطار می‌کنند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافرانی که در ماه رمضان به وطن باز می‌گردند، (هر چند روزه‌دار نباشند، ولی) آن روز تا اذان مغرب از انجام

- دادن کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفِطِرَاتِ رُزْه) پرهیز می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافران در روزهای ماه رمضان از نزدیکی کردن، پرخوری و پرنوشی پرهیز می‌کنند.
 - قانون ۸۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، کودکانشان را {در ماه رمضان،} برای روزه‌داری، تمرین می‌دهند.
 - قانون ۸۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، قضای روزه‌های ماه رمضان را پشت سر هم می‌گیرند.
 - قانون ۸۰۳ (۷): در منہاج فردوسیان، روزه‌هایی را که در حال بیهوشی از آنان فوت شده، قضا می‌کنند.
 - قانون ۸۰۴ (۷): در منہاج فردوسیان، روزه‌های کفاره‌ی دو ماهه را پشت سر هم می‌گیرند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، ایام البیض ﴿۷﴾ هر ماه را روزه می‌گیرند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در ماه محرم، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز اول شعبان را روزه می‌گیرند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، تمام ماه شعبان را روزه می‌گیرند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، سه روز آخر ماه شعبان [که ثواب دو ماه روزه‌ی پشت سر هم دارد] را روزه می‌گیرند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مجاورین مکه که می‌خواهند به جای قربانی کردن، روزه بگیرند، برای هفت روز، به قدر رسیدن کاروان به مقصد، صبر می‌کنند.

• قانون ۷۰۷: در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در روز اول ماه رجب، بسیار اهمیت می‌دهند.

• قانون ۷۰۸: در منہاج فردوسیان، ایام البیض* رجب را [که ثواب روزه‌ی یک سال دارد،] روزه می‌گیرند.

• قانون ۷۰۹: در منہاج فردوسیان، روز جمعه را {به تنهایی روزه نمی‌گیرند بلکه همراه} با روز قبل یا بعدش روزه می‌گیرند.

☑ قرآن:

• قانون ۸۰۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از تلاوت قرآن، از شرّ شیطان رانده شده به خدای بزرگ پناه می‌برند. (استعاذه)

• قانون ۸۰۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قرآن را از روی مصحف، تلاوت می‌کنند.

• قانون ۸۰۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در منزل خود، قرآن نگه می‌دارند.

• قانون ۸۰۸ (۷): در منہاج فردوسیان، قرآن را با ترتیل*، تلاوت می‌کنند.

• قانون ۸۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، سوره‌های قرآن را در نماز، شمرده می‌خوانند.

• قانون ۸۱۰ (۷): در منہاج فردوسیان، قرآن را با لحن محزون و عربی تلاوت می‌کنند.

• قانون ۸۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت تلاوت شدن قرآن کریم، گوش فرا می‌دهند. (انصات)

• قانون ۸۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن [هفت یا هفتاد مرتبه] سوره‌ی حمد برای شفای مریضان‌شان اهمیت می‌دهند.

• قانون ۸۱۳ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی توحید در

گرفتاری‌ها و مریضی‌ها، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۸۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، آیه‌ی ۱۳۰ سوره‌ی صافات را «سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَاسِیْنَ» تلاوت می‌کنند.

• قانون ۸۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، آیه‌ی ۴۱ سوره‌ی جِجْر را «هَذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ» تلاوت می‌کنند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی توحید {در نماز و غیر نماز} اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی قدر {در نماز و غیر نماز}، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی کافرون {در نماز و غیر نماز} اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، سوره‌های «ضحی و انشراح» و همچنین «فیل و قریش» را با هم در نماز می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، هنگام پایان یافتن جلساتشان، سه آیه‌ی آخر سوره‌ی صافات را می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای یومیہ، [خصوصاً برای در امان ماندن از تب] آیه‌الکرسی ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز طواف را با سوره‌های توحید و کافرون می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت افطار، دعاها و سوره‌های مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به تلاوت قرآن در ماه رمضان، اهمیت

می‌دهند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، نماز مغرب شب جمعه را با سوره‌های جمعه و اعلی می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، نماز ظهر جمعه را با سوره‌های جمعه و منافقون می‌خوانند.

✓ ذکر:

- قانون ۸۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر، هفتاد [و هفت] مرتبه [برای آمزیده شدن گناہانشان] استغفار ﴿۱﴾ می‌کنند.
- قانون ۸۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به تکرار کردن شهادتین ﴿۱﴾ اهمیت می‌دهند.
- قانون ۸۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، خدای متعال را در جان‌شان (بدون این که چیزی بر زبان بیاورند) یاد می‌کنند.
- قانون ۸۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در ابتدای هر کاری «بسم الله» می‌گویند.
- قانون ۸۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «سُبْحَانَ اللَّهِ» را بسیار می‌گویند.
- قانون ۸۲۱ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «اللَّهُ أَكْبَرُ» را بسیار می‌گویند.
- قانون ۸۲۲ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» را بسیار

می‌گویند.

• قانون ۸۲۳ (۷): در منہاج فردوسیان، ذکر «لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ؛ هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست» را بسیار می‌گویند.

• قانون ۸۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به گفتن تسبیحات اربعه * اهمیت می‌دهند.

• قانون ۸۲۵ (۷): در منہاج فردوسیان، بر اذکار روزانه * مداومت می‌کنند.

• قانون ۸۲۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بر اذکار صبح و شام * مداومت می‌کنند.

• قانون ۸۲۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به حضور یافتن در مجالس ذکر الهی اهمیت می‌دهند.

• قانون ۸۲۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای ذکر گفتن، از تسبیح تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) استفاده می‌کنند.

• قانون ۸۲۹ (۷): در منہاج فردوسیان، برای در امان ماندن از عقرب‌گزیدگی، حرزهای مخصوص * می‌گویند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی شکر، دعاها و ذکرهای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب، تسبیح حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) {سی و سه مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، سی و سه مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و سی و چهار مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ»} می‌گویند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت احساس درد و مریضی {خود و دیگران} [برای شفا یافتن]، تعویذ * مخصوص * می‌خوانند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، سحرگاہان در قنوت نماز وتر، هفتاد

مرتبہ استغفار ﴿﴾ می‌کنند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بر روی دو کوه صفا و مروہ، اذکار و دعاہای مخصوص ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، در عصر روز عرفہ [در عرفات]، اذکار و دعاہای مخصوص ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بہ دعا، استغفار ﴿﴾ و عبادت در شب جمعہ، بسیار اہمیت می‌دهند.

☑ دعا:

• قانون ۸۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، دست‌ها و انگشتان‌شان را متناسب با دعا، بہ حالت‌های مختلف ﴿﴾ در می‌آورند.

• قانون ۸۳۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت دعا کردن، دست‌هایشان را بہ سوی آسمان بلند می‌کنند.

• قانون ۸۳۲ (۷): در منہاج فردوسیان، امیدوارانہ {بہ طوری کہ گویا دعایشان مستجاب شدہ است}، دعا می‌کنند.

• قانون ۸۳۳ (۷): در منہاج فردوسیان، با حضور قلب {چنان کہ حواس‌شان باشد کہ چہ می‌خواهند}، دعا می‌کنند.

• قانون ۸۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، دعا کردن در مواقع استجابت ﴿﴾ را مغتنم می‌شمارند.

• قانون ۸۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، حمد و ثنای ﴿﴾ الہی می‌گویند.

• قانون ۸۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، بر استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)، صلوات می‌فرستند.

- قانون ۸۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام دعا کردن، خدا را به حق استادان منہاج فردوسیان (علیہم السلام)، قسم می‌دهند.
- قانون ۸۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، ده مرتبه «یا اللہ» می‌گویند.
- قانون ۸۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، به اندازه‌ی یک نفس «یا اللہ» می‌گویند.
- قانون ۸۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، ده مرتبه [یا حد اقل سه مرتبه،] «یا رَبِّ» می‌گویند.
- قانون ۸۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، به اندازه‌ی یک نفس «یا رَبِّ» می‌گویند.
- قانون ۸۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، [برای نزدیک شدن دعایشان به استجاب،] هفت مرتبه «یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ» می‌گویند.
- قانون ۸۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، دعاهایشان را [چون نقش مثبتی در استجاب دارد،] با «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» به پایان می‌برند.
- قانون ۸۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، در دعا کردن و خواستن حوائج خود از خدای متعال، اصرار می‌کنند.
- قانون ۸۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن به صورت دسته جمعی، {چون به اجابت نزدیک‌تر است} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۸۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، هنگام دعا کردن، برای همه‌ی مؤمنین و مؤمنات {یعنی اصحاب منہاج} و مسلمین و مسلمات، {یعنی مسلمانانی که هنوز به منہاج فردوسیان ملتزم نشده‌اند} دعا می‌کنند.
- قانون ۸۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن در غیاب ﴿﴾ برای

- مؤمنین و مؤمنات {یعنی اصحاب منہاج،} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۸۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن در حال سجده اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی شکر، دعاها و ذکرهای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۸۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، دعای خیر پدر درباره‌ی خودشان را مغتنم می‌شمارند.
 - قانون ۸۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن برای خود، برای چهل مؤمن {از اصحاب منہاج} دعا می‌کنند.
 - قانون ۸۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، با گریه، [و اگر اشک‌شان نیامد، با حالت گریه (تَبَاکِی)] دعا می‌کنند.
 - قانون ۸۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت نزول بلا، به درگاه الهی، تضرّع {دعا، ناله و گریه} می‌کنند.
 - قانون ۸۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت روبرو شدن با وسوسه‌های شیطان، به خدای بزرگ، پناه می‌برند.
 - قانون ۸۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، برای ازدواج با حورالعین دعا می‌کنند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خواندن نمازهای واجب، دعاها را مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، ذکرها و دعاها را مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به بازار، دعاها را

- مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت خرید کالا، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، کشاورزان در وقت بذریاشی و باغ‌داران در وقت نهال‌کاری، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت عیادت، از مریض، [برای خودشان] تقاضای دعا می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، بر در مسجد می‌ایستند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از ورود به مسجد الحرام، دست‌هایشان را رو به کعبه‌ی معظمه بلند کرده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام نوشیدن آب زمزم، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون در هنگام استلام ﴿حَجْر الاسود﴾، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به دعا کردن [و تکبیر ﴿﴾، تهلیل ﴿﴾، تحمید ﴿﴾، تسبیح ﴿﴾ و ثنای ﴿﴾ الهی] در عصر روز عرفه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در عصر روز عرفه [در عرفات]، اذکار و دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وداع ﴿﴾ با کعبه، دعای مخصوصی * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، برای حاجیانی که از حج آمده‌اند، دعا می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت داخل شدن در کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در داخل کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مردگانشان را در حرم ﴿﴾، دفن می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت افطار، دعاها و سوره‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در ماه رمضان، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز مبعث، [برای استجابت دعایشان] دوازده رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در روز جمعه، [چون امید استجابت می‌رود،] بسیار دعا می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به دعا، استغفار ﴿﴾ و عبادت در شب جمعه، بسیار اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، برای پرداخت بدهکاری‌هایشان، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

✓ صلوات:

• قانون ۸۵۵ (۷): در منہاج فردوسیان، بسیار بر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و آل آن حضرت (علیہم‌السلام)، صلوات می‌فرستند.

• قانون ۸۵۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام صلوات فرستادن بر اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، بر آل و اهل بیت آن حضرت هم صلوات می‌فرستند.

• قانون ۸۵۷ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، بر استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)، صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی عطسه می‌کنند یا صدای عطسه می‌شنوند، [حتی اگر در حال نماز باشند]، خدا را شکر کرده و صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال طواف، صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، در شب و روز جمعه، بسیار صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر روز جمعه، [حداقل] یک صد بار، صلوات [مخصوص *] می‌فرستند.

✓ استخاره:

• قانون ۸۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای امور مهمشان، با کیفیت خاصی * استخاره {طلب خیر} می‌کنند.

✓ سایر عبادات:

• قانون ۸۵۹ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از اعتکاف، به وجود آمدن

مانع را شرط می‌کنند.

- قانون ۸۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، همواره به اصلاح امور مؤمنین، اهتمام دارند.

✓ حج:

- قانون ۸۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، پیوسته در صدد حج گزاردن هستند.
- قانون ۸۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در سفر حج، کم هزینه می‌کنند.
- قانون ۸۶۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از مُحرم شدن، ناخن‌ها و موی سبیل را کوتاه و موهای زیر بغل و عانه ﴿﴾ را زایل می‌کنند.
- قانون ۸۶۴ (۷): در منہاج فردوسیان، حج را به صورت تَمَتُّع ﴿نه قِران﴾ و اِفراد ﴿﴾ انجام می‌دهند.
- قانون ۸۶۵ (۷): در منہاج فردوسیان، کودکانی که همراه سفر حج هستند را برای حج، مُحرم می‌کنند.
- قانون ۸۶۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خواندن نماز واجب یا مستحب، مُحرم می‌شوند.
- قانون ۸۶۷ (۷): در منہاج فردوسیان، تمام مناسک حج و عمره را با طهارت انجام می‌دهند.
- قانون ۸۶۸ (۷): در منہاج فردوسیان، با صدای بلند، لبیک می‌گویند.
- قانون ۸۶۹ (۷): در منہاج فردوسیان، با کلمات مخصوصی * لبیک می‌گویند.
- قانون ۸۷۰ (۷): در منہاج فردوسیان، با ورود به مکه، لبیک گفتن را قطع می‌کنند.
- قانون ۸۷۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، بینی خود را از بوی

- خوش می‌گیرند.
- قانون ۸۷۲ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خارج شدن از احرام، صدقه می‌دهند.
 - قانون ۸۷۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دخول به حرم*، غسل کرده و با پای برهنه وارد حرم* می‌شوند.
 - قانون ۸۷۴ (۷): در منہاج فردوسیان، با وقار و سکینه و تواضع وارد مکه می‌شوند.
 - قانون ۸۷۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، بر در مسجد می‌ایستند و دعای مخصوص* می‌خوانند.
 - قانون ۸۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از ورود به مسجد الحرام، دست‌هایشان را رو به کعبه‌ی معظمه بلند کرده و دعای مخصوص* می‌خوانند.
 - قانون ۸۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، فدیہ‌ی* صید را در مکه و منا، ذبح می‌کنند.
 - قانون ۸۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به نوشیدن آب زمزم و استشفاء* با آن، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۸۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام نوشیدن آب زمزم، دعای مخصوص* می‌خوانند.
 - قانون ۸۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بسیار به کعبه، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.
 - قانون ۸۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به داخل شدن در خانه‌ی کعبه، اهمیت می‌دهند.

- قانون ۸۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت داخل شدن در کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۸۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در داخل کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۸۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر استلام ﴿ حَجْرِ الْاَسْوَدِ ﴾ موجب مزاحمت برای دیگران باشد، آن را ترک می‌کنند.
- قانون ۸۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال طواف، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۸۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال طواف، صلوات می‌فرستند.
- قانون ۸۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بین طواف‌ها {یعنی بین هفت شوط اول با هفت شوط دوم} با خواندن نماز طواف، فاصله می‌اندازند.
- قانون ۸۸۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به نیابت از انبیاء، اولیاء، خویشان و دوستان خود، طواف {مستحبی} می‌کنند.
- قانون ۸۸۹ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز طواف را با سوره‌های توحید و کافرون می‌خوانند.
- قانون ۸۹۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بر روی دو کوه صفا و مروه، اذکار و دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۸۹۱ (۷): در منہاج فردوسیان، بین دو کوه صفا و مروه در هر سعی، فقط هفت شوط ﴿ طَوَافِ ﴾ می‌کنند.
- قانون ۸۹۲ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خارج شدن از احرام عمره‌ی تمتع، {لباس نمی‌پوشند، بلکه} در هیأت احرام باقی می‌مانند.
- قانون ۸۹۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در زوال ﴿ رُزُوفِ ﴾ روز عرفه [چه در عرفات

- باشند و چه در سایر مکان‌ها]، غسل می‌کنند.
- قانون ۸۹۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن [و تکبیر، تهلل، تحمید، تسبیح و ثنای الهی] در عصر روز عرفه، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۸۹۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در عصر روز عرفه [در عرفات]، اذکار و دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۸۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای فراغت بیشتر در دعا]، نماز ظهر و عصر روز عرفه را جمع می‌خوانند.
 - قانون ۸۹۷ (۷): در منہاج فردوسیان، چند گامی در مشعر، پیاده‌روی می‌کنند.
 - قانون ۸۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، از «وادی مُحَسَّر» به حالت دویدن، عبور می‌کنند.
 - قانون ۸۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، با طهارت [غسل و وضو]، رَمی جَمَرَات می‌کنند.
 - قانون ۹۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت زوال، رَمی جَمَرَات می‌کنند.
 - قانون ۹۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، روز عید قربان، تنها جمره‌ی عقبی را رَمی می‌کنند.
 - قانون ۹۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، بهترین‌ها [مانند شتر، گاو یا قوچ چاق] را برای قربانی کردن بر می‌گزینند.
 - قانون ۹۰۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قربانی را از جنس ماده انتخاب می‌کنند.
 - قانون ۹۰۴ (۷): در منہاج فردوسیان، قربانی را چاق انتخاب می‌کنند.

- قانون ۹۰۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قربانی پیدا شده را از جانب صاحبش در منا ذبح می‌کنند.
- قانون ۹۰۶ (۷): در منہاج فردوسیان، هم خودشان از گوشت قربانی می‌خورند و هم به دیگران می‌خورانند.
- قانون ۹۰۷ (۷): در منہاج فردوسیان، پوست قربانی را [نه می‌فروشند و نه به قصاب می‌دهند بلکه آن را] صدقه می‌دهند.
- قانون ۹۰۸ (۷): در منہاج فردوسیان، مجاورین مکه که می‌خواهند به جای قربانی کردن، روزه بگیرند، برای هفت روز، به قدر رسیدن کاروان به مقصد، صبر می‌کنند.
- قانون ۹۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، موهایی که در منا تراشیده‌اند را همانجا دفن می‌کنند.
- قانون ۹۱۰ (۷): در منہاج فردوسیان، شب‌های یازدهم تا سیزدهم ذی‌حجه (ایام تشریق)، را در منا می‌مانند.
- قانون ۹۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب و مستحب ایام تشریق، تکبیرات خاص * می‌گویند.
- قانون ۹۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در انجام دادن طواف نساء، تعجیل می‌کنند {و بی‌جهت به تعویق نمی‌اندازند}.
- قانون ۹۱۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در وداع * با کعبه، دعای مخصوصی * می‌خوانند.
- قانون ۹۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از انجام مراسم حج، به زیارت استادان منہاج فردوسیان مدفون در مدینه [یعنی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، امام حسن، امام سجاد، امام باقر و امام صادق

(علیہم السلام) [می‌روند.

• قانون ۹۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد حَیْف ﴿﴾ اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد الحرام، [که موجب قبولی سایر نمازهاست و ثوابی برابر با ثواب صد هزار نماز در غیر آن دارد] بسیار اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیہ‌وآلہ‌وسلم)، [که معادل ده هزار نماز در غیر آن است]، بسیار اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به ملاقات حاجیانی که از حج آمده‌اند می‌روند.

• قانون ۹۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، برای حاجیانی که از حج آمده‌اند، دعا می‌کنند.

• قانون ۹۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، مردگان‌شان را در حرم ﴿﴾، دفن می‌کنند.

• قانون ۹۲۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت زوال ﴿﴾ مُحرَم می‌شوند.

• قانون ۹۲۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال اضطرار، خوردن صید را بر مردار ﴿﴾ ترجیح می‌دهند.

✓ حج منہاجیون:

• قانون ۹۲۳ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به استلام ﴿﴾ حَجْر الاسود اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در هنگام استلام ﴿﴾ حَجْر

الاسود، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ۹۲۵ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به استلام ﴿﴾ رُکنِ یمانی (مُستجار) اهمیت می‌دهند.

✓ حج منہاجیات: ✕

✓ عمره:

- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از مُحرم شدن، ناخن‌ها و موی سبیل را کوتاه و موهای زیر بغل و عانه ﴿﴾ را زایل می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خواندن نماز واجب یا مستحب، مُحرم می‌شوند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، تمام مناسک حج و عمره را با طهارت انجام می‌دهند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، با صدای بلند، لبیک می‌گویند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، با کلمات مخصوصی * لبیک می‌گویند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، با ورود به مکه، لبیک گفتن را قطع می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، بینی خود را از بوی خوش می‌گیرند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خارج شدن از احرام، صدقه می‌دهند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از دخول به حرم ﴿﴾، غسل کرده و با پای برهنه وارد حرم ﴿﴾ می‌شوند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، با وقار و سکینه و تواضع وارد مکه می‌شوند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، بر در مسجد می‌ایستند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از ورود به مسجد الحرام، دست‌هایشان را رو به کعبه‌ی معظمه بلند کرده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، فدیہ‌ی ﴿۱﴾ صید را در مکه و منا، ذبح می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نوشیدن آب زمزم و استشفاء ﴿۱﴾ با آن، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام نوشیدن آب زمزم، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بسیار به کعبه نگاه می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به داخل شدن در خانه‌ی کعبه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، اگر استلام ﴿۱﴾ حَجْر الاسود موجب مزاحمت برای دیگران باشد، آن را ترک می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف، صلوات می‌فرستند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بین طواف‌ها با نماز طواف، فاصله

می‌اندازند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نیابت از انبیاء، اولیاء، خویشان و دوستان خود، طواف می‌کنند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، نماز طواف را با سوره‌های توحید و کافرون می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بر روی دو کوه صفا و مروه، اذکار و دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بین دو کوه صفا و مروه در هر سعی، فقط هفت شوط ﴿۷﴾ طواف می‌کنند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در انجام دادن طواف نساء، تعجیل می‌کنند ﴿و بی‌جهت به تعویق نمی‌اندازند﴾.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وداع ﴿۷﴾ با کعبه، دعای مخصوصی * می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد حَیَف ﴿۷﴾ اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد الحرام، [که موجب قبولی سایر نمازهاست و ثوابی برابر با ثواب صد هزار نماز در غیر آن دارد] بسیار اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، [که معادل ده هزار نماز در غیر آن است]، بسیار اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت داخل شدن در کعبه‌ی

معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، در داخل کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، مردگانشان را در حرم *، دفن می‌کنند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت زوال * مُحرم می‌شوند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، در حال اضطرار، خوردن صید حرم * را بر مردار * ترجیح می‌دهند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، به عمره‌گزاردن در ماه رجب (عمره‌ی رجبیّه) اهمیت می‌دهند.

✓ امور علمی (۷):

☑ علم‌آموزی:

• قانون ۹۲۶ (۷): در منہاج فردوسیان، فقط برای خدا*، علم‌آموزی می‌کنند.

• قانون ۹۲۷ (۷): در منہاج فردوسیان، زبان عربی را {حدّ اقل به اندازه‌ای که قرآن، دعاها، زیارت‌ها و روایات را بفهمند،} فرا می‌گیرند.

• قانون ۹۲۸ (۷): در منہاج فردوسیان، مسائل شرعی تجارت را قبل از اقدام به تجارت می‌آموزند.

☑ دانش و دانشمند خوب:

• قانون ۹۲۹ (۷): در منہاج فردوسیان، مردم را به سوی امر اهل بیت (علیهم‌السلام) و معنویات {یعنی قواعد نظری و قوانین عملی منہاج}،

راهنمایی می‌کنند.

- قانون ۹۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به تعلیم و نشر معارف صحیح الهیه {یعنی قواعد نظری و قوانین عملی منہاج} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹۳۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به نوشتن علوم و معارف {تا برای دیگران و نسل‌های آینده مفید باشد}، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹۳۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به نگهداشتن {حدّ اقل} {چهل حدیث} مفید، از تباه شدن و فراموشی، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، با نیکان و علمای راستین، همنشین شده و از آنان استفاده‌های علمی می‌برند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در پرداخت هدیه و صدقات مستحبه به رفقا و اطرافیان‌شان، صاحبان دین، دانش و عقل را بر دیگران ترجیح می‌دهند.

☑ دانش و دانشمند بد: ☒

☑ باورها: ☒

✓ امور فردی (۷):

- قانون ۹۳۳ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی عطسه می‌کنند یا صدای عطسه می‌شنوند، [حتی اگر در حال نماز باشند]، خدا را شکر کرده و صلوات می‌فرستند.
- قانون ۹۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، وقتی انجام دادن آنچه برای ترک کردنش قسم خورده‌اند، بهتر از ترک کردنش باشد، قسم‌شان را می‌شکنند.
- قانون ۹۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قَسَم و کلام خود را با «إِنْ شَاءَ»

اللہ» همراه می‌کنند.

☑ آرایش:

- قانون ۹۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به آراستگی ظاهرشان اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، به سُرمه ﴿کشدن﴾ بویژه قبل از خواب شب، {چون موجب رویش مژه، شیرین شدن بزاق، زیاد شدن بینایی و افزایش توانایی جنسی می‌شود،} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، بر عطر زدن و خوشبو کردن خود، مواظبت می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، برای نماز خواندن، خود را معطر می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از نماز، سر و ریش خود را شانه می‌زنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، برای شانه زدن ریش‌شان، چهل بار از زیر و هفت بار از رو، شانه می‌زنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر را {به حدی که نیاز به شانه کردن نداشته باشد،} کوتاه نگه می‌دارند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر و ریش خود را {با حنا یا وسمه ﴿﴾، {خضاب ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر و ریش خود را {چون موجب جلب روزی، زیبا شدن مو، قطع بلغم و زیاد شدن حافظه می‌شود،} شانه می‌زنند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، موی بینی را می‌چینند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به روغن مالی کردن بدن، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، بدن‌شان را با روغن زنبق، روغن مالی می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون، در روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتنِ ثواب زیاد آن است]، سیلشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه، خود را معطر می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، رُهبانیت ﴿﴾ [ترک ازدواج و نزدیکی، گوشت نخوردن و عطر نزدن برای رسیدن به کمال و سعادت]، را ترک می‌کنند.

✓ لباس و پوشیدنی‌ها:

- قانون ۹۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، لباس‌های پاکیزه می‌پوشند.
- قانون ۹۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، لباس‌های سفید رنگ می‌پوشند.
- قانون ۹۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، لباس جدید را با آداب خاص * می‌پوشند.
- قانون ۹۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در منزل، لباس ساده می‌پوشند.
- قانون ۹۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، لباس‌هایشان را {بعد از بیرون آوردن از تن، مچاله رها نکرده بلکه یا آویزان نموده و یا} تا می‌کنند.
- قانون ۹۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، لباس را از سمت راست می‌پوشند و از سمت چپ بیرون می‌آورند.

- قانون ۹۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به لباس پوشاندن به مؤمنین برهنه‌ی فقیر، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، برای زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) لباس جدید یا لباس تمیز می‌پوشند.
- قانون ۹۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، لباسی که در آن نماز می‌خوانده‌اند را در کفنشان قرار می‌دهند تا به همراه جنازه‌شان دفن شود.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه، پاکیزه‌ترین لباس‌هایشان را می‌پوشند.

☑ کفش:

- قانون ۹۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، کفش خوب {و راحت} می‌پوشند.
- قانون ۹۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، کفش سفید رنگ یا زرد رنگ می‌پوشند.
- قانون ۹۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، {در جاهایی که فرش ندارد،} کفش می‌پوشند.
- قانون ۹۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت کفش پوشیدن، اول لنگه‌ی راست و سپس لنگه‌ی چپ را می‌پوشند.
- قانون ۹۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت بیرون آوردن کفش، اول لنگه‌ی چپ و سپس لنگه‌ی راست را بیرون می‌آورند.

☑ انگشتر:

- قانون ۹۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای دفع فقر و در امان ماندن از بلاها و خطرات،] انگشتر عقیق به دست می‌کنند.
- قانون ۹۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای رهایی از فقر،] انگشتر

یا قوت به دست می‌کنند.

• قانون ۹۵۴ (۷): در منهای فردوسیان، به پوشیدنِ انگشترِ فیروزه [که باعث تقویت بینایی، گشایش سینه، زیاد شدنِ قوتِ قلب، استجابات دعا و در امان ماندن از فقر می‌شود،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۵۵ (۷): در منهای فردوسیان، انگشتر را در دست راست قرار می‌دهند.

☑ مکارم اخلاقی:

• قانون ۹۵۶ (۷): در منهای فردوسیان، بسیار گذشت می‌کنند.

• قانون ۹۵۷ (۷): در منهای فردوسیان، {در همه‌ی کارها و با همه کس،} به نرمی و مدارا {و به دور از درشتی در گفتار یا خشونت در عمل،} رفتار می‌کنند.

• قانون ۹۵۸ (۷): در منهای فردوسیان، عذرِ عذرخواه را می‌پذیرند.

• قانون ۹۵۹ (۷): در منهای فردوسیان، بر حسدِ حسودان، {به جای غصه خوردن یا انتقام گرفتن،} صبر می‌کنند.

• قانون ۹۶۰ (۷): در منهای فردوسیان، از کسی که بر آنها ظلم کرده در می‌گذرند.

• قانون ۹۶۱ (۷): در منهای فردوسیان، به تفکر کردن [در کارهای خیر و عواقب خوب آن،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۶۲ (۷): در منهای فردوسیان، در وقتِ عصبانیت، یاد خدا می‌کنند.

• قانون ۹۶۳ (۷): در منهای فردوسیان، در راه حق، با تمام توان تلاش می‌کنند.

• قانون ۹۶۴ (۷): در منهای فردوسیان، فرصت‌ها {ی عمل به قوانین عملی}

را غنیمت می‌شمارند.

• قانون ۹۶۵ (۷): در منهای فردوسیان، بعد از چهل سالگی، [چون ریز و درشت اعمالشان به دقت ثبت می‌شود،] مراقبه و محاسبه‌شان را دقیق‌تر می‌کنند.

• قانون ۹۶۶ (۷): در منهای فردوسیان، از تنبلی کردن و فسردگی در انجام کارها، پرهیز می‌کنند.

• قانون ۹۶۷ (۷): در منهای فردوسیان، از گفتن سخنانی که فایده‌ی دنیوی یا اخروی ندارد (پُر حرفی/پُر گوئی)، پرهیز می‌کنند.

• قانون ۹۶۸ (۷): در منهای فردوسیان، از سفاهت ❁ پرهیز می‌کنند.

• قانون ۹۶۹ (۷): در منهای فردوسیان، با انصاف (عدالت) رفتار می‌کنند.

• قانون ۹۷۰ (۷): در منهای فردوسیان، در برخورد با زبردستان‌شان به عدالت رفتار می‌کنند.

• قانون ۹۷۱ (۷): در منهای فردوسیان، اگر گناهی از آنان سر بزند، بلافاصله {برای جبران‌ش} کار نیکی انجام می‌دهند.

• قانون ۹۷۲ (۷): در منهای فردوسیان، آنچه برای خود نمی‌پسندند را برای دیگران نمی‌پسندند و آنچه برای خود می‌پسندند را برای دیگران نیز می‌پسندند.

• قانون ۹۷۳ (۷): در منهای فردوسیان، با سخنان بیهوده، بزرگوارانه {به نحوی که گویا اصلاً نشنیده‌اند،} برخورد می‌کنند.

• قانون ۹۷۴ (۷): در منهای فردوسیان، بدی‌ها را با خوبی پاسخ می‌دهند.

• قانون ۹۷۵ (۷): در منهای فردوسیان، نصیحت ناصحان را قبول می‌کنند.

• قانون ۹۷۶ (۷): در منهای فردوسیان، از فراست ❁ مؤمن حَذَر ❁ می‌کنند.

- قانون ۹۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، خوف و رجا {یعنی ترس از گناہان و امید به آمرزش خداوند} را به اندازہ‌ی مساوی در قلب‌شان نگہ می‌دارند.
- قانون ۹۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در کارہایشان {با کارشناسان و خبرگان فن} مشورت می‌کنند.
- قانون ۹۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، بہ اصلاح عیوب خودشان بیشتر از اصلاح دیگران اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، ہموارہ از خدای متعال، طلب عاقبت ﴿می‌کنند.

✓ خواب:

- قانون ۹۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، از پُر خوابی {بیش از نیاز بدن خوابیدن}، پرهیز می‌کنند.
- قانون ۹۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، از خوابیدن در فاصلہ‌ی اذان صبح تا طلوع آفتاب، پرهیز می‌کنند. (خواب بین الطلوعین)
- قانون ۹۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، ذکرها و دعاہای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۹۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، با طہارت {وضو یا غسل یا تیمم}، می‌خوابند.
- قانون ۹۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب، تسبیح حضرت فاطمہ (سلام اللہ علیہا) {سی و سہ مرتبہ «سُبْحَانَ اللّٰہ»، سی و سہ مرتبہ «الْحَمْدُ لِلّٰہ» و سی و چہار مرتبہ «اللّٰہُ اکْبَرُ»} می‌گویند.
- قانون ۹۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، نزدیک اذان ظہر، اندکی می‌خوابند. (قیلولہ)

• قانون ۹۸۷ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت بیدار شدن دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

✓ امور خانوادگی (۷):

• قانون ۹۸۸ (۷): در منهای فردوسیان، در زمان دارایی، بر خانواده‌شان از لحاظ مالی، گشایش می‌دهند.

• قانون ۹۸۹ (۷): در منهای فردوسیان، از خانواده‌شان مراقبت و محافظت می‌کنند.

• قانون ۹۹۰ (۷): در منهای فردوسیان، با خانواده‌شان خوشرفتاری می‌کنند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منهای فردوسیان، دعای خیر پدر درباره‌ی خودشان را مغتنم می‌شمارند.

• قانون ۹۹۱ (۷): در منهای فردوسیان، به آزاد کردن غلامان و کنیزان‌شان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۹۹۲ (۷): در منهای فردوسیان، با غلامان و کنیزان {نوکرها و کلفت‌های} خود به نیکویی رفتار می‌کنند.

☑ ازدواج:

• قانون ۹۹۳ (۷): در منهای فردوسیان، رُهبانیت ﴿﴾ [ترک ازدواج و نزدیکی، گوشت نخوردن و عطر نزدن برای رسیدن به کمال و سعادت]، را ترک می‌کنند.

• قانون ۹۹۴ (۷): در منهای فردوسیان، در تزویج جوانان بی‌همسر، تلاش می‌کنند.

• قانون ۹۹۵ (۷): در منهای فردوسیان، در شوهر دادن دخترانشان تعجیل

- می‌کنند } و بی‌جهت به تعویق نمی‌اندازند}.
- قانون ۹۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، مراسم عروسی را در شب برگزار می‌کنند.
 - قانون ۹۹۷ (۷): در منہاج فردوسیان، مهریه‌ی دخترانشان را کم قرار می‌دهند.
 - قانون ۹۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای ازدواجشان ولیمه ❀ می‌دهند.
 - قانون ❀ (۷): در منہاج فردوسیان، برای ازدواج با حورالعین دعا می‌کنند.
 - قانون ۹۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به ازدواج موقت کردن [ولو یک‌بار در تمام عمر،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۰۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، زنان با ایمان و پاکدامن را برای ازدواج موقت بر می‌گزینند.
 - قانون ۱۰۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، هفت شب اول ازدواج را - اگر نوعروس، باکره ❀ باشد - در نزد او می‌خوابند.
 - قانون ۱۰۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، سه شب اول ازدواج را - اگر نوعروس، غیر باکره باشد - در نزد او می‌خوابند.
 - قانون ❀ (۷): در منہاج فردوسیان، در حکم دادن به مسائل مربوط به ازدواج، بیش از حد معمول، احتیاط می‌کنند.
 - قانون ❀ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات مهریه‌شان را [خصوصاً قبل از زفاف ❀]، به شوهرشان می‌بخشند.

☑ طلاق:

- قانون ۱۰۰۳ (۷): در منہاج فردوسیان، برای رجوع در طلاق، شاهد می‌گیرند.

☑ زن:

- قانون ۱۰۰۴ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات به خدمت کردن به شوهر، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۰۰۵ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، عبادت‌هایشان را در منزل انجام می‌دهند.
- قانون ۱۰۰۶ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، از موهای خود محافظت می‌کنند.
- قانون ۱۰۰۷ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجیات در بین روز ماه رمضان، از حیض پاک شوند، بقیه‌ی روز، از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفْطِرَات)، پرهیز می‌کنند.
- قانون ۱۰۰۸ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات برای وضو گرفتن، آب را به داخل آرنج می‌ریزند.
- قانون ۱۰۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در ایام حیض، در اوقات نمازهای یومیه، با وضو و رو به قبله، به اندازه‌ی نماز خواندن، ذکر می‌گویند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به خوردن سَبُوق ﴿﴾ [که موجب سیر شدن گرسنه، هضم شدن غذا، رویدن گوشت، تقویت استخوان‌ها، دور شدن تلخه ﴿﴾ و بلغم ﴿﴾ از معده، نرم و نازک شدن پوست، تقویت قوای جنسی، تقویت معده، رفع تب و تنظیم عادت ماهانه می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۰۱۰ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات مهریه‌شان را [خصوصاً قبل از زفاف ﴿﴾]، به شوهرشان می‌بخشند.
- قانون ۱۰۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، شیرخوارشان را از هر دو پستان، شیر می‌دهند.

- قانون ۱۰۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در روزهای اول زایمان [برای بردبار شدن نوزاد]، رطب [یا خرما] می‌خورند.
- قانون ۱۰۱۳ (۷): در منہاج فردوسیان، زنانشان را دوست می‌دارند و با آنان به خوشی و مدارا، رفتار می‌کنند.
- قانون ۱۰۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، {برای رها شدن از آزار یا دلخوش کردن، اگر چاره‌ای نباشد،} به زنانشان، وعده‌ی دروغ می‌دهند.
- قانون ۱۰۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، زنانشان را از معرض نامحرمان، دور می‌دارند.
- قانون ۱۰۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در خرجی دادن به زنانشان، عدالت را {به اندازه‌ی شأن و نیاز هر کدام،} رعایت می‌کنند.
- قانون ۱۰۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، پیوسته از مکر زنان {بویژه اگر نامحرم باشند} حذر ❁ می‌کنند.

✓ بچه‌دار شدن:

- قانون ۱۰۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، به بچه‌دار شدن اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۰۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، کسانی که می‌خواهند بچه‌دار شوند، زیاد تخم مرغ [همراه با پیاز و گوشت] می‌خورند.
- قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، به همواره خوردن کاسنی [برای زیاد شدن مال و فرزند]، بسیار اهمیت می‌دهند.

✓ جنین و نوزاد:

- قانون ۱۰۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، برای پسر شدن جنین، کارهای خاصی ❁ انجام می‌دهند.
- قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، کام نوزادانشان را با تربت حضرت

- اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) یا آب فرات یا خرما، بر می‌دارند.
- قانون ۱۰۲۱ (۷): در منهای فردوسیان، در گوش راست نوزاد، اذان و در گوش چپ نوزاد، اقامه می‌گویند.
 - قانون ۱۰۲۲ (۷): در منهای فردوسیان، در روز هفتم ولادت نوزادشان، سرش را می‌تراشند و هموزن آن موها، طلا یا نقره صدقه می‌دهند.
 - قانون ۱۰۲۳ (۷): در منهای فردوسیان، در روز هفتم ولادت نوزادشان، برایش عقیقه* می‌کنند.
 - قانون ۱۰۲۴ (۷): در منهای فردوسیان، در هنگام عقیقه* کردن، دعا‌های مخصوص* می‌خوانند.
 - قانون ۱۰۲۵ (۷): در منهای فردوسیان، کام نوزادانشان را با آب فرات بر می‌دارند.
 - قانون ۱۰۲۶ (۷): در منهای فردوسیان، نوزاد را در بدو تولد، شستشو می‌دهند.
 - قانون* (۷): در منهای فردوسیان، منهاییات، شیرخوارشان را از هر دو پستان، شیر می‌دهند.
 - قانون* (۷): در منهای فردوسیان، منهاییات در روزهای اول زایمان [برای بردبار شدن نوزاد]، رطب [یا خرما] می‌خورند.

☑ کودک:

- قانون ۱۰۲۷ (۷): در منهای فردوسیان، نام نیکو بر کودکانشان می‌گذارند.
- قانون ۱۰۲۸ (۷): در منهای فردوسیان، کودکانشان را تا هفت سالگی برای بازی کردن، آزاد می‌گذارند.
- قانون ۱۰۲۹ (۷): در منهای فردوسیان، رختخواب کودکانی که به سن شش

- سالگی [یا حد اکثر ده سالگی] رسیده‌اند را از سایر کودکان، جدا می‌کنند.
- قانون ۱۰۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای محافظت کودکان از آزار دور شدن ارواح از محل سکونت، فراری دادن شیطان، ایمن کردن خانه از فرو ریختن و بر طرف شدن وحشت،] کیوتر در منزل نگه می‌دارند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، کودکانی که همراه سفر حج هستند را برای حج، مُحرم می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، کودکانشان را {در ماه رمضان،} برای روزه‌داری، تمرین می‌دهند.

☑ فرزند:

- قانون ۱۰۳۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به فرزندانشان ادب نیکو {یعنی قواعد نظری و قوانین عملی منہاج} می‌آموزند.
- قانون ۱۰۳۲ (۷): در منہاج فردوسیان، پسرانشان را به «محمد» و «احمد» نامگذاری می‌کنند.
- قانون ۱۰۳۳ (۷): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را دوست می‌دارند.
- قانون ۱۰۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را به نام‌های بندگی [مانند عبدالله، عبدالرحمن، عبدالرحیم،] نام پیامبران و استادان منہاج (علیهم‌السلام) نامگذاری می‌کنند.
- قانون ۱۰۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را بسیار می‌بوسند.
- قانون ۱۰۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را از شش [یا هفت یا هشت] سالگی به نماز خواندن، امر می‌کنند.
- قانون ۱۰۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، دختر بچه‌هایشان را ختنه ﴿۷﴾ می‌کنند.

☑ خانہ:

- قانون ۱۰۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در خانہ‌های وسیع، منزل می‌کنند.
- قانون ۱۰۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت خروج از منزل، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۰۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، تارهای عنکبوت را [برای دور کردن فقر،] از خانہ می‌زدایند.
- قانون ۱۰۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب، {اگر احتمال آتش‌سوزی باشد،} آتش [و چراغ‌های آتشی] را خاموش می‌کنند.

✓ امور جنسی (۷):

- قانون ۱۰۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از نزدیکی [دخول]، «بِسْمِ اللّٰهِ» می‌گویند.
- قانون ۱۰۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، کسانی که همسر ندارند، برای در امان ماندن از فشار شهوت، موهای بدنشان {سینه، شکم و عانہ} را بلند می‌گذارند.
- قانون ۱۰۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، کسانی که همسر ندارند، برای در امان ماندن از فشار شهوت، روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۰۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، نزدیکی کردن را پنهانی انجام می‌دهند.
- قانون ۱۰۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، موی زہار {بالای عورت} را از بین می‌برند.
- قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به خوردن انار [که آقای میوه‌هاست و خوردنش موجب نورانی شدن دل و دور شدن شیطان و سوسه تا چهل روز

می‌باشد، دهان را خوشبو می‌کند، قدرت جنسی را افزایش می‌دهد و فرزند را نیکو می‌نماید [اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، از هرگونه لذت بردن جنسی در حال روزه، پرهیز می‌کنند.

☑ منہاجیون:

• قانون ۱۰۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از نزدیکی {برای بچه‌دار شدن}، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۰۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر از زنی خوششان بیاید {یعنی از دیدنش تحریک جنسی شوند، بدون یاد او}، با همسر خودشان نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۱۰۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام زفاف ﴿﴾، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۰۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از زفاف {اولین دخول}، بخشی از مهریه‌ی همسرشان را پرداخت می‌کنند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خوردن هَلیم ﴿﴾، [که موجب نشاط بر عبادت، تقویت قوای جنسی و محکم شدن کمر می‌شود] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خوردن پیاز [که موجب تقویت قوای جنسی، تقویت اعصاب، برطرف شدن تب، محکم شدن لثه‌ها، خوشبو شدن عرق و برطرف شدن غلبه‌ی بلغم می‌شود،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خوردن زردک [برای گرم شدن کلیه‌ها، محکم شدن آلت مردی، ایمنی از قولنج و بواسیر و تقویت شهوت جنسی،] اهمیت می‌دهند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خوردن سَویق ﴿﴾ [که موجب سیر شدن گرسنه، هضم شدن غذا، رویدن گوشت، تقویت استخوان‌ها، دور شدن تلخه ﴿﴾ و بلغم ﴿﴾ از معده، نرم و نازک شدن پوست، تقویت قوای جنسی، تقویت معده، رفع تب و تنظیم عادت ماهانه می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خوردن سرکه [که موجب محکم شدن عقل، شکسته شدن تلخی، زنده شدن دل و از بین رفتن میل به زنا می‌شود،] اهمیت می‌دهند.

☑ منہاجیات: ☒

✓ امور درمانی (۷):

- قانون ۱۰۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، مریضی را با صدقه دادن مداوا می‌کنند.
- قانون ۱۰۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در گوش افراد بد اخلاق و جن‌زده، اذان می‌گویند.
- قانون ۱۰۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت احساس درد و مریضی {خود و دیگران} [برای شفا یافتن]، تعویذ ﴿﴾ مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن [هفت یا هفتاد مرتبه] سوره‌ی حمد برای شفای مریضان‌شان اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، با خاک مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) استشفاء ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ۱۰۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت عیادت، از مریض، [برای خودشان] تقاضای دعا می‌کنند.

- قانون ۱۰۵۵ (۷): در منهای فردوسیان، تب را با {پاشویه‌ی} آب سرد مداوا می‌کنند.
- قانون ۱۰۵۶ (۷): در منهای فردوسیان، برای درمان تب، سیب می‌خورند.
- قانون ۱۰۵۷ (۷): در منهای فردوسیان، دندان کشیده شده {یا افتاده} را دفن می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، افراد بالای پنجاه سال، از خوردن روغن حیوانی [خصوصاً در شب]، اجتناب می‌کنند.
- قانون ۱۰۵۸ (۷): در منهای فردوسیان، به روغن مالی کردن بدن، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۰۵۹ (۷): در منهای فردوسیان، بدن‌شان را با روغن زنبق، روغن مالی می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، به خواندن سوره‌ی توحید در گرفتاری‌ها و مریضی‌ها، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، سرشان را در روز جمعه [برای در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن،] با خطمی می‌شویند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، منهای‌یون، در روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] سبیلشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.

✓ حجامت:

• قانون ۱۰۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، سالانه حجامت می‌کنند.

✓ امور بهداشتی (۷):

• قانون ۱۰۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، آنچه از غذاهای مانده که به وسیله‌ی خلال* از لای دندان‌هایشان خارج کرده‌اند را [فرو نمی‌دهند بلکه] بیرون می‌ریزند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از غذا خوردن، [چون موجب تمیز شدن دهان، تقویت لثه و زیاد شدنِ روزی می‌شود،] خلال* می‌کنند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، محیط زندگی‌شان را پاکیزه نگه می‌دارند.

• قانون * (۷): در منہاج فردوسیان، تارهای عنکبوت را [برای دور کردن فقر،] از خانه می‌زدایند.

✓ مستراح:

• قانون ۱۰۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، هنگام ورود و خروج و نشستن در مستراح، دعای مخصوص* می‌خوانند.

✓ حمام: ☒

✓ نجاسات و خبائث:

• قانون ۱۰۶۳ (۷): در منہاج فردوسیان، از آلوده شدن به نجاست شراب، پرهیز می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۴ (۷): در منہاج فردوسیان، از آلودگی خون، دوری می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۵ (۷): در منہاج فردوسیان، از تماس بدنی با غیر مسلمانان،

پرهیز می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۶ (۷): در منهای فردوسیان، از آلوده شدن به منی {آب نطفه}، دوری می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۷ (۷): در منهای فردوسیان، از تماس با خوک و آلوده شدن به رطوبت‌هایش پرهیز می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۸ (۷): در منهای فردوسیان، از آلودگی و تماس با ادرار {و مدفوع} حیوانات، دوری می‌کنند.

• قانون ۱۰۶۹ (۷): در منهای فردوسیان، از آلوده شدن به مدفوع پرندگان، دوری می‌کنند.

• قانون ۱۰۷۰ (۷): در منهای فردوسیان، از آلوده شده به عرق حیوان نجاست‌خوار، دوری می‌کنند.

• قانون ۱۰۷۱ (۷): در منهای فردوسیان، از آلودگی مَدّی ☉، دوری می‌کنند.

☑ نوره کشیدن:

• قانون ۱۰۷۲ (۷): در منهای فردوسیان، موهای زاید بدن را با نوره ☉ زایل می‌کنند.

• قانون ۱۰۷۳ (۷): در منهای فردوسیان، حداقل هر پانزده روز، یک بار {تمام بدن را} نوره ☉ می‌کشند.

• قانون ۱۰۷۴ (۷): در منهای فردوسیان، بعد از نوره ☉ کشیدن [برای در امان ماندن از بیماری‌های پوستی، تمام بدن {یا حداقل موضعی که نوره گذاشته‌اند} را]، حنا می‌بندند.

☑ ناخن گرفتن:

• قانون ۱۰۷۵ (۷): در منهای فردوسیان، ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.

- قانون ۱۰۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، روز پنجشنبه، ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ۱۰۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، برای ناخن گرفتن، از انگشت کوچک دست چپ شروع کرده و به انگشت کوچک دست راست ختم می‌کنند و دعای «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ؛ به نام خدا و به یاری خدا و بر آئین فرستاده‌ی خدا» می‌خوانند.
- قانون ۱۰۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، ناخن چیده {یا جدا} شده را دفن می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از مُحرم شدن، ناخن‌ها و موی سبیل را کوتاه و موهای زیر بغل و عانه ﴿﴾ را زایل می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، اگر ناخن‌هایشان در روز جمعه، کوتاه باشد {و نیازی به کوتاه کردن نداشته باشد} آنها را اندکی می‌سایند یا قیچی {و ناخن‌گیر} را بر آن عبور می‌دهند.

☑ مو:

- قانون ۱۰۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، برای شانه زدن ریش‌شان، چهل بار از زیر و هفت بار از رو، شانه می‌زنند.
- قانون ۱۰۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر را {به حدّی که نیاز به شانه کردن نداشته باشد،} کوتاه نگه می‌دارند.
- قانون ۱۰۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر و ریش خود را {با حنا یا

وسمه ❁، { خضاب ❁ می‌کنند.

• قانون ۱۰۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، موی سر و ریش خود را [چون موجب جلب روزی، زیبا شدن مو، قطع بلغم و زیاد شدن حافظه می‌شود،] شانه می‌زنند.

• قانون ۱۰۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، موی بینی را می‌چینند.

• قانون ۱۰۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، موی زیر بغل را از بین می‌برند.

• قانون ۱۰۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، موی زهار {بالای عورت} را از بین می‌برند.

• قانون ۱۰۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، موی جدا {یا چیده} شده را دفن می‌کنند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، از موهای خود محافظت می‌کنند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، موهایی که در منا تراشیده‌اند را همانجا دفن می‌کنند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از مُحرم شدن، ناخن‌ها و موی سبیل را کوتاه و موهای زیر بغل و عانه ❁ را زایل می‌کنند.

✓ محیط زیست:

• قانون ۱۰۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، محیط زندگی‌شان را پاکیزه نگه می‌دارند.

✓ امور تغذیه (۷):

✓ آداب خوردن:

- قانون ۱۰۸۸ (۷): در منهای فردوسیان، در اول غذا خوردن، «بسم الله» و در اثنای غذا خوردن، {با اذکاری مانند «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، «شُكْرًا لِلَّهِ» و «الهی شُکر»، { ذکر و حمد خدا می‌گویند.
- قانون ۱۰۸۹ (۷): در منهای فردوسیان، قبل از خوردن هر لقمه، «بِسْمِ اللَّهِ» می‌گویند.
- قانون ۱۰۹۰ (۷): در منهای فردوسیان، در آغاز و پایان غذا خوردن [که موجب عافیت* از هفتاد نوع بلا می‌شود،] نمک می‌خورند.
- قانون ۱۰۹۱ (۷): در منهای فردوسیان، غذا خوردن را [چون موجب تقویت عقل و کشته شدن کرم‌ها و انگل‌های معده می‌شود،] با سرکه آغاز می‌کنند و پایان می‌دهند.
- قانون ۱۰۹۲ (۷): در منهای فردوسیان، دست‌های‌شان را قبل و بعد از غذا خوردن، می‌شویند.
- قانون ۱۰۹۳ (۷): در منهای فردوسیان، غذایشان را خوب می‌جویند.
- قانون ۱۰۹۴ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت غذا خوردن، بر جانب چپ بدن، تکیه می‌کنند.
- قانون ۱۰۹۵ (۷): در منهای فردوسیان، از اطراف ثرید* شروع به خوردن می‌کنند.
- قانون ۱۰۹۶ (۷): در منهای فردوسیان، مانند بردگان، {متواضعانه} بر زمین می‌نشینند و {با حالی که خود را مالک طعام نمی‌دانند} غذا می‌خورند.
- قانون ۱۰۹۷ (۷): در منهای فردوسیان، در هنگام غذا خوردن، کفش‌هایشان را بیرون می‌آورند.
- قانون ۱۰۹۸ (۷): در منهای فردوسیان، {تا جایی که امکان داشته باشد، با

- اهل خانه یا رفقایشان به صورت { دسته جمعی غذا می‌خورند.
- قانون ۱۰۹۹ (۷): در منهای فردوسیان، ته مانده‌ی سفره را [به نیت شفای از مریضی‌ها] می‌خورند.
 - قانون ۱۱۰۰ (۷): در منهای فردوسیان، انگشتان خود را پس از غذا خوردن می‌لیسند.
 - قانون ۱۱۰۱ (۷): در منهای فردوسیان، تگه نان‌هایی که در راه پیدا می‌کنند را [چون موجب آمرزش الهی می‌شود،] بر می‌دارند و می‌خورند.
 - قانون ۱۱۰۲ (۷): در منهای فردوسیان، نان را اکرام می‌کنند و به آن احترام می‌گذارند.
 - قانون ۱۱۰۳ (۷): در منهای فردوسیان، بعد از غذا خوردن، [چون موجب تمیز شدن دهان، تقویت لثه و زیاد شدنِ روزی می‌شود،] خلال ❁ می‌کنند.
 - قانون ۱۱۰۴ (۷): در منهای فردوسیان، آنچه به وسیله‌ی خلال ❁ از لای دندان‌هایشان خارج کرده‌اند را [فرو نمی‌دهند بلکه] بیرون می‌ریزند.
 - قانون ۱۱۰۵ (۷): در منهای فردوسیان، تُرنج ❁ را بعد از غذا می‌خورند.
 - قانون ۱۱۰۶ (۷): در منهای فردوسیان، از خوراکی‌ها [بیبی که در خانه، انبار کرده‌اند برای پختن و استفاده کردن،] با اندازه‌گیری [کیل مشخص،] بر می‌دارند.
 - قانون ۱۱۰۷ (۷): در منهای فردوسیان، از باقیمانده‌ی غذای اصحاب منهای، استشفاء ❁ می‌کنند.
 - قانون ۱۱۰۸ (۷): در منهای فردوسیان، روی ظرف خوراکی‌ها سرپوش می‌گذارند.
 - قانون ❁ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت برداشتن خاک از مرقد

حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) و خوردن آن، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در حال اضطرار، خوردن صید حرم ﴿۷﴾ را بر مردار ﴿۷﴾ ترجیح می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافران در روزهای ماه رمضان از نزدیکی کردن، پرخوری و پرنوشی پرهیز می‌کنند.

✓ خوردنی‌ها:

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، رُهبانیت ﴿۷﴾ [ترک ازدواج و نزدیکی، گوشت نخوردن و عطر نزدن برای رسیدن به کمال و سعادت]، را ترک می‌کنند.

✓ خوراکی‌های توصیه شده:

• قانون ۱۱۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به خوردن ثرید ﴿۷﴾، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۱۱۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به خوردن گوشت، [حد اقلّ هر چهل روز، یک بار] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، غذا خوردن را [چون موجب تقویت عقل و کشته شدن کرم‌ها و انگل‌های معده می‌شود،] با سرکه آغاز می‌کنند و پایان می‌دهند.

• قانون ۱۱۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای دفع همه‌ی مریضی‌ها] هر روز ناشتا ﴿۷﴾، بیست و یک عدد مویز ﴿۷﴾ می‌خورند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در آغاز و پایان غذا خوردن [که موجب عافیت ﴿۷﴾ از هفتاد نوع بلا می‌شود،] نمک می‌خورند.

• قانون ۱۱۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به خوردن سَویق ﴿۷﴾ [که موجب سیر

- شدن گرسنه، هضم شدن غذا، رویدن گوشت، تقویت استخوان‌ها، دور شدن تلخه* و بلغم* از معده، نرم و نازک شدن پوست، تقویت قوای جنسی، تقویت معده، رفع تب و تنظیم عادت ماهانه می‌شود، [اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۱۳ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن شیرگوشت* [که غذای پیامبران است و مایه‌ی تقویت عمومی بدن می‌گردد،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۴ (۷): در منهای فردوسیان، کسانی که بنیه‌ی جسمی ضعیفی دارند، برای تقویت خود به خوردن کباب، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۵ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن هلیم*، [که موجب نشاط بر عبادت، تقویت قوای جنسی و محکم شدن کمر می‌شود] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۶ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن آتش تلبینه* [که دل غم‌دیده را جلا می‌دهد] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۷ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سرکه [که موجب محکم شدن عقل، شکسته شدن تلخی، زنده شدن دل و از بین رفتن میل به زنا می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۸ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سرکه با روغن زیتون [که غذای پیامبران است،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۱۹ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن و مالیدن روغن زیتون بر بدن، [که موجب دور شدن شیطان می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۲۰ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن عسل [برای خواص شفابخشی بسیار زیادی که دارد،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۱۲۱ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن خرما [که غذایی مقوی و پاکیزه است،] اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۱۲۲ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن خرمای برنی، [که بهترین نوع خرماست و خواص زیادی دارد،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۳ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن خرمای {صَرَافان یا} «عَجَوَه» [که موجب سم‌زدایی از بدن می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۴ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن شکر طبرزد (نبات) {برای درمان غلبه‌ی بلغم،} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۵ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن روغن حیوانی گاو [که شفای بیماری‌هاست،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۶ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن شیر [که موجب روییدن گوشت و تقویت استخوان می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۷ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سبزی ریحان [به خاطر فوایدش مانند گوارا کردن غذا، باز کردن گرفتگی‌ها، خوش‌بو کردن آروغ، خوش‌بو کردن عرق، خوشمزه کردن غذا و ریشه‌کن کردن دردهای داخلی،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۸ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن برگ چغندر [که موجب درمان برسام* و ریشه‌کنی جذام* است،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۲۹ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن کدو [که موجب زیاد شدن عقل می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۰ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن شلغم [که موجب ذوب شدن رگ جذام* می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۱ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن بادمجان [که موجب درمان برخی دردها و مریضی‌ها می‌شود،] اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۱۳۲ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن پیاز [که موجب تقویت قوای جنسی، تقویت اعصاب، برطرف شدن تب، محکم شدن لثه‌ها، خوشبو شدن عرق و برطرف شدن غلبه‌ی بلغم می‌شود]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۳ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن کشمش [که موجب تقویت اعصاب، رفع خستگی، ایجاد آرامش روحی، دفع بلغم و بر طرف شدن غم و غصه می‌شود] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۴ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن انار [که آقای میوه‌هاست و خوردنش موجب نورانی شدن دل و دور شدن شیطان و سوسه تا چهل روز می‌باشد، دهان را خوشبو می‌کند، قدرت جنسی را افزایش می‌دهد و فرزند را نیکو می‌نماید] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۵ (۷): در منهای فردوسیان، انار را با پیه آن [که معده را دَبّاغی کرده و ذهن را افزایش می‌دهد] می‌خورند.
- قانون ۱۱۳۶ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سیب [برای پاک کردن معده و دفع سموم بدن] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۷ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن «بِه» [برای ایجاد شجاعت، پاک کردن معده و از بین بردن آندوه]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۸ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن تره [برای راندن باده‌ها، خوشبو کردن بدن، قطع بواسیر و ایمنی از جذام]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۳۹ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن زردک [برای گرم شدن کلیه‌ها، محکم شدن آلت مردی، ایمنی از قولنج و بواسیر و تقویت شهوت جنسی]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۰ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن تُرْب [برای قطع بلغم]،

اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۱۴۱ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن برگ تُرْب [برای زیاد شدن ادرار]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۲ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن عدس [برای نرم شدن قلب و زیاد شدن اشک]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۳ (۷): در منهای فردوسیان، به همواره خوردن کاسنی [برای زیاد شدن مال و فرزند]، بسیار اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۴ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن باقلا [برای تقویت ساق‌ها و تولید خون تازه]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۵ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سُداب [برای زیاد شدن عقل و درمان درد گوش]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۶ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن خُرفه [که سبزی مورد علاقه‌ی حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) بوده، برای زیاد شدن عقل] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۷ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن سرکه‌ی شراب [برای از بین بردن کرم‌{انگل}‌های معده و محکم شدن لثه]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۸ (۷): در منهای فردوسیان، به خوردن آویشن [برای پاک‌سازی معده]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۱۴۹ (۷): در منهای فردوسیان، [برای گشاد شدن روده‌ها، درمان اسهال و قطع بواسیر] برنج [پخته] می‌خورند.
- قانون ❀ (۷): در منهای فردوسیان، برای درمان تب، سیب می‌خورند.
- قانون ❀ (۷): در منهای فردوسیان، برای روزه گرفتن، سحری می‌خورند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، با آب {ولرم}، خرما، رطب، حلوا یا شیر افطار می‌کنند.

✓ خوراکی‌های نپہی شده:

• قانون ۱۱۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، افراد بالای پنجاه سال، از خوردن روغن حیوانی [خصوصاً در شب]، اجتناب می‌کنند.

✓ آداب آشامیدن:

• قانون ۱۱۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از آشامیدن نوشیدنی‌ها «بِسْمِ اللّٰهِ؛ به نام خدا» و بعد از آشامیدن، «الْحَمْدُ لِلّٰهِ؛ ستایش برای خداست» می‌گویند.

• قانون ۱۱۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، کمتر از رفع تشنگی، آب می‌نوشند.

• قانون ۱۱۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، روزها ایستاده و شب‌ها، نشسته آب می‌نوشند.

• قانون ۱۱۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به سیراب کردن تشنگان [بخصوص مؤمنین و مؤمنات]، اهمیت می‌دهند. (سِقَايَت)

• قانون ۱۱۵۵ (۷): در منہاج فردوسیان، از باقیمانده‌ی نوشیدنی‌های اصحاب منہاج، استشفاء ﴿۷﴾ می‌کنند.

• قانون ۱۱۵۶ (۷): در منہاج فردوسیان، روی ظرف آشامیدنی‌ها سرپوش می‌گذارند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به نوشیدن آب زمزم و استشفاء ﴿۷﴾ با آن، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام نوشیدن آب زمزم، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافران در روزهای ماه رمضان از نزدیکی کردن، پرخوری و پرنوشی پرهیز می‌کنند.

✓ امور تفریحی (۷):

• قانون ۱۱۵۷ (۷): در منہاج فردوسیان، ساعتی از شبانه‌روزشان را به تفریحات سالم می‌گذرانند.

☑ آداب سفر:

• قانون ۱۱۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از آغاز کردن سفر و حین سفر، نماز، دعا و ذکر مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۱۵۹ (۷): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از خطرات و برآمدن حوائج] با عمامه [ی سفید] و تحت الحنک * [برای سفر] خارج می‌شوند.

• قانون ۱۱۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، روز شنبه را برای آغاز سفر و رفتن به دنبال حوائج خود، بر می‌گزینند.

• قانون ۱۱۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، روز پنجشنبه را برای آغاز سفر و انجام امور مهم بر می‌گزینند.

• قانون ۱۱۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام ورود به شهر جدید، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۱۶۳ (۷): در منہاج فردوسیان، با همانند خود {از لحاظ فرهنگی و اقتصادی}، همسفر می‌شوند.

• قانون ۱۱۶۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به سیر کردن در زمین و عبرت گرفتن از سرنوشت گذشتگان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به بدرقه کردن برادران مؤمن خود اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، از نام و نشان همنشین {یا همسفر} خود می‌پرسند.

✓ مسافر:

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافران، نمازهای چهار رکعتی خود را در مسجد الحرام، مسجد النبی، بارگاہ اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) و مسجد کوفه، {هر چند وطنشان نباشد و قصد ماندن ده روز و بیشتر در آن نداشته باشند}، تمام می‌خوانند.

• قانون ۱۱۶۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام پیاده‌روی، عصا بر می‌دارند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافرانی که در ماه رمضان به وطن باز می‌گردند، {هر چند روزه‌دار نباشند، ولی} آن روز تا اذان مغرب از انجام دادن کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفْطِرَاتِ رُزْه) پرهیز می‌کنند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، مسافران در روزهای ماه رمضان از نزدیکی کردن، پرخوری و پرنوشی پرهیز می‌کنند.

✓ مرکب:

• قانون ۱۱۶۶ (۷): در منہاج فردوسیان، وسیله‌ی نقلیه‌ای برای خودشان تهیه می‌کنند.

• قانون ۱۱۶۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام سوار شدن بر مرکب، دعا و ذکر مخصوص * می‌خوانند.

✓ شکار:

• قانون ۱۱۶۸ (۷): در منہاج فردوسیان، تیراندازی یاد می‌گیرند.

☑ شوخی و خنده:

• قانون ۱۱۶۹ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به قصد شاد کردن برادران مؤمن {و منہاجیات به قصد شاد کردن خواهران مؤمنه‌ی} خود، اندکی شوخی می‌کنند.

• قانون ۱۱۷۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خندیدن، {خصوصاً اگر به صورت قَهَقَهه* باشد} «اللهمَّ لَا تَمُقْتِنِي؛ خدایا مرا دشمن مدار» می‌گویند.

✓ امور اخروی (۷):

• قانون ۱۱۷۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت قبور مُردگان‌شان اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۱۷۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در مرگ فرزندان‌شان صبر می‌کنند.

• قانون ۱۱۷۳ (۷): در منہاج فردوسیان، برای مُردگان خود، خیرات می‌فرستند.

• قانون ۱۱۷۴ (۷): در منہاج فردوسیان، مصیبت‌های خود را در مقابل مصیبتِ از دست دادن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) ناچیز می‌شمارند.

• قانون ۱۱۷۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در کنار قبور مؤمنین و مؤمنات، دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۱۱۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به قبرستان، به کیفیت خاصی* بر مردگان، سلام می‌کنند.

• قانون ۱۱۷۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در کنار قبور مؤمنین و مؤمنات،

هفت مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.

• قانون ۱۱۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، برای صاحبان عزا، تا سه روز، غذا می‌برند.

• قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، قسمتی از اموال خود را در وصیت‌نامه‌شان به کارهای خیر اختصاص می‌دهند.

✓ محتضر:

• قانون ۱۱۷۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به محتضر ﴿﴾، شهادتین و اعتقادات حقه تلقین ﴿﴾ می‌کنند.

• قانون ۱۱۸۰ (۷): در منہاج فردوسیان، محتضری ﴿﴾ که جان‌دادنش سخت شده را در محل نمازش [مصلای خانه‌اش] قرار می‌دهند.

• قانون ۱۱۸۱ (۷): در منہاج فردوسیان، محتضر ﴿﴾ و جنازه را به طوری که کف پایش رو به قبله باشد، قرار می‌دهند.

✓ غسل میت:

• قانون ۱۱۸۲ (۷): در منہاج فردوسیان، مُردگان را قبل از غسل میت، وضو می‌دهند.

• قانون ۱۱۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، به غسل دادن جنازه‌ی مؤمنان [به امید کسب ثواب‌های عظیمش]، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۱۸۴ (۷): در منہاج فردوسیان، با طهارت، {غسل، وضو یا تیمم} بر مردگان‌شان، نماز {میت} می‌خوانند.

• قانون ۱۱۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، برای حنوط ﴿﴾ از کافور استفاده می‌کنند.

• قانون ۱۱۸۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قسمت‌هایی از بدن که در حالت

سجده بر زمین گذاشته می‌شود را در جنازه، حنوط ❁ می‌کنند.

• قانون ۱۱۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، از چوب تر و تازه برای جریده ❁ استفاده می‌کنند.

• قانون ۱۱۸۸ (۷): در منہاج فردوسیان، جریده ❁ را از ترقوه ❁ تا سر انگشتان قرار داده و کفن را روی آن می‌پوشانند.

• قانون ۱۱۸۹ (۷): در منہاج فردوسیان، شهید را بدون غسل و با لباس‌های رزمش دفن می‌کنند.

❑ کفن:

• قانون ۱۱۹۰ (۷): در منہاج فردوسیان، کفنشان را از بُرد ❁ یا از پارچه‌ی پنبه‌ای انتخاب می‌کنند.

• قانون ۱۱۹۱ (۷): در منہاج فردوسیان، برای خودشان کفن نیکو و گران‌قیمت تهیه می‌کنند.

• قانون ۱۱۹۲ (۷): در منہاج فردوسیان، رنگ کفنشان را سفید، انتخاب می‌کنند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، لباسی که در آن نماز می‌خوانده‌اند را در کفنشان قرار می‌دهند تا به همراه جنازه‌شان دفن شود.

• قانون ۱۱۹۳ (۷): در منہاج فردوسیان، همواره به کفنشان نگاه {عبرت‌آمیز} می‌کنند.

❑ تشییع:

• قانون ۱۱۹۴ (۷): در منہاج فردوسیان، {منہاجیون} در تشییع جنازه‌ی مؤمنین {و مؤمنات} شرکت می‌کنند.

• قانون ۱۱۹۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام تشییع جنازه، از دنبال

جنازه می‌روند.

- قانون ۱۱۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در حمل تابوت، شرکت می‌کنند.
 - قانون ۱۱۹۷ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر در نماز میت، امام شوند، در میت مرد، مقابل وسط جنازه و در زن، مقابل سینه یا سر جنازه می‌ایستند.
 - قانون ۱۱۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام تشییع، در حمل چهار گوشه‌ی تابوت [به ترتیب: دست راست، پای راست، پای چپ و دست چپ] شرکت می‌کنند.
 - قانون ۱۱۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، برای نماز میت خواند بر جنازه‌ی مردان، زنان و کودکان به صورت یکجا، نخست {از طرف قبله} جنازه‌ی کودکان و سپس جنازه‌ی زنان و سپس جنازه‌ی مردان را می‌گذارند و نمازگزاران پشت جنازه‌ی مردان می‌ایستند.
 - قانون ۱۲۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز میت را با دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۱۲۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به کیفیت خاصی * بر جنازه‌ی دشمنان اهل بیت (علیهم‌السلام) نماز می‌خوانند.
 - قانون ۱۲۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، صاحبان عزا را تسلیت و تعزیت * می‌دهند.
- دفن:**
- قانون ۱۲۰۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در دفن مردگان نشان تعجیل {و بی‌جهت به تعویق نمی‌اندازند}.
 - قانون ۱۲۰۴ (۷): در منہاج فردوسیان، در مرگ‌های مشکوک، تدفین را سه روز به تأخیر می‌اندازند.

- قانون ۱۲۰۵ (۷): در منهای فردوسیان، در هنگامی که مرده را در قبر می‌گذارند، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۲۰۶ (۷): در منهای فردوسیان، جنازه‌ی مردگان‌شان را از طرف پا وارد قبر می‌کنند.
- قانون ۱۲۰۷ (۷): در منهای فردوسیان، مقداری تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) به همراه مرده در قبرش می‌گذارند.
- قانون ۱۲۰۸ (۷): در منهای فردوسیان، بلافاصله بعد از دفن، بر قبر مرده، آب می‌پاشند.
- قانون ۱۲۰۹ (۷): در منهای فردوسیان، کسانی که به نماز میت نرسیده‌اند، بعد از دفن، دست بر قبر می‌نهند.
- قانون * (۷): در منهای فردوسیان، مردگان‌شان را در حرم *، دفن می‌کنند.

☑ مزارات: ☒

✓ امور اجتماعی (۷):

- قانون ۱۲۱۰ (۷): در منهای فردوسیان، برای انجام و به ثمر رسیدن کارهای خیر، واسطه شده و تلاش می‌نمایند. (شفاعت حسنه)
- قانون ۱۲۱۱ (۷): در منهای فردوسیان، به اندازه‌ی امکاناتشان در جهت اصلاح امور مسلمین، تلاش می‌کنند.
- قانون ۱۲۱۲ (۷): در منهای فردوسیان، به آباد کردن {انجام دادن کارهای عمرانی} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۲۱۳ (۷): در منهای فردوسیان، یکدیگر را بر نیکوکاری یاری

می‌کنند.

• قانون ۱۲۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به مسلمانان ضعیف، کمک می‌کنند.

• قانون ۱۲۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به کودکان بی‌پدر {یا بی‌مادر}، نیکی می‌کنند. (یتیم‌نوازی)

✓ سلام:

• قانون ۱۲۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، {منتظر سلام کردنِ دیگران نمی‌مانند بلکه} ابتدای به سلام می‌کنند.

• قانون ۱۲۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، {سلام و} تحیت را با {کلمات و عبارات} بهتر، جواب می‌دهند.

• قانون ۱۲۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، کوچکترها به بزرگترها، نفر به جمع، گروه کمتر به گروه بیشتر، سواره‌ها به پیاده‌ها، ایستاده‌ها به نشسته‌ها و سواران مرکب بهتر به سواران مرکب کم‌ارزش‌تر، سلام می‌کنند.

• قانون ۱۲۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در جواب سلام غیر مسلمانان به گفتن «علیک» اکتفا می‌کنند.

✓ آداب معاشرت:

• قانون ۱۲۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به مردم، اظهار دوستی می‌کنند.

• قانون ۱۲۲۱ (۷): در منہاج فردوسیان، {منہاجیون} با چهره‌ی گشاده با منہاجیون {و منہاجیات با چهره‌ی گشاده با منہاجیات} روبرو می‌شوند.

• قانون ۱۲۲۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به جای پرداختن به عیوب مردم، به عیب خودشان می‌پردازند.

• قانون ۱۲۲۳ (۷): در منہاج فردوسیان، مؤمنین {یعنی اصحاب منہاج} را

- دوست می‌دارند.
- قانون ۱۲۲۴ (۷): در منہاجِ فردوسیان، به شاد کردن مؤمنین {یعنی اصحاب منہاج} اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۲۲۵ (۷): در منہاجِ فردوسیان، به کسانی که از نسل استادان منہاجِ فردوسیان (علیہم‌السلام) باشند (سادات) {به احترام آن بزرگواران}، خوبی می‌کنند.
 - قانون ۱۲۲۶ (۷): در منہاجِ فردوسیان، برای ایجاد صلح در بین مؤمنین، تلاش می‌کنند. (اصلاح ذات‌البین/مصالحه)
 - قانون ۱۲۲۷ (۷): در منہاجِ فردوسیان، {منہاجیون} در هنگام ملاقات با برادران ایمانی، {و منہاجیات} در هنگام ملاقات با خواهران ایمانی خود {با آنان دست می‌دهند. (مصافحه)}
 - قانون ۱۲۲۸ (۷): در منہاجِ فردوسیان، سالخوردگان را [فقط] به خاطر بستنشان {جدا از تمام خوبی‌ها و فضیلت‌هایشان} احترام می‌کنند.
 - قانون ۱۲۲۹ (۷): در منہاجِ فردوسیان، {منہاجیون} با منہاجیون و منہاجیات با منہاجیات {الفت می‌گیرند.
 - قانون ۱۲۳۰ (۷): در منہاجِ فردوسیان، هنگام پایان یافتن جلساتشان، سه آیه‌ی آخر سوره‌ی صافات را می‌خوانند.
 - قانون ۱۲۳۱ (۷): در منہاجِ فردوسیان، با مردم به نیکویی سخن می‌گویند.
 - قانون ۱۲۳۲ (۷): در منہاجِ فردوسیان، به اهل ﴿ و نااہل﴾، خوبی می‌کنند.
 - قانون ۱۲۳۳ (۷): در منہاجِ فردوسیان، مؤمنین {و مؤمنات، یعنی اصحاب منہاج} را اکرام و احترام می‌کنند.

- قانون ۱۲۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به کسی که از آنها بریده می‌پیوندند.
- قانون ۱۲۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، برای برادر شیعی اثنی‌عشری‌ای که عطسه کرده، تا سه بار {که عطسه کند}، دعا و طلب رحمت می‌کنند.
- قانون ۱۲۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به بزرگان هر قوم، احترام می‌گذارند.
- قانون ۱۲۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با برادران ایمانی، معانقه ❁ می‌کنند.
- قانون ۱۲۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت روبرو شدن با مؤمنین، تبسم می‌کنند.
- قانون ۱۲۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، برای اصلاح بین مؤمنین {حتی اگر لازم باشد}، دروغ می‌گویند.

☑ رفاقت:

- قانون ۱۲۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، رفقای منہاجی زیادی برای خودشان پیدا می‌کنند.
- قانون ۱۲۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، {منہاجیون} به دیدار برادران دینی خود می‌روند. (مصادقة الاخوان)
- قانون ۱۲۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به برادران ایمانی نیازمند خود، کمک {مالی} می‌کنند.
- قانون ۱۲۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از این که برادر ایمانی نیازمندان از آنان تقاضای کمک {مالی} کند، به او کمک می‌رسانند.
- قانون ۱۲۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، {منہاجیون} به بدرقه کردن

برادران مؤمن خود اهمیت می‌دهند.

✓ هدیه و بخشش:

- قانون ۱۲۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، هدیه می‌دهند و هدیه‌ی دیگران را قبول می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، در پرداخت هدیه و صدقات مستحبه به رفقا و اطرافیان‌شان، صاحبان دین، دانش و عقل را بر دیگران ترجیح می‌دهند.

✓ همنشینی:

- قانون ۱۲۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، با نیکان و علمای راستین، همنشین شده و از آنان استفاده‌های علمی می‌برند.
- قانون ۱۲۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، با سایر فرقه‌های اسلامی به نیکویی معاشرت می‌کنند.
- قانون ۱۲۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، تا جایی که امکان دارد، از اهل دنیا {یعنی کسانی که همتشان رسیدن به لذت‌های زودگذر دنیوی است}، دوری می‌گزینند. (عزلت)
- قانون ۱۲۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، فقط با کسانی که در {خانواده و محیط} خیر پرورش یافته‌اند، همنشین و هم‌معامله می‌شوند.
- قانون ۱۲۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، از نام و نشان همنشین {یا همسفر} خود می‌پرسند.
- قانون ۱۲۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، از انجام دادن کارهایی که موجب بدگمانی مؤمنین و تهمت دیگران درباره‌ی آنها گردد، پرهیز می‌کنند.

✓ میهمان و میهمانی:

- قانون ۱۲۵۲ (۷): در منهای فردوسیان، {تا جایی که امکان داشته باشد،} دعوت برادران دینی خود {به مجالس خاص مثل عروسی و ولیمه* یا صرف غذا} را قبول می‌کنند.
- قانون ۱۲۵۳ (۷): در منهای فردوسیان، در منزل برادران دینی‌شان [چون نشانه‌ی محبت و صمیمیت است،] به راحتی غذا می‌خورند.
- قانون ۱۲۵۴ (۷): در منهای فردوسیان، میهمان را گرامی می‌دارند و از او به نیکی پذیرایی می‌کنند.
- قانون ۱۲۵۵ (۷): در منهای فردوسیان، میزبان‌ها اولین نفر قبل از غذا و آخرین نفر بعد از غذا، دست‌هایشان را می‌شویند.

✓ امور اقتصادی (۷):

- قانون ۱۲۵۶ (۷): در منهای فردوسیان، قسمتی از اموال خود را در راه خدا وقف می‌کنند.
- قانون ۱۲۵۷ (۷): در منهای فردوسیان، قسمتی از اموال خود را در وصیت‌نامه‌شان به کارهای خیر اختصاص می‌دهند.
- قانون ۱۲۵۸ (۷): در منهای فردوسیان، به تجارت کردن {برای کسب روزی پاک و حلال،} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۲۵۹ (۷): در منهای فردوسیان، {اگر کم‌روزی شوند،} به روزی اندک دنیا، رضایت می‌دهند.
- قانون ۱۲۶۰ (۷): در منهای فردوسیان، برای زیاد شدن روزی‌شان، دعا می‌کنند.
- قانون ۱۲۶۱ (۷): در منهای فردوسیان، خود را در معرض رسیدن روزی* قرار می‌دهند.

- قانون ۱۲۶۲ (۷): در منهای فردوسیان، از بیکاری پرهیز می‌کنند.
- قانون ۱۲۶۳ (۷): در منهای فردوسیان، به اصلاح امور معاش*، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۲۶۴ (۷): در منهای فردوسیان، شغلشان را در محل زندگی‌شان انتخاب می‌کنند.
- قانون* (۷): در منهای فردوسیان، مسائل شرعی تجارت را قبل از اقدام به تجارت می‌آموزند.
- قانون ۱۲۶۵ (۷): در منهای فردوسیان، {تجّار و بازاریان} در کار تجارت، اگر مشتری خواستار اقاله* باشد، قبول می‌کنند.
- قانون ۱۲۶۶ (۷): در منهای فردوسیان، تجّار و بازاریان، در وقت فروش اجناس موزون*، کفه‌ی مشتری را سنگین‌تر می‌کنند. (وفای ترازو)
- قانون ۱۲۶۷ (۷): در منهای فردوسیان، در تجارت، به کمترین سود، قناعت می‌کنند.
- قانون ۱۲۶۸ (۷): در منهای فردوسیان، برای معاملات‌شان و قرض‌هایی که می‌دهند و می‌گیرند، سند می‌نویسند.
- قانون ۱۲۶۹ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت ورود به بازار، دعاهای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۱۲۷۰ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت خرید کالا، دعاهای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۱۲۷۱ (۷): در منهای فردوسیان، ما یحتاج سالیانه‌ی خود را ذخیره می‌کنند.
- قانون ۱۲۷۲ (۷): در منهای فردوسیان، به دادن وام بدون بهره به مؤمنین

اهمیت می‌دهند. (قرض الحسنه)

- قانون ۱۲۷۳ (۷): در منهای فردوسیان، به بدهکارانی که قدرت بازپرداخت بدهی‌شان را ندارند، مهلت می‌دهند. (إمهال مُعسر)
- قانون ۱۲۷۴ (۷): در منهای فردوسیان، نزول نعمت‌های الهی را با کمک به مؤمنین نیازمند، ادامه‌دار می‌کنند.
- قانون ۱۲۷۵ (۷): در منهای فردوسیان، با بذل کردن مال‌شان، دین و جان و آبروی خود {و خانواده‌شان} را حفظ می‌کنند.
- قانون ۱۲۷۶ (۷): در منهای فردوسیان، به انفاق کردن در حال ناداری، {تا جایی که موجب پریشان شدن خیال‌شان نشود،} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۲۷۷ (۷): در منهای فردوسیان، برای پرداخت بدهکاری‌هایشان، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۲۷۸ (۷): در منهای فردوسیان، خود را بی‌نیاز از مال مردم، جلوه می‌دهند. (استغناء)
- قانون ۱۲۷۹ (۷): در منهای فردوسیان، اگر امکان نوشتن وامی که می‌دهند، نباشد، در مقابل وامشان، رهن * می‌گیرند.
- قانون ۱۲۸۰ (۷): در منهای فردوسیان، تاجران در خرید و فروش، آسانگیری می‌کنند.
- قانون ۱۲۸۱ (۷): در منهای فردوسیان، {تجّار و کسبه برای کسب و تجارت، اندکی} دیرتر از دیگران به بازار می‌روند و {اندکی} زودتر از دیگران بیرون می‌آیند.
- قانون ۱۲۸۲ (۷): در منهای فردوسیان، أُجرت اجیر * را قبل از عمل، تعیین می‌کنند.

- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، فقط با کسانی که در {خانواده و محیط} خیر پرورش یافته‌اند، همنشین و هم‌معامله می‌شوند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، به برادران ایمانی نیازمند خود، کمک {مالی} می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، قبل از این که برادر ایمانی نیازمندان از آنان تقاضای کمک {مالی} کند، به او کمک می‌رسانند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، در خرجی دادن به زنانشان، عدالت را رعایت می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، در زمان دارایی، بر خانواده‌شان از لحاظ مالی، گشایش می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منهای فردوسیان، به همواره خوردن کاسنی [برای زیاد شدن مال و فرزند]، بسیار اهمیت می‌دهند.

☑ زکات:

- قانون ۱۲۸۳ (۷): در منهای فردوسیان، زکاتِ گندم، جو، خرما و کشمش - گرچه به حد نصاب نرسیده باشد - را پرداخت می‌کنند.
- قانون ۱۲۸۴ (۷): در منهای فردوسیان، زکات هر نوع دانه‌ی خوراکی * {که برداشت کرده‌اند} را پرداخت می‌کنند.
- قانون ۱۲۸۵ (۷): در منهای فردوسیان، زکات سرمایه * را پرداخت می‌کنند.
- قانون ۱۲۸۶ (۷): در منهای فردوسیان، در پرداخت زکات و صدقات، فقرایی که اهل اظهار نیاز نیستند را بر فقرایی که نیازشان را اظهار می‌کنند، ترجیح می‌دهند.

- قانون ۱۲۸۷ (۷): در منهای فردوسیان، زکات چهارپایان {گاو، گوسفند و شتر} را به فقرای آبرومند {که به کسی اظهار ناداری نمی‌کنند} می‌دهند.
- قانون ۱۲۸۸ (۷): در منهای فردوسیان، زکات و صدقات را {تا جایی که امکان داشته باشد،} به بستگان و خویشان محتاج خود می‌دهند.
- قانون ۱۲۸۹ (۷): در منهای فردوسیان، زکات مالشان را آشکارا {به طوری که دیگران متوجه شده و تشویق شوند} پرداخت می‌کنند.

☑ صدقه:

- قانون ۱۲۹۰ (۷): در منهای فردوسیان، روز خود را با صدقه آغاز می‌کنند.
- قانون ۱۲۹۱ (۷): در منهای فردوسیان، صدقه را از پاک‌ترین قسمت مالشان پرداخت می‌کنند.
- قانون ۱۲۹۲ (۷): در منهای فردوسیان، به پنهانی دادن صدقه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۲۹۳ (۷): در منهای فردوسیان، در پرداخت هدیه و صدقات مستحب به رفقا و اطرافیانشان، صاحبان دین، دانش و عقل را بر دیگران ترجیح می‌دهند.
- قانون ۱۲۹۴ (۷): در منهای فردوسیان، در انفاق کردن و صدقه دادن، میانه‌روی می‌کنند.
- قانون ۱۲۹۵ (۷): در منهای فردوسیان، بعد از صدقه دادن، دست خودشان را [که قبل از دست نیازمند، در دست رحمت خداوند قرار گرفته،] می‌بوسند.
- قانون ۱۲۹۶ (۷): در منهای فردوسیان، بعد از صدقه دادن، از سائل می‌خواهند برایشان دعای مخصوص کند.
- قانون ۱۲۹۷ (۷): در منهای فردوسیان، در وقت برداشت محصول، به

سائلین ❁ حاضر در آنجا، صدقه می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، مریضی را با صدقه دادن مداوا می‌کنند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، به صدقه دادن در روز عرفه، اهمیت می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، بسیار صدقه می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از خارج شدن از احرام، صدقه می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، پوست قربانی را [نه می‌فروشند و نه به قصاب می‌دهند بلکه آن را] صدقه می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، به صدقه دادن در ماه رمضان اهمیت می‌دهند.

• قانون ❁ (۷): در منہاج فردوسیان، به صدقه دادن در روز جمعه [برای این که ثوابش مضاعف است]، اهمیت می‌دهند.

✓ امور سیاسی (۷):

✓ امور قضایی (۷):

• قانون ۱۲۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، حدّ شرعی {شلاق} را در زمستان در گرم‌ترین ساعت {شبانه‌روز} و در تابستان، در سردترین ساعت {شبانه‌روز} اجرا می‌کنند.

• قانون ۱۲۹۹ (۷): در منہاج فردوسیان، {تا حدّ امکان} از قضاوت کردن پرهیز می‌کنند.

- قانون ۱۳۰۰ (۷): در منهای فردوسیان، {قضات} در حکم دادن به مسائل مربوط به ازدواج و طلاق، بیش از حد معمول، احتیاط می‌کنند.

✓ امور کشاورزی (۷):

- قانون ۱۳۰۱ (۷): در منهای فردوسیان، به کار کشاورزی، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۳۰۲ (۷): در منهای فردوسیان، کشاورزان در وقت بذرپاشی و باغ‌داران در وقت نهال‌کاری، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

✓ امور نظامی (۷):

- قانون ۱۳۰۳ (۷): در منهای فردوسیان، برای حيله کردن در جنگ {حتی اگر لازم باشد}، دروغ می‌گویند.
- قانون ۱۳۰۴ (۷): در منهای فردوسیان، به آب و غذای اسیران جنگی توجه و رسیدگی می‌کنند.
- قانون ۱۳۰۵ (۷): در منهای فردوسیان، دزدی که به خانه و خانواده‌شان تجاوز کرده را می‌کشند.

✓ امور حیوانات (۷):

- قانون ۱۳۰۶ (۷): در منهای فردوسیان، به آب و غذا دادن به حیوانات، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۳۰۷ (۷): در منهای فردوسیان، به نگهداری گوسفند و بز [شیرده] در منزل، اهمیت می‌دهند.
- قانون * (۷): در منهای فردوسیان، بهترین‌ها [مانند شتر، گاو یا قوچ چاق] را برای قربانی کردن بر می‌گزینند.

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، برای در امان ماندن از عقرب‌گزیدگی، حرزهای مخصوص * می‌گویند.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۷):

- قانون ۱۳۰۸ (۷): در منہاج فردوسیان، ایام البیض ☉ هر ماه را روزه می‌گیرند.

☑ ایام هفته:

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز شنبه را برای آغاز سفر و رفتن به دنبال حوائج خود، بر می‌گزینند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز پنجشنبه را برای آغاز سفر و انجام امور مهم بر می‌گزینند.
- قانون ۱۳۰۹ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر غسل جمعه را فراموش کنند، روز شنبه [یا سایر روزهای همان هفته] قضایش را بجا می‌آورند.
- قانون ۱۳۱۰ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر احتمال بدهند که روز جمعه نخواهند توانست غسل جمعه انجام دهند، روز پنجشنبه، انجام می‌دهند.
- قانون ۱۳۱۱ (۷): در منہاج فردوسیان، مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) را در شب و روز جمعه [به امید این که همسایه‌ی آن حضرت در بهشت باشند]، زیارت می‌کنند.
- قانون ۱۳۱۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ۱۳۱۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در نماز صبح روز جمعه، در رکعت اول، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.

- قانون ۱۳۱۴ (۷): در منہاج فردوسیان، ائمه‌ی جمعه، حمد و سوره‌ی نماز جمعه را با صدای بلند می‌خوانند.
- قانون ۱۳۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، نافله‌ی ظهر و عصر روز جمعه را به نظم خاصی * می‌خوانند.
- قانون ۱۳۱۶ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از شروع خطبه‌ها، در مصلا‌ی نماز جمعه حاضر می‌شوند.
- قانون ۱۳۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز جمعه، سوره‌ها و دعاهای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۳۱۸ (۷): در منہاج فردوسیان، سرشان را در روز جمعه [برای در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن،] با خطمی می‌شویند.
- قانون ۱۳۱۹ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، در روز جمعه [که در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] سبیلشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ۱۳۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ۱۳۲۱ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر ناخن‌هایشان در روز جمعه، کوتاه باشد {و نیازی به کوتاه کردن نداشته باشد} آنها را اندکی می‌سایند یا قیچی {و ناخن‌گیر} را بر آن عبور می‌دهند.
- قانون ۱۳۲۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در روز جمعه، [چون امید استجابت می‌رود،] بسیار دعا می‌کنند.

- قانون ۱۳۲۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در شب و روز جمعہ، بسیار صلوات می‌فرستند.
- قانون ۱۳۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بہ دعا، استغفار ﴿﴾ و عبادت در شب جمعہ، بسیار اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۳۲۵ (۷): در منہاج فردوسیان، روز جمعہ، پاکیزہ‌ترین لباس‌هایشان را می‌پوشند.
- قانون ۱۳۲۶ (۷): در منہاج فردوسیان، روز جمعہ، خود را معطر می‌کنند.
- قانون ۱۳۲۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر روز جمعہ، [حداقل] یک صد بار، صلوات [مخصوص *] می‌فرستند.
- قانون ۱۳۲۸ (۷): در منہاج فردوسیان، بہ صدقہ دادن در روز جمعہ [برای این کہ ثوابش مضاعف است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۳۲۹ (۷): در منہاج فردوسیان، روز جمعہ را {بہ تنہایی روزہ نمی‌گیرند بلکہ ہمراہ} با روز قبل یا بعدش روزہ می‌گیرند.
- قانون ۱۳۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام خطبہ‌های نماز جمعہ، رو بہ خطیب جمعہ می‌نشینند.
- قانون ۱۳۳۱ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز مغرب شب جمعہ را با سوره‌های جمعہ و اعلی می‌خوانند.
- قانون ۱۳۳۲ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز ظہر جمعہ را با سوره‌های جمعہ و منافقون می‌خوانند.

☑ محرم:

- قانون ۱۳۳۳ (۷): در منہاج فردوسیان، بہ روزہ گرفتن در ماہ محرم، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به عزاداری برای حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) {و یاران فداکارشان (علیہم‌السلام)} در روز عاشورا، اهمیت می‌دهند.

✓ رجب:

● قانون ۱۳۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در روز اول ماه رجب، بسیار اهمیت می‌دهند.

● قانون ۱۳۳۵ (۷): در منہاج فردوسیان، ایام البیض* رجب را [که ثواب روزه‌ی یک سال دارد]، روزه می‌گیرند.

● قانون ۱۳۳۶ (۷): در منہاج فردوسیان، به عمره‌گزاردن در ماه رجب (عمره‌ی رجبیّه) اهمیت می‌دهند.

● قانون ۱۳۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، روز مبعث، [برای استجابت دعایشان] دوازده رکعت نماز مخصوص* می‌خوانند.

✓ شعبان:

● قانون ۱۳۳۸ (۷): در منہاج فردوسیان، روز اول شعبان را روزه می‌گیرند.

● قانون ۱۳۳۹ (۷): در منہاج فردوسیان، تمام ماه شعبان را روزه می‌گیرند.

● قانون ۱۳۴۰ (۷): در منہاج فردوسیان، سه روز آخر ماه شعبان [که ثواب دو ماه روزه‌ی پشت سر هم دارد] را روزه می‌گیرند.

● قانون ۱۳۴۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، بسیار استغفار* می‌کنند.

● قانون ۱۳۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، بسیار صدقه می‌دهند.

● قانون ۱۳۴۳ (۷): در منہاج فردوسیان، شب پانزدهم شعبان را به عبادت،

احیاء می‌دارند.

• قانون ۷: در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) در روز پانزدهم شعبان [که ثواب بسیار و آمرزش الہی دارد]، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۷: در منہاج فردوسیان، روزی را که معلوم نیست از شعبان است یا از رمضان، به نیت شعبان، روزه می‌گیرند.

☑ ماه رمضان:

• قانون ۱۳۴۴ (۷): در منہاج فردوسیان، روزی را که معلوم نیست از شعبان است یا از ماه رمضان، به نیت شعبان، روزه می‌گیرند.

• قانون ۱۳۴۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، غسل می‌کنند.

• قانون ۱۳۴۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، یکصد رکعت (پنجاه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۱۳۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، مسافرانی که در ماه رمضان به وطن باز می‌گردند، (هر چند روزه‌دار نباشند، ولی) آن روز تا اذان مغرب از انجام دادن کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفطرات روزه) پرهیز می‌کنند.

• قانون ۱۳۴۸ (۷): در منہاج فردوسیان، مسافران در روزهای ماه رمضان نزدیکی کردن، پرخوری و پرنوشی پرهیز می‌کنند.

• قانون ۱۳۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، به تلاوت قرآن در ماه رمضان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۳۵۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بر تلاش عبادی خود در ماه رمضان

می‌افزایند.

• قانون ۱۳۵۱ (۷): در منہاج فردوسیان، در ماه رمضان، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۳۵۲ (۷): در منہاج فردوسیان، به صدقه دادن در ماه رمضان اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۳۵۳ (۷): در منہاج فردوسیان، در شب‌های نوزدهم، بیست و بیست و سوم ماه رمضان، غسل می‌کنند.

• قانون ۱۳۵۴ (۷): در منہاج فردوسیان، به نماز {مستحبی} خواندن در ماه رمضان اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، قضای روزه‌های ماه رمضان را پشت سر هم می‌گیرند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) در ماه رمضان و شب قدر [که ثواب عظیم و غفران الہی دارد]، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۷): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجتات در بین روز ماه رمضان، از حیض پاک شوند، بقیه‌ی روز، از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفطرات)، پرهیز می‌کنند.

☑ سوال:

• قانون ۱۳۵۵ (۷): در منہاج فردوسیان، به عبادت کردن [و خواندن نمازهای مخصوص *] در شب عید فطر، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۳۵۶ (۷): در منہاج فردوسیان، [مقارن با غروب آفتاب] شب عید فطر، غسل می‌کنند.

- قانون ۱۳۵۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر [قبل از نماز عید و اگر امکان داشته باشد، در نہر آب جاری]، غسل می‌کنند.

☑ ذی قعدہ: ☒

☑ ذی حجه:

- قانون ۱۳۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، روز اول ذی حجه را روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۳۵۹ (۷): در منہاج فردوسیان، روز عرفه را روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۳۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، به صدقه دادن در روز عرفه، می‌دهند.
- قانون ☸ (۷): در منہاج فردوسیان، در زوال ☉ روز عرفه [چه در عرفات باشند و چه در سایر مکان‌ها]، غسل می‌کنند.
- قانون ☸ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ السلام) در روز عرفه [که ثواب بسیار عظیمی دارد]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۳۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، روز عید غدیر را به عبادت سپری می‌کنند.

✓ جهت آمرزش گناہان (۷):

✓ جهت برآمدن حاجات (۷):

- قانون ☸ (۷): در منہاج فردوسیان، در روز جمعہ، [چون امید استجابت می‌رود]، بسیار دعا می‌کنند.

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۷):

- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، [برای دفع فقر و در امان ماندن از بلاها و خطرات،] انگشتر عقیق به دست می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، [برای رهایی از فقر،] انگشتر یاقوت به دست می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، به پوشیدن انگشتر فیروزه [که باعث تقویت بینایی، گشایش سینه، زیاد شدن قوت قلب، استجاب دعا و در امان ماندن از فقر می‌شود،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، سرشان را در روز جمعه [برای در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن،] با خطمی می‌شویند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون، در روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] سبیلشان را کوتاه می‌کنند.
- قانون ﴿۷﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه [که موجب در امان ماندن از برخی بیماری‌ها، زیاد شدن روزی و گرفتن ثواب زیاد آن است،] ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.

قوانین عملی طبقه‌ی هشتم

دستور العمل:

این قوانین شامل کارهایی است که انجام دادن آن‌ها تأخیری در رسیدن به کمال و سعادت ایجاد می‌کند. پس هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید آمادگی روحی برای مراعات کردنش دارید، در جدول محاسبه قرار دهید و تا زمانی که آمادگی روحی‌تان بجاست، ترک نمایید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۸):

- قانون ۱۳۶۲ (۸): در منہاج فردوسیان، عبادت‌هایشان را {حتی اگر قصد ریا و فخرفروشی هم نداشته باشند،} بازگو نمی‌کنند.
- قانون ۱۳۶۳ (۸): در منہاج فردوسیان، هیچ عبادتی را کوچک نمی‌شمارند.
- قانون ۱۳۶۴ (۸): در منہاج فردوسیان، عبادتی را با نذر یا قَسَم، بر خودشان واجب نمی‌کنند.
- قانون ۱۳۶۵ (۸): در منہاج فردوسیان، قَسَم نمی‌خورند.

☑ استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام):

- قانون ۱۳۶۶ (۸): در منہاج فردوسیان، از خدا و رسول در مقدس بودن،

جلو نمی‌زنند.

• قانون ۱۳۶۷ (۸): در منہاج فردوسیان، به هیچ‌یک از استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) - غیر از حضرت علی (علیہ‌السلام) - «امیر المؤمنین» نمی‌گویند.

• قانون ۱۳۶۸ (۸): در منہاج فردوسیان، رو به قبر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیہ‌وآلہ‌وسلم) نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، غیر از تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) با تربت هیچ‌یک از استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) استشفاء ﴿۸﴾ نمی‌کنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در سفر زیارت حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) {به احترام آن حضرت، سفره‌های رنگارنگ نمی‌گسترانند و} از غذاهای رنگارنگ {و متنوع در یک وعده‌ی غذایی} نمی‌خورند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، کاغذی که نام خدای متعال {یا آیه‌ای از قرآن کریم یا اسامی مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)} در آن است را نمی‌سوزانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، نامی از نام‌های خدای متعال {یا آیه‌ای از قرآن کریم یا اسامی مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام)} را با آب دهان، پاک نمی‌کنند.

☑ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

• قانون ۱۳۶۹ (۸): در منہاج فردوسیان، برای وضو گرفتن، صورت و هر یک از دست‌ها را با بیش از یک مشت آب نمی‌شویند.

- قانون ۱۳۷۰ (۸): در منہاج فردوسیان، بدون طہارت {وضو، غسل یا تیمّم}، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۷۱ (۸): در منہاج فردوسیان، از پسمانده‌ی حائض ❀، وضو نمی‌گیرند.
- قانون ۱۳۷۲ (۸): در منہاج فردوسیان، با دست انگشترداری کہ نام خدای متعال بر آن نقش شده، طہارت نمی‌گیرند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، خضاب ❀ نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، بدون وضو، اقامہ نمی‌گویند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، غذا نمی‌خورند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، از نوشیدنی‌ها نمی‌آشامند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، [بدون وضو یا تیمّم] نمی‌خوابند.

☑ نماز:

- قانون ۱۳۷۳ (۸): در منہاج فردوسیان، رو بہ آتش، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۷۴ (۸): در منہاج فردوسیان، با لباس تیرہ‌رنگ، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۷۵ (۸): در منہاج فردوسیان، بین نماز مغرب و عشاء نمی‌خوابند.
- قانون ۱۳۷۶ (۸): در منہاج فردوسیان، بدون عذر، نمازهای ظہر با عصر و مغرب با عشاء را جمع نمی‌خوانند.

- قانون ۱۳۷۷ (۸): در منہاج فردوسیان، در وقت نماز واجب {در حالی که نماز ادا را نخوانده‌اند}، نماز قضا نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۷۸ (۸): در منہاج فردوسیان، در حالی که حنا بسته‌اند، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۷۹ (۸): در منہاج فردوسیان، با لباس تصویردار نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۰ (۸): در منہاج فردوسیان، رو به تصویر و مجسمه نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۱ (۸): در منہاج فردوسیان، مرد و زن، همدوش یکدیگر نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۲ (۸): در منہاج فردوسیان، بر روی قبرها و در بین قبرها نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۳ (۸): در منہاج فردوسیان، رو به قبر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۴ (۸): در منہاج فردوسیان، در هر دو رکعت نماز، یک سوره {تکراری} نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۵ (۸): در منہاج فردوسیان، در وقت گفتن تکبیرة الاحرام، دست‌هایشان را به قدری که به گوش‌ها برسد، بالا نمی‌آورند.
- قانون ۱۳۸۶ (۸): در منہاج فردوسیان، از تلاوت سوره‌های توحید و کافرون در نماز، باز نمی‌گردند.
- قانون ۱۳۸۷ (۸): در منہاج فردوسیان، تحت فشار ادرار، مدفوع یا باد معده (حاقن)، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۱۳۸۸ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال نماز، با چیزی بازی

نمی‌کنند.

• قانون ۱۳۸۹ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال نماز به اطرافشان توجه نمی‌کنند.

• قانون ۱۳۹۰ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال خواب‌آلودگی نماز نمی‌خوانند.

• قانون ۱۳۹۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال نماز، خمیازه نمی‌کشند.

• قانون ۱۳۹۲ (۸): در منہاج فردوسیان، بدن خود را در حال نماز، کش و واکش نمی‌دهند.

• قانون ۱۳۹۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در محل نگهداری گوسفندان نماز نمی‌خوانند.

• قانون ۱۳۹۴ (۸): در منہاج فردوسیان، در شاهراه‌ها نماز نمی‌خوانند.

• قانون ۱۳۹۵ (۸): در منہاج فردوسیان، با {یقہ و} دکمه‌های باز، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در نماز جمعه، نماز عید فطر و نماز عید قربان شرکت نمی‌کنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات از لباس‌های نازک [برای نماز خواندن و در حضور نامحرمان] استفاده نمی‌کنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در داخل کعبه، نماز واجب نمی‌خوانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در زمانی که امام جمعه خطبه می‌خواند، [و در خطبه‌های نماز فطر و قربان و استسقاء ﴿۸﴾] سخن نمی‌گویند.

● قانون (۸): در منہاج فردوسیان، در بیداء ﴿ذات الجیش﴾، ذات الصلاصل ﴿صجان﴾، [که {ملکوتش} از وادی‌های جهنم است] و شقره ﴿که منزل گاه جئیان است﴾، نماز نمی‌خوانند.

✓ رکوع:

● قانون ۱۳۹۶ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال رکوع، بیش از حد، خم نمی‌شوند.

✓ سجده:

● قانون ۱۳۹۷ (۸): در منہاج فردوسیان، [در حال نماز] به محل فوت ﴿نمی‌کنند﴾.

● قانون ۱۳۹۸ (۸): در منہاج فردوسیان، بین دو سجده و بعد از آن، بر سینه‌ی پا نمی‌نشینند. (إقعاء)

✓ تعقیبات: ✕

✓ نافله: ✕

✓ نمازهای خاص: ✕

✓ نماز شب: ✕

✓ نماز جماعت:

● قانون ۱۳۹۹ (۸): در منہاج فردوسیان، اگر تکبیر ﴿قبل از رکوع امام جماعت را نشنوند، در رکوع اقتدا نمی‌کنند﴾.

● قانون ۱۴۰۰ (۸): در منہاج فردوسیان، امامان جماعت، بلافاصله بعد از تمام شدن نماز جماعت و قبل از این که نماز مأمومین تمام شود، بر

نمی‌خیزند.

• قانون ۱۴۰۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در صورت نارضایتی مأمومین، امام جماعت نمی‌شوند.

• قانون ۱۴۰۲ (۸): در منہاج فردوسیان، {در نماز جماعت،} مأمومین به صورتی که امام جماعت بشنود، ذکر نمی‌گویند.

✓ اذان و اقامه:

• قانون ۱۴۰۳ (۸): در منہاج فردوسیان، بدون وضو، اقامه نمی‌گویند.

• قانون ۱۴۰۴ (۸): در منہاج فردوسیان، بعد از گفتن اقامه‌ی نماز، سخن نمی‌گویند.

✓ مسجد:

• قانون ۱۴۰۵ (۸): در منہاج فردوسیان، کودکان را به مسجد راه نمی‌دهند.

• قانون ۱۴۰۶ (۸): در منہاج فردوسیان، دیوانگان را به مسجد راه نمی‌دهند.

• قانون ۱۴۰۷ (۸): در منہاج فردوسیان، صدایشان را در مسجد {جز برای اموری که مربوط به مسجد است مانند نماز، خطابه، دعا و صلوات} بلند نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۰۸ (۸): در منہاج فردوسیان، گمشده‌ها و پیداشده‌ها {را در مسجد اعلام نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۰۹ (۸): در منہاج فردوسیان، در مسجد، خرید و فروش نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۱۰ (۸): در منہاج فردوسیان، در مسجد، اجرای حدود الهی {مثل تازیانه زدن، گردن زدن و سنگسار} نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۱۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در حالی که بوی سبزیجات بدبو

[مانند: سیر، پیاز و تره] می‌دهند، به مسجد نمی‌روند.

• قانون ۱۴۱۲ (۸): در منہاج فردوسیان، اسلحه‌ی خود را در مسجد نمی‌آویزند.

• قانون ۱۴۱۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در مسجد، آب دهان و اخلاط بینی و سینه نمی‌اندازند.

• قانون ۱۴۱۴ (۸): در منہاج فردوسیان، مساجد را تزئین نمی‌کنند.

☑ عیدین:

• قانون ۱۴۱۵ (۸): در منہاج فردوسیان، برای نماز عید فطر و قربان، اذان و اقامه نمی‌گویند.

• قانون ﴿﴾ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در نماز جمعه، نماز عید فطر و نماز عید قربان شرکت نمی‌کنند.

☑ روزه:

• قانون ۱۴۱۶ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، مَضْمَضَه ﴿﴾ نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۱۷ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، استنشاق ﴿﴾ نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۱۸ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، لباس مرطوب به تن نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۱۹ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، انفیه ﴿﴾ نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۲۰ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، سُرمه ﴿﴾ نمی‌کشند.

• قانون ۱۴۲۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، [اگر احتمال ضعف کردن و افطار باشد،] حجامت نمی‌کنند.

- قانون ۱۴۲۲ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، با مسواک مرطوب، مسواک نمی‌زنند.
- قانون ۱۴۲۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، گل‌های خوشبو را نمی‌بویند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، تا سه روز بعد از عید فطر، روزه نمی‌گیرند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، روز عاشورا روزه نمی‌گیرند.

☑ قرآن:

- قانون ۱۴۲۴ (۸): در منہاج فردوسیان، برای تعلیم و تلاوت قرآن کریم، دست‌مزد نمی‌گیرند.
- قانون ۱۴۲۵ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ۱۴۲۶ (۸): در منہاج فردوسیان، کاغذی که نام خدای متعال {یا آیه‌ای از قرآن کریم یا اسامی مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)} در آن است را نمی‌سوزانند.
- قانون ۱۴۲۷ (۸): در منہاج فردوسیان، نامی از نام‌های خدای متعال {یا آیه‌ای از قرآن کریم یا اسامی مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)} را با آب دهان، پاک نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۲۸ (۸): در منہاج فردوسیان، به غیر قرآن کریم {و حرزهای معتبر}، تعویذ ﴿﴾ نمی‌کنند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بدون طهارت {وضو، غسل یا تیمم}، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، از تلاوت سوره‌های توحید و کافرون

در نماز، باز نمی‌گردند.

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.

✓ ذکر:

- قانون ۱۴۲۹ (۸): در منہاج فردوسیان، ذکرهای ساختگی {که از ناحیه‌ی استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) نرسیده} را نمی‌گویند.
- قانون ۱۴۳۰ (۸): در منہاج فردوسیان، در متن و عدد اذکار مأثورہ ﴿﴾، تغییری - از لحاظ افزودن یا کاستن - ایجاد نمی‌کنند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، به غیر قرآن کریم {و حرزهای معتبر}، تعویذ ﴿﴾ نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۳۱ (۸): در منہاج فردوسیان، به خطوط و علامت‌هایی که نمی‌دانند چه در آن نوشته شده، تعویذ ﴿﴾ نمی‌کنند.

✓ دعا:

- قانون ۱۴۳۲ (۸): در منہاج فردوسیان، برای مستجاب شدن دعاهایشان عجله نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۳۳ (۸): در منہاج فردوسیان، از تأخیر استجابت دعاهایشان دلگیر نمی‌شوند.
- قانون ۱۴۳۴ (۸): در منہاج فردوسیان، کسی که به آنان ظلم کرده را نفرین نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۳۵ (۸): در منہاج فردوسیان، به دنیا، بادها، کوه‌ها، روزها و شب‌ها، ناسزا نمی‌گویند.

✓ صلوات: ✕

✓ استخاره: ☒

✓ سایر عبادات: ☒

✓ حج:

- قانون ۱۴۳۶ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، حجامت نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۳۷ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، سُرْمه ❁
- قانون ۱۴۳۸ (۸): در منہاج فردوسیان، سکونت دائمی در مکه، اختیار نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۳۹ (۸): در منہاج فردوسیان، خانه‌هایشان در مکه را بلندتر از کعبه {چنان که مشرف به کعبه باشد} نمی‌سازند.
- قانون ۱۴۴۰ (۸): در منہاج فردوسیان، برای کعبه، نذورات و هدایا نمی‌برند.
- قانون ۱۴۴۱ (۸): در منہاج فردوسیان، رو به کعبه، به صورت احتیاء ❁ نمی‌نشینند.
- قانون ۱۴۴۲ (۸): در منہاج فردوسیان، در داخل کعبه، نماز واجب نمی‌خوانند.
- قانون ۱۴۴۳ (۸): در منہاج فردوسیان، سلاح خود را در حرم ❁، ظاهر نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۴۴ (۸): در منہاج فردوسیان، به گمشده‌ای که در حرم ❁ می‌یابند، دست نمی‌زنند.
- قانون ۱۴۴۵ (۸): در منہاج فردوسیان، قبل از تقصیر ❁، طواف مستحبی نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۴۶ (۸): در منہاج فردوسیان، سنگریزه‌های رمی را از اطراف

مسجد الحرام و مسجد خیف، بر نمی‌دارند.

• قانون ۱۴۴۷ (۸): در منہاج فردوسیان، در نزد جمره‌ی عقبی، اقامت نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۴۸ (۸): در منہاج فردوسیان، از گوشت قربانی کفاره‌ی خودشان، نمی‌خورند.

• قانون ۱۴۴۹ (۸): در منہاج فردوسیان، از طرف جنین در رحم {که هنوز متولد نشده}، قربانی نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۵۰ (۸): در منہاج فردوسیان، خانه‌هایشان در مکه را از زائران بیت الله الحرام دریغ نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۵۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در بیداء (ذات الجیش) ﴿﴾، ذات الصلاصل ﴿﴾، صجنان ﴿﴾ [که از وادی‌های جهنم است] و شقره ﴿﴾ [که منزل‌گاه جثیان است]، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۸): در منہاج فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه ﴿﴾ نمی‌دهند.

✓ حج منہاجیون:

• قانون ۱۴۵۲ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون از [حداقل یک ماه] قبل از حج و عمره، موی سر و ریش‌شان را کوتاه نمی‌کنند.

• قانون ۱۴۵۳ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون قبل از انجام دادن طواف نساء، سر را نمی‌پوشانند.

✓ حج منہاجیات:

• قانون ۱۴۵۴ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال احرام، لباس حریر خالص نمی‌پوشند.

- قانون ۱۴۵۵ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات با صدای بلند، لیبیک نمی‌گویند.
- قانون ۱۴۵۶ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در حال احرام، زیورآلات نمی‌پوشند.
- قانون ۱۴۵۷ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، استلام ❀ حَجَرِ الاسود نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۵۸ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در سعی بین صفا و مروہ، هَرَوَلہ ❀ نمی‌کنند.

✓ عمرہ:

- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، حجامت نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، شُرمہ ❀ نمی‌کشند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، سکونت دائمی در مکہ، اختیار نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، خانه‌هایشان در مکہ را بلندتر از کعبہ نمی‌سازند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، برای کعبہ، نذورات و هدایا نمی‌برند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، رو بہ کعبہ، بہ صورت اِحْتبَاء ❀ نمی‌نشینند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در داخل کعبہ، نماز واجب نمی‌خوانند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، سلاح خود را در حرم ❀، ظاہر نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، بہ گمشده‌ای کہ در حرم ❀ می‌یابند،

دست نمی‌زنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از تقصیر ﴿۸﴾، طواف مستحبی نمی‌کنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، خانه‌هایشان در مکه را از زائران بیت الله الحرام دریغ نمی‌کنند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در بیداء (ذاتُ الجیش) ﴿۸﴾، ذاتُ الصَّلَاصِلِ ﴿۸﴾، صَجَنان ﴿۸﴾ [که از وادی‌های جهنم است] و شُقْرَه ﴿۸﴾ [که منزل‌گاه جتّیان است]، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه ﴿۸﴾ نمی‌دهند.

✓ امور علمی (۸):

✓ علم‌آموزی:

• قانون ۱۴۵۹ (۸): در منہاج فردوسیان، به اخبار فاسقین، بدون تحقیق، ترتیب اثر نمی‌دهند.

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.

✓ دانش و دانشمند خوب: ☒

✓ دانش و دانشمند بد:

• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، با عالمان غیر راستین، {که منہاجی را از منہاج فردوسیان دور می‌کنند} همنشین نمی‌شوند.

✓ باورها: ☒

✓ امور فردی (۸):

- قانون ۱۴۶۰ (۸): در منہاج فردوسیان، رو به قبله، آب دھان نمی‌اندازند.
- قانون ۱۴۶۱ (۸): در منہاج فردوسیان، فال ❀ بد نمی‌زنند.
- قانون ۱۴۶۲ (۸): در منہاج فردوسیان، به پیشگویی {پیشگویان، رمالان و طالع‌بینان}، اعتنا نمی‌کنند.

☑ آرایش:

- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، در حال حیض، خضاب ❀ نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات وقتی آرایشگری می‌کنند، موی زنی را به موی زن دیگری پیوند نمی‌زنند.
- قانون ۱۴۶۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، خضاب ❀ نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حالی که حنا بسته‌اند، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال احرام، زیورآلات نمی‌پوشند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، شرمه ❀ نمی‌کشند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، شرمه ❀ نمی‌کشند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون از [حداقل یک ماه] قبل از حج و عمره، موی سر و ریش‌شان را کوتاه نمی‌کنند.

☑ لباس و پوشیدنی‌ها:

- قانون ۱۴۶۴ (۸): در منہاج فردوسیان، لباس تیره‌رنگ نمی‌پوشند.

- قانون ۱۴۶۵ (۸): در منہاج فردوسیان، لباس {خیلی} بلند {که بر زمین کشیده شود یا دست و پا گیر باشد}، نمی‌پوشند.
 - قانون ۱۴۶۶ (۸): در منہاج فردوسیان، ایستاده شلوار نمی‌پوشند.
 - قانون ۱۴۶۷ (۸): در منہاج فردوسیان، التِّحَافُ الصَّمَاءُ ❀ نمی‌کنند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، با لباس تیره‌رنگ، نماز نمی‌خوانند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، با لباس تصویردار نماز نمی‌خوانند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، با {یقہ و} دکمه‌های باز، نماز نمی‌خوانند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، به زنان‌شان اجازه‌ی پوشیدن لباس‌های نازک {در جایی که نامحرم هست} نمی‌دهند.
 - قانون ۱۴۶۸ (۸): در منہاج فردوسیان، از پوست مردار ❀ و حیوانات حرام‌گوشت، در ساختن لباس استفاده نمی‌کنند.
 - قانون ۱۴۶۹ (۸): در منہاج فردوسیان، [حتی در خلوت]، برهنه نمی‌شوند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات از لباس‌های نازک [برای نماز خواندن و در حضور نامحرمان] استفاده نمی‌کنند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال احرام، لباس حریر خالص نمی‌پوشند.
 - قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، لباس مرطوب به تن نمی‌کنند.
- ☑ کفش:
- قانون ۱۴۷۰ (۸): در منہاج فردوسیان، از پوست مردار ❀ و حیوانات حرام‌گوشت، در کفش و کلاه استفاده نمی‌کنند.

- قانون ۱۴۷۱ (۸): در منهای فردوسیان، کفش سیاه‌رنگ نمی‌پوشند.
- قانون ۱۴۷۲ (۸): در منهای فردوسیان، با یک لنگه کفش [که خطر ابتلا به دیوانگی دارد،] راه نمی‌روند.
- قانون ۱۴۷۳ (۸): در منهای فردوسیان، ایستاده کفش نمی‌پوشند.

✓ انگشتر:

- قانون ۱۴۷۴ (۸): در منهای فردوسیان، انگشتر آهنی به دست نمی‌کنند.
- قانون ✻ (۸): در منهای فردوسیان، با انگشتری که نام خدای متعال بر آن نقش شده، به مستراح نمی‌روند.
- قانون ✻ (۸): در منهای فردوسیان، با دست انگشترداری که نام خدای متعال بر آن نقش شده، طهارت نمی‌گیرند.
- قانون ✻ (۸): در منهای فردوسیان، با انگشتری که نام خدای متعال بر آن نقش شده، نزدیکی نمی‌کنند.

✓ مکارم اخلاقی:

- قانون ۱۴۷۵ (۸): در منهای فردوسیان، برای کار نکرده، توقع ستایش ندارند.
- قانون ۱۴۷۶ (۸): در منهای فردوسیان، فخر فروشی ✻ نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۷۷ (۸): در منهای فردوسیان، بدون سبب نمی‌خندند.
- قانون ۱۴۷۸ (۸): در منهای فردوسیان، خود را ذلیل نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۷۹ (۸): در منهای فردوسیان، به نسب خود، فخر فروشی نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۸۰ (۸): در منهای فردوسیان، دعوا و نزاع نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۸۱ (۸): در منهای فردوسیان، لجبازی نمی‌کنند.

- قانون ۱۴۸۲ (۸): در منہاج فردوسیان، در کارهایشان عجله نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۸۳ (۸): در منہاج فردوسیان، با تکبر راه نمی‌روند.
- قانون ۱۴۸۴ (۸): در منہاج فردوسیان، کاری که باعث شرمندگی شود محتاج عذرخواهی باشد، انجام نمی‌دهند.
- قانون ۱۴۸۵ (۸): در منہاج فردوسیان، در راه حق، از ملامت ملامت‌گران نمی‌هراسند.
- قانون ۱۴۸۶ (۸): در منہاج فردوسیان، کارهای خلاف شأنشان، انجام نمی‌دهند.
- قانون ۱۴۸۷ (۸): در منہاج فردوسیان، با ناز و کرشمه، راه نمی‌روند.
- قانون ۱۴۸۸ (۸): در منہاج فردوسیان، برای ادب کردن {فرزند یا شاگرد}، بیش از پنج ضربه {شلاق} نمی‌زنند.
- قانون ۱۴۸۹ (۸): در منہاج فردوسیان، به محلهایی که موجب بدگمانی مؤمنین و تهمت دیگران درباره‌ی آنها گردد، رفت و آمد نمی‌کنند.

☑ خواب:

- قانون ۱۴۹۰ (۸): در منہاج فردوسیان، به روی سینه و شکم (دَمَر) نمی‌خوابند.
- قانون ۱۴۹۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در پشت بام بدون حفاظ نمی‌خوابند.
- قانون ۱۴۹۲ (۸): در منہاج فردوسیان، تنها * نمی‌خوابند.
- قانون ۱۴۹۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، [بدون وضو یا تیمم] نمی‌خوابند.
- قانون ۱۴۹۴ (۸): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب

علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.
• قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بین نماز مغرب و عشاء نمی‌خوابند.

✓ امور خانوادگی (۸):

☑ ازدواج:

- قانون ۱۴۹۵ (۸): در منہاج فردوسیان، خواستگاری که مؤمن، امانتدار و با اخلاق باشد را رد نمی‌کنند.
- قانون ۱۴۹۶ (۸): در منہاج فردوسیان، در ساعاتی از شبانه‌روز که هوا بسیار گرم باشد، [چون منجر به جدایی خواهد شد]، عقد ازدواج نمی‌خوانند.
- قانون ۱۴۹۷ (۸): در منہاج فردوسیان، در وقتی که قمر در برج عقرب است، [چون خیری نخواهند دید]، عقد ازدواج نمی‌خوانند.
- قانون ۱۴۹۸ (۸): در منہاج فردوسیان، در سه روز آخر ماه‌های قمری، [چون فرزندان‌شان سقط خواهند شد]، عقد ازدواج نمی‌خوانند.
- قانون ۱۴۹۹ (۸): در منہاج فردوسیان، از زنی که در عِدّه ❁ است، خواستگاری نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۰۰ (۸): در منہاج فردوسیان، زن بدکاره را به همسری بر نمی‌گزینند.
- قانون ۱۵۰۱ (۸): در منہاج فردوسیان، با زنازاده ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۰۲ (۸): در منہاج فردوسیان، مهریه‌ی همسرشان را اجیر شدن خودشان قرار نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۰۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در مراسم عروسی، شاباش ❁ بر نمی‌دارند.

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه ﴿۸﴾، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه ﴿۸﴾ نمی‌دهند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، همسری مرد زناکار را قبول نمی‌کنند [مگر این که توبه کرده باشد].
- قانون ۱۵۰۴ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، ظہار ﴿۸﴾ نمی‌کنند.

✓ طلاق:

- قانون ۱۵۰۵ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، همسرانشان را {تا جایی که امکان داشته باشد،} طلاق نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۰۶ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، زن مریض را {در همان حال بیماری،} طلاق نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۰۷ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، بدون قصد ادامہ‌ی زندگی مشترک، در طلاق رجوع نمی‌کنند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، بدون ضرورت، تقاضای طلاق نمی‌کنند.

✓ زن:

- قانون ۱۵۰۸ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، استجابت خواستہ‌ی جنسی شوهرشان را {بدون عذر} به تأخیر نمی‌اندازند.
- قانون ۱۵۰۹ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در نماز جمعه، نماز عید فطر و نماز عید قربان شرکت نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۱۰ ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیّات از لباس‌های نازک [برای

- نماز خواندن و در حضور نامحرمان] استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۱۱ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در تشییع جنازه شرکت نمی‌کنند.
 - قانون ۱۵۱۲ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات از میانہی راه‌ها حرکت نمی‌کنند.
 - قانون ۱۵۱۳ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، در حال حیض، خضاب ❁ نمی‌کنند.
 - قانون ۱۵۱۴ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات وقتی آرایشگری می‌کنند، موی زنی را به موی زن دیگری پیوند نمی‌زنند.
 - قانون ۱۵۱۵ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات پسریچہی نامحرمی را کہ بیش از ہفت سال سن دارد، نمی‌بوسند.
 - قانون ۱۵۱۶ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، ہمسری مرد زناکار را قبول نمی‌کنند [مگر این کہ توبہ کردہ باشد].
 - قانون ۱۵۱۷ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، کمتر یا بیشتر از دو سال بہ شیرخوارانشان شیر نمی‌دهند.
 - قانون ۱۵۱۸ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، بدون ضرورت، تقاضای طلاق نمی‌کنند.
 - قانون ۱۵۱۹ (۸): در منہاج فردوسیان، بہ زنانشان بہ طور کامل اعتماد نمی‌کنند.
 - قانون ۱۵۲۰ (۸): در منہاج فردوسیان، بہ زنانشان اجازہی حضور در مجالس و محافل فسادانگیز [مانند حمام‌های ناامن، عروسی‌های مختلط و جشن‌هایی کہ در آن، مراعات آداب اسلامی نمی‌شود] نمی‌دهند.

- قانون ۱۵۲۱ (۸): در منہاج فردوسیان، به زنان‌شان اجازه‌ی پوشیدن لباس‌های نازک {در جایی که نامحرم هست} نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۲۲ (۸): در منہاج فردوسیان، با زنان {در کارهای مهمی که نیاز به نظرات قاطع و جدّی دارد}، مشورت نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۲۳ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون بر زنی که مَحرم‌شان است {مانند خواهر، مادر، دختر، عمه، خاله، مادرزن، برادرزاده و خواهرزاده} بدون اجازه، وارد نمی‌شوند.
- قانون ۱۵۲۴ (۸): در منہاج فردوسیان، در دوست داشتن زنان‌شان زیاده‌روی * نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۲۵ (۸): در منہاج فردوسیان، زنان عقیم (نازا) را به همسری {دائم} نمی‌گیرند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به زنان {جوان} نامحرم، سلام نمی‌کنند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، از پسمانده‌ی حائض ❀، وضو نمی‌گیرند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، به زنان وصیت نمی‌کنند.

☑ بچه‌دار شدن:

- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه ❀، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه ❀ نمی‌دهند.
- قانون ❀ (۸): در منہاج فردوسیان، در شب مسافرت، به قصد بچه‌دار شدن [چون موجب می‌شود فرزندشان، یاور ستمگران باشد]، نزدیکی نمی‌کنند.

✓ جنین و نوزاد:

- قانون ۱۵۲۶ (۸): در منہاج فردوسیان، پدر و مادر نوزاد از گوشت عقیقه ❁ ای که برای همان نوزاد کرده‌اند { نمی‌خورند.
- قانون ۱۵۲۷ (۸): در منہاج فردوسیان، سر نوزاد را [چنان که در جاهلیت مرسوم بوده]، به خون عقیقه ❁ آغشته نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۲۸ (۸): در منہاج فردوسیان، شیرخوارشان را به دایه‌ی یهودی، مسیحی، مجوسی ❁، زناکار، ناصبی ❁، کم‌خرد، زشت‌رو و عَمْشاء ❁، نمی‌دهند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، کمتر یا بیشتر از دو سال به شیرخوارانشان شیر نمی‌دهند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، از طرف جنین در رحم {که هنوز متولد نشده}، قربانی نمی‌کنند.

✓ کودک:

- قانون ۱۵۲۹ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، دخترچه‌های نامحرم بیش از شش ساله را نمی‌بوسند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، کودکان را به مسجد راه نمی‌دهند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات پسرپچه‌ی نامحرمی را که بیش از هفت سال سن دارد، نمی‌بوسند.

✓ فرزند: ✕

✓ خانه:

- قانون ۱۵۳۰ (۸): در منہاج فردوسیان، مؤمنی [که نیاز به مسکن دارد] را از مسکن گرفتن در منزل‌شان {که بدان نیاز ندارند}، محروم نمی‌کنند.

- قانون ﴿۸﴾: در منهای فردوسیان، سگ {تزیینی} در خانه نگه‌داری نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۳۱ (۸): در منهای فردوسیان، سقف اتاق‌ها را بیش از هشت ذراع ﴿بلا نمی‌برند.﴾
- قانون ۱۵۳۲ (۸): در منهای فردوسیان، بیش از حد نیازشان منزل نمی‌سازند.
- قانون ۱۵۳۳ (۸): در منهای فردوسیان، تصویر و مجسمه در منزل نگه‌داری نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۳۴ (۸): در منهای فردوسیان، بدون چراغ، وارد خانه‌ی تاریک نمی‌شوند.
- قانون ﴿۸﴾: در منهای فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه ﴿، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه ﴿ نمی‌دهند.
- قانون ﴿۸﴾: در منهای فردوسیان، خانه‌هایشان در مکه را بلندتر از کعبه نمی‌سازند.
- قانون ﴿۸﴾: در منهای فردوسیان، خانه‌هایشان در مکه را از زائران بیت الله الحرام دریغ نمی‌کنند.

✓ امور جنسی (۸):

- قانون ۱۵۳۵ (۸): در منهای فردوسیان، در حال پُر بودن شکم، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۳۶ (۸): در منهای فردوسیان، در شب اول، وسط و آخر ماه، به قصد بچه‌دار شدن، [که احتمال دارد فرزندشان، دیوانه، صرعی ﴿، جذامی ﴿، تهی‌دست، یاور ظالمان یا هلاک‌کننده‌ی مردم شود،] نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ۱۵۳۷ (۸): در منهای فردوسیان، به لذت‌های ممنوعه، فکر نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۳۸ (۸): در منهای فردوسیان، در اجرای مجازات شلاق بر زن و مرد زناکار، دلسوزی و مهربانی نشان دادن نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۳۸ (۸): در منهای فردوسیان، در شب مسافرت، به قصد بچه‌دار شدن [چون موجب می‌شود فرزندشان، یاور ستمگران باشد]، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۳۹ (۸): در منهای فردوسیان، در نزدیکی کردن، عجله نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۴۰ (۸): در منهای فردوسیان، در حضور کودکان، [چون موجب پدید آمدن انحرافات جنسی در آنان می‌شود، و اگر فرزندی پدید آید، مشهور به فسق خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۴۱ (۸): در منهای فردوسیان، رو و پشت به قبله، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۴۲ (۸): در منهای فردوسیان، با انگشتی که نام خدای متعال بر آن نقش شده، نزدیکی نمی‌کنند.

☑ منهایون:

- قانون ۱۵۴۳ (۸): در منهای فردوسیان، با پیرزن {یعنی زنی که یائسه} شده است {که موجب پیری زودرس می‌شود، [نزدیکی نمی‌کنند].
- قانون ۱۵۴۴ (۸): در منهای فردوسیان، منهایون بیش از توان جنسی خود، زن نمی‌گیرند.
- قانون ۱۵۴۵ (۸): در منهای فردوسیان، برهنه [چون موجب دور شدن فرشتگان می‌گردد]، نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ۱۵۴۶ (۸): در منہاج فردوسیان، هنگام نزدیکی کردن، [چون موجب کوری فرزند می‌شود،] به شرمگاه زن نگاه نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۴۷ (۸): در منہاج فردوسیان، هنگام نزدیکی کردن، [چون موجب لال شدن فرزند می‌شود،] سخن نمی‌گویند.
- قانون ۱۵۴۸ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون بعد از پاک شدن زوجه از حیض و قبل از غسل، با او نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۴۹ (۸): در منہاج فردوسیان، در حالی که حنا بسته‌اند، [چون موجب می‌شود اگر فرزندی پدید آید، بی‌غیرت، ناتوان در نزدیکی و دارای حالات زنانه باشد،] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۵۰ (۸): در منہاج فردوسیان، بعد از احتلام و قبل از غسل کردن، [چون احتمال دارد اگر فرزندی پدید آید، دیوانه باشد،] نزدیکی نمی‌کنند.

☑ منہاجیات:

- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، استجابت خواسته‌ی جنسی شوهرشان را {بدون عذر} به تأخیر نمی‌اندازند.

✓ امور درمانی (۸):

- قانون ۱۵۵۱ (۸): در منہاج فردوسیان، غیر از تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) با تربت هیچیک از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) استشفاء ❁ نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۵۲ (۸): در منہاج فردوسیان، از مریضی‌هایشان در نزد کسی شکایت نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۵۳ (۸): در منہاج فردوسیان، مریضی‌هایشان را تا حد امکان،

مداوا نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۵۴ (۸): در منهای فردوسیان، [تا حد امکان،] سرماخوردگی، جوش‌های بدن، درد چشم و سرفه را معالجه نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۵۵ (۸): در منهای فردوسیان، از آب چشمه‌های معدنی [که جوشان از کوه‌ها خارج شده و بوی گوگرد می‌دهد]، جهت نوشیدن و درمان بیماری‌ها استفاده نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۵۶ (۸): در منهای فردوسیان، در هنگام عیادت مریض، زیاد نمی‌نشینند.

• قانون ۱۵۵۷ (۸): در منهای فردوسیان، رو به خورشید [برای این که رنگ را تیره، بدن را بدبو، لباس را کهنه و بیماری‌های پنهان را زنده می‌کند،] نمی‌نشینند.

• قانون ☼ (۸): در منهای فردوسیان، در شب اول، وسط و آخر ماه، به قصد بچه‌دار شدن، [که احتمال دارد فرزندشان، دیوانه، صرعی ☼، جذامی ☼، تهی‌دست، یاور ظالمان یا هلاک‌کننده‌ی مردم شود،] نزدیکی نمی‌کنند.

• قانون ☼ (۸): در منهای فردوسیان، نشستن در مستراح را [که موجب مریضی بواسیر ☼ و داء الفیل ☼ می‌شود] زیاد طول نمی‌دهند.

• قانون ☼ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ ریحان، [چون موجب تحریک رگ جذام ☼ می‌شود،] خلال ☼ نمی‌کنند.

• قانون ☼ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ انار، [چون موجب تحریک رگ جذام ☼ می‌شود،] خلال ☼ نمی‌کنند.

• قانون ☼ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ نَی، [چون موجب تحریک رگ جذام ☼ و مانع از برآمدن حاجت‌ها می‌شود،] خلال ☼ نمی‌کنند.

✓ حجامت:

- قانون ۱۵۵۸ (۸): در منهای فردوسیان، روز چهارشنبه حجامت نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۵۹ (۸): در منهای فردوسیان، در حال روزه، [اگر احتمال ضعف کردن و افطار باشد،] حجامت نمی‌کنند.

✓ امور بهداشتی (۸):

- قانون ۱۵۶۰ (۸): در منهای فردوسیان، در حال روزه، با مسواک مرطوب، مسواک نمی‌زنند.

✓ مستراح:

- قانون ۱۵۵۹ (۸): در منهای فردوسیان، هنگام ادرار و مدفوع کردن، سخن نمی‌گویند.
- قانون ۱۵۶۰ (۸): در منهای فردوسیان، ایستاده ادرار نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۶۱ (۸): در منهای فردوسیان، زیر درختان میوه‌دار، ادرار و مدفوع نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۶۲ (۸): در منهای فردوسیان، میان قبرها، ادرار و مدفوع نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۶۳ (۸): در منهای فردوسیان، در آب جاری {مثل جویبارها} و آب راکد {مثل حوض و برکه}، ادرار نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۶۴ (۸): در منهای فردوسیان، رو به سمت خورشید و ماه، ادرار نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۶۵ (۸): در منهای فردوسیان، رو به باد، {چون امکان ترشح به لباس و بدن هست،} ادرار نمی‌کنند.

- قانون ۱۵۶۶ (۸): در منہاج فردوسیان، با دست راست، طہارت نمی‌گیرند.
- قانون ۱۵۶۷ (۸): در منہاج فردوسیان، نشستن در مستراح را [که موجب مریضی بواسیر* و داء الفیل* می‌شود] زیاد طول نمی‌دهند.
- قانون ۱۵۶۸ (۸): در منہاج فردوسیان، با انگشتی که نام خدای متعال بر آن نقش شده، به مستراح نمی‌روند.
- قانون ۱۵۶۹ (۸): در منہاج فردوسیان، ظرف حاوی ادرار در منزل نگه نمی‌دارند.

✓ حمام:

- قانون ۱۵۷۰ (۸): در منہاج فردوسیان، در حمام، {که محیط و بدنشان است،} مسواک نمی‌زنند.
- قانون ۱۵۷۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال گرسنگی و با شکم پُر به حمام نمی‌روند.
- قانون ۱۵۷۲ (۸): در منہاج فردوسیان، سفال را {چه به جای سنگ پا و چه برای کیسه کشیدن} به بدن نمی‌کشند.
- قانون ۱۵۷۳ (۸): در منہاج فردوسیان، از آبی که در پرتو خورشید گرم شده برای شستشوی بدن، استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۱۵۷۴ (۸): در منہاج فردوسیان، صورتشان را کیسه نمی‌کشند.
- قانون * (۸): در منہاج فردوسیان، به زنان نشان اجازه‌ی حضور در مجالس و محافل فسادانگیز [مانند حمام‌های ناامن، عروسی‌های مختلط و جشن‌هایی که در آن، مراعات آداب اسلامی نمی‌شود] نمی‌دهند.

✓ نجاسات و خبائث:

- قانون * (۸): در منہاج فردوسیان، غذاهایی که نجس شده را به کودکان

نمی‌خورانند.

☑ نوره کشیدن: ☒

☑ ناخن گرفتن: ☒

☑ مو:

• قانون ۱۵۷۵ (۸): در منهای فردوسیان، موی ریش‌شان را بلندتر از یک قبضه ❁ نمی‌گذارند.

• قانون ۱۵۷۶ (۸): در منهای فردوسیان، [برای گرفتار نشدن به قرض و فقر،] ایستاده شانه نمی‌زنند.

• قانون ۱۵۷۷ (۸): در منهای فردوسیان، موی زیر بغل را نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۷۸ (۸): در منهای فردوسیان، موهای سفید ریش را نمی‌کنند.

• قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، منهایون از [حداقل یک ماه] قبل از حج و عمره، موی سر و ریش‌شان را کوتاه نمی‌کنند.

☑ محیط زیست: ☒

✓ امور تغذیه (۸):

☑ آداب خوردن:

• قانون ۱۵۷۹ (۸): در منهای فردوسیان، پُرخوری {= خوردن بیش از نیاز بدن} نمی‌کنند.

• قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، در حال پُردن شکم، نزدیکی نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۸۰ (۸): در منهای فردوسیان، آنچه در صحرا از سفره‌شان

می‌ریزد را بر نمی‌دارند.

• قانون ۱۵۸۱ (۸): در منهای فردوسیان، کسی را در خوردن یک انار، شریک نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۸۲ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ ریحان، [چون موجب تحریک رگ جذام* می‌شود،] خلال* نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۸۳ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ انار، [چون موجب تحریک رگ جذام* می‌شود،] خلال* نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۸۴ (۸): در منهای فردوسیان، با چوبِ نئ، [چون موجب تحریک رگ جذام* و مانع از برآمدن حاجت‌ها می‌شود،] خلال* نمی‌کنند.

• قانون ۱۵۸۵ (۸): در منهای فردوسیان، برگ‌های کاسنی را قبل از خوردن، نمی‌تکانند.

• قانون ۱۵۸۶ (۸): در منهای فردوسیان، غذای داغ نمی‌خورند.

• قانون ۱۵۸۷ (۸): در منهای فردوسیان، در حال جنابت، غذا نمی‌خورند.

• قانون ۱۵۸۸ (۸): در منهای فردوسیان، [در جایی که امکان دارد با دیگران هم‌غذا شوند،] تنهایی غذا نمی‌خورند.

• قانون ۱۵۸۹ (۸): در منهای فردوسیان، در حال سیری غذا نمی‌خورند.

• قانون ۱۵۹۰ (۸): در منهای فردوسیان، غذاهایی که نجس شده را به کودکان نمی‌خورانند.

• قانون ۱۵۹۱ (۸): در منهای فردوسیان، نان را زیر ظرف غذا [چون موجب بی‌احترامی به نان است،] قرار نمی‌دهند.

• قانون ۱۵۹۲ (۸): در منهای فردوسیان، بدون شام خوردن نمی‌خوانند.

• قانون ۱۵۹۳ (۸): در منهای فردوسیان، با دست چپ، غذا نمی‌خورند.

• قانون ۱۵۹۴ (۸): در منهای فردوسیان، نان را اگر موجب بی‌احترامی به آن باشد با چاقو نمی‌برند.

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده: ☒

✓ خوراکی‌های نهی شده:

- قانون ۱۵۹۵ (۸): در منهای فردوسیان، اُشنان ❁ را نمی‌خورند.
- قانون ۱۵۹۶ (۸): در منهای فردوسیان، [چون موجب درنده‌خویی می‌شود،] هر روز، گوشت نمی‌خورند.
- قانون ۱۵۹۷ (۸): در منهای فردوسیان، گوشت خام [چون خوراک درندگان است و تولید کرم معده می‌کند] نمی‌خورند.
- قانون ۱۵۹۸ (۸): در منهای فردوسیان، [چون موجب ذوب شدن گوشت بدن و چربی‌های مفید می‌شود،] زیاد ماهی نمی‌خورند.
- قانون ۱۵۹۹ (۸): در منهای فردوسیان، قَدید ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۱۶۰۰ (۸): در منهای فردوسیان، گوشت اسب، خر و قاطر نمی‌خورند.
- قانون ۱۶۰۱ (۸): در منهای فردوسیان، تره‌تیزک ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۱۶۰۲ (۸): در منهای فردوسیان، از پسمانده‌ی موش نمی‌خورند.
- قانون ۱۶۰۳ (۸): در منهای فردوسیان، ماهیانی که به دست غیر مسلمان، صید شده‌اند را نمی‌خورند.
- قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، از گوشت قربانی کفاره‌ی خودشان، نمی‌خورند.

✓ آداب آشامیدن:

- قانون ۱۶۰۴ (۸): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، از نوشیدنی‌ها نمی‌آشامند.
- قانون ۱۶۰۵ (۸): در منہاج فردوسیان، با دست چپ، نمی‌آشامند.
- قانون ۱۶۰۶ (۸): در منہاج فردوسیان، نوشیدنی‌ها را به یک نفس نمی‌نوشند.
- قانون ۱۶۰۷ (۸): در منہاج فردوسیان، از طرف دسته و شکستگی ظرف، {که محل اجتماع آلودگی‌هاست،} آب نمی‌نوشند.

✓ امور تفریحی (۸):

- قانون ۱۶۰۸ (۸): در منہاج فردوسیان، بازی ❁ نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۰۹ (۸): در منہاج فردوسیان، به سرگرمی‌های بی‌هوده، مشغول نمی‌شوند.

☑ آداب سفر:

- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، در شب مسافرت، به قصد بچه‌دار شدن [چون موجب می‌شود فرزندشان، یاور ستمگران باشد]، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء [جز برای طلب علم، تلاوت قرآن، نماز خواندن، سفر کردن و عروس بردن]، بیدار نمی‌مانند.
- قانون ۱۶۱۰ (۸): در منہاج فردوسیان، سوار کشتی [خصوصاً وقتی دریا طوفانی باشد]، نمی‌شوند.
- قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، در ماه رمضان به سفر {ی که لطمه به روزه‌داری‌شان بزند،} نمی‌روند.

● قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، در روز جمعه، قبل از نماز جمعه، آغاز سفر نمی‌کنند.

☑ مسافر:

● قانون ۱۶۱۱ (۸): در منہاج فردوسیان، به تنهایی {خصوصاً در بیابان‌ها و مسیرهای خطرناک} مسافرت نمی‌کنند.

● قانون ۱۶۱۲ (۸): در منہاج فردوسیان، در سفر زیارت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) {به احترام آن حضرت، سفره‌های رنگارنگ نمی‌گسترانند و} از غذاهای رنگارنگ {و متنوع در یک وعده‌ی غذایی} نمی‌خورند.

● قانون ۱۶۱۳ (۸): در منہاج فردوسیان، روز دوشنبه را برای آغاز سفر یا امور مهم انتخاب نمی‌کنند.

☑ مرکب: ☒

☑ شکار: ☒

☑ شوخی و خنده:

● قانون ۱۶۱۴ (۸): در منہاج فردوسیان، زیاد شوخی نمی‌کنند.

● قانون ۱۶۱۵ (۸): در منہاج فردوسیان، زیاد نمی‌خندند.

● قانون ۱۶۱۶ (۸): در منہاج فردوسیان، به صورت قَهْقَهه، نمی‌خندند.

● قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، در قبرستان نمی‌خندند.

✓ امور اخروی (۸):

● قانون ❁ (۸): در منہاج فردوسیان، بر روی قبرها و در بین قبرها نماز

نمی‌خوانند.

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، میان قبرها، ادرار و مدفوع نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۱۷ (۸): در منہاج فردوسیان، وصیت کسی که ایشان را وصی ﴿۸﴾ خود قرار داده را رد نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۱۸ (۸): در منہاج فردوسیان، به زنان وصیت نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۱۹ (۸): در منہاج فردوسیان، در قبرستان نمی‌خندند.
- قانون ۱۶۲۰ (۸): در منہاج فردوسیان، بر مردگان نشان و {در مجموع،} به هنگام مصیبت، نوحه‌گری نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۲۱ (۸): در منہاج فردوسیان، مو و ناخن مردگان را نمی‌چینند.

☑ محتضر: ☒

☑ غسل میّت:

- قانون ۱۶۲۲ (۸): در منہاج فردوسیان، اگر هنگام غسل دادن مرده، عیبی دیدند، فاش نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۲۳ (۸): در منہاج فردوسیان، جنازه‌ی همسرشان را غسل نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۲۴ (۸): در منہاج فردوسیان، مردگان را با آب جوش، غسل نمی‌دهند.

☑ کفن:

- قانون ۱۶۲۵ (۸): در منہاج فردوسیان، از پرده‌ی کعبه برای کفن استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۲۶ (۸): در منہاج فردوسیان، در خریدن کفن‌شان، چانه نمی‌زنند.

• قانون ۱۶۲۷ (۸): در منہاج فردوسیان، جنازه و کفن مُردگان‌شان را با غیر کافور {مثل مشک و گلاب}، خوشبو نمی‌کنند.

✓ تشییع:

• قانون ۱۶۲۸ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در تشییع جنازه شرکت نمی‌کنند.

✓ دفن:

• قانون ۱۶۲۸ (۸): در منہاج فردوسیان، مرده را یکبارہ در قبر، وارد نمی‌کنند.

• قانون ۱۶۲۹ (۸): در منہاج فردوسیان، برای تلقین ☉ دادن مرده، با کفش، عمامه، کلاه و رداء ☉ وارد قبر نمی‌شوند.

• قانون ۱۶۳۰ (۸): در منہاج فردوسیان، غیر از خاک قبر، خاک دیگری در قبر مُرده نمی‌ریزند.

• قانون ۱۶۳۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در وقت دفن کردن فرزندشان، در قبرش داخل نمی‌شوند.

✓ مزارات:

• قانون ۱۶۳۲ (۸): در منہاج فردوسیان، بر قبر مردگان، مقبره نمی‌سازند.

✓ امور اجتماعی (۸):

✓ سلام:

• قانون ۱۶۳۳ (۸): در منہاج فردوسیان، بر شراب‌خوار، سلام نمی‌کنند.

• قانون ۱۶۳۴ (۸): در منہاج فردوسیان، بر شطرنج‌باز، سلام نمی‌کنند.

- قانون ۱۶۳۵ (۸): در منہاج فردوسیان، بر مجوسی، یهودی و مسیحی، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۳۶ (۸): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به زنان {جوان} سلام نمی‌کنند.

✓ آداب معاشرت:

- قانون ۱۶۳۷ (۸): در منہاج فردوسیان، از مؤمنین و مؤمنات با القاب زشت و ناپسند، یاد نمی‌کنند. (تَنَابُرٌ بِالْأَلْقَابِ)
- قانون ۱۶۳۸ (۸): در منہاج فردوسیان، دربان و حاجب، {جهت فخر فروشی}، نمی‌گیرند.
- قانون ۱۶۳۹ (۸): در منہاج فردوسیان، آنچه در مجالس خصوصی از برادران {و خواهران} ایمانی خود می‌بینند و می‌شنوند را {چون امانت است}، بدون اجازه‌ی او بازگو نمی‌کنند [مگر این که از خوبی‌ها و فضیلت‌های او باشد].
- قانون ۱۶۴۰ (۸): در منہاج فردوسیان، احسان و اکرام دیگران درباره‌ی خودشان را رد نمی‌کنند. (رَدُّ احْسَانٍ)
- قانون ۱۶۴۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در جمع، با یکدیگر نجوا، نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۴۲ (۸): در منہاج فردوسیان، کار خیری را که ضررش برای خودشان بیشتر از نفعش برای غیر است*، انجام نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۴۳ (۸): در منہاج فردوسیان، کسانی که خود را در معرض بدگمانی و تهمت قرار می‌دهند، افرادی که به آنها بدگمان شده و تهمت زده‌اند را سرزنش نمی‌کنند.

✓ رفاقت:

- قانون ۱۶۴۴ (۸): در منہاج فردوسیان، به دوستانشان به طور کامل، اعتماد نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۴۵ (۸): در منہاج فردوسیان، با افرادی که دوستی با آنان، موجب بدگمانی مؤمنین و تهمت دیگران درباره‌ی شان می‌گردد، دوستی نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۴۶ (۸): در منہاج فردوسیان، برادران ایمانی خود را در مشکلات، تنها نمی‌گذارند.
- قانون ۱۶۴۷ (۸): در منہاج فردوسیان، از برادران ایمانی خود، صورت پنهان نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۴۸ (۸): در منہاج فردوسیان، مؤمنین و مؤمنات {یعنی اصحاب منہاج} را لعنت نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۴۹ (۸): در منہاج فردوسیان، به سخنی سخن‌چینان ❁ و حسودان {در مورد برادران {و خواهران} دینی‌شان گوش نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۵۰ (۸): در منہاج فردوسیان، گرفتاری‌های خود را به غیر اصحاب منہاج فردوسیان نمی‌گویند.

✓ هدیه و بخشش:

- قانون ۱۶۵۱ (۸): در منہاج فردوسیان، در بخشش کردن، زیاده‌روی نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۵۲ (۸): در منہاج فردوسیان، تحفه‌ی عطر را رد نمی‌کنند.

✓ همنشینی:

- قانون ۱۶۵۳ (۸): در منہاج فردوسیان، با عالمان غیر راستین، {که

منهای را از منهای فردوسیان دور می‌کنند { همنشین نمی‌شوند.

● قانون ۱۶۵۴ (۸): در منهای فردوسیان، با مردمان پست، که خیر دنیوی و اخروی ندارند، [مانند: اصحاب موسیقی، دروغ‌گویان، کسانی که باکی ندارند از آنچه بگویند یا درباره‌شان گفته شود، کسانی که احسان کردن خوشحالشان نمی‌کند و بدی کردن ناراحتشان نمی‌سازد و کسانی که بدون داشتنِ اهلیت، ادعای پیشوایی کنند،] همنشین نمی‌شوند.

● قانون ۱۶۵۵ (۸): در منهای فردوسیان، با ثروتمندان {رفاه‌زدگانی که تمام همتشان رسیدن به لذت‌های دنیوی است،} همنشینی نمی‌کنند.

● قانون ۱۶۵۶ (۸): در منهای فردوسیان، با بدعت‌گذاران و اهل معصیت، همنشینی نمی‌کنند.

● قانون ۱۶۵۷ (۸): در منهای فردوسیان، با افراد ترسو، بخیل، حریص و مردمان پست، مشورت نمی‌کنند.

☑ میهمان و میهمانی:

● قانون ۱۶۵۸ (۸): در منهای فردوسیان، آنچه به میهمانشان می‌دهند را کوچک نمی‌شمارند.

● قانون ۱۶۵۹ (۸): در منهای فردوسیان، از میهمان خود، کار نمی‌کشند.

● قانون ۱۶۶۰ (۸): در منهای فردوسیان، میهمان‌ها بدون اجازه‌ی میزبان‌شان و میزبان‌ها بدون اجازه‌ی میهمانشان روزه نمی‌گیرند.

✓ امور اقتصادی (۸):

● قانون ۱۶۶۱ (۸): در منهای فردوسیان، بعد از به دست آوردن مخارج‌شان، به دنبال روزی رفتن را ادامه نمی‌دهند. (اجمال در طلب رزق)

- قانون ۱۶۶۲ (۸): در منهای فردوسیان، [چون موجب محدود شدن روزی می‌شود] اجیر* دیگران نمی‌شوند.
- قانون ۱۶۶۳ (۸): در منهای فردوسیان، وقتی از طرف کسی، مأمور خرید شوند، [اگر بترسند که از سوی خریدار، متهم شوند] از اجناس خودشان، هر چند آنچه خودشان داشته باشند برای خریدار بهتر باشد، به خریدار نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۶۴ (۸): در منهای فردوسیان، برای تجارت، دریانوردی نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۶۵ (۸): در منهای فردوسیان، به استقبال کاروان تجاری {برای این که اجناسشان را به قیمت کمتری بخرند،} نمی‌روند.
- قانون ۱۶۶۶ (۸): در منهای فردوسیان، بعد از قطعی شدن قیمت، کمتر پرداخت نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۶۷ (۸): در منهای فردوسیان، از آدم بد اقبال و کم‌روزی، خرید نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۶۸ (۸): در منهای فردوسیان، با آفت‌زدگان {مانند جذامی*}، پیس* و معتاد* معامله نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۶۹ (۸): در منهای فردوسیان، شغل برده‌فروشی بر نمی‌گزینند.
- قانون ۱۶۷۰ (۸): در منهای فردوسیان، شغلی که برایشان درآمد دارد را بی‌جهت رها نمی‌کنند.
- قانون* (۸): در منهای فردوسیان، در خریدن کفن‌شان، چانه نمی‌زنند.
- قانون* (۸): در منهای فردوسیان، در کرایه‌ی سفر مکه و خریدن قربانی، چانه نمی‌زنند.
- قانون ۱۶۷۱ (۸): در منهای فردوسیان، کسانی که قصد خرید ندارند، در مزایده* شرکت نمی‌کنند.

- قانون ۱۶۷۲ (۸): در منهای فردوسیان، بیش از سه روز، میهمان کسی که از او طلب مالی دارند، نمی‌شوند.
- قانون ۱۶۷۳ (۸): در منهای فردوسیان، خود را در معرض کفالت* و ضمانت* قرار نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۷۴ (۸): در منهای فردوسیان، بر آنچه از مال دنیا از دستشان برود، غمگین نمی‌شود.
- قانون ۱۶۷۵ (۸): در منهای فردوسیان، از مالی که به دستشان برسد، خوشحال نمی‌شود.
- قانون ۱۶۷۶ (۸): در منهای فردوسیان، اموالشان را در اختیار سفیهان* قرار نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۷۷ (۸): در منهای فردوسیان، جنس یا پولی که پیدا کرده‌اند را بر نمی‌دارند.
- قانون ۱۶۷۸ (۸): در منهای فردوسیان، جز برای عروسی، تولد نوزاد، ختنه*، برگشتن از سفر مکه و ساختن {یا خریدن} خانه‌ی جدید، ولیمه* نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۷۹ (۸): در منهای فردوسیان، مرد سائل* را در شب‌هنگام، رد نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۸۰ (۸): در منهای فردوسیان، از کار کردن، {برای کسب روزی حلال با شغل‌های متعارف و قانونی} عار نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۸۱ (۸): در منهای فردوسیان، {هیچ} سائلی* را دست خالی رد نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۸۲ (۸): در منهای فردوسیان، فقر، احتیاج و گرفتاری‌های خود را

- {تا جایی که امکان داشته باشد و بدون جهت} بازگو نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۸۳ (۸): در منهای فردوسیان، از نوکیسه، طلب کمک {مالی و قرض} نمی‌کنند.
 - قانون ۱۶۸۴ (۸): در منهای فردوسیان، به زیاد بودن مال یا ریاست دیگران، غبطه نمی‌خورند.

✓ زکات:

- قانون ۱۶۸۵ (۸): در منهای فردوسیان، در صورت بودن مستحق {در محل خودشان}، زکات را از محلی به محل دیگر منتقل نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۸۶ (۸): در منهای فردوسیان، به مستحق زکات، کمتر از پنج درهم نمی‌دهند.

✓ صدقه:

- قانون ۱۶۸۷ (۸): در منهای فردوسیان، کالایی که صدقه داده‌اند را نمی‌خرند.

✓ امور سیاسی (۸):

- قانون ۱۶۸۸ (۸): در منهای فردوسیان، به زیاد بودن مال یا ریاست دیگران، غبطه نمی‌خورند.
- قانون ۱۶۸۹ (۸): در منهای فردوسیان، در شب اول، وسط و آخر ماه، به قصد بچه‌دار شدن، [که احتمال دارد فرزندشان، دیوانه، صرعی، جذامی، تهی‌دست، یاور ظالمان یا هلاک‌کننده‌ی مردم شود،] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۹۰ (۸): در منهای فردوسیان، به اخبار فاسقین، بدون تحقیق، ترتیب اثر نمی‌دهند.

✓ امور قضایی (۸):

- قانون ۱۶۸۸ (۸): در منهای فردوسیان، به جای خدای متعال {در مورد بهشتی یا جهنمی بودن دیگران، بدون دلیل شرعی و از روی حدس و گمان}، حکم نمی‌دهند. (تألی)
- قانون ۱۶۸۹ (۸): در منهای فردوسیان، برای اجرا نشدن حدی از حدود الهی، [بعد از اثبات در محکمه، چون پذیرفته نمی‌شود،] شفاعت نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۹۰ (۸): در منهای فردوسیان، در اجرای مجازات شلاق بر زن و مرد زناکار، دلسوزی و مهربانی نشان دادن نمی‌دهند.
- قانون ۱۶۹۱ (۸): در منهای فردوسیان، در حال عصبانیت، قضاوت نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۹۲ (۸): در منهای فردوسیان، به خائن اعتماد نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، در مسجد، اجرای حدود الهی {مثل تازیانه زدن، گردن زدن و سنگسار} نمی‌کنند.

✓ امور کشاورزی (۸):

- قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، زیر درختان میوه‌دار، ادرار و مدفوع نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۸): در منهای فردوسیان، در آب جاری {مثل جویبارها} و راکد {مثل حوض و برکه}، ادرار نمی‌کنند.

✓ امور نظامی (۸):

- قانون ۱۶۹۳ (۸): در منهای فردوسیان، در میدان جنگ، مبارز نمی‌طلبند.

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، اسلحه‌ی خود را در مسجد نمی‌آویزند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، سلاح خود را در حرم ﴿﴾، ظاهر نمی‌کنند.

✓ امور حیوانات (۸):

- قانون ۱۶۹۴ (۸): در منہاج فردوسیان، سگ {تزیینی} در خانه نگه‌داری نمی‌کنند.
- قانون ۱۶۹۵ (۸): در منہاج فردوسیان، به صورت حیوانات {سیلی} نمی‌زنند.
- قانون ۱۶۹۶ (۸): در منہاج فردوسیان، حیوانی را بدون دلیل نمی‌کشند.
- قانون ۱۶۹۷ (۸): در منہاج فردوسیان، حیوانات را به جان یکدیگر نمی‌اندازند. (تحریش)
- قانون ۱۶۹۸ (۸): در منہاج فردوسیان، پرستو ﴿﴾ را نمی‌آزارند و نمی‌کشند.
- قانون ۱۶۹۹ (۸): در منہاج فردوسیان، چکاوک ﴿﴾ را نمی‌آزارند، نمی‌کشند و نمی‌خورند.
- قانون ۱۷۰۰ (۸): در منہاج فردوسیان، فاخته ﴿﴾ در منزل نگهداری نمی‌کنند.
- قانون ۱۷۰۱ (۸): در منہاج فردوسیان، هُدهُد ﴿﴾ را نمی‌آزارند و نمی‌کشند.
- قانون ۱۷۰۲ (۸): در منہاج فردوسیان، شترداری و شتربانی نمی‌کنند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در محل نگهداری گوسفندان نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، [چون موجب ذوب شدن گوشت بدن و چربی‌های مفید می‌شود،] زیاد ماهی نمی‌خورند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، گوشت اسب، خر و قاطر نمی‌خورند.

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، از پسمانده‌ی موش نمی‌خورند.
- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، ماهیانی که به دست غیر مسلمان، صید شده‌اند را نمی‌خورند.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۸):

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول، وسط و آخر ماه، به قصد بچه‌دار شدن، [که احتمال دارد فرزندشان، دیوانه، صرعی، جُذامی، تہی‌دست، یاور ظالمان یا هلاک‌کننده‌ی مردم شود،] نزدیکی نمی‌کنند.

✓ ایام هفته:

- قانون ﴿۸﴾: در منہاج فردوسیان، روز دوشنبه را برای آغاز سفر یا امور مهم انتخاب نمی‌کنند.
- قانون ۱۷۰۳ (۸): در منہاج فردوسیان، در روز جمعه، قبل از نماز جمعه، آغاز سفر نمی‌کنند.
- قانون ۱۷۰۴ (۸): در منہاج فردوسیان، در زمانی که امام جمعه خطبه می‌خواند، [و در خطبه‌های نماز فطر و قربان و استسقاء] سخن نمی‌گویند.
- قانون ۱۷۰۵ (۸): در منہاج فردوسیان، در حین خطبه‌های نماز جمعه، نماز نمی‌خوانند.

✓ محرم:

- قانون ۱۷۰۶ (۸): در منہاج فردوسیان، روز عاشورا روزه نمی‌گیرند.

✓ رجب:

✓ شعبان:

☑ ماه رمضان:

- قانون ۱۷۰۷ (۸): در منهای فردوسیان، در ماه رمضان به سفری که لطمه به روزه‌داری‌شان بزند، نمی‌روند.
- قانون ۱۷۰۸ (۸): در منهای فردوسیان، کلمه‌ی «رمضان» را بدون اضافه‌ی «ماه» نمی‌گویند.
- قانون ☸ (۸): در منهای فردوسیان، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، مَضْمَـضَه ❁ نمی‌کنند.
- قانون ☸ (۸): در منهای فردوسیان، در حال روزه‌ی ماه رمضان و سایر روزه‌های واجب، استنشاق ❁ نمی‌کنند.

☑ سوال:

- قانون ۱۷۰۹ (۸): در منهای فردوسیان، تا سه روز بعد از عید فطر، روزه نمی‌گیرند.

☑ ذی‌قعدة: ☒

☑ ذی‌حجه: ☒

✓ جهت آمرزش گناهان (۸):

✓ جهت برآمدن حاجات (۸):

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۸):

- قانون ☸ (۸): در منهای فردوسیان، [برای گرفتار نشدن به قرض و فقر،] ایستاده‌شان نمی‌زنند.

قوانین عملی طبقه‌ی نهم

دستور العمل:

این قوانین، به گونه‌ای است که انجام دادن آن‌ها، اندک نقش مثبتی در رسیدن به کمال و سعادت دارد. پس هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید با توان جسمی و روحی شما مناسب است و فرصت و نشاط انجام دادنش را دارید، در جدول محاسبه، یادداشت کنید و تا زمانی که شور و شوق انجامش را دارید، انجام دهید. در هر مرحله که احساس کردید اشتیاق لازم را به هر دلیل ندارید، از ادامه‌ی عمل دست بکشید ولی منتظر فراهم شدن حال و فرصت باشید تا دوباره انجام دادن را از سر بگیرید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۹):

☑ استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام):

- قانون ۱۷۱۰ (۹): در منهای فردوسیان، با وضو به زیارت قبور استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام) می‌روند.
- قانون ۱۷۱۱ (۹): در منهای فردوسیان، برای زیارت قبور استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام) خود را معطر می‌کنند.
- قانون ۱۷۱۲ (۹): در منهای فردوسیان، برای زیارت قبور استادان منهای فردوسیان (علیهم‌السلام) لباس‌های تمیز می‌پوشند.

- قانون ۱۷۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، مرقد مطهر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) را با عبارات مخصوص * زیارت می‌کنند.
- قانون ۱۷۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، برای وداع * با قبر مطهر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، غسل می‌کنند.
- قانون ۱۷۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت وداع * با قبر مطهر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) بر درگاه می‌ایستند و شهادتین * می‌گویند.
- قانون ۱۷۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در حالی که سر به زیر افکنده‌اند، به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) می‌روند.
- قانون ۱۷۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به بارگاه‌ها برای زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) سی مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند، سپس اندکی حرکت می‌کنند و باز سی مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند، سپس اندکی حرکت می‌کنند و وقتی به نزدیک قبر مطهر رسیدند، چهل مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند.
- قانون ۱۷۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رفتن به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)، بسیار صلوات می‌فرستند.
- قانون ۱۷۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به نیابت از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) و خصوصاً حضرت صدیقه‌ی طاهره (سلام الله علیها) خیرات می‌دهند.
- قانون ۱۷۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) را با کیفیت خاصی * زیارت می‌کنند.

- قانون ۱۷۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن زیارت اربعین حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) در روز اربعین، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۷۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، اصحاب منہاج، یکدیگر را در عزای حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) با جملات مخصوصی * تعزیت * می‌دهند.
- قانون ۱۷۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، تلاش در راه برآوردن نیازمندی‌ها {ی مهم} را در روز عاشورا، ترک می‌کنند.
- قانون ۱۷۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در ظهر عاشورا، به جای غذاهای لذیذ، از غذاهای ساده مانند ماست استفاده می‌کنند.
- قانون ۱۷۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت خوردن تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) برای استشفاء *، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از غسل کردن برای زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به گریاندن مؤمنین و مؤمنات در مصائب و عزای حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) اهمیت می‌دهند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) را در اول و پانزدهم ماه رجب، زیارت می‌کنند.
- قانون ۱۷۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) را با لقب «قائم» یاد می‌کنند، از جای برخاسته و دست بر سر می‌نهند.

- قانون ۱۷۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هرگاه از چیزی یا کسی [مانند سلطان ظالم] بترسند، قبل از خارج شدن از منزل، مقداری تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) به همراه خود بر می‌دارند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) را در {ابتدای ورود به کربلای معلا با همان} حالت غبارآلودگی، گرسنگی و تشنگی زیارت می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، ثواب تلاوت قرآن را به روح مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) هدیه می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن مجتبی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام سجاد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام باقر (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام صادق (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

- (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام کاظم (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام رضا (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام جواد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام هادی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن عسکری (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام زمان (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز هدیه به معصومین (علیهم‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر ماه، [برای این که گرفتار نفاق نشوند و از شیعیان امیر المؤمنین (علیه‌السلام) باشند،] سوره‌ی انفال و برائت را می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید همنشین بودن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و همسرانشان در روز قیامت،] بسیار سوره‌ی احزاب می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که آتش جهنم را نبینند و

غرّشش را نشنوند و همراه استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند،] به خواندن سوره‌ی جائیه اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر روز یا هر شب [به امید این که در دنیا و آخرت از زیارت‌کنندگان استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند،] سوره‌ی حُجرات می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز قیامت از گناہانشان بازخواست نشوند و همنشین استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و اهل بیتشان (علیهم‌السلام) در بهشت باشند،] به بسیار خواندن سوره‌ی معارج، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که هم‌درجه‌ی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند و هیچ‌گونه بدبختی در زندگی دنیا نبینند،] سوره‌ی مدّثر را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که روز قیامت همراه با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) محشور شوند و در بهترین صورت و با چهره‌ای شاد و خندان از قبر برانگیخته شده و بر صراط و میزان بگذرند،] بر خواندن سوره‌ی قیامت، مداومت می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای این که خدای تعالی بینشان و بین استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) آشنایی برقرار سازد،] به خواندن سوره‌ی مرسلات اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای همنشین بودن با حضرت اباعبداللہ الحسین (علیه‌السلام) در بهشت،] سوره‌ی فجر را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، [به امید این که ثواب شمشیر زدن در رکاب استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) را داشته باشند،] هر روز و هر شب، سوره‌ی علق می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، [به امید این که همراه امیر المؤمنین (علیه‌السلام) محشور شوند و از رفقای آن حضرت باشند،] بر خواندن سوره‌ی عادیات، مداومت می‌کنند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، [به امید نوشیدن از حوض کوثر در روز قیامت و هم‌سخن شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در اصل طوبی،] سوره‌ی کوثر را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، [برای آمرزش گناهان، محو شدن خطایا، دوام سرور، استجاب دعا، رسیدن به آرزوها، زیاد شدن روزی، پیروز شدن بر دشمنان و رفیق استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در بهشت برین بودن،] صبح و شام، سه مرتبه، صلوات مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت خارج شدن از گناهان، گرفتن ثواب آزاد کردن دوپست برده، برائت یافتن از نفاق و همنشین شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و حضرت ابراهیم (علیه‌السلام)] در شب سیزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [جهت دیدن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در عالم خواب] در شب بیستم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، به زیارت مرقد مطهر امیرالمؤمنین

(علیه‌السلام) در روز غدیر [که نقش بسیار خوبی در رسیدن به کمال و سعادت دارد،] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت نوشیدن آب، از تشنگی حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) یاد می‌کنند و بر قاتلان آن حضرت، لعنت می‌فرستند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از سفر زیارتی به کربلای معلا، سه روز روزه می‌گیرند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید درک دولت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) و یاور آن حضرت بودن،] سوره‌ی بنی‌اسرائیل (اسراء) می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید این که نامہی اعمالشان به دست راستشان داده شود، در مورد محتوایش محاسبه نشوند و از رفقای استاد اعظم و اهل بیت معظم‌شان (علیہم‌السلام) باشند،] سوره‌ی سجده می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به تک تک استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) در قنوت نماز جمعه، درود می‌فرستند.

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

• قانون ۱۷۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از باطل شدن هر وضو، دوباره وضو می‌گیرند و سپس دو رکعت نماز می‌خوانند و دعا می‌کنند.

• قانون ۱۷۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شستن صورت در وضو، چشمان‌شان را باز، نگه می‌دارند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای نماز عشاء، {اگر با فاصله از نماز

- مغرب و در اول وقت خودش خوانده شود، { وضوی جدید می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، با وضو به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) می‌روند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای داخل کردن جنازه در قبر، وضو می‌گیرند.
 - قانون ۱۷۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از توبه از گناہان، غسل توبه می‌کنند.
 - قانون ۱۷۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال غسل جنابت، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۱۷۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال غسل جمعہ، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای وداع ﴿﴾ با قبر مطہر استاد اعظم (صلی‌اللہ علیہ وآلہ وسلم)، غسل می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز عید غدیر، غسل می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز نوروز، غسل می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از کشتن مارمولک، غسل می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از سفر، غسل کرده و در حال غسل، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اگر عمداً به دیدن بر دار کشیده رفته باشند، غسل می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای داخل شدن در کعبه‌ی معظّمہ،

غسل می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، با طهارت، در عرفات، وقوف (توقف) می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، غسل می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، غسل می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای خارج شدن از گناهان، مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند] در اول، وسط و آخر ماه رجب، غسل می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال انجام دادن غسل جمعه، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از انجام دادن غسل جمعه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، غسل جمعه را نزدیک ظهر انجام می‌دهند.

☑ نماز:

• قانون ۱۷۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در نمازهای واجب یا نافله‌های شبانه‌روزشان [حد اقل یک بار] سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۱۷۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، برای نماز خواندن، زیباترین لباسشان را می‌پوشند.

• قانون ۱۷۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از قرائت سوره‌ی حمد در نماز،

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» می‌گویند.

• قانون ۱۷۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، نمازهای یومیہ را در پنج وعده می‌خوانند.

• قانون ۱۷۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال نماز، قدم‌هایشان را با فاصله‌ی کمتر از یک وجب، [و بدون این که به یکدیگر بچسبانند] قرار می‌دهند.

• قانون ۱۷۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال نماز، شانه‌هایشان را فروافتاده نگه می‌دارند.

• قانون ۱۷۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال قرائت حمد و سوره در نماز، کف دست‌هایشان را روی ران‌ها قرار می‌دهند.

• قانون ۱۷۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت برخاستن در نماز، بر پنجه‌ی باز دست، تکیه می‌کنند.

• قانون ۱۷۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تشهد وسط نماز {در رکعت دوم} و قبل از برخاستن، هفت بار «سُبْحَانَ اللَّهِ» می‌گویند.

• قانون ۱۷۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، بین نافله‌ی صبح و نماز صبح، سوره‌ها و اذکار مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۷۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهایشان، بنی امیہ را لعن می‌کنند.

• قانون ۱۷۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر شبانه‌روز، هزار رکعت نماز می‌خوانند.

• قانون ۱۷۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر هفته، پانصد رکعت نماز می‌خوانند.

- قانون ۱۷۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت نماز، عمامه بر سر می‌گذارند.
- قانون ۱۷۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حالی که {در زیر لباس بلند خود} شلوار پوشیده‌اند، نماز می‌خوانند.
- قانون ۱۷۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ترس، با لباس خشن ❁ نماز می‌خوانند.
- قانون ۱۷۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگامی که از سهو کردن در نماز می‌ترسند، نماز را مختصر می‌خوانند.
- قانون ۱۷۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، مسافران بعد از هر نمازی که شکسته می‌خوانند، سی مرتبه تسبیحات اربعه ❁ می‌گویند.
- قانون ۱۷۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، نمازهایی را که در موقع خوردن «سیر» بجا آورده‌اند، بعد از زایل شدن بوی سیر، اعاده می‌کنند.
- قانون ۱۷۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، برای نماز عشاء، {اگر با فاصله از نماز مغرب و در اول وقت خودش خوانده شود،} وضوی جدید می‌گیرند.
- قانون ۱۷۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به قرائت یک‌صد آیه در حال نماز {مستحبی} [که ثواب شب‌زنده‌داری دارد،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۷۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در نماز صبح، سوره‌هایی طولانی‌تر از آنچه در سایر نمازها می‌خوانند را می‌خوانند.
- قانون ۱۷۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز صبح روز دوشنبه، [برای در امان ماندن از شرّ این روز،] سوره‌ی دهر می‌خوانند.
- قانون ۱۷۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز صبح روز پنجشنبه، [به امید این که در آخرت با حورالعین ازدواج کنند و برای در امان

- ماندن از شرّ این روز، [سوره‌ی دهر می‌خوانند.
- قانون ۱۷۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت دوم نماز صبح روزهای دوشنبه و پنجشنبه، سوره‌ی غاشیہ می‌خوانند.
 - قانون ۱۷۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال خواندن تشهد، دو زانو (بر ران چپ) نشسته، روی پای چپ را بر زمین نهاده و روی پای راست را بر کف پای چپ می‌گذارند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای قضا و اعاده‌ی نمازهای یومیہ، اذان و اقامہ می‌گویند.
 - قانون ۱۷۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در خانہ‌ی حضرت فاطمہ (سلام‌اللہ علیہا)، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای در امان ماندن از شرّ روز دوشنبہ، در نماز صبحش سوره‌ی انسان (دہر) می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب عید فطر، [به امید این کہ بتوانند فردای قیامت، تمام خانوادہ‌شان را شفاعت کنند،] شش رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید فطر، چهار رکعت نماز [کہ ثواب بسیار زیادی دارد را] به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در دہہ‌ی اول ذی‌حجہ، [به امید شریک بودن در ثواب حاجیان] بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت نماز «وَوَاعِدْنَا» * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز عرفہ، [به امید گرفتن ثواب حاجیانی کہ در عرفات هستند و برای آمرزیدہ شدن گناہانشان،] دو رکعت

- نماز در زیر آسمان، خوانده و به گناہانشان اعتراف می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز بیست و چهارم ذی‌حجہ (روز مُبَاهَلہ ﴿۱﴾)، نزدیک ظہر، [به جهت شکرگزاری بر نعمت هدایت و برآمدن حاجات]، نماز مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون قبل از ازدواج {وقتی تصمیم به ازدواج می‌گیرند}، دو رکعت نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال نماز، پاهایشان را به هم می‌چسبانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال نماز، بازوهایشان را به سینه نزدیک می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در وقت برخاستن در نماز، دست‌هایشان را قبل از زانوهایشان از زمین برمی‌دارند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شهر مگہ، هفتاد رکعت نماز مخصوص * [برای روزی شدن شہادت] می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز در کنار مقام حضرت ابراہیم (علیہ‌السلام) اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب قدر، نماز هفت «قُلْ هُوَ اللَّهُ» * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعہ، سورہی جمعہ و در رکعت اول نماز عشاء شب جمعہ، سورہی اعلی می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعہ،

- سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم آن، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی اعلی می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز جمعه [به امید بهشتی شدن، یافتن اجازہ‌ی شفاعت در خانواده‌شان، ایمن شدن از فشار قبر و ترس‌های روز قیامت،] در فاصلہ‌ی طلوع آفتاب تا اذان ظهر، چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، بعد از حمد، سوره‌های مُلک و سجده] می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز جمعه [برای این که هیچوقت فقر و دیوانگی و بلا به آنها نرسد] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های ابراهیم و جُجر] می‌خوانند.

✓ رکوع:

- قانون ۱۷۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی به رکوع می‌روند، اول دست راست را بر زانوی راست و سپس دست چپ را بر زانوی چپ می‌گذارند.
- قانون ۱۷۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رکوع، کف دست [نه سر انگشتان] را بر سر زانو می‌گذارند.
- قانون ۱۷۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رکوع، با تمام کف دست و انگشتان باز شده، ہمہ‌ی برآمدگی زانو را می‌گیرند.
- قانون ۱۷۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در حال رکوع، کمرشان را راست کرده و گردن‌شان را می‌کشند.

- قانون ۱۷۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رکوع، به بین قدم‌هایشان نگاه می‌کنند.
- قانون ۱۷۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از رفتن به رکوع، تکبیر* می‌گویند.
- قانون ۱۷۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، ذکر رکوع {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ} را سه یا هفت بار تکرار می‌کنند.
- قانون ۱۷۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در حال رکوع، بین قدم‌هایشان به اندازه‌ی یک وجب، فاصله می‌اندازند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال رکوع، دست‌هایشان را بالاتر از زانو می‌گذارند.

✓ سجده:

- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی آیات سجده، دعای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۱۷۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال سجده، دست‌ها را موازی شانه‌ها بر زمین می‌گذارند.
- قانون ۱۷۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی نمازها، اذکار خاص* می‌خوانند.
- قانون ۱۷۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال سجده، تمام پیشانی را بر خاک {یا مَهر و چیزهایی که سجده بر آنها جایز است} می‌گذارند.
- قانون ۱۷۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، برای رفتن به سجده، دست‌ها را بالا آورده و تکبیر* می‌گویند.
- قانون ۱۷۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت سجده، کف دست‌ها را بر

خاک { نه بر فرش و مانند آن } می‌گذارند.

• قانون ۱۷۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در بین سجده‌ی اول و دوم نمازها، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۷۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، سجده‌ی شکر نماز مغرب را بلافاصله بعد از نماز، به جا می‌آورند و دعا کردن در آن را [چون مستجاب می‌شود،] مغتنم می‌شمارند.

• قانون ۱۷۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در آخرین سجده‌ی نافله‌ی نماز مغرب، [بخصوص در شب جمعه] دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۷۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [چون باعث ریزش گناہان می‌شود،] بسیار سجده می‌کنند.

• قانون ۱۷۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال سجده، انگشتانشان را {رو به قبله} به هم می‌چسبانند.

• قانون ۱۷۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، ذکر سجده {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ} را سه یا هفت مرتبه تکرار می‌کنند.

• قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیات وقتی می‌خواهند در حال نماز از حالت ایستاده به سجده بروند، نخست می‌نشینند و سپس به سجده می‌روند.

• قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیات وقتی می‌خواهند در حال نماز از حالت ایستاده به سجده بروند، زانوها را قبل از دست‌ها به زمین می‌گذارند.

• قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در سجده‌ی نماز، ساعدهایشان ﴿﴾ را بر زمین می‌گذارند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به سجده کردن در مگه‌ی مکرمه، اهمیت می‌دهند.

✓ تعقیبات:

• قانون ۱۷۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح، [برای این که گناہان آن روزشان آمرزیده شود،] هفتاد مرتبه استغفار ﴿۹﴾ می‌کنند.

• قانون ۱۷۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء، تعقیبات خاص ﴿۹﴾ می‌خوانند.

• قانون ۱۷۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر در تسبیح حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) شک کنند، دوباره از ابتدای همان ذکر که در آن شک کرده‌اند، { می‌گویند.

• قانون ۱۷۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان،] بعد از نمازهای واجب، سوره‌ی حمد می‌خوانند.

• قانون ۱۷۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان،] بعد از نمازهای واجب، آیه‌ی شہادت ﴿۹﴾ می‌خوانند.

• قانون ۱۷۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان،] بعد از نمازهای واجب، آیه‌ی مُلک ﴿۹﴾ می‌خوانند.

• قانون ۱۷۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب [برای شکرگزاری از خدای تعالی در تقویت اسلام] تکبیر خاص ﴿۹﴾ می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از [اذان یا نماز] صبح، یک‌صد مرتبه صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بلافاصله بعد از نماز صبح و مغرب

[برای برآمدن حاجات]، آیه‌ی صلوات ﴿﴾ را خوانده و صلوات می‌فرستند.

☑ نافلة:

- قانون ۱۷۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نافله‌ی صبح، به پهلوی راست می‌خوابند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر نتوانند بعد از نافله‌ی صبح، به پهلوی راست بخوابند و دعای مخصوص بخوانند، دعایش را در سجده می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در نافله‌ی ظهر، سوره‌ها و آیه‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نافله‌ی نماز مغرب، سوره‌ی کافرون و در رکعت دومش، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به نافله خواندن در فاصله‌ی نماز مغرب تا نماز عشاء [که ساعت غفلت است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، در آخرین سجده‌ی نافله‌ی نماز مغرب، [بخصوص در شب جمعه] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر رکعت نماز نافله، سوره‌های توحید، قدر و آیه‌الکرسی ﴿﴾ می‌خوانند.
- قانون ۱۷۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، تا زمانی که نماز واجب فوت شده دارند، نافله نمی‌خوانند، بلکه اول، نمازهای واجب فوت شده را قضا می‌کنند.

☑ نمازهای خاص:

- قانون ۱۷۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) * اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۷۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۷۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن مجتبی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام سجاد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام باقر (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام صادق (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام کاظم (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام رضا (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام جواد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام هادی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن عسکری (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۸۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام زمان (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز هدیه به معصومین (علیہم‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [در غیر شهر مگه،] نماز باران را در بیابان می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شهر مگه، نماز باران را در مسجد الحرام می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز «شصت قل هو الله» * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب، نماز توصیه شده * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در فاصله‌ی نماز مغرب تا نماز عشاء، [برای برآمدن حاجات]، نماز غُفیله * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شُکر * در وقت رسیدن نعمت جدید، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول محرم الحرام [برای در امان ماندن از فتنه‌های آن سال]، یکصد رکعت نماز می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، شب اول ماه قمری، [برای در امان بودن از هر ترس و درد]، نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول محرم الحرام، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، چهار رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، یکصد رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز عاشورا، چهار رکعت نماز، با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب شنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز شنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب یکشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز یکشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب دوشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز دوشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز سه شنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز سه شنبه * اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۸۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب چهارشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز چهارشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب پنجشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نمازهای روز پنجشنبه * اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب عید فطر، ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، برای پیدا شدن گمشده، نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، هر مقدار از تسبیحات نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) که یادشان رفته باشد را در هر قسمتی که یادشان بیاید جبران می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیش رو] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌های کافرون و توحید] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب [جهت ایمن شدن از عذاب قبر و عبور سریع و بدون حساب بر صراط]، بعد از نماز مغرب، بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک سوره‌ی

توحید [می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب، بعد از نماز عشاء [برای آمرزش گناهان]، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شہدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز اول رجب، چهار رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیش رو] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، سوره‌ی حمد و کافرون] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سوم ماه رجب، [به امید این که قصری در بہشت برایشان بنا شود،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی نصر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز سوم ماه رجب، [برای درک پاداشی بسیار زیاد] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، آیات ۱۶۳ تا ۱۶۵ سوره‌ی بقرہ] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهارم ماه رجب، [به امید این که تا روز قیامت برایشان ثواب نوشته شود،] صد رکعت نماز [در رکعت اول، سوره‌های حمد و فلق و در رکعت دوم، سوره‌های حمد و ناس] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پنجم ماه رجب، [به امید

رسیدن به ثواب چهل پیامبر، [شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز] در هر رکعت بعد از حمد، بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید [می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب ششم ماه رجب، [به امید دوستِ حقیقی خدا شدن،] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، هفت مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱۰﴾] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هفتم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب روزی ماه رمضان] چهار رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس و بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هشتم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب شاکرین و صابریں] بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبه سوره‌های کافرون، توحید، فلق و ناس] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب نهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهانشان] دو رکعت نماز [در هر رکعت یک حمد و پنج مرتبه سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دهم ماه رجب، [به امید قصری در بهشت،] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز بعد از نماز مغرب [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، دوازده مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱۰﴾] می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوازدهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثواب کسانی که امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه دو آیه‌ی آخر سوره‌ی بقره] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] ده رکعت نماز [در رکعت اول، حمد و سوره‌ی عادیات و در رکعت دوم، حمد و سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک سوره‌ی توحید و آیه‌ی آخر سوره‌ی کہف] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثواب هفتاد شهید] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه رجب، نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثواب روزی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شهادی بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب شانزدهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثواب هفتاد شهید] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هفدهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثواب هفتاد شهید] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت

بعد از حمد، یازده سوره‌ی توحید [می‌خوانند].

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هجدهم ماه رجب، [برای آمرزیده شدن] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید و ده مرتبه سوره‌ی فلق و ده مرتبه سوره‌ی ناس] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب نوزدهم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب حضرت موسی (علیه‌السلام)] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و پانزده مرتبه آیة‌الکرسی ﴿۱﴾ و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیستم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب حضرت ابراهیم، موسی و عیسی (علیہم‌السلام) و ایمن شدن از شر جن و انس] دو رکعت نماز [در هر رکعت یک حمد و پنج مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماه رجب، [برای ایمن ماندن از گناه به مدت یک سال،] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و ده سوره‌ی کوثر و ده سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و دوم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب هفتاد پیامبر و در خواب دیدن جایگاهشان در بهشت،] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و هفت مرتبه سوره‌ی کافرون و بعد از سلام، ده صلوات و ده مرتبه استغفار ﴿۱﴾] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رجب، [برای بالا رفتن درجه‌شان در بهشت] دو رکعت نماز [در هر رکعت یک حمد و پنج مرتبه سوره‌ی ضحی] می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و چهارم ماه رجب، [برای درک حسنات و محو سیئات] چهل رکعت نماز {بیست دو رکعتی} [در هر رکعت یک حمد و یک سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و پنجم ماه رجب، [برای محافظت خودشان از انواع بلایا] بین نماز مغرب و عشاء، بیست رکعت [ده دو رکعتی] نماز [در هر رکعت، حمد و دو آیه‌ی آخر سوره‌ی بقره] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و ششم ماه رجب، [برای درک مصافحه‌ی ﴿ملائکہ﴾] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و چهل مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب عبادت ملائکہ] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی اعلی و ده مرتبه سوره‌ی قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هشتم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب عبادت ملائکہ] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی اعلی و ده مرتبه سوره‌ی قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و نهم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب عبادت ملائکہ] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی اعلی و ده مرتبه سوره‌ی قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.

● **قانون ۹**: در منهج فردوسیان، در شب سی‌ام ماه رجب، [به امید دریافت هفت شهر در بهشت فردوس] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و یازده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● **قانون ۱۰** (۹): در منهج فردوسیان، در روز آخر ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شهدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

● **قانون ۱۱** (۹): در منهج فردوسیان، [برای این که جایگاه‌شان در بهشت را ببینند] یک روز از ماه رجب را روزه گرفته و چهار رکعت نماز [در رکعت اول، بعد از حمد، صد مرتبه آیه‌الکرسی] و در رکعت دوم، بعد از حمد، دویست مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● **قانون ۱۲** (۹): در منهج فردوسیان، بین نماز ظهر و عصر روز جمعه از ماه رجب، [برای این که تا آخر عمر، هر روز برایشان هزار حسنه نوشته شود و خدای تعالی به هر آیه‌ای که {در این نماز} می‌خوانند، شهری در بهشت از یاقوت سرخ؛ و به هر حرفی، قصری در بهشت از دُر سفید عطایشان کند و از حورالعین به همسری‌شان در آورد و از آنان راضی شود و از عابدان نوشته شوند و عاقبت‌شان به خوشبختی و آمرزش ختم گردد و خدای تعالی به هر رکعتی که خوانده‌اند، برایشان پنجاه هزار نماز بنویسد و هزار تاج {از تاج‌های بهشت} به آنان بدهد و در بهشت، با صدیقین همنشین باشند و از دنیا بیرون روند تا جایگاه‌شان در بهشت را ببینند] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، هفت مرتبه آیه‌الکرسی] و پنج مرتبه سوره‌ی توحید، بعد از نماز ده مرتبه «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ؛ از خدایی که خدایی جز او نیست، طلب بخشش می‌کنم و از او بازگشت می‌خواهم» [

می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب [برای آمرزش گناہان]، دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یس، مُلک و توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب [برای آمرزش گناہان]، چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یس، مُلک و توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب [برای آمرزش گناہان]، شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یس، مُلک و توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب (شب مبعث)، دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، چهار مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس؛ بعد از نماز، چهار مرتبه تسبیحات اربعه ﴿﴾ و حوقله ﴿﴾] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در [وقت بلند شدن آفتاب] روز پانزدهم رجب، [برای آمرزش گناہان‌شان، مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند] پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک بار سوره‌های توحید، فلق و ناس] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، نمازی با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب، دوازده رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در [هر کدام از] روزهای اول، وسط و آخر ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثوابِ شہدای بدر] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم شعبان، چهار رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که قصرهای بسیار در بہشت داشته باشند] در شب شانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب ہفدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دوازده رکعت نماز مخصوص * [به امید این کہ از ثواب شہداء بهره‌مند باشند] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دو رکعت نماز مخصوص * [برای در امان ماندن از شرّ ابلیس و گرفتنِ ثواب صدیقین] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص * [جهت دفع شرّ اهل آسمان‌ها و زمین] در شب اول ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن پنجاه رکعت نماز مخصوص * [برای محافظت از گناه تا سال آینده]، در شب دوم ماه شعبان،

اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گشوده شدن درهای بهشت] در شب سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهل رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب هزار سال عبادت برای هر رکعت] در شب چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت بر آمدن حوائج دنیوی و اخروی و داشتن شهرهایی در بهشت] در شب پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید این که با سعادت، قبض روح شوند،] در شب ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت استجاب دعا] در شب هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید حرام شدن بدن بر آتش جهنم] در شب نهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب‌های بسیارش] در شب دهم ماه شعبان،

اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [که فقط افراد دارای ایمان کامل می‌خوانند و به امید این که به هر رکعتی باغی در بهشت نصیبشان شود] در شب یازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دوازده رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب دوازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت خارج شدن از گناهان، گرفتنِ ثواب آزاد کردن دویست برده، برائت یافتن از نفاق و همنشین شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و حضرت ابراهیم (علیه‌السلام)] در شب سیزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتنِ ثواب مُصلحین] در شب چهاردهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [برای استجاب دعا] در شب پانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض (شب‌های سیزدهم

- تا پانزدهم) ماه شعبان، نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای برآورده شدن حوائج]، بعد از نماز عشا‌ی شب پانزدهم شعبان، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم شعبان، چهار رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که قصرهای بسیار در بهشت داشته باشند] در شب شانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هفدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [برای بر آمدن حاجات] در شب هجدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش] در شب نوزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [جهت دیدن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در عالم خواب] در شب بیستم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [جهت گرفتن ثواب‌های بسیار] در شب بیست و یکم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که نامشان در آسمان‌ها به صدیق ثبت شود و در روز قیامت در

پوشش الهی باشند] در شب بیست و دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن سی رکعت نماز مخصوص* [برای این که غلّ و غش از دلشان برکنده شود] در شب بیست و سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص* [جهت آزادی از آتش جهنم] در شب بیست و چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص* [جهت گرفتن ثواب آمرین به معروف و ناهین از منکر] در شب بیست و پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص* [جهت عافیت ﴿۱۰﴾ یافتن از آفات دنیوی و اخروی و نور داشتن در روز قیامت] در شب بیست و ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص* [به امید گرفتن ثواب‌های بسیارش] در شب بیست و هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص* [به امید این که با چهره‌ی نورانی برانگیخته شده و هول‌های روز قیامت از آنان دفع گردد] در شب بیست و هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص* [به امید گرفتن ثواب مجاهدین] در شب بیست و نهم ماه شعبان، اهمیت

می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتنِ ثواب‌های بسیار] در شب سی‌ام ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب قدر، نماز هفت «قُلْ هُوَ اللَّهُ» * می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه رمضان، نماز مخصوص * می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هر شبانه‌روز از ماه رمضان، هزار رکعت نماز می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، [برای رستگار شدن و رسیدن به ثواب صدیقین و شهدا] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز اول ماه رمضان [برای برطرف شدن هر ناگواری در سال پیش رو و در امان خدا بودن تا سال آینده]، دو رکعت نماز [در رکعت اول، سوره‌ی حمد و سوره‌ی فتح و در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوم ماه رمضان، [برای آمرزش گناهان، وسعت روزی و ایمن بودن از بدی‌های یک سال] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سوم ماه رمضان، [برای رها

شدن از آتش جهنم و باز شدن درهای آسمان به روی قلبشان] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهارم ماه رمضان، [برای این که عملشان همراه با عمل هفت پیامبر مُرسل، بالا رود،] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پنجم ماه رمضان، [برای همراه شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در ورود به بهشت] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از {آخرین} نماز، صد مرتبه صلوات] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب ششم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب شب قدر] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و یک مرتبه سوره‌ی مُلک] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هفتم ماه رمضان، [برای به دست آوردن دو قصر در جنات عدن و در امان بودن تا ماه رمضان بعدی،] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سیزده مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هشتم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای هشتگانه‌ی بهشت به روی‌شان] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید و ده مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب نهم ماه رمضان، [برای این که

عملشان مانند عمل صدیقین و شهدا و صالحین بالا رود، [قبل از نماز مغرب، شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و هفت مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۹﴾ و پنجاه صلوات] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دهم ماه رمضان، [برای گشایش روزی و رستگار شدن] بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رمضان، [برای ایمن ماندن از آلوده شدن به گناه در روزش] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی کوثر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوازدهم ماه رمضان، [برای به دست آوردن ثواب شکرگزاران] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رمضان، [برای این که از صراط، مانند برق جهنده عبور کنند،] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رمضان، [برای آسان شدن سکرات مرگ و سؤالات منکر و نکیر در شب اول قبر،] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی زلزله] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، [برای آمرزش گناهان بسیار و گرفتن ثواب‌های عظیم] چهار رکعت (دو دو رکعتی)

نماز [در هر رکعت از دو رکعتی اول، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و در هر رکعت از دو رکعتی دوم، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب شانزدهم ماه رمضان، [برای این که سیراب از قبر برانگیخته شوند و بی حساب وارد بهشت گردند،] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و دوازده مرتبه سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هفدهم ماه رمضان، [به امید گرفتنِ ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد در رکاب استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)] دو رکعت نماز [در رکعت اول، یک حمد و هر سوره که بخواهند و در رکعت دوم، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و صد مرتبه «لا اله الا الله»] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب هجدهم ماه رمضان، [برای درک رضایت خداوند در وقت مُردن] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی کوثر] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب نوزدهم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب صد حج و صد عمره و قبولی سایر اعمال] پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی زلزله] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیستم ماه رمضان، [برای آرمزش گناهان] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماه رمضان،

[برای باز شدن درهای آسمان و استجابت دعا] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و دوم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای هشتگانه‌ی بهشت به روی‌شان] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای آسمان و استجابت دعا] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و چهارم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب یک حج و عمره] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و پنجم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب عبادت کنندگان] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و ششم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای آسمان و استجابت دعا] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رمضان، [برای آموزش خود و پدر و مادر] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سوره‌ی مُلک یا یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هشتم ماه رمضان،

[برای آموزش گناهان] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و هر کدام از آیة‌الکرسی ، سوره‌ی کوثر و سوره‌ی توحید را ده مرتبه و یک مرتبه صلوات] می‌خوانند.

• قانون (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و نهم ماه رمضان، [برای این که آموزیده شده بمیرند و نامه‌ی اعمالشان در اعلیٰ علیین باشد] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سی‌ام ماه رمضان، [برای عاقبت به خیر شدن] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی توحید و صد مرتبه صلوات] می‌خوانند.

• قانون (۹): در منہاج فردوسیان، در شب آخر ماه رمضان، ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز مخصوص * می‌خوانند.

☑ نماز شب:

• قانون ۱۸۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، {در رختخواب} دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۸۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، در حالی که به اطراف آسمان نگاه می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۸۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، بعد از وضو و قبل از شروع نماز، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۸۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز شب، بعد از تکبیرة الاحرام و قبل از قرائت سوره‌ی حمد، آیات ۱۹۰ تا ۱۹۴ سوره‌ی آل

عمران را می‌خوانند.

● قانون ۱۸۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در دو رکعت اول نماز شب، در هر رکعت، سوره‌ی توحید را سی بار می‌خوانند.

● قانون ۱۸۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز شب، بعد از تکبیرة الاحرام، {به ترتیب، آية الكرسي ﴿۱﴾ و سوره‌های فلق، ناس، حمد و کافرون می‌خوانند.

● قانون ۱۸۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در نماز وتر، سوره‌های فلق، ناس و توحید می‌خوانند.

● قانون ۱۸۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، استغفارهای نماز وتر را با دست راست می‌شمارند.

● قانون ۱۸۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت آخر نماز شب، سوره‌ی دهر می‌خوانند.

● قانون ۱۸۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، کسانی که یادشان برود نماز شب بخوانند {در همان روز}، ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص* می‌خوانند.

● قانون ۱۸۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، نماز شب را [برای این که سایر اعضای خانواده هم بیدار شوند] با صدای بلند می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر منہاجی که بعد از چهار رکعت نماز شب {و قبل از نماز شفع و وتر} به سجده رود و یک‌صد مرتبه «مَا شَاءَ اللَّهُ» بگوید، حاجت‌هایی که در همان حال بخواهد، مستجاب است.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، نافله‌ی شب را با سوره‌های خاص* می‌خوانند.

☑ نماز جماعت:

- قانون ۱۸۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، صف اول نماز جماعت را اهل فضل و کمال می‌ایستند.
- قانون ۱۸۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درک جماعت، نماز را از اول وقت به تأخیر می‌اندازند.
- قانون ۱۸۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، امامان جماعت برای رسیدن دیگران به نماز، رکوع را طولانی می‌کنند.
- قانون ۱۸۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، مأمومین با شنیدن «قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ» امام جماعت، {به نشانه‌ی آماده بودن برای اقامه‌ی نماز،} از جا برمی‌خیزند.
- قانون ۱۸۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، نماز واجب فرادا را برای رسیدن به جماعت، {اگر قبل از تشهد رکعت دوم باشند،} تبدیل به نافله کرده و سلام می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اگر بعد از این که برای نماز فرادا، اذان و اقامه گفتند، کسی خواست به آنان اقتدا کند، اذان و اقامه را تکرار می‌کنند.

☑ اذان و اقامه:

- قانون ۱۸۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بچه‌دار شدن، دفع بیماری‌ها و طرد شیطان،] در منزل‌شان، اذان می‌گویند.
- قانون ۱۸۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام اذان گفتن، انگشت در گوش می‌گذارند.
- قانون ۱۸۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن اذان صبح و مغرب، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۱۸۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، سجده می‌کنند و

ذکر مخصوص * می‌گویند.

• قانون ۱۸۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، اذان گفتن در مسجدی را بر عهده می‌گیرند.

• قانون ۱۸۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، برای قضا و اعاده‌ی نمازهای یومیہ، اذان و اقامہ می‌گویند.

• قانون ۱۸۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر بعد از این کہ برای نماز فرادا، اذان و اقامہ گفتند، کسی خواست بہ آنان اقتدا کند، اذان و اقامہ را تکرار می‌کنند.

✓ مسجد:

• قانون ۱۸۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بہ آباد کردن مساجد {با حضور خود و انجام تعمیرات لازم}، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۸۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، وضوخانہ را در ورودی مسجد [و نہ در داخل آن،] قرار می‌دهند.

• قانون ۱۸۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، با طہارت، وارد مساجد می‌شوند.

• قانون ۱۸۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، با پای راست، داخل مسجد شدہ و با پای چپ از آن خارج می‌گردند.

• قانون ۱۸۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود بہ مسجد «بِسْمِ اللّٰهِ» می‌گویند.

• قانون ۱۸۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود بہ مسجد، خدای تعالی را حمد ﴿﴾ می‌گویند.

• قانون ۱۸۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بہ جارو کردن و غبارروبی مساجد [خصوصاً در روز پنجشنبه و شب جمعہ] اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۸۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، اخلاط سر و سینه [که در مسجد ایجاد شود و راهی جز انداختن در مسجد نباشد] را فرو می‌دهند.
- قانون ۱۸۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در راه تأمین روشنایی مساجد، تلاش می‌کنند.
- قانون ۱۸۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در مسجد قُبا اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به نماز خواندن در بیت المقدس [که برابر با هزار نماز است و نماز واجب در آن ثواب حج و نماز نافله در آن ثواب عمره دارد،] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگام عبور از مسجد، {حد اقل} دو رکعت نماز تحیّت مسجد {مانند نماز صبح} می‌خوانند.
- قانون ۱۸۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی بشنوند که کسی در مسجد شعر می‌خواند، {به آهستگی و} با عبارت «خداوند دهانت را بشکند» نفرینش می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اذان گفتن در مسجدی را بر عهده می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اهل مکه، نماز عید فطر و قربان را در مسجد الحرام می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی در روز قربانی برای طواف به مسجد الحرام می‌آیند، بر در مسجد ایستاده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به زیارت کردن مشاهد مشرفه‌ی مدینه [مانند مسجد قُبا، مسجد احزاب و قبور شهدا] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مسجد خیف ﴿۱﴾ صد مرتبه تسبیح ﴿۲﴾، تهلل ﴿۳﴾ و تحمید ﴿۴﴾ می‌گویند.

✓ عیدین:

• قانون ۱۸۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، برای خواندن نماز عید فطر و قربان بعد از طلوع خورشید، از منزل، خارج می‌شوند.

• قانون ۱۸۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، اهل مکّه، نماز عید فطر و قربان را در مسجد الحرام می‌خوانند.

• قانون ۱۸۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، بین قنوت‌های نماز عید فطر و قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۸۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، برای امام در نماز عید فطر و قربان، جایگاهی جهت خطبه خواندن درست می‌کنند.

• قانون ۱۸۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در قنوت نماز عید فطر و قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۱۸۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عید فطر، ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

✓ روزه:

• قانون ۱۸۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، زبان خود را در حال روزه از ناروا گفتن {مثل حرف‌های لغو و باطل، بیشتر} حفظ می‌کنند.

• قانون ۱۸۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، اندکی قبل از اذان ظهر، استراحت (قیلوله) می‌کنند.

• قانون ۱۸۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، برای سحری روزه، {خوراکی‌های مقوی مانند:} سویق ﴿۱﴾، خرما و آب می‌خورند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، مریض‌هایی که در بین روز ماه رمضان سلامتی می‌یابند، بقیه‌ی روز از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند [مُفْطِرَاتِ رُزِهِ]، پرهیز می‌کنند.
- قانون ۱۸۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، روزه‌داران بعد از مَضْمَضَه ﴿۱﴾، [برای این که مطمئن شوند آبی در دهانشان نمانده،] آب دهانشان را سه مرتبه بیرون می‌اندازند.
- قانون ۱۸۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در روزهای گرم {و طولانی تابستان که موجب تشنگی و گرسنگی می‌شود} اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۸۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت نزول شداید و بلاها، روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۸۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، روزه گرفتن در فصل زمستان را مغتنم می‌شمارند.
- قانون ۱۸۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، برای ترک روزه‌ی مستحبی، کفاره {ی روزه‌ی واجب} می‌دهند.
- قانون ۱۸۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، یک روز در میان، روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۸۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، روزهای چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را به نیت توبه، روزه می‌گیرند.
- قانون ۱۸۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، روزه‌ی مستحبی را پوشیده نگه می‌دارند.
- قانون ۱۸۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، روزه‌ی مستحبی را به تقاضای برادر دینی خود، افطار می‌کنند.
- قانون ۱۸۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در منزل برادر مؤمنشان [بدون این

- که او را آگاه کنند] روزه‌ی مستحبی‌شان را افطار می‌کنند.
- قانون ۱۸۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال روزه از چشیدن خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها پرهیز می‌کنند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، [کسانی که فرزنددار نمی‌شوند] روز اول محرم را [به نیت بچه‌دار شدن] روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روزهای پنجشنبه، جمعه و شنبه از ماه‌های حرام ❁ [که ثواب نهمصد سال عبادت دارد،] را روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روز بیست و نهم ذی‌قعدة را روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روزهای اول تا نهم ذی‌حجه (ایام معلومات) را روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روز هشتم ذی‌حجه (ترویبه) را روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به روزه‌داران عید غدیر، افطاری می‌دهند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، روزه می‌گیرند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجیات در بعد از ظهر روز ماه رمضان، حیض شوند، بقیه‌ی روز، از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفِطِرَات)، پرهیز می‌کنند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در روز جمعه [که ثوابش برابر با روزه‌ی ده روز است،] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، روز بیست و پنجم رجب [که کفاره‌ی

هفتاد سال گناه محسوب می‌شود] را روزه می‌گیرند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز بیست و ششم رجب [که کفاره‌ی هشتاد سال گناه محسوب می‌شود] را روزه می‌گیرند.

☑ قرآن:

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در نمازهای واجب یا نافله‌های شبانه‌روزشان [حد اقل یک بار] سوره‌ی توحید می‌خوانند.

- قانون ۱۸۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از تلاوت قرآن کریم، دعای مخصوص* می‌خوانند.

- قانون ۱۸۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای این که بتوانند قرآن و علوم {مختلفه} را حفظ کنند، دعای مخصوص* را در ظرفی تمیز با غسل می‌نویسند و با آب باران [قبل از این که به زمین برسد] می‌شویند و سه روز ناشتا* می‌خورند.

- قانون ۱۸۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، برای این که قرآن کریم را فراموش نکنند، دعای مخصوص* می‌خوانند.

- قانون ۱۸۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به تلاوت سوره‌ی بقره، [به امید این که سایبان‌شان در روز قیامت باشد،] اهمیت ویژه می‌دهند.

- قانون ۱۸۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به تلاوت سوره‌ی آل عمران، [به امید این که سایبان‌شان در روز قیامت باشد،] اهمیت ویژه می‌دهند.

- قانون ۱۸۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، هر پنجشنبه [برای این که ایمان‌شان به ظلم، آلوده نشود و هرگز شرک نیاورند،]، سوره‌ی مائده را می‌خوانند.

- قانون ۱۸۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی انعام، [که

- یکبارہ و با ہمراہی ہفتاد ہزار فرشتہ نازل شدہ است، [اہمیت می‌دہند.
- قانون ۱۸۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [حد اقل] ہر ماہ یک بار، سورہی اعراف را [بہ امید این کہ ترس و غصہ‌ای در روز قیامت نداشتہ باشند،] تلاوت می‌کنند.
 - قانون ۱۸۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، ہر ماہ، [برای این کہ گرفتار نفاق نشوند و از شیعیان امیر المؤمنین (علیہ السلام) باشند،] سورہی انفال و برأت را می‌خوانند.
 - قانون ۱۸۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، ہر دو یا سہ ماہ [برای این کہ از جاہلان نباشند و بہ امید این کہ در روز قیامت از مقربان باشند،] سورہی یونس را می‌خوانند.
 - قانون ۱۸۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در ہر شب یا ہر روز [برای این کہ روز قیامت، جمال حضرت یوسف (علیہ السلام) داشتہ، فزع روز قیامت بہ آنان نرسد و از خوبان و نیکوکاران باشند،] سورہی یوسف (علیہ السلام) را می‌خوانند.
 - قانون ۱۸۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این کہ ہرگز در دنیا گرفتار صاعقہ نشوند، بدون حساب وارد بہشت گردند و اجازہی شفاعت در بارہی ہمہی خانوادہ و برادران مؤمنشان را داشتہ باشند،] سورہی رعد را بسیار تلاوت می‌کنند.
 - قانون ۱۹۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای رها شدن از دست طلبکاران در دنیا، دور شدن ہفتاد بلا کہ آسان‌ترینش دیوانگی و جذام و پیسی] و است و بہ امید این کہ مسکن‌شان در بہشت عدن در وسط بہشت برین باشد،] ہر ماہ، سورہی نحل می‌خوانند.

- قانون ۱۹۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که بی‌نیازی همه جانبه در دنیا داشته باشند و در آخرت از یاران حضرت عیسی (علیه‌السلام) باشند و مانند پادشاهی حضرت سلیمان (علیه‌السلام) به آنان داده شود،] بر خواندن سوره‌ی مریم (علیها‌السلام)، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که محبوب خدای تعالی باشند، نامہ‌ی عملشان در قیامت به دست راستشان داده شود، اعمالشان محاسبه نگردد و به قدری که راضی شوند، پاداش یابند،] بر خواندن سوره‌ی طہ، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که رفیق پیامبران در بهشت بوده و در نظر مردم در دنیا با هیبت باشند،] سوره‌ی انبیاء را از روی محبت به آن سوره می‌خوانند.
- قانون ۱۹۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که سال بعد، به حج مشرف شوند،] هر سه روز یک مرتبه، سوره‌ی حج می‌خوانند.
- قانون ۱۹۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که هیچیک از خانواده‌شان آلوده به زنا نشوند،] هر روز یا هر شب، سوره‌ی نور می‌خوانند.
- قانون ۱۹۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که هرگز عذاب الہی را نچشند، گرفتار محاسبہ‌ی روز قیامت نشوند و منزلشان در فردوس اعلی باشد،] هر شب، سوره‌ی فرقان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که به واسطہ‌ی فرشتگان از ابلیس و سربازانش محافظت شوند،] هر صبح و شب، سوره‌ی لقمان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در دنیا ستایش شده

زندگی کنند و در روز قیامت، نور و سرور داشته باشند، [به خواندن سوره‌ی سجده، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید همنشین بودن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و همسران صالح ایشان در روز قیامت،] بسیار سوره‌ی احزاب می‌خوانند.

• قانون ۱۹۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز [برای این که ناخوشایندی نبینند،]، سوره‌های سبأ و فاطر را تلاوت می‌کنند.

• قانون ۱۹۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب [برای این که در حفظ خداوند از بلاها و خطرات باشند،] سوره‌های سبأ و فاطر را تلاوت می‌کنند.

• قانون ۱۹۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز صبح، [برای زیاد شدن روزی و در امان ماندن از بلاها] سوره‌ی یس می‌خوانند.

• قانون ۱۹۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب، [به امید این که توسط صد هزار فرشته، از شرّ شیطان و هرگونه آفتی محافظت شوند،] سوره‌ی یس می‌خوانند.

• قانون ۱۹۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به تلاوت سوره‌ی یس [به امید گرفتن ثواب‌های بسیار زیاد اخروی و فواید بسیار زیاد دنیوی،] اهمیت ویژه می‌دهند.

• قانون ۱۹۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای عزت و هیبت یافتن در چشم مردم، و حرام شدن بدنشان بر آتش جهنم و به امید به دست آوردن هزار شهر در بهشت،] به خواندن سوره‌ی زمر، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید بخشیده شدن گناهان گذشته و آینده‌شان،] هر شب، سوره‌ی مؤمن (غافر)، می‌خوانند.

- قانون ۱۹۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که خود، دوستان، آشنایان، همسایگان و نزدیکانشان مورد رحمت الهی قرار گیرند،] به تلاوت سوره‌های حوامیم {سوره‌های مؤمن، فصلت، شوری، زخرف، دخان، جاثیه و احقاف}، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که صورتشان در روز قیامت، مانند خورشید بدرخشد و قصری از یاقوت سرخ در بهشت داشته باشند،] بر خواندن سوره‌ی شورا، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فشار قبر و حشرات زمین که به جسد آسیب می‌رسانند] بر خواندن سوره‌ی زخرف، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که از ایمان برانگیخته شوند، زیر سایه‌ی عرش الهی باشند، حسابی آسان داشته باشند و نامه‌ی عملشان را از جانب راست، دریافت کنند،] سوره‌ی دخان را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که آتش جهنم را نبینند و غرّشش را نشنوند و همراه استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند،] به خواندن سوره‌ی جاثیه اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که به گناه، آلوده نشوند، هرگز در دینشان شک نکنند، به فقر و ترس از سلطان گرفتار نگردند، هرگز کافر نشوند و هزار فرشته تا روز قیامت در قبرشان نماز بخوانند و ثوابش برای آنها باشد،] به خواندن سوره‌ی محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) اهمیت می‌دهند.

- قانون ۱۹۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای محافظت دارایی‌ها و خانواده‌شان و به امید این که در روز قیامت به نیکوکاران ملحق گشته و از رحیق ﴿مُهرشده‌ای که مزاجش از کافور است بنوشند،] بر خواندن سوره‌ی فتح، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز یا هر شب [به امید این که در دنیا و آخرت از زیارت‌کنندگان استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند،] سوره‌ی حُجرات می‌خوانند.
- قانون ۱۹۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای اصلاح معیشت، وسیع شدن روزی و نورانی شدن قبرشان،] هر روز یا هر شب، سوره‌ی ذاریات می‌خوانند.
- قانون ۱۹۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که خدای تعالی خیر دنیا و آخرت را برایشان جمع کند،] به خواندن سوره‌ی طور، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای داشتن زندگی‌ای پسندیده و همراه با محبوبیت در بین مردم و برخورداری از غفران الهی،] بر خواندن سوره‌ی نجم در هر روز یا هر شب، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز محشر، در حالی که بر شتری از شتران بهشتی سوار هستند از قبرشان خارج شوند،] به خواندن سوره‌ی قمر، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که خدای متعال را در حالی ملاقات کنند که صورتشان مثل ماه تمام می‌درخشد] سوره‌ی واقعه را هر شب [قبل از خواب،] تلاوت می‌کنند.
- قانون ۱۹۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که بهشت، جهنم، عرش، کرسی، حجاب‌ها، آسمان‌های هفتگانه، زمین‌های هفتگانه، هوا، باد، درختان،

- کوه‌ها، خورشید، ماه و فرشتگان بر آنان درود فرستند و برایشان استغفار ﴿﴾ کنند، [به خواندن سوره‌ی حشر، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای گشایش روزی، داشتن حسابی آسان و گرفتن نامہ‌ی اعمال از جانب راست،] همواره سوره‌ی قاف را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید یافتن مقام شفاعت و نورانی شدن چہرہ‌شان در روز قیامت] همواره سوره‌ی رحمان را می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ایمن بودن از عذاب‌های وقت مردن، و این کہ در روح و بدن و خانوادہ‌شان، ناخوشایندی نبینند،] همواره سوره‌ی حدید را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ایمن بودن از عذاب‌های وقت مردن، و این کہ در روح و بدن و خانوادہ‌شان، ناخوشایندی نبینند،] همواره سوره‌ی مجادلہ را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای نورانی شدن چشم، در امان ماندن از فقر و دیوانگی دربارہ‌ی خود و فرزندانشان،] سوره‌ی ممتحنہ را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ہمدریف شدن با فرشتگان و پیامبران،] همواره سوره‌ی صف را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، سوره‌ی تغابن را [به امید شفاعتش در روز قیامت و شہادت عادلانہ‌اش در پیشگاہ الہی،] در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

- قانون ۱۹۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که از ترس و ناراحتی روز قیامت در امان باشند و به واسطه‌ی تلاوتش وارد بهشت گردند،] سوره‌ی طلاق را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که از ترس و ناراحتی روز قیامت در امان باشند و به واسطه‌ی تلاوتش وارد بهشت گردند،] سوره‌ی طلاق را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ایمن ماندن از فقر در دنیا و فشار قبر،] سوره‌ی قلم را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که خدای متعال را با ایمان ملاقات کنند،] سوره‌ی حاقّه را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز قیامت از گناهانشان بازخواست نشوند و همنشین اس‌تاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و اهل بیتشان (علیهم‌السلام) در بهشت باشند،] به بسیار خواندن سوره‌ی معارج، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید ساکن شدن در جایگاه نیکوکاران در بهشت و ازدواج با حور العین بسیار،] سوره‌ی نوح را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن سوره‌ی جن [برای در امان ماندن از شر اجنه] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۱۹۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای داشتن زندگی پاک و مُردن پاکیزه،] سوره‌ی مؤمّل را در نمازهای عشاء یا در آخر شب {قبل از خواب}،

می‌خوانند.

• قانون ۱۹۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که هم‌درجه‌ی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند و هیچگونه بدبختی در زندگی دنیا نبینند،] سوره‌ی مدثر را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که روز قیامت همراه با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) محشور شوند و در بهترین صورت و با چهره‌ای شاد و خندان از قبر برانگیخته شده و بر صراط و میزان بگذرند،] بر خواندن سوره‌ی قیامت، مداومت می‌کنند.

• قانون ۱۹۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که خدای تعالی بینشان و بین استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) آشنایی برقرار سازد،] به خواندن سوره‌ی مرسلات اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز [به امید این که زیارت بیت الله الحرام در همان سال نصیبشان شود،] سوره‌ی نبأ می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که سیراب بمیرند، سیراب برانگیخته شوند و سیراب داخل بهشت شوند،] به خواندن سوره‌ی نازعات اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مندی از عنایات ویژه‌ی الهی در بهشت،] به خواندن سوره‌های عبس و تکویر اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز قیامت، همواره مورد نظر لطف الهی باشند،] سوره‌ی انفطار را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید امان یافتن از آتش،

ندیدن جهنم، عبور نکردن بر صراط و محاسبه نشدن در روز قیامت، [سوره‌ی مطففین را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز قیامت، همواره مورد نظر لطف الهی باشند،] سوره‌ی انشقاق را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که با پیامبران و نیکوکاران محشور شوند و در جایگاه آنان بایستند،] سوره‌ی بروج را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که روز قیامت در نزد خداوند متعال، جایگاه و منزلتی داشته و از رفقای پیامبران و اصحاب ایشان در بهشت باشند،] سوره‌ی طارق را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که ورودشان به بهشت از هر دری که بخواهند، باشد] سوره‌ی اعلی را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای پوشیده شدن با رحمت الهی در دنیا و آخرت و ایمنی از عذاب روز قیامت،] سوره‌ی غاشیه را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای همنشین بودن با حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) در بهشت،] سوره‌ی فجر را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آن که در دنیا از نیکوکاران و در آخرت از صاحبان منزلت و از رفقای پیامبران و شهیدان و صالحین

- باشند، [سوره‌ی بلد را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
- قانون ۱۹۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب و هر روز، [برای این که همه‌ی موجودات اطرافشان حتی پوست، مو، گوشت، رگ و استخوانشان در قیامت به نفع آنان شهادت دهند] سوره‌های شمس، لیل، ضحی و شرح (انشراح) را تلاوت می‌کنند.
 - قانون ۱۹۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که از بهشت، به قدری که راضی شوند، به آنان داده شود،] سوره‌ی تین را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که ثواب شمشیر زدن در رکاب استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) را داشته باشند،] هر روز و هر شب، سوره‌ی علق می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آمرزش گناهان،] سوره‌ی قدر را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که اعمال خلاق را در روز قیامت داشته باشند، همواره] بعد از نماز عصر، ده مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که مؤمن مبعوث شوند و حساب‌رسی آسانی داشته باشند،] به خواندن سوره‌ی بینه اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۱۹۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ایمن ماندن از زلزله، صاعقه و آفت‌های دنیوی و رفتن به بهشت،] سوره‌ی زلزله (زلزال) را در نمازهای مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که همراه امیر

- المؤمنین (علیه‌السلام) محشور شوند و از رفقای آن حضرت باشند، [بر خواندن سوره‌ی عادیات، مداومت می‌کنند.
- قانون ۱۹۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فتنه‌ی دجال]، سوره‌ی قارعه را زیاد تلاوت می‌کنند.
 - قانون ۱۹۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، سوره‌ی تکاثر را [به امید گرفتن ثواب صد شهید،] در نمازهای واجب و [به امید گرفتن ثواب پنجاه شهید،] در نمازهای مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که صورتشان در روز قیامت بدرخشد و خندان و چشم‌روشن وارد بهشت شوند،] سوره‌ی عصر را در نمازهای مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای جلب روزی و دفع فقر و مرگ بد،] سوره‌ی هُمزه را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که در روز قیامت بر مرکبی از مرکب‌های بهشتی مبعوث شوند،] سوره‌ی قریش را بسیار تلاوت می‌کنند.
 - قانون ۱۹۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای قبول شدن نمازها و روزه‌هایشان و محاسبه نشدن در روز حسابرسی،] سوره‌ی ماعون را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید نوشیدن از حوض کوثر در روز قیامت و هم‌سخن شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در اصل طوبی،] سوره‌ی کوثر را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
 - قانون ۱۹۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید آمرزش خود، پدر و مادر،

برادران و خواهران، نوشته شدن در دفتر خوشبختان، داشتن زندگی خوشبخت، با شهادت مردن و شهید مبعوث شدن، [سوره‌ی کافرون و توحید را در نمازهای واجبشان {در هر رکعت، یک سوره،} می‌خوانند.

• قانون ۱۹۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای پیروز شدن بر دشمنان، گشایش فوق تصوّر در کارهای دنیا، ایمن بودن از صراط و آتش جهنم،] سوره‌ی نصر را در نمازهای واجب و مستحبشان می‌خوانند.

• قانون ۱۹۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از بیماری‌های ویژه‌ی نوجوانان، فساد معده و غلبه‌ی خون] هر شب سه مرتبه سوره‌ی فلق، سه مرتبه سوره‌ی ناس و یکصد مرتبه [و اگر نتوانند پنجاه مرتبه] سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۱۹۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دوازده مرتبه سوره‌ی توحید {در یک جلسه به جهت گرفتن ثواب زیادش}، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن یکصد مرتبه سوره‌ی توحید {در یک جلسه، برای آمرزش گناهان}، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهارصد مرتبه سوره‌ی توحید {در یک جلسه، جهت گرفتن ثواب زیادش}، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن هزار مرتبه سوره‌ی توحید در هر شبانه‌روز، [جهت این که جایگاهشان در بهشت را ببینند یا برایشان دیده شود] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۱۹۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [جهت محافظت از شرّ مردم] سوره‌ی توحید را از سمت راست، چپ، روبرو، پشت سر، بالا و پایینشان* می‌خوانند.

- قانون ۱۹۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای فراموش نکردن قرآن، ندیدن هر گونه ناخوشی در مال و جانشان و برای این که شیطان به آنان نزدیک نشود،] چهار آیه‌ی اول سوره‌ی بقره، آیه‌الکرسی ﴿۱﴾ و دو آیه‌ی بعدش و سه آیه‌ی آخر سوره‌ی بقره را می‌خوانند.
- قانون ۱۹۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت سوره‌ی مسد بر ابولهب نفرین می‌کنند.
- قانون ۱۹۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، هر صبح و شام [برای درک خوبی‌ها و در امان ماندن از بدی‌های آن روز یا شب،] سه مرتبه آیه‌ی ۱۷ و ۱۸ سوره‌ی روم را می‌خوانند.
- قانون ۱۹۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام تلاوت شدن قرآن [بدین امید که مورد رحمت الهی قرار گیرند] گوش فرا می‌دهند.
- قانون ۱۹۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت سوره‌ی شمس، «صَدَقَ اللَّهُ وَ صَدَقَ رَسُولُهُ» می‌گویند.
- قانون ۱۹۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «أَلَلُّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ» {سوره‌ی نمل، آیه‌ی ۵۹} «اللَّهُ خَيْرٌ، اللَّهُ خَيْرٌ، اللَّهُ خَيْرٌ» می‌گویند.
- قانون ۱۹۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ» {سوره‌ی انعام، آیه‌ی ۱} «كَذَّبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ» می‌گویند.
- قانون ۱۹۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا...» {سوره‌ی اسراء، آیه‌ی ۱۱۱} سه بار «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند.
- قانون ۱۹۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تسبیحات اربعه ﴿۱﴾ {در نماز، «سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَعْلَى» می‌گویند.
- قانون ۱۹۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، هرگاه [چه در نماز و چه در غیر

- نماز، [آیه‌ی صلوات* را تلاوت کنند، صلوات می‌فرستند.
- قانون ۱۹۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت سوره‌ی تین، «نَحْنُ عَلٰی ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ» می‌گویند.
 - قانون ۱۹۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ...» {سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۱۳۶} همان آیه را از «اٰمَنَّا بِاللّٰهِ - تا - مُسْلِمُوْنَ» تکرار می‌کنند.
 - قانون ۱۹۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «قُلْ يَا اٰیُّهَا الْكَافِرُوْنَ» {سوره‌ی کافرون، آیه‌ی ۱؛ کافران را مخاطب قرار داده و} «يَا اٰیُّهَا الْكَافِرُوْنَ» می‌گویند.
 - قانون ۱۹۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ» {سوره‌ی کافرون، آیه‌ی ۲} «اَعْبُدُ اللّٰهَ وَحْدَهٗ» می‌گویند.
 - قانون ۱۹۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تلاوت آیه‌ی «لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَ لِيْ دِيْنٌ» {سوره‌ی کافرون، آیه‌ی ۶} «رَبِّيَ اللّٰهُ وَ دِيْنِي الْاِسْلَامُ» می‌گویند.
 - قانون ۱۹۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از هر بار تلاوت آیه‌ی «فَبِاٰیِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ» در سوره‌ی رحمان، «لَا بِشَيْءٍ مِّنْ اٰلَائِكَ رَبِّ اُكْذِبُ» می‌گویند.
 - قانون ۲۰۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در مواقع ترس، آیه‌الکرسی* می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، ثواب تلاوت قرآن را به روح مقدس استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) هدیه می‌کنند.
 - قانون ۲۰۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی آیات سجده، دعای مخصوص* می‌خوانند.

- قانون ۲۰۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، بسیار به خطوط قرآن، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به قرائت یک‌صد آیه در حال نماز [که ثواب شب‌زنده‌داری دارد]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز صبح، سوره‌هایی طولانی‌تر از آنچه در سایر نمازها می‌خوانند را می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز صبح روزهای دوشنبه و پنجشنبه، سوره‌ی دهر می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت دوم نماز صبح روزهای دوشنبه و پنجشنبه، سوره‌ی غاشیه می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان]، بعد از نمازهای واجب، سوره‌ی حمد می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان]، بعد از نمازهای واجب، آیه‌ی شهادت ﴿۱﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای بهره‌مند شدن از نظر خاص الهی و برآمدن حاجاتشان]، بعد از نمازهای واجب، آیه‌ی مُلک ﴿۱﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز «شصت قلُّ هو الله» ﴿۱﴾ اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در نافله‌ی ظهر، سوره‌ها و آیه‌های مخصوص ﴿۱﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نافله‌ی نماز مغرب،

- سوره‌ی کافرون و در رکعت دومش، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هر رکعت نماز نافله، سوره‌های توحید، قدر و آية الكرسي ﴿۱۰﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز وتر، سوره‌های فلق، ناس و توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت آخر نماز شب، سوره‌ی دهر می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز شب، بعد از تکبیرة الاحرام، {به ترتیب، آية الكرسي ﴿۱۰﴾ و سوره‌های فلق، ناس، حمد و کافرون می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز شب، بعد از تکبیرة الاحرام و قبل از قرائت سوره‌ی حمد، آیات ۱۹۰ تا ۱۹۴ سوره‌ی آل عمران را می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در دو رکعت اول نماز شب، در هر رکعت، سوره‌ی توحید را سی بار می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به منزل، {که موجب دفع فقر می‌شود،} سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز عاشورا، هزار مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، [برای دفع و درمان کابوس دیدن] آية الكرسي ﴿۱۰﴾ و سوره‌های فلق و ناس می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خواب [برای در امان ماندن از

زیر آوار رفتن] آیه‌ی «إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ» (سوره‌ی فاطر، آیه‌ی ۴۱) را می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خواب، بیست و یک مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فلج] قبل از خواب {شبانہ} آیه‌الکرسی ﴿۱﴾ می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن {شبانہ} [برای این که خدای تعالی برایشان برائتی از شرک بنویسد] سوره‌های توحید و کافرون را می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که از یاران حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) و در همسایگی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند] {هر شب} قبل از خواب، سوره‌های حدید، حشر، صف، جمعه و تغابن (مستحبات) را می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای داشتن اتصال نوری به بیت الله الحرام و بیت المقدس و همچنین بیدار شدن در هر ساعتی که می‌خواهند] در وقت خوابیدن، آیه‌ی آخر سوره‌ی کہف را می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فتنه‌ی قبر] هنگام خوابیدن، سوره‌ی تکاثر می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای این که تا صبح، در محافظت الهی باشند،] هنگام خوابیدن، سوره‌ی مُلک می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی به بستر خواب {شبانہ} می‌روند، [به امید بخشیده شدن گناہانشان،] یک صد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی {برای خواب شبانه} به بستر می‌روند، [برای در امان ماندن خانه‌ی خودشان و خانه‌های اطرافشان] از بلاهای آسمانی و زمینی و دستبرد، تا صبح {یا زده مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب، مقداری قرآن تلاوت می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} سوره‌ها و آیه‌های مخصوص * بر سرش می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در نزد محضری ﴿که جان دادنش سخت شده، [برای این که زودتر راحت شود] سوره‌ی صافات، می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، {در قبرستان}، آیه‌الکرسی ﴿خوانده و ثوابش را به روح مؤمنین و مؤمنات، تقدیم می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای روزی شدن حج]، هر روز، سوره‌ی نبأ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به ختم کردن قرآن در مگه‌ی مکرمه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف، تلاوت قرآن می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، سوره‌های عنکبوت و روم را می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، هزار مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.

- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، سوره‌های عنکبوت و روم را می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، هزار مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در هر جمعہ‌ی ماه رجب [برای نور داشتن در روز قیامت]، یکصد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید خارج شدن از گناہانشان مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند و این که ہفتاد فرشتہ آنان را بہ بہشت، بشارت دهند] ده هزار مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید گرفتن ثواب‌های بسیار]، هزار مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید این کہ خدای تعالی برایشان دوازده قصر در بہشت بسازد] صد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعہ، سوره‌ی جمعہ و در رکعت اول نماز عشاء شب جمعہ، سوره‌ی اعلیٰ می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعہ، سوره‌ی جمعہ و در رکعت دوم آن، سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- **قانون ﴿۹﴾:** در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعہ، سوره‌ی جمعہ و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی اعلی می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر روز جمعه، یکصد بار سوره‌ی قدر می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [برای این که کفاره‌ی لغزش‌های جمعه تا جمعه باشد، شهادت روزی‌شان شود، با شهدا مبعوث شوند و روز قیامت در جایگاه شهدا بایستند،] سوره‌ی کھف می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید درک دولت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) و یاور آن حضرت بودن،] سوره‌ی بنی‌اسرائیل (اسراء) می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید این که نامہ‌ی اعمال‌شان به دست راستشان داده شود، در مورد محتوایش محاسبه نشوند و از رفقای استاد اعظم و اهل بیت معظم‌شان (علیہم‌السلام) باشند،] سوره‌ی سجده می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [برای این که خدا آنان را دوست داشته باشد، ہمہ‌ی مردم آنان را دوست داشته باشند، هرگز در دنیا فقیر نشوند، آفتی از آفات دنیا به آنان نرسد و از رفقای امیرالمؤمنین (علیہ‌السلام) باشند] سوره‌ی واقعه می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که خدای متعال را در حالی ملاقات کنند که صورتشان مثل ماہ تمام می‌درخشد] سوره‌ی واقعه را هر شب [قبل از خواب]، تلاوت می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، [به امید این که از

دوستان خدا و در همسایگی او باشند، در دنیا هرگز نادر نشوند، از بهشت به قدر رضایت و فوق رضایت داشته باشند و خداوند متعال صد همسر از حور العین به همسری‌شان در آورد [سوره‌های شعراء، نمل و قصص (طواسین ثلاث) می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، در شب جمعه، [به امید درک خیر دنیا و آخرت و این که با هر یک از اعضای خانواده‌شان که دوست دارند، وارد بهشت شوند] سوره‌ی صاد می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از فشار قبر،] سوره‌ی نساء می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر روز جمعه، [به امید این که از {سختی} حساب روز قیامت، نجات یابند،] سوره‌ی اعراف می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر روز جمعه، [به امید این که در زمره‌ی پیامبران مبعوث شوند و خطاهایشان در روز قیامت به آنان نشان داده نشود،] سوره‌ی هود می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای عاقبت به خیر شدن و به امید این که جایگاهشان در فردوس اعلی با پیامبران و مرسلین باشد،] سوره‌ی مؤمنون می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر شب یا هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از گرفتاری‌های دنیا و فزع روز قیامت،] سوره‌ی احقاف می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منهج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از بلاهای دنیوی، گشایش بسیار در روزی، نرسیدن ضرر از ناحیه‌ی شیطان و

سلطان به مال، فرزندان و بدنشان و به امید درک درجه‌ی شهدا در بهشت [سوره‌ی صافات می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، نافله‌ی شب را با سوره‌های خاص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح روز جمعه، سوره‌ی رحمان می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بلافاصله بعد از نماز جمعه، [برای این که کفاره‌ی خطاهای جمعه تا جمعه باشد] یک بار سوره‌ی حمد، هفت بار سوره‌های توحید، فلق و ناس، سپس یک بار آيةالکرسی ﴿۱﴾ و آیه‌ی سُخره ﴿۲﴾ و دو آیه‌ی آخر سوره‌ی توبه را می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال برگشتن از نماز جمعه، سوره‌ها و آیه‌های خاص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر جمعه [برای این که در روز قیامت، محاسبه نشوند،] سوره‌ی اعراف می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای درمان تب، آیه‌ی شریفه‌ی «یا نارُ کونی برِّدْ وَ سلامٌ علیٰ اِبْرَاهیمَ» {آیه‌ی ۶۹ سوره‌ی انبیاء} را بر کاغذی نوشته و از تبار آویزان می‌کنند.

☑ ذکر:

• قانون ۲۰۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، خدای تعالی را در حال ایستاده، نشسته و خوابیده {و در همه حال} یاد می‌کنند.

• قانون ۲۰۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، برای عبور از پُل، «بِسْمِ اللّٰهِ» می‌گویند.

- قانون ۲۰۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در اول صبح و اول شب، {حدّ اقل} چهار مرتبه ذکر شریف «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» را به نیت شکرگزاری می‌گویند.
- قانون ۲۰۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به گفتن ذکر شریف «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت نیست» [که موجب دفع هفتاد نوع بلا می‌شود] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۰۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب یک‌صد مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خداوند بزرگ‌تر است» [که ثواب آزاد کردن صد برده دارد] می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح، [برای این که گناهان آن روزشان آمرزیده شود]، هفتاد مرتبه استغفار ﴿۹﴾ می‌کنند.
- قانون ۲۰۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، کلمه‌ی توحید ﴿۹﴾ را با صدای بلند می‌گویند.
- قانون ۲۰۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به یک‌صد مرتبه گفتن ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ» [برای امان یافتن از فقر، ایمن شدن از وحشت قبر و جلب ثروت]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۰۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به تمجید ﴿۹﴾ الهی اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۰۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از تسبیح حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) یک مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» می‌گویند.
- قانون ۲۰۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی به نیکی یاد می‌شوند، به خاطر گناہانی که انجام داده و دیگران از آن بی‌خبرند، استغفار می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر منہاجی که بعد از چهار رکعت نماز شب {و قبل از نماز شفع و وتر} به سجده رود و یک‌صد مرتبه «مَا شَاءَ اللَّهُ»

- بگوید، حاجت‌هایی که در همان حال بخواهد، مستجاب است.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر مقدار از تسبیحات نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) که یادشان رفته باشد را در هر قسمتی که یادشان بیاید جبران می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب [برای شکرگزاری از خدای تعالی در تقویت اسلام] تکبیر خاص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۱۴ ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، خداوند را نه به اندازه‌ی نهایت دانایی‌اش، [چون دانایی خداوند نهایت ندارد]، بلکه به اندازه‌ی نهایت خشنودی‌اش، حمد ﴿۹﴾ می‌گویند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) بر درگاه می‌ایستند و شهادتین ﴿۹﴾ می‌گویند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به بارگاه‌ها برای زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) سی مرتبه «اللہ اکبر» می‌گویند، سپس اندکی حرکت می‌کنند و باز سی مرتبه «اللہ اکبر» می‌گویند، سپس اندکی حرکت می‌کنند و وقتی به نزدیک قبر مطهر رسیدند، چهل مرتبه «اللہ اکبر» می‌گویند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال رفتن به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)، بسیار صلوات می‌فرستند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی نمازها، اذکار خاص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از تشهد وسط نماز و قبل از برخاستن، هفت بار تسبیح ﴿۹﴾ می‌گویند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بین نافله‌ی صبح و نماز صبح، سوره‌ها و اذکار مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از دعا برای ازدواج با حور العین، [برای این که مهریه‌اش باشد،] یک‌صد مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ»، یک‌صد مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، یک‌صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، یک‌صد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و یک‌صد مرتبه صلوات می‌فرستند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، سجدہ می‌کنند و ذکر مخصوص * می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، هزار مرتبه تهلیل خاص * می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هر روز از ماه شعبان، هفتاد مرتبه استغفار مخصوص * می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هر یک از روزهای دهه‌ی اول ذی‌حجه، تهلیل مخصوص * را ده مرتبه می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام بردن عروس به خانه‌ی داماد، تکبیر ﴿۱﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، تسبیح حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) [به این صورت که سی و سه مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، سی و سه مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و سی و چهار مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ»] می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی در میانه‌ی خواب، از این پهلو به آن پهلو می‌شوند، ذکرهایی مانند «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب [برای این که گناہان‌شان مانند برگ درختان در خزان بریزد] یک صد مرتبه استغفار ﴿۱﴾ می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بر نگین انگشترشان [برای دفع فقر] ذکر «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَشْتَغِرُ اللَّهَ» می‌نویسند.
- قانون ۲۰۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگام وزیدن بادهای شدید، [برای شکستن شدت باد،] صدایشان را به تکبیر ﴿۱﴾ گفتن بلند می‌کنند.
- قانون ۲۰۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن صدای رعد ﴿۱﴾، تسبیح مخصوص * می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر گاه صدای پارس کردن سگ یا عرعر کردن خر را می‌شنوند، [چون آنان چیزهایی می‌بینند که انسان‌ها نمی‌بینند] از شرّ شیطان به خدا پناه می‌برند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال جنگ کردن، ذکر «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ» را {زیاد} می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای روزی شدن حج]، ذکر «مَا شَاءَ اللَّهُ» را هزار بار در یک مجلس می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به تسبیح ﴿۱﴾ در شهر مکه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مسجد خیف ﴿۱﴾ صد مرتبه تسبیح ﴿۱﴾، تهلل ﴿۱﴾ و تحمید ﴿۱﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، با پرتاب هر سنگریزه در رمی جمرات ﴿۱﴾، تکبیر ﴿۱﴾ می‌گویند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، با وقار و سکینه و در حالی که استغفار ﴿۹﴾ می‌کنند، از عرفات بر می‌گردند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مَأْزَمِین ﴿۹﴾، تکبیر ﴿۹﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، کسانی که نمی‌توانند ماه رجب را روزه بگیرند، هر روز یکصد مرتبه تسبیح مخصوص ﴿۹﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، استغفار مخصوص ﴿۹﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در طول ماه رجب، [برای گرفتن ثواب بسیار و ساخته شدن شهرهایی برایشان در بهشت،] یک هزار مرتبه «لا اله الا الله» می‌گویند.

✓ دعا:

- قانون ۲۰۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام دعا کردن، {به صورت کلی و اجمالی دعا نمی‌کنند بلکه} خواسته‌هایشان را تک تک نام می‌برند.
- قانون ۲۰۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از دعا کردن، {که در حال دعا به سوی آسمان بلند کرده بودند} دست‌هایشان را به سر و صورت و سینه می‌کشند.
- قانون ۲۰۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، پنهانی دعا کردن را بر آشکارا دعا کردن ترجیح می‌دهند.
- قانون ۲۰۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به دعای مؤمنین، آمین ﴿۹﴾ می‌گویند.
- قانون ۲۰۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در دعاها به جای پناه بردن به خدا از «فتنه» {یعنی آزمایش}، از «مَضَلَّاتِ فتنه» {یعنی آزمایش‌های گمراه‌کننده} بدو پناه می‌برند.

- قانون ۲۰۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در دعاها به جای طلب «بی‌نیازی مردم»، {که امکان ندارد،} طلب «بی‌نیاز از مردمان پست» می‌کنند.
- قانون ۲۰۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن با اسماء الهی اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۰۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، با حالت یأس از غیر خدای متعال، دعا می‌کنند.
- قانون ۲۰۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، دعاهايشان را [برای این که قرین استجابت باشد،] با «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ آنچه خدا بخواهد، هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت نیست» به پایان می‌برند.
- قانون ۲۰۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در فاصله‌ی سحرگاه {ساعتی قبل از اذان صبح} تا طلوع خورشید [که درهای آسمان در آن باز است، روزی‌ها در آن تقسیم می‌شود و حاجت‌های بزرگ در آن برآورده است،] بسیار دعا می‌کنند.
- قانون ۲۰۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا کردن، به گناھانشان اقرار می‌کنند.
- قانون ۲۰۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت زوال ☉ خورشید، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای این که نفرین‌شان تأثیر قطعی داشته باشد، عمل مخصوصی * انجام می‌دهند.
- قانون ۲۰۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر احساس کنند که فال ☉ بد می‌خواهد در دلشان اثر بگذارد، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ۲۰۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، دعای عطسه [مانند «يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ»] و دعای عافیت [مانند «عَافَاكُمُ اللَّهُ»] را هر چند طرف مقابلشان یک نفر باشد، به صیغہی جمع می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت وداع ﴿﴾ با قبر مطہر استاد اعظم (صلی‌اللہ‌علیہ‌وآلہ‌وسلم)، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت خوردن تربت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) برای استشفاء ﴿﴾، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از غسل کردن برای زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، ہرگاہ از چیزی یا کسی [مانند سلطان ظالم] بترسند، قبل از خارج شدن از منزل، مقداری تربت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیہ‌السلام) بہ ہمراہ خود بر می‌دارند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال غسل جنابت، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال غسل جمعہ، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در سجده‌ی آیات سجدہ، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در بین سجده‌ی اول و دوم نمازها، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در آخرین سجده‌ی نافله‌ی نماز مغرب، [بخصوص در شب جمعہ] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در قنوت نماز عید فطر و قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، {در رختخواب} دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، در حالی که به اطراف آسمان نگاه می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، بعد از وضو و قبل از شروع نماز، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن اذان صبح و مغرب، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای پیدا شدن گمشده، نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بین قنوت‌های نماز عید فطر و قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، دست‌هایشان را که بعد از غذا خوردن شسته‌اند و قبل از خشک کردن، به سر و صورت و ابروها می‌کشند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خریدن مرکب، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون در وقت کوتاه کردن موی سبیل، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هنگام نوره ﴿کشیدن﴾، [برای این که خدای تعالی ایشان را از پلیدی‌های دنیا و آلودگی گناهان پاک گرداند و مویی به ایشان بدهد که با آن، گناه نکنند و از هر مویی که زایل کرده باشند، فرشته‌ای را بیافریند که تا روز قیامت تسبیح ﴿الهی بگوید﴾ دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هنگام نوره ﴿کشیدن﴾، [برای این که نوره، بدنشان را نسوزاند،] مقداری نوره بر اطراف بینی‌شان گذاشته و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ناخن گرفتن، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون قبل از ازدواج {وقتی تصمیم به ازدواج می‌گیرند}، دو رکعت نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ختنه ﴿کردن پسران﴾، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خوردن غذایی که احتمال ضرر می‌دهند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از انکشاف ﴿عورت [در مستراح]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت نشستن در مستراح، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [در مستراح] بعد از خارج شدن مدفوع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی [در مستراح] به مدفوعشان نگاه می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام طهارت گرفتن [در مستراح] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [اگر از جنابت در خواب بترسند،] قبل از خوابیدن، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اگر از عقرب و سایر گزندگان بترسند، قبل از خوابیدن، تعویذ ﴿﴾ مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هنگامی که خواب بدی می‌بینند، دعای مخصوص * می‌خوانند و سه مرتبه به سمت چپ، ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت خوابیدن [برای آمرزیده شدن گناہانشان،] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای محتضری ﴿﴾ که جان دادنش سخت شده، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت دیدن جنازه‌ی در حال تشییع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقتی که جنازه‌ای را برای تشییع، حمل می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، بعد از پُر کردن قبر، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، در وقت شنیدن آواز خروس، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۳۲ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت زلزله، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۳۳ (۹): در منهای فردوسیان، برای بند آمدن زیادی باران، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، قبل از سفر، غسل کرده و در حال غسل، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، وقتی تنها به سفر می‌روند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، اگر ناچار به سوار شدن کشتی شوند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، اگر زمانی که سوار کشتی هستند، دچار طوفان شوند، به دست راست خود تکیه داده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، در هنگام نشستن در محل جدید، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، قبل از خریدن کنیز، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، در وقت مُحرم شدن، دعای

- مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام حرکت به سوی منا، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام ورود به منا {برای انجام مراسم حج تمتع}، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت حرکت به سوی عرفات {برای انجام مراسم حج تمتع}، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی در روز قربانی برای طواف به مسجد الحرام می‌آیند، بر در مسجد ایستاده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مقام جبرئیل (علیه‌السلام) [زیر ناودان خانہ‌ی کعبه]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام ذبح قربانی [در منا]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از شروع رمی جمرات ﴿۱﴾، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال رمی جمرات ﴿۱﴾، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در پایان رمی جمرات ﴿۱﴾ و در حال بازگشت، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مشعر ﴿۱﴾، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در لحظات غروب آفتاب روز عرفه [در

- عرفات]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام سعی بین دو کوہ صفا و مروہ، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز طواف، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مکہ، بسیار دعا می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت رؤیت ہلال ماہ رمضان، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماہ رمضان، دعاہای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماہ رمضان، [برای باز شدن درہای آسمان و استجابت دعا] ہشت رکعت نماز [با ہر سورہ کہ بخواہند] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماہ رمضان، [برای باز شدن درہای آسمان و استجابت دعا] ہشت رکعت نماز [با ہر سورہ کہ بخواہند] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و ششم ماہ رمضان، [برای باز شدن درہای آسمان و استجابت دعا] ہشت رکعت نماز [با ہر سورہ کہ بخواہند] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال انجام دادن غسل جمعہ، دعاہای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از انجام دادن غسل جمعہ، دعای

مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به دعا کردن در فاصله‌ای که خطبه‌های نماز جمعه تمام می‌شود تا شروع نماز جمعه، [که از لحظه‌های استجاب دعاست]، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای این که بتوانند قرآن و علوم {مختلفه} را حفظ کنند، دعای مخصوص * را در ظرفی تمیز با غسل می‌نویسند و با آب باران [قبل از این که به زمین برسد] می‌شویند و سه روز ناشتا ❀ می‌خورند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای این که قرآن کریم را فراموش نکنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

✓ صلوات:

• قانون ۲۰۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، با الفاظ خاصی * صلوات می‌فرستند.

• قانون ۲۰۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام صلوات فرستادن بر پیامبران گذشته، نخست بر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و آل ایشان صلوات * می‌فرستند.

• قانون ۲۰۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از [اذان یا نماز] صبح، یک‌صد مرتبه صلوات می‌فرستند.

• قانون ۲۰۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بلافاصله بعد از نماز صبح و مغرب [برای برآمدن حاجات]، آیه‌ی صلوات ❀ را خوانده و صلوات می‌فرستند.

• قانون ۲۰۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آمرزش گناهان، محو شدن خطایا، دوام سرور، استجاب دعا، رسیدن به آرزوها، زیاد شدن روزی، پیروز

شدن بر دشمنان و رفیق استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در بهشت برین بودن، [صبح و شام، سه مرتبه، صلوات مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هرگاه [چه در نماز و چه در غیر نماز،] آیه‌ی صلوات ﴿ را تلاوت کنند، صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از دعا برای ازدواج با حور العین، [برای این که مهریه‌اش باشد،] یک‌صد مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ»، یک‌صد مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، یک‌صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، یک‌صد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و یک‌صد مرتبه صلوات می‌فرستند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، بسیار صلوات می‌فرستند.

✓ استخاره:

• قانون ۲۰۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت استخاره {طلب خیر از خدا} عافیت ﴿ را شرط می‌کنند.

• قانون ۲۰۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی شخص مورد اعتمادی برای مشورت نیابند، به کیفیت خاصی * با خدای متعال، مشورت می‌کنند.

• قانون ۲۰۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از مشورت {با دانایان و کارشناسان} از خدای تعالی طلب خیر می‌کنند.

• قانون ۲۰۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، ذکر استخاره {مانند «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ»} را به عدد فرد {مثلاً سه یا هفت یا صد و یک مرتبه} می‌گویند.

• قانون ۲۰۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت حیرانی، قُرعه ﴿ می‌اندازند.

✓ سایر عبادات:

• قانون ۲۰۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، درجات دهگانه‌ی ایمان را پله پله طی می‌کنند.

✓ حج:

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای این که سال بعد، به حج مشرف شوند]، هر سه روز یک مرتبه، سوره‌ی حج می‌خوانند.

• قانون ۲۰۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای روزی شدن حج]، هر روز، سوره‌ی نبأ می‌خوانند.

• قانون ۲۰۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای روزی شدن حج]، ذکر «مَا شَاءَ اللَّهُ» را هزار بار در یک مجلس می‌گویند.

• قانون ۲۰۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت مُحرم شدن، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۰۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از داخل شدن در حرم *، {برای خوشبو شدن دهانشان} مقداری اِذْخِر * می‌جوند.

• قانون ۲۰۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای داخل شدن در کعبه‌ی معظّمه، غسل می‌کنند.

• قانون ۲۰۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به تسبیح * در شهر مگه، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۰۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به ختم کردن قرآن در مگه‌ی مکرمه، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۰۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شهر مگه، هفتاد رکعت نماز مخصوص * [برای روزی شدن شهادت] می‌خوانند.

• قانون ۲۰۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به سجده کردن در مگه‌ی مکرمه،

اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۰۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، سبب و شصت طوافِ مستحبی [به تعداد روزهای سال] انجام می‌دهند.

• قانون ۲۰۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به طواف کردن قبل از شروع اعمال حج تمتع، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۰۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، گام‌هایشان را کوتاه برمی‌دارند.

• قانون ۲۰۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز احرام، سوره‌ی «کافرون» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «توحید» می‌خوانند.

• قانون ۲۰۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز طواف خانہ‌ی خدا، سوره‌ی «توحید» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «کافرون» می‌خوانند.

• قانون ۲۰۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به طور معمولی [بدون سرعت یا کندی در حرکت] طواف می‌کنند.

• قانون ۲۰۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در حالی که هنوز مشتاق طواف هستند [قبل از خستگی و دلزدگی]، طواف را رها می‌کنند.

• قانون ۲۰۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بر روی کوه صفا و مروہ، [برای زیاد شدن ثروتشان] بسیار درنگ می‌کنند.

• قانون ۲۰۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، سعی را به صورت پیاده انجام می‌دهند.

• قانون ۲۰۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام حرکت به سوی منا، دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۲۰۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ورود به منا {برای انجام

- مراسم حج تمتع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت حرکت به سوی عرفات {برای انجام مراسم حج تمتع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی در روز قربانی برای طواف به مسجد الحرام می‌آیند، بر در مسجد ایستاده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر حیوانی که برای قربانی خریدہ‌اند، بمیرد یا دزدیدہ {یا گم} شود، قربانی دیگری می‌خرند.
 - قانون ۲۰۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در مقام جبرئیل (علیہ‌السلام) [زیر ناودان خانہ‌ی کعبہ]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای برآمدن حاجات، به اعتکاف ﴿ در روزہای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعہ در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیہ‌وآلہ‌وسلم) اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۲۰۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به زیارت کردن مشاهد مشرفہی مدینہ [مانند مسجد قبا، مسجد احزاب و قبور شهدا] اهمیت می‌دهند.
 - قانون ۲۰۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در مسجد خیف ﴿ صد مرتبہ تسبیح ﴿، تہلیل ﴿ و تحمید ﴿ می‌گویند.
 - قانون ۲۰۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ذبح قربانی [در منا]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، قیمت قربانی معیوب {که فروختہ‌اند} را [در خریدن قربانی جدید مصرف نمی‌کنند بلکه آن را] صدقہ می‌دهند.
 - قانون ۲۰۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از شروع رمی جمرات ﴿،

- دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به کیفیت مخصوصی * رَمی جَمَرات * می‌کنند.
 - قانون ۲۰۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رَمی جَمَرات *، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، با پرتاب هر سنگریزه در رَمی جَمَرات *، تکبیر * می‌گویند.
 - قانون ۲۰۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در پایان رَمی جَمَرات * و در حال بازگشت، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، کمی قبل از طلوع آفتاب از مُزدلفه * حرکت می‌کنند.
 - قانون ۲۰۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، سنگریزه‌های رَمی جَمَرات * را از مُزدلفه * بر می‌دارند.
 - قانون ۲۰۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، از سنگریزه‌هایی به اندازه‌ی بند انگشت که خال خال {لکه لکه} باشد، برای رَمی جَمَرات * استفاده می‌کنند.
 - قانون ۲۰۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در مَشعر *، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۰۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، شبی که در مَشعر * هستند را با عبادت، احیاء می‌دارند.
 - قانون ۲۰۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، با طهارت، در عرفات، وقوف (توقف) می‌کنند.
 - قانون ۲۰۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در لحظات غروب آفتاب روز عرفه

- [در عرفات]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، با وقار و سکینه و در حالی که استغفار ﴿﴾ می‌کنند، از عرفات بر می‌گردند.
- قانون ۲۰۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در مَازْمِن ﴿﴾، تکبیر ﴿﴾ می‌گویند.
- قانون ۲۰۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام سعی بین دو کوه صفا و مروه، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز طواف، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به صورت پیاده، طواف می‌کنند.
- قانون ۲۰۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، سعی بین دو کوه صفا و مروه را با سکینه و وقار، انجام می‌دهند.
- قانون ۲۰۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال طواف، تلاوت قرآن می‌کنند.
- قانون ۲۰۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در مکه، بسیار دعا می‌کنند.
- قانون ۲۰۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز در کنار مقام حضرت ابراهیم (علیه‌السلام) اهمیت می‌دهند.

✓ حج منہاجیون:

- قانون ۲۰۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در هنگام استلام ﴿﴾ رُکن یمانی (مُستجار) دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۰۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در قسمتی از سعی بین صفا و مروه، هَرُولہ ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ۲۰۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون برای تقصیر ﴿﴾ عمره‌ی

مفردہ، [به جای کوتاه کردن موی سر،] سر را می‌تراشند.

✓ حج منہاجیات: ☒

✓ عمرہ:

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت مُحرم شدن، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از داخل شدن در حرم ﴿﴾، {برای خوشبو شدن دهانشان} مقداری اِذْخِر ﴿﴾ می‌جویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای داخل شدن در کعبه‌ی معظّمه، غسل می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به تسبیح ﴿﴾ در شهر مگه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به ختم کردن قرآن در مگه‌ی مکرمه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شهر مگه، هفتاد رکعت نماز مخصوص * [برای روزی شدن شهادت] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به سجدہ کردن در مگه‌ی مکرمه، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، سیصد و شصت طوافِ مستحبی [به تعداد روزهای سال] انجام می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، گام‌هایشان را کوتاه برمی‌دارند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز احرام، سوره‌ی

- «کافرون» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «توحید» می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز طواف خانه‌ی خدا، سوره‌ی «توحید» و در رکعت دوم آن، سوره‌ی «کافرون» می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به طور معمولی [بدون سرعت یا کندی در حرکت] طواف می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حالی که هنوز مشتاق طواف هستند [قبل از خستگی و دلزدگی]، طواف را رها می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بسیار به کعبه، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بر کوه صفا و مروه، [برای زیاد شدن ثروتشان] بسیار درنگ می‌کنند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، سعی را به صورت پیاده انجام می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به عمره‌گزاردن در ماه رمضان (عمره‌ی رضانیه) اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مقام جبرئیل (علیه‌السلام) [زیر ناودان خانه‌ی کعبه]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای برآمدن حاجات، به اعتکاف ﴿۹﴾ در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) اهمیت می‌دهند.
 - قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به زیارت کردن مشاهد مشرفه‌ی مدینه [مانند مسجد قبا، مسجد احزاب و قبور شهدا] اهمیت می‌دهند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مسجد خیف ﴿۱﴾ صد مرتبه تسبیح ﴿۱﴾، تہلیل ﴿۱﴾ و تحمید ﴿۱﴾ می‌گویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در هنگام سعی بین دو کوہ صفا و مروہ، دعای مخصوص ﴿۱﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از نماز طواف، دعای مخصوص ﴿۱﴾ می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بہ صورت پیادہ، طواف می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، سعی بین دو کوہ صفا و مروہ را با سکینہ و وقار، انجام می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف، تلاوت قرآن می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در مکہ، بسیار دعا می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بہ خواندن نماز در کنار مقام حضرت ابراہیم (علیہ‌السلام) اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بہ عمرہ‌گزاردن در ماہ رمضان (عمرہ‌ی رمضانیہ) اهمیت می‌دهند.

✓ امور علمی (۹):

- قانون ۲۰۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت نقل حدیث، نام راوی یا کتاب حدیثی را ذکر می‌کنند.
- قانون ۲۰۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای دانا شدن [نہ بہ زحمت انداختن] از دانشمندان سؤال می‌پرسند.
- قانون ۲۱۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، خیرخواہانہ مشورت می‌دهند.
- قانون ۲۱۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در قسمت‌های مناسب نامہ، «ان

شاء الله» می‌نویسند.

✓ علم‌آموزی:

- قانون ۲۱۰۲ (۹): در منهای فردوسیان، {برای بهره‌گیری و علم‌آموزی،} رو به روی دانشمندان {منهای} می‌نشینند.
- قانون ۲۱۰۳ (۹): در منهای فردوسیان، تفسیر «ابجد» * را فرا می‌گیرند.

✓ دانش و دانشمند خوب:

- قانون ۲۱۰۴ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی در جمعی وارد شوند که یکی از دانشمندان {منهای} در آن باشد، بر همگان یکجا و بر او به طور خصوصی سلام می‌کنند.
- قانون ۲۱۰۵ (۹): در منهای فردوسیان، برآوردن نیازهای دانشمندان {منهای} را بر برآوردن نیازهای سایر مردم، مقدم می‌دارند.
- قانون ۲۱۰۶ (۹): در منهای فردوسیان، بسیار به چهره‌ی عالمان دینی، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.

✓ دانش و دانشمند بد:

- قانون ۲۱۰۷ (۹): در منهای فردوسیان، دانشمندان مال‌دوست را در دین‌داری متهم می‌کنند.

✓ باورها: ☒

✓ امور فردی (۹):

✓ آرایش:

- قانون ۲۱۰۸ (۹): در منهای فردوسیان، همیشه پنج چیز [مسواک، شانه،

- سجّاده، سُبْحَه ﴿﴾ و انگشتر عقیق [را به همراه دارند.
- قانون ۲۱۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در وقت کوتاه کردن موی سبیل، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، با رنگ سیاه سیر، خضاب می‌کنند.
 - قانون ۲۱۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بسیار در آینه نگاه می‌کنند و در وقت نگاه کردن در آینه، بسیار حمد الهی می‌گویند.
 - قانون ۲۱۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، پس از شانه زدن، شانه را بر سینه می‌کشند.
 - قانون ۲۱۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون [برای زیاد شدن حلم و وقارشان] پارچه‌ای [به شکل عمامه] به سر می‌بندند.
 - قانون ۲۱۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر صبح، [چون موجب امان از خواری و فقر در آن روز می‌شود،] صورت خود را با گلاب می‌شویند.
 - قانون ۲۱۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، شرمه ﴿﴾ را به عدد فرد {مثلاً سه یا هفت مرتبه} به چشم می‌کشند.
 - قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، عطرزده به زیارت قبور استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) می‌روند.
 - قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، خود را خوشبو می‌کنند.
 - قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی که طلاق گرفته‌اند، {به امید این که محبتشان به دل شوهر بازگردد و رجوع نماید،} در ایام عده، خود را برای شوهرشان آرایش می‌کنند.
 - قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی {در نزد نامحرمان} از عطرهایی که پرنرنگ و کم بوست استفاده می‌کنند.

✓ لباس و پوشیدنی‌ها:

- قانون ۲۱۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، لباس‌های پنبه‌ای می‌پوشند.
- قانون ۲۱۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، لباس‌های کتانی می‌پوشند.
- قانون ۲۱۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که جثیان لباسشان را نپوشند،] با نام خدا، لباس خود را از تن، بیرون می‌آورند.
- قانون ۲۱۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، {در وقت دوختن لباس،} یقه‌ی لباس را گشاد می‌گیرند.
- قانون ۲۱۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، لباس نو را با آداب خاصی * می‌بُرند.
- قانون ✻ (۹): در منہاج فردوسیان، برای نماز خواندن، زیباترین لباسشان را می‌پوشند.
- قانون ✻ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، پاکیزه‌ترین لباس‌هایشان را می‌پوشند.
- قانون ✻ (۹): در منہاج فردوسیان، با عمامه برای سفر از منزل خارج می‌شوند.

✓ کفش:

- قانون ۲۱۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در غیر سفر، کفش سیاه‌رنگ می‌پوشند.

✓ انگشتر:

- قانون ۲۱۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، انگشتر به دست می‌کنند.
- قانون ۲۱۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، فقط انگشتر نقره به دست می‌کنند.

- قانون ۲۱۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، انگشتر را در بند آخر انگشت قرار می‌دهند.
- قانون ۲۱۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آسان شدن کارهایشان،] انگشتر زمرّد به دست می‌کنند.
- قانون ۲۱۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، انگشتر دُرّ ❁ نجف به دست می‌کنند.
- قانون ۲۱۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [در وقت ملاقات با اهل شر و برای دور کردن انسان‌ها و جنی‌های سرکش]، انگشتر حدید ❁ صینی به دست می‌کنند.
- قانون ۲۱۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای برگرداندن حیلہ‌های شیطان، بخصوص در نماز] انگشتر جَزَع ❁ یمانی به دست می‌کنند.
- قانون ۲۱۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بر نگین انگشترشان [برای دفع فقر] ذکر «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَشْتَعْفِرُ اللَّهَ» می‌نویسند.

☑ مکارم اخلاقی:

- قانون ۲۱۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، برای اسلام آوردن {و منہاجی شدن}، بر {خدا و} رسول (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) مِتّ نمی‌گذارند.
- قانون ۲۱۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، {همیشه و همه‌جا} رو به قبله می‌نشینند.
- قانون ۲۱۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام نشستن در محل جدید، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۱۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، ناشنویان را به نرمی، تفهیم می‌کنند.

- قانون ۲۱۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به صورت کسانی که از آنان تعریف و تمجید می‌کنند، خاک می‌پاشند و به طور جدّی از این کار، نهی‌شان می‌کنند.
- قانون ۲۱۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، خودشان را بر گناهانشان، سرزنش می‌کنند.
- قانون ۲۱۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، عادت‌های ناپسندشان را اصلاح می‌کنند.
- قانون ۲۱۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت راه‌رفتن، به نرمی و به دور از تکبر گام بر می‌دارند.
- قانون ۲۱۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، هر گاه نادانان ایشان را طرف خطاب قرار دهند، به ملایمت پاسخ می‌دهند.
- قانون ۲۱۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در خلقت آسمان و زمین، تفکر می‌نمایند.

✓ خواب:

- قانون ۲۱۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، [برای دفع و درمان کابوس دیدن] آیه‌الکرسی و سوره‌های فلق و ناس می‌خوانند.
- قانون ۲۱۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب [برای در امان ماندن از زیر آوار رفتن] آیه‌ی «إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ» (سوره‌ی فاطر، آیه‌ی ۴۱) را می‌خوانند.
- قانون ۲۱۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب، بیست و یک مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.
- قانون ۲۱۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فلج] قبل

- از خواب {شبانه} آية الكرسي ﴿می‌خوانند.
- قانون ۲۱۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن {شبانه} [برای این که خدای تعالی برایشان برائتی از شرک بنویسد] سوره‌های توحید و کافرون را می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [به امید این که از یاران حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) و در همسایگی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) باشند] {هر شب} قبل از خواب، سوره‌های حدید، حشر، صف، جمعه و تغابن (مستحبات) را می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای داشتن اتصال نوری به بیت الله الحرام و بیت المقدس و همچنین بیدار شدن در هر ساعتی که می‌خواهند] در وقت خوابیدن، آیه‌ی آخر سوره‌ی کهف را می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از فتنه‌ی هنگام خوابیدن، سوره‌ی تکاثر می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که تا صبح، در محافظت الهی باشند،] هنگام خوابیدن، سوره‌ی مُلک می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی به بستر خواب {شبانه} می‌روند، [به امید بخشیده شدن گناهانشان،] یک‌صد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.
 - قانون ۲۱۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی {برای خواب شبانه} به بستر می‌روند، [برای در امان ماندن خانه‌ی خودشان و خانه‌های اطرافشان] از بلاهای آسمانی و زمینی و دستبرد، تا صبح {] یازده مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

- قانون ۲۱۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب، مقداری قرآن تلاوت می‌کنند.
- قانون ۲۱۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، تسبیح حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) [به این صورت که سی و سه مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، سی و سه مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و سی و چهار مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ»] می‌گویند.
- قانون ۲۱۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی در میانه‌ی خواب، از این پهلوی به آن پهلوی می‌شوند، ذکرهایی مانند «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «اللَّهُ أَكْبَرُ» می‌گویند.
- قانون ۲۱۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خواب شب [برای این که گناهانشان مانند برگ درختان در خزان بریزد] یک‌صد مرتبه استغفار ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ۲۱۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [اگر از جنابت در خواب بترسند، قبل از خوابیدن، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۱۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر از عقرب و سایر گزندگان بترسند، قبل از خوابیدن، تعویذ ﴿﴾ مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۱۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگامی که خواب بدی می‌بینند، دعای مخصوص * می‌خوانند و سه مرتبه به سمت چپ، تَفُو ﴿﴾ می‌کنند.
- قانون ۲۱۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت خوابیدن [برای آمرزیده شدن گناهانشان،] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۱۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت خوابیدن، نخست بر پهلوی راست می‌خوابند و سپس به سمت چپ می‌غلتند.
- قانون ۲۱۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت برخاستن از بستر، از

راست بر می‌خیزند.

• قانون ۲۱۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، خواب‌هایی که دیده‌اند را {برای اولین بار،} فقط به افراد عاقل {که خواب را به بهترین وجهی تعبیر می‌کنند} می‌گویند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [جهت دیدن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در عالم خواب] در شب بیستم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [به امید این که خدای متعال را در حالی ملاقات کنند که صورتشان مثل ماه تمام می‌درخشد] سوره‌ی واقعه را هر شب [قبل از خواب]، تلاوت می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال روزه، اندکی قبل از اذان ظهر، استراحت (قیلوله) می‌کنند.

✓ امور خانوادگی (۹):

• قانون ۲۱۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بسیار به چهره‌ی پدر و مادر، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.

• قانون ۲۱۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، وام‌های پدر و مادرشان را {خصوصاً اگر از دنیا رفته باشند،} پرداخت می‌کنند.

• قانون ۲۱۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر پدر یا مادرشان آنها را بزنند، در مقابل، «عَفَرَ اللَّهُ لَكُمْ؛ خدا شما را ببخشد» می‌گویند.

• قانون ۲۱۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، {حتی} اگر پدر یا مادرشان از آنها بخواهند که از دارایی یا خانواده‌شان جدا شوند، اطاعت می‌کنند.

• قانون ۲۱۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، از طرف پدر و مادر مرده‌ی خود،

- {کارهای خیر مانند} نماز، روزه، حج و صدقه بجا می‌آورند.
- قانون ۲۱۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خاله‌هایشان به اندازه‌ی مادرشان، نیکی می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، خانواده‌شان را در روز جمعه با خریدن خوراکی، خوشحال می‌کنند.

☑ ازدواج:

- قانون ۲۱۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون قبل از ازدواج {وقتی تصمیم به ازدواج می‌گیرند}، دو رکعت نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۱۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عروسی، بعد از وارد شدن عروس در خانه‌ی داماد، داماد پاهای عروس را در ظرفی شسته و آب آن را [که موجب دور شدن فقر، وارد شدن برکت * و نزول رحمت بر عروس و ایمن شدنش از بیماری‌هایی مانند دیوانگی، جذام * و پیسی * است،] از در خانه تا آخر خانه می‌پاشند.
- قانون ۲۱۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در مراسم عروسی، در هنگام بردن عروس به خانه‌ی داماد، {با صدای بلند،} تکبیر * می‌گویند.
- قانون ۲۱۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در انتخاب شوهر برای دخترانشان دقت می‌کنند.
- قانون ۲۱۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون، همسرانشان را باکره * انتخاب می‌کنند.
- قانون ۲۱۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون به بازی کردن با اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۱۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از دعا برای ازدواج با حور

العین، [برای این که مهریه‌اش باشد،] یک‌صد مرتبه «اللهُ اکبر»، یک‌صد مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، یک‌صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»، یک‌صد مرتبه «لا اله الا الله» و یک‌صد مرتبه صلوات می‌فرستند.

✓ طلاق:

• قانون ۹۰: در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی که طلاق گرفته‌اند، {به امید این که محبتشان به دل شوهر بازگردد و رجوع نماید،} در ایام عده، خود را برای شوهرشان آرایش می‌کنند.

✓ زن:

• قانون ۲۱۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی در حال نماز، پاهایشان را به هم می‌چسبانند.

• قانون ۲۱۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی در حال نماز، بازوهایشان را به سینه نزدیک می‌کنند.

• قانون ۲۱۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی در حال رکوع، دست‌هایشان را بالاتر از زانو می‌گذارند.

• قانون ۲۱۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی وقتی می‌خواهند در حال نماز از حالت ایستاده به سجده بروند، نخست می‌نشینند و سپس به سجده می‌روند.

• قانون ۲۱۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی وقتی می‌خواهند در حال نماز از حالت ایستاده به سجده بروند، زانوها را قبل از دست‌ها به زمین می‌گذارند.

• قانون ۲۱۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیاتی در وقت برخاستن در نماز، دست‌هایشان را قبل از زانوهایشان از زمین برمی‌دارند.

- قانون ۲۱۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در سجده‌ی نماز، ساعده‌ایشان ﴿﴾ را بر زمین می‌گذارند.
- قانون ۲۱۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در ایام حیض، برای نماز میت، خارج از صف نمازگزاران می‌ایستند.
- قانون ۲۱۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجیّات در بعد از ظهر روز ماه رمضان، حیض شوند، بقیه‌ی روز، از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفِطرات)، پرهیز می‌کنند.
- قانون ۲۱۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات وقتی با شوهرشان خلوت می‌کنند، {در انجام مسائل جنسی} حیا را کنار می‌گذارند.
- قانون ۲۱۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در دوران حاملگی، [برای خوشبو و خوش‌رنگ شدن فرزند] «به» می‌خورند.
- قانون ۲۱۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در ایام حاملگی، [برای قوت قلب، شجاعت و زیاد شدن عقل فرزندشان] کُنْدُر ﴿﴾ می‌خورند.
- قانون ۲۱۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّاتی که طلاق گرفته‌اند، {به امید این که محبتشان به دل شوهر بازگردد و رجوع نماید،} در ایام عدّه، خود را برای شوهرشان آرایش می‌کنند.
- قانون ۲۱۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات {در نزد نامحرمان} از عطرهایی که پیررنگ و کم بوست استفاده می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای درمان دردهای مزمن کلیه‌ها، مثانه و رحم، همچنین روان شدن خون حیض و درمان دُم‌های پوستی،] بر ساق پا حجامت می‌کنند.

✓ بچه‌دار شدن:

• قانون ۲۱۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان حافظ قرآن و راضی به قسمت خدا باشد،] در شب دوشنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان موحد، خوشبو، رحم‌دل، بخشنده، پاک‌زبان از دروغ و غیبت و تهمت باشد،] در شب سه شنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان فرمانروا یا دانشمند بزرگی باشد،] در شب پنجشنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان تا پیری از شرّ شیطان در امان باشد و سلامتی دین و بدن داشته باشد،] در وقت زوال ☉ روز پنجشنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان سخنان و زبان‌آور باشد،] در شب جمعه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان دانشمند مشهوری باشد،] در عصر روز جمعه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ☿ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بچه‌دار شدن، دفع بیماری‌ها و طرد شیطان،] در منزل‌شان، اذان می‌گویند.

• قانون ☿ (۹): در منہاج فردوسیان، [کسانی که فرزنددار نمی‌شوند] روز اول محرم را [به نیت بچه‌دار شدن] روزه می‌گیرند.

☑ جنین و نوزاد:

• قانون ۲۱۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را قبل از تولد،

نامگذاری می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۶ (۹): در منهای فردوسیان، گوش نوزاد را [چه پسر و چه دختر] سوراخ می‌کنند.

• قانون ۲۱۹۷ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت ختنه * کردن پسران، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۱۹۸ (۹): در منهای فردوسیان، گوسفند عقیقه * را چاق انتخاب می‌کنند.

• قانون * (۹): در منهای فردوسیان، منهاییات، در دوران حاملگی، [برای خوشبو و خوش‌رنگ شدن فرزند] «به» می‌خورند.

• قانون * (۹): در منهای فردوسیان، منهاییات، در ایام حاملگی، [برای قوت قلب، شجاعت و زیاد شدن عقل فرزندشان] کُنْدُر * می‌خورند.

☑ کودک:

• قانون ۲۱۹۹ (۹): در منهای فردوسیان، با کودکان، متناسب با سن و فهم آنها رفتار می‌کنند.

• قانون * (۹): در منهای فردوسیان، کودکان را از چهار ماهگی [تا دو سالگی]، هر ماه یک مرتبه [برای خشک شدن لعاب و فرونشاندن حرارت سر و بدن] از ناحیه‌ی نُقره *، حجامت می‌کنند.

☑ فرزند:

• قانون ۲۲۰۰ (۹): در منهای فردوسیان، به خوشحال کردن فرزندانشان اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۲۰۱ (۹): در منهای فردوسیان، به دخترشان که نامش فاطمه است، احترام ویژه می‌گزارند.

- قانون ۲۲۰۲ (۹): در منهای فردوسیان، رفتارهای محبت‌آمیز را به طور مساوی بین فرزندان‌شان تقسیم می‌کنند.
- قانون ۲۲۰۳ (۹): در منهای فردوسیان، به فرزندان‌شان شنا و تیراندازی می‌آموزند.
- قانون ۲۲۰۴ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی فرزندان‌شان به بلوغ {جسمی و فکری} رسیدند، زمینه‌ی ازدواج‌شان را فراهم می‌نمایند.
- قانون ۲۲۰۵ (۹): در منهای فردوسیان، پسرخواندگان‌شان را به نام پدر واقعی‌شان می‌خوانند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، از بوسیدن لب [غیر از همسر و فرزندان کوچک‌شان] پرهیز می‌کنند.

☑ خانه:

- قانون ۲۲۰۶ (۹): در منهای فردوسیان، برای خانه‌ی جدیدی که ساخته‌اند، ولیمه ❁ می‌دهند.
- قانون ۲۲۰۷ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت ورود به منزل، اگر کسی نباشد، بر خودشان سلام می‌کنند.
- قانون ۲۲۰۸ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت ورود به منزل، {که موجب دفع فقر می‌شود،} سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ۲۲۰۹ (۹): در منهای فردوسیان، در خانه را همیشه بسته نگه می‌دارند.

✓ امور جنسی (۹):

- قانون ۲۲۱۰ (۹): در منهای فردوسیان، [چون برای بدن بهتر است و امید

بیشتری برای ایجاد فرزند می‌رود و اگر فرزندی پدید آید، خوش عقل‌تر خواهد بود [نزدیکی را در ساعات آخر شب {قبل از خواب}، انجام می‌دهند.

- قانون ۹۸ (۹): در منهای فردوسیان، [برای این که هیچیک از خانواده‌شان آلوده به زنا نشوند،] هر روز یا هر شب، سوره‌ی نور می‌خوانند.
- قانون ۲۲۱۱ (۹): در منهای فردوسیان، از بوسیدن لب [غیر از همسر و فرزندان کوچک‌شان] پرهیز می‌کنند.

☑ منهایون:

- قانون ۲۲۱۲ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون قبل از نزدیکی، [برای آماده کردن زن از لحاظ جنسی،] زیاد با ز نشان بازی می‌کنند.

- قانون ۲۲۱۳ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون قبل از نزدیکی [برای جمع شدن آب {شهوة} و آماده شدنش از لحاظ جنسی] پستان‌های زن را [زیاد] می‌مالند.

- قانون ۲۲۱۴ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون بعد از نزدیکی [انزال منی،] نه می‌ایستند و نه می‌نشینند بلکه {دقایقی} به پهلوئی راست، تکیه می‌کنند.

- قانون ۲۲۱۵ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون {دقایقی} بعد از نزدیکی {و خروج منی،} [برای در امان ماندن از سنگ {کلیه یا مثانه}،] ادرار می‌کنند.

- قانون ۲۲۱۶ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون بعد از نزدیکی [برای جبران آنچه از بدن رفته است،] شربت عسل می‌نوشند.

- قانون ۲۲۱۷ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون با زنانی که کپل ●های بزرگ دارند، ازدواج می‌کنند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، {منہاجیون} [برای درمان غلبه‌ی بلغم ﴿﴾] زیاد نزدیکی می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون از دوازده ساعت قبل {و بعد} از حجامت، از نزدیکی با زنانشان پرهیز می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیون از دوازده ساعت قبل {و بعد} از فصد ﴿﴾، از نزدیکی با زنانشان پرهیز می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، {اگر امکان داشته باشد} در شب اول ماه رمضان، نزدیکی می‌کنند.

☑ منہاجیات:

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات وقتی با شوهرشان خلوت می‌کنند، {در انجام مسائل جنسی} حیا را کنار می‌گذارند.

✓ امور درمانی (۹):

- قانون ۲۲۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام مریضی، اجازه می‌دهند تا مؤمنین به عیادتشان بیایند.
- قانون ۲۲۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، مریض شدن خود را [برای این که به عیادتشان بیایند و ثوابی ببرند،] به برادران ایمانی‌شان، خبر می‌دهند.
- قانون ۲۲۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام عیادت، دست بر پیشانی یا دست مریض می‌گذارند.
- قانون ۲۲۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام عیادت، برای مریض هدیه می‌برند.
- قانون ۲۲۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، برای برآوردن حاجات مریض،

تلاش می‌کنند.

- قانون ۲۲۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به شستن سر با گلاب [که موجب امان از پُرسام ❁ است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۲۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر صبح، [چون موجب امان از خواری و فقر در آن روز می‌شود]، صورت خود را با گلاب می‌شویند.
- قانون ۲۲۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، سوزش تب را با {خوردن و مالیدن} روغن بنفشه، درمان می‌کنند.
- قانون ۲۲۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درمان تب، آیه‌ی شریفه‌ی «یا نارُ کُونی بَرْدٌ وَ سَلامٌ عَلیٰ اِبراهیمَ» {آیه‌ی ۶۹ سوره‌ی انبیاء} را بر کاغذی نوشته و از تبار آویزان می‌کنند.
- قانون ۲۲۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درمان سردرد، ابروهای‌شان را با روغن بنفشه، روغن مالی می‌کنند.
- قانون ۲۲۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، بدنشان را با روغن «بان» ❁، روغن مالی می‌کنند.
- قانون ۲۲۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بنفشه را به صورت انفیہ ❁، استفاده می‌کنند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی وارد شهری می‌شوند، [برای در امان ماندن از بیماری‌هایش] اول از پیاز آن شهر می‌خورند.
- قانون ۲۲۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای زیادی روزی و در امان ماندن از وسوسه‌های شیطان] سرشان را با سدر، می‌شویند.
- قانون ۲۲۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در اول فصل سرما {اوایل پاییز}، خود را می‌پوشانند و در آخر فصل سرما {اوایل بهار}، خود را در معرض هوا

قرار می‌دهند.

• قانون ۲۲۳۲ (۹): در منهای فردوسیان، برای درمان کردن، از خود بیمار یا ولی‌اش، اجازه می‌گیرند.

• قانون ۲۲۳۳ (۹): در منهای فردوسیان، برای درمان دام، از صاحب اجازه می‌گیرند.

• قانون ۲۲۳۴ (۹): در منهای فردوسیان، به پرستاری کردن از بیماران اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۲۳۵ (۹): در منهای فردوسیان، در تابستان، غذاهای سرد {که مزاج سرد دارد} و در زمستان، غذاهای گرم {که مزاج گرم دارد} و در بهار و پائیز، غذاهای معتدل {که مزاج معتدل دارد} می‌خورند.

• قانون ۲۲۳۶ (۹): در منهای فردوسیان، غذا خوردن را با سبک‌ترین خوراکی‌ها شروع می‌کنند

• قانون ۲۲۳۷ (۹): در منهای فردوسیان، در فصل بهار، از خوردن پیاز، سیر و ترشی‌جات پرهیز می‌کنند

• قانون ۲۲۳۸ (۹): در منهای فردوسیان، [برای تقویت حافظه] هر صبح ناشتا، هفت مثقال مویز* می‌خورند.

• قانون ۲۲۳۹ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان فراموشی و زیاد شدن حافظه] روزی سه قطعه {کوچک} زنجفیل پرورده در عسل می‌خورند.

• قانون ۲۲۴۰ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان فراموشی و زیاد حافظه] هر روز با غذا {اندکی} خردل می‌خورند.

• قانون ۲۲۴۱ (۹): در منهای فردوسیان، [برای زیاد شدن عقل] روزی سه دانه هلیله {سیاه} با شکر طبرزد {نبات} ناشتا* می‌خورند.

- قانون ۲۲۴۲ (۹): در منهای فردوسیان، [برای مبتلا نشدن به سرماخوردگی در زمستان] هر روز سه لقمه {یا سه قاشق} عسل {یا مربا} می‌خورند.
- قانون ۲۲۴۳ (۹): در منهای فردوسیان، [برای داشتن بدنی سالم، چابک و کم‌چربی] شام را کم {و سبک} می‌خورند.
- قانون ۲۲۴۴ (۹): در منهای فردوسیان، [جهت دفع بادهای بیماری‌زای بدن،] هفته‌ای یک مرتبه، سیر می‌خورند.
- قانون ۲۲۴۵ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خوردن شیرینی، [برای جلوگیری از فاسد شدن دندان‌ها] لقمه‌ای نان می‌خورند.
- قانون ۲۲۴۶ (۹): در منهای فردوسیان، [برای ریشه‌کن کردن بلغم] ◉ [حلوی جوارش] ◉ می‌خورند.
- قانون ۲۲۴۷ (۹): در منهای فردوسیان، [برای ریشه‌کن کردن بلغم] ◉ [زیاد استحمام می‌کنند].
- قانون ۲۲۴۸ (۹): در منهای فردوسیان، {منهایچون} [برای درمان غلبه‌ی بلغم] ◉ [زیاد نزدیکی می‌کنند].
- قانون ۲۲۴۹ (۹): در منهای فردوسیان، [برای ریشه‌کن کردن بلغم] ◉ [در آفتاب {و پشت به خورشید} می‌نشینند].
- قانون ۲۲۵۰ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان غلبه‌ی صفراء] ◉ [به صورت کسی که بسیار دوستش دارند، زیاد نگاه می‌کنند].
- قانون ۲۲۵۱ (۹): در منهای فردوسیان، [برای از بین بردن غلبه‌ی سودا،] ◉ [فصد] ◉ می‌کنند.
- قانون ۲۲۵۱ (۹): در منهای فردوسیان، [برای از بین بردن غلبه‌ی سودا،]

- پیوسته {و زیاد} نوره ﴿﴾ می‌کشند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای بچه‌دار شدن، دفع بیماری‌ها و طرد شیطان،] در منزل‌شان، اذان می‌گویند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای در امان ماندن از بیماری‌های ویژه‌ی نوجوانان، فساد معده و غلبه‌ی خون] هر شب سه مرتبه سوره‌ی فلق، سه مرتبه سوره‌ی ناس و یکصد مرتبه [و اگر نتوانند پنجاه مرتبه] سوره‌ی توحید می‌خوانند.
- قانون ۲۲۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به تبار [برای فرونشاندن تب]، گوشت قَرَاوُل ﴿﴾ می‌خورانند.
- قانون ۲۲۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به کسانی که مبتلا به یَرَقَان ﴿﴾ هستند، گوشت قَطَاة ﴿﴾ می‌خورانند.
- قانون ۲۲۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، برای از بین بردن کِرْم ﴿﴾ انگل‌های معده، ناشتا ﴿﴾ خرما می‌خورند.
- قانون ۲۲۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درمان خون‌دماغ، سیب می‌خورند.
- قانون ۲۲۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درمان غلبه‌ی بلغم ﴿﴾، سیب می‌خورند.
- قانون ۲۲۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، برای درمان وبا، سیب می‌خورند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، به خوردن گلابی [برای پاک کردن و تقویت معده] اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، به خوردن آلو [برای فرونشاندن حرارت و درمان غلبه‌ی صفراء ﴿﴾] اهمیت می‌دهند.

- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن نان برنج [برای پاک کردن معده و درمان سل]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن روغن زیتون [برای رفع غم و بلغم ❁]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن سنجید [برای رفع تب، پاک کردن معده، تقویت کلیه‌ها، محکم شدن ساق‌ها، پیشگیری از بواسیر و جذام ❁]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، باقلا [پخته] را [برای پاکسازی معده]، با پوستش می‌خورند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن هندوانه [برای شستشوی مثانه و زیاد شدن ادرار]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن دیناروئیه ❁ همراه با آب سرد [برای پاکسازی معده]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن کاهو [برای تصفیه‌ی خون]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن عناب [برای رفع تب]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، به آشامیدن آب باران [برای پاکسازی بدن و دفع مریضی‌ها]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، در مسافرت، مقداری خاک از وطنشان همراه خود برمی‌دارند و به هر محل جدیدی که می‌رسند، [برای این که آب جدید، موافق عادت غذایی‌شان گردد] مقداری از آن خاک را با آب

آشامیدنی آنجا مخلوط می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، به خاطر همسفرشان که مریض شده {اگر نیاز به استراحت داشته باشد}، سه روز درنگ می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، مریض‌هایی که در بین روز ماه رمضان سلامتی می‌یابند، بقیه‌ی روز از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند [مُفْطِرَاتِ رُوزِهِ]، پرهیز می‌کنند.

✓ حجامت:

• قانون ۲۲۵۸ (۹): در منهای فردوسیان، در روزهای دوازدهم تا پانزدهم ماه قمری [که بهترین زمان برای حجامت است]، حجامت می‌کنند.

• قانون ۲۲۵۹ (۹): در منهای فردوسیان، بیست {تا بیست و نه} ساله‌ها هر بیست روز، سی {تا سی و نه} ساله‌ها هر سی روز، چهل {تا چهل و نه} ساله‌ها هر چهل روز، پنجاه {تا پنجاه و نه} ساله‌ها هر پنجاه روز و شصت {تا شصت و نه} ساله‌ها هر شصت روز یک مرتبه حجامت می‌کنند.

• قانون ۲۲۶۰ (۹): در منهای فردوسیان، [برای سبک شدن سر، صورت و چشم‌ها و تسکین درد دندان]، بر اخذعین ﴿حجامت می‌کنند.

• قانون ۲۲۶۱ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان جوش‌ها و زخم‌های دهان، خرابی لثه‌ها و دیگر بیماری‌های دهان] زیر چانه را حجامت می‌کنند.

• قانون ۲۲۶۲ (۹): در منهای فردوسیان، [برای رفع خفقانی که حاصل از امتلاء {پر بودن معده} و {غلبه‌ی} حرارت باشد] در میانه‌ی دو کتف، حجامت می‌کنند.

• قانون ۲۲۶۳ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان دردهای مزمن کلیه‌ها، مثانه و رحم، همچنین روان شدن خون حیض و درمان دُم‌های

- پوستی، [بر ساق پا حجامت می‌کنند.
- قانون ۲۲۶۴ (۹): در منهای فردوسیان، موضع حجامت را قبل از تیغ زدن [چون موجب کم شدن درد و سوزش تیغ می‌شود]، با روغن، مالش می‌دهند.
 - قانون ۲۲۶۵ (۹): در منهای فردوسیان، منهایون از دوازده ساعت قبل {و بعد} از حجامت، از نزدیکی با زنانشان پرهیز می‌کنند.
 - قانون ۲۲۶۶ (۹): در منهای فردوسیان، در روزی که هوا صاف و بدون ابر {غلیظ} باشد و باد شدید نوزد، حجامت می‌کنند.
 - قانون ۲۲۶۷ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از حجامت، [چون جان را نیرو و خون را حیات می‌بخشد] انار مَلَس ◉ می‌مکند.
 - قانون ۲۲۶۸ (۹): در منهای فردوسیان، تا سه ساعت بعد از حجامت، از خوردن {نمک و} غذاهای شور [که موجب بیماری‌های پیسی، گری و کک‌ومک می‌شود] پرهیز می‌کنند.
 - قانون ۲۲۶۹ (۹): در منهای فردوسیان، در روزی که حجامت کرده‌اند از حرکت زیاد، عصبانیت {و تحریکات عصبی شدید} پرهیز می‌کنند.
 - قانون ۲۲۷۰ (۹): در منهای فردوسیان، کودکان را از چهار ماهگی، هر ماه یک مرتبه [برای خشک شدن لعاب و فرونشاندن حرارت سر و بدن] از ناحیه‌ی نُقره ◉، حجامت می‌کنند.
 - قانون ۲۲۷۱ (۹): در منهای فردوسیان، حجامت کردن را در روز پنجشنبه انجام می‌دهند.
 - قانون ۲۲۷۲ (۹): در منهای فردوسیان، در ماه تشرین ◉ آخر از خوردن غذاهای {با مزاج} سرد پرهیز می‌کنند.

- قانون ۲۲۷۳ (۹): در منهای فردوسیان، در ماه تشرین* آخر از حجامت پرهیز می‌کنند.
- قانون ۲۲۷۴ (۹): در منهای فردوسیان، [برای از بین بردن غلبه‌ی سودا،] فصد* می‌کنند.
- قانون ۲۲۷۵ (۹): در منهای فردوسیان، محل فصد* را قبل از عمل، [چون موجب کم شدن درد می‌شود] با روغن، ماساژ می‌دهند.
- قانون ۲۲۷۶ (۹): در منهای فردوسیان، منهای*یون از دوازده ساعت قبل {و بعد} از فصد*، از نزدیکی با زنان*شان پرهیز می‌کنند.
- قانون ۲۲۷۷ (۹): در منهای فردوسیان، تا سه ساعت بعد از فصد*، از خوردن {نمک و} غذاهای شور [که موجب بیماری‌های پیسی، گری و کک‌ومک می‌شود] پرهیز می‌کنند.
- قانون ۲۲۷۸ (۹): در منهای فردوسیان، در ماه تشرین* آخر از فصد* پرهیز می‌کنند.

✓ امور بهداشتی (۹):

- قانون ۲۲۷۹ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از غذا خوردن، دهانشان را با سُد* می‌شویند.
- قانون ۲۲۸۰ (۹): در منهای فردوسیان، دندان‌هایشان را با چوب اراک* [که موجب جلای دندان‌ها، خوشبو شدن دهان، محکم شدن لثه و جلوگیری از سوراخ شدن و پوسیدگی دندان‌ها می‌شود،] مسواک می‌زنند.
- قانون ۲۲۸۱ (۹): در منهای فردوسیان، در مضمضه*، مَبالغه* می‌کنند.
- قانون ۲۲۸۲ (۹): در منهای فردوسیان، در استنشاق*، مَبالغه* می‌کنند.

✓ مستراح:

- قانون ۲۲۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از انکشاف ◉ عورت [در مستراح]، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت نشستن در مستراح، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، [در مستراح] بعد از خارج شدن مدفوع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی [در مستراح] به مدفوعشان نگاه می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام طهارت گرفتن [در مستراح] دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، استنجاء ◉ را به عدد فرد {مثلاً یا هفت مرتبه} انجام می‌دهند.
- قانون ۲۲۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، مخرج مدفوع را با سُعد ◉ می‌شویند *.

✓ حمام:

- قانون ۲۲۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای ریشه‌کن کردن بلغم ◉] زیاد استحمام می‌کنند.

✓ نجاسات و خبائث: ☒

✓ نوره کشیدن:

- قانون ۲۲۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگام نوره ◉ کشیدن، [برای این که خدای تعالی ایشان را از پلیدی‌های دنیا و آلودگی گناهان پاک گرداند و

مویی به ایشان بدهد که با آن، گناه نکنند و از هر مویی که زایل کرده باشند، فرشته‌ای را بیافریند که تا روز قیامت تسبیح ﴿الهی بگوید﴾ دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۲۹۱ (۹): در منهای فردوسیان، هنگام نوره ﴿کشیدن﴾، [برای این که نوره، بدنشان را نسوزاند،] مقداری نوره بر اطراف بینی‌شان گذاشته و دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۲۹۲ (۹): در منهای فردوسیان، به نوره ﴿کشیدن﴾، در تابستان، بیشتر از زمستان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۲۹۳ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از نوره ﴿کشیدن﴾، [برای این که مبتلا به زخم، ترکیدگی و لکه‌های سیاه پوستی نشوند] با آب سرد، شستشو می‌کنند

• قانون ۲۲۹۴ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از نوره ﴿کشیدن﴾، {گیاهان خوشبو مانند} برگ درخت هلو، تفاله‌ی گل کاجیره، حنا، سعد ﴿و پودر﴾ گل سرخ، را به موضع می‌مالند.

• قانون ﴿﴾ (۹): در منهای فردوسیان، [برای از بین بردن غلبه‌ی سودا،] پیوسته {و زیاد} نوره ﴿می‌کشند﴾.

☑ ناخن گرفتن:

• قانون ۲۲۹۵ (۹): در منهای فردوسیان، [برای درمان ترک‌خوردگی و رنگ‌پریدگی ناخن] فقط پنجشنبه‌ها ناخن‌هایشان را کوتاه می‌کنند.

• قانون ۲۲۹۶ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت ناخن گرفتن، دعای مخصوص * می‌خوانند.

☑ مو: ☑

✓ محیط زیست:

✓ امور تغذیه (۹):

✓ آداب خوردن:

- قانون ۲۲۹۷ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خوردن غذایی که احتمال ضرر می‌دهند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۲۹۸ (۹): در منهای فردوسیان، از جلو خودشان غذا می‌خورند.
- قانون ۲۲۹۹ (۹): در منهای فردوسیان، لقمه‌ها را کوچک بر می‌دارند.
- قانون ۲۳۰۰ (۹): در منهای فردوسیان، غذای گرم را قبل از سرد شدن کامل، می‌خورند.
- قانون ۲۳۰۱ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خوردن گوشت، مقداری نان می‌خورند.
- قانون ۲۳۰۲ (۹): در منهای فردوسیان، نان‌ها را کوچک درست می‌کنند.
- قانون ۲۳۰۳ (۹): در منهای فردوسیان، کسانی که از سنگینی معده رنج می‌برند، فقط دو وعده در شبانه‌روز غذا می‌خورند.
- قانون ۲۳۰۴ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از سیر شدن، دست از غذا خوردن می‌کشند.
- قانون ۲۳۰۵ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از غذا خوردن [برای این که دیگران هم شکر خدا کنند،] با صدای بلند، خدا را حمد [و شکر] می‌گویند.
- قانون ۲۳۰۶ (۹): در منهای فردوسیان، نشستن بر سفره‌ی طعام را طول می‌دهند.
- قانون ۲۳۰۷ (۹): در منهای فردوسیان، برای برادران مؤمنی که با آنان

همسفره شده‌اند، لقمه درست می‌کنند.

• قانون ۲۳۰۸ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی برادری ایمانی بر آنها وارد شود، بر آن برادر تازه وارد، غذا و آب عرضه می‌کنند.

• قانون ۲۳۰۹ (۹): در منهای فردوسیان، حاضرین بر سفره، دست‌هایشان در یک ظرف می‌شویند.

• قانون ۲۳۱۰ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از غذا خوردن، دست و صورت کودکانشان را می‌شویند.

• قانون ۲۳۱۱ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از غذا خوردن، به پشت می‌خوابند و {برای خارج شدن باد اضافی روده‌ها} پای راست را بر روی پای چپ {به صورت کرسی*} قرار می‌دهند.

• قانون ۲۳۱۲ (۹): در منهای فردوسیان، داخل کاسه‌ی غذایشان {که اندکی باقیمانده‌ی غذا داشته باشد} را می‌لیسند.

• قانون ۲۳۱۳ (۹): در منهای فردوسیان، دست‌هایشان را که بعد از غذا خوردن شسته‌اند و قبل از خشک کردن، به سر و صورت و ابروها می‌کشند و دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی برادری ایمانی بر آنها وارد شود، بر آن برادر تازه وارد، غذا و آب عرضه می‌کنند.

• قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، در حال روزه از چشیدن خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها پرهیز می‌کنند.

• قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، خانواده‌شان را در روز جمعه با خریدن خوراکی، خوشحال می‌کنند.

☑ خوردنی‌ها:

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، نمازهایی را که در موقع خوردن «سیر» بجا آورده‌اند، بعد از زایل شدن بوی سیر، اعاده می‌کنند.

✓ خوراکی‌های توصیه شده:

• قانون ۲۳۱۴ (۹): در منهای فردوسیان، همیشه سبزی بر سفره‌شان قرار می‌دهند.

• قانون ۲۳۱۵ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن گوشت کبک [برای درمان عصبانیت‌های زیاد و نابجا] اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، به تبار [برای فرونشاندن تب]، گوشت قَرَاوُل ﴿۹﴾ می‌خورانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، به کسانی که مبتلا به یَرَقَان ﴿۹﴾ هستند، گوشت قَطَاة ﴿۹﴾ می‌خورانند.

• قانون ۲۳۱۶ (۹): در منهای فردوسیان، گوشت شتر را دوست می‌دارند و به خوردنش اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منهای فردوسیان، برای از بین بردن کِرْمِ {انگل}‌های معده، ناشتا ﴿۹﴾ خرما می‌خورند.

• قانون ۲۳۱۷ (۹): در منهای فردوسیان، درخت خرما (نخل) را گرمی می‌دارند.

• قانون ۲۳۱۸ (۹): در منهای فردوسیان، میوه‌ها را قبل از مصرف، می‌شویند.

• قانون ۲۳۱۹ (۹): در منهای فردوسیان، افراد غمگین [برای رفع غم و اندوهشان]، انگور [بخصوص انگور سیاه] می‌خورند.

• قانون ۲۳۲۰ (۹): در منهای فردوسیان، انگور را یک‌دانه، یک‌دانه یا دودانه،

دودانه می‌خورند.

- قانون ۲۳۲۱ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خواب شب، انار می‌خورند.
- قانون ۲۳۲۲ (۹): در منهای فردوسیان، انار را ناشتا ❁ می‌خورند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، برای درمان خون‌دماغ، سیب می‌خورند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، برای درمان غلبه‌ی بلغم ❁، سیب می‌خورند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، برای درمان وبا، سیب می‌خورند.
- قانون ۲۳۲۳ (۹): در منهای فردوسیان، سیب را قبل از خوردن، می‌بویند.
- قانون ۲۳۲۴ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن انجیر اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۲۵ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن گلابی [برای پاک کردن و تقویت معده] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۲۶ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن آلو [برای فرونشاندن حرارت و درمان غلبه‌ی صفراء ❁] اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۲۷ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن کرفس [که سبزی بعضی پیامبران است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۲۸ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن قارچ، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۲۹ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن کدو، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۰ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن مُثَلَّثَه ❁ اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۱ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن نان جو [که خوراک انبیا و ابرار است]، اهمیت می‌دهند.

- قانون ۲۳۳۲ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن نان برنج [برای پاک کردن معده و درمان سل]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۳ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن روغن زیتون [برای رفع غم و بلغم]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۴ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن سنجد [برای رفع تب، پاک کردن معده، تقویت کلیه‌ها، محکم شدن ساق‌ها، پیشگیری از بواسیر و جذام]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۵ (۹): در منهای فردوسیان، باقلا {پخته} را [برای پاکسازی معده]، با پوستش می‌خورند.
- قانون ۲۳۳۶ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن هندوانه [برای شستشوی مثانه و زیاد شدن ادرار]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۷ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن دینارویه همراه با آب سرد [برای پاکسازی معده]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۸ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن کاهو [برای تصفیه‌ی خون]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۳۹ (۹): در منهای فردوسیان، پنیر را [در صبح، ترک می‌کنند، ولی] در شب می‌خورند.
- قانون ۲۳۴۰ (۹): در منهای فردوسیان، پنیر و گردو را با هم می‌خورند.
- قانون ۲۳۴۱ (۹): در منهای فردوسیان، روز اول هر ماه قمری، [مقداری] پنیر می‌خورند.
- قانون ۲۳۴۲ (۹): در منهای فردوسیان، خوردن خیار را از ته آن {یعنی از جایی که به بوته متصل بوده} شروع می‌کنند.

- قانون ۲۳۴۳ (۹): در منهای فردوسیان، به خوردن عَناب [برای رفع تب]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، در تابستان، غذاهای سرد {که مزاج سرد دارد} و در زمستان، غذاهای گرم {که مزاج گرم دارد} و در بهار و پاییز، غذاهای معتدل {که مزاج معتدل دارد} می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، غذا خوردن را با سبک‌ترین خوراکی‌ها شروع می‌کنند
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، در فصل بهار، از خوردن پیاز، سیر و ترشی‌جات پرهیز می‌کنند
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، [برای تقویت حافظه] هر صبح ناشتا، هفت مثقال مَویز * می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، [برای درمان فراموشی و زیاد شدن حافظه] روزی سه قطعه {کوچک} زنجفیل پرورده در عسل می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، [برای درمان فراموشی و زیاد شدن حافظه] هر روز با غذا {اندکی} خردل می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، برای این که بتوانند قرآن و علوم {مختلفه} را حفظ کنند، دعای مخصوص * را در ظرفی تمیز با عسل می‌نویسند و با آب باران [قبل از این که به زمین برسد] می‌شویند و سه روز ناشتا * می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، [برای زیاد شدن عقل] روزی سه دانه هلیله {ی سیاه} با شکر طبرزد {نبات} ناشتا * می‌خورند.
- قانون ۹: در منهای فردوسیان، [برای مبتلا نشدن به سرماخوردگی در

- زمستان] هر روز سه لقمه {یا سه قاشق} عسل {یا مربا} می‌خورند.
- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، [برای داشتن بدنی سالم، چابک و کم‌چربی] شام را کم {و سبک} می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، [جهت دفع بادهای بیماری‌زا] هفته‌ای یک مرتبه، «سیر» می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خوردن شیرینی، [برای جلوگیری از فاسد شدن دندان‌ها] لقمه‌ای نان می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، [برای ریشه‌کن کردن بلغم] ❁ [حلوای جوارش] ❁ می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از حجامت، [چون جان را نیرو و خون را حیات می‌بخشد] انار ملس ❁ می‌مکند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، همراه خود در سفر، مقداری نان [برای برکت] ❁ بر می‌دارند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، برای سحری روزه، {خوراکی‌های مقوی مانند:} سویق ❁، خرما و آب می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از زوال ❁ روز جمعه، هفت برگ کاسنی می‌خورند.
 - قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، صبح جمعه، [یک تا سه] انار را ناشتا ❁ می‌خورند.

❑ خوراکی‌های نهی شده:

- قانون ❁ (۹): در منهای فردوسیان، تا سه ساعت بعد از حجامت، از خوردن {نمک و} غذاهای شور [که موجب بیماری‌های پیسی، گری و

ککومک می‌شود] پرهیز می‌کنند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، تا سه ساعت بعد از فصد ﴿۹﴾، از خوردن {نمک و} غذاهای شور [که موجب بیماری‌های پیسی، گری و ککومک می‌شود] پرهیز می‌کنند.

✓ آداب آشامیدن:

- قانون ۲۳۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، از نوشیدن آب، لذت می‌برند.
- قانون ۲۳۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، آب را {به حلقشان نمی‌ریزند بلکه} به صورت مکیدن می‌نوشند.
- قانون ۲۳۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به آشامیدن آب باران [برای پاکسازی بدن و دفع مریضی‌ها]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت نوشیدن آب، از تشنگی حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) یاد می‌کنند و بر قاتلان آن حضرت، لعنت می‌فرستند.
- قانون ۲۳۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، سقاها ﴿۹﴾، آخر از همه، آب می‌نوشند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به نوشیدن پسمانده‌ی نوشیدنی برادران ایمانی [به قصد تبرک] اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در حال روزه از چشیدن خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها پرهیز می‌کنند.

✓ امور تفریحی (۹):

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به فرزندانشان شنا و تیراندازی

می‌آموزند.

• قانون ۲۳۴۹ (۹): در منهای فردوسیان، در اول باریدن باران، زیر باران می‌روند.

☑ آداب سفر:

• قانون ۲۳۵۰ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی وارد شهری می‌شوند، [برای در امان ماندن از بیماری‌هایش] اول از پیاز آن شهر می‌خورند.

• قانون ۲۳۵۱ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از سفر، غسل کرده و در حال غسل، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۳۵۲ (۹): در منهای فردوسیان، همراه خود در سفر، مقداری نان [برای برکت ☉] بر می‌دارند.

• قانون ۲۳۵۳ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از مسافرت به برادران دینی خبر می‌دهند.

• قانون ۲۳۵۴ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی تنها به سفر می‌روند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۳۵۵ (۹): در منهای فردوسیان، در مسافرت‌های دسته جمعی، به صورت مشترک خرج می‌کنند.

• قانون ۲۳۵۶ (۹): در منهای فردوسیان، در سفر، از توشه‌ی خود مراقبت می‌کنند.

• قانون ۲۳۵۷ (۹): در منهای فردوسیان، وسایل مورد نیاز را در سفر به همراه بر می‌دارند.

• قانون ۲۳۵۸ (۹): در منهای فردوسیان، در برگشت از سفر، سرعت می‌گیرند.

- قانون ۲۳۵۹ (۹): در منهای فردوسیان، از سفر، سوغاتی {هر چند کم‌ارزش،} می‌آورند.
- قانون ۲۳۶۰ (۹): در منهای فردوسیان، در سفر با برادران دینی خود، نامه‌نگاری می‌کنند.
- قانون ۲۳۶۱ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از سفر زیارتی به کربلای معلا، سه روز روزه می‌گیرند.
- قانون ۲۳۶۲ (۹): در منهای فردوسیان، به خانواده‌ی در وطن مانده‌ی حاجیان، رسیدگی می‌کنند.
- قانون ۲۳۶۳ (۹): در منهای فردوسیان، روزهای آفتابی در سایه حرکت می‌کنند.
- قانون ۲۳۶۴ (۹): در منهای فردوسیان، سواره‌ها از وسط و پیاده‌ها از حاشیه‌ی خیابان، رفت و آمد می‌کنند.
- قانون ۲۳۶۵ (۹): در منهای فردوسیان، اگر ناچار به سوار شدن کشتی شوند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۳۶۶ (۹): در منهای فردوسیان، اگر زمانی که سوار کشتی هستند، دچار طوفان شوند، به دست راست خود تکیه داده و دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۳۶۷ (۹): در منهای فردوسیان، [برای دفع فقر، وسوسه‌ی شیطان و در امان ماندن از خطر راهزن و درندگان] در هنگام مسافرت، عصایی از چوب بادام تلخ بر می‌دارند.
- قانون ۲۳۶۸ (۹): در منهای فردوسیان، منهای‌چون با عمامه برای سفر از منزل خارج می‌شوند.

- قانون ۲۳۶۹ (۹): در منهای فردوسیان، به ساختن کاروان‌سرا و محل‌های استراحت برای مسافری در کناره‌ی راه‌ها، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۷۰ (۹): در منهای فردوسیان، در مسافرت، مقداری خاک از وطنشان همراه خود برمی‌دارند و به هر محل جدیدی که می‌رسند، [برای این که آب جدید، موافق عادت غذایی‌شان گردد] مقداری از آن خاک را با آب آشامیدنی آنجا مخلوط می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۱ (۹): در منهای فردوسیان، از غیر راهی که رفته‌اند، بر می‌گردند.

☑ مسافر:

- قانون ۲۳۷۲ (۹): در منهای فردوسیان، مسافران بعد از هر نمازی که شکسته می‌خوانند، سی مرتبه تسبیحات اربعه ☉ می‌گویند.
- قانون ۲۳۷۲ (۹): در منهای فردوسیان، به مسافران مؤمن، کمک می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۳ (۹): در منهای فردوسیان، به خاطر همسفرشان که مریض شده {اگر نیاز به استراحت داشته باشد}، سه روز درنگ می‌کنند.

☑ مرکب:

- قانون ۲۳۷۴ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از سوار شدن بر مرکب {برای سفر}، وصیت می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۵ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی به منزلی رسیدند و از مرکب فرود آمدند، نخست آب و علف بر حیوان {که مرکبشان بوده}، عرضه می‌کنند.

☑ شکار: ☒

☑ شوخی و خنده:

✓ امور اخروی (۹):

- قانون ۲۳۷۵ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از سوار شدن بر مرکب {برای سفر}، وصیت می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۶ (۹): در منهای فردوسیان، برای کسی که در حقش ظلم کرده‌اند و اینک مُرده است [و دسترسی به او برای طلب حلالیت ندارند] استغفار* می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۷ (۹): در منهای فردوسیان، فقط در هنگام از دست دادن عزیزان خودشان، لباس {مشکی} عزا می‌پوشند.
- قانون ۲۳۷۸ (۹): در منهای فردوسیان، طلبشان از بدهکاری که مُرده است را [که موجب ده برابر شدن ثواب آن می‌شود،] می‌بخشند.
- قانون ۲۳۷۹ (۹): در منهای فردوسیان، وام‌های پدر و مادرشان را {خصوصاً} اگر از دنیا رفته باشند، {پرداخت می‌کنند}.

☑ محضر:

- قانون ۲۳۷۸ (۹): در منهای فردوسیان، محضر* را کلمه‌ی توحید* تلقین* می‌کنند.
- قانون ۲۳۷۹ (۹): در منهای فردوسیان، برای محضری* که جان دادنش سخت شده، دعای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۲۳۸۰ (۹): در منهای فردوسیان، در نزد محضری* که جان دادنش سخت شده، [برای این که زودتر راحت شود] سوره‌ی صافات، می‌خوانند.

✓ غسل میت:

- قانون ۲۳۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، جنازه‌ی مؤمنین {و مؤمنات} را در محل سرپوشیده، غسل می‌دهند.
- قانون ۲۳۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، جنازه را به طوری که کف پایش رو به قبله باشد، غسل می‌دهند.
- قانون ۲۳۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، مردگان‌شان را {بدون عجله و خشونت و} با مدارا غسل می‌دهند.

✓ کفن:

- قانون ۲۳۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، کفن مردگان‌شان را از جنس پارچه‌ی خوب انتخاب می‌کنند.

✓ تشییع:

- قانون ۲۳۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت دیدن جنازه‌ی در حال تشییع، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۳۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقتی که جنازه‌ای را برای تشییع، حمل می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۳۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، جنازه‌ی مردگان‌شان را با پای پیاده، تشییع می‌کنند.
- قانون ۲۳۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام تشییع جنازه، خود را مرده‌ی داخل تابوت تصوّر می‌کنند و عبرت می‌گیرند.
- قانون ۲۳۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، مؤمنین را برای شرکت در تشییع جنازه، خبر می‌کنند.
- قانون ۲۳۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به نماز میت خواندن بر جنازه‌ی

- مؤمنین و مؤمنات، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۳۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در کنار جنازه‌ی مؤمنین و مؤمنات، بر نیکی آنها، گواهی می‌دهند.
- قانون ۲۳۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بدون کفش، به نماز میت می‌ایستند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات، در ایام حیض، برای نماز میت، خارج از صف نمازگزاران می‌ایستند.

☑️ **دُفن:**

- قانون ۲۳۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در حفر کردن قبر برای مؤمنین و مؤمنات، شرکت می‌کنند.
- قانون ۲۳۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، کسانی که برای تلقین ﴿۹﴾ مردگان وارد قبر شده باشند، از طرف پای مرده، از قبر، خارج می‌شوند.
- قانون ۲۳۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از دفن مردگان، نزدیک‌ترین افراد به مرده، دهانشان را به طرف سر مرده نزدیک کرده و با صدای بلند، به معارف الهی، تلقینش ﴿۹﴾ می‌دهند.
- قانون ۲۳۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، برای داخل کردن جنازه در قبر، وضو می‌گیرند.
- قانون ۲۳۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال ریختن خاک در قبر مؤمنین {و مؤمنات} دعای مخصوص ﴿۹﴾ می‌خوانند.
- قانون ۲۳۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از پُر کردن قبر، دعای مخصوص ﴿۹﴾ می‌خوانند.
- قانون ۲۳۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، {در قبرستان}، آیه‌الکرسی ﴿۹﴾

خوانده و ثوابش را به روح مؤمنین و مؤمنات، تقدیم می‌کنند.

✓ مزارات:

- قانون ۲۴۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، سکونت در نجف اشرف را بر سکونت در مکه‌ی معظمه و مدینہ‌ی منورہ، ترجیح می‌دهند.
- قانون ۲۴۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد جناب عبدالعظیم حسنی (رحمة‌اللہ علیہ) در شہر ری می‌روند.
- قانون ۲۴۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر حضرت فاطمہ‌ی معصومہ (سلام‌اللہ علیہا) در شہر قم می‌روند.
- قانون ✽ (۹): در منہاج فردوسیان، به زیارت کردن مشاہد مشرفہ‌ی مدینہ [مانند مسجد قبا، مسجد احزاب و قبور شہدا] اهمیت می‌دهند.
- قانون ✽ (۹): در منہاج فردوسیان، در فاصلہ‌ی اذان صبح تا طلوع آفتاب (بین الطلوعین) روز جمعہ، به زیارت اہل قبور می‌روند.

✓ امور اجتماعی (۹):

✓ سلام:

- قانون ۲۴۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، با صدای بلند، سلام می‌کنند و جواب سلام می‌دهند.
- قانون ۲۴۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، با عبارات مخصوصی * سلام می‌کنند.
- قانون ۲۴۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بر ثروتمند و فقیر، یکسان سلام می‌کنند.
- قانون ۲۴۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، سلام را به صیغہ‌ی جمع می‌گویند.

- قانون ۲۴۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، جواب سلام را کاملتر می‌دهند.
- قانون ۲۴۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، با سلام {آرزوی سلامتی}، از یکدیگر جدا می‌شوند.
- قانون ۲۴۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بر حضرت خضر (سلام‌الله‌علیه) هر وقت او را یاد کنند، سلام می‌فرستند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، امامان جمعه در آغاز خطبه‌ی اول، بر مستمعین، سلام می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به تک تک استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) در قنوت نماز جمعه، درود می‌فرستند.

✓ آداب معاشرت:

- قانون ۲۴۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در مجالس خود، [خصوصاً در تابستان] با فاصله از یکدیگر می‌نشینند.
- قانون ۲۴۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، مردم را در حضورشان با کنیه (نام خانوادگی، فامیلی) و در نبودشان با اسم کوچک، یاد می‌کنند.
- قانون ۲۴۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، افراد را با کنیه‌ای که از نام پدرشان باشد، می‌خوانند.
- قانون ۲۴۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با غیر مسلمان [مثل مجوسی، یهودی و مسیحی]، {به طوری که نشنود،} دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۴۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با بلا رسیده [مثل جذامی، پیس، دیوانه و فلج]، به طوری که او نشنود، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ۲۴۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در ولیمه‌هایشان* از فقرا هم دعوت می‌کنند.
- قانون ۲۴۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی نامه‌ای می‌نویسند، نام مخاطبِ نامه را قبل از نام خودشان ذکر می‌کنند.
- قانون ۲۴۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بسیار به سادات صالح، به قصد عبادت، نگاه می‌کنند.
- قانون ۲۴۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، هر گاه به اندازه‌ی دور زدنِ نخل (درخت خرما) از برادر ایمانی خود دور شوند، بعد از ملاقات، مصافحه* می‌کنند.

✓ رفاقت:

- قانون ۲۴۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، سخن برادران مؤمن خود را حمل بر خیر می‌کنند.
- قانون ۲۴۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی برادری ایمانی بر آنها وارد شود، بر آن برادر تازه وارد، غذا و آب عرضه می‌کنند.
- قانون* (۹): در منہاج فردوسیان، برای برادران مؤمنی که با آنان همسفره شده‌اند، لقمه درست می‌کنند.
- قانون ۲۴۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، دوستانشان را با احسان کردن، عتاب* می‌کنند.
- قانون ۲۴۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با برادران ایمانی، صورت و پیشانی آنان را می‌بوسند.
- قانون ۲۴۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به نوشیدن پسمانده‌ی نوشیدنی برادران ایمانی [به قصد تبرک] اهمیت می‌دهند.

- قانون ۲۴۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به اندوہزدایی از برادران مؤمن خود با سخنان لطیف، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۴۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیوں در وقت ملاقات، محل سجده در پیشانی برادران مؤمن خود را می‌بوسند.
- قانون ۲۴۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از این که عیب برادر دینی خود را به او یادآوری کنند، آن عیب را در خودشان اصلاح می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای درمان غلبه‌ی صفراء ﴿۹﴾] به صورت کسی که بسیار دوستش دارند، زیاد نگاه می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، مریض شدن خود را [برای این که به عیادتشان بیایند و ثوابی ببرند،] به برادران ایمانی‌شان، خبر می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از مسافرت به برادران دینی خبر می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در سفر با برادران دینی خود، نامه‌نگاری می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روزه‌ی مستحبی را به تقاضای برادر دینی خود، افطار می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در منزل برادر مؤمنشان [بدون این که او را آگاه کنند] روزه‌ی مستحبی‌شان را افطار می‌کنند.

☑ **ہدیہ و بخشش:**

- قانون ۲۴۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در بخشش‌های مالی به عنایت الہی می‌نگرند یعنی اگر خدا گشایش بدهد، آنها نیز {بر خانواده و زیردستانشان} گشایش می‌دهند و اگر خداوند، روزی‌شان را تنگ نماید،

- آن‌ها نیز از هزینه کردن، خودداری می‌کنند.
- قانون ۲۴۲۸ (۹): در منهای فردوسیان، ظرف هدیه‌ها را زود بر می‌گردانند.
 - قانون ۲۴۲۹ (۹): در منهای فردوسیان، هدیه را با هدیه جبران می‌کنند.
 - قانون ۲۴۳۰ (۹): در منهای فردوسیان، قسمتی از هدیه‌ی خوراکی‌ای که در حضور دیگران دریافت می‌کنند را به حاضران می‌دهند.
 - قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، از سفر، سوغاتی می‌آورند.
 - قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، در هنگام عیادت، برای مریض هدیه می‌برند.

☑ همنشینی: ☒

☑ میهمان و میهمانی:

- قانون ۲۴۳۱ (۹): در منهای فردوسیان، به میهمان ناخوانده، هر چه موجود دارند می‌دهند و برای میهمانی که دعوت کرده‌اند، تدارک می‌بینند.
- قانون ۲۴۳۲ (۹): در منهای فردوسیان، به میهمانشان در وقت رفتن، هدیه {تحفه، سوغات} می‌دهند.
- قانون ۲۴۳۳ (۹): در منهای فردوسیان، در میهمانی‌ها به دستور میزبان می‌نشینند.
- قانون ۲۴۳۴ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت ورود و خروج میهمان، او را همراهی می‌کنند.
- قانون ۲۴۳۵ (۹): در منهای فردوسیان، برای میهمان، خلال* آماده می‌کنند.

✓ امور اقتصادی (۹):

- قانون ۲۴۳۶ (۹): در منهای فردوسیان، بازاریان در آغاز فروش، دعای مخصوص* می‌خوانند.
- قانون ۲۴۳۷ (۹): در منهای فردوسیان، با افراد خوش‌روزی*، شریک می‌شوند.
- قانون ۲۴۳۸ (۹): در منهای فردوسیان، از اموالشان محافظت می‌کنند.
- قانون ۲۴۳۹ (۹): در منهای فردوسیان، تجار و بازاریان، با چهره‌ی گشاده تجارت می‌کنند.
- قانون ۲۴۴۰ (۹): در منهای فردوسیان، با اولین مشتری سوددار معامله می‌کنند.
- قانون ۲۴۴۱ (۹): در منهای فردوسیان، تاجران، فقط جنس‌های مرغوب را خرید و فروش می‌کنند.
- قانون ۲۴۴۲ (۹): در منهای فردوسیان، مقدار درآمدها را از دیگران مخفی نگه می‌دارند.
- قانون ۲۴۴۳ (۹): در منهای فردوسیان، طلبکارشان را (با پرداخت بموقع وام یا خوش‌اخلاقی) راضی نگه می‌دارند.
- قانون ۲۴۴۴ (۹): در منهای فردوسیان، {حتی اگر لازم شود، برای پرداخت بدهی خود،} به دنبال طلبکارشان می‌گردند.
- قانون ۲۴۴۵ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت خرید، چانه می‌زنند.
- قانون ۲۴۴۶ (۹): در منهای فردوسیان، از خرید و فروش میمون {اگر غرض عقلایی‌ای نداشته باشد،} پرهیز می‌کنند.
- قانون ۲۴۴۷ (۹): در منهای فردوسیان، انجام دادن کارهای مهم

{اقتصادی} را {به خدمتکارشان واگذار نمی‌کنند بلکه} خودشان عهده‌دار می‌شوند.

• قانون ۲۴۴۸ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خریدن مرکب، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۴۴۹ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۴۵۰ (۹): در منهای فردوسیان، بعد از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} سوره‌ها و آیه‌های مخصوص * بر سرش می‌خوانند.

• قانون ۲۴۵۱ (۹): در منهای فردوسیان، قبل از خریدن کنیز، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۴۵۲ (۹): در منهای فردوسیان، طلبشان از بدهکاری که مُرده است را [که موجب ده برابر شدن ثواب آن می‌شود،] می‌بخشند.

• قانون ۲۴۵۳ (۹): در منهای فردوسیان، بدهی‌های پدر و مادرشان را {خصوصاً اگر از دنیا رفته باشند،} پرداخت می‌کنند.

• قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، مزد کارگر را قبل از خشک شدن عرقش می‌پردازند.

• قانون ☼ (۹): در منهای فردوسیان، بر دو کوه صفا و مروه، [برای زیاد شدن ثروتشان] بسیار درنگ می‌کنند.

☑ زکات: ☒

☑ صدقه:

• قانون ۲۴۵۴ (۹): در منهای فردوسیان، به گدایی که از دینش خبر ندارند،

ولی دلشان به حالش بسوزد، اندکی کمک می‌کنند.

• قانون ۲۴۵۵ (۹): در منهای فردوسیان، از چیزهایی که بیشتر دوست دارند، می‌بخشند.

• قانون ۲۴۵۶ (۹): در منهای فردوسیان، با دست خود {یعنی به صورت مستقیم و بی‌واسطه} صدقه می‌دهند.

• قانون ۲۴۵۷ (۹): در منهای فردوسیان، با همان دستی که گناه کرده‌اند، صدقه {و کفاره} می‌دهند.

• قانون ☸ (۹): در منهای فردوسیان، قیمت قربانی معیوب را [در خریدن قربانی جدید مصرف نمی‌کنند بلکه آن را] صدقه می‌دهند.

• قانون ☸ (۹): در منهای فردوسیان، به صدقه دادن در ماه رجب اهمیت بسیار می‌دهند.

✓ امور سیاسی (۹):

قانون ۲۴۵۸ (۹): در منهای فردوسیان، در فتنه‌های روزگار، چنان که مورد سوء استفاده قرار نگیرند، رفتار می‌کنند.

✓ امور قضایی (۹):

• قانون ۲۴۵۹ (۹): در منهای فردوسیان، اگر عمداً به دیدن بر دار کشیده رفته باشند، غسل می‌کنند.

• قانون ۲۴۶۰ (۹): در منهای فردوسیان، به جای مرافعه به قاضی بردن، از حقشان می‌گذرند.

• قانون ۲۴۶۱ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی می‌دانند با قسم دادن، کاری از پیش نخواهند برد، ترک قسم دادن می‌کنند.

- قانون ۲۴۶۲ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت قضاوت، با دو طرف دعوا، یکسان رفتار می‌کنند.
- قانون ۲۴۶۳ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی چیزی در زمین پنهان می‌کنند، بر آن، شاهد می‌گیرند.

✓ امور کشاورزی (۹):

- قانون ۲۴۶۴ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت درختکاری [برای در امان ماندن میوه‌های درخت از کرم‌خوردگی]، قبل از خاک ریختن پای نهال، آب می‌ریزند.
- قانون ۲۴۶۵ (۹): در منهای فردوسیان، آب قنات را نمی‌فروشند، بلکه عاریه می‌دهند.
- قانون ۲۴۶۶ (۹): در منهای فردوسیان، با کارگران کشاورزی به نیکویی رفتار می‌کنند.
- قانون ۲۴۶۷ (۹): در منهای فردوسیان، مزد کارگر را قبل از خشک شدن عرقش می‌پردازند.
- قانون ۲۴۶۸ (۹): در منهای فردوسیان، گل‌ها را می‌بویند و بر چشم می‌گذارند و صلوات می‌فرستند.

✓ امور نظامی (۹):

- قانون ۲۴۶۹ (۹): در منهای فردوسیان، با کافران {حربی که قصد نابود کردن اسلام دارند} با شدت و سرسختی برخورد می‌کنند.
- قانون ۲۴۷۰ (۹): در منهای فردوسیان، نامه‌ی رزمندگان اسلام را به خانواده‌هایشان می‌رسانند.

• قانون ۲۴۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال جنگ کردن، ذکر «حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ؛ خدا ما را بس است و نیکو و کیلی است» را {زیاد} می‌گویند.

• قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، به فرزندان‌شان شنا و تیراندازی می‌آموزند.

✓ امور حیوانات (۹):

• قانون ۲۴۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، نگهداری گوسفند را بر نگهداری شتر، ترجیح می‌دهند.

• قانون ۲۴۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، محل نگهداری گوسفندان را تمیز می‌کنند.

• قانون ۲۴۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از دست زدن به حیوانات وحشی، دست خود را می‌شویند.

• قانون ۲۴۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، پرستو* را اکرام می‌کنند.

• قانون ۲۴۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در خانه، خروس [سفید] نگه می‌دارند.

• قانون ۲۴۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن آواز خروس، دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۲۴۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، هر گاه صدای پارس کردن سگ یا عرعر کردن خر را می‌شنوند، [چون آنان چیزهایی می‌بینند که انسان‌ها نمی‌بینند] از شرّ شیطان به خدا پناه می‌برند.

• قانون ۲۴۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از کشتن مارمولک، غسل می‌کنند.

- قانون ۲۴۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، از آلوده شدن به خون پشه، خون مگس، خون کک و مانند آن، دوری می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، قبل از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} دعای مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} سوره‌ها و آیه‌های مخصوص * بر سرش می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای درمان دام، از صاحب حیوان، اجازه می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، گوسفند عقیقه ﴿۹﴾ را چاق انتخاب می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، اگر حیوانی که برای قربانی خریدده‌اند، بمیرد یا دزدیده {یا گم} شود، قربانی دیگری می‌خرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای برآمدن حاجات، به اعتکاف ﴿۹﴾ در روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه در مسجد النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) اهمیت می‌دهند.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۹):

- قانون ۲۴۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، از جا به جایی و دگرگون شدن شب و روز، عبرت می‌گیرند.
- قانون ۲۴۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به زمان حال، بیش از گذشته و آینده اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۴۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، روزه می‌گیرند.

- قانون ۲۴۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، غسل می‌کنند.
- قانون ۲۴۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، پاکیزه‌ترین لباس‌هایشان را می‌پوشند.
- قانون ۲۴۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، روز نوروز، خود را خوشبو می‌کنند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، شب اول ماه قمری، [برای در امان بودن از هر ترس و درد]، نماز مخصوص ❁ می‌خوانند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، در روزهای دوازدهم تا پانزدهم ماه قمری [که بهترین زمان برای حجامت است]، حجامت می‌کنند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه تشرین ❁ آخر از خوردن غذاهای {با مزاج} سرد پرهیز می‌کنند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه تشرین ❁ آخر از حجامت پرهیز می‌کنند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه تشرین ❁ آخر از فصد ❁ پرهیز می‌کنند.

☑ ایام هفته:

- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب شنبه ❁ اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز شنبه ❁ اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب یکشنبه ❁ اهمیت می‌دهند.
- قانون ❁ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز یکشنبه ❁ اهمیت

می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب دوشنبه * اهمیت

می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان حافظ قرآن و راضی به قسمت خدا باشد] در شب دوشنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز دوشنبه * اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۴۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، برای در امان ماندن از شرّ روز دوشنبه، در نماز صبحس سوره‌ی انسان (دھر) می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب سه شنبه * اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان موحد، خوشبو، رحم‌دل، بخشنده، پاک‌زبان از دروغ و غیبت و تهمت باشد] در شب سه شنبه، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز سه شنبه * اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۴۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، حاجت‌هایشان را [به جهت آسان بودن دستیابی] در روز سه شنبه پیگیری می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب چهارشنبه * اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز چهارشنبه *

اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب پنجشنبه*

اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندان فرمانروا یا دانشمند بزرگی باشد،] در شب پنجشنبه، نزدیکی می‌کنند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن نمازهای روز پنجشنبه*

اهمیت می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر پنجشنبه [برای این که ایمانشان به ظلم، آلوده نشود و هرگز شرک نیاورند،]، سوره‌ی مائده را می‌خوانند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، حجامت کردن را در روز پنجشنبه انجام می‌دهند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندان تا پیری از شرّ شیطان در امان باشد و سلامتی دین و بدن داشته باشد،] در وقت زوال* روز پنجشنبه، نزدیکی می‌کنند.

● قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندان سخنران و زبان‌آور باشد،] در شب جمعه، نزدیکی می‌کنند.

● قانون ۲۴۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از زوال* روز جمعه، هفت برگ کاسنی می‌خورند.

● قانون ۲۴۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، صبح جمعه، [یک تا سه] انار را ناشتا* می‌خورند.

● قانون ۲۴۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال انجام دادن غسل جمعه،

دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از انجام دادن غسل جمعه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، غسل جمعه را نزدیک ظهر انجام می‌دهند.

• قانون ۲۴۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، از روز پنجشنبه، کارهایی [مثل دارو خوردن] که احتمال بدهند مانع از حضورشان در نماز جمعه خواهد شد، را ترک می‌کنند.

• قانون ۲۴۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی اعلی می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز مغرب شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم آن، سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی منافقون می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در رکعت اول نماز عشاء شب جمعه، سوره‌ی جمعه و در رکعت دوم، سوره‌ی اعلی می‌خوانند.

• قانون ۲۴۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، کارهای خیری [مانند کمک به نیازمندان] که می‌خواهند در طول هفته انجام دهند را {اگر امکان دارد}، به تأخیر انداخته و در روز جمعه انجام می‌دهند.

• قانون ۲۵۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر روز جمعه، یکصد بار سوره‌ی قدر می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [برای این که کفاره‌ی لغزش‌های جمعه تا جمعه باشد، شهادت روزی‌شان شود، با شهدا مبعوث شوند و روز قیامت در جایگاه شهدا بایستند،] سوره‌ی کہف می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید درک دولت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) و یاور آن حضرت بودن،] سوره‌ی بنی‌اسرائیل (اسراء) می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [به امید این که نامہ‌ی اعمال‌شان به دست راستشان داده شود، در مورد محتوایش محاسبه نشوند و از رفقای استاد اعظم و اهل بیت معظم‌شان (علیہم‌السلام) باشند،] سوره‌ی سجده می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [برای این که خدا آنان را دوست داشته باشد، ہمہ‌ی مردم آنان را دوست داشته باشند، هرگز در دنیا فقیر نشوند، آفتی از آفات دنیا به آنان نرسد و از رفقای امیرالمؤمنین (علیہ‌السلام) باشند] سوره‌ی واقعه می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، [به امید این که از دوستان خدا و در ہم‌سایگی او باشند، در دنیا هرگز نادر نشوند، از بہشت به قدر رضایت و فوق رضایت داشته باشند و خداوند متعال صد ہمسر از حور العین به ہم‌سری‌شان در آورد] سوره‌های شعراء، نمل و قصص (طواسین ثلاث) می‌خوانند.

● قانون ۲۵۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، [به امید درک خیر دنیا و آخرت و این که با هر یک از اعضای خانواده‌شان که دوست دارند، وارد

- بهشت شوند [سوره‌ی صاد می‌خوانند.
- قانون ۲۵۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از فشار قبر،] سوره‌ی نساء می‌خوانند.
- قانون ۲۵۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز جمعه، [به امید این که از {سختی} حساب روز قیامت، نجات یابند،] سوره‌ی اعراف می‌خوانند.
- قانون ۲۵۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز جمعه، [به امید این که در زمره‌ی پیامبران مبعوث شوند و خطاهایشان در روز قیامت به آنان نشان داده نشود،] سوره‌ی هود می‌خوانند.
- قانون ۲۵۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای عاقبت به خیر شدن و به امید این که جایگاهشان در فردوس اعلی با پیامبران و مرسلین باشد،] سوره‌ی مؤمنون می‌خوانند.
- قانون ۲۵۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب یا هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از گرفتاری‌های دنیا و فزع روز قیامت،] سوره‌ی احقاف می‌خوانند.
- قانون ۲۵۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، هر روز جمعه، [برای در امان ماندن از بلاهای دنیوی، گشایش بسیار در روزی، نرسیدن ضرر از ناحیه‌ی شیطان و سلطان به مال، فرزندان و بدنشان و به امید درک درجه‌ی شهدا در بهشت] سوره‌ی صافات می‌خوانند.
- قانون ۲۵۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در فاصله‌ی اذان صبح تا طلوع آفتاب (بین الطلوعین) روز جمعه، به زیارت اهل قبور می‌روند.
- قانون ۲۵۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب جمعه، نافله‌ی شب را با سوره‌های خاص * می‌خوانند.

- قانون ۲۵۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح روز جمعه، سوره‌ی رحمان می‌خوانند.
- قانون ۲۵۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، خانواده‌شان را در روز جمعه با خریدن خوراکی، خوشحال می‌کنند.
- قانون ۲۵۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به روزه گرفتن در روز جمعه [که ثوابش برابر با روزه‌ی ده روز است]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۵۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، امامان جمعه در آغاز خطبه‌ی اول، بر مستمعین، سلام می‌کنند.
- قانون ۲۵۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به تک تک استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) در قنوت نماز جمعه، درود می‌فرستند.
- قانون ۲۵۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به دعا کردن در فاصله‌ای که خطبه‌های نماز جمعه تمام می‌شود تا شروع نماز جمعه، [که از لحظه‌های استجاب دعاست]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۵۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بلافاصله بعد از نماز جمعه، [برای این که کفاره‌ی خطاهای جمعه تا جمعه باشد] یک بار سوره‌ی حمد، هفت بار سوره‌های توحید، فلق و ناس، سپس یک بار آیه‌الکرسی ﴿و آیه‌ی سُخره﴾ و دو آیه‌ی آخر سوره‌ی توبه را می‌خوانند.
- قانون ۲۵۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز جمعه [به امید بهشتی شدن، یافتن اجازہ‌ی شفاعت در خانواده‌شان، ایمن شدن از فشار قبر و ترس‌های روز قیامت]، در فاصله‌ی طلوع آفتاب تا اذان ظهر، چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، بعد از حمد، سوره‌های مُلک و سجده] می‌خوانند.

- قانون ۲۵۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال برگشتن از نماز جمعه، سوره‌ها و آیه‌های خاص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر جمعه [برای این که در روز قیامت، محاسبه نشوند]، سوره‌ی اعراف می‌خوانند.
- قانون ۲۵۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز جمعه [برای این که هیچوقت فقر و دیوانگی و بلا به آنها نرسد] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های ابراهیم و حجر] می‌خوانند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بچه‌دار شدن، [اگر بخواهند فرزندشان دانشمند مشهوری باشد]، در عصر روز جمعه، نزدیکی می‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، در جمعه‌ی آخر ماه رمضان [به امید این که به ماه رمضان سال آینده یا غفران الهی برسند]، با عبارات مخصوصی * با آن وداع ﴿﴾ می‌کنند.

☑ محرم:

- قانون ۲۵۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول محرم الحرام [برای در امان ماندن از فتنه‌های آن سال]، یکصد رکعت نماز می‌خوانند.
- قانون ۲۵۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول محرم الحرام، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [کسانی که فرزنددار نمی‌شوند] روز اول محرم را [به نیت بچه‌دار شدن] روزه می‌گیرند.
- قانون ۲۵۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، روز سوم محرم را [برای استجاب دعا و قضای حاجتی که دارند] روزه می‌گیرند.
- قانون ۲۵۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، چهار رکعت نماز

- با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، یکصد رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عاشورا، چهار رکعت نماز، با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عاشورا، هزار مرتبه توحید می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، تلاش در راه برآوردن نیازمندی‌ها {مهم} را در روز عاشورا، ترک می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در ظهر عاشورا، به جای غذای لذیذ، از غذای ساده مانند ماست استفاده می‌کنند.
- قانون ۲۵۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، روزهای پنجشنبه، جمعه و شنبه از ماه‌های حرام ﴿۹﴾ [که ثواب نهمصد سال عبادت دارد،] را روزه می‌گیرند.

✓ رجب:

- قانون ۲۵۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب [جهت ایمن شدن از عذاب قبر و عبور سریع و بدون حساب بر صراط]، بعد از نماز مغرب، بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب، بعد از نماز عشاء [برای آمرزش گناهان]، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتن ثواب روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شهادی بدر] ده

- رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز اول رجب، چهار رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۵۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در اولین شب جمعہی رجب (لیلة الرغائب) اعمال مخصوصی * انجام می‌دهند.
 - قانون ۲۵۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیہ‌السلام) را در روز اول و پانزدهم ماه رجب، زیارت می‌کنند.
 - قانون ۲۵۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض (شب‌های سیزدهم تا پانزدهم) ماه رجب، نماز مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۵۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم ماه رجب، [برای محو گناہان، گرفتنِ ثوابِ روزہی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شہدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
 - قانون ۲۵۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، روز بیست و پنجم رجب [که کفارہی هفتاد سال گناہ محسوب می‌شود] را روزہ می‌گیرند.
 - قانون ۲۵۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، روز بیست و ششم رجب [که کفارہی هشتاد سال گناہ محسوب می‌شود] را روزہ می‌گیرند.
 - قانون ۲۵۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به صدقہ دادن در ماه رجب اهمیت بسیار می‌دهند.
 - قانون ۲۵۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، کسانی که نمی‌توانند ماه رجب را روزہ بگیرند، هر روز یکصد مرتبہ تسبیح مخصوص * می‌گویند.
 - قانون ۲۵۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید خارج شدن از گناہانشان مانند روزی که از مادر متولد شدہ‌اند و این که

هفتاد فرشته آنان را به بهشت، بشارت دهند] ده هزار مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۲۵۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید این که در روز قیامت، عمل هزار پیامبر و هزار فرشته را بیاورند و کسی از آنان نزدیک‌تر به خدای تعالی نباشد،] هزار مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۲۵۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید این که خدای تعالی برایشان دوازده قصر در بهشت بسازد] صد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شبی از شب‌های ماه رجب، [برای آمرزیده شدن گناهان گذشته‌شان و این که خدای تبارک و تعالی به هر رکعتی، برایشان ثواب عبادت شصت سال بنویسد و به هر سوره‌ای، قصری از لؤلؤ در بهشت عنایتشان فرماید و برایشان مانند پاداش تمام کسانی که در آن سال، نماز خوانده و روزه گرفته و حج گزارده و عمره بجا آورده و جهاد نموده‌اند، باشد و تا سال آینده، در هر روز، یک حج و عمره برایشان نوشته شود و هنوز از نماز، خارج نشده باشند، که خدای تعالی آنان را پیامرزد و دعایشان را مستجاب کند و حوائجشان را برآورده نماید و نامه‌ی اعمالشان را به دست راستشان بدهد و صورتشان را سفید کند و بین‌شان و آتش جهنم، هفت درّه قرار دهد،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی کافرون و سه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شبی از شب‌های ماه رجب، [برای این که مانند کسی باشند که یک‌صد سال در راه خدا روزه گرفته باشد

و خدای تعالی صد قصر در همسایگی پیامبری از پیامبران الهی به ایشان عطا فرماید، [در هر رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه رجب، [برای این که خدای تعالی تمام گناهان کوچک و بزرگشان را ببامرزد و پاداش کسی که تمام آن ماه را روزه گرفته، عطایشان فرماید و در نزد خدای تعالی تا سال آینده، از نمازگزاران نوشته شوند و در هر روز، برایشان عمل شهیدی از شهدای بدر بالا برود،] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیشین رو] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌های کافرون و توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رجب، [برای محافظت جان، مال، خانواده و فرزندانشان و ایمن شدن از عذاب قبر و عبور بر صراط مانند برق جهنده و بی‌حساب،] بعد از نماز مغرب، بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رجب، [برای آمرزیده شدن گناهان‌شان و این که از خطاهایشان مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند، بیرون روند،] بعد از نماز عشاء، دو رکعت نماز [در رکعت اول بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی شرح و سه مرتبه سوره‌ی توحید؛ و در رکعت

دوم بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های شرح، توحید، فلق و ناس [خوانده و پس از نماز، سی مرتبه تهلیل ﴿ گفته و سی مرتبه صلوات می‌فرستند.

• قانون ۲۵۵۶ (۹): در منهج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای آمرزیده شدن گناهان‌شان از آغاز تکلیف تا آن روز و یمن شدن از بلاهای قبر و عذاب روز قیامت و دور شدن جذام ﴿ و پیسی ﴿ و ذات الجنب ﴿،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۷ (۹): در منهج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای آمرزیده شدن] مرقد سید الشهداء ع را زیارت می‌کنند.

• قانون ۲۵۵۸ (۹): در منهج فردوسیان، در شب دوم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیشین رو] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌ی کافرون] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۵۹ (۹): در منهج فردوسیان، در شب سوم ماه رجب، [به امید این که قصری در بهشت برایشان بنا شود که هفت برابر دنیا باشد،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی نصر] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۰ (۹): در منهج فردوسیان، در روز سوم ماه رجب، [برای درک پاداشی که وصف‌کنندگان نتوانند وصف کنند،] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، آیات ۱۶۳ تا ۱۶۵ سوره‌ی بقره] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۱ (۹): در منهج فردوسیان، در شب چهارم ماه رجب، [به امید این که فرشتگانی از هر آسمان فرود آیند و ثوابش را تا روز قیامت بنویسند،

و چهره‌شان در روز قیامت مانند ماه شب چهارده باشد و نامہی اعمالشان به دست راست‌شان داده شود و محاسبہی آسانی داشته باشند، [صد رکعت (پنجاه دو رکعتی) نماز [در رکعت اول بعد از حمد، یک مرتبہ سورہی فلق و در رکعت دوم بعد از حمد، یک مرتبہ سورہی ناس] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پنجم ماه رجب، [به امید رسیدن به ثواب چهل پیامبر و چهل صدیق و چهل شهید و به امید این کہ بر اسبی از نور، مانند برق جہندہ از صراط بگذرند،] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، بیست و پنج مرتبہ سورہی توحید] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب ششم ماه رجب، [به امید دوستِ حقیقی خدا شدن و این کہ به اندازہی هر حرفی کہ در این نماز خواندہ‌اند، اجازہی شفاعت از مسلمانان بیابند و هفتاد ہزار حسنہ - کہ هر کدامش در نزد خدای تعالی برتر از کوہہای دنیا است - داشته باشند،] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ہفت مرتبہ آیة الکرسی ﴿﴾] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب ہفتم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب روزہی ماه رمضان و این کہ خدای تعالی آنها را در سایہی عرشش جای دہد و پاداش کسی کہ ماه رمضان را روزہ گرفته باشد به ایشان بدهد و فرشتگان - تا از نماز، فارغ شوند - برایشان استغفار کنند و جان‌کندن و فشار قبر برایشان آسان شود و از دنیا بیرون نروند تا این کہ جایشان در بہشت را ببینند و خدای تعالی آنان را از فرع اکبر ﴿﴾ ایمن سازد،] چہار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبہ سورہای توحید، فلق و ناس و بعد از {آخرین} نماز، ده مرتبہ صلوات و ده

مرتبہ تسبیحات اربعہ ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هشتم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی به آنان، پاداش شاکران و صابران عطا کند و نامشان را در صدیقان بالا ببرد و برای هر حرفی، پاداش صدیق و شهیدی داشته باشند و مانند این باشد که قرآن را در ماه رمضان ختم کرده باشند و برای این که در وقت خارج شدن از قبر، هفتاد فرشته به دیدارشان بیایند و ایشان را به بهشتی بودن بشارت دهند و تا بهشت، همراهی‌شان کنند،] بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبہ سوره‌های کافرون، توحید، فلق و ناس] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب نهم ماه رجب، [برای آمرزش گناہانشان و این که خدای تعالی پاداش یک‌صد حج و یک‌صد عمره عطایشان کند و هزار هزار رحمت بر آنان فرود آورد و از آتش، ایمن‌شان سازد و اگر تا هشتاد روز بعد از آن بمیرند، شهید باشند،] دو رکعت نماز [در هر رکعت یک حمد و پنج مرتبہ سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب دهم ماه رجب، بعد از نماز مغرب [به امید این که خدای تعالی برایشان قصری در عمودی از یاقوت سرخ بنا کند که در آن عمود، هفتصد غرفه‌ی بزرگ‌تر از دنیا وجود دارد و همه‌ی آنها از طلا و نقره و یاقوت و زبرجد است و در آن قصر، به تعداد ستارگان آسمان {دنیا} اتاق وجود دارد که بشری توانایی وصف آن را ندارد،] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) [در هر رکعت یک حمد و سه مرتبہ سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رجب، [برای

آمرزش گناهان و این که پاداش قرائت تمام کتاب‌های آسمانی داشته باشند، [دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، دوازده مرتبه آیه‌ی الکرسی ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ۲۵۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب دوازدهم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی به آنان، ثواب امرکنندگان به معروف و نهی‌کنندگان از منکر و پاداش آزاد کردن هفتاد برده از فرزندان حضرت اسماعیل ع عطا کند و هفتاد رحمت دریافت کنند،] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه دو آیه‌ی آخر سوره‌ی بقره] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی گناهانشان را بیامرزد و حتی اگر عاق والدین باشند، از ایشان راضی شود و منکر و نکیر {در شب اول قبر} نزدیکشان نشوند و ایشان را نترسانند و بر صراط، مانند برق جهنده بگذرند و نامه‌ی عملشان به دست راستشان داده شود و ترازوی اعمالشان، سنگین گردد و هزار شهر در بهشت فردوس به آنان داده شود،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت اول بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی عادیات و در هر رکعت دوم بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی تکوین] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب [برای آمرزش تمام گناهانشان]، دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های یاسین، مُلک و توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب [برای آمرزش گناهانشان]، چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های یاسین، مُلک و توحید] می‌خوانند.

- **قانون ۲۵۷۳ (۹):** در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب، [برای آمرزش گناہان‌شان] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید و آیه‌ی آخر سوره‌ی کہف] می‌خوانند.
- **قانون ۲۵۷۴ (۹):** در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب [برای آمرزش گناہان‌شان]، شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های یاسین، مُلک و توحید] می‌خوانند.
- **قانون ۲۵۷۵ (۹):** در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثواب هفتاد شهید و این که در قیامت، چندان نورانی باشند که نورشان فاصله‌ای مانند بین مکه و مدینہ را روشن سازد و خدای تعالی برائتی* از آتش و برائتی* از نفاق* عطایشان نماید و عذاب قبر از آنان برداشته شود]، سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- **قانون ۲۵۷۶ (۹):** در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی آنان را از آتش، آزاد سازد و برایشان به هر رکعتی، عبادت چهل شهید بنویسد و به هر آیه‌ای دوازده نور عطایشان نماید و به هر سوره‌ی توحید که در این نماز، تلاوت کرده‌اند، برایشان دوازده شهر از مشک و عنبر بسازد و برایشان پاداش مردان و زنانی که در این ماه، روزه گرفته و نماز خوانده‌اند، بنویسد و اگر تا سال آینده بمیرند، شهید باشند و از بلاهای قبر، نگهداشته شوند]، سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- **قانون ۲۵۷۷ (۹):** در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز با کیفیت مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۲۵۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در نزدیک ظهر روز پانزدهم رجب، [برای آمرزش گناہان‌شان، مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند و محسور شدن با شهیدان و وارد بهشت شدن با پیامبران و این که عذاب و تنگی و تاریکی قبر نداشته باشند و در حالی که صورتشان می‌درخشد از قبر، برانگیخته شوند،] پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم رجب، [برای رفع غصه‌هایشان] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز و دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب شانزدهم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب هفتاد شهید و این که در قیامت، چندان نورانی باشند که نورشان فاصله‌ای مانند بین مکه و مدینه را روشن سازد و خدای تعالی برائتی* از آتش و برائتی* از نفاق* عطایشان نماید و عذاب قبر از آنان برداشته شود،] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هفدهم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب هفتاد شهید و این که در قیامت، چندان نورانی باشند که نورشان فاصله‌ای مانند بین مکه و مدینه را روشن سازد و خدای تعالی برائتی* از آتش و برائتی* از نفاق* عطایشان نماید و عذاب قبر از آنان برداشته شود،] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هجدهم ماه رجب، [برای

آمرزیده شدن گناہانشان و این که خدای تعالی بین آنان و آتش، شش خندق - که فاصله‌ی هر کدام با دیگری، مثل فاصله‌ی آسمان تا زمین است - قرار دهد، [در هر رکعت نماز] دو رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس [می‌خوانند].

● قانون ۲۵۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب نوزدهم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب حضرت موسی (علیه‌السلام) و به امید این که به هر حرفی، ثواب شهیدی داشته باشند و فرشتگان، سه بشارت - رسوا نشدن در قیامت، محاسبه نشدن و داخل بهشت شدن بدون حساب - به ایشان بدهند و چون در مقابل حق تعالی بایستند، خدای تعالی بر ایشان سلام کند و به بهشت، بشارتشان دهد،] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پانزده مرتبه آیه‌الکرسی ﴿﴾ و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیستم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب حضرت ابراهیم، موسی، عیسی و یحیی (علیہم‌السلام) و ایمن شدن از شر جن و انس و این که خدای تعالی با رحمت به ایشان بنگرد،] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماه رجب، [برای ایمن ماندن از گناه به مدت یک سال،] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌های کوثر و توحید] می‌خوانند.

● قانون ۲۵۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و دوم ماه رجب، [برای گرفتن ثواب هفتاد پیامبر و در خواب دیدن جایگاهشان در بهشت و مردن بر اسلام،] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، هفت مرتبه سوره‌ی کافرون و بعد از سلام، ده صلوات و ده مرتبه

استغفار ﴿﴾ می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی به هر حرفی و به تعداد هر مرد کافر و هر زن کافری، درجه‌ای در بهشت عطایشان نماید و ثواب هفتاد حج و ثواب تشییع هزار جنازه و ثواب عیادت از هزار مریض و ثواب برآوردن هزار حاجت مسلمان داشته باشند،] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی ضحی] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و چهارم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی برایشان هزار حسنه بنویسد و هزار بدی‌شان را محو کند و هزار درجه بلندشان نماید و هزار فرشته از آسمان فرود آیند و دست به درود بر ایشان بلند کنند و خدای تعالی ایشان را سلامتی در دنیا و آخرت روزی کند و چنان باشد که گویا شب قدر را درک کرده باشند،] چهل رکعت (بیست دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه آیه‌ی «أَمَّنَ الرَّسُولُ» (سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۲۸۵) و یک مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و پنجم ماه رجب، [برای این که خدای تعالی جان و خانواده و دین و دارایی و دنیا و آخرتشان را محافظت کند و از جایشان بر نخیزند مگر این که آمرزیده شده باشند،] بین نماز مغرب و عشاء، بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه آیه‌ی «أَمَّنَ الرَّسُولُ» (سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۲۸۵) و یک مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و ششم ماه رجب،

[برای این که فرشتگان با ایشان مصافحه ﴿﴾ کنند و از ایستادن بر صراط و حساب و میزان، ایمن گردند و خدای تعالی هفتاد فرشته به سویشان بفرستد که تا صبح برایشان استغفار کنند،] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، چهل مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثوابِ عبادتِ فرشتگان] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌های اعلی و قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب (شب مبعث)، دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، چهار مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس؛ بعد از نماز، چهار مرتبه تسبیحات اربعه ﴿﴾ و حوقله ﴿﴾] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رجب، دوازده رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هشتم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثوابِ عبادتِ ملائکه] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌های اعلی و قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.

• قانون ۲۵۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و نهم ماه رجب، [برای گرفتنِ ثوابِ عبادتِ ملائکه] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌های اعلی و قدر، بعد از {آخرین} نماز، صد صلوات و صد مرتبه استغفار ﴿﴾] می‌خوانند.

- قانون ۲۵۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سی‌ام ماه رجب، [به امید این که خدای تعالی هفت شهر در بهشت فردوس عطایشان نماید و در حالی از قبرشان خارج شوند که صورتشان مانند ماه تمام بدرخشد و مانند برق چهنده بر صراط بگذرند و از آتش، نجات یابند،] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یازده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ۲۵۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز آخر ماه رجب، [برای محو گناہان، گرفتنِ ثوابِ روزہ‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شہدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۵۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای این که جایگاہ‌شان در بہشت را ببینند] یک روز از ماه رجب را روزہ گرفته و چہار رکعت نماز [در رکعت اول، بعد از حمد، صد مرتبہ آیة الکرسی ﴿﴾ و در رکعت دوم، بعد از حمد، دویست مرتبہ سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ۲۵۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بین نماز ظہر و عصر روز جمعہ از ماه رجب، [برای این کہ تا آخر عمر، ہر روز برایشان ہزار حسنہ نوشته شود و خدای تعالی به ہر آیہ‌ای کہ {در این نماز} می‌خوانند، شہری در بہشت از یاقوت سرخ؛ و بہ ہر حرفی، قصری در بہشت از ذرّ سفید عطایشان کند و از حورالعین بہ ہمسری‌شان درآورد و از آنان راضی شود و از عابدان نوشته شوند و عاقبت‌شان بہ خوشبختی و آمرزش ختم گردد و خدای تعالی بہ ہر رکعتی کہ خواندہ‌اند، برایشان پنجاہ ہزار نماز بنویسد و ہزار تاج {از تاج‌های بہشت} بہ آنان بدهد و در بہشت، با صدیقین ہم‌نشین باشند و از دنیا بیرون نروند تا جایگاہ‌شان در بہشت را ببینند] چہار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در ہر رکعت بعد از حمد، ہفت مرتبہ آیة الکرسی ﴿﴾ و پنج مرتبہ سوره‌ی توحید،

بعد از نماز ده مرتبه «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ؛ از خدایی که خدایی جز او نیست، طلب بخشش می‌کنم و از او بازگشت می‌خواهم» [می‌خوانند].

• قانون ۲۶۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در [هر کدام از] روزهای اول، وسط و آخر ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثوابِ شهادی بدر] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای خارج شدن از گناهان، مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند] در اول، وسط و آخر ماه رجب، غسل می‌کنند.

• قانون ۲۶۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به گفتنِ هزار مرتبه تهلیل ۶ در ماه رجب [که ثوابش، یکصد هزار حسنه و یکصد هزار شهر در بهشت است] اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آزاد شدن از آتش جهنم و یافتن حق شفاعت،] شب‌های ماه رجب را به عبادت، احیاء می‌دارند.

• قانون ۲۶۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر جمعه‌ی ماه رجب [برای نور داشتن در روز قیامت]، یکصد مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند.

☑ شعبان:

• قانون ۲۶۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، هر پنجشنبه‌ی ماه شعبان، [برای برآورده شدن حاجت‌های دنیوی و اخروی] دو رکعت نماز مخصوص* می‌خوانند.

- قانون ۲۶۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، هزار مرتبه تهلل خاص * می‌گویند.
- قانون ۲۶۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، بسیار صلوات می‌فرستند.
- قانون ۲۶۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر روز از ماه شعبان، هفتاد مرتبه استغفار مخصوص * می‌کنند.
- قانون ۲۶۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دوازده رکعت نماز مخصوص * [به امید این که از ثواب شهداء بهره‌مند باشند] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دو رکعت نماز مخصوص * [برای در امان ماندن از شرّ ابلیس و گرفتاری ثواب صدیقین] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص * [جهت دفع شرّ اهل آسمان‌ها و زمین] در شب اول ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۱۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن پنجاه رکعت نماز مخصوص * [برای محافظت از گناه تا سال آینده،] در شب دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گشوده شدن درهای بهشت] در شب سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهل رکعت نماز

مخصوص * [به امید گرفتنِ ثواب هزار سال عبادت برای هر رکعت] در شب چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت بر آمدن حوائج دنیوی و اخروی و داشتن شهرهایی در بهشت] در شب پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید این که با سعادت، قبض روح شوند،] در شب ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت استجاب دعا] در شب هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید حرام شدن بدن بر آتش جهنم] در شب نهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتنِ ثواب‌های بسیارش] در شب دهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [که فقط افراد دارای ایمان کامل می‌خوانند و به امید این که به

هر رکعتی باغی در بهشت نصیبشان شود] در شب یازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دوازده رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب دوازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت خارج شدن از گناهان، گرفتن ثواب آزاد کردن دویست برده، برائت یافتن از نفاق و همنشین شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و حضرت ابراهیم (علیه‌السلام)] در شب سیزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب مُصلحین] در شب چهاردهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [برای استجاب دعا] در شب پانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه شعبان، نماز مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۶۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای برآورده شدن حوائج]، بعد نماز عشاء شب پانزدهم شعبان، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۶۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، غسل می‌کنند.

- قانون ۲۶۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) * می‌خوانند.
- قانون ۲۶۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم شعبان، چهار رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۶۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که قصرهای بسیار در بهشت داشته باشند] در شب شانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هفدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [برای بر آمدن حاجات] در شب هجدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش] در شب نوزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [جهت دیدن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در عالم خواب] در شب بیستم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [جهت گرفتن ثواب‌های بسیار] در شب بیست و یکم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز

مخصوص * [به امید این که نامشان در آسمان‌ها به صدیق ثبت شود و در روز قیامت در پوشش الهی باشند] در شب بیست و دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن سی رکعت نماز مخصوص * [برای این که غلّ و غش از دلشان برکنده شود] در شب بیست و سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آزادی از آتش جهنم] در شب بیست و چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [جهت گرفتن ثواب آمرین به معروف و ناهین از منکر] در شب بیست و پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [جهت عافیت ﴿﴾ یافتن از آفات دنیوی و اخروی و نور داشتن در روز قیامت] در شب بیست و ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب‌های بسیارش] در شب بیست و هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید این که با چهره‌ی نورانی برانگیخته شده و هول‌های روز قیامت از آنان دفع گردد] در شب بیست و هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص* [به امید گرفتنِ ثواب مجاهدین] در شب بیست و نهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ۲۶۴۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص* [به امید گرفتنِ ثواب‌های بسیار] در شب سی‌ام ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

☑ ماه رمضان:

• قانون ۲۶۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت رؤیت هلال ماه رمضان، دعای مخصوص* می‌خوانند.

• قانون ۲۶۴۷ (۹): در منہاج فردوسیان، برای ورود به ماه رمضان، {با دعا، استغفار*، تلاوت قرآن، توبه، ادای حقوق و بیرون کردن کینه‌ی اصحاب منہاج فردوسیان از دل} آماده می‌شوند.

• قانون ۲۶۴۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، دعا‌های مخصوص* می‌خوانند.

+ • قانون ۲۶۴۹ (۹): در منہاج فردوسیان، {اگر امکان داشته باشد} در شب اول ماه رمضان، نزدیکی می‌کنند.

• قانون ۲۶۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، [برای رستگار شدن و رسیدن به ثواب صدیقین و شهدا] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، روز اول ماه رمضان [برای برطرف شدن هر ناگواری در سال پیش رو و در امان خدا بودن تا سال آینده]، دو

رکعت نماز [در رکعت اول، سوره‌ی حمد و سوره‌ی فتح و در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب دوم ماه رمضان، [برای آمرزش گناهان، وسعت روزی و ایمن بودن از بدی‌های یک سال] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سوم ماه رمضان، [برای رها شدن از آتش جهنم و باز شدن درهای آسمان به روی قلبشان] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب چهارم ماه رمضان، [برای این که عملشان همراه با عمل هفت پیامبر مُرسل، بالا رود،] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پنجم ماه رمضان، [برای همراه شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در ورود به بهشت] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از نماز، صد مرتبه صلوات] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب ششم ماه رمضان، [برای گرفتن ثواب شب قدر] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و یک مرتبه سوره‌ی مُلک] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هفتم ماه رمضان، [برای

به دست آوردن دو قصر در جنات عدن و در امان بودن تا ماه رمضان بعدی، [چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سیزده مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هشتم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای هشتگانه‌ی بهشت به روی‌شان] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید و ده مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ»] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۵۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب نهم ماه رمضان، [برای این که عملشان مانند عمل صدیقین و شهدا و صالحین بالا رود،] قبل از نماز مغرب، شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و هفت مرتبه آیه‌الکرسی ﴿و پنجاه صلوات] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب دهم ماه رمضان، [برای گشایش روزی و رستگار شدن] بیست رکعت (ده دو رکعتی) نماز، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رمضان، [برای ایمن ماندن از آلوده شدن به گناه در روزش] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی کوثر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب دوازدهم ماه رمضان، [برای به دست آوردن ثواب شکرگزاران] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رمضان، [برای این که از صراط، مانند برق جهنده عبور کنند،] چهار رکعت (دو دو

رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض (یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم) ماه رمضان، نماز مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رمضان، [برای آسان شدن سکرآت مرگ و سؤالات منکر و نکیر در شب اول قبر،] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سی مرتبه سوره‌ی زلزله] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، [برای آمرزش گناهان بسیار و گرفتن ثواب‌های عظیم] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت از دو رکعتی اول، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و در هر رکعت از دو رکعتی دوم، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، غسل می‌کنند.

• قانون ۲۶۶۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب شانزدهم ماه رمضان، [برای این که سیراب از قبر برانگیخته شوند و بی حساب وارد بهشت گردند،] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و دوازده مرتبه سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۶۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هفدهم ماه رمضان، [به امید گرفتن ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد در رکاب استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)] دو رکعت نماز [در رکعت اول، یک حمد و هر سوره

که بخوانند و در رکعت دوم، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و صد مرتبه «لا اله الا الله» [می‌خوانند].

• قانون ۲۶۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب هجدهم ماه رمضان، [برای درک رضایت خداوند در وقت مُردن] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی کوثر] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب نوزدهم ماه رمضان، [برای گرفتن ثواب صد حج و صد عمره و قبولی سایر اعمال] پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی زلزله] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیستم ماه رمضان، [برای آمرزش گناهان] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخوانند] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای آسمان و استجاب دعا] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخوانند] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و دوم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای هشتگانه‌ی بهشت به روی‌شان] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخوانند] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای آسمان و استجاب دعا] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخوانند] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، سوره‌های عنکبوت و روم را می‌خوانند.

- قانون ۲۶۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و سوم ماه رمضان، هزار مرتبه سوره‌ی قدر می‌خوانند.
- قانون ۲۶۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب قدر، نماز هفت «قُلْ هُوَ اللَّهُ» * می‌خوانند.
- قانون ۲۶۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و چهارم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب یک حج و عمره] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۸۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و پنجم ماه رمضان، [برای گرفتنِ ثواب عبادت کنندگان] هشت رکعت (چهار دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۸۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و ششم ماه رمضان، [برای باز شدن درهای آسمان و استجاب دعا] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۸۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هفتم ماه رمضان، [برای آموزش خود و پدر و مادر] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و سوره‌ی مُلک یا یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۸۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هشتم ماه رمضان، [برای آموزش گناهان] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و هر کدام از آیة‌الکرسی ﴿﴾، سوره‌ی کوثر و سوره‌ی توحید را ده مرتبه و یک مرتبه صلوات] می‌خوانند.
- قانون ۲۶۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب بیست و نهم ماه رمضان،

[برای این که آمرزیده شده بمیرند و نامه‌ی اعمالشان در اعلیٰ علیین باشد] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ۲۶۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب سی‌ام ماه رمضان، [برای عاقبت به خیر شدن] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی توحید و صد مرتبه صلوات]، می‌خوانند.

• قانون ۲۶۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب آخر ماه رمضان، ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۶۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در جمعه‌ی آخر ماه رمضان [به امید این که به ماه رمضان سال آینده یا غفران الهی برسند]، با عبارات مخصوصی * با آن وداع * می‌کنند.

• قانون ۲۶۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، برای وداع * با ماه رمضان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ۲۶۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب آخر ماه رمضان، با آن وداع * می‌کنند.

• قانون ۲۶۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر نتوانند شب آخر ماه رمضان را معین کنند، در هر دو شب آخر {یعنی هم شب بیست و نهم و هم شب سی‌ام}، با آن وداع * می‌کنند.

• قانون ۲۶۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر شبانه‌روز از ماه رمضان، هزار رکعت نماز می‌خوانند.

• قانون ۲۶۹۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به [ده روز] اعتکاف * در {دهه‌ی آخر} ماه رمضان، اهمیت می‌دهند.

- قانون ۲۶۹۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به عمره‌گزاردن در ماه رمضان (عمره‌ی رمضانیه) اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۶۹۴ (۹): در منہاج فردوسیان، مریض‌هایی که در بین روز ماه رمضان سلامتی می‌یابند، بقیه‌ی روز از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند [مُفِطِرَات روزه]، پرهیز می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجیّات در بعد از ظهر روز ماه رمضان، حیض شوند، بقیه‌ی روز، از انجام کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مُفِطِرَات)، پرهیز می‌کنند.

☑ سوال:

- قانون ۲۶۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عید فطر، [به امید این که بتوانند فردای قیامت، تمام خانواده‌شان را شفاعت کنند] شش رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ۲۶۹۶ (۹): در منہاج فردوسیان، روز عید فطر، {قبل از اقامه‌ی نماز عید} با تربت حضرت اباعبداللہ الحسین (علیه‌السلام) و خرما افطار می‌کنند.
- قانون ۲۶۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، به تحمید* و تقدیس* الہی می‌پردازند.
- قانون ۲۶۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، وقتی برای نماز به سوی مُصلا می‌روند، خارج شدن از قبر برای حساب را به خود یادآوری می‌کنند.
- قانون ۲۶۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، وقتی در مُصلا برای نماز عید می‌ایستند، ایستادن در محضر پروردگار عالم در روز قیامت را به خود یادآوری می‌کنند.

• قانون ۲۷۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، وقتی {بعد از اقامه‌ی نماز عید} به سوی خانه‌هایشان بر می‌گردند، برگشتن از حساب به سوی بهشت یا جهنم را به خود یادآوری می‌کنند.

• قانون ۲۷۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید فطر، چهار رکعت نماز [که ثواب بسیار زیادی دارد را] به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

✓ ذی‌قعدة:

• قانون ۲۷۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، روز بیست و نهم ذی‌قعدة را روزه می‌گیرند.

✓ ذی‌حجه:

• قانون ۲۷۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر یک از روزهای دهه‌ی اول ذی‌حجه، تهلیل مخصوص * را ده مرتبه می‌گویند.

• قانون ۲۷۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در دهه‌ی اول ذی‌حجه، [به امید شریک بودن در ثواب حاجیان] بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت نماز «وَاَعْدْنَا» * می‌خوانند.

• قانون ۲۷۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، روزهای اول تا نهم ذی‌حجه (ایام معلومات) را روزه می‌گیرند.

• قانون ۲۷۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، روز هشتم ذی‌حجه (ترویبه) را روزه می‌گیرند.

• قانون ۲۷۰۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عرفه، [به امید گرفتن ثواب حاجیانی که در عرفات هستند و برای آمرزیده شدن گناھانشان،] دو رکعت نماز در زیر آسمان، خوانده و به گناھانشان اعتراف می‌کنند.

• قانون ۲۷۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در لحظات غروب آفتاب روز عرفه [در

عرفات]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

- قانون ۲۷۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عید غدیر، غسل می‌کنند.
- قانون ۲۷۰۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به زیارت مرقد مطہر امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) در روز غدیر [که نقش بسیار خوبی در رسیدن به کمال و سعادت دارد]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ۲۷۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به روزه‌داران عید غدیر، افطاری می‌دهند.
- قانون ۲۷۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز بیست و چهارم ذی‌حجه (روز مُبَاهَلَة)، نزدیک ظهر، [به جهت شکرگزاری بر نعمت هدایت و برآمدن حاجات]، نماز مخصوص * می‌خوانند.

✓ جهت آموزش گناهان (۹):

- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن یک‌صد مرتبه سوره‌ی توحید {در یک جلسه، برای آموزش گناهان}، اهمیت می‌دهند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آموزش گناهان]، سوره‌ی قدر را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز صبح، [برای این که گناهان آن روزشان آموخته شود]، هفتاد مرتبه استغفار * می‌کنند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، [برای آموزش گناهان، محو شدن خطایا، دوام سرور، استجاب دعا، رسیدن به آرزوها، زیاد شدن روزی، پیروز شدن بر دشمنان و رفیق استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در بهشت برین بودن]، صبح و شام، سه مرتبه، صلوات مخصوص * می‌خوانند.
- قانون * (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن پنجاه رکعت نماز

مخصوص * [برای محافظت از گناه تا سال آینده،] در شب دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آموزش گناهان] در شب هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دوازده رکعت نماز مخصوص * [جهت آموزش گناهان] در شب دوازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آموزش گناهان] در شب هفدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آموزش] در شب نوزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوم ماه رمضان، [برای آموزش گناهان، وسعت روزی و ایمن بودن از بدی های یک سال] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی قدر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رمضان، [برای ایمن ماندن از آلوده شدن به گناه در روزش] دو رکعت نماز [در هر رکعت، یک حمد و بیست مرتبه سوره‌ی کوثر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رمضان، [برای آموزش گناهان بسیار و گرفتن ثواب‌های عظیم] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت از دو رکعتی اول، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید و در هر رکعت از دو رکعتی دوم، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید]

می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیستم ماه رمضان، [برای
آمزش گناهان] هشت رکعت نماز [با هر سوره که بخواهند] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و هشتم ماه رمضان،
[برای آمزش گناهان] شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، یک
حمد و هر کدام از آیة‌الکرسی ﴿۱﴾، سوره‌ی کوثر و سوره‌ی توحید را ده مرتبه و
یک مرتبه صلوات] می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب، بعد از نماز عشاء
[برای آمزش گناهان]، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای محو
گناهان، گرفتن ثواب روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شہدای بدر] ده
رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم ماه رجب، [برای
محو گناهان، گرفتن ثواب روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شہدای
بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز بیست و پنجم رجب [که کفاره‌ی
هفتاد سال گناه محسوب می‌شود] را روزه می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز بیست و ششم رجب [که کفاره‌ی
هشتاد سال گناه محسوب می‌شود] را روزه می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در سراسر ماه رجب، [به امید خارج
شدن از گناہانشان مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند و این که هفتاد
فرشته آنان را به بهشت، بشارت دهند] ده هزار مرتبه سوره‌ی توحید

می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب اول ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیش رو] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌های کافرون و توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب دوم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان، رها شدن از نفاق و نوشته شدن از نمازگزاران در سال پیش رو] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت، سوره‌ی حمد و کافرون] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب نهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] دو رکعت نماز [در هر رکعت یک حمد و پنج مرتبه سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب یازدهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، دوازده مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱﴾] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] ده رکعت نماز [در رکعت اول، حمد و سوره‌ی عادیات و در رکعت دوم، حمد و سوره‌ی تکاثر] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب، [برای آمرزش گناهان] سی رکعت (پانزده دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، یک سوره‌ی توحید و آیه‌ی آخر سوره‌ی کہف] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب بیست و یکم ماه رجب، [برای

ایمن ماندن از گناه به مدت یک سال، [شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز
در هر رکعت یک حمد و ده سوره‌ی کوثر و ده سوره‌ی توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز آخر ماه رجب، [برای محو
گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزی تمام این ماه و رسیدن به ثوابِ شهادی بدر] ده
رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در [وقت بلند شدن آفتاب] روز
پانزدهم رجب، [برای آمرزش گناهان‌شان، مانند روزی که از مادر متولد
شده‌اند] پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از
حمد، یک بار سوره‌های توحید، فلق و ناس] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در [هر کدام از] روزهای اول، وسط و
آخر ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزی تمام این ماه و
رسیدن به ثوابِ شهادی بدر] ده رکعت (پنج دو رکعتی) نماز [در هر رکعت،
بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون]
می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای خارج شدن از گناهان، مانند
روزی که از مادر متولد شده‌اند] در اول، وسط و آخر ماه رجب، غسل
می‌کنند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب سیزدهم ماه رجب [برای
آمرزش گناهان]، دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یس،
مُلک و توحید] می‌خوانند.

• قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهاردهم ماه رجب [برای
آمرزش گناهان]، چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد،

سوره‌های یس، مُلک و توحید [می‌خوانند].

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب [برای آمرزش گناهان]، شش رکعت (سه دو رکعتی) نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یس، مُلک و توحید] می‌خوانند.

✓ جهت برآمدن حاجات (۹):

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر منہاجی که بعد از چهار رکعت نماز شب {و قبل از نماز شفع و وتر} به سجده رود و یک‌صد مرتبه «مَا شَاءَ اللَّهُ» بگوید، حاجت‌هایی که در همان حال بخواهد، مستجاب است.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای آمرزش گناهان، محو شدن خطایا، دوام سرور، استجاب دعا، رسیدن به آرزوها، زیاد شدن روزی، پیروز شدن بر دشمنان و رفیق استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در بهشت برین بودن]، صبح و شام، سه مرتبه، صلوات مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، حاجت‌هایشان را [به جهت آسان بودن دستیابی] در روز سه شنبه پیگیری می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، روز سوم محرم را [برای استجاب دعا و قضای حاجتی که دارند] روزه می‌گیرند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت بر آمدن حوائج دنیوی و اخروی و داشتن شهرهایی در بهشت] در شب پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [برای استجاب دعا] در شب پانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای برآورده شدن حوائج]، بعد از نماز عشا‌ی شب پانزدهم شعبان، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [برای بر آمدن حاجات] در شب هجدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۹):

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای رها شدن از دست طلبکاران در دنیا، دور شدن هفتاد بلا که آسان‌ترینش دیوانگی و جُدام و پیسی و است و به امید این که مسکن‌شان در بهشت عدن در وسط بهشت برین باشد]، هر ماه، سوره‌ی نحل می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای این که بی‌نیازی همه جانبه در دنیا داشته باشند و در آخرت از یاران حضرت عیسی (علیه‌السلام) باشند و مانند پادشاهی حضرت سلیمان (علیه‌السلام) به آنان داده شود]، بر خواندن سوره‌ی مریم (علیها‌السلام)، مداومت می‌کنند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر روز صبح، [برای زیاد شدن روزی و در امان ماندن از بلاها] سوره‌ی یس می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای اصلاح معیشت، وسیع شدن روزی و نورانی شدن قبرشان]، هر روز یا هر شب، سوره‌ی ذاریات می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای گشایش روزی، داشتن حسابی آسان و گرفتن نامه‌ی اعمال از جانب راست]، همواره سوره‌ی قاف را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای ایمن ماندن از فقر در دنیا و فشار قبر]، سوره‌ی قلم را در نمازهای واجب و مستحب‌شان می‌خوانند.

- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای جلب روزی و دفع فقر و مرگ بد،] سوره‌ی ہمزہ را در نمازهای واجب‌شان می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، به یک‌صد مرتبه گفتن ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ» [برای امان یافتن از فقر، ایمن شدن از وحشت قبر و جلب ثروت]، اهمیت می‌دهند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر صبح، [چون موجب امان از خواری و فقر در آن روز می‌شود،] صورت خود را با گلاب می‌شویند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، بر نگین انگشترشان [برای دفع فقر] ذکر «مَا سَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ» می‌نویسند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، [برای دفع فقر، وسوسه‌ی شیطان و در امان ماندن از خطر راهزن و درندگان] در هنگام مسافرت، عصایی از چوب بادام تلخ بر می‌دارند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، هر شب جمعه، [برای این که خدا آنان را دوست داشته باشد، همه‌ی مردم آنان را دوست داشته باشند، هرگز در دنیا فقیر نشوند، آفتی از آفات دنیا به آنان نرسد و از رفقای امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) باشند] سوره‌ی واقعه می‌خوانند.
- قانون ﴿۹﴾: در منہاج فردوسیان، در روز جمعه [برای این که هیچوقت فقر و دیوانگی و بلا به آنها نرسد] دو رکعت نماز [در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های ابراهیم و ججر] می‌خوانند.

قوانین عملی طبقه‌ی دهم

دستور العمل:

این قوانین شامل کارهایی است که انجام دادن آن‌ها تأخیری در رسیدن به کمال و سعادت ایجاد می‌کند. پس هر یک از این قوانین را که احساس می‌کنید آمادگی روحی برای مراعات کردنش دارید، در جدول محاسبه قرار دهید و تا زمانی که آمادگی روحی‌تان بجاست، ترک نمایید. این قوانین عبارتند از:

✓ امور عبادی (۱۰):

☑ استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام):

- قانون ۲۷۱۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به داخل ضریح مطهر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) [چون احتمال کور شدن دارد،] نگاه نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۱۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، زیارت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) را به خاطر ترس از کسی {یا چیزی} ترک نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۱۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حاجت‌طلبیدن از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) خجالت نکشیده و حیا {بیجا} نشان نمی‌دهند.
- قانون ☸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در ماه رمضان، شعر [هر چند در مورد

استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) باشد [نمی‌خوانند].

✓ طہارت (وضو، غسل، تیمم):

- قانون ۲۷۱۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، برای وضو گرفتن، آب را {محکم} به صورت نمی‌زنند.
- قانون ۲۷۱۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از وضو گرفتن، اعضای وضو را {با حوله، دستمال و مانند آن، خشک نمی‌کنند}.
- قانون ۲۷۱۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر خاک رهگذر {که معمولاً آلوده است}، تیمم نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در صورت عدم توانایی بر غسل جنابت، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، پیاپی [یعنی بدون فاصله انداختن با غسل، چون موجب می‌شود اگر فرزندی ایجاد گردد، دیوانه باشد] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر در حال روزه مُحتَلِم ❁ شوند، بدون غسل نمی‌خوابند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، بر بالین محتضر ❁ نمی‌نشینند.

✓ نماز:

- قانون ۲۷۱۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال قنوت، دست‌هایشان را از سرشان بالاتر نمی‌برند.
- قانون ۲۷۱۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از قنوت در نمازهای واجب، دست‌ها را به سر و صورتشان نمی‌مالند.

- قانون ۲۷۲۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال {قنوت} نماز، به آسمان نگاه نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۲۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در حال سجده، ساعد ﴿﴾ را بر زمین نمی‌گذارند.
- قانون ۲۷۲۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در خانه‌ای که مجوسی ﴿﴾ در آن باشد، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در خانه‌ای که شراب یا هر مست‌کننده‌ی دیگری وجود دارد، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، رو به قرآن گشوده، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در نماز، از روی مصحف ﴿﴾، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، رو به مدفوع انسان، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حمام، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، رو به زن، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۲۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بدن خود را در نماز نمی‌خاراند.
- قانون ۲۷۳۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، چشمان خود را در حال نماز نمی‌بندند.
- قانون ۲۷۳۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در هنگام قرائت و اذکار نماز، شنیدن صداهای اطراف، سکوت نمی‌کنند.
- قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر کسی که در حال نماز است، سلام

نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۳۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حالی که دارو برداشته‌اند {و هر لحظه احتمال اجابت مزاج ﴿هست﴾، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ۲۷۳۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با کلاه سیاه، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین چهار رکعت (دو دو رکعتی) نافله‌ی نماز مغرب سخن نمی‌گویند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین نماز شب و نماز صبح نمی‌خوابند.

• قانون ۲۷۳۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر در لباس کسی که نماز می‌خواند، نجاستی ببینند، در بین نماز به صاحبش خبر نمی‌دهند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به سرزمینی که برای نمازشان دچار مشکل می‌شوند، سفر نمی‌کنند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {ساعتی} قبل از {اذان ظهر، بدون} خواندن نماز ظهر و عصر از حرمین ﴿﴾ خارج نمی‌شوند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر بام کعبه، نماز نمی‌خوانند.

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نماز طواف را در لحظه‌ی طلوع یا غروب خورشید نمی‌خوانند.

☑ رکوع: ☑

☑ سجده:

• قانون ﴿﴾ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات بغل‌هایشان را در سجده‌ی نماز، باز نمی‌کنند.

☑ تعقیبات: ☑

✓ نافله:

- قانون ۲۷۳۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین چهار رکعت (دو دو رکعتی) نافله‌ی نماز مغرب سخن نمی‌گویند.
- قانون ۲۷۳۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، قضا کردنِ نافله‌های فوت شده را بدون عذر، به تأخیر نمی‌اندازند.

✓ نمازهای خاص: ☒

✓ نماز شب:

- قانون ۲۷۳۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین نماز شب و نماز صبح نمی‌خوابند.

✓ نماز جماعت:

- قانون ۲۷۳۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از گفتن اقامه‌ی نماز جماعت، {یک نفر، امام جماعت می‌شود و} منتظر آمدن امام جماعت نمی‌مانند.
- قانون ۲۷۳۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، امامان جماعت فقط برای خودشان به تنهایی دعا نمی‌کنند.
- قانون ﴿ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در نماز جماعت {بیرون منزل یا در غیر محیط‌های زنانه} شرکت نمی‌کنند.

✓ اذان و اقامه:

- قانون ﴿ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از گفته شدن اذان، از مسجد خارج نمی‌شوند.
- قانون ﴿ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات برای نمازهایشان اذان و

اقامه نمی‌گویند.

✓ مسجد:

- قانون ۲۷۴۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مسجد، شعر نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۴۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۴۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با کفش، وارد {قسمت‌های فرش‌دار} مسجد نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۴۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، مناره‌های مساجدشان را از پشت بام مسجد، بلندتر نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۴۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، چیزی از خاک و سنگریزه‌های مسجد بر نمی‌دارند.
- قانون ۲۷۴۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از گفته شدن اذان، از مسجد خارج نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۴۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، جز برای زیارت مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد الاقصی و مسجد کوفه، برای زیارت مسجد دیگری مسافرت نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۴۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، سخنانی که بیشتر مردم نمی‌فهمند را در مسجد نمی‌گویند. (رطانة الاعاجم)

✓ عیدین:

- قانون ۲۷۴۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در روز عید فطر، قبل از خواندن نماز عید، مسافرت نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۴۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در بین خطبه‌های نماز عید فطر،

سخن نمی‌گویند.

• قانون ۱۰: در منہاج فردوسیان، در شب عید فطر، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، تا پیری بچه‌دار نخواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۵۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در روز عید قربان، قبل از خواندن نماز عید، مسافرت نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۵۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در بین خطبه‌های نماز عید قربان، سخن نمی‌گویند.

• قانون ۱۰: در منہاج فردوسیان، در شب عید قربان، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، شش انگشتی یا چهارانگشتی خواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.

✓ روزه:

• قانون ۲۷۵۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، شعر [هر چند شعر حق باشد]، نمی‌خوانند.

• قانون ۲۷۵۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حالی که روزه‌دار هستند، کسی را حجامت نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۵۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر در حال روزه مُحتَلِم ۰ شوند، بدون غسل نمی‌خوابند.

• قانون ۲۷۵۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، استحمام [ضعف‌آور] نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۵۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، خود را با مشک، خوشبو نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۵۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، سنگریزه به دهان

نمی‌گذارند.

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، روز دوشنبه روزه نمی‌گیرند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در وقت پرداختن زکات فطره، کمتر از زکات فطره‌ی یک نفر به هر فقیر نمی‌دهند.

✓ قرآن:

- قانون ۲۷۵۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به قرآن، تفأل ❀ نمی‌زنند.
- قانون ۲۷۵۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، کلمات قرآن را با آب دهان نمی‌نویسند.
- قانون ۲۷۶۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، کلمات قرآن را با آب دهان، محو نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۶۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، آیات قرآن را با {آب} طلا نمی‌نویسند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، رو به قرآن گشوده، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در نماز، از روی مصحف، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، برهنه در حمام، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف واجب، جز به ذکر، دعا و تلاوت قرآن، سخن نمی‌گویند.

✓ ذکر:

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف واجب، جز به ذکر، دعا و تلاوت قرآن، سخن نمی‌گویند.

✓ دعا:

- قانون ۲۷۶۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، هنگام دعا کردن، امور ناممکن از خدای متعال نمی‌خواهند.
- قانون ۲۷۶۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از خواندن دعاها و تعویذها، فُوت نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۶۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در دعاهایشان، از خدا، طلبِ مرگ نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف واجب، جز به ذکر، دعا و تلاوت قرآن، سخن نمی‌گویند.

✓ صلوات: ✕

✓ استخاره:

- قانون ۲۷۶۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال {گفتنِ ذکرهای} استخاره، با کسی صحبت نمی‌کنند.

✓ سایر عبادات:

- قانون ۲۷۶۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، جز در ماه رمضان، اعتکاف نمی‌کند.
- قانون ۲۷۶۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مسائلی که دستوری از شارع مقدس درباره‌اش نرسیده، خود را به زحمت نمی‌اندازند.

✓ حج:

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، جز برای زیارت مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد الاقصی و مسجد کوفه، برای زیارت مسجد دیگری مسافرت نمی‌کنند.

- قانون ۲۷۶۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام بر بستر زرد رنگ نمی‌خوابند.
- قانون ۲۷۶۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، عمامه را بر شکم نمی‌بندند.
- قانون ۲۷۷۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، {برای شستشوی‌های غیر ضروری} به حمام نمی‌روند.
- قانون ۲۷۷۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، در جواب کسی که آنان را صدا می‌زند، «لیک» نمی‌گویند.
- قانون ۲۷۷۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، کشتی نمی‌گیرند.
- قانون ۲۷۷۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، طلب مالی خود را در حال طواف، مطالبه نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۷۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال طواف واجب، جز به ذکر، دعا و تلاوت قرآن، سخن نمی‌گویند.
- قانون ۲۷۷۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین طواف و سعی، فاصله‌ی زیاد نمی‌اندازند.
- قانون ۲۷۷۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، سعی بین دو کوه صفا و مروه را به خاطر کسی قطع نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۷۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال سعی بین دو کوه صفا و مروه نمی‌نشینند.
- قانون ۲۷۷۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {آندکی} قبل از روز جمعه، از مکه، مدینه، کوفه و کربلا، خارج نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۷۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با کفش وارد کعبه نمی‌شوند.

- قانون ۲۷۸۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، قبل از تراشیدن سر {برای تقصیر حج تمتع}، سر را با خطمی نمی‌شویند.
- قانون ۲۷۸۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از گوشت قربانی به مُشرک ❀ نمی‌دهند.
- قانون ۲۷۸۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در شب، رَمی جَمَرات نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۸۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از سنگریزه‌های جمرات [برای رمی] استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۸۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {ساعتی} قبل از {اذان ظهر، بدون} خواندن نماز ظهر و عصر از حرَمین ❀ خارج نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۸۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر بام کعبه، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۷۸۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، احرامی ❀ نجس نمی‌پوشند.
- قانون ۲۷۸۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در احرامی ❀ کثیف، مُحرم نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۸۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در وقت مُحرم شدن، نیت احرام را به زبان نمی‌آورند.
- قانون ۲۷۸۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در احرامی ❀ تیره‌رنگ، مُحرم نمی‌شوند.
- قانون ۲۷۹۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نماز طواف را در لحظه‌ی طلوع یا غروب خورشید نمی‌خوانند.

✓ حج منہاجیون:

- قانون ۲۷۹۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در حال احرام،

صورتشان را نمی‌پوشند.

- قانون ۲۷۹۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتین در لباس رنگارنگ، مُحرم نمی‌شوند.

✓ حج منہاجیات:

- قانون ۲۷۹۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتات برای تقصیر* در حج و عمره‌ی مفرده، سر را نمی‌تراشند.
- قانون ۲۷۹۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتات با صدای بلند، تلبیه* نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۹۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتات در حال حیض*، سعی بین صفا و مروه نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۹۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتات، قبل از احرام، خضاب* نمی‌کنند.
- قانون ۲۷۹۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجتات در لباس رنگ شده، مُحرم نمی‌شوند.

✓ عمره:

- قانون* (۱۰): در منہاج فردوسیان، جز برای زیارت مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد الاقصی و مسجد کوفه، برای زیارت مسجد دیگری مسافرت نمی‌کنند.
- قانون* (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام بر بستر زرد رنگ نمی‌خوابند.
- قانون* (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام، عمامه را بر شکم نمی‌بندند.

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، {برای شستشوی غیر ضروری} به حمام نمی‌روند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، در جواب کسی که آنان را صدا می‌زند، «لبیک» نمی‌گویند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، کشتی نمی‌گیرند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، طلب مالی خود را در حال طواف، مطالبه نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال طواف واجب، جز به ذکر، دعا و تلاوت قرآن، سخن نمی‌گویند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، بین طواف و سعی، فاصله‌ی زیاد نمی‌اندازند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، سعی بین دو کوه صفا و مروه را به خاطر کسی قطع نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال سعی بین دو کوه صفا و مروه نمی‌نشینند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، {اندکی} قبل از روز جمعه، از مکه، مدینه، کوفه و کربلا، خارج نمی‌شوند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، با کفش وارد کعبه نمی‌شوند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، {ساعتی} قبل از {اذان ظهر، بدون} خواندن نماز ظهر و عصر از حرّمین ❁ خارج نمی‌شوند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، بر بام کعبه، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، احرامی ❁ نجس

نمی‌پوشند.

• قانون ۱۰۰: در منہاج فردوسیان، در احرامی ❀ کتیف، مُحرم نمی‌شوند.

• قانون ۱۰۱: در منہاج فردوسیان، در وقت مُحرم شدن، نیت احرام را به

زبان نمی‌آورند.

• قانون ۱۰۲: در منہاج فردوسیان، در احرامی ❀ تیره‌رنگ، مُحرم

نمی‌شوند.

• قانون ۱۰۳: در منہاج فردوسیان، نماز طواف را در لحظه‌ی طلوع یا

غروب خورشید نمی‌خوانند.

✓ امور علمی (۱۰):

✓ علم‌آموزی:

• قانون ۲۷۹۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در فراگیری زبان و ادبیات [چون

موجب از بین رفتن خشوع ❀ می‌شود]، زیاده‌روی نمی‌کنند.

• قانون ۲۷۹۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {صرفاً} برای به زحمت انداختن

دانشمندان، سؤال نمی‌پرسند.

• قانون ۲۸۰۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {برای جلب توجه یا پرسش

سؤال،} لباس دانشمندان {منہاجی} را نمی‌کشند.

• قانون ۲۸۰۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از دانشمندان {منہاجی، چون

موجب ملالت روحی و خستگی جسمی می‌شود،} زیاد سؤال نمی‌پرسند.

• قانون ۲۸۰۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با زیاد نشستن در محضر

دانشمندان {منہاجی} آنان را خسته نمی‌کنند.

✓ دانش و دانشمند خوب:

- قانون ۲۸۰۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، [جز برای علمای دین، پدر و معلم] برای کسی به نشانه‌ی احترام، از جا بر نمی‌خیزند.
- قانون ۲۸۰۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، در محضر دانشمندان {منهای} سخنان مخالفینشان را {به نحوی که ناراحت شوند} بسیار بازگو نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۰۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، در جواب دادن {به سؤالاتی که از دانشمندان منهای پرسیده می‌شود،} بر دانشمندان {منهای} سبقت نمی‌گیرند.

☑ دانش و دانشمند بد:

- قانون ۲۸۰۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، به سخنان و شبهه‌افکنی‌های مخالفین {منهای}، گوش نمی‌دهند.

☑ باورها: ☒

✓ امور فردی (۱۰):

- قانون ۲۸۰۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، حرفهای {بی‌محتوا و} خنده‌آور [هرچند به نقل از دیگران باشد،] نمی‌گویند.
- قانون ۲۸۰۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، سوت نمی‌زنند.
- قانون ۲۸۰۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، {با دست،} به هلال ماه {در آسمان} و باران، اشاره نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۱۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، با انگشتانشان، {بی‌جهت،} سنگریزه پرتاب نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۱۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، انگشتانشان را در حال نماز، نمی‌شکنند.

- قانون ۲۸۱۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، {با صدای بلند و} رو به آسمان، آروغ نمی‌زنند.
- قانون ۲۸۱۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، به صورت زشت {و نامتعارف}، عطسه نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۱۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، در وقت عصبانیت، تأدیب ❁ نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۱۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، {در حالت عادی}، با عجله، راه نمی‌روند.
- قانون ۲۸۱۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، با اختبال ❁ راه نمی‌روند.
- قانون ۲۸۱۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، نامی از نام‌های خدای متعال [یا آیه‌ای از قرآن کریم] را با آب دهان، نمی‌نویسند.
- قانون ۲۸۱۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب {که هوا تاریک است} ریزه‌کاری ❁ نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۱۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، به وسواس ❁ [که از ناحیه‌ی شیطان است]، توجه نمی‌کنند.

☑ آرایش:

- قانون ۲۸۲۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایچون، با ریش خود، [که موجب زشت شدن صورت می‌شود] بازی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۲۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، کسی را خالکوبی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۲۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، خودشان را برای خالکوبی در اختیار کسی قرار نمی‌دهند.
- قانون ۲۸۲۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، دندان‌های کسی را تیز نمی‌کنند.

- قانون ۲۸۲۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دندان‌هایشان را برای تیز کردن در اختیار کسی قرار نمی‌دهند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در حالی که خضاب ❁ بسته‌اند، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات بدون زینت نمی‌مانند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، {در جلو نامحرم} از زیورآلات صدادار استفاده نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، دست‌هایشان را با حنا، نقشدار نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، قبل از احرام، خضاب ❁ نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال روزه، خود را با مشک، خوشبو نمی‌کنند.

❑ لباس و پوشیدنی‌ها:

- قانون ۲۸۲۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، لباس قرمز رنگ نمی‌پوشند.
- قانون ۲۸۲۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، پوشیدن لباس‌های مخصوص کافران و دشمنان دین {مانند کروات و پاپیون}، ممنوع است.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با لباس نجس نمی‌خوابند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر در لباس کسی که نماز می‌خواند، نجاستی ببینند، در بین نماز به صاحبش خبر نمی‌دهند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با کلاه سیاه، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در بیرون از خانه،

چادرشان را پشت سرشان گره نمی‌زنند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، در حال احرام، احرامی ﴿﴾ نجس نمی‌پوشند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، در احرامی ﴿﴾ کتیف، مُحرم نمی‌شوند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، در احرامی ﴿﴾ تیره‌رنگ، مُحرم نمی‌شوند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، منهاییات در لباس رنگ شده، مُحرم نمی‌شوند.

✓ کفش:

• قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، با کفش وارد کعبه نمی‌شوند.

✓ انگشتر:

• قانون ۲۸۲۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، نقش جاندار بر انگشترشان نمی‌کشند.

• قانون ۲۸۲۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، انگشتری را که نقش جاندار بر آن باشد، به دست نمی‌کنند.

• قانون ۲۸۲۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، انگشتر را در انگشت سَبَّابه ﴿﴾ و وسطی ﴿﴾ قرار نمی‌دهند.

✓ مکارم اخلاقی:

• قانون ۲۸۳۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، در جایی که به مؤمنی ظلم می‌شود، اگر {جرأت یا} توانایی یاری ندارند، حاضر نمی‌شوند.

• قانون ۲۸۳۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، اگر اصلاح دیگران به قیمت فاسد شدن خودشان باشد، اقدام نمی‌کنند.

- قانون ۲۸۳۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، تظاهر به زهد ❀ نمی‌کنند.

✓ خواب:

- قانون ۲۸۳۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {در ساعاتِ} اول روز {بعد از طلوع آفتاب،} نمی‌خوابند.
- قانون ۲۸۳۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بعد از {اذانِ} عصر نمی‌خوابند.
- قانون ۲۸۳۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در خانه‌ی بدون در و حفاظ نمی‌خوابند.
- قانون ۲۸۳۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با لباس نجس نمی‌خوابند.
- قانون ۲۸۳۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، رؤیای دروغین نمی‌سازند.
- قانون ❀ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مسجد النبی (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) نمی‌خوابند.
- قانون ❀ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال احرام بر بستر زرد رنگ نمی‌خوابند.

✓ امور خانوادگی (۱۰):

- قانون ۲۸۳۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر پدر یا مادر، آنها را زَجْر ❀ دهند، در مقابل، {حتی} اُف به آنها نمی‌گویند.
- قانون ۲۸۳۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، تند {و خیره} به پدر و مادرشان نگاه نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۴۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، صدایشان را {به حالت دعوا} از صدای پدر و مادرشان بلندتر نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۴۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دستشان را {به صورتی} که

- بی‌احترامی باشد، { بالاتر از دست پدر یا مادرشان نگه نمی‌دارند.
- قانون ۲۸۴۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، { اگر بی‌احترامی و آزار محسوب شود، } جلوتر از پدر و مادرشان حرکت نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۴۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، پدرشان را به نام { کوچک } صدا نمی‌زنند.
- قانون ۲۸۴۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، زودتر از پدر { در محافل عمومی و به نحوی که بی‌احترامی محسوب شود } نمی‌نشینند.
- قانون ۲۸۴۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، کاری که موجب شود مردم به پدرشان دشنام دهند، انجام نمی‌دهند.
- قانون ۲۸۴۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، خانواده‌شان را کتک نمی‌زنند.

☑ ازدواج:

- قانون ۲۸۴۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، با زنی که { مردمک } چشمش به سبزی و کبودی مایل باشد، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۴۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، با زن بلندقدِ لاغر، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۴۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، با زن کوتاه‌قدِ زشت‌رو، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، با پیرزنِ بخت‌برگشته*، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، با زنی که فرزند دارد، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، با زنگی‌ها*، که خلقی مُشوّه* و

- بی‌وفا هستند، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با خزری‌ها، [یا خوزی‌ها] که بی‌وفا هستند، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با ہندی‌ها، سندی‌ها و قندھاری‌ها، که نجیب در میانشان {زیاد} نیست، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با نبطی‌ها، که نه از عرب محسوب می‌شوند و نه از عجم و بی‌وفا هستند، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، فرزندانشان را در کودکی با یکدیگر تزویج نمی‌کنند [چون معمولاً در بزرگی با یکدیگر الفت نمی‌گیرند].
- قانون ۲۸۵۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، مہریہی همسرشان را {با توجه به مہر السنۃ} خیلی کم قرار نمی‌دهند.
- قانون ۲۸۵۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دخترانشان را به مرد بداخلاق، تزویج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۵۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دخترانشان را به مُخْتَّث، تزویج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۶۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با دختران زیبایی که در خانواده‌های غیر مذہبی بزرگ شده باشند، ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۶۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با زنان دیوانہ [ہر چند بسیار زیبا باشند] ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۶۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با زنان احمق [کہ ہم صحبت شدن با آنان، بلا و فرزندی کہ می‌آورند، ضایع است] ازدواج نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۶۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در ازدواج موقت، زیادہروی

نمی‌کنند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات {به بهانه‌ی کسب فضایل} ازدواج کردن را ترک نمی‌کنند.

✓ طلاق:

• قانون ۲۸۶۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، شاهد طلاقی که بر خلاف سنت انجام می‌شود، نمی‌شوند.

✓ زن:

• قانون ۲۸۶۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات {به بهانه‌ی کسب فضایل} ازدواج کردن را ترک نمی‌کنند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات، قاضی نمی‌شوند.

• قانون ۲۸۶۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در نماز جماعت {بیرون منزل یا در غیر محیط‌های زنانه} شرکت نمی‌کنند.

• قانون ۲۸۶۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات برای نمازهایشان اذان و اقامه نمی‌گویند.

• قانون ۲۸۶۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات به عیادت مریض {حتی اگر زن باشد،} نمی‌روند.

• قانون ۲۸۶۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات بغل‌هایشان را در سجده‌ی نماز، باز نمی‌کنند.

• قانون ۲۸۷۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، بدون اجازه‌ی شوهرشان، در مال خودشان تصرف نمی‌کنند.

• قانون ۲۸۷۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، اگر منہاجیات، شوهرشان را عصبانی کرده باشند، تا رضایتش را جلب نکنند، آرام و قرار نمی‌گیرند.

- قانون ۲۸۷۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در بیرون از خانه، چادرشان را پشت سرشان گره نمی‌زنند.
- قانون ۲۸۷۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در حالی که خضاب ﴿﴾ بسته‌اند، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۷۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، سوارکاری نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۷۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات بدون زینت نمی‌مانند.
- قانون ۲۸۷۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، {در جلو نامحرم} از زیورآلات صدادار استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۷۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات بیش از حد ضرورت با نامحرم سخن نمی‌گویند.
- قانون ۲۸۷۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات به محل‌های پر رفت و آمد نامحرم نمی‌روند.
- قانون ۲۸۷۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، موهایشان را نمی‌بافند.
- قانون ۲۸۸۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، در ایام عادت ماهانه، موهایشان را پشت سرشان جمع نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۸۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در ایام عادت ماهانه، [چون موجب آزار فرشتگان می‌شود،] بر بالین مُحتَضَر ﴿﴾ نمی‌نشینند.
- قانون ۲۸۸۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات در هفته‌ی اول عروسی (تا هفت روز بعد از اولین نزدیکی)، [چون موجب سرد شدن رحم و عقیم شدن می‌شود] لبنیات، گشنیز ﴿﴾، سرکه و سیب ترش نمی‌خورند.
- قانون ۲۸۸۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، دست‌هایشان را با حنا

- {یا سایر رنگ‌دهنده‌ها}، نقش‌دار نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۸۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، ناخن‌هایشان را از ته نمی‌چینند.
 - قانون ۲۸۸۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، صورتشان را برای کندن موهای ریز، {با نخ یا موچین} در اختیار کسی قرار نمی‌دهند.
 - قانون ۲۸۸۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّات، موی صورت کسی را {با نخ یا موچین} نمی‌کنند.
 - قانون ۲۸۸۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّون در بین دو زن [چون موجب کم شدن حافظه می‌شود]، راه نمی‌روند.
 - قانون ۲۸۸۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّون زیاد با زنان {چه محرم و چه نامحرم}، هم‌صحبت نمی‌شوند.
 - قانون ۲۸۸۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیّون بر جایی که زن نامحرم از آنجا برخاسته و هنوز گرم است، نمی‌نشینند.
 - قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، رو به زن، نماز نمی‌خوانند.
 - قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، مهریه‌ی همسرشان را {با توجه به مَهْرُ السُّنَّةِ ﴿۱۰﴾} خیلی کم قرار نمی‌دهند.
 - قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، با یکی از زنانشان در حضور {زن یا} زنان دیگرشان، نزدیکی نمی‌کنند.

☑ بچه‌دار شدن: ☒

☑ جنین و نوزاد:

- قانون ۲۸۹۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نوزادانشان را برای این که گریه می‌کنند، کتک نمی‌زنند.

☑️ **کودک:**

- قانونِ ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، اجازه‌ی کاسبی به کودکانشان نمی‌دهند.

☑️ **فرزند:**

- قانونِ ۲۸۹۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، فرزندانشان را به اسامی حکم، حکیم، خالد، مالک، حارث، یاسین، ضرار، مُرّه، حَرَب، ظالم و ضریس نامگذاری نمی‌کنند.
- قانونِ ۲۸۹۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، فرزندانشان را به اسامی دشمنان اهل بیت (علیهم‌السلام) {مانند: عمر، معاویه، ابوبکر، شمر، عثمان، یزید، خولی، عایشه، حفصه، طلحه، زبیر و سنان} نامگذاری نمی‌کنند.
- قانونِ ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، فرزندانشان را در کودکی با یکدیگر تزویج نمی‌کنند [چون معمولاً در بزرگی با یکدیگر الفت نمی‌گیرند].

☑️ **خانه:**

- قانونِ ۲۸۹۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، بر دیوار منزلشان، تصویر {انسان یا حیوانات جاندار}، نصب نمی‌کنند.
- قانونِ ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، در خانه‌ی بدون در و حفاظ نمی‌خوابند.

✓ **امور جنسی (۱۰):**

- قانونِ ۲۸۹۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، با آلت جنسی‌شان بازی نمی‌کنند.
- قانونِ ۲۸۹۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، در حالی که خضاب ❁ بسته‌اند {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ۲۸۹۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، بعد از ظهر، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، چپ‌چشم می‌شود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۹۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب عید فطر، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، تا پیری بچه‌دار نخواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۹۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب عید قربان، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، شش انگشتی یا چهار انگشتی خواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۸۹۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، در زیر درخت میوه‌دار، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، جلاد و خونریز خواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، رو به {پرتو مستقیم} خورشید، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان همواره در فقر و پریشان حالی خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، به قصد بچه‌دار شدن، [چون بچه‌ای که در این شب ایجاد شود، شوم و بدقیافه خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، در زیر آسمان {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، بین اذان صبح تا طلوع آفتاب (بین الطلوعین) {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، از غروب خورشید تا اذان مغرب {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ۲۹۰۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، در روزی که خورشیدگرفتگی رخ داده {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شبی که ماه گرفتگی رخ داده {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، در وقتی که بادهای سیاه، سرخ و زرد می‌وزد {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در ساعاتی که زمین‌لرزه‌ای رخ داده {و ترس و اضطراب زلزله در وجودشان است} {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۰۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، روی پشت بام، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، منافق، ریاکار و بدعت‌گذار خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۱۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، اگر قصد بچه‌دار شدن دارند، [چون فرزندشان، گرفتار شب‌اداری خواهد بود] ایستاده نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۱۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، اگر قصد بچه‌دار شدن دارند، اول شب، [چون احتمال دارد فرزندشان، ساحر شود] نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۱۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب چهارشنبه {حتی اگر قصد بچه‌دار شدن نداشته باشند}، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۱۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، در صورت عدم توانایی بر غسل جنابت، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۱۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، در نزدیکی کردن، زیاده‌روی نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۱۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، زن و شوهر بعد از نزدیکی، [چون موجب ایجاد دشمنی می‌شود،] خود را با یک دستمال مشترک، تمیز نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۱۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، پیاپی [یعنی بدون فاصله انداختن با غسل، چون موجب می‌شود اگر فرزندی ایجاد گردد، دیوانه باشد] نزدیکی نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۱۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، نزدیکی را {زیاد} طول نمی‌دهند.

● قانون ۲۹۱۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در اول شب [که معمولاً معده پُر است و موجب قَوْلَنج، فَلَج، لَقْوَه، نِقْرَس، سنگ {مئانه و کلیه}، تقطیر، فْتَق و ضعیف شدن بینایی می‌شود] نزدیکی نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۱۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، تا دوازده ساعت بعد از نزدیکی، نوره نمی‌کشند.

☑ منهایون:

● قانون ۲۹۱۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایون اگر قصد بچه‌دار شدن دارند، [چون فرزندشان سُست‌عنصر و کم احتشام می‌شود] با شهوت زن دیگری با همسرشان نزدیکی نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۲۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایون در وقت نزدیکی، چیزی غیر از بدن خودشان را به بدن همسرشان نمی‌مالند.

● قانون ۲۹۲۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایون با یکی از زنانشان در حضور {زن یا} زنان دیگرشان، نزدیکی نمی‌کنند.

● قانون ۲۹۲۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایون در دوران حاملگی همسرشان، [به خاطر این که فرزندشان، کوردل و بخیل نشود،] بدون وضو،

با او نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ۲۹۲۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در حال نزدیکی رُو رسیدن به اوج لذت جنسی { منی را نگه نمی‌دارند.

☑ منہاجیات:

- قانون ۲۹۲۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دختر بچه‌ها را تا سن هفت سالگی، ختنه ❁ نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات، در حالی که خضاب ❁ بسته‌اند، نزدیکی نمی‌کنند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، منہاجیات در هفته‌ی اول عروسی (تا هفت روز بعد از اولین نزدیکی)، [چون موجب سرد شدن رحم و عقیم شدن می‌شود] لبنیات، گشنیز ❁، سرکه و سیب ترش نمی‌خورند.

✓ امور درمانی (۱۰):

- قانون ۲۹۲۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، خود را به مریضی نمی‌زنند. (تمارض)
- قانون ۲۹۲۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در فصل بهار، در حال ناشتا ❁، آب نمی‌نوشند.
- قانون ۲۹۲۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در فصل بهار، ماست و گوشت‌های سنگین مانند کله‌پاچه و گوشت گاو نمی‌خورند.
- قانون ❁ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حالی که دارو برداشته‌اند رُو هر لحظه احتمال اجابت مزاج هست {، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ۲۹۲۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، برای این که به دردهای مثانه

مبتلا نشوند، ادرارشان را {زیاد} نگه نمی‌دارند.

• قانون ۲۹۲۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، بیمار را به خشم نمی‌آورند و ناراحت نمی‌کنند.

• قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهاییات به عیادت مریض {حتی اگر زن باشد،} نمی‌روند.

✓ حجامت:

• قانون ۲۹۳۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، بر نُقره ❁ [چون موجب کم شدن حافظه می‌شود]، حجامت نمی‌کنند.

• قانون ۲۹۳۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، در روز سه شنبه حجامت نمی‌کنند.

• قانون ۲۹۳۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، در روزی که حجامت کرده‌اند، [چون موجب بیماری می‌شود]، به حمام نمی‌روند.

• قانون ۲۹۳۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، در روزهای آخر ماه [مگر این که ناچار باشند] حجامت نمی‌کنند.

• قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، در حالی که روزه‌دار هستند، کسی را حجامت نمی‌کنند.

• قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، روز جمعه [بخصوص در وقت زوال ❁]، که خطر مُردن دارد] حجامت نمی‌کنند.

✓ امور بهداشتی (۱۰):

• قانون ۲۹۳۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، دستمال آلوده [که محل اجتماع شیطان {موجودات موذی ❁} میکروب {است}] را در خانه نگه نمی‌دارند.

- قانون ۲۹۳۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، دندان‌هایشان را [چون موجب ساییدگی و سست شدن پایه‌هایش می‌شود،] زیاد مسواک نمی‌زنند.
- قانون ۲۹۳۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، با برگ درخت مُزُد*، [که موجب تحریک رگ جذام* می‌شود،] خلال* نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۳۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، با چوبِ درخت گَز*، [که موجب فقر می‌شود،] خلال* نمی‌کنند.

☑ مستراح:

- قانون ۲۹۳۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در مستراح، سخن نمی‌گویند.
- قانون ۲۹۳۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، بر کسی که در مستراح نشسته، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۴۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، کسی را که در مستراح نشسته است، دستپاچه نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۴۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، در مستراح، مسواک نمی‌زنند.
- قانون ۲۹۴۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، مخرج مدفوع را با استخوان، سرگین* شتر، چوب نازک، طناب پوسیده و سرگین*، تطهیر نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۴۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، ادرارشان را {در خودشان} نگه نمی‌دارند.

☑ حمام:

- قانون ۲۹۴۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، با معده‌ی پُر [که {معمولاً} قَوْلَنج* می‌آورد] به حمام نمی‌روند.
- قانون ۲۹۴۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، بعد از خوردن ماهی، {چون خطر ابتلا به فلج وجود دارد، بدن‌شان را} با آب سرد، شستشو نمی‌کنند.

- قانون ۲۹۴۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، برهنه در حمام، قرآن نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حمام، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در روزی که حجامت کرده‌اند، [چون موجب بیماری می‌شود،] به حمام نمی‌روند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال احرام، {برای شستشویهای غیر ضروری} به حمام نمی‌روند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حال روزه، استحمام [ضعف‌آور] نمی‌کنند.

✓ نجاسات و خبائث:

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، برای این که به دردهای مثانه مبتلا نشوند، ادرارشان را {زیاد} نگه نمی‌دارند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در حضور کافر غیر کتابی، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در خانه‌ای که شراب وجود دارد، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، رو به مدفوع انسان، نماز نمی‌خوانند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در حال حیض، سعی بین صفا و مروه نمی‌کنند.

✓ نوره کشیدن:

- قانون ۲۹۴۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، روز چهارشنبه، نوره ❀ نمی‌کشند.
- قانون ۲۹۴۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نوره ❀ را [برای این که پوست را نسوزاند،] زیاد به هم نمی‌زنند.

• قانون ۲۹۴۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، تا دوازده ساعت بعد از نزدیکی، نوره ❀ نمی‌کشند.

✓ **ناخن گرفتن:**

• قانون ۲۹۵۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، ناخن‌هایشان را با دندان، کوتاه نمی‌کنند.

• قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایات، ناخن‌هایشان را از ته نمی‌چینند.

✓ **مو:**

• قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایات، موهایشان را نمی‌بافند.
• قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایات، در ایام عادت ماهانه، موهایشان را پشت سرشان جمع نمی‌کنند.

• قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایات، صورتشان را برای گندن موهای ریز، {با نخ یا موچین} در اختیار کسی قرار نمی‌دهند.
• قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهایات، موی صورت کسی را {با نخ یا موچین} نمی‌کنند.

✓ **محیط زیست:** ☒

✓ **امور تغذیه (۱۰):**

✓ **آداب خوردن:**

• قانون ۲۹۵۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، غذا را در حال راه رفتن، نمی‌خورند.

• قانون ۲۹۵۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، وقتی دسته جمعی غذا می‌خورند،

- از جلو کسی، خوراکی بر نمی‌دارند.
- قانون ۲۹۵۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، دعوت مُشْرک ❁ و منافق ❁ به غذا را قبول نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۵۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، خود را برای پذیرایی از برادران دینی، به زحمت نمی‌اندازند.
- قانون ۲۹۵۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، در بازار [چون نشانه‌ی پستی است]، غذا نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۵۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، دست‌هایشان را که برای غذا خوردن شسته‌اند، {با حوله و دستمال} خشک نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۵۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، هنگام غذا خوردن، به صورت دیگران نگاه نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۵۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در حال گرسنگی از خانه بیرون نمی‌روند.
- قانون ۲۹۵۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، {اگر با دست غذا بخورند،} با کمتر از سه انگشت، غذا نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۶۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، میوه‌ها را نیم خورده دور نمی‌اندازند.
- قانون ۲۹۶۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، سائلی ❁ که به هنگام غذا خوردن می‌آید را رد نمی‌کنند.
- قانون ۲۹۶۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، نان را {به حالت توهین آمیز} بو نمی‌کشند.
- قانون ۲۹۶۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، در خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها {

داغ، برای سرد کردنش، با دهان { نمی‌دمند.

• قانون ۲۹۶۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، استخوان‌ها {ی پخته شده} را [چون جئیان هم در آن نصیبی دارند،] کاملاً بی‌گوشت نمی‌کنند.

• قانون ۲۹۶۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت‌ها را سر سفره با چاقو نمی‌برند.

• قانون ۲۹۶۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، در بین غذا خوردن، آب نمی‌نوشند.

• قانون ۲۹۶۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، وقتی از میوه‌های مشترک با دیگران می‌خورند، {بدون اجازه‌ی آنان} چند تا، چند تا، نمی‌خورند.

✓ خوردنی‌ها: ☒

✓ خوراکی‌های توصیه شده:

✓ خوراکی‌های نهی شده:

• قانون ۲۹۶۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، از صیدی که توسط سگ سیاه بهیم ☉ {آموزش دیده} صید شده، نمی‌خورند.

• قانون ۲۹۶۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، تخم مرغ و ماهی را [که تولید بیماری‌های یقرس ☉، قولنج ☉، بواسیر ☉ و درد دندان می‌کند] با هم نمی‌خورند.

• قانون ۲۹۷۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، تخم مرغ را [چون موجب پیدایش دانه‌هایی شبیه کنجد {در رنگ و اندازه} بر روی پوست صورت می‌شود،] مداوم {یعنی در وعده‌های غذایی پشت سر هم} نمی‌خورند.

• قانون ۲۹۷۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، [چون تولید بیماری سپرز ☉ و نفخ سر معده می‌کند،] زیاد و پیوسته، تخم مرغ نمی‌خورند.

- قانون ۲۹۷۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، [چون موجب تنگی و بریدگی نفس می‌شود] زیاد تخم مرغ آب‌پز نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، [چون موجب فساد مئانه می‌شود،] قُلوه ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، شب‌هنگام [چون {معمولاً} چپ‌چشمی می‌شود] تُرنج ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت بُختی ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، برف نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، سیب ترش [که موجب فراموشی می‌شود] نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، [چون حافظه را ضعیف می‌کند، زیاد] پنیر نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۷۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، پسمانده‌ی موش را [چون فراموشی می‌آورد،] نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، سویق ❁ را با شکر نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت گورخر، نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت پرستو ❁ [و هر پرنده‌ای که به منزلشان پناه آورده باشد را] نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، قهوه نمی‌نوشند.
- قانون ۲۹۸۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، در روزهای گرم، گردو نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، میوه‌ها {پی که امکان داشته باشد} را برای خوردن پوست نمی‌کنند.

- قانون ۲۹۸۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، [چون موجب پیدایش شپش در مو و بدن می‌شود] پیوسته {و زیاد} انجیر نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، زیاد گوشت حیوانات {حلال گوشت} وحشی {گوشت شکار}، نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، زیاد گوشت گاو نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۸۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، کسانی که از سنگینی معده رنج می‌برند، بین وعده‌های غذایی، تنقلات ❁ نمی‌خورند.
- قانون ۲۹۹۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، کلیه (قُلوه‌گاه) نمی‌خورند.
- قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهاییات در هفته‌ی اول عروسی (تا هفت روز بعد از اولین نزدیکی)، [چون موجب سرد شدن رحم و عقیم شدن می‌شود] لبنیات، گشنیز ❁، سرکه و سیب ترش نمی‌خورند.

☑ آداب آشامیدن:

- قانون ۲۹۹۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، بعد از آشامیدن نوشیدنی‌های داغ، [چون موجب از بین رفتن دندان‌ها می‌شود،] آب سرد نمی‌نوشند.
- قانون ۲۹۹۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، از آب جاری {مثل نهرها}، مستقیماً با دهان، آب نمی‌نوشند.
- قانون ۲۹۹۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، از آب‌های شور و سخت ❁ [که موجب یبوست می‌شود] نمی‌نوشند.
- قانون ۲۹۹۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، در چاه {یا مخزن} آب آشامیدنی، آب دهان نمی‌اندازند.
- قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، در بین غذا خوردن، آب نمی‌نوشند.

✓ امور تفریحی (۱۰):

قانون ۲۹۹۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در شب‌هنگام، [هر چند در مدح، مناقب و مراثی استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) باشد] شعر نمی‌خوانند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، منہاجتات، سوارکاری نمی‌کنند.

☑ آداب سفر:

• قانون ۲۹۹۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به جایی که دین انسان به خطر می‌افتد، سفر نمی‌کنند.

• قانون ۲۹۹۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در هنگامی که قمر در عقرب است، به سفر نمی‌روند.

• قانون ۲۹۹۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با انسان «از خود راضی» ﴿۱۰﴾، همسفر نمی‌شوند.

• قانون ۲۹۹۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در سفر {به طوری که انگار جداگانه سفر می‌کنند،} جلوتر از همسفرانشان حرکت نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۰۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {وقتی از سفر برمی‌گردند،} ناگهان و بی‌خبر بر خانواده وارد نمی‌شوند.

• قانون ۳۰۰۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به سرزمینی که برای نمازشان دچار مشکل می‌شوند، سفر نمی‌کنند.

• قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، جز برای زیارت مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد الاقصی و مسجد کوفه، برای زیارت مسجد دیگری مسافرت نمی‌کنند.

☑ مسافر: ☒

✓ مرکب:

✓ شکار:

- قانون ۳۰۰۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، پرندگان را شبانه شکار نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه قبل از نماز جمعه، ماهی صید نمی‌کنند.

شوخی و خنده: ☒

✓ امور اخروی (۱۰):

- قانون ۳۰۰۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، جنازه‌ی مردگان‌شان را [چون شیطان با او بازی خواهد کرد،] {تا هنگام خاکسپاری،} تنها نمی‌گذارند.
- قانون ۳۰۰۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در سوگ مردگان‌شان، [جز زن در مدت عده] بیش از سه روز، لباس سیاه نمی‌پوشند و ترک زینت نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۰۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در وقت مصیبت، به صورت خود نمی‌زنند.
- قانون ۳۰۰۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، شب‌هنگام [چون موجب آزار فرشتگان می‌شود،] برای مردگان‌شان عزاداری نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در دعاهایشان، از خدا، طلبِ مرگ نمی‌کنند.

✓ محضر:

- قانون ۳۰۰۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در حال جنابت، بر بالین محضر ﴿۱۰﴾ نمی‌نشینند.
- قانون ۳۰۰۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به بدن محضر ﴿۱۰﴾، هیچ فشاری

{حتی اندک}، وارد نمی‌کنند.

- قانون ۱۰: در منہاج فردوسیان، منہاجیات در ایام عادت ماهانه، [چون موجب آزار فرشتگان می‌شود،] بر بالین مُحْتَضِر * نمی‌نشینند.

✓ غسل مِیت: ✕

✓ کُفن:

✓ تشییع:

- قانون ۳۰۰۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در تشییع جنازه، تا پایان خاکسپاری {یعنی خاک ریختن بر جنازه} محل را ترک نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۱۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، تشییع کنندگان قبل از قرار گرفتن جنازه در قبر، نمی‌نشینند.
- قانون ۳۰۱۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر کسی که در حال تشییع جنازه است، سلام نمی‌کنند.

✓ دُفن:

- قانون ۳۰۱۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در قبر اقوام و عزیزانشان [چون قساوت قلب می‌آورد] خاک نمی‌ریزند.
- قانون ۳۰۱۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، روی قبر نمی‌نشینند.
- قانون ۳۰۱۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نوشته‌های روی سنگ قبر مردگان را [چون فراموشی می‌آورد] نمی‌خوانند.

✓ مزارات: ✕

✓ امور اجتماعی (۱۰):

- قانون ۳۰۱۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، شایعه‌پراکنی ❌ نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۱۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، پشت سر سواره [چون موجب فساد روحی سواره می‌شود]، به صورت پیاده [چون موجب ذلت پیاده است]، راه نمی‌روند.
- قانون ۳۰۱۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به جان کسی قَسَم نمی‌خورند.
- قانون ۳۰۱۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، به کسی {غیر از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)} «پدر و مادرم به فدایت باد» نمی‌گویند.
- قانون ۳۰۱۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مجالس عمومی، جلو در ورودی مجلس و بر سر راه مردم نمی‌نشینند.
- قانون ۳۰۲۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از دشمنانشان، خوبی {مانند محبت، وام و بخشش}، طلب نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از مردمان پست {هر چند ادعای دوستی داشته باشند}، طلبِ نیکی نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مجلسی که دو نفر {یا دو گروه} یکدیگر را لعنت می‌کنند، [که ملائکه از آن گریزان هستن]، حاضر نمی‌شوند.
- قانون ۳۰۲۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مجالسشان، طلب کمک مالی نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در {محافل و مجالس عمومی}، جای بالاتر یا پایین‌تر از شأنشان نمی‌نشینند.
- قانون ۳۰۲۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، کسی را هُل نمی‌دهند.

☑ سلام:

- قانون ۳۰۲۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر کسی که در حال نماز است، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر اصحاب موسیقی، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر مجسمه‌ساز، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۲۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر بت‌پرست، سلام نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۳۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بر رباخوار، سلام نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، بر کسی که در مستراح نشسته، سلام نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، بر کسی که در حال تشییع جنازه است، سلام نمی‌کنند.

☑ آداب معاشرت:

- قانون ۳۰۳۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، مؤمن {یا مؤمنه‌ای} را [با نقل برخی سخن‌هایش]، از چشم مردم نمی‌اندازند.
- قانون ۳۰۳۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، بین دو نفر که با هم در حال صحبت خصوصی هستند، {برای فضولی} وارد نمی‌شوند.
- قانون ۳۰۳۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با کسی که به سخنانشان گوش نمی‌دهد، سخن نمی‌گویند.
- قانون ۳۰۳۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، دستشان را در مصافحه☉، قبل از دست طرف مقابل، پس نمی‌کشند.
- قانون ۳۰۳۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از مجوسی☉ [حتی به اندازه‌ی گرفتن پای گوسفندی که می‌خواهند، سر بپُرند]، کمک نمی‌گیرند.

- قانون ۳۰۳۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، نیکی را با بدی جواب نمی‌دهند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، وقتی دسته جمعی غذا می‌خورند، از جلو کسی، خوراکی بر نمی‌دارند.

✓ رفاقت:

- قانون ۳۰۳۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، پشت سر کسی که به او احتیاج دارند، چون خدای تعالی {کدورت} آن را در دل آن شخص قرار می‌دهد، دشنام و ناسزا نمی‌گویند.
- قانون ۳۰۳۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، سخن برادر مسلمانشان را {به ناروا و به نحوی که به او توهین شود،} قطع نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۳۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، از برادران ایمانی {خیلی خود، در مقابل قرض‌هایشان رهن} دریافت نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، خود را برای پذیرایی از برادران دینی، به زحمت نمی‌اندازند.

✓ هدیه و بخشش:

- قانون ۳۰۴۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، هدیه‌ای که به آنان داده می‌شود را کوچک نمی‌شمارند.
- قانون ۳۰۴۱ (۱۰): در منہاج فردوسیان، هدیه‌ی غیر مسلمان را قبول نمی‌کنند.

✓ همنشینی:

- قانون ۳۰۴۲ (۱۰): در منہاج فردوسیان، با منکرین قواعد نظری و قوانین عملی منہاج فردوسیان، همنشین نمی‌شوند.
- قانون ۳۰۴۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در مجالس غیر الهی، حاضر

نمی‌شوند.

• قانون ۳۰۴۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، با جذامی، پیس، دیوانه، زنازاده و مردم دور از فرهنگ دینی، همنشین نمی‌شوند.

• قانون ۳۰۴۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، با «اهل بحث و جدل»، همنشین {و هم‌کلام} نمی‌شوند.

• قانون ۳۰۴۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، حتی کسانی که دینشان کامل است {و تا مرحله‌ی ششم منهای فردوسیان را مراعات می‌کنند} چون احتمال خارج شدن از منهای فردوسیان و درغلطیدن به انحرافات گذشته برایشان وجود دارد، با اهل جهل {یعنی بی‌دینان، دشمنان خدا و دشمنان استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)} همنشینی نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۴۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، با آکراد، همنشین نمی‌شوند.

☑ میهمان و میهمانی:

• قانون ۳۰۴۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، میهمانان به صاحبخانه دستور نمی‌دهند.

• قانون ۳۰۴۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، میهمان را در ورود، یاری می‌کنند {و اسباب، ساک‌ها و اثاثیه‌اش را به خانه می‌آورند} ولی در رفتن، یاری نمی‌کنند.

✓ امور اقتصادی (۱۰):

• قانون ۳۰۵۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، جای کسی را که قبلاً در بازار جا گرفته، نمی‌گیرند.

• قانون ۳۰۵۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، تجار و بازاریان، از کالایشان در

- وقت فروش، تعریف نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۵۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، از کالای فروشندگان در وقت خرید، مذمت نمی‌کنند.
 - قانون ۳۰۵۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، تجار و بازاریان، عیب کالایشان را از مشتری مخفی نمی‌کنند.
 - قانون ۳۰۵۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، فروشنده‌های شهری، عده‌دار فروش کالای روستائیان و بادیه‌نشینان نمی‌شوند { بلکه اجازه می‌دهند که خودشان کالایشان را بفروشند }.
 - قانون ۳۰۵۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، شغل صرافی ❁ بر نمی‌گزینند.
 - قانون ۳۰۵۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، شغل کفن‌فروشی بر نمی‌گزینند.
 - قانون ۳۰۵۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، شغل قصابی { به معنی سربریدن، نه گوشت‌فروشی } بر نمی‌گزینند.
 - قانون ۳۰۵۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، اجازه‌ی کاسبی به کودکانشان نمی‌دهند.
 - قانون ۳۰۵۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، کالایی را با کراهت فروشنده، { به زور } نمی‌خرند.
 - قانون ۳۰۶۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، خوراکی‌هایی که نمی‌خواهند بخرند را نمی‌چسبند.
 - قانون ۳۰۶۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، از کسی که وعده‌ی تجارت نیکو به او داده‌اند، سود نمی‌گیرند.
 - قانون ۳۰۶۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، در تجارت، به چانه زننده، گران‌تر نمی‌فروشند.

- قانون ۳۰۶۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، مال بی‌مشتتری را خیلی زیر قیمت نمی‌خرند.
- قانون ۳۰۶۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، از آستین، به جای جیب استفاده نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۶۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، از نداشتن سود در معاملاتشان [چون شکایت از خداوند متعال محسوب می‌شود]، گله و شکایت نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۶۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شهر مگه، تجارت نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۶۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، کالای خود را در نور کم، برای فروش، عرضه نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۶۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، وقتی مأمور به خرید می‌شوند، جنسی که خریداری کرده‌اند را با سود به کسی که آنان را مأمور کرده، نمی‌فروشند.
- قانون ۳۰۶۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، در تجارت، با غیر مسلمان، شریک نمی‌شوند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، از برادران ایمانی {خیلی صمیمی} خود، در مقابل قرض‌هایشان رهن ﴿﴾ دریافت نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۷۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، در جلسات عمومی‌ای که {بی‌هدف و فقط برای وقت‌گذرانی} در بازارها برگزار می‌شود، شرکت نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، در مجالسشان، طلب کمک مالی نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منهای فردوسیان، در بازار [چون نشانه‌ی پستی است]، غذا نمی‌خورند.

• قانون ۱۰: در منهای فردوسیان، منهاییات، بدون اجازه‌ی شوهرشان، در مال خودشان تصرف نمی‌کنند.

• قانون ۱۰: در منهای فردوسیان، طلب مالی خود را در حال طواف، مطالبه نمی‌کنند.

✓ زکات:

• قانون ۳۰۷۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، در وقت پرداختن زکات فطره، کمتر از زکات فطره‌ی یک نفر به هر فقیر نمی‌دهند.

✓ صدقه:

✓ امور سیاسی (۱۰):

• قانون ۳۰۷۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، به حاکمان جامعه {هر چند ظالم باشند، انتقاد محترمانه می‌کنند ولی}، توهین نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۷۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، برای ظلم ظالمان {هر چند مؤمن باشند}، عذرتراشی نمی‌کنند.

✓ امور قضایی (۱۰):

• قانون ۳۰۷۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، قضات در هنگام حکم کردن - حتی در دلشان - به نفع یکی از دو طرف دعوا، متمایل نمی‌شوند.

• قانون ۳۰۷۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، در مجلس قضاوت غیر عادلانه {به عنوان شرکت‌کننده‌ی آزاد} حضور نمی‌یابند.

• قانون ۳۰۷۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، به دیدن شخصی که بر دار کشیده شده، {و هنوز بر دار است} نمی‌روند.

• قانون ۳۰۷۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، منهاییات، قاضی نمی‌شوند.

✓ امور کشاورزی (۱۰):

• قانون ۳۰۷۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب {اگر همه جا به شدت تاریک باشد،} درو نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۷۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب {اگر همه جا به شدت تاریک باشد،} بذریاشی نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۸۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، درختان میوه‌دهنده را {بدون سبب} قطع نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۸۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، در زیر درخت میوه‌دار، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان، جلاّد و خونریز خواهد شد] نزدیکی نمی‌کنند.

✓ امور نظامی (۱۰):

• قانون ۳۰۸۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، آغازگر جنگ نیستند.

• قانون ۳۰۸۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، ترور ❁ نمی‌کنند.

✓ امور حیوانات (۱۰):

• قانون ۳۰۸۳ (۱۰): در منهای فردوسیان، موجود زنده‌ای را نمی‌سوزانند.

• قانون ۳۰۸۴ (۱۰): در منهای فردوسیان، آنچه مورچگان، حمل و ذخیره می‌کنند را نمی‌خورند.

• قانون ۳۰۸۵ (۱۰): در منهای فردوسیان، شپش {که در لباس یا بدن خود بیابند} را [چون موجب کم شدن حافظه می‌شود]، زنده رها نمی‌کنند.

• قانون ۳۰۸۶ (۱۰): در منهای فردوسیان، چیزهایی که خوردنش حرام است

- را به حیوانات نمی‌خورانند.
- قانون ۳۰۸۷ (۱۰): در منهای فردوسیان، حیوانات مریض را با حیوانات سالم در یک‌جا قرار نمی‌دهند.
 - قانون ۳۰۸۸ (۱۰): در منهای فردوسیان، بعد از بریدن سر گوسفند، دست و پایش را نمی‌گیرند.
 - قانون ۳۰۸۹ (۱۰): در منهای فردوسیان، حیوانی را جلو حیوان دیگر، نمی‌کشند.
 - قانون ۳۰۹۰ (۱۰): در منهای فردوسیان، در شب‌هنگام [چون شب، برای آرامش است]، حیوانی را ذبح نمی‌کنند.
 - قانون ۳۰۹۱ (۱۰): در منهای فردوسیان، پروارشان ❀ را با دست خود، ذبح نمی‌کنند.
 - قانون ۳۰۹۲ (۱۰): در منهای فردوسیان، شَقْرَاق ❀ را [به خاطر این که مارها را از بین می‌برد] نمی‌کشند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، استخوان‌های عقیقه ❀ را نمی‌شکنند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، از صیدی که توسط سگ سیاه بهیم ❀ {آموزش دیده} صید شده، نمی‌خورند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت بُختی ❀ نمی‌خورند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، پسمانده‌ی موش را [چون فراموشی می‌آورد]، نمی‌خورند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت گورخر، نمی‌خورند.
 - قانون ❀ (۱۰): در منهای فردوسیان، گوشت پرستو ❀ [و هر پرنده‌ای که به منزلشان پناه آورده باشد را] نمی‌خورند.

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، ماهی زنده نمی‌خورند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، بعد از خوردن ماهی، {چون خطر ابتلا به فلج وجود دارد،} با آب سرد، شستشو نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، زیاد گوشت گاو نمی‌خورند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، زیاد گوشت حیوانات {حلال گوشت} وحشی {گوشت شکار}، نمی‌خورند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، پرندگان را شبانه شکار نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، روز جمعه تا قبل از ظهر، حیوانی را سر نمی‌برند.

✓ مناسبت‌های ماه و هفته (۱۰):

- قانون ۳۰۹۳ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در زمانه‌ای که ظلم {بر عدل، و باطل} بر حق چیره است، به مردم، [مگر به کسانی که {به امانت و صداقت} شناخته شده باشند] گمان خیر نمی‌برند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در فصل بهار، در حال ناشتا، آب نمی‌نوشند.
 - قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در فصل بهار، ماست و گوشت‌های سنگین مانند کله‌پاچه و گوشت گاو نمی‌خورند.

☑ ایام هفته:

- قانون ۳۰۹۴ (۱۰): در منہاج فردوسیان، روز دوشنبه روزه نمی‌گیرند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در روز سه شنبه حجامت نمی‌کنند.
- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در شب چهارشنبه {حتی اگر قصد

بچه‌دار شدن نداشته باشند، نزدیکی نمی‌کنند.

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، روز چهارشنبه، نوره ﴿نمی‌کشند.﴾
- قانون ۳۰۹۵ (۱۰): در منہاج فردوسیان، روز جمعه [بخصوص در وقت زوال ﴿﴾، که خطر مُردن دارد] حجامت نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۹۶ (۱۰): در منہاج فردوسیان، برای رسیدن به صفوف جلوتر نماز جمعه، صف‌های نمازگزاران را {در حین خطبه یا در حال نماز} نمی‌شکافند.
- قانون ۳۰۹۷ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {از اول} روز جمعه تا قبل از نماز جمعه، ماهی صید نمی‌کنند.
- قانون ۳۰۹۸ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {از اول} روز جمعه تا قبل از ظهر، حیوانی را سر نمی‌نُردند.

✓ محرم:

- قانون ۳۰۹۹ (۱۰): در منہاج فردوسیان، {از اول روز} تا بعد از اذان ظهر روز عاشورا، آب و غذا نمی‌خورند.

✓ رجب: ✕

✓ شعبان:

- قانون ﴿۱۰﴾: در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، به قصد بچه‌دار شدن، [چون بچه‌ای که در این شب ایجاد شود، شوم و بدقیافه خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.

✓ ماه رمضان:

- قانون ۳۱۰۰ (۱۰): در منہاج فردوسیان، در ماه رمضان، شعر [هر چند در مورد استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) باشد] نمی‌خوانند.

● قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، جز در ماه رمضان، اعتکاف ❁ نمی‌کنند.

☑ سوال: ☑

☑ ذی‌قعه: ☑

☑ ذی‌حجه: ☑

✓ جهت آموزش گناهان (۱۰):

✓ جهت برآمدن حاجات (۱۰):

✓ جهت دفع فقر و جلب ثروت (۱۰):

● قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، با چوبِ درخت گز، [که موجب فقر می‌شود،] خلال ❁ نمی‌کنند.

● قانون ❁ (۱۰): در منهای فردوسیان، رو به خورشید، به قصد بچه‌دار شدن، [چون فرزندشان همواره در فقر و پریشان حالی خواهد بود] نزدیکی نمی‌کنند.

خاتمه:

مجموعه‌ی قوانینِ عملیِ منهجِ فردوسیان را با سخنی از خدای تعالی در قرآن کریم به پایان می‌بریم؛ که می‌فرماید:

«قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ»^۱

بگو ای مردم، حق از جانب پروردگارتان برای شما آمده است پس هر که هدایت یابد به سود خویش هدایت می‌یابد و هر که گمراه گردد، به زیان خود گمراه می‌شود و من بر شما نگهبان نیستم.

و با سرافرازی تمام، سخن استاد معظم، حضرت صادق (علیه‌السلام) را می‌گوییم؛ که می‌فرماید:

«إِنَّا إِذَا لَقِينَا رَبَّنَا قُلْنَا رَبَّنَا عَمِلْنَا بِكِتَابِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَيَقُولُ الْقَوْمُ عَمِلْنَا بِرَأْيِنَا فَيَجْعَلُنَا اللَّهُ وَإِيَاهُمْ حَيْثُ يَشَاءُ»^۲

آنگاه که پروردگاران ما را ملاقات کنیم، خواهیم گفت: پروردگارا ما به کتاب تو و سنت پیامبرت عمل کردیم. و دیگران خواهند گفت: ما

۱. سوره‌ی یونس، آیه‌ی ۱۰۸.

۲. کافی، محدث کلینی، جلد ۴، صفحه‌ی ۲۹۱.

به نظر خودمان عمل کردیم. پس خدای تعالی ما و آنان را در آنجا
که بخواهد قرار خواهد داد.

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا هَذَا الْقَلِيلُ، بِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ، وَ أَنْبِئْهُ نَبَاتًا حَسَنًا
خدایا، این تلاش اندک را از ما به فضل عظیمت بپذیر و به نیکویی‌اش
برویان.

آمین یا رب العالمین
تَمَّتْ بِعَوْنِ اللَّهِ تَعَالَى

ضمائم:

همچنان که در مقدمه بیان شد، از مزایای این نسخه بر نسخه‌ی اول، داشتن سه ضمیمه‌ی پر سود است. این ضمائِم عبارتند از «توضیح قوانین ستاره‌دار»، «لغتنامه» و «منابع».

توضیح قوانین ستاره‌دار:

برخی قانون‌ها که مشتمل بر دعا یا ذکر یا گزینه‌های زیادی بود که نمی‌شد در متن قانون به آن اشاره کرد، با علامت * مشخص شده است. در این بخش به توضیح و شرح مختصر قانون‌های ستاره‌دار می‌پردازیم تا نیاز اصحاب منهای فردوسیان از مراجعه به کتاب‌های دیگر تا حد امکان مرتفع شده باشد.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی اول:

- قانون ۴ (۱): در منهای فردوسیان، روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان، [برای کسانی که شرایطش * را دارند]، ضروری است. توضیح: شرایطش عبارت است از: توانایی جسمی، مسافر نبودن، ضرر نداشتن روزه برای خود یا جنین (برای زنان باردار)، یا شیرخوار (برای زنان شیرده).
- قانون ۵ (۱): در منهای فردوسیان، پرداختن خمس مالی که شرایط آن را یافته *، ضروری است.

توضیح: شرایطی که برای مال لازم است تا مشمول خمس گردد به این قرار است:

(الف) منفعت کسب: از مخارج سال خود و عیالاتش زیاد بیاید.

(ب) معدن: قیمت چیزی که از معدن بیرون آورده - بعد از کم کردن مخارجی که برای آن انجام داده - به یک‌صد و پنج مثقال نقره یا پانزده مثقال طلا برسد.

(ج) گنج: قیمت چیزی که به عنوان گنج پیدا کرده، به یک‌صد و پنج مثقال نقره یا پانزده مثقال طلا برسد.

(د) مال حلال مخلوط به حرام: مال حلال چنان با مال حرام مخلوط شده باشد که انسان نتواند آنها را از یکدیگر تشخیص دهد یعنی صاحب مال حرام و مقدار آن، معلوم نباشد.

(هـ) جواهری که به واسطه‌ی غواصی به دست آید: قیمتش به قیمت هجده نخود طلا برسد.

(و) غنیمت جنگی: به امر معصوم (علیه‌السلام) {یا ولی فقیه} با کفار بجنگند و غنیمتی به دست آورند.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی دوم:

• قانون ۱۲ (۲): در منہاج فردوسیان، سبک شمردن فریضه‌ی حج *، ممنوع است.

توضیح: سبک شمردن حج به این است که از سالی که استطاعت برایش حاصل شده، به تأخیر اندازد. همچنین کوچک نشان دادن این فریضه‌ی بزرگ الهی در کلام و اشعار از مصادیق سبک شمردن حج است. همچنین بازداشتن و دلسرد کردن کسی که به قصد مشورت درباره‌ی حج گزاردن به

مشورت پرداخته است.

• قانون ۱۴ (۲): در منہاج فردوسیان، دروغ گفتن، {مگر در موارد خاص *} ممنوع است.

توضیح: مواردی که گفتنِ دروغ (خلاف واقع) ممنوع نیست {هر چند بهتر است تا حد امکان ترک شود} عبارتند از:

۱. در مواقع ضرورت که جان یا مال یا آبروی خود یا مسلمانی در معرض خطر جدی قرار می‌گیرد.

۲. دروغ گفتن به زن و بچه (وعده‌ی دروغ) برای ساکت کردن آنان و رهایی از آزارشان.

۳. دروغ گفتن برای اصلاح ذات البین یعنی اگر برای آشتی دادنِ مسلمانان، جملاتی محبت‌آمیز و نزدیک‌کننده از طرفین برای یکدیگر نقل کند، هر چند واقعیت نداشته باشد.

۴. دروغ گفتن در حال جنگ برای فریب دادنِ دشمن.

• قانون ۲۳ (۲): در منہاج فردوسیان، خوردن گوشت حیوان حلال‌گوشتی که مطابق شرع مقدس *، ذبح نشده، ممنوع است.

توضیح: شرایط ذبح حیوان حلال‌گوشت عبارت است از:

اول: چهار رگ بزرگ گردن آن از پایین برآمدگی زیر گلو به طور کامل بریده شود.

دوم: کسی که سر حیوان را می‌برد، مسلمان باشد و اظهار دشمنی با هیچ‌یک از استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) نکند.

سوم: سر حیوان با چیزی که از آهن است بریده شود.

چهارم: جلو بدن حیوان در موقع سر بریدن رو به قبله باشد.

پنجم: کسی که سر حیوان را می‌برد، در موقع سر بردن، به قصد سر بردن، نام خدای تعالی را بگوید.

ششم: حیوان بعد از سر بریده شدن، حرکتی نکند که معلوم شود زنده بوده است.

هفتم: اگر حیوان، شتر است، قبل از سر بردن، نحر ﴿﴾ شود.

• قانون ۲۷ (۲): در منهای فردوسیان، قمار کردن ﴿﴾، ممنوع است. توضیح: بازی با آلات مخصوصه‌ی قمار مانند شطرنج، پاسور (ورق) و نرد، همراه با شرط‌بندی و برد و باخت.

• قانون ۳۰ (۲): در منهای فردوسیان، کم‌فروشی ﴿﴾، ممنوع است. توضیح: کمتر از آنچه با مشتری قرار کرده به مشتری دادن را کم‌فروشی می‌گویند یعنی اگر جنس فروخته شده با وزن است، از وزنش کم کند؛ اگر با عدد است، از تعدادش کم کند؛ اگر با کیل (پیمانانه) است، از تعداد پیمانانه‌ها کم کند.

• قانون ۳۱ (۲): در منهای فردوسیان، رباخواری ﴿﴾، ممنوع است. توضیح: ربا به طور کلی به دو نوع تقسیم می‌شود:

الف) ربای در معامله: خرید و فروش یک جنس با همجنس خودش به بیشتر یا کمتر. مثلاً ده کیلو گندم مرغوب را بدهد و بیست کیلو گندم غیر مرغوب بخرد یا برعکس. یا سه کیلو شکر بدهد و دو کیلو قند بگیرد یا برعکس. (گندم و جو و همچنین قند و شکر، یک جنس محسوب می‌شوند)

ب) ربای در قرض: مبلغی را قرض بدهد به شرط این که علاوه بر اصل پول، مبلغی پول یا خدمات (مانند کارگری رایگان یا ارزان) یا استفاده (مانند عاریه ﴿﴾ دادن زیورآلات) از بدهکار دریافت نماید.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی سوم:

● قانون ۶۰ (۳): در منہاج فردوسیان، پایان دادن به نماز با سلام*، ضروری است.

توضیح: نمازگزاری که با گفتن تکبیرة الاحرام، وارد نماز شده است، فقط با گفتن سلام‌های پایانی نماز، به درستی از نماز خارج می‌شود و اگر غیر از سلام‌ها، سخن دیگری را برای پایان دادن به نماز، بگوید، نمازش صحیح نخواهد بود.

● قانون ۶۳ (۳): در منہاج فردوسیان، دو رکعت خواندن نمازهای ظهر، عصر و عشاء در سفر (جز در موارد خاص*)، ضروری است. (قصر)

توضیح: جز این که سفرش سفر معصیت باشد مانند سفر فرزند بدون اجازه‌ی پدر یا سفر زن بدون اجازه‌ی شوهر؛ سفر برایش ضرر نداشته باشد؛ سفرش برای مشایعت سلطان ظالم باشد؛ سفرش برای صید غیر ضروری باشد؛ سفرش کمتر از هشت فرسخ شرعی باشد؛ از اول مسافرت قصد هشت فرسخ را نداشته باشد؛ پیش از رسیدن به چهار فرسخ از قصد خود برگردد یا مردد شود؛ پیش از رسیدن به هشت فرسخ از وطن خود بگذرد؛ بخواهد ده روز در محلی بماند؛ شغلش سفر باشد.

● قانون ۷۹ (۳): در منہاج فردوسیان، سجده کردن در هنگام خواندن و شنیدن آیات سجده‌ی واجب قرآن*، ضروری است.

توضیح: آیاتی که سجده‌ی واجب دارند عبارتند از: ۱. آیه‌ی ۱۴ سوره‌ی سجده؛ ۲. آیه‌ی ۳۷ سوره‌ی فصلت؛ ۳. آیه‌ی ۶۲ سوره‌ی نجم؛ ۴. آیه‌ی ۱۹ سوره‌ی علق.

● قانون ۸۰ (۳): در منہاج فردوسیان، دارا بودن شرایط خاص* برای امام

جماعتی که به او اقتدا می‌کنند، ضروری است.

توضیح: وقتی به کسی برای نماز جماعت اقتدا می‌کنیم، باید این شرایط را داشته باشد: شیعه‌ی دوازده امامی باشد، به دینداری‌اش مطمئن باشیم، اهل غُلُوّ* نباشد، اهل گناه آشکار نباشد، ما را کافر نداند، تکذیبِ قَدَر نکند، برای خدای متعال قائل به جسم نباشد، مذهب جبر نداشته باشد، مانند شیعیان وضو بگیرد، عاق والدین نباشد، شراب‌خوار نباشد، مجهول الحال نباشد، ختنه شده باشد، دیوانه نباشد، زنا زاده نباشد، حد شرعی بر او جاری نشده باشد، مرتد نباشد، بالغ باشد، بادیه‌نشینی که مسائل دینی‌اش را به خوبی نمی‌داند، نباشد، مریضی پیسی و جذام* نداشته باشد، برای کسانی که وضو دارند، با تیمم نباشد، فلج برای سالم امام نشود، فصاحت در قرائت داشته باشد.

• قانون ۱۱۷ (۳): در منہاج فردوسیان، پشت سر هم گرفتن روزه‌های بدلِ قربانی*، ضروری است.

توضیح: کسانی که توانایی مالی برای قربانی کردن در حج را ندارند، باید به جای سه روز در مکه و هفت روز بعد از بازگشت به وطن، روزه بگیرند. این ده روز روزه، به جای قربانی و کفاره‌ی قربانی نکردن است که به آن، «کفاره‌ی بدلِ قربانی» گفته می‌شود.

• قانون ۱۱۹ (۳): در منہاج فردوسیان، وقوف در محدوده‌ی خاصی* از عرفات، ضروری است.

توضیح: این محدوده عبارت است از مَازمِین تا آخرین نقطه‌ی موقوف. البته روحانیون کاروان‌ها در شناسایی محدوده‌ی خاص عرفات، به زائران کمک می‌کنند.

• قانون ۱۳۹ (۳): در منہاج فردوسیان، مقابله‌ی لفظی* با کسی که در

غیاب مؤمنین و مؤمنات از آنان بدگویی می‌کند، ضروری است. (ردّ غیبت) توضیح: یعنی باید در همان مجلس، سخن کسی که از انسان مؤمنی بدگویی می‌کند را - محترمانه - قطع کند و از آبروی آن شخص غایبی که بدی‌اش گفته شده، دفاع نماید.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی چهارم:

• قانون ۳۷۴ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و شیر حیوان نجاست‌خوار*، ممنوع است.

توضیح: به حیوانی که به خوردن مدفوع انسان عادت کرده، نجاست‌خوار می‌گویند و تا زمانی که استبراء نشده است، نمی‌توان از گوشت یا شیرش استفاده نمود. برای استبراء باید، شتر نجاست‌خوار را چهل روز؛ گاو را سی روز و گوسفند را ده روز از خوردن مدفوع انسان باز دارند و غذای پاک به آن‌ها بدهند.

• قانون ۳۷۶ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن چند* عضو گوسفند، ممنوع است.

توضیح: این اعضاء عبارت است از: خون، بیضه (خایه)، آلت نری، آلت مادگی، زهدان (رحم)، مثانه، غده‌ها، طحال (سپرز)، گوش دل، نخاع (مغز داخل تیره‌ی پشت)، حده‌ی سیاه چشم، پوست، استخوان، شاخ، سُم، سرگین داخل روده، زرد پی، زهره.

• قانون ۳۹۷ (۴): در منهای فردوسیان، خوردن گوشت و تخم پرنده‌ی نجاست‌خوار*، ممنوع است.

توضیح: به پرنده‌ای که به خوردن مدفوع انسان عادت کرده، نجاست‌خوار می‌گویند و تا زمانی که استبراء نشده است، نمی‌توان از گوشت یا تخمش

استفاده نمود. برای استبراء باید، مرغابی را هفت روز و مرغ خانگی را سه روز، از خوردن مدفوع انسان بازدارند و غذای پاک به آن‌ها بدهند.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی پنجم:

• قانون ۵۲۴ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نوافل یومیه*، ضروری است.

توضیح: نوافل یومیه، سی و چهار رکعت به این صورت هستند: هشت رکعت نافله‌ی شب (از نیمه‌شب شرعی تا اذان صبح)، دو رکعت نماز شفع (پس از نافله‌ی شب)، یک رکعت نماز وتر (بعد از نماز شفع)، دو رکعت نافله‌ی صبح (قبل از اذان و نماز صبح)، هشت رکعت نافله‌ی ظهر (بعد از اذان و قبل از نماز ظهر)، هشت رکعت نافله‌ی عصر (بعد از نماز ظهر و قبل از نماز عصر)، چهار رکعت نافله‌ی مغرب (بعد از نماز مغرب)، دو رکعت نماز نشسته به نام وُتیره که در حکم یک رکعت است (بعد از نماز عشاء).

• قانون ۵۲۵ (۵): در منہاج فردوسیان، خواندن نافله‌ی شب*، ضروری است.

توضیح: نافله‌ی شب که از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است، از نیمه‌شب شرعی تا اذان صبح خوانده می‌شود، بدین ترتیب: هشت رکعت (چهار دو رکعتی)، دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر.

• قانون ۵۳۴ (۵): در منہاج فردوسیان، ده بار خواندن اذکار مخصوص* قبل از طلوع و غروب خورشید، ضروری است.

توضیح: اذکار زیر را باید ده بار قبل از طلوع خورشید و ده بار قبل از غروب آن گفت و اگر فراموش شود، باید مثل نماز، قضا گردد: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا

يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی برای او نیست. او راست فرمانروایی و او راست سپاس، زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند در حالی که زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد. خیرها در دست اوست و او بر هر چیزی تواناست» و «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَخْضُرُونَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ پناه می‌برم به خدای شنوای دانا از وسوسه‌های شیطان‌ها و به تو پناه می‌برم پروردگارا از این که {آنها} به پیش من حاضر شوند. همانا خدا شنوای داناست»

• قانون ۵۵۱ (۵): در منهج فردوسیان، پرهیز کردن از آرزوهای دور و دراز دنیوی*، ضروری است.

توضیح: آرزوهای دور و دراز به معنی این است که هدف‌هایی دنیایی برای خودش تعریف کند که او را از مراعات قوانین مرحله‌ی اول تا ششم بازدارد؛ مثل رسیدن به درجات عالی‌هی تحصیلی، رسیدن به ثروت مالی کلان، رسیدن به مقامات بالای سیاسی و اجتماعی، به دست آوردن هنر یا مهارت خاص و مانند اینها، اگر مانع از مراعات قوانین مرحله‌ی اول تا ششم گردد، آرزوی دور و دراز است و بسیار بسیار به کمال و سعادت انسان، ضرر می‌زند.

• قانون ۵۷۹ (۵): در منهج فردوسیان، رضایت دادن* به قَسَم جلاله*، ضروری است.

توضیح: یعنی کسی که برایشان قسم جلاله (مانند: «والله» و «بالله») خورد، باید قبول کنند و رضایت بدهند.

• قانون ۵۸۷ (۵): در منهج فردوسیان، خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص* در شب‌های بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان، ضروری

است.

توضیح: یک‌صد رکعت (پنجاه دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی ششم:

• این طبقه، قانون ستاره‌دار ندارد.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی هفتم:

• قانون ۶۴۲ (۷): در منہاج فردوسیان، استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) را با کلمات خاصی * زیارت می‌کنند.

توضیح: شایسته است استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) با زیارت‌های معتبر مانند «امین الله» و «جامعه‌ی کبیره» زیارت شوند. زیارت‌نامه‌های معتبر دیگر، به تفصیل، در کتاب «دعا و زیارت در منہاج فردوسیان» خواهد آمد. ان شاءالله

• قانون ۶۶۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت برداشتن خاک از مرقد حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) و خوردن آن، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دعا این است: «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الطَّاهِرَةِ وَبِحَقِّ الْبُقْعَةِ الطَّيِّبَةِ وَبِحَقِّ الْوَصِيِّ الَّذِي تُوَارِيهِ وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَأَبِيهِ وَأُمِّهِ وَأَخِيهِ وَالْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ يُحْفَوْنَ بِهِ وَالْمَلَائِكَةِ الْعُكُوفِ عَلَى قَبْرِ وَليكَ يَنْتَظِرُونَ نَصْرَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اجْعَلْ لِي فِيهِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ وَأَوْسَعْ بِهِ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَأَصِحِّ بِهِ جِسْمِي؛ به نام خدا. خدایا به حق این خاک پاک و به حق این بارگاه پاک و به حق وصی‌ای که در آن مدفون است و بحق پدربزرگش و پدرش و مادرش و برادرش و فرشتگانی که بر

گرد آند و فرشتگانی که معتکف و مقیم قبر ولی تو هستند و انتظار {فرصتی برای} یاری‌اش می‌کشند، که درود خدا بر همه‌ی اینان باد، برای من در این خاک، شفایی از هر درد و امانی از هر ترس و عزتی از هر خواری قرار ده و به این وسیله، روزی‌ام را وسیع ساز و بدنم را سلامتی ببخش»

یا این که بگوید: «اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَ تَوَى فِيهَا وَ بِحَقِّ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَخِيهِ وَ الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْحَافِيْنَ بِهِ إِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ بَرَاءً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَ نَجَاةً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ حِرْزاً مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ؛ خدایا به حق این خاک و به حق کسی که در آن آرمیده است و به حق پدرش و مادرش و برادرش و امامانی که فرزندان اویند و به حق فرشتگانی که بر گرد {مرقد} اویند که {این خاک} را شفایی از هر درد و آزاد شدنی از هر مریضی و نجاتی از هر آفت و نگهبانی از آنچه {از وقوعش} می‌ترسم و پرهیز می‌کنم، قرار ده»

یا بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الطَّيْنَةِ وَ بِحَقِّ الْمَلِكِ الَّذِي أَخَذَهَا وَ بِحَقِّ النَّبِيِّ الَّذِي قَبَضَهَا وَ بِحَقِّ الْوَصِيِّ الَّذِي حَلَّ فِيهَا صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ اجْعَلْ فِيهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ أَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ؛ خدایا از تو می‌خواهم به حق این گل و به حق فرشته‌ای که آن را برگرفت {یعنی حضرت جبرئیل (علیه‌السلام)} و به حق پیامبری که آن را گرفت {یعنی استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)} و به حق وصی‌ای که در آن مدفون شد {یعنی حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام)}، بر محمد و خاندانش درود فرست و در آن شفایی از هر درد و امانی از هر ترس قرار ده»

یا این که قبل از برداشتن، سوره‌های حمد، توحید، فلق، ناس، کافرون، قدر، آیه‌الکرسی ﴿﴾ و یس را تلاوت کند و سپس بگوید: «اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ

وَ رَسُولِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ اَمِينِكَ وَ بِحَقِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي
 طَالِبٍ عَبْدِكَ وَ اَخِي رَسُولِكَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ زَوْجَةِ وَّلِيِّكَ وَ بِحَقِّ
 الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْاَيْمَّةِ الرَّاشِدِينَ وَ بِحَقِّ هَذِهِ الثَّرْبَةِ وَ بِحَقِّ الْمَلِكِ
 الْمُؤَكَّلِ بِهَا وَ بِحَقِّ الْوَصِيِّ الَّذِي هُوَ فِيهَا وَ بِحَقِّ الْجَسَدِ الَّذِي صُمِّتَ وَ بِحَقِّ
 جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ وَ اَنْبِيَائِكَ وَ رَسُولِكَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ هَذَا الطَّيِّبَ
 شِفَاءً لِي وَ لِمَنْ يَسْتَشْفِي بِهٖ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ مَرَضٍ وَ اَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ
 اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ اجْعَلْهُ عِلْماً نَافِعاً وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ
 دَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ آفَةٍ وَ عَاهَةِ وَ مِنْ جَمِيعِ الْاَوْجَاعِ كُلِّهَا اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
 اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الثَّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمَيْمُونَةِ وَ الْمَلِكِ الَّذِي هَبَطَ بِهَا وَ الْوَصِيِّ الَّذِي
 هُوَ فِيهَا صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْفَعْنِي بِهَا اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛
 خدایا به حق محمد، بنده و فرستاده و دوست و پیامبر و امینت و به حق امیر
 مؤمنان علی بن ابی‌طالب، بنده و برادر فرستاده‌ات و به حق فاطمه دختر
 پیامبر و همسر ولی‌ات و به حق حسن و حسین و به حق امامان هدایت‌یافته
 و به حق این خاک و به حق فرشته‌ی مأمور به آن و به حق وصی‌ای که در آن
 {مدفون} است و به حق جسدی که در خود گرفته است و به حق همه‌ی
 فرشتگان و پیامبران و فرستادگانت، بر محمد و خاندانش درود فرست و این
 گِل را برای من و برای کسی که با آن استشفاء کند، شفا از هر درد و
 ناخوشی و مریضی، و امان از هر ترس، قرار بده. خدایا به حق محمد و
 خاندانش {نگهداری و خوردن} این {خاک} را دانشی سودمند و رزقی واسع
 و شفائی از هر درد و ناخوشی و آفت و ناتندرستی و از همه‌ی دردها قرار بده
 که تو بر هر کاری توانایی. خدایا، ای پروردگار این خاک مبارک با میمنت و
 {ای خدای} فرشته‌ای که به سوی آن فرود آمد و وصی‌ای که در آن {مدفون}

است، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و مرا با آن فایده ببخش که تو بر هر چیزی توانایی.».

● قانون ۶۶۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به زیارت استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) از راه دور، به کیفیت مخصوص *، اهمیت می‌دهند.

توضیح: به این نحو که وضو گرفته یا غسل کرده و بالای بام می‌روند و دو رکعت نماز خوانده سپس به سوی قبر شریف آن استاد (علیه‌السلام) اشاره نموده و سلام می‌دهند.

یا به این نحو که غسل می‌کنند و بر بام رفته و در حال اشاره، سلام می‌دهند. یا به این نحو که روز جمعه، غسل کرده و لباس تمیز پوشیده و به بیابان [یا پشت بام] می‌روند. سپس چهار رکعت نماز با هر سوره‌ای که خواستند می‌خوانند. سپس رو به قبله ایستاده و می‌گویند: «السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیْهَا النَّبِیُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ. السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیْهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَ الْوَصِی الْمُرْتَضِی وَ السَّیِّدَةُ الْکُبْرَى وَ السَّیِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَ السَّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَ الْأَوْلَادُ وَ الْأَعْلَامُ وَ الْأُمَّةَاءُ الْمُسْتَحْرَنُونَ جِئْتُ انْقِطَاعاً إِلَیْکُمْ وَ إِلَی آبَائِکُمْ وَ وَلَدِکُمْ الْخَلْفِ عَلَی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِی لَکُمْ سَلْمٌ وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى یَحْکُمَ اللَّهُ بِدِیْنِهِ فَمَعْکُمْ مَعْکُمْ لَا مَعَ عَدُوْکُمْ إِنِّی لَمِنَ الْقَائِلِیْنَ بِفَضْلِکُمْ، مُقَرَّرٌ بِرَجْعَتِکُمْ لَا أَنْکُرُ لِلَّهِ قُدْرَةً وَ لَا أَرْعُمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلْکُوتِ. یُسَبِّحُ اللَّهُ بِأَسْمَائِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ وَ السَّلَامُ عَلَی أَرْوَاحِکُمْ وَ أَجْسَادِکُمْ وَ السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ؛ درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد ای پیامبر. سلام بر تو ای پیامبر فرستاده و بر وصی پسندیده و خاتون بزرگ و خانم زهرا و دو نوه‌ی برگزیده‌ات و فرزندان و نشانه‌ها و امینان خزانه‌شده، آمده‌ام بریده {از همه کس و همه چیز} به سوی شما و پدران‌تان و فرزند شایسته‌تان، بر برکتی از

{جانب} حق. پس قلبم برای {امر} شما تسلیم است و یاری‌ام برای {دولت} شما آماده است تا زمانی که خدا به {ظهور} دینش حکم کند، پس با شما، با شما، نه با دشمنان شما. من از کسانی هستم که برتری شما را قبول دارند و به برگشتن شما {در آخر الزمان} اقرار دارم. هیچ توانایی‌ای را برای خدا انکار نمی‌کنم و هیچ گمانی جز آنچه خدا بخواهد ندارم. خدای صاحب پادشاهی ظاهر و باطن عالم، منزّه است. خداوند را همه‌ی آفریدگانش با نام‌هایش تسبیح می‌گویند. و درود بر روح‌ها و جسدهای شما و درود و رحمت و برکات خدا بر شما باد»

• قانون ۶۶۷ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام وضو گرفتن، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت شستن دست‌ها برای شروع وضو بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَ لَمْ يَجْعَلْهُ نَجَسًا؛ به نام خدا و به یاری خدا و ستایش برای خدایی است که آب را پاک‌کننده قرار داده و آن را آلوده قرار نداد». سپس آب را در دهان بچرخاند و بگوید: «اللَّهُمَّ لَقِّنِي حُجَّتِي يَوْمَ الْقَاكِ وَ أَطْلِقْ لِسَانِي بِذِكْرَاكِ؛ خدایا حجت‌م را در روزی که به ملاقات تو می‌آیم به من تلقین کن و زبان‌م را به یادت باز نما». سپس آب را در بینی بچرخاند و بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تُحَرِّمْ عَلَيَّ رِيحَ الْجَنَّةِ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَشْمُ رِيحَهَا وَ رَوْحَهَا وَ طَيْبَهَا؛ خدایا بوی بهشت را بر من حرام مکن و مرا از آنان قرار ده که باد و بو و عطرش را استشمام می‌کنند». سپس در حال شستن صورت بگوید: «اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوُدُ فِيهِ الْوُجُوهُ وَ لَا تَسْوُدْ وَجْهِي يَوْمَ تَبْيِضُ الْوُجُوهُ؛ خدایا صورتم را در روزی که چهره‌ها سیاه می‌شود، سفید گردان و صورتم را در روزی که چهره‌ها نیکان {در آن

سفید می‌شود، سیاه مگردان». سپس در حال شستن دست راست بگوید: «اللَّهُمَّ أَغْنِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَ الْخُلْدُ فِي الْجَنَانِ بِيَسَارِي وَ حَاسِبْنِي حِسَاباً يَسِيراً؛ خدایا نامه‌ی اعمالم را {در روز قیامت} به دست راستم بده و جاودانگی در بهشت را در دست چپم قرار ده و {کارهای} مرا به آسانی محاسبه نما « سپس در حال شستن دست چپ بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَ لَا تَجْعَلْهَا مَغْلُولَةً إِلَيَّ عُنُقِي وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُقَطَّعَاتِ النَّيْزَانِ؛ بارالها نامه‌ی اعمالم را {در روز محشر} به دست چپم مده و آن را به گردنم آویزان مکن و از پاره‌های آتش {جهنم} به تو پناه می‌برم». سپس در حال مسح سر بگوید: «اللَّهُمَّ غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ عَفْوِكَ؛ خدایا مرا به رحمت و برکات و بخششت درپوشان». سپس در حال مسح پا بگوید: «اللَّهُمَّ تَبَتَّنِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ وَ اجْعَلْ سَعْيِي فِيْمَا يُرْضِيكَ عَنِّي؛ خدایا مرا بر صراط ثابت قدم بدار، در آن روزی که قدم‌ها در آن می‌لغزد، و تلاشم را در آنچه باعث رضایت تو از من است، قرار ده».

یا این که در حال وضو گرفتن بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. خدایا مرا از توبه‌کنندگان و پاکیزگان قرار ده و ستایس مخصوص پروردگار جهانیان است»

یا این که بعد از اتمام وضو گرفتن بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است»

یا در وقت وضو گرفتن بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ وَ أَكْبَرِ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ وَ قَاهِرُ لِمَنْ فِي السَّمَاءِ وَ قَاهِرُ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ وَ أَحْيَا قَلْبِي بِالْإِيمَانِ. اللَّهُمَّ تُبَّ عَلَيَّ وَ

طَهَّرْنِي وَ اقْضِ لِي بِالْحُسْنَى وَ ارْنِي كُلَّ الَّذِي أُحِبُّ وَ افْتَحْ لِي بِالْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ؛ به نام خدا و به یاری خدا و بهترین و بزرگ‌ترین نام‌ها برای خداست و {او} چیره بر هر کس در آسمان و چیره بر هر کس در زمین خداست، می‌باشد. ستایش مر خدایی راست که همه چیز را از آب، زندگانی بخشید و دلم را با ایمان {به قواعد نظری منهج فردوسیان}، زنده گردانید. خدایا بر من {به رحمت خاصه‌ات} بازگشت کن {یا توبه‌ام را بپذیر} و پاکم ساز و نیکی برایم مقدر نما و هر آنچه دوست دارم را برایم پیش آور و برایم از خوبی‌ها از نزد خودت گشایش بده، ای شنونده‌ی خواهش‌ها».

● قانون ۶۷۶ (۷): در منهج فردوسیان، قبل از خواندن نمازهای واجب، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَي صَلَاتِي وَ أَتَقَرَّبُ بِهِمْ إِلَيْكَ، فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ. مَنْنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاحْتِمِ لِي بِطَاعَتِهِمْ وَ مَعْرِفَتِهِمْ وَ وِلَايَتِهِمْ فَإِنَّهَا السَّعَادَةُ وَ احْتِمِ لِي بِهَا فَإِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایا من به {واسطه‌ی} محمد و خاندان محمد به سوی توجه می‌کنم و آنان را پیشاپیش نمازم قرار می‌دهم و به {ولایت} آنان به سوی تو تقرب می‌جویم؛ پس مرا به {واسطه‌ی} آنان در دنیا و آخرت، آبرومند و از مقربین گردان. بر من به شناختن آنان منت نهاده‌ای پس کارم را به اطاعت {دستوراتشان} و شناختن شان و ولایت‌شان ختم نما که سعادت {همین} است و {کارم را} به سعادت ختم نما که تو بر هر چیزی توانایی» یا بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَقَدِّمُ مُحَمَّدًا نَبِيكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ بَيْنَ يَدَي حَاجَتِي وَ أَتُوجَّهُ بِهِ إِلَيْكَ فِي طَلِبَتِي فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ

صَلَاتِي بِهِمْ مُتَقَبَّلَةً وَ ذُنُوبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَ دُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَاباً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛ خدایا من پیامبرت محمد - که درود تو بر او و خاندانش باد - را پیشاپیش خواسته‌هایم قرار می‌دهم و به واسطه‌ی او به تو در خواسته‌هایم توجه می‌کنم. پس مرا به {واسطه‌ی} ایشان در دنیا و آخرت، آبرومند و از مقربین قرار ده. خدایا نمازم را به {واسطه‌ی} ایشان قبول شده و گناهم را به {واسطه‌ی} ایشان، بخشیده‌شده و دعایم را به {واسطه‌ی} ایشان، مستجاب قرار ده، ای مهربان‌ترین مهربانان».

● قانون ۶۷۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت گفتن تکبیرة الاحرام، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: برای آغاز نماز، سه تکبیر در حالی که دست‌ها را تا محاذی گوش‌ها بالا می‌آورد، گفته، سپس می‌گوید: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ خدایا تو پادشاه برحق. هیچ خدایی جز تو نیست. منزهی همانا من بر خودم ستم کردم پس گناهم را ببخش که گناهان را کسی جز تو نمی‌بخشد» سپس دو تکبیر دیگر گفته و می‌گوید: «لَبَّيْكَ وَ سَعْدَيْكَ وَ الْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَ الشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ وَ الْمَهْدِيُّ مِنْ هَدَيْتِ. لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. سُبْحَانَكَ وَ حَنَائِكَ، تَبَارَكَتَ وَ تَعَالَيْتَ، سُبْحَانَكَ رَبِّ الْبَيْتِ؛ به اطاعت امرت حاضر و تمام خوبی‌ها در دستان {قدرت} توست و بدی‌ها به سوی تو باز نمی‌گردد و هدایت‌یافته کسی است که تو هدایتش کنی. هیچ پناهی از {غضب} تو جز به {رحمت و فضل} تو نیست. منزهی و مبارکی و بلندمرتبه‌ای. منزهی ای پروردگار این خانه» سپس دو تکبیر دیگر گفته و می‌گوید: «وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلذِّئْبِ فَطَرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ حَنِيفاً مُسْلِماً وَ مَا أَنَا مِنَ

المُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ؛ من از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورده است. دانای نهان و آشکار. {در حالی که} حق‌گرا و فرمانبردارم و از مشرکان نیستم. در حقیقت، نماز من و {سایر} عبادات من و زندگی و مرگ من، برای خدا، پروردگار جهانیان است. {که} او را شریکی نیست، و بر این {اقرار به توحید،} دستور یافته‌ام، و من از تسلیم‌شدگان هستم» سپس «اعوذ بالله من الشیطان الرجیم؛ پناه می‌برم به خدا از شیطان رانده‌شده» می‌گوید و قرائت سوره‌ی حمد را شروع می‌کند.

یا این که قبل از تکبیرة الاحرام، بگوید: «وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَلَىٰ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ؛ من از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورده است. بر آیین ابراهیم {در حالی که} حق‌گرا و فرمانبردارم و از مشرکان نیستم. در حقیقت، نماز من و {سایر} عبادات من و زندگی و مرگ من، برای خدا، پروردگار جهانیان است. {که} او را شریکی نیست، و بر این {اقرار به توحید،} دستور یافته‌ام، و من از تسلیم‌شدگان هستم».

• قانون ۶۸۲ (۷): در منهج فردوسیان، {جز در موارد خاص*} «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» را در تمام نمازها، با صدای بلند می‌خوانند. توضیح: برخی از مواردی که نباید «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» را بلند گفت، بدین قرار است:

اول: در رکعت سوم و چهارم نمازهای سه یا چهار رکعتی اگر بخواهند به جای تسبیحات اربعه[❁]، سوره‌ی حمد بخوانند.

دوم: در سوره‌های نماز احتیاط.

سوم: در نماز جماعتی که در رکعت‌ها از امام، عقب باشند و بخواهند در حالی که امام، تسبیحات می‌خواند، حمد و سوره بخوانند.

• قانون ۶۹۲ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت برخاستن در نماز، ذکرهای خاص * می‌گویند.

توضیح: در وقت برخاستن می‌گویند: «بِحَوْلِ اللَّهِ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ؛ به حول خدا بر می‌خیزم و می‌نشینم» یا «بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ؛ به حول و قوه‌ی خدا بر می‌خیزم و می‌نشینم» یا «بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ؛ به حول و قوه‌ی تو بر می‌خیزم و می‌نشینم» یا «اللَّهُمَّ رَبِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ؛ خدایا پروردگار من، به حول و قوه‌ی تو بر می‌خیزم و می‌نشینم» یا «اللَّهُمَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ وَ أَرْكَعُ وَ أَسْجُدُ؛ خدایا به حول و قوه‌ی تو بر می‌خیزم و می‌نشینم و رکوع و سجده می‌کنم»

• قانون ۶۹۶ (۷): در منہاج فردوسیان، تشهد نماز را به کیفیت خاصی * می‌خوانند.

توضیح: تشهد را با این الفاظ می‌گویند: «الْحَمْدُ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَ ارْزُقْ دَرَجَتَهُ؛ ستایش مخصوص خداست. گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی ندارد و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌ی اوست. خدای بر محمد و خاندان محمد درود فرست و شفاعتش را {در حق گنه‌کاران در قیامت} بپذیر و

درجه‌اش را {در بهشت} بالا ببر» یا با این عبارت: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ. أَشْهَدُ أَنَّكَ نِعْمَ الرَّبُّ وَ أَنْ مُحَمَّدًا نِعْمَ الرَّسُولُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ وَ ارْزُقْ دَرَجَتَهُ؛ به نام خدا و به {یاری} خدا و ستایش و بهترین نام‌ها برای خداست. گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی ندارد. و {گواهی می‌دهم که} محمد، بنده و فرستاده‌اش است که او را به حق، پیشاپیش قیامت، برای بشارت دادن {به رحمت الهی و بهشت} و ترساندن {از غضب الهی و جهنم} فرستاد. گواهی می‌دهم که تو خوب پروردگار و محمد، خوب فرستاده‌ای است. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و شفاعتش در حق امتش را قبول نما و درجه‌اش را بالا ببر» سپس دو یا سه بار «الْحَمْدُ لِلَّهِ» می‌گویند.

و تشهد رکعت آخر را با این عبارت می‌گویند: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ نِعْمَ الرَّبُّ وَ أَنْ مُحَمَّدًا نِعْمَ الرَّسُولُ الشَّحِيحَاتُ لِلَّهِ وَ الصَّلَوَاتُ الطَّاهِرَاتُ الطَّيِّبَاتُ الزَّكَايَاتُ الْعَادِيَاتُ الرَّائِحَاتُ السَّابِعَاتُ النَّاعِمَاتُ لِلَّهِ مَا طَابَ وَ زَكَ وَ طَهَرَ وَ خَلَصَ وَ صَفَا فَلِلَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ أَشْهَدُ أَنَّ رَبِّي نِعْمَ الرَّبُّ وَ أَنْ مُحَمَّدًا نِعْمَ الرَّسُولُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لَنَا وَ
لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَؤُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآمِنْ عَلَى بِالْجَنَّةِ وَغَافِي مِنَ
النَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ لِمَنْ
دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَرِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا» سپس
سلام می‌دهند.

● قانون ۷۱۴ (۷): در منهاج فردوسیان، بعد از سر برداشتن از رکوع، دعای
مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: وقتی فرادا نماز می‌خوانند، بعد از سر برداشتن از رکوع، «سَمِعَ اللهُ
لِمَنْ حَمِدَهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ خداوند، ستایش کسی که او را
می‌ستاید را می‌شنود. ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است» می‌گویند.
در نماز جماعت، وقتی امام جماعت «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ؛ خداوند، ستایش
کسی که او را می‌ستاید را می‌شنود» می‌گوید، به آرامی «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ؛ ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است» یا «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ؛
پروردگارا ستایش تو راست» می‌گویند.

● قانون ۷۲۶ (۷): در منهاج فردوسیان، در سجده‌ی شکر، دعاها و ذکرهای
مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: ادکاری که در سجده‌ی شکر می‌توان گفت، عبارتند از:

۱. در حال سجده می‌گوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيََاءَكَ وَ
رُسُلَكَ وَ جَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ اللهُ رَبِّي وَ الْإِسْلَامَ دِينِي وَ مُحَمَّدًا نَبِيِي وَ عَلِيًّا

وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أَيْمَتِي بِهِمْ أَتَوَلَّى وَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرُّأُ؛ خدایا من تو را و فرشتگان و پیامبران و فرستادگانت و همه‌ی آفریدگانت را گواه می‌گیرم بر این که {اقرار دارم که} تو ای خدا، پروردگار من و اسلام، دین من و محمد، پیامبر من و علی و حسن و حسین و علی بن حسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی و حجة بن حسن امامان من هستند که به آنان ولایت می‌جویم و از دشمنانشان بیزارم» سپس سه بار: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشِدُكَ ذَمَّ الْمَظْلُومِ؛ خدایا تو را به خون مظلوم قسم می‌دهم». و سه بار: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشِدُكَ بِأَيَّوَائِكَ عَلَى نَفْسِكَ لِأَعْدَائِكَ لَتُهْلِكَنَّهُمْ بِأَيْدِينَا وَ أَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشِدُكَ بِأَيَّوَائِكَ عَلَى نَفْسِكَ لِأَوْلِيَائِكَ لِتُظْفِرَنَّهُمْ بَعْدُوكَ وَ عَدُوَّهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ عَلَيَّ الْمُسْتَحْفِظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ؛ خدایا تو را به قسمی که خوردی که دشمنانت را به دست ما و دست مؤمنین هلاک سازی قسم می‌دهم، خدایا تو را به قسمی که خوردی که دوستانت را بر دشمنت و دشمن آنان یاری کنی، قسمت می‌دهم، بر محمد و محافظت‌شدگان از خاندانش درود فرست» و سه بار: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ؛ خدایا از تو آسانی پس از سختی می‌خواهم» سپس سمت راست صورت را بر زمین گذاشته و سه بار می‌گوید: «يَا كَهْفِي جِئْنِي الْمَذَاهِبُ وَ تَضِيقْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَجُبْتُ يَا بَارِئَ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَيَّ الْمُسْتَحْفِظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ؛ ای پناه من آن گاه که همه‌ی راه‌ها به رویم

بسته می‌گردد و زمین با همه‌ی وسعتش بر من تنگ می‌آید، ای کسی که مرا از روی رحمت، آفریدی در حالی که از آفریدن من بی‌نیاز بودی، بر محمد و محافظت‌شدگان از خاندانش درود فرست» سپس سمت چپ صورت را بر زمین گذاشته و سه بار می‌گوید: «يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَ يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ، قَدْ وَ عِزَّتِكَ بَلَغَ مَجْهُودِي؛ ای خوارکننده‌ی هر متکبر و ای عزیز کننده‌ی هر خوارشده، به عزتت قسم که تمام تلاشم را انجام دادم» سپس به حال سجده برگشته و صد بار می‌گوید: «شُكْرًا» و سپس حاجت می‌خواهد.

۲. صد بار «شُكْرًا».

۳. صد بار «عَفْوًا».

• قانون ۷۳۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

توضیح: از جمله تعقیبات مشترک معتبر برای همه‌ی نمازها، می‌توان به موارد زیر عمل نمود:

۱. «رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَ بِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَ بِعَلِيٍّ وَليًّا وَ إِمَامًا وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْأَيَّمَةِ (عليهم السلام) اللَّهُمَّ إِنِّي رَضِيْتُ بِهِمْ أَيْمَةً فَارْضِنِي لَهُمْ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ راضی شدم که الله، پروردگارم و محمد، پیامبرم و اسلام، دینم و قرآن، کتابم و کعبه، قبله‌ام و علی و حسن و حسین و امامان، ولی و امامم باشند. خدایا من راضی شدم که اینان امام من باشند پس آنان را از من راضی گردان که تو بر هر چیزی توانایی».

۲. «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتِكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

خَزَى الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الآخِرَةِ؛ خدایا از تو هر خیرى که دانایى‌ات بر آن احاطه دارد را می‌خواهم و از هر شرّی که دانایى‌ات بر آن احاطه دارد، به تو پناه می‌برم. خدایا از تو در تمام کارهایم عافیت می‌خواهم و به تو از خواری دنیا و عذاب آخرت، پناه می‌برم»

۳. سه بار بگوید: «يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَ لَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ أَحَدٌ غَيْرُهُ؛ ای کسی که هر چه بخواهد می‌کند و هیچ کس غیر از او نمی‌تواند هر چه می‌خواهد بکند» سپس حاجت بخواهد.

۴. «أَعِيذُ نَفْسِي وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ حَتَّى تَخْتِمَهَا وَ أُعِيذُ نَفْسِي وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي بِرَبِّ الْفَلَقِ حَتَّى تَخْتِمَهَا وَ أُعِيذُ نَفْسِي وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي بِرَبِّ النَّاسِ حَتَّى تَخْتِمَهَا؛ خودم و آنچه پروردگارم روزی‌ام نموده را به پناه خدای یگانه‌ی صمد، پروردگار شکافنده‌ی {صبح} و پروردگار مردم سپردم».

۵. سه بار بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ أَنْتُوبُ إِلَيْهِ؛ از خدایی که جز او خدایی نیست، زنده و پاینده و صاحب جلال و اکرام است، آمرزش می‌خواهم و به سوی او باز می‌گردم» برای آمرزش گناهان.

۶. «أُجِيرُ نَفْسِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ أَهْلِي وَ ذَارِي وَ كُلَّ مَا هُوَ مِنِّي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ، لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ أُجِيرُ نَفْسِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ كُلَّ مَا هُوَ مِنِّي بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ؛ پناه می‌دهم خودم و ثروتم و فرزندانم و خانواده‌ام و خانه‌ام و هر آنچه از من است را به خدا یگانه‌ی بی‌همتای بی‌نیاز

{که کسی را} نزاده و {از کسی} زاده نشده است و هیچ کس او را همتا نیست. و پناه می‌دهم خودم و ثروتم و فرزندانم و هر آنچه از من است را به پروردگار سپیده‌دم، از شرّ آنچه آفریده، و از شرّ تاریکی چون فراگیرد، و از شرّ دمندگانِ افسون در گره‌ها، و از شرّ [هر] حسود آنگاه که حسد ورزد. به پروردگار مردم، پادشاه مردم، معبود مردم، از شرّ وسوسه‌گر نهانی، آن کس که در سینه‌های مردم وسوسه می‌کند، چه از جن و [چه از] انس» و آیه‌الکرسی ﴿۱﴾. [که برای در امان ماندن از بلایا، مفید است]

۷. «اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَوَلَايَةِ رَسُولِكَ وَوَلَايَةِ الْأَيْمَةِ مِنْ أَوْلِهِمْ إِلَىٰ آخِرِهِمْ؛ خدایا من به طاعت و ولایت تو و ولایت فرستاده‌ات و ولایت امامان از اولی تا آخری ایشان، دین‌دار هستم» (و تک تک استادان منہاج فردوسیان (علیہم‌السلام) را نام ببرد، سپس بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِهِمْ وَ الرِّضَا بِمَا فَضَلْتَهُمْ بِهِ غَيْرِ مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَلَيَّ مَعْنَى مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ عَلَىٰ حُدُودِ مَا أَنَا فِيهِ وَمَا لَمْ يَأْتِنَا. مُؤْمِنٌ مُقَرَّرٌ مُسْلِمٌ بِذَلِكَ رَاضٍ بِمَا رَضِيَتْ بِهِ يَا رَبِّ. أُرِيدُ بِهِ وَجْهَكَ وَ الدَّارَ الْآخِرَةَ مَرْغُوبًا وَ مَرْغُوبًا إِلَيْكَ فِيهِ، فَأَحْبِبْنِي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيَّ ذَلِكَ وَ أَمْتِنِي إِذَا أَمْتِنِي عَلَيَّ ذَلِكَ وَ ابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيَّ ذَلِكَ وَ إِن كَانَ مِنِّي تَقْصِيرٌ فِيمَا مَضَىٰ فَاِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيمَا عِنْدَكَ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَعْصِمَنِي مِنْ مَعْصِيكَ وَ لَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا مَا أَحْبَبْتَنِي لَا أَقْلَّ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْثَرَ، إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَعْصِمَنِي بِطَاعَتِكَ حَتَّىٰ تَتَوَفَّأَنِي عَلَيْهَا وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَ أَنْ تَحْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ وَ لَا تُحَوِّلَنِي عَنْهَا أَبَدًا وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ؛ خدایا من به طاعت تو ولایت ایشان و رضایت به برتری‌هایی که به ایشان داده‌ای، دین‌دار هستم. بدون

این که متکبر و مستکبر باشم بر معنی آنچه در کتابت بر حدودی که برایمان در آن آمده است و آنچه نیامده است. ایمان آورنده، اقرارکننده، تسلیم به آن، راضی به آنچه تو بدان راضی هستی ای پروردگار، {رضای} تو را می‌خواهم و سرای آخرت را با بیم و امید می‌طلبم. پس مرا بر همین {رضای خودت} تا زنده هستم، زنده بدار و بر همین {رضای خودت} آنگاه که مرگم فرا رسد، بمیران و بر همین {رضای خودت} در وقت برانگیخته‌شدن، مبعوث فرما. و اگر از من در گذشته‌ها کوتاهی‌ای سر زده، من به سوی تو برگشت می‌کنم {و آمرزش می‌خواهم} و به آنچه در نزد توست رغبت می‌نمایم و از تو می‌خواهم که مرا از نافرمانی‌ات نگهداری و هرگز تا زنده‌ام، چشم‌برهم‌زدنی و نه کمتر از آن و نه بیشتر از آن، مرا به خودم وامگذار که نفس به بدی‌ها امر می‌کند مگر این که تو رحم کنی، ای مهربان‌ترین مهربانان. و از تو می‌خواهم که مرا با طاعتت {از معصیتت} نگهداری تا بر {همان طاعتت} بمیرانی در حالی که از من راضی هستی، و کارم را به خوشبختی پایان دهی و هیچگاه مرا از این {قواعد نظری و قوانین عملی منهج فردوسیان} برنگردانی که هیچ توانایی‌ای جز به تو نیست»

۸. «أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ عِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ قُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا؛ به وجه کریم و عزتت که هرگز از بین نمی‌رود و توانایی‌ات که هیچ چیزی جلودار آن نیست، از بدی‌های دنیا و آخرت و بدی همه‌ی دردها، پناه می‌برم».

۹. «اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْخَمْدُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَ نَصَرَ عَبْدَهُ، وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ. اللَّهُمَّ اهْدِنِي لِمَا

اِخْتَلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ خداوند بزرگ است. هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد. پادشاهی و ستایش {مطلق} برای اوست. زنده می‌کند و می‌میراند در حالی که خود، زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد. خیرها به دست {قدرت} اوست و او بر هر چیزی تواناست. خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است. وعده‌اش را راست کرد و بنده‌اش را یاری نمود و گروه‌ها {ی دشمنان و مشرکان} را به تنهایی شکست داد. خدایا مرا به {گزینه‌ی درست از} آنچه مورد اختلاف است هدایت نما که تو هر کس را بخواهی به راه راست هدایت می‌کنی».

۱۰. «اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَ أَفْضِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ انْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ؛ خدایا مرا از نزد خود هدایت کن و از فضل خود بر من بریز و از رحمت خود بر من بگستران و از برکات خود بر من فرود آور.»

۱۱. قبل از جابجا کردن پاها، ده مرتبه بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد. خدایی یگانه و بی‌همتا و صمد است که زن و فرزندی برنگزیده است»

۱۲. سلام دادن به استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) با این عبارات: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ عَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينَ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ. اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَي إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ؛ درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد ای فرستاده‌ی خدا. سلام بر تو ای محمد بن عبدالله. سلام بر تو ای برگزیده‌ی خدا. سلام بر تو ای دوست خدا. سلام بر تو ای گزینش‌شده‌ی خدا. سلام بر تو ای امین خدا. گواهی می‌دهم که تو فرستاده‌ی خدایی و گواهی می‌دهم که تو محمد بن عبدالله هستی و گواهی می‌دهم که تو برای امت خیرخواهی کردی و در راه پروردگارت تلاش کردی و تا لحظه‌ی یقین {مرگ} او را پرستیدی. پس خدا به تو ای فرستاده‌ی خدا، بهترین پادشاه‌های پیامبری از سوی امتش عنایت نماید. خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد بهترین دروذهایی که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم فرستادی که تو ستوده و عالی‌مقدار هستی».

۱۳. «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَ بَلَاءٍ وَ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ مَثْوَى وَ مُنْقَلَبٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَ مَمَاتِي مَمَاتَهُمْ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا وَ لَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایا مرا در هر عافیت و بلایی و هر جایگاه و بازگشتگاهی با محمد و خاندان محمد قرار بده. خدایا زندگی‌ام را {همچون} زندگی آنان و مردنم را {همچون} مردن آنان قرار بده. و مرا در همه‌جا با آنان همراه ساز و هیچگاه بین من و آنان جدایی میانداز که تو بر هر چیزی توانایی».

۱۴. سی مرتبه تسبیحات اربعه ❀.

• قانون ۷۳۱ (۷): در منهج فردوسیان، بعد از نماز صبح، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

توضیح: برخی تعقیبات معتبر نماز صبح چنین است:

۱. ده مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ خدای با عظمت، را تسبیح می‌کنم و به حمد او {نیز مشغولم} و هیچ نیرو و توانایی‌ای نیست جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت» که موجب عافیت از کوری، دیوانگی، فقر و جذام ❁ است.

۲. تلاوت حد اقل پنجاه آیه از قرآن کریم.

۳. حد اقل ده مرتبه: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ؛ خدای با عظمت، را تسبیح می‌کنم و به حمد او {نیز مشغولم}. از خدا آمرزش می‌خواهم و از فضلش درخواست می‌کنم» که موجب گشایش روزی می‌شود.

۴. ده مرتبه قبل از برخاستن: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد. پادشاهی و ستایش برای اوست. زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند در حالی که او زنده‌ای است که نمی‌میرد. خیرها به دست {قدرت} اوست و او بر هر چیزی تواناست»

۵. یک صد مرتبه: «مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ آنچه خدا بخواهد خواهد شد. هیچ نیرو و توانایی‌ای نیست جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت» که موجب می‌شود در آن روز، ناخوشایندی نبینند.

۶. یک صد [یا حد اقل هفت] مرتبه: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ به نام خدای بخشنده‌ی مهربان. هیچ نیرو و توانایی‌ای نیست جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت» که موجب دفع هفتاد نوع بلاها می‌شود و خواننده‌اش اگر از بدبختان باشد، در خوشبختان نوشته

خواهد شد.

۷. یکصد مرتبه صلوات که موجب دوری از آتش جهنم می‌شود.

۸. یازده مرتبه سوره‌ی توحید که موجب می‌شود تلاش شیطان برای به گناه انداختن، خنثی شود.

۹. هفتاد مرتبه استغفار ﴿﴾ که موجب آمرزش گناهان می‌گردد.

۱۰. بعد از نماز «الْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّبَاحِ، الْحَمْدُ لِفَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛ ستایش مر پروردگار صبح است. ستایش مر شکافنده‌ی صبح است» (سه مرتبه) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي بَابَ الْأَمْرِ الَّذِي فِيهِ الْيُسْرُ وَالْعَافِيَةُ. اللَّهُمَّ هَيِّئْ لِي سَبِيلَهُ وَ بَصِّرْنِي مَخْرَجَهُ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ مَقْدَرَةً عَلَيَّ بِالشَّرِّ فَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ تَحْتِ قَدَمَيْهِ وَ مِنْ فَوْقِ رَأْسِهِ وَ اكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ وَ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ؛ خدایا آن دری که در آن گشایش و عافیت است را به رویم باز کن. خدایا راهش را برایم آماده ساز و مسیر خارج شدنش را به من بنمایان. خدایا اگر برای یکی از آفریدگانت چنان مقدر کرده‌ای که بدی‌ای به من برساند، او را از جلو و عقب و راست و چپ و زیر پا و بالای سرش بگیر و از آنچه خواسته‌ای و آن طور که خواسته‌ای و آن گونه که خواسته‌ای، کفایتم نما»

• قانون ۷۳۲ (۷): در منهج فردوسیان، بعد از نماز مغرب، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

توضیح: برخی تعقیبات معتبر نماز مغرب چنین است:

۱. سه مرتبه: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ؛ ستایش خدای راست که هر چه بخواهد می‌کند و هیچ کس غیر از او نمی‌تواند هر چه می‌خواهد بکند» که موجب خیر کثیر است.

۲. بخواند: «اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ وَ مَقَادِيرُ المَوْتِ وَ الحَيَاةِ وَ مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَ القَمَرِ وَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ وَ الجَذَلَانِ وَ مَقَادِيرُ الغِنَى وَ الفَقْرِ. اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ فِي جَسَدِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي. اللَّهُمَّ اذْرَأْ عَنِّي فَسَقَةَ العَرَبِ وَ العَجَمِ وَ الجِنِّ وَ الإنْسِ. وَ اجْعَلْ مُنْقَلَبِي إِلَى خَيْرِ دَائِمٍ وَ نَعِيمٍ لَا يَزُولُ؛ خدایا اندازه‌های شب و روز و دنیا و آخرت و خورشید و ماه و یاری کردن و یاری نکردن و ثروت و فقر و نعمت و بدبختی {قدرت} توست. خدایا برای من در دینم و دنیایم و جسمم و خانوادهم و فرزندانم برکت قرار بده. خدایا بدکاران عرب و عجم و جن و انس را از من دور ساز و بازگشتگاهم را به خیر همیشگی و نعمت‌های جاودانه {بهشت} قرار بده».

۳. هفت مرتبه: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَلِيِّ العَظِيمِ؛ به نام خدای بخشنده‌ی مهربان. هیچ نیرو و توانایی‌ای نیست جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت».

۴. دست بر صورت بکشد و سه مرتبه بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَالِمِ الغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنِّي الهَمَّ وَ الحَزْنَ؛ به نام خدایی که جز او خدایی نیست. دانای نهان و آشکار است. بخشنده‌ی مهربان است. خدایا غم و غصه را از من ببر»

۵. بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلِ النُّورَ فِي بَصْرِي وَ البَصِيرَةَ فِي دِينِي وَ اليَقِينَ فِي قَلْبِي وَ الإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَ السَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَ السَّعَةَ فِي رِزْقِي وَ الشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَنْبَيْتَنِي؛ خدایا من به حق محمد و خاندان محمد بر تو، از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندان محمد، درود فرستی و نور را در چشمم و بصیرت را در

دینم و یقین را در قلبم و اخلاص را در عملم و سلامت را در جانم و وسعت را در روزی‌ام قرار بده و شکرگزاری‌ام را همیشگی، تا هستم، بفرما».

• قانون ۷۳۵ (۷): در منهج فردوسیان، {بعد از هر نماز برای درمان بیماری‌ها و امان از آفات جسمی}، دست بر موضع سجده کشیده و به صورت و بدن خود می‌مالند و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دست را به محل سجده بکشد و از پایین طرف چپ صورت کشیده تا تمام پیشانی و تمام طرف راست و سه بار بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، غَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنِّي الْهَمَّ وَ الْحَزْنَ؛ به نام خدایی که جز او خدایی نیست. دانای نهان و آشکار است. بخشنده‌ی مهربان است. خدایا غم و غصه را از من ببر»

یا اگر موضع خاصی درد می‌کند، دست بر موضع سجده کشیده و در حالی که بر موضع درد می‌کشد، هفت بار این دعا را بخواند: «يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَيَّ الْمَاءِ وَ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَ اخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ صَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ ارْزُقْنِي كَذَا وَ كَذَا وَ عَافِنِي مِنْ كَذَا وَ كَذَا؛ ای کسی که زمین را بر آب، {بنا} نهادی و جو را با آسمان مسدود نمودی و برای خودت بهترین نام‌ها را برگزیدی، بر محمد و خاندانش درود فرست و ... (حاجت خود را ذکر کند)».

• قانون ۷۴۶ (۷): در منهج فردوسیان، به خواندن نماز حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) است که در هر رکعت بعد از حمد، پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید خوانده می‌شود.

• قانون ۷۴۷ (۷): در منهج فردوسیان، هر روز یا هر شب یا یک روز در

میان یا هفته‌ای یک‌بار یا ماهی یک‌بار یا سالی یک‌بار، نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) * می‌خوانند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) است که در هر رکعت آن، ذکر شریف «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ منزه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است» بعد از سوره، پانزده مرتبه و در رکوع، بعد از رکوع، در سجده‌ی اول، بعد از سجده‌ی اول، در سجده‌ی دوم و بعد از سجده‌ی دوم، ده مرتبه گفته می‌شود. همچنین بهتر است در رکعت اول، سوره‌ی زلزله، در رکعت دوم، سوره‌ی نصر، در رکعت سوم، سوره‌ی قدر و در رکعت چهارم، سوره‌ی توحید خوانده شود.

• قانون ۷۷۹ (۷): در منهج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد و خروج از مسجد، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت داخل شدن و خارج شدن بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ السَّلَامُ عَلَی رَسُولِ اللَّهِ. إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ السَّلَامُ عَلَیْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ؛ به نام خدا و سلام بر فرستاده‌ی خدا. همانا خدا و فرشتگانش بر محمد و خاندان محمد درود می‌فرستند و سلام و رحمت و برکات خدا بر ایشان باد. پروردگارا گناهان مرا ببخش و درهای فضلت را برای من باز کن»
یا در وقت وارد شدن بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ؛ خدایا مرا ببخش و درهای رحمتت را برای من باز کن» و در وقت خارج شدن بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ؛ خدایا مرا ببخش و درهای فضلت را به رویم بگشا».

یا در وقت خارج شدن (بعد از خواندن نمازهای یومیه) بگوید: «اللهم دَعَوْتِي فَأَجِبْتُ دَعْوَتِكَ، وَ صَلَّيْتُ مَكْتُوبَتَكَ، وَ انْتَشَرْتُ فِي أَرْضِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ وَ اجْتِنَابِ سَخَطِكَ وَ الْكِفَافِ مِنَ الرِّزْقِ بِرَحْمَتِكَ؛ خدایا مرا خواندی پس دعوتت را اجابت کردم و نماز واجبم را خواندم و چنان که دستور دادی، در زمین به جستجو برخاستم، پس از فضلت، عمل به طاعتت و پرهیز از نارضایتی‌ات و - به رحمتت - روزی کافی را می‌خواهم».

• قانون ۷۹۰ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید فطر، تکبیرات خاص * می‌گویند.

توضیح: تکبیرات چنین است: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ، اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَبْلَانَا؛ خدا بزرگ است. خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ است. خدا بزرگ است و ستایشش برای خداست. خدا بزرگ است بر آنچه ما را هدایت نمود و ستایشش خدا راست بر آنچه ما را آزمود»

• قانون ۷۹۴ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عید قربان، تکبیرات خاص * می‌گویند.

توضیح: تکبیرات چنین است: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ، اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا، اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَبْلَانَا؛ خدا بزرگ است. خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ است. خدا بزرگ است و ستایشش برای خداست. خدا بزرگ است بر آنچه ما را هدایت نمود. خدا بزرگ است بر آنچه از چهارپایان روزی ما کرد و ستایشش خدا راست بر آنچه ما را آزمود».

● قانون ۷۹۸ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت افطار، دعاها و سوره‌های مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: اول: «اللَّهُمَّ لَكَ صُومُنَا وَ عَلَيَّ رِزْقُكَ فَأَفْطِرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا. ذَهَبَ الظَّمَا وَ ابْتَلَّتِ العُرُوقُ وَ بَقِيَ الأَجْرُ؛ خدایا برای تو روزه گرفتیم و بر روزی تو افطار کردیم پس از ما قبول کن. تشنگی رفت و رگ‌ها خیسید و پاداش باقی ماند».

دوم: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا فَصُومْنَا وَ رَزَقَنَا فَأَفْطِرْنَا. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَ أَعِنَّا عَلَيْهِ وَ سَلِّمْنَا فِيهِ وَ تَسَلِّمُهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنَّا يَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ؛ ستایش خدایی را که ما را یاری نمود تا روزه گرفتیم و روزی‌مان داد تا افطار کردیم. خدایا از ما بپذیر و بر آن یاری‌مان کن و در آن به سلامت‌مان بدار و آن را از ما به سلامت بدار در گشایش و عافیت.

ستایش خدایی را که روزی از ماه رمضان را بر ما گذرانید»

سوم: «يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ لِي غَيْرُكَ، اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ العَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ العَظِيمَ إِلَّا العَظِيمُ؛ ای با عظمت، تو خدای من هستی. هیچ خدایی برای من جز تو نیست. گناه بزرگ مرا ببخش که گناه بزرگ را جز {خدای} با عظمت نمی‌تواند ببخشد» که موجب آمرزش است.

چهارم: خواندن سوره‌ی قدر.

پنجم: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ المَعْفِرَةِ اغْفِرْ لِي؛ به نام خدای بخشنده‌ی مهربان. ای دارای بخشش وسیع، بر من ببخش».

● قانون ۸۲۵ (۷): در منہاج فردوسیان، بر اذکار روزانه* مداومت می‌کنند.

توضیح: بعضی اذکار معتبر چنین است:

۱. روزی ده مرتبه: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا

صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا؛ شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی برای او نیست. خدایی است یگانه و بی‌همتا و صمد که زن و فرزندی بر نگزیده است»

۲. روزی پانزده مرتبه: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُبُودِيَّةً وَ رِقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَ صِدْقًا؛ به حق {اقرار می‌کنم} خدایی جز خدای یگانه نیست. از روی بندگی {اقرار می‌کنم} خدایی جز خدای یگانه نیست. از روی ایمان و راستی {اقرار می‌کنم} خدایی جز خدای یگانه نیست.»

۳. هفتاد مرتبه: «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ آنچه خدا بخواهد {خواهد شد} و هیچ قدرتی جز به خداوند نیست» که موجب دفع هفتاد نوع بلا می‌شود.

۴. صد مرتبه: «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ هیچ قدرت و توانایی‌ای جز به خداوند نیست» که موجب دفع غم و غصه می‌شود.

۵. اول صبح و اول شب سه بار: «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ غَشِيًا وَ حِينَ تَضَاهُونَ؛ پس خدا را تسبیح گویند آن گاه که به عصر در می‌آیند و آن گاه که به بامداد در می‌شوید. و ستایش از آن اوست در آسمان‌ها و زمین و شامگاهان و وقتی که به نیم‌روز می‌رسید» برای دفع شرور آن روز و آن شب نافع است.

۶. یک‌صد [یا حد اقل، سی] مرتبه: «سُبْحَانَ اللَّهِ؛ منزه است خداوند.»

۷. هفت مرتبه: «أَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ؛ از خدا بهشت می‌خواهم و به خدا پناه می‌برم از آتش.»

۸. یک‌صد [یا حد اقل، سی] مرتبه: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ؛ جز خدای یگانه خدایی نیست {هم او که} پادشاه حقیقی آشکار است» که

موجب دور شدن فقر و رو کردن ثروت است.

۹. هفت مرتبه: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ نِعْمَةٍ كَانَتْ أَوْ هِيَ كَائِنَةٌ؛ ستایش مر خداوند راست بر هر نعمتی که بوده یا خواهد بود».

۱۰. حد اقل صد مرتبه: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست».

۱۱. یک صد مرتبه: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی برای او نیست. او راست فرمانروایی و او راست سپاس، زنده می‌کند و می‌میراند. خیرها در دست اوست و او بر هر چیزی تواناست».

• قانون ۸۲۶ (۷): در منهج فردوسیان، بر اذکار صبح و شام * مداومت می‌کنند.

توضیح: اذکار معتبری که مخصوص صبح و شام می‌باشد، به این عبارات است:

۱. ده مرتبه صبح و ده مرتبه شب: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنَّهُ مَا أَصْبَحَ وَ أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ بِهَا عَلَيَّ حَتَّى تَرْضَى وَ بَعْدَ الرِّضَا؛ خدایا من تو را گواه می‌گیرم که آنچه از نعمت‌ها و عافیت‌ها که صبح و شام، در دین و دنیا به من می‌رسد، از تو است. یگانه‌ای و شریکی نداری. ستایش و سپاس تو به خاطر این {نعمت‌ها و عافیت‌ها} بر من است تا راضی شوی و پس از آن نیز راضی باشی».

۲. «أَصْبَحْتُ وَ رَبِّي مَحْمُودٌ، أَصْبَحْتُ لَا أَشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئاً وَ لَا أَدْعُو مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَ لَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا؛ صبح کردم در حالی که خدایم ستوده است.

صبح کردم {در حالی که} چیزی را شریک خدا نمی‌دانم. و با وجود او، خدای دیگری را نمی‌خوانم و جز او، ولی‌ای برای خود بر نمی‌گزینم».

۳. هر صبح: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛ منزّه است خداوند، پادشاه پاک» (سه بار) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ مِنْ فَجْأَةِ نَقْمَتِكَ وَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي اللَّيْلِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ، وَ شِدَّةِ قُوَّتِكَ، وَ بِعِظِيمِ سُلْطَانِكَ، وَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ؛ خدایا من به تو پناه می‌برم از زایل شدن نعمت‌هایت و برگشتن عافیتت و ناگهانی آمدن بلاهایت و بدبخت شدن و از بدی‌هایی که در شب، گذشت. خدایا از تو می‌خواهم به عزت پادشاهی‌ات و شدت توانایی‌ات و عظمت سلطنتت و توانایی‌ات بر آفریدگانت {که حوائجم را عنایت فرمایی}»

۴. در وقت طلوع و غروب خورشید: «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ؛ به خدای شنوای دانا پناه می‌برم».

۵. هر صبح و شام: «الْحَمْدُ لِرَبِّ الصُّبْحِ، الْحَمْدُ لِفَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛ ستایش مر پروردگار صبح راست. ستایش مر شکافنده‌ی صبح راست» (دو مرتبه و سپس): «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ بِاللَّيْلِ بِقُدْرَتِهِ وَ جَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحْمَتِهِ وَ نَحْنُ فِي عَافِيَةٍ؛ ستایش خدایی راست که شب را با قدرتش بُرد و روز را با رحمتش آورد و ما در عافیت هستیم» سپس آیه‌الکرسی ﴿۱﴾، آیات آخر سوره‌ی حشر، ده آیه‌ی اول سوره‌ی صافات و «سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيَاءً وَ حِينَ تَنْظُرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ. سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ. سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ

غَضَبِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي وَعَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفُ رِ لِي وَ اَزْحَمْنِي وَ تَبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّجِيمُ؛ منزّه است پروردگار تو، پروردگار شکوهمند، از آنچه وصف می‌کنند. و درود بر فرستادگان. و ستایش، ویژه‌ی خدا، پروردگار جهانیان است. پس خدا را تسبیح گویند آن گاه که به عصر در می‌آیند و آن گاه که به بامداد در می‌شوید. و ستایش از آن اوست در آسمان‌ها و زمین و شامگاهان و وقتی که به نیم‌روز می‌رسید. زنده را از مرده بیرون می‌آورد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد، و زمین را بعد از مرگش زنده می‌سازد و بدین گونه [از گورها] بیرون آورده می‌شوید. پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و روح. رحمتت بر غضبت پیشی گرفته است. خدایی جز تو نیست. منزّه‌ی همانا من بد کردم و بر خود ظلم نمودم. پس مرا ببخش و بر من رحم آور و بازگشت نما که تو توبه‌پذیر مهربانی».

۶. هر صبح و شام: «صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ؛ درود بر محمد و خاندانش» (ده مرتبه و) «سُبْحَانَ اللَّهِ؛ خدا منزّه است» و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست» و «الْحَمْدُ لِلَّهِ؛ ستایش مر خدا راست» (هر کدام سی و پنج مرتبه).

۷. سه بار صبح و سه بار شب: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي دَرَجَةِ الْخَصِيئَةِ الَّتِي تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ تُرِيدُ؛ خدایا مرا در آن قلعه‌ی حفاظت شده‌ات، که هر کس را بخواهی در آن قرار می‌دهی، قرار بده»

۹. قبل از طلوع و قبل از غروب، یک‌صد مرتبه: «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ است».

• قانون ۸۲۹ (۷): در منهج فردوسیان، برای در امان ماندن از عقرب‌گزیدگی، حرزهای مخصوص * می‌گویند.

توضیح: بگوید: اول: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ أَنَّهُ مَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى

اللَّهُ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي كِتَابِكَ وَ فِي جَوَارِكِ وَ اجْعَلْنِي فِي أَمَانِكَ وَ فِي مَنَعِكَ».

دوم: در وقت غروب آفتاب بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وُلْدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَّالِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَصِفُ وَ لَا يوصفُ وَ يَعْلَمُ وَ لَا يَعْلَمُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَ أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْكَرِيمِ وَ بِاسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَ ذَرَأَ وَ مِنْ شَرِّ مَا تَحْتِ التُّرَى وَ مِنْ شَرِّ مَا بَطَّنَ وَ ظَهَرَ وَ مِنْ شَرِّ مَا وَصَفْتَ وَ مَا لَمْ أَصِفْ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

سوم: به ستاره‌ی سه‌ن‌گانه کند و سه مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ رَبِّ أَسْلَمَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ سَلِّمْنَا».

چهارم: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَ مِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

● قانون ۸۳۰ (۷): در منهاج فردوسیان، دست‌ها و انگشتان‌شان را متناسب با دعا، به حالت‌های مختلف* در می‌آورند.

توضیح: وقتی می‌خواهند به امید و طمع و با «رغبت» دعا کنند، کف دست‌هایشان را به سوی آسمان می‌کشایند.

وقتی می‌خواهند با ترس و «رهبت» دعا کنند، پشت دست‌هایشان را به سوی آسمان می‌کنند.

وقتی می‌خواهند با «تضرع» دعا کنند، انگشت سبابه را به چپ و راست حرکت می‌دهند.

وقتی می‌خواهند با «تَبْتُلُ» {از دنیا بریدن و به خدا پیوستن} دعا کنند،

سبابه‌ی دست چپ را مستقیم در آسمان، بالا و پایین می‌آورند. وقتی می‌خواهند با «ابتهال» {زاری} دعا کنند، کف دست‌ها و بغل‌هایشان را به سوی آسمان باز می‌کنند و دست‌ها را بالاتر از سر قرار می‌دهند. وقتی می‌خواهند با استعاذه {پناه بردن به خدا از شرور و بلا} دعا کنند، کف دست‌هایشان را به سمت قبله {مانند کسی که می‌خواهد مانع از آمدن چیزی شود} می‌گیرند. وقتی می‌خواهند با «بصبصه» دعا کنند، انگشت سبابه‌ی هر دو دست را به سمت آسمان حرکت می‌دهند.

● قانون ۸۳۴ (۷): در منہاج فردوسیان، دعا کردن در مواقع استجابت* را مغتنم می‌شمارند.

توضیح: این مواقع عبارتند از:

۱. هنگام وزیدن باده‌ها.
۲. نزدیک اذان ظهر.
۳. هنگام بارش باران.
۴. هنگامی که اولین قطره از خون مؤمنی {در جنگ} بر زمین می‌ریزد.
۵. هنگام قرائت قرآن.
۶. هنگام اذان.
۷. هنگام برخورد لشکر اسلام و کفر برای جنگ.
۸. هنگامی که مظلومی دعا {یا نفرین} می‌کند.
۹. لحظه‌ی طلوع فجر (اذان صبح)
۱۰. بعد از نمازهای واجب.
۱۱. هنگام ظاهر شدن آیه‌ای از آیات الهی

۱۲. سحرگاهان (قبل از اذان صبح)

۱۳. دو سوم اول بعد از نیمه شب.

۱۴. قبل از غروب خورشید.

۱۵. هنگامی که حالت نرمی‌ای در دل احساس شود.

۱۶. هنگامی که اشک جاری شود.

۱۷. در قنوت نماز وتر.

۱۸. در یک ششم اول از نیمه‌ی دوم شب.

• قانون ۸۵۸ (۷): در منهج فردوسی‌ان، برای امور مهمشان، با کیفیت خاصی * استخاره {طلب خیر} می‌کنند.

توضیح: استخاره به دو معنی است؛ الف) طلب خیر؛ ب) عمل خاصی که تکلیف عمل یا ترک را مشخص می‌کند.

برای موارد الف (یعنی طلب خیر از خدای تعالی):

۱. دو رکعت نماز بخواند و از خدای تعالی طلب خیر در انجام آن کار خاص بنماید.

۲. دو رکعت نماز در مسجد بخواند و صد و یک بار از خدا طلب خیر کند (با لفظی مانند استخیرُ الله) و به هر چه در دلش افتاد، عمل کند.

۳. دو رکعت نماز بخواند و پس از نماز، حمد و ثنای الهی * کند و صلوات بفرستد و بگوید: «اللهمَّ إِن كَانَ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ فَيَسِّرْهُ لِي وَ اقْدِرْهُ وَ إِن كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي؛ خدایا اگر این امر برای دین و دنیای من خیر است، برایم آسانش گردان و {بر انجامش} توانایی‌ام بده و اگر جز این است، از من برگردانش.»

۴. سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه را روزه بگیرد و روز جمعه در مکانی

تمیز، دو رکعت نماز بخواند و رو به آسمان، صد بار بگوید: «اللهمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ إِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا (لی) فِيمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَ بَارِكْ لِي فِيهِ وَ افْتَحْ لِي بِهِ وَ إِنْ كَانَ ذَلِكَ لِي شَرًّا فِيمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي بِمَا تَعَلَّمُ فَإِنَّكَ تَعَلَّمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ تَقْضِي وَ لَا أَقْضِي وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ؛ خدایا تو را می‌خوانم به این که دانای نهان و آشکاری، بخشنده و مهربانی، تو دانای نهانی اگر این امر در آنچه علمت به آن احاطه دارد، برای من خیر است، پس برایم آسانش فرما و برکت در آن قرار بده و موجب گشایش بفرما و اگر این کار در آنچه علمت به آن احاطه دارد، برای من شر است، هر گونه می‌دانی از من برگردانش که تو {امور پنهان} را می‌دانی و من نمی‌دانم و تو {بر انجام هر کاری} توانایی و من نمی‌توانم و {هر کاری که بخواهی} انجام می‌دهی و نمی‌توانم انجام دهم و تو دانای اسرار هستی».

۵. در یک روز، بر شصت مسکین، یک صاع ۰ صدقه بدهد، پس در یک سوم آخر همان شب، غسل نماید و کمترین لباس را بیوشد و دو رکعت نماز بخواند. در سجده‌ی اول رکعت دوم، تهلیل و تعظیم الهی بگوید و به گناهانش اقرار کند و تک تک را بشمارد. پس در سجده‌ی آخر، صد مرتبه بگوید: «اللهمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ؛ خدایا از تو طلب خیر می‌کنم» و باید زانوهایش را برهنه کرده و به زمین بچسباند.

۶. تعظیم، تمجید و حمد الهی بگوید و صلوات بفرستد. سپس بگوید: «اللهمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، وَ أَنْتَ عَالِمُ لِّلْغُيُوبِ؛ خدایا تو را می‌خوانم به این که دانای نهان و آشکاری، بخشنده و مهربانی، تو دانای نهانی پوشیده‌ها هستی» سپس اگر کارش مهم است، صد

مرتب و اگر کارش معمولی است، سه مرتبه بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ». ۷. در سجده‌ی آخر نافله‌ی صبح، صد مرتبه بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ؛ از رحمت خدا طلب خیر می‌کنم» سپس یک بار بگوید: «الحمد لله؛ ستایش مخصوص خداوند است» و صلوات بفرستد. سپس پنجاه مرتبه بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ؛ از رحمت خدا طلب خیر می‌کنم». پس یک بار بگوید: «الحمد لله؛ ستایش مخصوص خداوند است» و صلوات بفرستد. آنگاه صد مرتبه بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ؛ از رحمت خدا طلب خیر می‌کنم».

۸. در سجده‌ی آخر نافله‌ی شب، صد و یک مرتبه بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ؛ از رحمت خدا طلب خیر می‌کنم».

۹. هفتاد مرتبه بگوید: «يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَيَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ خَرِّ لِي فِي كَذَا وَ كَذَا؛ از بیناترین بینندگان و ای شنواترین شنوندگان و ای سریع‌ترین حساب‌رسان و ای مهربان‌ترین مهربانان و ای حکم‌کننده‌ترین حکم‌کنندگان، بر محمد و خاندانش درود فرست و برای من {در مورد فلان، بهترین‌ها را} اختیار کن»

۱۰. قبل از انجام دادن عمل بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ أَسْتَقْدِرُكَ الْخَيْرَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ لِأَنَّكَ غَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدِ النَّبِيِّ وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي أُرِيدُهُ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَيَسِّرْهُ لِي وَ إِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَ اصْرِفْنِي عَنْهُ؛ خدایا از رحمتت طلب خیر می‌کنم و از قدرت تو، توانایی خیر می‌خواهم چرا که تو دانای نهان و آشکار و بخشنده و مهربانی. پس از تو می‌خواهم که

بر محمد پیامبر و خاندانش درود فرستی همچنان که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم درود فرستادی که تو ستوده و بزرگی. خدایا اگر این امری که اراده‌ی انجامش را دارم برای دین و دنیا و آخرت من خیر است، پس برایم آسانش نما و اگر غیر از این است، از من برگردان و {نظر} مرا {هم} از انجامش برگردان»

۱۱. قبل از انجام عمل بخواند: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ أَسْتَقْدِرُكَ الْخَيْرَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ لِأَنَّكَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ أَمْرٍ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ طَاعَتِكَ وَ أَبْعَدُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَ أَرْضَى لِنَفْسِكَ وَ أَقْضَى لِحَقِّكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَ يَسِّرْ لِي لَهُ وَ مَا كَانَ مِنْ غَيْرِ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَ اصْرِفْنِي عَنْهُ فَإِنَّكَ لَطِيفٌ لِدَلِّكَ وَ الْقَادِرُ عَلَيْهِ؛ خدایا تو را ستایش و تمام خیر به دست تو است. خدای من از رحمت تو طلب خیر می‌کنم و از قدرت تو، توانایی خیر می‌خواهم چرا که تو می‌توانی و من نمی‌توانم و می‌دانی و نمی‌دانم و تو دانای نهانی. خدایا اگر {کاری که می‌خواهم انجام دهم} نزدیک‌ترین به طاعت تو و دورترین از نافرمانی تو و رضایت‌آورترین برای تو و اداکننده‌ترین به حق تو است، برای من آسانش کن و مرا برای آن مهیا ساز و اگر غیر از این است، آن را از من بازگردان و {نظر} مرا {هم} از آن بازگردان که تو مهربانی و بر این کار، توانایی»

۱۲. صد مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، إِنْ كَانَ أَمْرٌ كَذَا وَ كَذَا خَيْرًا لِأَمْرٍ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ عَاجِلِ أَمْرِي وَ آجَلِهِ فَيَسِّرْهُ لِي وَ افْتَحْ لِي بَابَهُ وَ رَضِّنِي فِيهِ بِقَضَائِكَ؛ خدایا {ای} دانای نهان و آشکار، اگر این امر فلان، برای دنیا و آخرت و اکنون و آینده‌ام خیر است، برایم آسانش فرما و درش را به

رویم باز کن و رضایت به قضایت را نصیبم بفرما»
۱۳. بعد از نماز واجب به سجده رفته و صد مرتبه بگوید: «اللهم خِرْ لِي؛
خدایا برایم اختیار کن» سپس متوسل به استادان منہاج فردوسیان
(علیهم‌السلام) شود و صلوات بفرستد. آنگاه به هر چه در دلش افتاد، عمل
نماید.

برای موارد ب (یعنی عمل خاص استخاره):

۱. شش برگه بردارد و بر سه تا بنویسد: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَيْرَةٌ مِنْ
اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ (نام خود و مادرش) اِفْعَلْ» و بر سه تا
بنویسد: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَيْرَةٌ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِفُلَانِ بْنِ
فُلَانَةَ (نام خود و مادرش) لَا تَفْعَلْ» سپس زیر جانمازش بگذارد و دو رکعت
نماز بخواند. پس از نماز به سجده رفته و صد بار بگوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ
خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ؛ از رحمت خدا طلب خیر به عافیت می‌کنم» سپس بنشیند و
بگوید: «اللهم خِرْ لِي وَ اِخْتَرْ لِي فِي جَمِيعِ اُمُورِي فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ؛
خدایا {تو} برایم اختیار کن و در همه‌ی کارها به آسانی و عافیت، اختیار کن»
پس دست به زیر سجاده برده و برگه‌ها را مخلوط کند و یکی یکی بیرون
آورد، اگر سه مورد پشت سر هم «اِفْعَلْ» بود، انجام دهد و اگر سه مورد
پشت سر هم «لَا تَفْعَلْ» بود، ترکش کند. و اگر مختلف بیرون می‌آمد، تا پنج
برگه را بیرون بیاورد و ببیند سه برگه بر کدام جانب (انجام یا ترک) است، به
همان حکم عمل نماید.

۲. دو برگه بردارد و در یکی بنویسد: «آری» و در دیگری بنویسد: «نه».
سپس در زیر سجاده‌اش بگذارد و دو رکعت نماز بخواند. بعد از نماز بگوید:
«يَا اللَّهُ اِنِّي اَسْأُوْرُكَ فِي اَمْرِي هَذَا، وَ اَنْتَ خَيْرُ مُسْتَسْأَرٍ وَ مُشِيرٍ، فَاسْهَرْ عَلَيَّ

بِمَا فِيهِ صَلَاحٌ وَ حُسْنٌ عَاقِبَةٍ؛ ای خدا، من در این کارم با تو مشورت می‌کنم و تو بهترین مشاور هستی. پس به آنچه صلاح و نیکی عاقبت در آن است، بر من اشاره کن». سپس دست به زیر سجاده برد و یکی از برگه‌ها را بردارد. اگر «آری» آمد، انجام دهد و اگر «نه» آمد، ترکش نماید.

۳. ده مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه سوره‌ی حمد و ده مرتبه سوره‌ی قدر و سه بار این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ وَ أَسْتَشِيرُكَ لِحُسْنِ ظَنِّي بِكَ فِي الْمَأْمُولِ وَ الْمَحْذُورِ. اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ الْأَمْرُ الْفَلَانِي مِمَّا قَدْ نَيْطُ بِالْبَرَكََةِ أَعْجَازُهُ وَ بَوَادِيهِ وَ حُقَّتْ بِالْكَرَامَةِ أَيَّامُهُ وَ لِيَالِيهِ فَخِرٌ لِي اللَّهُمَّ فِيهِ خَيْرَةٌ تَرُدُّ شَمُوسَهُ دَلُولًا وَ تَفْعَلُ أَيَّامَهُ سُورًا. اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَمْرٌ فَاتَمُرُ وَ إِنَّمَا نَهْيٌ فَأَنْتَهِيَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةٌ فِي عَافِيَةٍ؛ خدایا من از تو به خاطر دانایی‌ات به سرانجام کارها، طلب خیر می‌کنم و چون به تو خوش‌گمان هستم، با تو در آنچه بیم و امید دارم، مشورت می‌کنم. خدایا اگر فلان کار، پربرکت و شب و روزش پیچیده در کرامت است، برایم رام و پر سرور اختیار فرما. اگر امر باشد عمل می‌کنم و اگر نهی باشد، ترک می‌کنم. خدایا من از تو به رحمتت در عافیت، طلب خیر می‌کنم» سپس قسمتی از سُبْحَهٗ را بگیرد و بشمارد، اگر فرد آمد، انجام دهد و اگر زوج آمد، ترکش نماید.

● قانون ۸۶۹ (۷): در منهج فردوسیان، با کلمات مخصوصی * لَبِیک می‌گویند.

توضیح: بگوید: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَ النُّعْمَةَ لَكَ وَ الْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ؛ اجابت کردم خدایا، شریکی برای تو نیست، ستایش و نعمت و پادشاهی از آن توست، شریکی نداری»

یا بگوید: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ ذَا الْمَعَارِجِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ ذَاعِيَا إِلَى دَارِ السَّلَامِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ غَفَّارَ الذُّنُوبِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ أَهْلَ الثُّلُبِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ تُبَدِّئُ وَالْمَعَادُ إِلَيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ تَسْتَعْنِي وَ يُفْتَقِرُ إِلَيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ مَرْهُوباً وَمَرْغُوباً إِلَيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ إِلَهَ الْحَقِّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ ذَا النُّعْمَاءِ وَالْفَضْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ كَشَّافَ الْكُرْبِ الْعِظَامِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدَيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ يَا كَرِيمُ لَبَّيْكَ؛ اجابت كردم خدایا، شریکی برای تو نیست، ستایش و نعمت و پادشاهی از آن توست، شریکی نداری، صاحب بالابرنده‌هایی، دعوت‌کننده به سرزمین آرامشی، بخشنده‌ی گناہانی، اهل اجابت شدنی، دارای جلال و اکرامی، آغازگری و فرجام به سوی توست، بی‌نیازی در حالی که همه به تو نیازمندند، با امید و بیم به سوی تو اجابت می‌کنم، خدای راستین، صاحب نعمت و فضل زیبا، برطرف‌کننده‌ی غصه‌های بزرگ، بنده‌ات که فرزند دو بنده‌ات است به اجابت آمده، ای کریم»

یا بگوید: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ ذَا الْمَعَارِجِ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ بِحُجَّةٍ تَمَامُهَا عَلَيْكَ؛ اجابت كردم خدایا، شریکی برای تو نیست، صاحب بالابرنده‌هایی، به حجتی که تمام کردنش بر توست، اجابت كردم»

● قانون ۸۷۵ (۷): در منهاج فردوسیان، در وقت ورود به مسجد الحرام، بر در مسجد می‌ایستند و دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بر در مسجد بایستد و بگوید: «السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو ای پیامبر. به نام خدا و با یاری خدا و از خدا، هر چه خدا بخواهد. و سلام بر پیامبران و فرستادگان خدا و سلام بر {استاد اعظم} فرستاده‌ی خدا و سلام بر ابراهیم و ستایش، مخصوص پروردگار جهانیان است»

یا بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وَ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ الرَّحْمَنِ. السَّلَامُ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَرْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَ رَسُولِكَ وَ سَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ اسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي جَلِّ ثَنَاءً وَجْهَكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ وَ زُؤَارِهِ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَغْمُرُ مَسَاجِدَهُ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يُتَاجِيهِ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَ زَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَ عَلَى كُلِّ مَاتِي حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَ زَارَهُ وَ أَنْتَ خَيْرُ مَاتِي وَ أَكْرَمُ مَزُورٍ فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ وَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ بِأَنَّكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُوَلَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْوًا أَحَدٌ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ. يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا مَاجِدُ يَا جَبَّارُ يَا كَرِيمُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ تَحْفَتَكَ إِيَّايَ بِزِيَارَتِي إِيَّاكَ أَوَّلَ شَيْءٍ تُعْطِينِي

فَکَاکَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ؛ به نام خدا و با یاری خدا و از سوی خدا و آنچه خدا بخواهد و بر آئین رسول خدا و بهترین نام‌ها و ستایش برای خداست. سلام بر فرستاده‌ی خدا، سلام بر محمد بن عبدالله، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو ای پیامبر. سلام بر پیامبران خدا و فرستادگانش. سلام بر ابراهیم، دوست خدا. سلام بر فرستادگان و ستایش، مخصوص پروردگار جهانیان است. سلام بر ما و بر بندگان نیکوکار خدا. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود و رحمت و برکت فرست همچنان که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم، درود و برکت و رحمت فرستادی که تو ستوده و باعظمتی. خدایا بر محمد و خاندان محمد، بنده و فرستاده‌ات درود فرست. بر ابراهیم، دوستت و بر پیامبران و فرستادگان، درود و سلام فرست و سلام بر فرستادگان و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. خدایا درهای رحمت را برایم بگشا و مرا عمل‌کننده به طاعت و رضایت قرار ده و به حفاظت ایمان، همیشه تا زنده‌ام، محافظت فرما. ثنای تو بس بلند است. ستایش خدایی راست که مرا از گروه و زیارت‌کنندگان خودش و آبادکنندگان مسجدها و از آنان که با او مناجات می‌کنند، قرار داد. خدایا من بنده و زیارت‌کننده‌ات در خانه‌ات هستم و برای هر میزبان، حقی است بر کسی که به زیارتش می‌رود و تو بهترین میزبان و باکرامت‌ترین زیارت‌شونده هستی، پس از تو می‌خواهم ای خدا، ای بخشنده به این که تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست، شریکی نداری و به این که تو یگانه و بی‌همتا و صمد هستی، نزاده‌ای و زاده نشده‌ای و برایت همانندی نیست و این که محمد، بنده و فرستاده‌ی توست که درود خدا بر او و بر خاندانش باد. ای جواد، ای کریم، ای بلندمرتبه، ای صاحب جبروت، ای کریم، از تو می‌خواهم که اولین هدیه‌ام به پاس این

زیارت را آزاد شدن گردنم از آتش جهنم قرار دهی». سپس سه مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ فَكِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ؛ خدایا گردنم را از آتش جهنم آزاد ساز» و ادامه دهد: «وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَ اذْرَأْ عَنِّي شَرَّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ شَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ؛ و روزی حلال و پاکیزه‌ام را زیاد کن و شر شیطان‌های انسی و جنی و شر بدکاران عرب و غیر عرب را از من دور ساز».

● قانون ۸۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از ورود به مسجد الحرام، دست‌هایشان را رو به کعبه‌ی معظمه بلند کرده و دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي مَقَامِي هَذَا فِي أَوَّلِ مَنَاسِكِي أَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَ أَنْ تَجَاوَزَ عَن حَطِيئَتِي وَ تَضَعْ عَنِّي وَرِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنِي بَيْتَهُ الْحَرَامَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا بَيْتُكَ الْحَرَامَ، الَّذِي جَعَلْتَهُ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَ أَمْنًا وَ مُبَارَكًا وَ هُدًى لِّلْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَ الْبَلَدُ بَلَدُكَ وَ الْبَيْتُ بَيْتُكَ جِئْتُكَ أَطْلُبُ رَحْمَتَكَ وَ أُوْمُّ طَاعَتِكَ، مُطِيعاً لِأَمْرِكَ، رَاضِياً بِقَدْرِكَ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُضْطَرِّ إِلَيْكَ، الْخَائِفِ لِعُقُوبَتِكَ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ؛ خدایا در همین اول مناسکم از تو می‌خواهم که توبه‌ام را قبول کنی و از خطاهایم درگذری و بار گناهم را فرو نهی. ستایش خدایی راست که مرا به خانه‌ی محترمش رسانید. خدایا من گواهی می‌دهم که این، خانه‌ی محترم توست که آن را مایه‌ی پاداش مردم و امنیت و برکت و هدایت برای جهانیان قرار داده‌ای. خدایا من بنده‌ی توام و شهر، شهر توست و خانه، خانه‌ی توست. رحمتت را می‌طلبم و اطاعتت را به جا می‌آورم. مطیع امر تو و راضی به مقدرات توام. چونان ناچاری که از فرجامش بیمناک است،

از تو {حاجت} می‌خواهم. خدایا درهای رحمت را بر من بگشا و مرا عامل به طاعت و رضایت قرار بده».

• قانون ۸۷۹ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام نوشیدن آب زمزم، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم اجعله علماً نافعاً و رزقاً واسعاً و شفءاً من كل داء و سقم؛ خدایا این {نوشیدن آب زمزم} را {برای من} دانشی سودمند و روزی‌ای واسع و شفایی از هر درد و مرض قرار بده»

• قانون ۸۸۲ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در وقت داخل شدن در کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت وارد شدن بگوید: «اللهم انك قلت و من دخله كان آمناً، فأمّتی من عذاب النار؛ خدایا تو گفتی هر کس داخل آن شود، ایمن است پس مرا از عذاب آتش امان ده».

• قانون ۸۸۳ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در داخل کعبه‌ی معظمه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در داخل کعبه بگوید: «اللهم من نهياً أو تعباً أو أعداً أو استعداً لوفادة إلى مخلوق رجاء رفده و جائزته و نوافله و فواضله فإليك یا سیدی تهیبتی و تعبیتی و إعدادی و استعدادی رجاء رفدک و نوافلک و جائزتک فلا تخیب الیوم رجائی یا من لا یخیب علیه سائل و لا ینقضه نائل فإنی لم آتک الیوم بعمل صالح قدّمته و لا شفاعة مخلوق رجوته و لکنی آتیتک مقراً بالظلم و الإساءة علی نفسی. فإنه لا حجة لی و لا عذر. فأسألك یا من هو کذلک أن تعطینی مسألتی و تقیلینی عثرتی و تقلبینی برعبتی و لا تردنی مجبوهماً ممنوعاً و لا حائباً یا عظیم یا عظیم یا عظیم أزوجک للعظیم أسألك یا عظیم أن تغفر

لِی الدَّنْبِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ خدایا هرکس در این روز آماده شد یا نیت کرد، یا مهیا و مستعد شد، برای ورود به درگاه یکی از بندگانت به امید جایزه‌ها و صلها و بهره‌ها و عطاها، ولی ای آقای من آماده شدن و قصد کردن و مهیا و مستعد شدن من تنها به جانب توست به امید جایزه‌ها و صلها و بهره‌ها و عطاها، پس امیدم را ناامید مکن ای کسی که گدا را ناامید نمی‌کند و رسیده‌اش کمبودی ندارد. پس من امروز، کار نیکی نیاورده‌ام و به شفاعت آفریده‌ای امید ندارم ولی در حالی آمده‌ام که به ستم‌کاری‌ام و این که با خودم بد کردم، اقرار دارم. نه حجتی دارم و نه عذری. پس از تو می‌خواهم ای کسی که اینچنینی که خواسته‌ام را عطا کنی و از لغزش‌هایم درگذری و قبولم کنی و ناامید، برنگردانی‌ام. ای بزرگ، ای بزرگ، ای بزرگ برای بزرگ به تو امید دارم. از تو می‌خواهم ای بزرگ که گناه بزرگ مرا ببخشی. خدایی جز تو نیست».

● قانون ۸۸۵ (۷): در منہاج فردوسیان، در حال طواف، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يُمَشَى بِهِ عَلَى طَلَلِ الْمَاءِ كَمَا يُمَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يُهْتَرُّ لَهُ عَرْشُكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَهْتَرُّ لَهُ أَقْدَامُ مَلَائِكَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ الْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي غَفَرْتَ بِهِ لِمُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ أَتَمَّمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا؛ خدایا از تو می‌خواهم به احترام یا به واسطه‌ی { آن اسمی که با آن بر روی آب، راه رفته می‌شود همچنان که بر روی زمین راه رفته می‌شود و از تو می‌خواهم به آن اسمی که عرشت برای

آن به لرزه در می‌آید و از تو می‌خواهم به آن اسمی که قدم‌های فرشتگان برای آن {یا با شنیدن آن} می‌لرزد و از تو می‌خواهم به آن اسمی که موسی از جانب طور تو را به آن خواند و جوابش دادی و از جانب خودت محبتی {در دل مخلوقات} بر او افکندی و از تو می‌خواهم به آن اسمی که گناهان گذشته و آینده‌ی محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) را آمرزیدی و نعمتت را بر او تمام کردی ...» (و حوائجش را ذکر کند)

دوم: هر وقت به روبروی در کعبه رسید، صلوات بفرستد.

سوم: بین رکن یمانی و حجر الاسود، بگوید: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ؛ پروردگارا! در این دنیا به ما نیکی و در آخرت {نیز} نیکی عطا کن، و ما را از عذاب آتش {دور} نگه دار»

چهارم: در حال طواف بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِيرٌ وَ إِنِّي خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ فَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي وَ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي؛ خدایا من نیازمند به تو و ترسان و پناه‌جو هستم پس جسمم را {با آتش جهنم} تغییر مده و نامم را {از بهشتی به جهنمی} تبدیل مساز».

• قانون ۸۹۰ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، بر روی دو کوه صفا و مروه، اذکار و دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: حمد و ثنای الهی * بگوید و نعمت‌هایش را یادآور شود، سپس هفت مرتبه «الله اکبر؛ خدا بزرگ است»، «الْحَمْدُ لِلَّهِ؛ ستایش مخصوص خداست» و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست» گفته و سه مرتبه بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد. پادشاهی و ستایش از آن اوست. زنده می‌کند و می‌میراند در

حالی که خود، زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد و او بر هر کاری تواناست.»
 سپس صلوات فرستاده و سه مرتبه بگوید: «اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا
 وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَوْلَانَا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَى الْقَيُّومِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَى الدَّائِمِ؛
 خدا بزرگ است. ستایش برای خداست به واسطه‌ی آنچه ما را بدان هدایت
 نمود و ستایش برای اوست به واسطه‌ی آنچه ما را بدان برتری بخشید و
 ستایش برای خدای زنده‌ی پایدار و همیشگی است» و سه مرتبه بگوید:
 «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ؛ شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای
 یگانه نیست و شهادت می‌دهم که محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) بنده و
 پیامبرش است. جز او را نمی‌پرستیم. دین خالص از آن اوست هر چند
 مشرکان را خوش نیاید» و سه مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ
 الْعَافِيَةَ وَ الْبِقِيْنَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ؛ خدایا از تو گذشت، عافیت و یقین در
 دنیا و آخرت می‌خواهم» و سه مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَ فِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَ قِنَا عَذَابِ النَّارِ؛ پروردگارا! در این دنیا به ما نیکی و در آخرت
 [نیز] نیکی عطا کن، و ما را از عذاب آتش [دور] نگه دار» سپس صد بار «اللَّهُ
 اكبر؛ خدا بزرگ است»، «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست»،
 «الْحَمْدُ لِلَّهِ؛ ستایش مخصوص خداست» و «سُبْحَانَ اللَّهِ؛ خداوند منزّه
 است» گفته و بگوید «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَ نَصَرَ عَبْدَهُ، وَ عَلَبَ
 الْأَخْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي الْمَوْتِ
 وَ فِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَ وَحْشَتِهِ، اللَّهُمَّ أَظْلِمْنِي
 فِي ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. وعده‌اش
 را عملی کرد و بنده‌اش را یاری نمود و بر گروه‌ها (ی دشمنان) به تنهایی غلبه

نمود. پس پادشاهی و ستایش، تنها و تنها برای اوست. خدایا در مردن و بعد از مردنم برکت قرار بده. خدایا من به تو از تاریکی و وحشت قبر، پناه می‌برم. خدایا در روزی که هیچ سایه‌ای جز سایه‌ی عرشت نباشد، مرا در سایه‌ی عرشت جای ده» آنگاه دین، جان و اهلش را به خدا بسپارد و بگوید: «أَسْتَوِدُّعُ اللَّهَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ دِيْنِي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي. اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنِي عَلَى كِتَابِكَ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ وَ تَوْفِّقْنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَ أَعِزَّنِي مِنَ الْفِتْنَةِ؛ دین، جان و خانواده‌ام را به خدای بخشنده و مهربان که ودیعه‌ها را تباہ نمی‌سازد، می‌سپارم. خدایا مرا عمل کننده بر طبق کتابت و سنت پیامبرت قرار ده و بر آئین او بمیران و از فتنه، نگهداری‌ام فرما» سپس سه مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خداوند بزرگ است» بگوید و جملات قبلی را تکرار کند، سپس یک‌بار «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خداوند بزرگ است» بگوید.

● قانون ۸۹۵ (۷): در منهج فردوسیان، در عصر روز عرفه [در عرفات]، اذکار و دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: هر یک از این اذکار و ادعیه را یک‌صد مرتبه بگوید: «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خداوند بزرگ است»، «الْحَمْدُ لِلَّهِ؛ ستایش مخصوص خداست»، «سَبْحَانَ اللَّهِ؛ خداوند منزّه است»، «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ آنچه خدا بخواهد که قدرتی جز به خدا نیست»، «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْقُدْرَةُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی برای او نیست. او راست فرمانروایی و او راست سپاس، زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند. خیرها در دست اوست و او بر هر چیزی تواناست» سپس سوره‌ی توحید را صد مرتبه تلاوت کند. به خدای تعالی از شرّ شیطان

پناه ببرد و بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ فَلَا تُجْعَلْنِي مِنْ أَخْيَبٍ وَفِدِكَ وَارْحَمْ مَسِيرِي إِلَيْكَ مِنَ الْفَجِّ الْعَمِيقِ؛ خدایا من بنده‌ی توام پس مرا از بی‌بهره‌ترین گروه‌ها قرار مده و بر مسافتی که از دور دست‌ها آمده‌ام، ترحم فرما» و بگوید: «اللَّهُمَّ رَبِّ الْمَشَاعِرِ كُلِّهَا فُكِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ اذْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ؛ خدایا ای پروردگار همه‌ی مشعرها، گردنم را از آتش آزاد ساز و روزی حلالت را بر من وسعت ببخش و بدی بدکاران از جن و انس را از من دور ساز» و بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَ لَا تَخْذَعْنِي وَ لَا تَسْتَذِرْجَنِي؛ خدایا مرا به مکر و خدعه و استدراجت دچار مساز» و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَوْلِكَ وَ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ مَنِّكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِيِّينَ وَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا؛ خدایا من از تو می‌خواهم به قدرت، بخشش و فضلت ای شنواترین شنوایان و ای بیناترین بینایان و ای سریع‌ترین حساب‌رسان و ای مهربان‌ترین مهربانان که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و ...» (و حوائجش را بیان کند). همچنین رو به آسمان بگوید: «اللَّهُمَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ، الَّتِي إِنْ أُعْطِيتْنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي، وَ الَّتِي إِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أُعْطِيتْنِي، أَسْأَلُكَ خَلَاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ؛ خدایا نیازمندی من به سوی تو است که اگر بر آورده‌اش سازی، دیگر چیزهایی که عطایم نکنی، ضرری برایم نخواهد داشت. حاجتی که اگر عطایم نکنی، دیگر چیزهایی که به من بدهی، سودی به حالم نخواهد داشت. از تو رهایی از آتش جهنم می‌خواهم» و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَ مَلِكِ يَدِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، وَ أَجَلِي بِعِلْمِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُوقِنِي لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَ أَنْ تُسَلِّمَ مِنِّي مَنَاسِكِي، الَّتِي أَرَبْتَهَا خَلِيلِكَ إِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ

دَلَّلَتْ عَلَيْهَا نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)؛ خدایا من بنده و در اختیار توام و زمام امورم به دست توست و مهلتم را می‌دانی. از تو می‌خواهم که به آنچه تو را راضی می‌سازد، موفقم سازی و مناسکی که به دوستت ابراهیم (که درود تو بر او باد) نشان دادی و پیامبرت محمد (که درود تو بر او و خاندانش باد) را به آن راهنمایی کردی، را به سلامت انجام دهم» و بگوید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيَتْ عَمَلَهُ وَ أَطَلَّتْ عُمُرُهُ وَ أَحْيَيْتَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَيَاةً طَيِّبَةً؛ خدایا مرا از آنانی که از کارشان راضی هستی و عمرشان را طولانی کرده‌ای و بعد از مردن، زندگانی پاکیزه عطایشان نموده‌ای، قرار ده» و بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَ خَيْرٌ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ. اللَّهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَ دِينِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي وَ لَكَ تَرَاتِي وَ بِكَ حَوْلِي وَ مِنْكَ قُوَّتِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْفَقْرِ وَ مِنْ وَسْوَاسِ الصُّدْرِ وَ مِنْ شَتَاتِ الْأَمْرِ وَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا يَأْتِي بِهِ الرِّيَّاحُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَأْتِي بِهِ الرِّيَّاحُ وَ أَسْأَلُكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَ خَيْرَ النَّهَارِ؛ خدایا جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی برای او نیست. او راست فرمانروایی و او راست سپاس، زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند در حالی که زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد. خیرها در دست اوست و او بر هر چیزی تواناست. خدایا ستایش برای توست چنان که خود گفته‌ای و بهتر از آنچه گویندگان گفته‌اند. خدایا نماز، دینداری، زندگی، مردن و میراث من برای توست. جنبش و توانایی‌ام از توست. خدایا به تو از فقر، وسواس سینه، پراکندگی کارها، عذاب آتش و عذاب قبر، پناه می‌برم. خدایا از تو بهترین

چیزهایی که با دعا می‌آورند را می‌خواهم و از بدی‌هایی که با دعا می‌آورند، به تو پناه می‌برم و خوبی شب و خوبی روز را می‌طلبم».

همچنین ده آیه‌ی اول سوره‌ی بقره را بخواند و سه مرتبه سوره‌ی توحید و آیه‌الکرسی ﴿سپس آیه‌ی سخره﴾ و سوره‌های فلق و ناس بخواند و بگوید: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى نِعْمَاتِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى بِعَدَدٍ وَلَا تُكَافَأُ بِعَمَلٍ؛ خدایا ستایش مر تو راست بر نعمت‌هایت که به شمارش آن به پایان نمی‌رسد و {شکرش} با عملی به جا آورده نمی‌شود» و بگوید: «أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ وَ أَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ وَ قُدْرَتِكَ وَ عِزَّتِكَ وَ بِجَمِيعِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ بِجَمْعِكَ وَ بِأَرْكَانِكَ كُلِّهَا وَ بِحَقِّ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي مَنْ دَعَاكَ بِهِ كَانَ حَقًّا عَلَيْكَ أَنْ لَا تُخَيِّبَهُ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي مَنْ دَعَاكَ بِهِ كَانَ حَقًّا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَرُدَّهُ وَ أَنْ تُعْطِيَهُ مَا سَأَلَ أَنْ تُغْفِرَ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي فِي جَمِيعِ عِلْمِكَ فَيَ؛ از تو می‌خواهم ای خدا، ای بخشنده، به هر نامی که داری و از تو می‌خواهم به قدرت و عزت و همه‌ی آنچه که علمت بر آن احاطه دارد و به همه‌ی پایه‌هایت و به حق فرستاده‌ات (که درود خدا بر او باد) و به اسم بزرگ بزرگت و به اسم با عظمتی که هر کس تو را با آن بخواند، حق است بر تو که ناامیدش نکنی و به اسمت که با عظمت‌تر است و هر که تو را با آن بخواند، حق است بر تو که بر نگردانی‌اش بلکه آنچه خواسته را عطایش کنی، این که همه‌ی گناهان مرا در همه‌ی مراتب علمت، ببخشی» و بگوید: «اللَّهُمَّ فَكُنِّي مِنَ النَّارِ وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَ اذْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ وَ شَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ؛ خدایا مرا از آتش برهان و روزی حلال و پاکیزه‌ات را بر من وسعت دهی و بدی بدکاران از جن و انس و عرب و عجم را از من

دور سازی».

• قانون ۹۱۱ (۷): در منهج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب و مستحب ایام تشریق ☀، تکبیرات خاص * می‌گویند.

توضیح: این تکبیرات باید از بعد از نماز ظهر روز عید قربان شروع شده و تا بعد از نماز صبح روز دوازدهم ذی‌حجه ادامه یابد و چنین است: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ (وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ، اللَّهُ أَكْبَرُ) عَلَيَّ مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا رَزَقَنَا مِنْ يَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَوْلَانَا؛ خدا بزرگ است. خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ است. خدا بزرگ است و ستایش برای خداست. خدا بزرگ است بر آنچه ما را هدایت نمود. خدا بزرگ است بر آنچه از چهارپایان روزی ما کرد و ستایش خدا راست بر آنچه ما را آزمود».

• قانون ۹۱۳ (۷): در منهج فردوسیان، در وداع ☀ با کعبه، دعای مخصوصی * می‌خوانند.

توضیح: خود را به خانه چسبانده و حمد و ثنای الهی ☀ بگویند و صلوات بفرستند و بگویند: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَمِينِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ نَجِيبِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ وَ صَدَعَ بِأَمْرِكَ وَ أَوْذَى فِيكَ وَ فِي جَنْبِكَ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ. اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً لِي بِأَفْضَلِ مَا يَرْجِعُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ وَفْدِكَ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَ الْبَرَكَةِ وَ الرِّضْوَانِ وَ الْعَافِيَةِ (مِمَّا يَسْعُنِي أَنْ أَطْلُبَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِثْلَ الَّذِي أُعْطِيْتَهُ أَفْضَلَ مِنْ عَبْدِكَ تَزِيدُنِي عَلَيْهِ) اللَّهُمَّ إِنْ أَمْتَنِي فَاعْفُرْ لِي وَ إِنْ أَحْيَيْتَنِي فَارْزُقْنِيهِ مِنْ قَابِلِ اللَّهِ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ بَيْتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ حَمَلْتَنِي عَلَيَّ ذَابْتِكَ وَ سَيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَتَّى أَدْخَلْتَنِي حَرَمَكَ وَ

أَمْنَكَ وَ قَدْ كَانَ فِي حُسْنِ ظَنِّي بِكَ أَنْ تُعْفِرَ لِي ذُنُوبِي فَإِنْ كُنْتَ قَدْ عَفَرْتَ لِي ذُنُوبِي فَارْزُدْ عَنِّي رِضًا وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى وَ لَا تُبَاعِدْنِي وَ إِنْ كُنْتَ لَمْ تَعْفِرْ لِي فَمِنَ الْآنَ فَاعْفِرْ لِي قَبْلَ أَنْ تَتَأَى عَن بَيْتِكَ دَارِي وَ هَذَا أَوَانُ انْصِرَافِي إِنْ كُنْتَ أَذِنْتَ لِي غَيْرَ رَاغِبٍ عَنكَ وَ لَا عَن بَيْتِكَ وَ لَا مُسْتَبَدِّلٍ بِكَ وَ لَا بِهِ. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَن يَمِينِي وَ عَن شِمَالِي حَتَّى تُبَلِّغَنِي أَهْلِي وَ اكْفِنِي مَثُونَةَ عِبَادِكَ وَ عِيَالِي فَإِنَّكَ وَلِيُّ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ مِنِّي؛ خدایا بر پیامبر، فرستاده، امین، دوست، بانجابت و برگزیده‌ات از آفریدگان، حضرت محمد، درود فرست. خدایا همچنان که پیام تو را رسانید و در راه تو تلاش کرد و تا لحظه‌ی مردن، درد سرها کشید و آزارها دید، خدایا مرا رستگار، پیروز و با بهترین چیزی که میهمانان از آمرزش و برکت و رضایت و عافیت بر می‌گردند، برگردان. خدایا اگر مرا میراندی، بیامرز و اگر زنده‌ام داشتی، در سال بعد هم روزی‌ام بفرما. خدایا این سفر را آخرین سفرم قرار مده. خدایا بنده‌ات و فرزند بنده‌ات و فرزند کنیزت هستم. مرا بر مرکبی سوار کردی و در شهرها سیر دادی تا داخل حرمت و محل امن تو شدم و خوش‌گمانی‌ام این است که گناهانم را می‌بخشی. پس اگر گناهانم را بخشیدی، رضایت را از من بیشتر کن و مرا به خودت نزدیک فرما و دورم مساز و اگر تا کنون مرا نیامرزیده‌ای، هم اکنون، قبل از این که از خانه‌ات بروم، مرا بیامرز. و این آغاز برگشتن من است، اگر اجازه بدهی، بدون این که از تو و خانه‌ات بیزار باشم و چیزی را جایگزین تو و خانه‌ات بدانم. خدایا مرا تا رسیدن به خانواده‌ام از پیش رو و پشت سر و راست و چپ محافظت بفرما و سختی بندگان و خانواده‌ام را کفایت فرما که تو سرپرست من و آفریدگان هستی» و در حال خروج بگوید: «أَتَّبُونَ تَائِبُونَ غَابِدُونَ لِرَبَّنَا،

حَامِدُونَ إِلَي رَبَّنَا، رَاغِبُونَ إِلَي رَبَّنَا رَاغِبُونَ؛ {می‌روم در حالی که} برگشت‌کننده، توبه‌کننده، عبادت‌کننده برای پروردگاران، ستایش‌کننده برای پروردگاران، رغبت‌کننده و برگشت‌کننده به سوی پروردگاران»
یا دست بر در کعبه گذاشته و بگوید: «الْمُسْكِينُ عَلَي بَابِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيهِ بِالْجَنَّةِ؛ گدا بر درگاہت است پس بہشت را بر او ببخش».

• قانون ۹۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در هنگام استلام ﴿حَجْرِ الاسود﴾، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللهُ. سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ اَكْبَرَ مِنْ خَلْقِهِ وَ اَكْبَرُ مِمَّنْ اَخْشَى وَ اَحْذَرُ وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ ستایش خدایی را که ما را بدین [راه] هدایت نمود، و اگر خدا ما را رهبری نمی‌کرد ما خود هدایت نمی‌یافتیم. خدا منزّه است و ستایش مخصوص خداست و خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ است، بزرگ‌تر از آفریدگانش و بزرگ‌تر از کسی که از او می‌ترسم و حذر می‌کنم. و هیچ خدایی جز خدا نیست، یگانه است و شریکی ندارد. پادشاهی و ستایش برای اوست. زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند. خوبی‌ها به دست {قدرت} اوست و او بر هر چیزی تواناست». سپس بر استادان منہاج فردوسیان و پیامبران الهی (علیہم‌السلام) درود فرستد و بگوید: «اللَّهُمَّ اِنِّي اُؤْمِنُ بِوَعْدِكَ وَ اُؤْفَى بِوَعْدِكَ اللَّهُمَّ اَمَاتِي اَدِّيْتَهَا وَ مِيثَاقِي تَعَاهَدْتُهُ لِتَشْهَدَنِي بِالْمُؤَافَاةِ. اللَّهُمَّ تَصَدِّيقاً بِكِتَابِكَ وَ عَلَي سُنَّةِ نَبِيِّكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ اَمْنْتُ بِاللَّهِ وَ كَفَرْتُ بِالطَّاغُوْتِ وَ بِاللَّاتِ وَ الْعَزْرَى وَ

عِبَادَةَ الشَّيْطَانِ وَ عِبَادَةَ كُلِّ نِدٍّ يُدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ خدایا من به وعده‌ی تو ایمان آوردم و به پیمانت وفا نمودم. خدایا امانتم را ادا کردم و پیمانم را پاس داشتیم تا به وفایم گواهی دهی. خدایا در حالی که کتابت را راست می‌دانم و بر سنت پیامبرت شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد و این محمد، بنده و فرستاده‌اش است. به خدا ایمان آوردم و به طاغوت و لات و عزّی و پرستش شیطان و هر کسی که به خود می‌خواند، کافر شدم».

یا بگوید: «اللَّهُمَّ اِلَيْكَ بَسَطْتُ يَدِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ عَظَمْتُ رَغْبَتِي فَاقْبَلْ سُبْحَتِي وَ اغْفِرْ لِي وَ اَرْحَمْنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الْفَقْرِ وَ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ؛ خدایا به سوی تو دست گشودم و در آنچه در نزد تو است، رغبتم زیاد است پس تسبیحم را بپذیر و بر من ببخش و رحم کن. خدایا من از کفر و فقر و ایستگاه‌های خواری در دنیا و آخرت به تو پناه می‌برم»

یا قبل از استلام ﴿﴾ بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ كَفَرْتُ بِالطَّاغُوتِ وَ بِاللَّاتِ وَ الْعُزَّى وَ بِعِبَادَةِ الشَّيْطَانِ وَ بِعِبَادَةِ كُلِّ نِدٍّ يُدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی برای او نیست و شهادت می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌اش است. به خدا ایمان آوردم و به طاغوت و لات و عزّی و پرستش شیطان و هر کسی که به خود می‌خواند، کافر شدم» سپس استلام ﴿﴾ حَجر کند و بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ أَمَانَتِي أَدَيْتَهَا وَ مِيثَاقِي تَعَاهَدْتُهُ لِتَشْهَدَ لِي بِالْمَوْافَاةِ؛ به نام خدا و خدا بزرگ‌تر است. خدایا امانتم را ادا کردم و پیمانم را پاس داشتیم تا به وفایم گواهی دهی».

• قانون ۹۲۶ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، فقط برای خدا*، علم‌آموزی می‌کنند.

توضیح: هدف از علم‌آموزی، باید رسیدن به کمال و سعادت باشد نه امور زودگذر دنیا مانند لذت‌ها، ریاست‌ها، قدرت‌نمایی‌ها و فخرفروشی‌ها.

• قانون ۹۴۱ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، لباس جدید را با آداب خاص* می‌پوشند.

توضیح: اول: وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند در هر رکعت بعد از حمد، آیه‌الکرسی، سوره‌ی توحید و سوره‌ی قدر. بعد از نماز، خدای را بر این که او را پوشانده و در میان مردم، زینتش داده، حمد گوید و بسیار ذکر شریف «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ هیچ حول و قوه‌ای جز به خدای تعالی نیست» را تکرار کند. این کار، موجب می‌شود که در آن لباس، معصیت خدا نکند و به هر نخی از آن، فرشته‌ای برایش استغفار و طلب رحمت نماید. ان شاء الله

دوم: سی و دو مرتبه سوره‌ی قدر را بر آبی که در ظرف جدیدی ریخته، بخواند و بر لباس بپاشد. این کار موجب می‌شود تا زمانی که آن را بپوشد در وسعت روزی باشد. ان شاء الله

سوم: بگوید: «اللهمَّ البسني لباس الإيمان و زيني بالتقوى اللهم اجعلْ جديدهُ أُبليهِ في طاعتك و طاعة رسولك و أُبدلني بخلقهِ حلال الجنة و لا تجعلني أُبليهِ في معصيتك و لا تُبدلني بخلقهِ مقطعات النيران؛ خدایا لباس ایمان بر من بپوشان و مرا با پرهیزکاری زینت ببخش. خدایا جدیدش را در راه اطاعت تو و طاعت فرستاده‌ات کهنه کنم. و مرا به جای آن از زیورآلات بهشتی بده و مرا چنان قرار مده که در راه نافرمانی تو کهنه‌اش کنم و به جای آن از پاره‌های آتش بر من بپوشان.»

چهارم: ده مرتبه سوره‌ی قدر، ده مرتبه سوره‌ی توحید و ده مرتبه سوره‌ی کافرون را بر ظرف آبی بخواند و بر لباس جدیدش بپاشد، همواره در گشایش زندگی خواهد بود. ان شاء الله

پنجم: بعد از پوشیدن لباس جدید، این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ ثَوْبَ يُمْنٍ وَ تَقَىٰ وَ بَرَکَةٍ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ أَدَاءَ شُكْرِ نِعْمَتِكَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَ أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ؛ خدایا این را لباس میمنت و پرهیزکاری و برکت قرار بده. خدایا مرا در آن، نیکو عبادت‌کردن و عمل به اطاعتت و ادای شکر نعمت‌هایت روزی فرما. ستایش خدایی راست که مرا چیزی پوشانید که زشتی‌های بدنم را بپوشانم و در میان مردم زیبا باشم»

ششم: بعد از پوشیدن لباس جدید، این دعا را بخواند: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مِنَ اللَّبَاسِ مَا أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا ثِيَابَ بَرَکَةٍ أَسْعَىٰ فِيهَا لِمَرَضَاتِكَ وَ أَغْمُرُ فِيهَا مَسَاجِدَكَ؛ ستایش خدایی راست که مرا لباسی پوشانید تا در میان مردم زیبا باشم. خدایا این لباس را لباس برکت قرار بده که در آن در جهت رضای تو تلاش کنم و مسجدهایت را آباد سازم» که موجب آمرزش گناهان است.

هفتم: دست بر لباس جدید بکشد و بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَ أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ وَ أَتَزِينُ بِهِ بَيْنَهُمْ؛ ستایش خدایی را که لباسی مرا پوشانید تا عورتم پوشیده باشد و در میان مردم، زیبا و زینت شده باشم».

هشتم: بعد از پوشیدن لباس جدید، بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم)؛ خدای جز خدای یگانه نیست، محمد فرستاده‌ی

خداست» که موجب در امان ماندن از آفات است.

• قانون ۹۸۳ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از خوابیدن، ذکرها و دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: صد مرتبه بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست» تا خانه‌ای در بهشت به او داده شود.

دوم: خواندن ده آیه‌ی اول و ده آیه‌ی آخر سوره‌ی صافات.

سوم: صد مرتبه استغفار* که موجب آمرزش گناهان است.

چهارم: خواندن سوره‌های توحید، کافرون، فلق و ناس.

پنج: خواندن صد بار سوره‌ی توحید که موجب آمرزش گناهان پنجاه سال است.

ششم: خواندن سوره‌ی تکاثر که موجب امان از فتنه‌ی قبر است.

هفتم: خواندن این دعا: «اللهمَّ إِنَّ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فِي مَنَامِي فَاعْفِرْ لَهَا وَ إِن أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ؛ خدایا اگر جانم را در خواب نگه داشتی [و مرگم فرا رسید] پس مرا ببخش و اگر جانم را [به دنیا] برگرداندی، محافظتت کن چنان که بندگان نیکوکار خویش را محافظت می‌کنی».

هشتم: «أُعِيدُ نَفْسِي وَ ذُرِّيَّتِي وَ أَهْلَ بَيْتِي وَ مَالِي بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ هَامَّةٍ وَ مِنْ كُلِّ غَيْنٍ لَأَمَّةٍ؛ خود و فرزندان و خانواده و ثروتم را به پناه کلمات تمام‌شده‌ی خدا می‌سپارم از هر شیطان و جنبنده و هر چشم شور».

نهم: بگوید: «اللهمَّ إِنِّي احْتَبَسْتُ نَفْسِي عِنْدَكَ فَاحْتَبِسْهَا فِي مَحَلِّ رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ إِن رَدَدْتَهَا إِلَيَّ بِدَنِي فَارُدِّدْهَا مُؤَمَّنَةً عَارِفَةً بِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى

تَتَوَفَّاهَا عَلَى ذَلِكْ؛ خدایا من جانم را به حبس تو می‌سپارم پس آن را در محل رضایت و بخشش نگاهدار و اگر به بدنم برگرداندی، ایمان‌دار و شناسا به حق دوستانت برگردانش تا بر همان حالت بمیرانی اش»
 دهم: قرائت آیه‌الکرسی ﴿۱﴾.

یازدهم: یازده مرتبه بخواند: «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِسُلْطَانِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِجَمَالِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِدَفْعِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِمَنْعِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِمُلْكِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَ بَرَأً وَ ذَرَأً؛ پناه می‌برم به عزت خدا، به قدرت خدا، به جلال خدا، به سلطنت خدا، به زیبایی خدا، به راندن و مانع شدن خدا، به گرد هم‌آوری خدا، به پادشاهی خدا، به وجه خدا، به فرستاده‌ی خدا از شر آنچه آفریده و ساخته است».

دوازدهم: در بستر که قرار گرفت بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنْبِيَ الْأَيْمَنَ لِلَّهِ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً لِلَّهِ مُسْلِماً وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ؛ به نام خدا و برای خدا و بر دین ابراهیم (علیه‌السلام) جانب راستم را [بر زمین] نهادم در حالی که تسلیم امر خدا هستم و از مشرکان نیستم»

سیزدهم: «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَ وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَ قَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَ الْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ رَهْبَةً مِنْكَ وَ رَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكَتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ؛ به نام خدا. خدایا من خودم را تسلیم تو کردم و به سوی تو رو نمودم و کارم را به تو واگذاشتم و پشتم را به پناه تو سپردم و بر تو توکل کردم در حالی که از تو می‌ترسم و به سوی تو رغبت دارم. هیچ پناه و نجات‌دهنده‌ای از تو جز به سوی تو نیست. به کتابی که نازل کردی و به

پیامبری که فرستادی، ایمان آوردم»

• قانون ۹۸۷ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت بیدار شدن دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» یا بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَزَقَنَا مِنْ رُوحِهِ لِأَحْمَدَهُ وَ أَعْبَدَهُ؛ پروردگار پیامبران و خدای فرستادگان و پرورش‌دهنده‌ی ستم‌کشیدگان، منزّه است. و ستایش خدایی راست که مردگان را زنده می‌کند و او بر هر چیزی تواناست».

• قانون ۱۰۲۰ (۷): در منہاج فردوسیان، برای پسر شدن جنین، کارهای خاصی * انجام می‌دهند.

توضیح: چند عمل وارد شده است که عبارتند از:

اول: قبل از نزدیکی، دست راستش را بر قسمت راست ناف زن گذاشته و هفت مرتبه سوره‌ی قدر بخواند. سپس نزدیکی کند. همچنین بعد از قطعی شدن بارداری، هر شب دست بر قسمت راست شکم زن گذاشته و هفت مرتبه سوره‌ی قدر بخواند.

دوم: بعد از چهار ماهگی حمل، رو به قبله بایستد و آیه‌الکرسی * بخواند و به پهلوی زن باردارش {به آرامی} بزند و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ سَمَّيْتُهُ مُحَمَّدًا؛ خدایا من او را محمد نامیدم». حملش پسر خواهد شد. پس اگر وفای به عهد کرده و نامش را محمد بگذارد، مبارک خواهد بود و اگر نام دیگری برایش انتخاب کند، شاید زنده بماند و شاید بمیرد. (و به روایت دیگر، اگر نامش را غیر از محمد بگذارد، خواهد مُرد)

سوم: نیت کند که اگر حملش پسر شود، نامش را محمد یا علی بگذارد.

چهارم: در هنگام نزدیکی بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّ رَزَقْتَنِي وَلَدًا سَمَّيْتُهُ مُحَمَّدًا؛ خدایا اگر فرزندی روزی‌ام سازی، نامش را محمد قرار می‌دهم»
● قانون ۱۰۲۴ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام عقیقه* کردن، دعاهای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: این دعاها عبارتند از:

اول: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ عَقِيقَةٌ عَنْ فُلَانٍ (نام نوزاد) لَحْمَهَا بِلَحْمِهِ وَ دَمُهَا بِدَمِهِ وَ عَظْمُهَا بِعَظْمِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ وَقَاءً لِّأَلِ مُحَمَّدٍ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)؛ به نام خدا و به یاری خدا. عقیقه‌ای است از سوی فلان. گوشتش به گوشت او و خونش به خون او و استخوانش به استخوان او. خدایا او را فدایی خاندان محمد قرار بده»

دوم: «يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ مِنكَ وَ لَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ؛ ای قوم، من از آنچه شرک می‌ورزید، بیزارم. من از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورده است. {در حالی که} حق‌گرا و فرمانبردارم و از مشرکان نیستم. در حقیقت، نماز من و {سایر} عبادات من و زندگی و مرگ من، برای خدا، پروردگار جهانیان است. {که} او را شریکی نیست، و بر این {اقرار به توحید،} دستور یافته‌ام، و من از تسلیم‌شدگان هستم. خدایا از تو و برای تو. به نام خدا و خداوند بزرگ‌تر است. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و از فلان فرزند فلان قبول فرما» و به جای «فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ» نام نوزاد

و پدرش را بگوید.

سوم: «اللَّهُمَّ مِنْكَ وَ لَكَ مَا وَهَبْتَ وَ أَنْتَ أَعْطَيْتَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)؛ خدایا از تو و برای توست آنچه بخشیدی و عطا نمودی. خدایا از ما بر سنت پیامبرت بپذیر» و بعد از سر بردن عقیقه بگوید: «لَكَ سُفْكَتِ الدَّمَاءِ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اخْسَأِ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ؛ برای تو خون‌ها ریخته می‌شود. شریکی برای تو نیست و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. خدایا شیطان رانده شده را دور کن»

چهارم: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَ تَنَاءً عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وَ الْعِصْمَةَ لِأَمْرِهِ وَ الشُّكْرُ لِرِزْقِهِ وَ الْمَعْرِفَةُ بِفَضْلِهِ عَلَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ؛ به نام خدا و به یاری خدا و خداوند بزرگتر است. در حال ایمان به خدا و با ثنای بر فرستاده‌ی خدا و پاسداشت فرمانش و شکرگزاری از روزی‌اش و شناختن فضلش بر ما اهل خانه» اگر نوزاد، پسر باشد بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ وَهَبْتَ لَنَا ذَكَرًا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا وَهَبْتَ وَ مِنْكَ مَا أَعْطَيْتَ وَ كَلَّمَا صَنَعْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا عَلَى سُنَّتِكَ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وَ اخْسَأْ عَنَّا الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ لَكَ سُفْكَتِ الدَّمَاءِ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ لَحْمُهَا بِلَحْمِهِ وَ دَمُهَا بِدَمِهِ وَ عَظْمُهَا بِعَظْمِهِ وَ شَعْرُهَا بِشَعْرِهَا وَ جِلْدُهَا بِجِلْدِهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا وَقَاءً لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ؛ خدایا تو ما را پسری بخشیدی و تو داناتر به آنچه بخشیدی هستی و آنچه عطا کرده‌ای از تو است. هر چه کردیم از ما بر سنت خود و سنت پیامبرت بپذیر و شیطان رانده شده را دور ساز. برای تو خون‌ها ریخته می‌شود. شریکی برای تو نیست و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. خدایا گوشتش به گوشت او و خونش به

خون او و استخوانش به استخوان او و مویش به موی او و پوستش به پوست او. خدایا این {عقیقه} را نگهبانی برای فلان فرزند فلان قرار بده» و به جای «فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ» نام نوزاد و پدرش را بگوید.

پنجم: بعد از ذبح عقیقه بگوید: «وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ. اللَّهُمَّ مِنْكَ وَ لَكَ. اللَّهُمَّ هَذَا عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ؛ من از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورده است. {در حالی که} حق‌گرا و فرمانبردارم و از مشرکان نیستم. در حقیقت، نماز من و {سایر} عبادات من و زندگی و مرگ من، برای خدا، پروردگار جهانیان است. {که} او را شریکی نیست. خدایا از تو و برای تو. خدایا این از فلان فرزند فلان است» و به جای «فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ» نام نوزاد و پدرش را بگوید.

• قانون ۱۰۳۹ (۷): در منهج فردوسی‌ان، در وقت خروج از منزل، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: این دعاها عبارتند از:

اول: «بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ به نام خدا. به خدا ایمان آوردم و بر خدا توکل نمودم. آنچه خدا بخواهد.

هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست»

دوم: «بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ كُلِّهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الْآخِرَةِ؛ به نام خدا. خدا کافی است. بر خدا توکل کردم. خدایا از تو خوبی تمام کارها را می‌خواهم و به تو از خواری دنیا و عذاب آخرت، پناه می‌برم»

سوم: ده مرتبه سوره‌ی توحید بخواند که تا برگشت به خانه در حفظ الهی خواهد بود.

چهارم: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ؛ به نام خدا» و «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست» و «تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ؛ بر خدا توکل کردم».

پنجم: سه مرتبه بگوید: «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ‌تر است» و سه مرتبه «بِاللَّهِ أَخْرَجُ وَ بِاللَّهِ أُدْخِلُ وَ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ. اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِي وَجْهِ هَذَا بِخَيْرٍ وَ اخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَ قِنِي شَرَّ كُلِّ ذَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ خدایا برای این روی‌کردنم گشایش قرار ده و برایم به خوبی پایان ببخش و مرا از شر هر مرکبی که تو زمام‌امورش را داری نگاه‌دار که پروردگار من بر راه راست است».

ششم: بگوید: «أَعُوذُ بِمَا عَادَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ الَّذِي إِذَا غَابَتْ شَمْسُهُ لَمْ تَعُدْ، مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ عَيْرِي وَ مِنْ شَرِّ الشَّيَاطِينِ وَ مِنْ شَرِّ مَنْ نَصَبَ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ السَّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ مِنْ شَرِّ رُكُوبِ الْمَحَارِمِ كُلِّهَا. أُجِيرُ نَفْسِي بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ؛ به خدا از آنچه فرشتگان خدا پناه بردند، پناه می‌برم؛ از بدی این روز جدیدی که چون خورشیدش غروب کند، بر نخواهد گشت از بدی خودم و از بدی غیر خودم و از بدی شیطان‌ها و از بدی هر کس دشمن دوستان خداست و از شر جنیان و انسان‌ها و از شر درندگان و چرندگان و از شر انجام همه‌ی ممنوعات. از همه‌ی بدی‌ها به خدا پناه می‌برم».

هفتم: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ. تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ. لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا خَرَجْتُ لَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَرَجْتُ لَهُ. اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ أَتَمِّمْ عَلَيَّ نِعَمَتَكَ وَ اسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِيَمَا

عِنْدَكَ وَ تَوْفِئِي عَلَى مَلَّتِكَ وَ مَلَّةِ رَسُولِكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)؛ به نام خدا. بر خدا توکل کردم. هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست. خدایا من از تو بهترین چیزی که برای آن خارج می‌شوم را می‌خواهم و به تو از شر آنچه برای آن خارج می‌شوم پناه می‌برم. خدایا از فضل‌ت بر من گشایش بده و نعمت‌ت را بر من تمام گردان و مرا در اطاعتت بگمار و رغبت‌م را در آنچه در نزد توست قرار بده و بر آئین خود و آئین فرستاده‌ات بمیران».

• قانون ۱۰۴۷ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از نزدیکی {برای بچه‌دار شدن}، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بعضی دعا‌های معتبر در این هنگام عبارتند از:

اول: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. اللَّهُمَّ إِنْ قَضَيْتَ مِنِّي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ خَلِيفَةً فَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ شِرْكَاً وَ لَا نَصِيباً وَ لَا حِطّاً وَ اجْعَلْهُ مُؤْمِناً مُخْلِصاً مُصَفًّى مِنَ الشَّيْطَانِ وَ رِجْزِهِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ؛ به نام خدای بخشنده‌ی مهربان که خدایی جز او نیست، پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و زمین. خدایا اگر امشب برایم جانشینی قرار دادی، برای شیطان در او مشارکت و نصیب و بهره‌ای قرار مده و او را با ایمان، با اخلاص، پاک از شیطان و وسوسه‌هایش قرار ده که ثنای تو بس بزرگ است».

دوم: «اللَّهُمَّ بِكَلِمَاتِكَ اسْتَحَلَلْتُ فَرْجَهَا وَ بِأَمَانَتِكَ أَحَدْتُهَا فَإِنْ قَضَيْتَ فِي رَجْمِهَا شَيْئاً فَاجْعَلْهُ تَقِيّاً زَكِيّاً وَ لَا تَجْعَلْ فِيهِ شِرْكَاً لِلشَّيْطَانِ؛ خدایا با کلمات تو نزدیکی‌اش را حلال کردم و به امانت تو او را گرفتم پس اگر در رحمش چیزی قرار دادی، آن را با تقوا و پاکیزه قرار بده و شیطان را در آن مشارکت مده».

سوم: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَدًا وَ اجْعَلْهُ تَقِيّاً زَكِيّاً لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيَادَةٌ وَ لَا نُقْصَانٌ وَ

اجْعَلْ عَاقِبَتَهُ اِلَىٰ خَيْرٍ؛ خدایا فرزندی روزی‌ام کن و او را پرهیزکار و پاکیزه که زیادی و کمبودی در آفرینشش نباشد، قرار بده و عاقبتش را به خیر بگردان.»

چهارم: «بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اللّٰهُمَّ جَبِّنِي الشَّيْطَانَ وَ جَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنِي؛ به نام خدا و به یاری خدا. خدایا شیطان را از من و از آنچه روزی‌ام کرده‌ای دور ساز.»

● قانون ۱۰۴۹ (۷): در منہاج فردوسیان، در هنگام زفاف، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: از جمله دعاها و اعمالی که انجام می‌دهند، عبارت است از:
اول: از زوجه‌اش بخواهد که وضو بگیرد و خودش نیز وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند. بعد از نماز، مجد الهی بگوید و صلوات بفرستد و این دعا را بخواند و از زوجه و اطرافیان‌ش بخواهد تا آمین بگویند و دعا این است:
«اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الْفَهْمَ وَ وُدَّهَا وَ رِضَاهَا وَ ارْضِنِي بِهَا وَ اجْمَعْ بَيْنَنَا بِأَحْسَنِ اجْتِمَاعٍ وَ آتِنِ اِئْتِلَافٍ، فَإِنَّكَ تُحِبُّ الْحَلَالَ وَ تَكْرَهُ الْحَرَامَ؛ خدایا الفت و مهر و رضایتش را روزی‌ام بفرما و مرا به او راضی کن و بین ما به بهترین اجتماع و پر انس‌ترین الفت‌ها، جمع نما که تو حلال را دوست داری و حرام را نمی‌پسندی.»

دوم: موی پیشانی زن را بگیرد و رو به قبله بگوید: «اللّٰهُمَّ بِأَمَانَتِكَ أَخَذْتُهَا وَ بِكَلِمَاتِكَ اسْتَحْلَلْتُهَا فَإِنْ قَضَيْتَ لِي مِنْهَا وَ لَدَا فَاجْعَلْهُ مُبَارَكًا تَقِيًّا مِنْ شَيْعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ شِرْكَاً وَ لَا نَصِيْباً؛ خدایا به امانت تو گرفتمش و به کلمات تو حلالش شمردم پس اگر فرزندی قرار دادی، با برکت و پرهیزکار از پیروان خاندان محمد قرارش بده و برای شیطان در او شراکت و

بهره‌ای قرار مده»

سوم: بگوید: «اللَّهُمَّ بِكَلِمَاتِكَ اسْتَحْلَلْتُهَا وَ بِأَمَانَتِكَ أَخَذْتُهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا وُلُوداً وَ دُوداً لَا تَفْرَكُ. تَأْكُلُ مَا رَاحَ وَ لَا تَسْأَلُ عَمَّا سَرَخَ؛ خدایا به کلمات تو حلالش شمردم و به امانت تو گرفتمش. خدایا او را بچه‌آور و مهربان قرار بده که {از من} متنفر نشود. آنچه شادمانش می‌کند، بخورد و از طلاق نپرسد {و سراغ جدایی نگیرد}».

چهارم: بگوید: «أَقْرَزْتُ بِالْمِيثَاقِ الَّذِي أَخَذَ اللَّهُ إِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ؛ به پیمانی که خداوند گرفت - به خوبی نگاه‌داشتن، یا به شایستگی آزادکردن - اقرار کردم».

پنجم: قبل از نزدیکی {به قصد بچه‌دار شدن} بگوید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وُلْدًا وَ اجْعَلْهُ تَقِيًّا زَكِيًّا لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيَادَةٌ وَ لَا نُقْصَانٌ وَ اجْعَلْ عَاقِبَتَهُ إِلَى خَيْرٍ؛ خدایا به من فرزندی روزی فرما و او را با تقوا و پاکیزه قرار ده که در آفرینشش زیادی و کمبودی نباشد و عاقبتش را به خیر گردان».

• قانون ۱۰۵۳ (۷): در منهج فردوسیان، در وقت احساس درد و مریضی {خود و دیگران} [برای شفا یافتن]، تعویذ* مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: برخی از تعویذات معتبر چنین است:

اول: بگوید: «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَتِهِ عَلَى الْأَشْيَاءِ أَعِيدُ نَفْسِي بِجَبَّارِ السَّمَاءِ أَعِيدُ نَفْسِي بِمَنْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَ لَا دَاءٌ أَعِيدُ نَفْسِي بِالَّذِي اسْمُهُ بَرَكَةٌ وَ شِفَاءٌ؛ پناه می‌برم به عزت و قدرت خدا بر چیزها. پناه می‌دهم خودم را به جبار آسمان. پناه می‌دهم خودم را به کسی که با اسمش زهری و دردی ضرر نمی‌زند. پناه می‌دهم خودم را به کسی که نامش برکت و شفاست»

دوم: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ آلِهِ. أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ

قُدْرَتِهِ عَلٰی مَا يَشَاءُ مِنْ شَرٍّ مَا اَجِدُ؛ به نام خدا و با یاری خدا و درود خدا بر فرستاده‌ی خدا و خاندانش باد. به عزت و قدرت خدا بر آنچه می‌خواهد از شر آنچه می‌یابم، پناه می‌برم»

سوم: برای درد سر، دست به سر بکشد و هفت مرتبه بگوید: «أَعُوذُ بِاللّٰهِ الَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ به خدایی پناه می‌برم که آنچه در خشکی و دریاست و آنچه در آسمان و زمین است برای او آرام می‌گیرد و او شنوای داناست» همچنین برای درد سر، دست بر سر بگذارد و هفت مرتبه بگوید: «بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَجِيرُ بِكَ بِمَا اسْتَجَارَ بِهِ مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وآله وسلم) لِنَفْسِهِ؛ به نام خدایی که با نامش هیچ چیزی در زمین و آسمان ضرر نمی‌زند و او شنوای داناست. خدایا من به تو به آنچه محمد (که درود تو بر او و خاندانش باد) به تو پناه می‌برد، پناه می‌برم».

چهارم: دست بر موضع درد بکشد و هفت مرتبه بگوید: «بِسْمِ اللّٰهِ رَبَّنَا الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ ذِكْرُ رَبَّنَا. الَّذِي فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أَمْرُهُ نَافِذٌ مَّا ضٍ. كَمَا أَنَّ أَمْرَهُ فِي السَّمَاءِ اجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ خَطَايَانَا. يَا رَبَّ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنْزِلْ شِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ وَ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ عَلٰی فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ؛ به نام خدا. پروردگار ما که یادت در آسمان مقدس است. کسی که امرش در آسمان و زمین نافذ است. چنان که امرش در آسمان است، در زمین رحمتت را قرار بده و گناهان و خطاهای ما را ببخش. ای پروردگار پاکیزگان و پاکان شفایی از شفایت و رحمتی از رحمتت بر فلانی فرزند فلانی نازل کن» و به جای «فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ» نام خود و مادرش را بگوید.

پنجم: دست بر موضع درد بکشد و سه مرتبه بگوید: «إِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ. لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ؛ و به راستی که آن کتابی ارجمند است. از پیش روی آن و از پشت سرش باطل به سویش نمی‌آید. وحی {نامه‌ای است از حکیمی ستوده {صفات}}»

ششم: دست بر موضع درد بکشد و با اخلاص نیت بگوید: «و نُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا؛ و ما آنچه را برای مؤمنان مایه‌ی درمان و رحمت است از قرآن نازل می‌کنیم، و {لی} ستمگران را جز زیان نمی‌افزاید».

هفتم: برای درد پشت، دست بر موضع درد بگذارد و سه بار بگوید: «وَ مَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوجَّلاً وَ مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ سَنَجْزِي السَّآكِرِينَ؛ و هیچ نفسی جز به فرمان خدا نمیرد. {خداوند، مرگ را} به عنوان سرنوشتی معین {مقرر کرده است}. و هر که پاداش این دنیا را بخواهد به او از آن می‌دهیم و هر که پاداش آن سرای را بخواهد از آن به او می‌دهیم، و به زودی سپاسگزاران را پاداش خواهیم داد» سپس هفت مرتبه سوره‌ی قدر بخواند.

هشتم: بر هر ورمی بخواند: «لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ» تا آخر سوره‌ی حشر و سه بار بر آن تفویض کند که به اذن الهی ورمش خواهد خوابید.

نهم: بخواند: «يَا مُنْزِلَ الشِّفَاءِ وَ مُدْهِبَ الدَّاءِ أَنْزِلْ عَلَيَّ وَ جِيعَى الشِّفَاءِ؛ ای نازل‌کننده‌ی شفا و از بین برنده‌ی درد، بر درد من شفا نازل بفرما».

دهم: بخواند: «أُعِيدُ نَفْسِي بِرَبِّ الْأَرْضِ وَ رَبِّ السَّمَاءِ. أُعِيدُ نَفْسِي بِالَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ. أُعِيدُ نَفْسِي بِاللَّهِ الَّذِي اسْمُهُ بَرَكَةٌ وَ شِفَاءٌ؛ خودم را به پناه پروردگار زمین و پروردگار آسمان می‌دهم. خودم را به پناه کسی که با نامش

هیچ دردی ضرر نمی‌زند می‌دهم. خودم را به پناه کسی که اسمش برکت و شفاست، می‌دهم».

● قانون ۱۰۶۲ (۷): در منہاج فردوسیان، هنگام ورود و خروج و نشستن در مستراح، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت ورود بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّجِيمِ؛ به نام خدا. خدایا به تو پناه می‌برم از ناپاک پلید پلیدکننده، از شیطان رانده‌شده» یا «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الرَّجِيمِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ پناه می‌برم به خدا از ناپاک پلید پلیدکننده، شیطان رانده‌شده».

و در وقت کشف عورت «بِسْمِ اللَّهِ» بگوید. و در حال نشستن، ذکر الهی گوید و از شرّ شیطان به خدا پناه ببرد و بعد از فراغت بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَخْرَجَ مِنِّي مِنَ الْأَذَى فِي يُسْرٍ وَ عَافِيَةٍ؛ ستایش خدا راست بر آنچه از اذیت که از من به آسانی و عافیت خارج نمود».

و در وقت خارج شدن بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّجِيمِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ پناه می‌برم به خدا از ناپاک پلیدکننده عافیت بخشید و اذیت را از من دور ساخت» یا «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِنَ الْبَلَاءِ وَ أَمَاطَ عَنِّي الْأَذَى؛ ستایش خدایی راست که مرا از بلا عافیت بخشید و اذیت را از من دور نمود».

● قانون ۱۱۵۸ (۷): در منہاج فردوسیان، قبل از آغاز کردن سفر و حین سفر، نماز، دعا و ذکر مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: قبل از سفر، دو رکعت نماز بخواند و بعد از نماز بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ ذُرِّيَّتِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ أَمَانَتِي وَ

خَاتِمَةَ عِلْمِي؛ خدایا جانم، خانواده‌ام، ثروتم، فرزندانم، دنیایم، آخرتم، امانتم و خاتمه‌ی کارم را به تو سپردم.»

دوم: قبل از سفر، چهار رکعت نماز بخواند با حمد و سوره‌ی توحید. سپس بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِهِنَّ فَأَجْعَلُهُنَّ خَلِيفَتِي فِي أَهْلِي وَ مَالِي؛ خدایا من به این {سوره}ها به تو تقرب می‌جویم پس این را جانشین من در خانواده و ثروتم قرار بده»

سوم: بر درگاه بایستد و رو به مسیری که می‌خواهد برود کند و حمد را از پیش رو و راست و چپش بخواند. سپس سوره‌های فلق، ناس، توحید و آیه‌الکرسی* را به همین صورت از سه جهت بخواند. آنگاه بگوید: «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَ احْفَظْ مَا مَعِيَ وَ سَلِّمْنِي وَ سَلِّمْ مَا مَعِيَ وَ بَلِّغْنِي وَ بَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛ خدایا مرا و آنچه با من است را نگهداری کن و مرا و آنچه با من است را به سلامت بدار و مرا و آنچه با من است را به مقصد برسان به رساندن نیکو و زیبایت»

چهارم: در هنگام خروج برای سفر، سه مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ‌تر است» و سه مرتبه «بِاللَّهِ أُخْرَجُ وَ بِاللَّهِ أُدْخَلُ وَ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ؛ به یاری خدا خارج می‌شوم و به یاری خدا داخل می‌شوم و بر خدا توکل می‌کنم» بگوید، سپس بگوید: «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِي وَجْهِي هَذَا بِخَيْرٍ وَ اخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَ قِنِي شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ خدایا برای این روی کردنم گشایش قرار ده و برایم به خوبی پایان ببخش و مرا از شر هر مرکبی که تو زمام امورش را داری نگه‌دار که پروردگار من بر راه راست است» که تا بازگشت به همان مکان، در ضمان الهی خواهد بود. ان شاء الله
پنجم: در وقت خارج شدن از منزل بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ؛ به نام خدا» و «أَمَّنْتُ

بِاللَّهِ؛ به خدا ایمان آوردم» و «تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ؛ بر خدا توکل کردم» ششم: در وقت خروج از منزل بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ. تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا خَرَجْتُ لَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَرَجْتُ لَهُ. اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ أَنْتِمْ عَلَيَّ نِعْمَتِكِ وَ اسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِيَمَا عِنْدَكَ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِكَ وَ مِلَّةِ رَسُولِكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)؛ به نام خدا. بر خدا توکل کردم. هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست. خدایا من از تو بهترین چیزی که برای آن خارج می‌شوم را می‌خواهم و به تو از شر آنچه برای آن خارج می‌شوم پناه می‌برم. خدایا از فضلت بر من گشایش بده و نعمت را بر من تمام گردان و مرا در اطاعتت بگمار و رغبتم را در آنچه در نزد توست قرار بده و بر آئین خود و آئین فرستاده‌ات بمیران»

هفتم: بخواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست، بردبار و کریم است. خدایی جز خدای یگانه نیست، بلندمرتبه و باعظمت است. منزّه است پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و پروردگار عرش عظیم و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است» سپس بگوید: «اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ؛ خدایا به جای هر جبار لجباز و شیطان رانده‌شده، همسایه‌ام باش» سپس بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ دَخَلْتُ وَ بِسْمِ اللَّهِ خَرَجْتُ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُقَدِّمُ بَيْنَ يَدَي نِسْيَانِي وَ عَجَلَتِي بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ فِي سَفَرِي هَذَا ذَكَرْتُهُ أَوْ نَسِيْتُهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأُمُورِ كُلِّهَا وَ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَ الْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا وَ اطْوِ لَنَا

الأَرْضَ وَ سَيْرِنَا فِيهَا بِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لَنَا ظَهْرَنَا وَ بَارِكْ لَنَا
 فِيمَا رَزَقْتَنَا وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَ كَابَةِ
 الْمُتَقَلِّبِ وَ سُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي وَ نَاصِرِي
 بِكَ أَحْلُ وَ بِكَ أَسِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي سَفَرِي هَذَا السُّرُورَ وَ الْعَمَلَ لِمَا
 يَرْضِيكَ عَنِّي اللَّهُمَّ اقْطَعْ عَنِّي بَعْدَهُ وَ مَسَقَّتَهُ وَ اصْحَبْنِي فِيهِ وَ اخْلُقْنِي فِي
 أَهْلِي بِخَيْرٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَ هَذَا
 حُمْلَانُكَ وَ الْوَجْهُ وَ جِهْكَ وَ السَّفَرُ إِلَيْكَ وَ قَدْ اطَّلَعْتُ عَلَى مَا لَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ
 فَاجْعَلْ سَفَرِي هَذَا كَفَارَةً لِمَا قَبْلَهُ مِنْ ذُنُوبِي وَ كُنْ عَوْنًا لِي عَلَيْهِ وَ اكْفِنِي وَعْثَهُ
 وَ مَسَقَّتَهُ وَ لَقِّنِّي مِنَ الْقَوْلِ وَ الْعَمَلِ رِضَاكَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُكَ وَ بِكَ وَ لَكَ»

هشتم: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ به نام خدا. به خدا ایمان آوردم. بر خدا توکل نمودم. آنچه خدا
 بخواهد. هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست.»

نهم: در وقت خروج از منزل بگوید: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِمَّا عَادَتْ مِنْهُ مَلَائِكَةُ اللَّهِ، مِنْ
 شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَ مِنْ شَرِّ الشَّيَاطِينِ وَ مِنْ شَرِّ مَنْ نَصَبَ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ
 الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ السَّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ شَرِّ رُكُوبِ الْمَحَارِمِ كُلِّهَا. أُجِيرُ
 نَفْسِي بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ؛ به خدا از آنچه فرشتگان خدا پناه بردند، پناه می‌برم؛
 از بدی این روز و از بدی شیطان‌ها و از بدی هر کس دشمن دوستان
 خداست و از شرّ جنیان و انسان‌ها و از شرّ درندگان و چرندگان و از شرّ
 انجام ممنوعات. از همه‌ی بدی‌ها به خدا پناه می‌برم» که موجب غفران و
 برطرف شدن غصه‌ها و در امان ماندن از بدی‌هاست.

دهم: در حین سفر بگوید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَسِيرِي عَبْرًا وَ صَمْتِي تَفْكَرًا وَ كَلَامِي
 ذِكْرًا؛ خدایا مسیرم را عبرت‌گرفتن و سکوتم را تفکر و سخنم را یاد {خودت}

قرار بده».

بازدهم: در هنگام خروج بگوید: «اللهم إني خرجت في وجهي هذا بلا ثقة مني لغيرك و لا رجاء آوى إليه إلا إليك و لا قوّة أتكل عليها و لا حيلة الجأ إليها إلا طلب فضلك و ابتغاء رزقك و تعرضاً لرحمتك و سكوناً إلى حسن عادتك و أنت أعلم بما سبق لي في علمك في سفرى هذا مما أحب أو أكره فإن ما أوقعت عليه يا رب من قدرك فمحمود فيه بلاؤك و متضح عندي فيه قضاؤك و أنت تمحو ما تشاء و تثبت و عندك أم الكتاب اللهم فاصرف عني مقادير كل بلاء و مقضى كل لواء و انسط على كنفاً من رحمتك و لطفاً من عفوك و سعة من رزقك و تماماً من نعمتك و جماعاً من مغفاتك و أوقع على فيه جميع فضائك على موافقة جميع هواى فى حقيقة أحسن أملى و دفع ما أهدر فيه و ما لا أهدر على نفسى و دينى و مالى مما أنت أعلم به منى و اجعل ذلك خيراً لإجرتى و دنياى مع ما أسألك يا رب أن تحفظنى فيما خلفت ورائى من أهلى و ولى و مالى و معيشتى و خزائتى و قرابتى و إخوانى بأحسن ما خلفت به غائباً من المؤمنين فى تحصين كل عورة و حفظ من كل مضيقه و تمام كل نعمة و كفاية كل مكروه و ستر كل سيئة و صرف كل محذور و كمال كل ما يجمع لى الرضا و السرور فى جميع أمورى و افعل ذلك بى بحق محمد و آل محمد و صل على محمد و آل محمد و السلام عليه و عليهم و رحمة الله و بركاته»

• قانون ۱۱۶۲ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام ورود به شهر جدید، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: وقتى شهر از دور پدیدار شد، بگوید: «اللهم إني أسألك خيرها و أعود بك من شرها (اللهم حَبَبْنَا إِلَى أَهْلِهَا) و حَبَبْ صَالِحِي أَهْلِهَا إِلَيْنَا؛ خدایا

از تو خیر این {شهر} را می‌طلبم و از بدی‌اش به تو پناه می‌برم. خدایا ما را محبوب اهلش قرار بده و نیکان این {شهر} را محبوب ما بگردان « یا بگوید: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ رَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا أَقْلَّتْ وَ رَبَّ الرِّيَّاحِ وَ مَا دَزَّتْ وَ رَبَّ الشَّيَاطِينِ وَ مَا أَضَلَّتْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَ خَيْرِ مَا فِيهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ مَا فِيهَا؛ خدایا ای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و آنچه بر آن سایه افکنده است و پروردگار زمین‌های هفتگانه و آنچه بر خود برداشته است و پروردگار بادها و ریزه‌هایی که جابجا می‌کند و پروردگار شیطان‌ها و آنچه گمراه می‌کنند، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و از تو خوبی این قریه {شهر، روستا، آبادی} و خیر آنچه در آن است را می‌خواهم و به تو از بدی آن و بدی آنچه در آن است، پناه می‌برم».

● قانون ۱۱۶۷ (۷): در منهج فردوسیان، در هنگام سوار شدن بر مرکب، دعا و ذکر مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَ عَلَّمَنَا الْقُرْآنَ وَ مَنْ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) سُبْحَانَ اللَّهِ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَامِلُ عَلَى الظُّهْرِ وَ الْمُسْتَعَانَ عَلَى الْأَمْرِ. اللَّهُمَّ بَلِّغْنَا بَلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى خَيْرٍ. بَلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ. اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ وَ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَ لَا حَافِظَ غَيْرُكَ؛ به نام خدای بخشنده‌ی مهربان. به نام خدا و خدا بزرگ‌تر است. ستایش خدایی راست که ما را به اسلام هدایت کرد و قرآن به ما آموخت و با محمد بر ما منت نهاد. منزّه است خداوند. پاک است کسی که این را برای ما

رام کرد و {گر نه} ما را یارای {رام‌ساختن} آنها نبود. و به راستی که ما به سوی پروردگارمان بازخواهیم گشت. ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. خدایا تو سوارکننده بر پشت {مرکب} و یاری‌کننده بر امر هستی. خدایا ما را {به مقصد} برسان، رساندی به خیر که به رضا و آمرزش برساند. خدایا فالی جز فال تو و خیری جز خیر تو و نگهداری جز تو نیست»

دوم: آیه‌الکرسی ﴿و آیه‌ی سُخره﴾ را بخواند و بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ از خدایی که خدایی جز او نیست، زنده و پایدار است طلب بخشش می‌کنم و به سوی او بر می‌گردم. خدایا گناهان مرا ببخش که گناهان را کسی جز تو نمی‌آمرزد» که موجب آمرزش گناهان است.

سوم: بگوید: «سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ؛ پاک است کسی که این را برای ما رام کرد و {گر نه} ما را یارای {رام‌ساختن} آنها نبود» که موجب امان از افتادن از مرکب می‌شود. ان شاء الله

چهارم: سوره‌ی قدر بخواند که موجب می‌شود به سلامتی برگردد.

• قانون ۱۱۷۵ (۷): در منه‌اج فردوسی‌ان، در کنار قبور مؤمنین و مؤمنات، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضِ عَنِ جُنُوبِهِمْ وَ صَاعِدِ إِلَيْكَ أَرْوَاحَهُمْ وَ لَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا وَ أَسْكِنِ إِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَصِلُ بِهِ وَ حَدَّثَهُمْ وَ تُؤْنِسُ بِهِ وَ حَشَّتْهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایا زمین را از پهلوهایشان دور ساز و ارواحشان را به سوی خودت بالا ببر و رضایتت را تلقینشان کن و از رحمت آنچه که تنهایی‌شان را دریابد و وحشت‌شان را انیس باشد، به سویشان

ساکن ساز که تو بر هر چیزی توانایی».

• قانون ۱۱۷۶ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت ورود به قبرستان، به کیفیت خاصی * بر مردگان، سلام می‌کنند.

توضیح: اول: «السَّلَامُ عَلٰی اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ اَنْتُمْ لَنَا فَرْطٌ وَ نَحْنُ اِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ؛ سلام بر اهل این محل از مؤمنین و مسلمین. شما پیش از ما رفتید و ما - اگر خدا بخواهد - به شما ملحق خواهیم شد»

دوم: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ مِنْ دِيَارِ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ وَ اِنَّا اِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ؛ سلام بر شما از محل گروهی از اهل ایمان و ما - اگر خدا بخواهد - به شما ملحق خواهیم شد»

سوم: «السَّلَامُ عَلٰی اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ رَجَمَ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَ الْمُسْتَاخِرِينَ وَ اِنَّا اِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ؛ سلام بر اهل این محل از مؤمنین و مسلمین. خداوند پیش‌رفتگان و پس‌رفتگان از ما {به دیار باقی} را رحمت کند و ما - اگر خدا بخواهد - به شما ملحق خواهیم شد»

چهارم: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ اَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَ نَحْنُ لَكُمْ تَبِعٌ رَجَمَ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَ الْمُسْتَاخِرِينَ وَ اِنَّا لِلَّهِ وَ اِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ سلام و رحمت و برکات خدا بر اهل این محل از مؤمنین باد. شما برای ما پیش‌رو بودید و ما برای شما پی‌رو هستیم. خداوند پیش‌رفتگان و پس‌رفتگان از شما را رحمت کند. ما از آن خدا هستیم، و به سوی او باز می‌گردیم».

• قانون ۱۲۰۰ (۷): در منہاج فردوسیان، نماز میت را با دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بعد از تکبیر اول بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَحْيَائِنَا وَ أَمْوَاتِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ أَلْفِ قُلُوبِنَا عَلَى قُلُوبِ أَخْيَارِنَا وَ اهْدِنَا لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

و بعد از تکبیر دوم بگوید: «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ اسْتَعْنَيْتَ عَنْهُ اللَّهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ وَ زِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَ اغْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ نَوِّرْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ لَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَ أَلْحِقْهُ بِبَنِيهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وَ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ».

یا این که بعد از تکبیر اول صلوات بفرستد و بگوید: «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ لَا أَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَ تَقَبَّلْ مِنْهُ وَ إِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاعْفِرْ لَهُ ذَنْبَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ افسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)»

و بعد از تکبیر دوم بگوید: «اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ زَاكِيًا فَزَكِّهِ وَ إِنْ كَانَ خَاطِئًا فَاعْفِرْ لَهُ».

و بعد از تکبیر سوم بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ».

و بعد از تکبیر چهارم بگوید: «اللَّهُمَّ اكْتُبْهُ عِنْدَكَ فِي عَلِيِّينَ وَ اخْلُفْ عَلَى عَقِبِهِ

فِي الْعَابِرِينَ وَ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)»

سپس تکبیر پنجم بگوید که نمازش تمام می‌شود.

یا این که بعد از هر تکبیر بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ثُمَّ تَقُولُ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمُسَجِّي قَدَامَنَا

عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ قَدْ قَبِضْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَ قَدْ اِحْتَاَجَ إِلَيَّ رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا خَيْرًا وَ أَنْتَ أَغْلَمُ بِسِرِّرَتِهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَ إِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ».

یا این که بعد از هر تکبیر، شهادتین گفته و سپس بگوید: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ الْمَوْتِ وَ الْحَيَاةِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا خَيْرَ الْجَزَاءِ بِمَا صَنَعَ بِأُمَّتِهِ وَ بِمَا بَلَغَ مِنْ رِسَالَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ تَقُولُ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيئَتُهُ بِيَدِكَ خَلَا مِنَ الدُّنْيَا وَ اِحْتَاَجَ إِلَيَّ رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَ أَنْتَ أَغْلَمُ بِهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَ تَقَبَّلْ مِنْهُ وَ إِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاعْفُ لَهُ ذَنْبَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ تَجَاوَزْ عَنْهُ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْهُ بِبَيْتِكَ وَ تَبَتُّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا وَ بِهِ سَبِيلَ الْهُدَى وَ اهْدِنَا وَ إِيَّاهُ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ اللَّهُمَّ عَفُوكَ عَفُوكَ».

یا بعد از تکبیرها بگوید: «اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذِهِ النَّفْسَ وَ أَنْتَ أَمَّتْهَا نَعْلَمُ سِرَّهَا وَ عَلَانِيَّتْهَا أَتَيْتَاكَ شَافِعِينَ فِيهَا فَشَفِّعْنَا اللَّهُمَّ وَلَهَا مَنْ تَوَلَّتْ وَ احْشُرْهَا مَعَ مَنْ أَحَبَّتْ».

• قانون ۱۲۰۱ (۷): در منہاج فردوسیان، به کیفیت خاصی * بر جنازه‌ی دشمنان اهل بیت (علیهم‌السلام) نماز می‌خوانند.

توضیح: در حال نماز میت می‌گویند: «اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا أَنَّهُ عَدُوٌّ لَكَ وَ لِرَسُولِكَ اللَّهُمَّ فَاحْشُ قَبْرَهُ نَارًا وَ احْشُ جَوْفَهُ نَارًا وَ عَجَلْ بِهِ إِلَى النَّارِ فَإِنَّهُ كَانَ يُوَالِي أَعْدَاءَكَ وَ يُعَادِي أَوْلِيَاءَكَ وَ يُبْغِضُ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَيِّقْ عَلَيْهِ قَبْرَهُ؛ خدایا ما از او جز این که دشمن تو و فرستاده‌ات بود، نمی‌دانیم. خدایا پس قبرش را پر آتش و پهلوهایش را پر آتش کن و در رسیدنش به

آتش {جهنم} تعجیل فرما که او دوست دشمنان و دشمن دوستان بود و خاندان پیامبر را دشمن می‌داشت. خدایا قبر را بر او تنگ گردان» و وقتی جنازه را بر می‌دارند، بگویند: «اللهم لَا تَرْفَعُهُ وَ لَا تُرَكِّهْ؛ خدایا او را رفعت مده و پاکش مگردان»

یا بگویند: «اللهم أَخْزِ عَبْدَكَ فِي بِلَادِكَ وَ عِبَادِكَ. اللهم أَصْلِهِ نَازَكَ وَ أَدِقُّهُ أَشَدَّ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ يُعَادِي أَوْلِيَاءَكَ وَ يُوَالِي أَعْدَاءَكَ وَ يُبْغِضُ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ؛ خدایا بندهات را در شهرها و بین بندگان خوار نما. خدایا او را به آتش برسان و عذاب شدیدت را به او بچشان که او دوستانت را دشمن و دشمنان را دوست می‌داشت و با خاندان پیامبر دشمنی می‌کرد».

یا بگویند: «اللهم اَمَلًا جَوْفَهُ نَارًا وَ قَبْرَهُ نَارًا وَ سَلَطَ عَلَيْهِ الْحَيَاتِ وَ الْعَقَارِبِ؛ خدایا درونش و قبرش را پر از آتش نما و بر او مارها و عقربها مسلط ساز»

• قانون ۱۲۰۵ (۷): در منهج فردوسیان، در هنگامی که مرده را در قبر می‌گذارند، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: آیه‌الکرسی ﴿بخواند و بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) اللهم اَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ الْحَقُّهُ بِنَبِيِّهِ. اللهم اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَ اِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاعْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ تَجَاوَزْ عَنْهُ؛ به نام خدا و در راه خدا و بر آئین فرستاده‌ی خدا. خدایا قبرش را گشاده کن و به پیامبرش ملحق نما. خدایا اگر نیکوکار است بر نیکی‌اش بیافزا و اگر بدکار است، بر او ببخش و رحم کن و {از خطاهایش} درگذر»

دوم: بگویند: «بِسْمِ اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَ أَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ

اللَّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ الْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ؛ به نام خدا و در راه خدا و بر آئین فرستاده‌ی خدا. بنده‌ات فرزند بنده‌ات بر تو فرود آمد و تو بهترین میزبانی. خدایا در قبرش گشایش بده و به پیامبرش ملحق فرما. خدایا ما از او جز خوبی نمی‌دانیم و تو به او داناتر از مایی» و در وقت چیدن خشت بگوید: «اللَّهُمَّ صَلِّ وَحَدِّثْهُ وَ اِنْسُ وَحَشَّتْهُ وَ اَسْكُنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تُغْنِيهِ عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ؛ تنهایی‌اش را بر طرف ساز و وحشتش را انسی بده و رحمتی به سوی او ساکن ساز که او را از رحمت غیر از تو بی‌نیاز سازد» و در وقت خارج شدن از قبر بگوید: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اَرْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي اَعْلَى عَلِيَّينَ وَ اَخْلُفْ عَلَيَّ عَقِبِهِ فِي الْغَايِبِينَ (وَ عِنْدَكَ نَحْتَسِبُهُ) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ؛ ما از آن خدا هستیم، و به سوی او باز می‌گردیم و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. خدایا درجه‌اش در اعلی‌ علیین را بلند ساز و جانشین خوبی برای بازماندگانش بفرست ای پروردگار جهانیان».

سوم: بگوید: «اللَّهُمَّ هَذَا عَبْدُكَ فَلَانٌّ وَ ابْنُ عَبْدِكَ قَدْ نَزَلَ بِكَ وَ أَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ قَدْ اِحْتَاَجَ اِلَيَّ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَ لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِسِرِّيْرَتِهِ وَ نَحْنُ الشُّهْدَاءُ بِعَلَانِيَتِهِ اللَّهُمَّ فَجَاْفِ الْاَرْضَ عَنْ جَنَّبِيهِ وَ لَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَ اجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ خَيْرَ يَوْمٍ اَتَى عَلَيْهِ وَ اجْعَلْ هَذَا الْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ نَزَلَ فِيهِ وَ صَيِّرْهُ اِلَيَّ خَيْرٍ مِمَّا كَانَ فِيهِ وَ وَسِّعْ لَهُ فِي مَدْخَلِهِ وَ اِنْسُ وَحَشَّتْهُ وَ اعْفِرْ ذَنْبَهُ وَ لَا تَحْرِمْنَا اُجْرَهُ وَ لَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ؛ خدایا این بنده‌ی تو فلانی و فرزند بنده‌ی توست که بر تو فرود آمده و تو بهترین میزبان‌هایی. به رحمت تو محتاج است. خدایا از او جز خوبی نمی‌دانیم و تو داناتر به نهانی و ما بر آشکار گواهی می‌دهیم. خدایا زمین را از پهلوهایش دور ساز و حجتش را به او

تلقین نما و این روز را بهترین روزی که داشته قرار بده و این قبر را بهترین خانه‌ای که در آن فرود آمده قرار بده و به سوی بهتر از آنچه در آن است ببر و محل ورودش را گشاده کن و وحشتش را اُنس ده و گناهِش را ببخش و ما را از پاداش {تشییع و تدفین} او محروم مساز و بعد از او گمراهمان مفرما».

چهارم: بالشتی از خاک برای مرده درست می‌کنند و خشتی پشت سرش قرار می‌دهند تا به پشت نیافتد. سپس تمام بندهای کفن را گشوده و صورتش را باز می‌کنند و می‌گویند: «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَزَلَ بِكَ وَ أَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ اَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ لَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَ الْحِفْهَ بِبَيْتِيهِ وَ قِهْ شَرَّ مُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ؛ خدایا بندهات و فرزند بندهات بر تو فرود آمد و تو بهترین میزبانی. خدایا قبرش را گشایش بده و حجتش را تلقینش کن و او را به پیامبرش ملحق ساز و از بدی منکر و نکیر نگهش دار» سپس دست راست را زیر شانه‌ی راست مرده و دست چپ را زیر شانه‌ی چپ مرده می‌برند و به شدت تکانش می‌دهند و می‌گویند: «يَا فَلَانَ بَنَ فُلَانَ اللَّهُ رَبُّكَ وَ مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَ الْإِسْلَامُ دِينُكَ وَ عَلِيُّ وَ لِيْلِكُ وَ إِمَامُكَ وَ (تک تک امامان معصوم (علیهم‌السلام) را نام می‌برند) أَتَمَّتْكَ أُمَّتُهُ هُدًى أَبْرَارًا؛ ای فلان فرزند فلان، خدا پروردگار تو و محمد پیامبر تو و اسلام دین تو و علی ولی و امام تو و ... امامان تو، پیشوایان هدایت و نیکی هستند». سپس همین تلقین ۶ را یک بار دیگر تکرار می‌کنند و خشت‌ها را می‌چینند. در هنگام چیدن خشت‌ها می‌گویند: «اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَ صَلِّ وَ حُدَّتَهُ وَ آئِسْ وَ حَشَّتَهُ وَ آمِنْ رُوعَتَهُ وَ أَسْكِنِ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَ أَحْسِرُهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ؛ خدایا بر غربت‌ش رحم کن و تنهایی‌اش را بر

طرف ساز و وحشتش را انیس باش و ترسش را به ایمنی تبدیل کن و رحمتی از خودت به سویش ساکن کن که از رحمت غیر تو بی‌نیاز شود و با کسی که او را دوست می‌داشت، محشورش نما». سپس از قبر خارج شده و دست‌هایشان را برای ریختن خاک، به هم می‌زنند و می‌گویند: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ ما از آن خدا هستیم، و به سوی او باز می‌گردیم». پس با پشت دست سه مرتبه خاک در قبر می‌ریزند و می‌گویند: «اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ؛ خدایا از روی ایمان به تو و تصدیق کتابت. این همان چیزی است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و فرستاده‌اش راست گفتند».

● قانون ۱۲۶۱ (۷): در منهای فردوسیان، خود را در معرض رسیدن روزی* قرار می‌دهند.

توضیح: یعنی اگر هنری دارند که می‌تواند درآمدزا باشد، هنرشان را عرضه می‌کنند، اگر دانشی دارند که می‌تواند درآمدزا باشد، دانش‌شان را مخفی نمی‌کنند. اگر توانایی جسمی برای انجام کارهای بدنی دارند، در خانه نمی‌نشینند بلکه با حضور در محل‌های ویژه، آمادگی خود را برای انجام کارهای بدنی اعلام می‌دارند.

● قانون ۱۲۶۳ (۷): در منهای فردوسیان، به اصلاح امور معاش*، اهمیت می‌دهند.

توضیح: اصلاح امور معاش، کارهایی است که موجب بهبود وضع زندگی می‌شود مانند منظم کردن محیط کار، تمیز نگه‌داشتن محیط زندگی، سرویس کردن وسایل زندگی، مرتب کردن لباس‌ها، بسته‌بندی مناسب مواد غذایی. این امور، گرچه در ظاهر، دنیا محسوب می‌شود ولی اثر بسیار

مطلوبی بر ایجاد آرامش در عبادت و مقدمه‌ی بسیار خوبی برای رسیدن به کمال و سعادت است.

● قانون ۱۲۶۹ (۷): در منه‌اج فردوسیان، در وقت ورود به بازار، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: این دعاها عبارتند از:

اول: «اللهمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَ خَيْرِ أَهْلِهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ أَهْلِهَا. اللهمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أُبْغِيَ أَوْ يُبْغَى عَلَيَّ أَوْ أُعْتَدَى أَوْ يُعْتَدَى عَلَيَّ. اللهمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ، وَ حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ خدایا از تو خیر آن و خیر اهل آن را می‌خواهم و به تو از شر آن و شر اهل آن پناه می‌برم. خدایا به تو پناه می‌برم از این که ظلم کنم و مورد ظلم واقع شوم یا سرکشی کنم یا مورد سرکشی قرار گیرم یا دست‌درازی کنم یا مورد دست‌درازی قرار گیرم. خدایا به تو پناه می‌برم از شر ابلیس و لشکریانش و از شر بدکاران عرب و عجم»

دوم: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً وَ سُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلاً وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تنهاست و شریکی ندارد. خدا بزرگ‌تر است بزرگ و ستایش بسیار خدا راست و خداوند هر صبح و شام، منزّه است. هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدای بلندمرتبه‌ی با عظمت نیست و درود خدا بر محمد و خاندانش باد» که ثواب یک حج مقبول دارد. ان شاء الله.

سوم: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَ أَسْتَجِيرُكَ مِنَ الظُّلْمِ وَ العُرْمِ وَ المَأْثَمِ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد. و محمد بنده و فرستاده‌اش است. خدایا از فضلت می‌خواهم و به تو از ستم و تاوان و گناه پناه می‌برم».

چهارم: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ. يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ منزّه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. یگانه است و شریکی برای او نیست. پادشاهی و ستایش مر او راست. زنده می‌کند و می‌میراند در حالی که او زنده‌ای است که نمی‌میرد. خوبی به دست اوست و او بر هر چیزی تواناست».

پنجم: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌اش است».

• قانون ۱۲۷۰ (۷): در منہاج فردوسیان، در وقت خرید کالا، دعاهای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: این دعاها عبارتند از:

اول: بعد از «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ‌تر است» بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُهُ التَّمَسُّ فِيهِ مِنْ فَضْلِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِي فِيهِ فَضْلًا» سپس سه بار بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُهُ التَّمَسُّ فِيهِ مِنْ رِزْقِكَ فَاجْعَلْ لِي فِيهِ رِزْقًا؛ خدایا من این را خریدم و در آن التماس از فضلت دارم پس بر محمد و خاندان محمد درود فرست و برایم در آن، فضل قرار بده»

دوم: بعد از سه بار «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ‌تر است» بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُهُ

التَّمَسُّ فِيهِ مِنْ خَيْرِكِ فَاجْعَلْ لِي فِيهِ خَيْرًا اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُهُ التَّمَسُّ فِيهِ مِنْ فَضْلِكَ وَ اجْعَلْ لِي فِيهِ فَضْلًا؛ خدایا من این را خریدم و در آن التماس از خیرت دارم. خدایا من این را خریدم و در آن التماس از فضلت دارم. برایم در آن، فضل قرار بده».

سوم: «یا حَى یا قَیُومُ یا دَائِمُ یا رُؤُوفُ یا رَحِیمُ أَسْأَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَ قُدْرَتِکَ وَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ أَنْ تُقَسِّمَ لِي مِنَ التَّجَارَةِ الْیَوْمَ أَعْظَمَهَا رِزْقًا وَ أَوْسَعَهَا فَضْلًا وَ خَیْرَهَا عَاقِبَةً فَإِنَّهُ لَا خَیْرَ فِیْمَا لَا عَاقِبَةَ لَهُ؛ ای زنده، ای پایدار، ای دائم، ای رؤوف، ای مهربان، از تو می‌خواهم به عزت و قدرتت و به آنچه دانشت بر آن احاطه دارد که از تجارت امروزم بزرگ‌ترین روزی و وسیع‌ترین فضل و خوش‌عاقبت‌ترین را قرار دهی که چیزی که عاقبت نیکی نداشته باشد، خیری در آن نیست».

● قانون ۱۲۷۷ (۷): در منهج فردوسی‌ان، برای پرداخت بدهکاری‌هایشان، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ لِحُظَّةٍ مِنْ لِحَظَاتِکَ تَیَسَّرُ عَلَی غُرْمَائِی بِهَا الْقَضَاءُ وَ تَیَسَّرُ لِي بِهَا الْإِقْتِضَاءُ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ؛ خدایا یک نگاه تو پرداخت قرض‌هایم را آسان می‌سازد که تو بر هر چیزی توانایی» یا مداومت کند بر گفتن «تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلیٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ کَبْرُهُ تَکْبِیرًا؛ ستایش خدایی راست که نه همسری و نه فرزندی گرفته و نه در جهان‌داری شریکی دارد و نه خوار بوده که {نیاز به} دوستی داشته باشد. و او را بسیار بزرگ شمار» یا بگوید: «اللَّهُمَّ ارْزُدْ لِی جَمِیعَ خَلْقِکَ مَطَالِمَهُمُ الَّتِی قَبِلی صَغِیرَهَا وَ کَبِیرَهَا فِی یُسْرِ مِنْکَ وَ عَافِیَةِ وَ مَا لَمْ تَبْلُغْهُ قُوَّتِی وَ لَمْ تَسْعُهُ ذَاتُ

يَدِي وَ لَمْ يَفُو عَلَيْهِ بَدَنِي وَ يَقِينِي وَ نَفْسِي فَأَدَّهٗ عَنِّي مِنْ جَزِيلٍ مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ ثُمَّ لَا تَخْلُفْ عَلَيَّ مِنْهُ شَيْئاً تَقْضِيهِ مِنْ حَسَنَاتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّ الدِّينَ كَمَا شُرِعَ وَ أَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وُصِفَ وَ أَنَّ الْكِتَابَ كَمَا أُنزِلَ وَ أَنَّ الْقَوْلَ كَمَا حُدِّثَ وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ذَكَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِخَيْرٍ وَ حَيَّا مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِالسَّلَامِ؛ خدایا حقوقی که از آفریدگانت بر من است - کوچک و بزرگش را - در آسانی و عافیت به آنان برگردان و آنچه که توانایی‌ام نمی‌رسد و موجودی‌ام برایش کافی نیست و بدنم و جانم و یقینم توانش را ندارد، از فضلت ادا نما. سپس بر من چیزی باقی مگذار که مجبور باشم با نیکی‌هایم {در روز قیامت} ادایش نمایم ای مهربان‌ترین مهربانان. گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی ندارد و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌اش است و دین چنان است که آورده و اسلام چنان است که وصف نموده و کتاب چنان است که نازل کرده و سخن {درست} همان است که گفته و خدا، حق آشکار است. خدا محمد و خاندانش را به نیکی یاد کرده و محمد و خاندانش را با سلام، تحیت گفته است».

• قانون ۱۲۸۴ (۷): در منهای فردوسیان، زکات هر نوع دانه‌ی خوراکی * {که برداشت کرده‌اند} را پرداخت می‌کنند.

توضیح: نصاب هر نوع دانه‌ی خوراکی، همان نصاب گندم و جو یعنی رسیدن به ۸۴۷ کیلو گرم است.

• قانون ۱۲۸۵ (۷): در منهای فردوسیان، زکات سرمایه * را پرداخت می‌کنند.

توضیح: برای عمل به این قانون، باید میزان سرمایه به نصاب طلا یا نقره (که در رساله‌های توضیح المسائل بیان شده) محاسبه شده و زکات آن پرداخت گردد.

• قانون ۱۳۰۲ (۷): در منہاج فردوسیان، کشاورزان در وقت بذریاشی و باغ‌داران در وقت نهال کاری، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: قبل از بذریاشی، مشتی از بذر را برداشته و رو به قبله کند و سه مرتبه بگوید: «أَفْرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَمْ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ؛ آیا شما آن را {بی‌یاری ما} زراعت می‌کنید، یا ماییم که زراعت می‌کنیم» سپس سه مرتبه بگوید: «بَلِ اللّٰهُ الزَّارِعُ؛ بلکه خدا زارع {حقیقی} است» سپس بگوید: «اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ حَبًّا مُّبَارَكًا وَ اَزْقُنَا فِيهِ السَّلَامَةَ؛ خدایا دانه‌هایی پُر برکت قرارش بده و در آن سلامت روزی‌مان ساز» آنگاه آن مشت بذر را با در ظرف بذر بریزد و مخلوط کند.

در وقت بذریاشی بگویند: «اللّٰهُمَّ قَدْ بَدَرْنَا وَ أَنْتَ الزَّارِعُ فَاجْعَلْهُ حَبًّا مُّتْرَاكِمًا؛ خدایا ما بذر پاشیدیم و حال آن که زارع {حقیقی} تویی پس آن را دانه‌های پُر و در هم فرو رفته قرار بده»

در وقت کاشتن قلمه یا تخم، برای کاشتن هر کدام بگوید: «سُبْحَانَ الْبَاعِثِ الْوَارِثِ؛ منزّه است برانگیزاننده و به ارث‌برنده» که خطا نخواهد کرد. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالَى

همچنین در وقت زراعت یا درختکاری بگوید: «مَثَلُ كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا؛ مانند سخنی پاک که مانند درختی پاک است که ریشه‌اش استوار و شاخه‌اش در آسمان است. میوه‌اش را هر دم به اذن پروردگارش می‌دهد».

• قانون ۱۳۱۵ (۷): در منہاج فردوسیان، نافله‌ی ظهر و عصر روز جمعه را به نظم خاصی * می‌خوانند.

توضیح: شش رکعت (سه دو رکعتی) را اول برآمدن آفتاب بخواند. شش رکعت (سه دو رکعتی) را قبل از اذان ظهر بخواند. دو رکعت را لحظه‌ی اذان ظهر بخواند و شش رکعت (سه دو رکعتی) را بعد از نماز جمعه.

• قانون ۱۳۱۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز جمعه، سوره‌ها و دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: یک مرتبه سوره‌ی حمد، سپس هفت مرتبه سوره‌ی توحید، سپس یک مرتبه سوره‌ی حمد، سپس هفت مرتبه سوره‌ی فلق، سپس یک مرتبه سوره‌ی حمد، سپس هفت مرتبه سوره‌ی ناس بخواند تا از بلاها و فتنه‌ها تا جمعه‌ی آینده محفوظ باشد.

دوم: بگوید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشَوَهَا الْبَرَكَةُ وَ عَمَّارَهَا الْمَلَائِكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ أَيْبِنَا إِبْرَاهِيمَ؛ خدایا مرا از اهل بهشتی قرار بده که یر برکت است و آبادگانش فرشتگان هستند با پیامبران محمد و پدرمان ابراهیم» تا با استاد اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) و حضرت ابراهیم (علیه السلام) همنشین باشد. ان شاء الله

• قانون ۱۳۲۷ (۷): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عصر روز جمعه، [حداقل] یک صد بار، صلوات [مخصوص *] می‌فرستند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ؛ خدایا بر محمد و خاندان محمد که جانشینان مورد رضایت هستند، به بهترین درودها، درود فرست و بر آنان به بهترین برکت‌ها برکت ده و بر روح و جسمشان سلام و رحمت و برکات خداوند باد»

• قانون ۱۳۳۷ (۷): در منہاج فردوسیان، روز مبعث، [برای استجاب

دعایشان] دوازده رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: برای این روز عظیم، دو نماز وارد شده است:

اول: در هر وقت از روز مبعث که خواست، دوازده رکعت نماز بخواند با هر سوره که بخواهد. بعد از نمازها چهار بار سوره‌های حمد، توحید، فلق و ناس را بخواند. سپس چهار بار بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است و ستایش مر خدا راست و خدا منزّه است و هیچ قدرت و توانایی‌ای جز به خداوند نیست» و چهار مرتبه: «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً؛ خدا، پروردگار من است که به او هیچ شرک نمی‌آورم» سپس دعا کند که مستجاب است. ان شاء الله

دوم: از نیمه‌ی شب تا اذان ظهر در هر ساعتی که خواست، دوازده رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و یک سوره‌ی کوتاه. بعد از هر دو رکعت، هفت مرتبه سوره‌ی حمد، توحید، کافرون، فلق، ناس، قدر و آیه‌الکرسی * بخواند.

• قانون ۱۳۵۱ (۷): در منهج فردوسیان، در ماه رمضان، دعاهای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دعاهای بسیاری برای ماه مبارک رمضان وارد شده که چون این محل را گنجایش نقل همه نیست، از ذکرش صرف نظر شد. برای دانستن این دعاها به کتاب «دعا در منهج فردوسیان» مراجعه شود.

• قانون ۱۳۵۵ (۷): در منهج فردوسیان، به عبادت کردن در شب عید فطر [خواندن نمازهای مخصوص *]، اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید و در رکوع و سجده‌اش بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خداوند منزه است و ستایش مر خدا راست و خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است». بعد از نمازها، هزار مرتبه بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ؛ از خدا آمرزش می‌خواهم و به سوی او بازگشت می‌کنم» سپس سجده کند و در سجده‌اش بگوید: «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ تَقَبَّلْ صَوْمِي وَ صَلَاتِي وَ قِيَامِي؛ ای زنده‌ی پایدار. ای صاحب جلال و اکرام. ای بخشنده‌ی مهربان دنیا و آخرت. ای کریم‌ترین کریمان، ای مهربان‌ترین مهربانان. ای خدای اولین و آخرین، گناهان مرا ببخش و روزه و نماز و ایستادنم را قبول فرما» که امید است هنوز سر از سجده بر ندارد که آمرزیده شود. ان شاء الله دوم: شش رکعت (سه دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی توحید. تا اجازه‌ی شفاعت در خانواده‌اش پیدا کند. سوم: چهارده رکعت (هفت دو رکعتی) بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، آیه‌الکرسی ﴿۱﴾ و سه مرتبه سوره‌ی توحید.

چهارم: دو رکعت بخواند در رکعت اول بعد از حمد، هزار مرتبه سوره‌ی توحید و در رکعت دوم، بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید. که موجب آمرزش گناهان است. ان شاء الله

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی هشتم:

- قانون ۱۴۹۲ (۸): در منهج فردوسیان، تنها * نمی‌خوانند. توضیح: تنها خوابیدن به معنی خوابیدن در جایی است که اگر حادثه‌ای برای انسان پیش آمد، کسی متوجه نشود و به کمکش نیاید. با این حساب، در اتاق‌های جداگانه خوابیدن در حالی که ارتباط از طریق صدا با سایر افراد

منزل برقرار باشد، تنها خوابیدن محسوب نمی‌شود.

• قانون ۱۵۲۴ (۸): در منه‌اج فردوسی‌ان، در دوست داشتن زنان‌شان زیاده‌روی * نمی‌کنند.

توضیح: زیاده‌روی در دوست داشتن زن به این است که علاقه و محبت‌شان به زن، موجب مراعات نکردن قانون‌های طبقه‌ی اول تا ششم گردد. یعنی در جایی که باید بین مراعات قانونی از طبقات اول تا ششم با خواهش‌های زن‌شان، یکی را انتخاب کنند، جانب خواسته‌ی زن را بگیرند و مراعات قانون را معطل بگذارند.

• قانون ۱۶۴۲ (۸): در منه‌اج فردوسی‌ان، کار خیری را که ضررش برای خودشان بیشتر از نفعش برای غیر است *، انجام نمی‌دهند.

توضیح: در این قانون، انجام کار خیری که نفع اندکی برای دیگران دارد ولی ضرر زیادی به شخص انجام‌دهنده می‌رساند، نهی شده است. این قانون با قانون ایثار منافاتی ندارد زیرا در ایثار، انسان از نفع اندک خود می‌گذرد یا به ضرر اندک خود راضی می‌شود برای این که نفع زیادی به دیگری برساند یا ضرر زیادی را از او دور کند، ولی در این مورد، ضرر بزرگ متوجه کسی است که کار خیر انجام می‌دهد در حالی که نفع اندک و غیرمؤثر برای دیگری داشته باشد.

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی نهم:

• قانون ۱۷۱۳ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، مرقد مطهر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) را با عبارات مخصوص * زیارت می‌کنند.

توضیح: غسل کند و در وقت ورود، بر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) سلام دهد، سپس بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ

أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَضَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَيْتَ السَّيِّئَ عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَوَّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ. اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغِيْبُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَعْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَعْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً وَإِنِّي أَنْتِئْتُ نَبِيكَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِي. وَإِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيُغْفِرَ ذُنُوبِي؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و شریکی ندارد و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌اش است. و گواهی می‌دهم که تو {ای پیامبر} فرستاده‌ی خدا هستی و گواهی می‌دهم که تو محمد بن عبدالله هستی. و گواهی می‌دهم که رسالت‌های پروردگارت را رساندی و برای امتت خیرخواهی کردی و در راه خدا تلاش نمودی و او را با حکمت و موعظه‌ی نیکو تا لحظه‌ی مردن عبادت کردی. حقی که بر تو بود را ادا نمودی. بر مؤمنان مهربان و بر کافران خشن بودی. خداوند تو را به برترین محل شرافت اکرام‌شدگان برساند. ستایش خدایی راست که ما را از شرک و گمراهی نجات داد. خدایا دروهای خود و فرشتگان مقرب و بندگان صالح و

پیامبران و فرستادگان و اهل آسمان‌ها و زمین‌ها و هر کس تو را تسبیح می‌گوید - ای پروردگار جهانیان - از اولین و آخرین بر محمد، بنده و فرستاده و پیامبر و امین و نجیب و دوست و برگزیده و مخصوص شده و انتخاب‌گشته و بهترین آفریدات قرار بده. خدایا به او درجه و وسیله در بهشت عطا فرما و به مقام ستایش‌شده‌ای که اولین و آخرین بدان غبطه بخورند، بر انگیزانش. خدایا تو گفتی: اگر ایشان چون بر خود ستم کردند به نزد تو {ای پیامبر} می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیامبر برایشان طلب آمرزش می‌کرد، خدا را بسیار بخشنده و مهربان می‌یافتند. اینک من به نزد {قبر} پیامبرت آمده‌ام در حالی که طلب بخشش دارم و از گناهانم بازگشت می‌کنم. و {ای پیامبر} به واسطه‌ی تو به سوی خدا، پروردگار من و پروردگار تو، توجه می‌نمایم تا گناهانم را ببخشد».

یا بگوید: «السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِیْبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیْنَ اللَّهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَضَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیْلِ اللَّهِ وَ عَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْیَقِیْنُ فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِیًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَى إِبْرَاهِیْمَ وَ آلِ إِبْرَاهِیْمَ إِنَّكَ حَمِیْدٌ مَجِیْدٌ؛ سلام بر فرستاده‌ی خدا. سلام بر دوست خدا. سلام بر برگزیده‌ی خدا. سلام بر امین خدا. گواهی می‌دهم که برای امت دلسوزی و خیرخواهی کردی و در راه خدا تلاش نمودی و تا لحظه‌ی مرگ، او را عبادت نمودی. پس خداوند بهترین پاداشی که به پیامبری از سوی امتش می‌دهد به تو عنایت فرماید. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست بهترین درودی که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم فرستاده‌ای که تو ستوده و بلندمرتبه‌ای»

● قانون ۱۷۱۵ (۹): در منهاج فردوسیان، در وقت وداع* با قبر مطهر استاد اعظم (صلی الله علیه و آله وسلم)، دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيكَ فَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ؛ خدایا این را آخرین زیارت قبر پیامبرت قرار مده پس اگر مرا قبل از زیارت دیگر میراندی، در مردنم گواهی می‌دهم همچنان که در زندگی‌ام گواهی دادم که خدایی جز تو نیست و محمد، بنده و فرستاده‌ی توست» و بگوید: «صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ، لَا جَعْلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ؛ درود خدا بر تو. سلام بر تو. خداوند این را آخرین سلام من بر تو قرار ندهد».

● قانون ۱۷۲۱ (۹): در منهاج فردوسیان، حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) را با کیفیت خاصی* زیارت می‌کنند.

توضیح: بر کناره‌ی فرات، غسل زیارت کند و لباس‌های پاکیزه بپوشد و پیاده در حالی که بسیار تکبیر*، تهلیل*، تسبیح* و تمجید الهی* می‌کند و صلوات می‌فرستد، به راه بیافتد. وقتی بر درگاه حرم رسید، بگوید: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ وَ زُوَّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِيِّ اللهِ؛ سلام بر تو ای حجت خدا و پسر حجت خدا. سلام بر شما ای فرشتگان خدا و زائران قبر فرزند پیامبر خدا» سپس ده قدم بردارد و بایستد و سی مرتبه «الله اکبر» بگوید. سپس تا روبروی قبر مطهر رفته در حالی که پشت به قبله است، بگوید: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ (يَا قَتِيلَ اللهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَارَ اللهِ وَ ابْنَ تَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَثَرَ اللهِ الْمَوْثُورَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْحُلْدِ وَ

اقْشَعَرْتُ لَهُ أَظْلَمَةَ الْعَرْشِ وَ بَكَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَنْ يَنْقَلِبُ فِي الْجَنَّةِ وَ النَّارِ وَ مَنْ خَلَقَ رَبُّنَا وَ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَ ابْنُ حُجَّتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِيلُ اللَّهِ وَ ابْنُ قَتِيلِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نَارُ اللَّهِ وَ ابْنُ نَارِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَثَرُ اللَّهِ الْمُؤْتَوِّرُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ وَ نَصَحْتَ وَ وَفَيْتَ وَ أَوْفَيْتَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ مَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَ مُسْتَشْهِداً وَ شَهِداً وَ مَشْهُوداً أَنَا عِنْدَ اللَّهِ وَ مَوْلَاكَ وَ فِي طَاعَتِكَ وَ الْوَاظِدِ إِلَيْكَ التَّمَسُّ كَمَالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللَّهِ وَ ثَبَاتِ الْقَدَمِ فِي الْهَجْرَةِ وَ السَّبِيلِ الَّذِي لَا يَخْتَلِجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي كِفَالَتِكَ الَّتِي أَمَرْتُ بِهَا مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَأَ بِكُمْ بِكُمْ يَبِينُ اللَّهُ الْكُذِبَ وَ بِكُمْ يَبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتِمُ اللَّهُ وَ بِكُمْ يُمَحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يَثْبُتُ وَ بِكُمْ يَفُكُ الدُّلَّ مِنْ رِقَابِنَا وَ بِكُمْ يُدْرِكُ اللَّهُ تَرَةً كُلِّ مُؤْمِنٍ يَطْلُبُ بِهَا وَ بِكُمْ تُثْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا وَ بِكُمْ تُخْرِجُ الْأَشْجَارَ ثِمَارَهَا وَ بِكُمْ تُنَزِّلُ السَّمَاءَ قَطْرَهَا وَ رِزْقَهَا وَ بِكُمْ يَكشِفُ اللَّهُ الْكَرْبَ وَ بِكُمْ يَنْزِلُ اللَّهُ الْغَيْثَ وَ بِكُمْ تُسَبِّحُ الْأَرْضُ الَّتِي تُحْمِلُ أْبْدَانَكُمْ وَ تُسْتَقِرُّ جِبَالُهَا عَنْ مَرَايِسِهَا إِزَادَةَ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تُهَيِّطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصُدُّ مِنْ بِيوتِكُمْ وَ الصَّادِرُ عَمَّا فَضَّلَ مِنْ أَحْكَامِ الْعِبَادِ لِعِنْتِ أُمَّةٍ قَتَلْتَكُمْ وَ أُمَّةٍ خَالَفْتَكُمْ وَ أُمَّةٍ جَحَدَتْ وَ لَايَتَكُمُ وَ أُمَّةٍ ظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَ أُمَّةٍ شَهِدَتْ وَ لَمْ تُسْتَشْهِدْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَ بَيْتَسَ وَرْدَ الْوَارِدِينَ وَ بَيْتَسَ الْوَرْدَ الْمَوْرُودُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا اِبَاعَبْدِ اللَّهِ»

سپس سه مرتبه بگوید: «أَنَا إِلَى اللَّهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيءٌ؛ مَا بِهِ سِوَى خَدَا اَز كَسَى كِه مَخَالَفَتْ بَا تُو كَرْد، بِيَزَارِي مِي جَوِيِيم»

سپس حضرت علی اکبر (علیه السلام) را با این کلمات، زیارت کند: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ. السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ وَ فَاطِمَةَ
(السَّلَامُ عَلَيْكَ) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ؛ سلام بر تو ای پسر
رسول خدا. سلام بر تو ای پسر علی امیر مؤمنان. سلام بر تو ای پسر حسن
و حسین. سلام بر تو ای پسر خدیجه و فاطمه. درود خدا بر تو باد. لعنت خدا
بر کسی که تو را کشت» سپس سه مرتبه بگوید: «أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ؛
من به سوی خدا از آنان بیزاری می‌جویم»

سپس به جانب شهداء اشاره کند و سه مرتبه بگوید: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ» سپس
بگوید: «فُزْتُمْ وَ اللَّهُ. فُزْتُمْ وَ اللَّهُ. فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ فَأَفُوزُ فَوْزاً عَظِيماً؛ به خدا
رستگار شدید، پس کاش با شما می‌بودم تا به رستگاری بزرگ می‌رسیدم»
آنگاه رو به قبر مطهر حضرت اباعبدالله (علیه‌السلام) شش رکعت (سه دو
رکعتی) بخواند.

● قانون ۱۷۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، اصحاب منہاج، یکدیگر را در عزای
حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) با جملات مخصوصی * تعزیت *
می‌دهند.

توضیح: بگویند: «عَظَّمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُضَابِنَا بِالْحُسَيْنِ (علیه‌السلام) وَ جَعَلْنَا وَ
إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِتَأْرِهِ مَعَ وِلِيِّهِ وَ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ؛ خدای تعالی
پاداش ما به خاطر مصیبت‌زدگی‌مان در عزای حسین (علیه‌السلام) را بزرگ
بدارد و ما و شما را از خونخواهان او به همراه ولی‌اش و امام مهدی از خاندان
محمد (علیهم‌السلام) قرار بدهد».

● قانون ۱۷۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت خوردن تربت حضرت
اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) برای استشفاء *، دعای مخصوص *
می‌خوانند.

توضیح: دعا این است: «اللهم رَبِّ هَذِهِ التُّرْبَةُ الْمُبَارَكَةُ وَ رَبِّ الْوَصِيِّ السَّيِّدِ وَارْتُهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْهُ عِلْماً نَافِعاً وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ؛ خدایا ای پروردگار این خاک مبارک و ای پروردگار وصی‌ای که در آن دفن شده است، بر محمد و خاندانش درود بفرست و {خوردن} آن {خاک} را برای من دانشی سودمند و روزی‌ای وسیع و شفایی از هر درد قرار بده».

• قانون ۱۷۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از غسل کردن برای زیارت مرقد مطہر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بعد از غسل بگوید: «اللهم اجْعَلْهُ لِي نُوراً وَ طَهُوراً وَ جِزْراً وَ كَافِياً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ سَقِماً وَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ غَاهَةِ وَ طَهَّرْ بِهِ قَلْبِي وَ جَوَارِحِي وَ عِظَامِي وَ لَحْمِي وَ دَمِي وَ شَعْرِي وَ بَشِيرِي وَ مَخِي وَ عَصْبِي وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَ اجْعَلْهُ لِي شَاهِداً يَوْمَ حَاجَتِي وَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي؛ خدایا آن را برایم نور و پاکی و پناه و کفایت‌کننده از هر درد و مرض و از هر آفت و ناخوشی قرار بده. قلبم، اعضایم، استخوانم، گوشتم، خونم، مویم، پوستم، پی و عصبم و آنچه [از گناهان] که بر زمین بنهادهم را با آن پاک ساز و آن را گواهی برایم در روز نیازمندی و ناداری و تهیدستی‌ام قرار بده».

• قانون ۱۷۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هرگاه از چیزی یا کسی [مانند سلطان ظالم] بترسند، قبل از خارج شدن از منزل، مقداری تربت حضرت اباعبدالله الحسین (علیه‌السلام) به همراه خود بر می‌دارند و دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم إِنَّ هَذِهِ طِينُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ وَ لِيكَ وَ ابْنِ وَ لِيكَ أَخَذْتُهَا جِزْراً لِمَا أَخَافُ وَ لِمَا لَا أَخَافُ؛ خدایا این خاک قبر حسین (علیه‌السلام) ولی

تو و فرزند ولی توست. آن را برگرفتم تا پناهی باشد برای آنچه از آن می‌ترسم و آنچه از آن نمی‌ترسم»

• قانون ۱۷۳۵ (۹): در منهج فردوسیان، در حال غسل جنابت، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت غسل جنابت می‌گویند: «اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي وَ [زَكِّ عَمَلِي وَ] تَقَبَّلْ سَعْيِي وَ اجْعَلْ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لِي اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ؛ خدایا قلبم را پاک نما و عملم را پاکیزه ساز و تلاشم را قبول نما و آنچه در نزد تو (از پاداش‌ها) هست را برایم بهتر قرار بده. خدایا مرا از توبه‌کنندگان و پاکیزگان قرار بده.»

• قانون ۱۷۳۶ (۹): در منهج فردوسیان، در حال غسل جمعه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در وقت غسل جمعه می‌گویند: «اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ كُلِّ آفَةٍ تَمَحَّقُ دِينِي وَ تُبْطِلُ عَمَلِي. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ؛ خدایا دلم را از هر آفتی که دینم را محو و عملم را باطل می‌سازد، پاک فرما. خدایا مرا از توبه‌کنندگان و پاکیزگان قرار بده»

• قانون ۱۷۴۶ (۹): در منهج فردوسیان، بین نافله‌ی صبح و نماز صبح، سوره‌ها و اذکار مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: صد مرتبه صلوات می‌فرستند که موجب دور شدن از آتش جهنم است.

دوم: صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ أَشْتَعْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ؛ منزّه است خداوند، پروردگار با عظمت من و ستایشش می‌کنم. از خدا طلب آمرزش می‌کنم و به سوی او بازگشت می‌نمایم» می‌گویند که خانه‌ای

برایشان در بهشت ساخته می‌شود.

سوم: یازده مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند که در آن روز به گناه آلوده نشوند.

چهارم: چهل مرتبه سوره‌ی توحید می‌خوانند که موجب آمرزش است.

• قانون ۱۷۷۳ (۹): در منهج فردوسیان، در سجده‌ی نمازها، اذکار خاص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ لَكَ أَسَلَمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ أَنْتَ رَبِّي. سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ؛ خدایا برای تو سجده کردم و به تو ایمان آوردم و برای تو تسلیم شدم و بر تو توکل کردم و تو پروردگار منی. صورتم برای کسی که مرا آفرید و {در آن، سوراخ} گوش و چشم گشود، سجده کرد. ستایش مر پروردگار جهانیان است. فرخنده خدایی است بهترین آفریدگان» سپس سه مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى [وَ بِحَمْدِهِ]؛ خدای بلندمرتبه منزّه است»

دوم: بگوید: «يا رَبِّ الْأَرْبابِ وَ يا مَلِكِ الْمُلُوكِ وَ يا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَ يا جَبَّارَ الْجَبَّارَةِ وَ يا إِلَهَ الْإِلَهَةِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَإِنِّي عَبْدُكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ؛ ای پروردگار پرورش‌دهندگان و ای پادشاه پادشاهان و ای آقای آقایان و ای جبار جباران و ای خدای خدایان، بر محمد و خاندان محمد درود فرست. بنده‌ی تو هستم و زمام کارم به دست {قدرت} توست»

• قانون ۱۷۷۷ (۹): در منهج فردوسیان، در بین سجده‌ی اول و دوم نمازها، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ اجْبُرْنِي وَ ادْفَعْ عَنِّي إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ؛ خدایا بر من ببخش و رحم کن و

جبرانم کن و از من دور کن که من به آنچه از خیر به سویم نازل کنی، فقیرم. خداوند پروردگار جهانیان مبارک است».

• قانون ۱۷۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در آخرین سجده‌ی نافله‌ی نماز مغرب، [بخصوص در شب جمعه] دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: هفت مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ اسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَعْفِرَ لِي ذُنُوبِي الْعَظِيمَةَ؛ خدایا از تو می‌خواهم به وجه کریم و اسم عظیمت که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و گناه بزرگ را بر من ببخشی»

• قانون ۱۷۸۴ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نماز عشاء، تعقیبات خاص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ وَ مَقَادِيرُ المَوْتِ وَ الحَيَاةِ وَ مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَ القَمَرِ وَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ وَ الخِذْلَانِ وَ مَقَادِيرُ الغِنَى وَ الفَقْرِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ فِي جَسَدِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي اللَّهُمَّ اذْرَأْ عَنِّي فَسَقَةَ العَرَبِ وَ العَجَمِ وَ الجِنَّ وَ الإنْسِ وَ اجْعَلْ مُنْقَلَبِي إِلَى خَيْرٍ دَائِمٍ وَ نَعِيمٍ لَا يَزُولُ؛ خدایا اندازه‌های شب و روز و دنیا و آخرت و خورشید و ماه و یاری کردن و یاری نکردن و ثروت و فقر به دست {قدرت} توست. خدایا برای من در دینم و دنیایم و جسمم و خانوادهم و فرزندانم برکت قرار بده. خدایا بدکاران عرب و عجم و جن و انس را از من دور ساز و بازگشتگام را به خیر همیشگی و نعمت‌های جاودانه {ی بهشت} قرار بده».

• قانون ۱۷۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از نمازهای واجب [برای شکرگزاری از خدای تعالی در تقویت اسلام] تکبیر خاص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ

غَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحَدَّهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست. تنهایی، تنهایی وعده‌اش را عملی کرد و بنده‌اش را یاری نمود و سربازانش را عزت بخشید و به تنهایی بر گروه‌ها غلبه کرد، پس پادشاهی و ستایش برای اوست. زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند و او بر هر چیزی تواناست».

• قانون ۱۷۹۰ (۹): در منهج فردوسیان، بعد از نافله‌ی صبح، به پهلوی راست می‌خوانند و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: پنج آیه‌ی اواخر سوره‌ی آل عمران از «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ» تا «إِنَّكَ لَا تُحِلِّفُ الْمِيعَادَ» را بخواند و سپس بگوید: «اسْتَمْسَكَتْ بِعُرْوَةِ اللَّهِ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْفِصَامَ لَهَا وَ اغْتَصَمْتُ بِحَبْلِ اللَّهِ الْمَتِينِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْجَائِئِ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ فَوَضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا. حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَتْ حَاجَتُهُ إِلَى مَخْلُوقٍ فَإِنَّ حَاجَتِي وَ رَغْبَتِي إِلَيْكَ؛ چنگ زدم به دستاویز محکم خدا که هرگز پاره نمی‌شود، و چنگ زدم به ریسمان محکم خدا، و از بدی عرب و عجم به خدا پناه می‌برم. به خدا ایمان آوردم. بر خدا توکل کردم. پشتم را به پناه خدا دادم. کارم را به خدا واگذاشتم. هر کس بر خدا توکل کند، او برایش کافی است. خدا فرمانش را به انجام رساننده است. به راستی خدا برای هر چیزی اندازه‌ای مقرر کرده است. خدا مرا بس است و خوب و کیلی است. خدایا هر کس صبح کند و نیازش را به سوی آفریدگان ببرد، پس حاجت و رغبت من به سوی توست» و سه مرتبه بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الصَّبَاحِ الْحَمْدُ لِلْقَائِلِ الْإِصْبَاحِ؛ ستایش برای خدای صبح است. ستایش برای شکافنده‌ی

صبح است»

• قانون ۱۷۹۲ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در نافله‌ی ظهر، سوره‌ها و آیه‌های مخصوصی * می‌خوانند.

توضیح: در رکعت اول از نوافل ظهر، سوره‌ی حمد و توحید بخواند. در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و کافرون بخواند. در رکعت سوم، حمد و توحید و آیه‌الکرسی ﴿ بخواند. در رکعت چهارم، حمد و سوره‌ی توحید و آیه‌ی «أَمَّنَ الرَّسُولُ» تا آخر سوره‌ی بقره بخواند. در رکعت پنجم، سوره‌ی حمد و توحید و پنج آیه‌ی اواخر سوره‌ی آل عمران از «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ» تا «إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ» را بخواند. در رکعت ششم، بعد از حمد و سوره‌ی توحید، آیات سُخره ﴿ از «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ» تا «إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ» بخواند. در رکعت هفتم، بعد از حمد و سوره‌ی توحید، آیات ۱۰۰ تا ۱۰۳ سوره‌ی انعام از «وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ» تا «وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ» بخواند. در رکعت هشتم بعد از حمد و سوره‌ی توحید، آیات آخر سوره‌ی حشر از «لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ» تا آخر سوره را بخواند. بعد از اتمام نماز، هفت مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ مَقْلَبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ تَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ؛ خدایا ای گرداننده‌ی قلب‌ها و چشم‌ها، قلبم را بر دینت ثابت بدار و بعد از آن که هدایت‌م کردی، قلبم را به گمراهی مسپار و از نزد خود رحمتی بر من ببخش که تو بسیار بخشنده هستی» سپس هفت مرتبه بگوید: «أَسْتَجِيرُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ؛ به خدا از آتش پناه می‌برم».

• قانون ۱۷۹۷ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، به خواندن نماز استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است بخواند در هر رکعت بعد از حمد، در رکوع، بعد از رکوع، در سجده، بعد از سجده و در سجده‌ی دوم پانزده مرتبه سوره‌ی قدر بخواند.

• قانون ۱۷۹۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید بخواند.

• قانون ۱۷۹۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن مجتبی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: در روز جمعه چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت، یک حمد و بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۱۸۰۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسین (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) است در هر رکعت پنجاه مرتبه سوره‌ی حمد و پنجاه مرتبه سوره‌ی توحید و در رکوع و بعد از سر برداشتن از رکوع و در هر سجده و بین دو سجده، ده مرتبه سوره‌ی حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید بخواند. بعد از نماز دعا بخواند. (این دعای طولانی در اقبال سید بن طاووس آمده است)

• قانون ۱۸۰۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام سجاد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت است در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید.

- قانون ۱۸۰۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام باقر (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت است، در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد و صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ منزّه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است».
- قانون ۱۸۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام صادق (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت است در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد و صد مرتبه آیه‌ی شهادت ۱۰.
- قانون ۱۸۰۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام کاظم (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت است در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد و دوازده مرتبه سوره‌ی توحید.
- قانون ۱۸۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام رضا (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
توضیح: شش رکعت (سه دو رکعتی) است در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد و ده مرتبه سوره‌ی دهر (انسان).
- قانون ۱۸۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز امام جواد (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت است در هر رکعت، یک مرتبه سوره‌ی حمد و هفتاد مرتبه سوره‌ی توحید.

● قانون ۱۸۰۷ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن نماز امام هادی (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است در رکعت اول، سوره‌ی حمد و یاسین و در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و رحمان.

● قانون ۱۸۰۸ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن نماز امام حسن عسکری (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) است در هر رکعت از دو رکعتی اول، حمد یک مرتبه و پانزده مرتبه سوره‌ی زلزله. در هر رکعت از دو رکعتی دوم، حمد یک مرتبه و سوره‌ی توحید پانزده مرتبه.

● قانون ۱۸۰۹ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن نماز امام زمان (علیه‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است در هر رکعت، «إِياک نُعْبُدُ وَ إِياک نَسْتَعِينُ» را صد مرتبه تکرار کند و حمد را تمام نماید. سپس یک مرتبه سوره‌ی توحید. بعد از نماز بگوید: «اللَّهُمَّ عَظَمَ الْبَلَاءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ وَ انْكَشَفَ الْغَطَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مُنِعَتِ السَّمَاءُ وَ إِلَیْکَ یا رَبِّ الْمُشْتَتَکِ وَ عَلَیْکَ الْمُعْوَلُ فِی الشُّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الذِّینَ أَمَرْتَنَا بِطَاعَتِهِمْ وَ عَجَّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ وَ أَظْهِرْ إِعْزَازَهُ یا مُحَمَّدُ یا عَلِی یا عَلِی یا مُحَمَّدُ کَافِیانی فِإِنَّکَما عَلِی یا عَلِی یا مُحَمَّدُ أَحْفَظَانی فِإِنَّکَما حَافِظَانی یا مَوْلای یا صَاحِبَ الرِّمَانِ الْعَوْتِ الْعَوْتِ الْعَوْتِ أَدْرِکِنِی أَدْرِکِنِی أَدْرِکِنِی الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ؛ خدایا بلا و گرفتاری بزرگ شد و راز پنهانی آشکار شد و پرده از روی کار برافتاد و زمین {بر ما} تنگ شد و آسمان {از نزول رحمتش} خودداری کرد و شکوه را

درگاه تو آوریم پروردگارا، و در سختی و آسانی بر تو اعتماد کنیم. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست آنان که ما را امر به اطاعتشان نمودی و خدایا در فرج قائمشان تعجیل کن و عزتش را ظاهر ساز. ای محمد و ای علی و ای علی و ای علی و ای محمد مرا کفایت کنید که شما کفایت‌کننده‌ام هستید. ای محمد و ای علی و ای علی و ای محمد یاری‌ام کنید که شما یاری‌کننده‌ام هستید. ای محمد و ای علی و ای علی و ای محمد نگه‌داری‌ام کنید که شما نگهبانان من هستید. ای مولایم ای صاحب زمان، به فریادم برس، به فریادم برس، به فریادم برس. مرا دریاب، مرا دریاب، مرا دریاب. امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم.»

● قانون ۱۸۱۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز هدیه به معصومین (علیهم‌السلام) * اهمیت می‌دهند.

توضیح: از روز جمعه شروع کند به این ترتیب: روز جمعه، چهار رکعت بخواند و هدیه به استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و چهار رکعت هدیه به حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) نماید؛ روز شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امیر المؤمنین (علیه‌السلام) نماید؛ روز یکشنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام حسن مجتبی (علیه‌السلام) نماید؛ روز دوشنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام حسین (علیه‌السلام) نماید؛ روز سه‌شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام سجاد (علیه‌السلام) نماید؛ روز چهارشنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام باقر (علیه‌السلام) نماید؛ روز پنج‌شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام صادق (علیه‌السلام) نماید؛ روز جمعه، چهار رکعت بخواند و هدیه به استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و چهار رکعت هدیه به حضرت فاطمه (سلام‌الله‌علیها) نماید؛ روز شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام

کاظم (علیه‌السلام) نماید؛ روز یک‌شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام رضا (علیه‌السلام) نماید؛ روز دوشنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام جواد (علیه‌السلام) نماید؛ روز سه‌شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام هادی (علیه‌السلام) نماید؛ روز چهارشنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام عسکری (علیه‌السلام) نماید؛ روز پنج‌شنبه، چهار رکعت بخواند و هدیه به امام زمان (علیه‌السلام) نماید.

• قانون ۱۸۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز «شصت قل هو الله» * اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است. در هر رکعت بعد از حمد، شصت مرتبه سوره‌ی توحید بخواند.

• قانون ۱۸۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، هر شب، نماز توصیه شده * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است بین نماز مغرب و عشاء بخواند در رکعت اول بعد از حمد، سیزده مرتبه سوره‌ی زلزله و در رکعت دوم بعد از حمد، پانزده مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۱۸۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در فاصله‌ی نماز مغرب تا نماز عشاء، [برای برآمدن حاجات]، نماز غُفیله * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است که بین نماز مغرب و عشاء خوانده می‌شود. در رکعت اول، بعد از حمد، بجای سوره، این آیه را بخواند: «وَدَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ؛ و همراه ماهی {حضرت یونس (علیه‌السلام)} را یاد کن آن‌گاه که

خشمناک {از میان قوم خود بیرون} رفت، سپس گمان کرد که بر او تنگ نگیریم، پس در میان تاریکی‌ها ندا داد که شایسته‌ی پرستشی جز تو نیست، پاک و منزهی به راستی من از ستمکاران بودم، پس دعایش را مستجاب نمودیم و او را از غم رهانیدیم، و این چنین اهل ایمان را رهایی بخشیم» و در رکعت دوم بعد از حمد، به جای سوره، این آیه را بخواند: «وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛ و کلیدهای غیب نزد اوست آنها را کسی جز او نمی‌داند، و بر آنچه در خشکی و دریاست آگاه است، و هیچ برگی فرو نمی‌افتد جز آن‌که به آن آگاهی دارد و هیچ دانه‌ای در دل تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی {در هر کجای عالم} فرو نیفتد جز آن‌که در لوح محفوظ ثبت است» و در قنوت بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا؛ خدایا به حق کلیدهای غیب که کسی جز تو از آنها آگاه نیست از تو می‌خواهم بر محمد و خاندان او درود فرستی و با من چنین و چنان کنی» و به جای کلمه «کذا و کذا» حاجت‌های خود را بگوید. سپس بگوید: «اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَيَّ طَلِبْتِي تُعَلِّمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي؛ خدایا! تو ولی نعمت من هستی و بر انجام خواسته‌ی من توانایی، حاجتم را می‌دانی، پس به حق محمد و خاندان او (درود بر او و ایشان) از تو می‌خواهم که حاجتم را روا سازی».

- قانون ۱۸۱۶ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن نماز شکر* در وقت رسیدن نعمت جدید، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد، سوره‌ی توحید و در رکعت دوم بعد از حمد، سوره‌ی کافرون بخواند و در رکوع و سجده‌های رکعت اول بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا شُكْرًا وَ حَمْدًا؛ ستایش مر خدا راست، شکر {می‌کنم}، شکر {می‌کنم}، ستایش {می‌کنم}» و در رکوع و سجده‌های رکعت دوم بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَجَابَ دُعَائِي وَ أَعْطَانِي مَسْأَلَتِي؛ ستایش مر خدایی راست که دعایم را مستجاب کرد و خواهشم را عطا نمود».

● قانون ۱۸۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، شب اول ماه قمری، [برای در امان بودن از هر ترس و درد]، نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی انعام. سپس دعا کند و از خدا بخواهد که هر ترس و دردی در آن ماه را از او دور سازد.

● قانون ۱۸۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب شنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) است در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه آیه‌الکرسی * و یک مرتبه سوره‌ی توحید. بعد از نماز سه مرتبه آیه‌الکرسی * بخواند.

● قانون ۱۸۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز شنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از سوره‌ی حمد، سه مرتبه سوره‌ی کافرون. بعد از نماز، یک مرتبه آیه‌الکرسی * بخواند. دوم: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت سوره‌ی حمد و توحید و

آیة الکرسی ﴿﴾.

• قانون ۱۸۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب یکشنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت یک مرتبه حمد و یک مرتبه آیة الکرسی ﴿﴾، سوره‌ی اعلی و سوره‌ی توحید.

• قانون ۱۸۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز یکشنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از سوره‌ی حمد، آیہی «أَمَّنَ الرَّسُولُ». (سوره‌ی بقره، آیہی ۲۸۵).

دوم: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از سوره‌ی حمد، سوره‌ی ملک.

• قانون ۱۸۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب دوشنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت هفت مرتبه سوره‌ی حمد و یک مرتبه سوره‌ی قدر. بعد از چهار رکعت، صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي جِبْرِئِيلَ؛ خدایا بر جبرئیل درود فرست»
دوم: دو رکعت نماز در هر رکعت پانزده مرتبه سوره‌ی حمد و پانزده مرتبه سوره‌های توحید، فلق، ناس و بعد از نماز، پانزده مرتبه آیة الکرسی ﴿﴾ بخواند و پانزده مرتبه استغفار ﴿﴾ کند.

سوم: دوازده رکعت (شش دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه آیة الکرسی ﴿﴾، بعد از اتمام نماز، دوازده مرتبه سوره‌ی توحید و دوازده مرتبه استغفار ﴿﴾ و دوازده مرتبه صلوات.

• قانون ۱۸۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز دوشنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت، هفت مرتبه سوره‌ی حمد و یک مرتبه سوره‌ی قدر. بعد از نمازها، صد مرتبه صلوات و صد مرتبه «اللهم صلّ علی جبرئیل؛ خدایا بر جبرئیل درود فرست»

دوم: وقتی روز بلند شد دو رکعت بخواند در هر رکعت یک مرتبه سوره‌ی حمد، و بعد از حمد، یک مرتبه آیة‌الکرسی*، سوره‌ی توحید، سوره‌ی فلق و سوره‌ی ناس. بعد از نماز، ده مرتبه استغفار* و ده مرتبه صلوات.
سوم: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۱۸۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب سه شنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، آیة‌الکرسی*، سوره‌ی توحید و آیة‌ی شهادت*. تا هر آنچه بخواهد را خدا به او عطا فرماید. ان شاء الله.

• قانون ۱۸۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز سه شنبه * اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: بعد از نیمه‌ی روز، بیست رکعت بخواند در هر رکعت، یک حمد و یک آیة‌الکرسی* و سه مرتبه سوره‌ی توحید.

دوم: شش رکعت (سه دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، «آمنَ الرَّسُولُ» (سوره‌ی بقره، آیة‌ی ۲۸۵) و یک مرتبه سوره‌ی زلزله.

• قانون ۱۸۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب چهارشنبه *

اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد، آية الكرسي ﴿۱﴾، سوره‌ی توحید و قدر.

• قانون ۱۸۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز روز چهارشنبه* اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: دوازده رکعت (شش دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس.

دوم: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌ی توحید و قدر. که خدای تعالی حور العینی به تزویجش در می‌آورد. ان شاء الله

• قانون ۱۸۲۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نماز شب پنجشنبه* اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه آية الكرسي ﴿۱﴾ و پنج مرتبه سوره‌های توحید، کافرون، فلق و ناس. بعد از نماز پانزده مرتبه استغفار ﴿۲﴾ کند و ثوابش را برای پدر و مادرش قرار دهد تا به این واسطه، حقشان ادا شده باشد.

دوم: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت هفت مرتبه سوره‌ی حمد و یک مرتبه سوره‌ی قدر. بعد از چهار رکعت، صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید: «اللهم صلّ علی جبرئیل؛ خدایا بر جبرئیل درود فرست.»

• قانون ۱۸۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن نمازهای روز پنجشنبه* اهمیت می‌دهند.

توضیح: اول: (نمازی که در شب پنجشنبه گذشت به این صورت که: چهار

رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت هفت مرتبه سوره‌ی حمد و یک مرتبه سوره‌ی قدر. بعد از چهار رکعت، صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید: «اللهم صَلِّ عَلَي جَبْرَيْلَ؛ خدایا بر جبرئیل درود فرست.»

دوم: بین نماز ظهر و عصر دو رکعت بخواند در رکعت اول، بعد از حمد، صد مرتبه آیه‌الکرسی ﴿ و در رکعت دوم بعد از حمد، صد مرتبه سوره‌ی توحید. بعد از {آخرین} نماز، صد مرتبه استغفار ﴿ کند و صد مرتبه صلوات بفرستد که برای آمرزش گناهان مؤثر است. ان شاء الله

سوم: بعد از نماز ظهر، غسل کند و چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، بیست مرتبه سوره‌ی قدر. بعد از نمازها، صد مرتبه صلوات بفرستد. سپس دست‌هایش را به سوی آسمان بلند کند و ده مرتبه «یا الله» بگوید. سپس در حالی که انگشت سبابه‌اش را حرکت می‌دهد، ده مرتبه‌ی دیگر «یا الله» بگوید. آنگاه تا یک نفس، «یا رَبِّ» بگوید. پس دست‌ها را مقابل صورت بگیرد و ده مرتبه‌ی دیگر، «یا الله» بگوید. آنگاه بگوید: «یا الله، یا أَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ وَ یا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَ یا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ وَ یا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ. یا مَنْ لَا يُعْزُ عَلِيهِ مَا فَعَلَهُ. یا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ لَكَ عَظِيمٍ وَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ بِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلَتْ بِهِ أُعْطِيَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ، دِيَانِ يَوْمِ الدِّينِ، مُحْيِي الْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ وَ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبَسِّرَ لِي أَمْرِي وَ لَا تُعَسِّرَ عَلَيَّ وَ تُسَهِّلَ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، یا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ، یا قَدِيرًا عَلَي مَا لَا يَفْدِرُ عَلَيهِ غَيْرُكَ، یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ؛ ای خدا، ای

برترین کسی که به او امید می‌رود و ای بهترین کسی که خوانده می‌شود و ای بخشنده‌ترین کسی که عطا می‌کند و ای کریم‌ترین کسی که از او خواسته می‌شود. ای کسی که کارهایش برایش سخت نمی‌شود. ای کسی که چون خوانده شود، جواب می‌دهد. خدایا من از تو موجبات رحمت و عزائم آمرزش را می‌خواهم به نام‌های بزرگت و به هر نامی که برای تو بزرگ است، از تو می‌خواهم به وجه باکرامتت و به فضل باعظمتت و از تو می‌خواهم به اسمی که چون بدان خوانده شوی، جواب می‌دهی و چون خواسته شوی، عطا می‌کنی و از تو می‌خواهم به نام باعظمت باعظمتت، حاکم روز قیامت، زنده‌کننده‌ی استخوان‌های پودر شده. از تو می‌خواهم به این تو خدایی هستی که هیچ خدایی جز تو نیست که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و کارم را آسان سازی و بر من سختش نکنی و محل طلب روزی‌ام را بر من - از فضل واسع خود - روان سازی، ای برآورنده‌ی نیازها. ای توانا بر آنچه غیر از تو توانایی انجام آن ندارد. ای مهربان‌ترین مهربانان و ای کریم‌ترین کریمان». چهارم: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید. سپس دعا کند که مستجاب است. ان شاء الله.

● قانون ۱۸۳۰ (۹): در منهج فردوسیان، برای پیدا شدن گمشده، نماز و دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: اول: دو رکعت نماز بخواند در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌ی یاسین. بعد از نماز بگوید: «یا هَادِي الضَّالَّةِ رُدِّ عَلَي ضَالَّتِي؛ ای هدایت‌کننده‌ی گمشده، گمشده‌ام را به من برگردان»

دوم: دو رکعت نماز بخواند {با هر سوره که خواهد} و بعد از نماز بگوید: «اللَّهُمَّ رَادَّ الضَّالَّةِ هَادِيًا مِنَ الضَّالَّةِ رُدِّ عَلَي ضَالَّتِي فَإِنَّهَا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ

عَطَائِهِ؛ خدایا ای برگرداننده‌ی گمشده و هدایت‌کننده از گمراهی. گمشده‌ام را بر من برگردان که این {برگرداندن گمشده} از فضل و عطای خداست»
 سوم: این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ عَذْلٌ فِيهِمَا وَ أَنْتَ الْهَادِي مِنَ الضَّلَالَةِ وَ تَرُدُّ الضَّالَّةَ رُدًّا عَلَيَّ ضَالَّتِي فَإِنَّهَا مِنْ رِزْقِكَ وَ عَطَيْتِكَ اللَّهُمَّ لَا تَفْتِنْ بِهَا مُؤْمِنًا وَ لَا تُعِنْ بِهَا كَافِرًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ عَلَيَّ أَهْلِ بَيْتِهِ؛ خدایا تو معبود هر کس در آسمان و زمین می‌باشد هستی. و عدالت آن دو هستی. و تو هدایت‌کننده از گمراهی هستی و برگرداننده‌ی گمشده. گمشده‌ام را بر من برگردان که آن از روزی و عطای توست. خدایا {گمشده‌ام} را موجب فتنه {و آزمایش} مؤمنی و مایه‌ی یاری کافری قرار مده. خدایا بر محمد، بنده و رسولت درود فرست و بر خاندانش».

● قانون ۱۸۳۲ (۹): در منهج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، دعای مخصوص * می‌خوانند.
 توضیح: وقتی بیدار شد بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي لِأَحْمَدَهُ وَ أَعْبَدَهُ؛ ستایش خدایی راست که روحم را به من برگردانید تا او را ستایش گویم و عبادت کنم»

● قانون ۱۸۳۳ (۹): در منهج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، به اطراف آسمان نگاه می‌کنند و دعای مخصوص * می‌خوانند.
 توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُوَارِي عَنْكَ لَيْلٌ سَاجٍ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا أَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَ لَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَ لَا بَحْرٌ لَجِيٌّ تُدَلِّجُ بَيْنَ يَدَيِ الْمُدَلِّجِ مِنْ خَلْقِكَ. تَعْلَمُ حَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تَخْفَى الصُّدُورُ. غَارَتِ النُّجُومُ وَ نَامَتِ الْعُيُونُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ. سُبْحَانَ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ خدایا شب تاریک و آسمان دارای برجها و زمین گهواره‌ای و تاریکی‌هایی که بعضی بالای بعضی دیگر است و دریای موجی که شب‌هنگام در جلو {کشتی‌سواران} شب‌نورد قرار دارد، از تو پوشیده نیست. چشمان خیانت‌کار و آنچه در سینه‌ها پنهان است را می‌دانی. ستاره‌ها غروب کردند و چشم‌ها خوابیدند و تو زنده‌ی پایداری هستی که چُرت و خواب تو را نمی‌گیرد. منزّه است پروردگار جهانیان و خدای فرستادگان و ستایش، مخصوص پروردگار جهانیان است» سپس پنج آیه‌ی اواخر سوره‌ی آل عمران از «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ» تا «إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ» را بخواند.

• قانون ۱۸۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی برای نماز شب از خواب بر می‌خیزند، بعد از وضو و قبل از شروع نماز، دعای مخصوص * می‌خوانند. توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ مِنْ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ زُؤَارِكِ وَ عُمَارِ مَسَاجِدِكَ وَ افْتَحْ لِي بَابَ تَوْبَتِكَ وَ اغْلِقْ عَلَيَّ بَابَ مَعْصِيَتِكَ وَ كُلَّ مَعْصِيَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِمَّنْ يَنَاجِيهِ اللَّهُمَّ أَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ جَلِّ تَنَؤُوكَ؛ به نام خدا و به یاری خدا و به سوی و از خدا. آنچه خدا بخواهد و هیچ نیرو و توانایی جز به خدا نیست. خدایا مرا از زائران و آبادکنندگان مسجدهایت قرار ده و در توبهات را به رویم بگشا و در نافرمانی‌ات و هر نافرمانی‌ای را به رویم ببند. ستایش خدایی راست که مرا از آنان که با او مناجات می‌کنند قرار داد. خدایا به من رو کن که ثنای تو بس بزرگ است».

• قانون ۱۸۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، کسانی که یادشان برود نماز شب بخوانند {در همان روز}، ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در رکعت اول بعد از حمد، سوره‌ی توحید؛ در رکعت دوم بعد از حمد، سوره‌ی سجده؛ در رکعت سوم بعد از حمد، سوره‌ی فصلت؛ در رکعت چهارم بعد از حمد، سوره‌ی مدثر؛ در رکعت پنجم بعد از حمد، سوره‌ی فصلت، در رکعت ششم بعد از حمد، سوره‌ی مُلک؛ در رکعت هفتم بعد از حمد، سوره‌ی یس؛ در رکعت هشتم بعد از حمد، سوره‌ی واقعه؛ سپس نماز وتر را با سوره‌های توحید، فلق و ناس بخواند.

• قانون ۱۸۵۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن اذان صبح و مغرب، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا قَبَالِ نَهَارِكَ وَ إِدْبَارِ لَيْلِكَ وَ حُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَ أَصْوَاتِ دُعَاتِكَ (وَ تَسْبِيحِ مَلَائِكَتِكَ) أَنْ تُثَوِّبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ؛ خدایا از تو می‌خواهم به رو کردن روز و پشت کردن شب و رسیدن وقت نماز و صدای دعوت‌کنندگان و تسبیح فرشتگان که توبه‌ام را پذیری که تو بسیار توبه‌پذیر و مهربانی»

• قانون ۱۸۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بین اذان و اقامه، سجده می‌کنند و ذکر مخصوص * می‌گویند.

توضیح: ذکرش این است: «سَجَدْتُ لَكَ خَاضِعاً خَاشِعاً ذَلِيلاً؛ بر تو سجده کردم در حال خضوع و خشوع و خواری» که موجب محبوب القلوب شدن است.

یا بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي سَجَدْتُ لَكَ خَاضِعاً خَاشِعاً؛ خدایی جز تو نیست، پروردگار من هستی. بر تو سجده کردم در حال خضوع و خشوع و خواری» که موجب آمرزش گناهان است.

• قانون ۱۸۷۰ (۹): در منہاج فردوسیان، بین قنوت‌های نماز عید فطر و

قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُ رَبِّي أَبَدًا وَ الْإِسْلَامُ دِينِي أَبَدًا وَ مُحَمَّدٌ نَبِيِّي أَبَدًا وَ الْقُرْآنُ كِتَابِي أَبَدًا وَ الْكَعْبَةُ قِبْلَتِي أَبَدًا وَ عَلِيٌّ وَ لِيْبِي أَبَدًا وَ الْأَوْصِيَاءُ أَيْمَتِي أَبَدًا» (و تک ائمه‌ی معصومین علیهم‌السلام را نام ببرد) وَ لَا أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ؛ خداوند، همیشه پروردگار من است و اسلام، همیشه دین من است و محمد، همیشه پیامبر من است و قرآن، همیشه کتاب من است و کعبه، همیشه قبله‌ی من است و علی، همیشه ولی من است و اوصیاء {پیامبر} همیشه امامان من هستند و هیچ یگانه‌ای جز خدا نیست».

● قانون ۱۸۷۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در قنوت نماز عید فطر و قربان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ وَ أَهْلَ الْجُودِ وَ الْجَبْرُوتِ وَ أَهْلَ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ أَهْلَ الثَّقْوَى وَ الْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَ لِمُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) ذُخْرًا وَ مَزِيدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ عَبْدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَ صَلَّ عَلَيَّ مَلَائِكَتِكَ وَ رُسُلِكَ وَ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ عِبَادَكَ الْمُرْسَلُونَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ بِكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الْمُرْسَلُونَ؛ خدایا ای اهل بزرگی و عظمت و ای اهل بخشش و جبروت و ای اهل گذشت و رحمت و ای اهل تقوا و آمرزش. از تو می‌خواهم در این روزی که برای مسلمانان عید و برای محمد ذخیره و زیادی قرار دادی، بر محمد و خاندان محمد درود فرست به بهترین درودی که بر بنده‌ای از بندگانت فرستاده‌ای و بر فرشتگان و پیامبران درود فرست و مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات - زنده و

مرده‌شان - را بیامرزد. خدایا از تو بهترین چیزی که بندگان فرستاده‌ات از تو خواسته‌اند را می‌خواهم و از بدی آنچه بندگان فرستاده‌ات از آن به تو پناه برده‌اند، پناه می‌برم».

● قانون ۱۸۷۳ (۹): در منهج فردوسیان، در شب عید فطر، ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: ده رکعت یعنی پنج دو رکعتی در هر رکعت، یک مرتبه سوره‌ی حمد و ده مرتبه سوره‌ی توحید بخواند و در رکوع و سجده، یک مرتبه تسبیحات اربعه ﴿بگویند﴾. بعد از تمام شدن ده رکعت، هزار بار بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَنْتَ يَا رَبِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ رَحِيمَ الْآخِرَةِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا إِلَهَ الْأُولِينَ وَ الْآخِرِينَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ تَقَبَّلْ صُومِي وَ صَلَاتِي وَ قِيَامِي؛ ای زنده، ای پایدار، ای صاحب جلال و اکرام، ای بخشنده‌ی دنیا و مهربان آخرت، ای کریم‌ترین کریمان، ای مهربان‌ترین مهربانان، ای خدای اولین و آخرین، گناهانم را ببخش و روزه و نماز و ایستادنم را بپذیر».

● قانون ۱۸۸۸ (۹): در منهج فردوسیان، قبل از تلاوت قرآن کریم، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگویند: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَ السُّلْطَانِ الْمَتِينِ وَ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْمُكَتَفَى بِعِلْمِكَ وَ الْمُحْتَاجُ إِلَيْكَ كُلُّ ذِي عِلْمٍ رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ وَ الذِّكْرِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا فَالْحَمْدُ بِمَا عَلَّمْتَنَا مِنَ الْحِكْمَةِ وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلَّمْتَنَا قَبْلَ رَغَبَتِنَا فِي تَعَلُّمِهِ وَ اخْتَصَصْتَنَا

بِهِ قَبْلَ رَغْبَتِنَا بِتَفْعِهِ اللَّهُمَّ فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ مَتًّا مِنْكَ وَ فَضْلًا وَ جُودًا وَ لُطْفًا بِنَا وَ رَحْمَةً لَنَا وَ اٰمِنَانًا عَلَيْنَا مِنْ غَيْرِ حَوْلِنَا وَ لَا حِيلَتِنَا وَ لَا قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ فَحَبِّبْ اِلَيْنَا حُسْنَ تِلَاوَتِهِ وَ حَفْظَ آيَاتِهِ وَ اِيْمَانًا بِمُتَشَابِهِهِ وَ عَمَلًا بِمُحْكَمِهِ وَ سَبَبًا فِي تَاْوِيلِهِ وَ هُدًى فِي تَدْبِيرِهِ وَ بَصِيرَةً بِنُورِهِ اللَّهُمَّ وَ كَمَا أَنْزَلْتَهُ شِفَاءً لِأَوْلِيَائِكَ وَ شِفَاءً عَلَيَّ أَغْدَاكَ وَ عَمَى عَلَيَّ أَهْلَ مَعْصِيَتِكَ وَ نُورًا لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لَنَا حِضْنًا مِنْ غَدَائِكَ وَ حِزْرًا مِنْ غَضَبِكَ وَ حَاجِزًا عَنِ مَعْصِيَتِكَ وَ عِضْمَةً مِنْ سَخَطِكَ وَ دَلِيلًا عَلَيَّ طَاعَتِكَ وَ نُورًا يَوْمَ نَلْقَاكَ نَسْتَضِيءُ بِهِ فِي خَلْقِكَ وَ نَجُوزُ بِهِ عَلَيَّ صِرَاطِكَ وَ نَهْتَدِي بِهِ اِلَى جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقْوَةِ فِي حَمَلِهِ وَ الْعَمَى عَنِ عَمَلِهِ وَ الْجَوْرِ عَنِ حُكْمِهِ وَ الْعُلُوِّ عَنِ قَضِيهِ وَ التَّقْصِيرِ دُونَ حَقِّهِ اللَّهُمَّ اِحْمِلْ عَنَّا ثِقْلَهُ وَ اَوْجِبْ لَنَا اٰجْرَهُ وَ اَوْزِعْنَا شُكْرَهُ وَ اجْعَلْنَا نُرَاعِيَهُ وَ نَحْفَظْهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا نَتَّبِعُ حَلَالَهُ وَ نَجْتَنِبُ حَرَامَهُ وَ نُقِيمُ حُدُودَهُ وَ نُؤَدِّي فَرَائِضَهُ اللَّهُمَّ اِرْزُقْنَا حَلَاوَةً فِي تِلَاوَتِهِ وَ نَشَاطًا فِي قِيَامِهِ وَ وَجَلًا فِي تَرْتِيلِهِ وَ قُوَّةً فِي اسْتِعْمَالِهِ فِي اَنَاءِ اللَّيْلِ وَ اطْرَافِ النَّهَارِ اللَّهُمَّ وَ اشْفِنَا مِنَ النَّوْمِ بِالْيَسِيرِ وَ اَيْقِظْنَا فِي سَاعَةِ اللَّيْلِ مِنْ رُقَادِ الرَّاقِدِينَ وَ نَبِّهْنَا عِنْدَ الْاَحْيَاءِ الَّتِي يُسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ مِنْ سِنَةِ الْوَسْطَانِيَيْنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِقُلُوبِنَا ذِكَاءً عِنْدَ عَجَائِبِهِ الَّتِي لَا تَنْقُضِي وَ لِدَاذَةً عِنْدَ تَرْدِيدِهِ وَ عِبْرَةً عِنْدَ تَرْجِيْعِهِ وَ نَفْعًا بَيْنَنَا عِنْدَ اسْتِفْهَامِهِ اللَّهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ تَخَلُّفِهِ فِي قُلُوبِنَا وَ تَوَسُّدِهِ عِنْدَ رُقَادِنَا وَ نَبْذِهِ وَرَاءَ ظُهُورِنَا وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ فَسَاوَةِ قُلُوبِنَا لِمَا بِهِ وَعَظَّتْنَا اللَّهُمَّ اِنْفَعْنَا بِمَا صَرَفْتَ فِيهِ مِنَ الْاَيَاتِ وَ ذَكَّرْنَا بِمَا صَرَبْتَ فِيهِ مِنَ الْمَثَلَاتِ وَ كَفَّرْنَا بِتَاْوِيلِهِ السَّيِّئَاتِ وَ ضَاعَفْنَا لَنَا بِهِ جِزَاءً فِي الْخَسَنَاتِ وَ اِرْفَعْنَا بِهِ ثَوَابًا فِي الدَّرَجَاتِ وَ لَقِّنَا بِهِ الْبُشْرَى بَعْدَ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا زَادًا تُقْوِينَا بِهِ فِي الْمَوْقِفِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ طَرِيقًا وَاِضْحًا نَسْلُكُ بِهِ اِلَيْكَ وَ عِلْمًا نَافِعًا نَشْكُرُ بِهِ نِعْمَاءَكَ وَ تَخَشُّعًا صَادِقًا

نَسْبِحُ بِهٖ اَسْمَاءِكَ فَاِنَّكَ اتَّخَذْتَ بِهٖ عَلَيْنَا حُجَّةً قَطَعْتَ بِهٖ عُذْرَنَا وَ اضْطَنَعْتَ بِهٖ
عِنْدَنَا نِعْمَةً فَصَرَ عَنْهَا شُكْرُنَا اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَّلِيًّا يَتَّبِعُنَا مِنَ الرَّزْلِ وَ دَلِيْلًا يَهْدِيْنَا
لِصَالِحِ الْعَمَلِ وَ عَوْنًا هَادِيًّا يَقُوْمُنَا مِنَ الْمَيْلِ وَ عَوْنًا يَقُوْنِيْنَا مِنَ الْمَمَلِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
بِنَا اَفْضَلَ الْاَمَلِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا يَوْمَ اللِّقَاءِ وَ سَلَاحًا يَوْمَ الْاِرْتِقَاءِ وَ حَاجِبًا
يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ نُورًا يَوْمَ الظُّلْمَاءِ يَوْمَ لَا اَرْضَ وَ لَا سَمَاءَ يَوْمَ يُجْزَىٰ كُلُّ سَاعٍ بِمَا
سَعَىٰ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا رِيًّا يَوْمَ الظُّمَاءِ وَ فَوْزًا يَوْمَ الْجَزَاءِ مِنْ نَارِ حَامِيَةٍ قَلِيْلَةٍ
الْبُقْيَا عَلٰى مَنْ بِهَا اضْطَلَىٰ وَ بَحْرَهَا تَلَطَّىٰ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا بُرْهَانًا عَلٰى رُعُوسِ
الْمَلَا يَوْمَ يَجْمَعُ فِيْهِ اَهْلُ الْاَرْضِ وَ اَهْلُ السَّمَاءِ اللّٰهُمَّ اَرْزُقْنَا مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَ
عِيْشَ الشُّعَدَاءِ وَ مُرَافَقَةَ الْاَنْبِيَاءِ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَاِ»

● قانون ۱۸۸۹ (۹): در منهاج فردوسیان، برای این که بتوانند قرآن و علوم
{مختلفه} را حفظ کنند، دعای مخصوص * را در ظرفی تمیز با عسل بنویسند
و با آب باران (قبل از این که به زمین برسد) بشویند و سه روز ناشتا *
بخورند.

توضیح: دعا این است: «اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ وَ لَمْ یَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ اَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ وَ صَفِيْكَ وَ مُوسٰی كَلِيْمِكَ وَ
نَجِيْكَ وَ عِيْسٰی كَلِمَتِكَ وَ رُوْحِكَ وَ اَسْأَلُكَ بِصُحْفِ اِبْرَاهِيْمَ وَ تُوْرَةِ مُوسٰی وَ
زَبُوْرِ دَاوُدَ وَ اِنْجِيْلِ عِيْسٰی وَ قُرْآنِ مُحَمَّدٍ (صلی الله علیه و آله و علیهم) وَ بِكُلِّ
وَ حِيٍّ اَوْحِيْتَهُ وَ قَضٰى اَمْصِيْتَهُ وَ حَقَّقَ قَضِيْتَهُ وَ غَنِيَّ اَعْثِيْتَهُ وَ ضَالَّ هَدِيْتَهُ وَ
سَاوِلِ اَعْطِيْتَهُ وَ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلٰى اللَّيْلِ فَاطْلَمَ وَ بِاسْمِكَ
الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلٰى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلٰى الْاَرْضِ
فَاسْتَقْرَّتْ وَ دَعَمَتْ بِهٖ السَّمَاوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ وَضَعْتَهُ عَلٰى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ
بِاسْمِكَ الَّذِي بَثَّتْ بِهٖ الْاَرْزَاقَ وَ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُحْيِي بِهٖ الْمَوْتٰی وَ

أَسْأَلُكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مِنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِي حِفْظَ الْقُرْآنِ وَ أَصْنَافِ الْعِلْمِ وَ أَنْ تُثَبِّتَهَا فِي قَلْبِي وَ سَمْعِي وَ بَصْرِي وَ أَنْ تُخَالِطَ بِهَا لَحْمِي وَ دَمِي وَ عِظَامِي وَ مَخِي وَ تَسْتَعْمَلَ بِهَا لَيْلِي وَ نَهَارِي بِرَحْمَتِكَ وَ قُدْرَتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ. وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِبَادُكَ الَّذِينَ اسْتَجَبَتْ لَهُمْ وَ أَنْبِيَائُكَ فَغَفَرْتَ لَهُمْ وَ رَحِمْتَهُمْ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَقَرَّ بِهِ عَرْشُكَ وَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الْوَحْدِ الْمُنْتَعَالِ الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْكَانَ كُلَّهَا الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ الْمُقَدَّسِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ نُورِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْكَبِيرِ الْمُنْتَعَالِ وَ كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ بِالْحَقِّ وَ كَلِمَاتِكَ الثَّمَامَاتِ وَ نُورِكَ الثَّامِّ وَ بَعْظَمَتِكَ وَ أَرْكَانِكَ»

• قانون ۱۸۹۰ (۹): در منهج فردوسیان، برای این که قرآن کریم را فراموش نکنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم ازحمینی بترک معاصیک أبداً ما أبقيتني و ازحمینی من تکلیف ما لا یغنیني و ازرقنی حُسن المنظر فیما یرضیک عنی و الزم قلبی حفظ کتابک كما علمتني و ازرقنی أن أتلوهُ علی النحو الّذی یرضیک عنی. اللهم نور بکتابک بصری و اشرح به صدري و فرح به قلبی و أطلق به لسانی و استعمل به بدنی و قوی علی ذلک و أعنی علیه إنه لا معین علیه إلا أنت لا إله إلا أنت؛ خدایا بر من رحم کن به ترک کردن نافرمانی‌ات برای همیشه تا زنده هستم و ترحم کن بر من از سختی آنچه به دردم نمی‌خورد و خوش نگاه کردن در آنچه تو را از من راضی می‌سازد روزی‌ام فرما. و حفظ کتابت را ملازم قلبم بفرما همچنان که مرا یاد دادی و تلاوتش به صورتی که از من راضی شوی را روزی‌ام نمودی. خدایا به کتابت، دیدگانم را نورانی فرما و

سینه‌ام را گشایش بده و قلبم را شاد نما و زبانه را باز کن و بدنم را به کار بگمار و بر آن {اطاعتت} نیرویم بده و یاری‌ام نما که هیچ یآوری جز تو نیست. خدایی جز تو نیست»

• قانون ۱۹۸۳ (۹): در منهج فردوسیان، [جهت محافظت از شرّ مردم] سوره‌ی توحید را از سمت راست، چپ، روبرو، پشت سر، بالا و پایینشان * می‌خوانند.

توضیح: به این کیفیت که صورت خود را به سمت راست کرده و سوره‌ی توحید بخوانند، سپس صورت را به سمت چپ کرده و بخوانند، سپس به روبرو و همچنین به پشت سرشان نگاه کرده و بخوانند و همچنین به بالا نگاه کرده و بخوانند و به پایین نگاه کرده و بخوانند.

• قانون ۲۰۰۲ (۹): در منهج فردوسیان، در سجده‌ی آیات سجده، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «سَجَدْتُ لَكَ تَعْبُدًا وَ رِقًّا لَا مُسْتَكْبِرًا عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا مُسْتَنْكِفًا وَ لَا مُسْتَعْظَمًا بَلْ أَنَا عَبْدٌ ذَلِيلٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ؛ سجده کردم برای تو از روی عبادت و بندگی نه از سر تکبر از عبادتت و نه سرباززننده و نه خودبزرگ‌بیننده بلکه من بنده‌ای خوار و ترسان و پناه‌جو هستم» یا «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَ تَصَدِيقًا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُبُودِيَّةً وَ رِقًّا، سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَ رِقًّا لَا مُسْتَنْكِفًا وَ لَا مُسْتَكْبِرًا بَلْ أَنَا عَبْدٌ ذَلِيلٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ؛ به حق، به حق، هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. از روی ایمان و باور هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. از روی پرستش و بندگی، هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. سجده کردم برای تو ای پروردگار از روی پرستش و بندگی نه از سر خودداری و امتناع مستکبرانه بلکه من بنده‌ای

خوار و ترسان و پناه‌جو هستم».

• قانون ۲۰۱۶ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در وقت شنیدن صدای رعد، تسبیح مخصوص * می‌گویند.

توضیح: بگوید: «سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ منزّه است کسی که رعد، به حمد او، و فرشتگان [جملگی] از بیمش تسبیح می‌گویند».

• قانون ۲۰۲۸ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در وقت زوال خورشید، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا؛ منزّه است خدای و جز او خدایی نیست و ستایش خدایی راست که زن و فرزند برنگزید و شریکی در فرمانروایی و نه خوار بوده که [نیاز به] دوستی داشته باشد و بسیار بزرگش شمار».

• قانون ۲۰۲۹ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، برای این که نفرین‌شان تأثیر قطعی داشته باشد، عمل مخصوصی * انجام می‌دهند.

توضیح: قبل از نفرین کردن، یک‌صد آیه از هر جای قرآن که بخواهند، تلاوت می‌کنند، سپس هفت مرتبه «یا الله» می‌گویند و نفرین می‌کنند.

• قانون ۲۰۳۰ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، اگر احساس کنند که فال بد می‌خواهد در دلشان اثر بگذارد، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «إِعْتَصَمْتُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ فِي نَفْسِي فَأَعِصِمْنِي مِنْ ذَلِكَ؛ پناه می‌برم به تو ای پروردگار از شر آنچه در جانم می‌یابم {از وسوسه‌های بد} پس مرا از آن پناه بده»

• قانون ۲۰۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت زلزله، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «یا مَنْ یُمسِکُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَ لَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَکَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِیمًا غَفُورًا صَلَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَمْسِکْ عَنَّا الشُّوْءَ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ؛ ای کسی که آسمان‌ها و زمین را نگه می‌دارد تا نیافتند و اگر بیافتند بعد از او هیچ کس آنها را نگاه نمی‌دارد او بردبار آمرزنده است. درود بفرستد بر محمد و خاندان محمد و بدی را از ما بازدار که تو بر هر چیزی توانایی»

• قانون ۲۰۳۳ (۹): در منہاج فردوسیان، برای بند آمدن زیادِ باران، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ حَوَالِنَا وَ لَا عَلَیْنَا اللَّهُمَّ صُبِّهَا فِی بُطُونِ الْأُودِیَةِ وَ نَبَاتِ الشَّجَرِ وَ حَيْثُ یَرْعَى أَهْلُ الْوَبْرِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً وَ لَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا؛ خدایا بر اطراف ما بباران نه بر ما و در بیابان‌ها بریزان تا موجب رویش درختان و چراگاه‌ها شود. خدایا این باران را بر ما رحمت قرار بده و عذاب قرارش مده».

• قانون ۲۰۳۴ (۹): در منہاج فردوسیان، با الفاظ خاصی * صلوات می‌فرستند.

توضیح: اول: «صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ صَلَوَاتُ مَلَائِکَتِهِ وَ أَنْبِیَائِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جَمِیعِ خَلْقِهِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ السَّلَامُ عَلَیهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ؛ درود و رحمت و برکات خدا و درود فرشتگان و پیامبران و همه‌ی آفریدگان بر محمد و خاندان محمد باد» که موجب آمرزش گناهان است.

دوم: بگوید: «اللَّهُمَّ صَلَّ عَلَی مُحَمَّدٍ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) کَمَا صَلَّیْتَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَ

آلِ اِبْرَاهِیْمِ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ وَ بَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) كَمَا بَارَكْتَ عَلٰی اِبْرَاهِیْمِ وَ آلِ اِبْرَاهِیْمِ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ؛ خدایا بر محمد و خاندان محمد درود بفرست چنان که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم درود فرستادی که تو ستوده و بزرگوار هستی و بر محمد و خاندان محمد برکت ده همچنان که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم برکت دادی که تو ستوده و بزرگوار هستی».

سوم: بگوید: «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ عَلٰی اِبْرَاهِیْمِ وَ آلِ اِبْرَاهِیْمِ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ؛ خدایا بر محمد و خاندان محمد درود بفرست برتر از آن که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم درود فرستادی که تو ستوده و بزرگوار هستی».

• قانون ۲۰۳۵ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام صلوات فرستادن بر پیامبران گذشته، نخست بر استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و آل ایشان صلوات * می‌فرستند.

توضیح: با عباراتی مانند این که بگوید: «عَلٰی نَبِیِّنَا وَ آلِهِ وَ عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام؛ درود و سلام بر پیامبر ما و خاندان ایشان و بر او باد».

• قانون ۲۰۳۸ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، [برای آمرزش گناهان، محو شدن خطایا، دوام سرور، استجاب دعا، رسیدن به آرزوها، زیاد شدن روزی، پیروز شدن بر دشمنان و رفیق استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در بهشت برین بودن،] صبح و شام، سه بار، صلوات مخصوص * می‌خوانند .

توضیح: بگوید: «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی الْأَوَّلِیْنَ وَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی الْآخِرِیْنَ وَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمَلَا الْأَعْلٰی وَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمُرْسَلِیْنَ. اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِیْلَةَ وَ الشَّرْفَ وَ الْفَضِیْلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِیْرَةَ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَ لَمْ أَرَهُ فَلَا

تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ وَ ارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ وَ تَوْفِنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِعًا هَيِّئْ لِي لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ كَمَا آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) وَ لَمْ أَرَهُ فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ اللَّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي نَجِيَةً كَثِيرَةً وَ سَلَامًا؛ خدایا در اولین و آخرین و ملاً اعلی و در جمع پیامبران، بر محمد و خاندان محمد درود فرست. خدایا به محمد، وسیله و شرافت و فضیلت و درجه‌ی بزرگ عنایت فرما. خدایا من به محمد ایمان آوردم در حالی که او را ندیدم پس مرا از دیدارش در روز قیامت محروم مفرما و همنشینی‌اش را روزی‌ام بگردان و مرا بر آئینش بمیران. از حوضش، نوشیدنی سیر و گوارا که هیچ تشنگی‌ای بعدش نباشد، بنوشان که تو بر هر چیزی توانایی. خدایا چنان که به محمد ایمان آوردم در حالی که ندیدمش، پس صورتش را در بهشت به من بشناسان. خدایا روح محمد را از من تحیت زیاد و سلام برسان».

● قانون ۲۰۴۰ (۹): در منهاج فردوسیان، وقتی شخص مورد اعتمادی برای مشورت نیابند، به کیفیت خاصی * با خدای متعال، مشورت می‌کنند.

توضیح: در دو پاره کاغذ «آری» و «نه» بنویسد و در میان دو تکه گِل قرار دهد. پس دو رکعت نماز بخواند در حالی که تکه‌های گِل را زیر سجاده‌اش گذاشته است و بگوید: «یا اللهُ اِنِّی اَسْأُوْرُکَ فِی اَمْرِی هَذَا وَ اَنْتَ خَیْرُ مُسْتَشَارٍ وَ مُشِیْرٍ فَاتَّشِرْ عَلَیْ بِمَا فِیْهِ صَلاَحٌ وَ حُسْنُ عَاقِبَةٍ؛ خدایا من در این کارم با تو مشورت می‌کنم و تو بهترین مشاور هستی پس بر من به آنچه صلاح و فرجام نیک در آن است، اشاره فرما» سپس دست ببرد و یکی را بیرون آورد، اگر «آری» بود، عمل کند و اگر «نه» بود، ترکش نماید.

● قانون ۲۰۴۷ (۹): در منهاج فردوسیان، در وقت مُحْرَم شدن، دعای

مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بعد از نماز واجب یا نافله، حمد و ثنای الهی ﴿ بگوید و صلوات بفرستد و بگوید: «اللهم إني أسألك أن تجعلني ممن استجاب لك و آمن بوعدك و اتبع أمرک فإني عبدك و فی قبضتک لا أوقی إلا ما وقیت و لا أخذ إلا ما أعطیت و قد ذكرت الحجّ فأسألك أن تعزّم لی علیه علی کتابک و سنة نبيک (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و تقوینی علی ما ضعفت عنه و تسلم منی مناسکی فی یسر منک و عافیة و اجعلنی من وفدک الذین رضیت و ارتضیت و سمیت و کتبت اللهم إني خرجت من شقة بعيدة و أنفقت مالى ابتغاء مرضاتک اللهم فتّمم لی حجی و عمرتی اللهم إني أريد التمتع بالعمرة إلی الحجّ علی کتابک و سنة نبيک (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) فإن عرض لی عارض یحبسینی فحلّنی حیث حبستنی لقدّرك الذی قدّرت علی اللهم إن لم تكن حجة فعمرة أحرّم لك شعری و بشری و لحمی و دمی و عظامی و مخی و عصبی من النساء و الثیاب و الطیب ابتغی بذیک وجهک و الدار الآخرة؛ خدای از تو می‌خواهم که مرا از آنانی قرار دهی که {ندای تو را} اجابت کردند و به وعده‌ی تو ایمان آوردند و فرمان تو را پیروی نمودند، پس من بنده‌ی تو در دست {قدرت} توام. نگه نمی‌دارم مگر آنچه تو نگه داری و نمی‌گیرم مگر آنچه تو عطا کنی و حج را ذکر کردی پس از تو می‌خواهم عزمی بر انجامش برایم قرار دهی بر طبق کتابت و سنت پیامبرت و ضعف‌هایم را تقویت نمایی و مناسکم را در آسانی و عافیت به جا آورم و مرا از آنانی قرار دهی که {از آنان} راضی شدی و نام بردی و نوشتی. خدایا من از راه دوری آمده‌ام و مالم را در راه رضای تو خرج کرده‌ام. خدایا حج و عمره‌ام را برایم تمام فرما. خدایا من می‌خواهم عمره‌ی تمتع حج بر طبق کتابت و سنت پیامبرت انجام

● قانون ۲۰۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ورود به منا {برای انجام مراسم حج تمتع}، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم هذه مني و هذه مما مننت به علينا من المناسك فأسألك أن تمن علي بما مننت به علي أبنائك فإنما أنا عبدك و في قبضتك؛ خدایا این مناست و این آن چیزی است که از مناسک بر ما منت نهاده‌ای پس از تو می‌خواهم که بر من به آنچه بر پیامبران منت نهاده‌ای، منت نهی که من بنده‌ات هستم و در اختیار می‌باشم».

● قانون ۲۰۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت حرکت به سوی عرفات {برای انجام مراسم حج تمتع}، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم إليك صمدت و إياك اعتمدت و وجهك أرذت فأسألك أن تبارك لي في رحلتی و أن تقضي لي حاجتي و أن تجعلني ممن تباهي به اليوم من هو أفضل مني؛ خدایا به سوی تو آمدم و فقط بر تو اعتماد کردم و رضای تو را اراده کردم پس از تو می‌خواهم که بر من در سفرم برکت قرار بدهی و خواسته‌ام را برآورده سازی و از آنانی قرارم بده که به آنان بر بهتر از من، مباحث می‌کنی».

● قانون ۲۰۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، وقتی در روز قربانی برای طواف به مسجد الحرام می‌آیند، بر در مسجد ایستاده و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم أعني على نسكك و سلمني له و سلمه لي. أسألك مسألة العليل الدليل المغترف بذنبيه أن تغفر لي ذنوبي و أن ترجعني بحاجتي. اللهم إني عبدك و البلد بلدك و البيت بيتك، جئت أطلب رحمتك و أوم طاعتك، متبعاً لأمرك، راضياً بقدرك، أسألك مسألة المضطر إليك، المطيع لأمرك، المسفق من عذابك، الخائف لعقوبتك، أن تبلغني عفوك و

تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ؛ خدایا بر انجام مراسم یاری‌ام کن و به سلامت من بدار و آن را تسلیم من بگردان. از تو می‌خواهم خواستنِ مریضیِ خوار که به گناهِشِ اعتراف دارد که گناهانم را بیمارزی و مرا حاجت‌روا بگردانی. خدایا من بنده‌ی توام و این شهر، شهر تو است و این خانه، خانه‌ی تو است، آمده‌ام و رحمت تو را طلب می‌کنم و پیرو طاعت و امر تو هستم. راضی به تقدیرت. از تو می‌خواهم، خواستن کسی که ناچار به سوی تو است، مطیع امرت می‌باشد، از عذابت بیمناک و از عقابت ترسان است که گذشتت را به من برسانی و مرا از آتش - به رحمتت - پناه بدهی».

• قانون ۲۰۶۸ (۹): در منهج فردوسیان، در مقام جبرئیل (علیه‌السلام) [زیر ناودان خانه‌ی کعبه]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «أَيُّ جَوَادٍ أَيْ كَرِيمٍ أَيْ قَرِيبٍ أَيْ بَعِيدٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَنْ تُرَدُّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ؛ ای جواد، ای کریم، ای نزدیک، ای دور، از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی و نعمتت را بر من بگردانی».

• قانون ۲۰۷۲ (۹): در منهج فردوسیان، در هنگام ذبح قربانی [در منا]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «وَجْهَتْ وَجْهِي لِلذِّي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ حَنِيفاً مُسْلِماً وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ مِنْكَ وَ لَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي؛ من از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورده است و من از مشرکان نیستم. در حقیقت، نماز من و {سایر} عبادات من و زندگی و مرگ

من، برای خدا، پروردگار جهانیان است. {که} او را شریکی نیست، و بر این {کار} دستور یافته‌ام، و من از مسلمانانم. خدایا از تو و برای تو. به نام خدا و به یاری خدا و خدا بزرگ‌تر است. خدایا از من بپذیر»

• قانون ۲۰۷۴ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از شروع رَمی جَمَرات، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: سنگریزه‌ها را به دست بگیرد و بگوید: «اللَّهُمَّ هَوِّلَايَ حَضِيَّاتِي فَأَحْصِهِنَّ لِي وَ اِزْفَعْهُنَّ فِي عَمَلِي؛ خدایا این سنگریزه‌های من است پس برایم بشمار و جزو اعمالم بالا ببر»

• قانون ۲۰۷۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به کیفیت مخصوصی * رَمی جَمَرات می‌کنند.

توضیح: سنگریزه را روی شست گذاشته و با ناخن سیبانه پرتاب کند و با دست راست سنگ بزند در حالی که با دست چپ جمع‌آوری اش کرده است.

• قانون ۲۰۷۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال رَمی جَمَرات، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: با پرتاب هر سنگریزه بگوید: «اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اذْحَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ اللَّهُمَّ تَصَدِّيقاً بِكِتَابِكَ وَ عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُوراً وَ عَمَلًا مَقْبُولاً وَ سَعِيًّا مَشْكُوراً وَ دَنْباً مَغْفُوراً؛ خدا بزرگ‌تر است. خدایا شیطان را از من دور ساز. خدایا {سنگ می‌زنم} در حال که کتابت را راست می‌دانم و بر سنت پیامبرت هستم. خدایا آن را حجتی نیک و عملی قبول شده و تلاشی مورد تقدیر و مایه‌ی آمرزش گناهامن قرار بده»

• قانون ۲۰۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در پایان رَمی جَمَرات و در حال بازگشت، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در پایان رمی و در حال برگشتن بگوید: «اللهم بِک وَثِقْتُ وَ عَلَیْک تَوَكَّلْتُ فَبِعَمِّ الرَّبِّ وَ نِعَمِّ الْمَوْلَى وَ نِعَمِّ النَّصِيرِ؛ خدایا به تو اعتماد کردم و بر تو توکل نمودم پس تو خوب پروردگار و خوب مولا و خوب یاورى هستی».

• قانون ۲۰۸۲ (۹): در منهج فردوسیان، در مشعر، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم هَذِهِ جَمْعُ اللّهِمِّ اِنِّی اَسْأَلُکَ اَنْ تَجْمَعَ لِی فِیْهَا جَوَامِعَ الْخَیْرِ اللّهِمَّ لَا تُؤْیِسْنِی مِنَ الْخَیْرِ الَّذِی سَأَلْتُکَ اَنْ تَجْمَعَهُ لِی فِی قَلْبِی وَ اَطْلُبْ اِلَیْکَ اَنْ تُعَرِّفَنِی مَا عَرَفْتَ اَوْلِیَاءَکَ فِی مَنْزِلِی هَذَا وَ اَنْ تَقِیْنِی جَوَامِعَ الشَّرِّ؛ خدایا این مشعر است. خدایا من از تو می‌خواهم که همه‌ی خوبی‌ها را برای من در آن جمع سازی. خدایا مرا از نیکی‌ای که از تو خواستم برایم در قلبم جمع کنی، ناامید مگردان و از تو می‌خواهم که آنچه به اولیائت شناساندی را در این منزلم به من شناسانی و مرا از همه‌ی بدی‌ها نگه داری»

• قانون ۲۰۸۵ (۹): در منهج فردوسیان، در لحظات غروب آفتاب روز عرفه [در عرفات]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ هَذَا الْمَوْقِفِ وَ اَرْزُقْنِیهِ (مِنْ قَابِلٍ) اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِی وَ اَقْلَبْنِی الْیَوْمَ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا لِی مَرْحُومًا مَغْفُورًا لِی بِاَفْضَلِ مَا یَنْقَلِبُ بِهِ الْیَوْمَ اَحَدٌ مِنْ وَفْدِکَ عَلَیْکَ وَ اَعْطِنِی اَفْضَلَ مَا اَعْطَيْتَ اَحَدًا مِنْهُمْ مِنَ الْخَیْرِ وَ الْبَرَکَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ الرَّضْوَانِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ بَارِکَ لِی فِیْمَا اَرْجِعُ اِلَیْهِ مِنْ اَهْلِ اَوْ مَالٍ اَوْ قَلِیلٍ اَوْ کَثِیرٍ وَ بَارِکَ لَهُمْ فِی؛ خدایا این را آخرین دفعه‌ی آمدنم به این توقف‌گاه قرار مده و در سال‌های آینده - همیشه تا زنده هستم - روزی‌ام بگردان و امروز مرا رستگار و پیروز و {با

دعاهای { مستجاب، رحمت‌شده، بخشیده‌شده و با بهترین چیزهایی که میهمانان با آنها بر می‌گردند، برگردان و بهترین چیزی که به دیگران داده‌ای از خیر و برکت و رحمت و رضایت و آمرزش، در آنچه به سویش بر می‌گردم از خانواده و دارایی‌های کم یا زیاد عطایم کن و برای آنها نیز در من برکت بده».

• قانون ۲۰۸۸ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام سعی بین دو کوه صفا و مروه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ؛ به نام خدا و خدا بزرگ‌تر است و درود خدا بر محمد و خاندانش باد» و بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ اغْفُ عَمَّا تَعَلَّمَ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ؛ خدایا ببخش و رحم کن و درگذر از آنچه می‌دانی که تو باعزت‌تر و با کرامت‌تر هستی» و بگوید: «يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ وَ التَّعْمَاءِ وَ الْجُودِ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ ای صاحب منت و فضل و کرامت و نعمت‌ها و بخشش، گناهانم را ببخش که جز تو گناهان را نمی‌بخشد».

• قانون ۲۰۸۹ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، بعد از نماز طواف، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِطَوَاعِيَّتِي إِيَّاكَ وَ طَوَاعِيَّتِي رَسُولَكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي أَنْ أَتَعَدَّى حُدُودَكَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُجِبُّكَ وَ يُحِبُّ رَسُولَكَ وَ مَلَائِكَتَكَ وَ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ؛ خدایا به سبب پرستش‌هایی که فقط برای تو انجام می‌دهم، و اطاعتی که فقط از رسولت کرده‌ام، بر من رحم کن و مرا از این که از حدودت درگذرم، دور بدار و مرا از آنان که تو و پیامبرت و فرشتگان و بندگان نیکوکار را دوست دارند، قرار

بده»

• قانون ۲۰۹۵ (۹): در منہاج فردوسیان، منہاجیون در هنگام استلام ﴿رُكْنَ یمانی (مُستجار) دعاہای مخصوص ﴿ می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ الْبَيْتُ بَيْتُكَ وَ الْعَبْدُ عَبْدُكَ وَ هَذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ؛ خدایا خانه، خانه‌ی توست و بنده، بنده‌ی توست و این مکان کسی است که از آتش به تو پناه آورده است» سپس به گناہانش اقرار کند و بگوید: «اللَّهُمَّ مِنْ قِبَلِكَ الرَّوْحَ وَ الْفَرْجَ وَ الْعَافِيَةَ اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي وَ اغْفِرْ لِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي وَ خَفِيَ عَلَيَّ خَلْقِكَ؛ خدایا راحت و گشایش و عافیت از ناحیه‌ی توست. خدایا اگر عمل من ضعیف است، تو آن را مضاعف فرما و آنچه از من می‌دانی و بر مردمان پوشیده است، را بر من ببخش»

• قانون ۲۱۰۳ (۹): در منہاج فردوسیان، تفسیر «ابجد» ﴿ را فرا می‌گیرند. توضیح: در یک روایت آمده است که استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) به آموختن تفسیر ابجد، امر فرموده‌اند. ترجمه‌ی روایت چنین است: از استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) پرسیده شد: تفسیر حروف ابجد چیست؟ استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) فرمودند: تفسیر ابجد را بیاموزید، زیرا در آن نکات عجیبی است. وای بر عالمی که پیوسته با این حروف سر و کار دارد، و تفسیر آنها را نداند. سپس آنها را به این ترتیب تفسیر نمودند: الف - آلاء الله، حرف من اسمائه. الف نشانه نعمتهای الهی و حرفی از نامهای الهی است.

ب - بهجة الله. باء اشاره به بهجت خداوند دارد.

ج - جنة الله و جمال الله و جلال الله. جیم نشانه جنان و جمال و جلال است.

د - دین الله. دال اشاره به دین خدا یا جزاء الهی است.

ه - هاویة فویل لمن هوی فی النار. هاء نشانه جهنم است، وای بر کسی که در آتش دوزخ بیفتد.

و - ویل لاهل النار. وای بر حال اهل دوزخ.

ز - زاویة الله فی النار. یعنی زوایای جهنم.

ح - حطوط الخطایا عن المستغفرین فی لیلۃ القدر و منازل به جبرئیل مع الملائكة الی مطلع الفجر. هاء نشانه ریزش گناهان توبه کنندگان در شب قدر است، همان شبی که جبرئیل با فرشتگان تا سپیده دم بر زمین فرود می آیند.

ط - طوبی لهم و حسن مآب. درخت طوبی از آن استغفار کنندگان است و سر انجام خوشی دارند. طوبی درختی است در بهشت که شاخه‌های آن از پشت دیوار باغ بهشت پیدا است و میوه فراوان دارد.

ی - یدالله فوق خلقه سبحانه و تعالی عما یشرکون. یاء اشاره به قدرت برتر خداوند است.

ک - کلام الله لا تبدیل لکلمات الله و لن تجد من دونه ملتحدًا. کاف اشاره به کلام خدا است. که در کلمات او تبدیل و تغییری نیست، و پناهی، جز او نمی یابی.

ل - الامام اهل الجنة بینهم فی الزیارة و التحیة و السلام و تلاوم اهل النار فیما بینهم. لام اشاره است به دید و بازدیدهای اهل بهشت از یکدیگر و سرزنش دوزخیان بر همدیگر.

م - ملک الله الذی لا یزول و دوام الله الذی لایفنی. میم نشانه بقاء و دوام سلطنت الهی است.

ن - والنون و القلم و ما یسطرون، فالقلم قلم من نور و کتاب من نور فی لوح

محفوظ یشهده المقربون و کفی بالله شهیدا. نون اشاره است به نون و قلم و آنچه می نگارند، قلم قلمی از نور است و کتاب نیز کتاب نور است که در لوحی محفوظ است و فرشتگان مقرب درگاه الهی نزد آن شاهد و حاضرند، و گواهی و شهادت خداوند به تنهائی کافی است. سعفص وقرشت مانند ابجد، هوز، حطی، کلمن تمام حروف آن بیان نشده است.

حضرت طبق این روایت فرمودند:

اما سعفص فالصاد صاع بصاع یعنی الجزاء بالجزاء کما تدين تدان، ان الله لا يريد ظلما للعباد.

صاد - اشاره به این است که پاداش در مقابل پاداش است. هر طور تو با دیگران معامله کنی و پاداش آنان را بدهی، خداوند هم همانطور با تو معامله می کند و پاداش می دهد. خداوند به بندگان ستم نخواهد کرد. و اما قرشت یعنی قرشهم فحشرهم و نشرهم الی یوم القيامة ففضی بینهم بالحق و هم لایظلمون.

قرشت اشاره به آن است که خداوند مردم را پس از مرگ زنده، و همه را جمع می کند و به حساب آنان رسیدگی، و به حق و عدالت بین آنها قضاوت می شود، و آنان مورد ظلم و ستم واقع نخواهند شد. (خصال ج ۱/ ص ۳۷۰؛ بحار الانوار ج ۱۲/ ص ۳۱۷).

• قانون ۲۱۰۹ (۹): در منهج فردوسیان، در وقت کوتاه کردن موی سبیل، دعای مخصوص * می خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ به نام خدا بر سنت محمد و خاندان محمد» یا «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ به

نام خدا و به یاری خدا بر سنت محمد و خاندان محمد»

- قانون ۲۱۲۰ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، لباس نو را با آداب خاصی * می‌بُرنند.

توضیح: در وقت بریدن لباس جدید، سی و شش مرتبه سوره‌ی قدر را بر ظرف آبی بخواند به این صورت که هرگاه به «تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ» رسید، اندکی از آب را بر لباس {پارچه‌های در حال بُرش برای لباس شدن} بپاشد. بعد از آماده شدن لباس، بیوشد و دو رکعت نماز در آن بخواند و بعد از نماز، دعا کند به این دعا: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَزَقَنِي مَا أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ وَ أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَ أَصَلِّي فِيهِ لِرَبِّي؛ ستایش خدایی راست که مرا لباسی روزی نمود که در میان مردم زیبا باشم و زشتی‌هایم را با آن بیوشانم و با آن برای پروردگارم نماز بخوانم» همواره تا زمان که نه شدن آن لباس، در وسعت روزی خواهد بود. ان شاء الله.

- قانون ۲۱۳۲ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در هنگام نشستن در محل جدید، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ؛ خدایا، مرا در جایی پربرکت فرود آور [که] تو نیک‌ترین مهمان‌نوازی».

- قانون ۲۱۵۵ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، [اگر از جنابت در خواب بترسند،] قبل از خوابیدن، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْإِحْتِلَامِ وَ مِنَ سُوءِ الْأَحْلَامِ وَ مِنْ أَنْ يَتَلَاعَبَ بِي الشَّيْطَانُ فِي الْيَقَظَةِ وَ الْمَنَامِ؛ خدایا از احتلام و خواب‌های بد و از این که شیطان در بیداری و خواب با من بازی کند، به تو پناه می‌برم»

- قانون ۲۱۵۶ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، اگر از عقرب و سایر گزندگان

بترسند، قبل از خوابیدن، تعویذ* مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ به کلمات تمام خداوند که هیچ نیکوکار و بدکاری نمی‌تواند از آن عبور کند، از بدی آنچه آفریده و پرورش داده و از شرّ هر جنبنده‌ای که او زمام امرش را در دست دارد، پناه می‌برم که پروردگارم بر راه راست است.»

• قانون ۲۱۵۷ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگامی که خواب بدی می‌بینند، به پهلوی دیگر می‌چرخند و دعای مخصوص* می‌خوانند و سه بار به سمت چپ، تفوی* می‌کنند.

توضیح: بگوید: «إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئاً إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ؛ همانا نجوا صرفاً از {القائنات} شیطان است، تا کسانی را که ایمان آورده‌اند دلتنگ گرداند، و {لی} {جز به فرمان خدا هیچ آسیبی به آنها نمی‌رساند} سپس بگوید: «عُدْتُ بِمَا عَادَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَآؤُهُ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُهُ الصَّالِحُونَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتَ وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ به آنچه فرشتگان مقرب و پیامبران فرستاده و بندگان نیکوکار خدا پناه می‌برند، پناه می‌برم از شر آنچه دیدم و از شر شیطان رانده‌شده».

یا بگوید: «أَعُوذُ بِمَا عَادَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَآؤُهُ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُهُ الصَّالِحُونَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتَ فِي لَيْلَتِي هَذِهِ أَنْ يُصِيبَنِي مِنْهُ سُوءٌ أَوْ شَيْءٌ أَكْرَهُهُ؛ به آنچه فرشتگان مقرب و پیامبران فرستاده و بندگان نیکوکار خدا پناه می‌برند، پناه می‌برم از شر آنچه در این شب دیدم از این که بدی‌ای یا چیزی که مرا خوش نمی‌آید به من برسد.»

● قانون ۲۱۵۸ (۹): در منهج فردوسیان، در وقت خوابیدن [برای آمرزیده شدن گناهانشان،] دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: سه بار بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَطَّنَ فَخَبَّرَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَّرَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ ستایش خدایی راست که برتری و تسلط یافت و ستایش مر خدایی راست که از باطن خبر دارد. ستایش خدایی راست که پادشاهی تواناست. ستایش خدایی راست که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند و او بر هر چیزی تواناست»

● قانون ۲۱۶۸ (۹): در منهج فردوسیان، منہاجیون قبل از ازدواج {وقتی تصمیم به ازدواج می‌گیرند}، دو رکعت نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت بخواند و سپس بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْزَوْجَ اللَّهُمَّ فَاقْرِ لِي مِنَ النِّسَاءِ أَعْفَهِنَّ فَرَجًا وَ أَحْفَظْهُنَّ لِي فِي نَفْسِهَا وَ فِي مَالِي وَ أَوْسَعِهِنَّ رِزْقًا وَ أَعْظَمِهِنَّ بَرَكَهً. وَ اقْدِرْ لِي مِنْهَا وَلَدًا طَيِّبًا تَجْعَلُهُ خَلْفًا صَالِحًا فِي حَيَاتِي وَ بَعْدَ مَوْتِي؛ خدایا من می‌خواهم ازدواج کنم. خدایا برایم از زنان، با عفت‌ترین و نگه‌دارترین در جانش و مال و وسیع‌ترین در روزی و پر برکت‌ترین را مقدر فرما. و برایم فرزندی پاک قرار بده که جانشین نیکی در زندگی و بعد از مردنم باشد»

● قانون ۲۱۹۷ (۹): در منهج فردوسیان، در وقت ختنه * کردن پسران، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ هَذِهِ سُنَّتُكَ وَ سُنَّةُ نَبِيِّكَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَ اتَّبَاعٌ مِثْلَكَ وَ لِدِينِكَ بِمَشِيَّتِكَ وَ يَزَادُكَ لِأَمْرِ أَرَدْتَهُ وَ قَضَاءِ حَتْمَتِهِ وَ أَمْرٍ أَنْفَذْتَهُ، فَأَذُقْتَهُ حَرَّ الْحَدِيدِ فِي خِتَانِهِ وَ جِجَامَتِهِ لِأَمْرِ أَنْتَ أَعْرَفُ بِهِ مِنِّي. اللَّهُمَّ

فَطَهَّرَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ زِدْ فِي عُمُرِهِ وَ اذْفَعْ الْاَفَاتَ عَنْ بَدَنِهِ وَ الْاَوْجَاعَ عَنْ جِسْمِهِ وَ زِدْهُ مِنَ الْغِنَى وَ اذْفَعْ عَنْهُ الْفَقْرَ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا نَعْلَمُ؛ خدایا این سنت تو و سنت پیامبر توست و به جهت پیروی ما از اوست. و برای دین تو به مشیتت و عمل به اراده‌ی امری است که اراده کرده‌ای و قضایی است که حتمی نموده‌ای و امری است که نفوذ داده‌ای. پس او را داغی آهن در ختنه‌شدن و حجامتش چشاندی به خاطر کاری که تو از من به آن داناتری. خدایا او را از گناهان پاک ساز و بر عمرش بیافزا و آفات را از بدنش و دردها را از جسمش دور ساز و ثروتش را زیاد نما و ناداری را از او دفع کن که تو می‌دانی و ما نمی‌دانیم».

• قانون ۲۲۸۴ (۹): در منهای فردوسیان، در وقت نشستن در مستراح، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم اذهب عني الأذى، وَ هَتَّنِي طَعَامِي؛ خدایا اذیت‌ها را از من ببر و غذایم را گوارا ساز»

• قانون ۲۲۸۵ (۹): در منهای فردوسیان، [در مستراح] بعد از خارج شدن مدفوع، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَمَاطَ عَنِّي الْأَذَى وَ هَتَّنَانِي طَعَامِي وَ عَافَانِي مِنَ الْبَلْوَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَسِّرَ الْمَسَاغَ وَ سَهَّلَ الْمَخْرَجَ وَ أَمَاطَ عَنِّي الْأَذَى؛ ستایش خدایی راست که اذیت را از من برد و غذایم را گوارا ساخت و مرا از بلا عافیت بخشید. ستایش خدایی راست که گذرگاه و محل خروج {دفع فضولات} را آسان نمود و اذیت {آن} را از من دور ساخت».

• قانون ۲۲۸۶ (۹): در منهای فردوسیان، وقتی [در مستراح] به مدفوعشان نگاه می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْحَلَالَ وَجَنِّبْنِي الْحَرَامَ؛ خدایا حلال روزی‌ام کن و از حرام، دورم فرما».

● قانون ۲۲۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام طهارت گرفتن [در مستراح] دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ حَصِّنْ فَرْجِي وَ أَعِقَّهُ وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ حَرِّمْهَا عَلَى النَّارِ وَ وَفَّقْنِي لِمَا يَرْضِيكَ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ؛ خدایا عورتم را [از آلوده شدن به انحرافات جنسی] نگه دار و آن را بیوشان و بر آتش حرام فرما و مرا بر آنچه تو را از من راضی می‌کند، موفق مدار. ای صاحب جلال و اکرام».

● قانون ۲۲۸۹ (۹): در منہاج فردوسیان، مخرج مدفوع را با سُعد * می‌شویند *.

توضیح: به این صورت که مقداری سُعد در آفتابه ریخته و با آب آن مخلوط می‌کنند، سپس مخرج مدفوع را با آن آب، شستشو می‌دهند.

● قانون ۲۲۹۰ (۹): در منہاج فردوسیان، هنگام نوره * کشیدن، [برای این که خدای تعالی ایشان را از پلیدی‌های دنیا و آلودگی گناهان پاک گرداند و مویی به ایشان بدهد که با آن، گناه نکنند و از هر مویی که زایل کرده باشند، فرشته‌ای را بیافریند که تا روز قیامت تسبیح * الهی بگوید] دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ طَيِّبْ مَا طَهَّرَ مِنِّي وَ طَهِّرْ مَا طَابَ مِنِّي وَ أَبْدِلْنِي شَعْرًا طَاهِرًا لَا يَغْصِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي تَطَهَّرْتُ ابْتِغَاءَ سُنَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَ ابْتِغَاءَ رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ فَحَرِّمْ شَعْرِي وَ بَشْرِي عَلَى النَّارِ وَ طَهِّرْ خُلُقِي وَ طَيِّبْ خُلُقِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُلَاقَاكَ عَلَى الْحَنِيفِيَةِ السَّمْحَةِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلِكَ وَ دِينَ مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) حَبِيبِكَ وَ رَسُولِكَ غَامِلًا بِشَرَائِعِكَ تَابِعًا

لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ آخِذًا بِهِ مُتَّذِّبًا بِحُسْنِ تَأْدِيبِكَ وَتَأْدِيبِ رَسُولِكَ (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وَتَأْدِيبِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ غَدَوْتَهُمْ بِأَذْيِكَ وَزَرَعْتَ الْحِكْمَةَ فِي صُدُورِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِعِلْمِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ؛ خدایا پاکیزه کن آنچه از من پاک کردی و پاک گردان آنچه از من پاکیزه کردی و مویبی پاک که نافرمانی‌ات را نکرده باشد، به جایش بده. خدایا من پاک کردم برای انجام سنت پیامبران و برای جلب رضایت و آمرزش تو، پس مو و پوستم را بر آتش حرام گردان و بدنم را پاک و اخلاقم را پاکیزه و عملم را پیراسته نما و مرا از آنانی قرار ده که تو را بر آئین فطری و آسان دوستت ابراهیم و دین دوست و فرستاده‌ات محمد ملاقات می‌کنند در حالی که به دستورات تو عمل‌کننده و برای سنت پیامبرت پیروی‌کننده، محکم‌گیرنده‌ی آن، ادب‌شده به بهترین ادب‌های پیامبرت و ادب‌های دوستانت که تو ادبشان کردی و حکمت را در سینه‌هایشان کاشتی و آنان را معدن‌های علمت قرار دادی (درود تو بر آنان باد) باشم».

● قانون ۲۲۹۱ (۹): در منهج فردوسیان، هنگام نوره* کشیدن، [برای این که نوره، بدنشان را نسوزاند،] مقداری نوره بر اطراف بینی‌شان گذاشته و دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «صَلَّى اللهُ عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ كَمَا أَمَرْنَا بِالنُّورَةِ؛ درود خدا بر سلیمان بن داوود چنان که ما را به نوره امر {و راهنمایی} کرد».

● قانون ۲۲۹۶ (۹): در منهج فردوسیان، در وقت ناخن گرفتن، دعای مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللهِ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ به نام خدا بر سنت محمد و خاندان محمد» یا «بِسْمِ اللهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ به

نام خدا و به یاری خدا بر سنت محمد و خاندان محمد»

• قانون ۲۲۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خوردن غذایی که احتمال ضرر می‌دهند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ مِلَّةَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ وَلَا دَاءٌ؛ به نام خدا و بهترین نام‌ها برای خداست. به نام خدا به پُری زمین و آسمان. بخشنده و مهربانی که با نامش هیچ چیزی و هیچ دردی ضرر نمی‌زند»

• قانون ۲۳۱۱ (۹): در منہاج فردوسیان، بعد از غذا خوردن، به پشت می‌خوابند و {برای خارج شدن باد اضافی روده‌ها} پای راست را بر روی پای چپ {به صورت کرسی *} قرار می‌دهند.

توضیح: بدین صورت که به پشت می‌خوابند و زانوی چپ را خم کرده و کف پای چپ را بر زمین می‌گذارند، سپس ساق پای راست را بر سر زانوی پای چپ می‌نهند.

• قانون ۲۳۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، دست‌هایشان را که بعد از غذا خوردن شسته‌اند و قبل از خشک کردن، به سر و صورت و ابروها می‌کشند و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَحَبَّةَ وَالزَّيْنَةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَقْتِ وَالْبِغْضَةِ؛ خدایا از تو محبت و زینت می‌خواهم و به تو از دشمنی و کینه پناه می‌برم» یا سه مرتبه بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ؛ ستایش مر خدایی راست که نیکوکار، آرایش‌دهنده، نعمت‌دهنده و فضیلت‌بخش است»

• قانون ۲۳۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از سفر، غسل کرده و در حال

غسل، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در حال غسل کردن بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ عَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَ الصَّادِقِينَ عَنِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ نَوِّرْ بِهِ قَبْرِي. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُوراً وَ طَهُوراً وَ حِرْزاً وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ آفَةٍ وَ غَاهَةِ وَ سُوءٍ وَ مِمَّا أَخَافُ وَ أُحْذِرُ، وَ طَهِّرْ قَلْبِي وَ جَوَارِحِي وَ عِظَامِي وَ دَمِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ مَخِي وَ عَصَبِي وَ مَا أَقْلَتِ الْأَرْضُ مِنِّي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شَاهِداً يَوْمَ حَاجَتِي وَ فُقْرِي وَ فَاقَتِي إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ به نام خدا و به یاری خدا و هیچ حول و قوه‌ای جز به خدا نیست و بر آئین فرستاده‌ی خدا و راستان از سوی خدا (که درود خدا بر همه‌شان باد). خدایا قلبم را به وسیله‌ی آن پاک ساز و سینه‌ام را گشایش بده و قبرم را نورانی کن. خدایا این {غسل} را برایم نور و پاکی و نگهبان و شفا از هر درد و آفت و ناخوشی و بدی و آنچه از آن می‌ترسم و پرهیز می‌کنم، قرار بده. قلبم، اعضایم، استخوانم، خونم، مویم، پوستم، مغزم، عصبم و آنچه زمین از من حمل می‌کند را پاک ساز. خدایا این {غسل} را گواهی در روز نیاز و فقر و تهی‌دستی‌ام به سوی خودت قرار بده، ای پروردگار جهانیان که تو بر هر چیزی توانایی.»

• قانون ۲۳۵۴ (۹): در منهاج فردوسیان، وقتی تنها به سفر می‌روند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ آِنْسِ وَ حَشَشْتِي وَ أَعْنِي عَلَىٰ وَحْدَتِي وَ أَدِّ عَيْبَتِي؛ آنچه خدا بخواهد و هیچ توانایی‌ای جز به خدا نیست. خدایا وحشتم را انسی بده و بر تنهایی‌ام یاری کن و نبودنم را جبران نما»

• قانون ۲۳۶۵ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر ناچار به سوار شدن کشتی شوند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَ مُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ؛ به نام خداست روان شدنش و لنگر انداختنش، بی‌گمان پروردگار من آمرزنده‌ی مهربان است».

• قانون ۲۳۶۶ (۹): در منہاج فردوسیان، اگر زمانی که سوار کشتی هستند، دریا طوفانی شود، به دست راست خود تکیه داده و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ اسْكُنْ بِسَكِينَةِ اللَّهِ وَ قَرِّ بِقَرَارِ اللَّهِ وَ اِهْدَأْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ به نام خدا به آرامش خدا آرام گیر و به قرار خدا، قرار گیر و به اجازه‌ی خدا به نرمی برو و هیچ نیرو و قدرتی جز به خداوند نیست».

• قانون ۲۳۷۹ (۹): در منہاج فردوسیان، برای محتضری * که جان‌دانش سخت شده، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: هفت مرتبه بخواند: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ مِنْ كُلِّ عِرْقٍ نَقَّارٍ وَ مِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ؛ به خدای باعظمت، پروردگار عرش باکرامت از هر رگ دور شونده و هر بدی گرمای آتش پناه می‌برم» سپس او را کلمات فرج * تلقین * نماید و بدن محتضر را به محل نمازش منتقل سازد.

• قانون ۲۳۸۵ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت دیدن جنازه‌ی در حال تشییع، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَ قَهَرَ الْعِبَادَ بِالمَوْتِ؛ خدا

بزرگ‌تر است. این آن چیزی است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و فرستاده‌اش راست گفتند. خدایا ایمان و تسلیم ما را زیاد کن. ستایش مر خدایی راست که با قدرت، عزیز شد و با مرگ، بر بندگانش سلطه یافت»

• قانون ۲۳۸۶ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در وقتی که جنازه‌ای را برای تشییع، حمل می‌کنند، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: در حال حمل جنازه بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ؛ به نام خدا و با یاری خدا و درود خدا بر محمد و خاندان محمد. خدایا مردان و زنان ایمان‌آورنده را ببخش»

• قانون ۲۳۹۷ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، در حال ریختن خاک در قبر مؤمنین {و مؤمنات} دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: با پشت دست، سه مرتبه خاک در قبر بریزد و بگوید: «اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ؛ خدایا از روی ایمان به تو و تصدیق کتابت. این همان چیزی است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و فرستاده‌اش راست گفتند».

• قانون ۲۳۹۸ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، بعد از پُر کردن قبر، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضِ عَنِ جَنْبِيهِ وَ صَعِّدْ رُوحَهُ إِلَىٰ أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ فِي عَلِيَيْنَ وَ الْحُفَّةِ بِالصَّالِحِينَ؛ خدایا زمین را از پهلوهایش دور ساز و روحش را به سوی ارواح مؤمنین در علیین بالا ببر و او را به نیکوکاران ملحق نما».

• قانون ۲۴۰۴ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، با عبارات مخصوصی * سلام

می‌کنند.

توضیح: منہاجیون با عبارات: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ»، «سَلَامٌ عَلَیْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ» و «سَلَامٌ عَلَیْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ» و منہاجیات با عبارت: «عَلَیْكُمْ السَّلَامُ».

• قانون ۲۴۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با غیر مسلمان [مثل مجوسی، یهودی و مسیحی]، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنِي عَلَيْكَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَسَلَّمَ) نَبِيًّا وَ بَعَلِي إِمَامًا وَ بِالْمُؤْمِنِينَ إِخْوَانًا وَ بِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً؛ ستایش خدایی راست که مرا بر تو به این که دینم اسلام و کتابم قرآن و پیامبرم محمد و امام علی و برادرانم مؤمنین و قبله‌ام کعبه باشد، برتری داد».

• قانون ۲۴۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در هنگام ملاقات با بلا رسیده [مثل جذامی، پیس، دیوانه و فلج]، به طوری که او نشنود، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: سه مرتبه بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَ لَوْ شَاءَ فَعَلَ ذَلِكَ بِي؛ ستایش خدایی راست که مرا از آنچه تو را بدان گرفتار نموده، عافیت بخشیده است و اگر بخواهد می‌تواند با من نیز چنین کند».

• قانون ۲۴۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، بازاریان در آغاز فروش، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دعا این است: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَسَلَّمَ) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ حَلَالًا طَيِّبًا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَفْقَةِ حَاسِرَةٍ وَ يَمِينٍ كَاذِبَةٍ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و

شریکی ندارد و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌اش است. خدایا من از فضلت، حلال پاک می‌خواهم و به تو از این که ستم کنم یا مورد ستم واقع شوم پناه می‌برم و به تو از معامله‌ی زیان‌بار و قسم دروغ‌خوردن، پناه می‌برم».

• قانون ۲۴۴۸ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، قبل از خریدن مرکب، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: این دعا را سه مرتبه بخواند: «اللهمَّ إِن كَانَتْ عَظِيمَةَ الْبِرْكََةِ فَاصِلَةَ الْمُنْفَعَةِ مِيمُونَةَ النَّاصِيَةِ فَيَسِّرْ لِي شِرَاءَهَا وَ إِن كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْنِي عَنْهَا إِلَى الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهَا فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ؛ خدایا اگر پر برکت، سرشار از فایده و خوش پیشانی است، خریدنش را برایم آسان فرما و اگر غیر از این است، آن را از من به سوی کسی که بهتر از من برای آن باشد، منصرف نما که تو می‌دانی و من نمی‌دانم و تو می‌توانی و من نمی‌توانم و تو دانای نهفته‌هایی».

• قانون ۲۴۴۹ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، قبل از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: این دعا را بخواند: «اللهمَّ اقْدِرْ لِي اطْوَلَهَا حَيَاةً وَ اَكْثَرَهَا مَنْفَعَةً وَ خَيْرَهَا عَاقِبَةً؛ خدایا برای من پُر عمرترین و پُر بهره‌ترین و خوش‌عاقبت‌ترین را مقدر فرما» یا «اللهمَّ قَدِّرْ لِي اطْوَلَهُنَّ حَيَاةً وَ اَكْثَرَهُنَّ مَنْفَعَةً وَ خَيْرَهُنَّ عَاقِبَةً؛ خدایا برای من پُر عمرترین و پُر بهره‌ترین و خوش‌عاقبت‌ترین را مقدر فرما».

• قانون ۲۴۵۰ (۹): در منه‌اج فردوسی‌ان، بعد از خریدن چهار پایان {مانند گوسفند، اسب، گاو و شتر} سوره‌ها و آیه‌های مخصوص * بر سرش

می‌خوانند.

توضیح: باید در سمت چپ حیوان بایستد و با دست راستش موی پیشانی حیوان را بگیرد و سوره‌ی حمد، توحید، فلق، ناس و آیات آخر سوره‌ی حشر و آیات آخر سوره‌ی بنی‌اسرائیل (اسراء) و آیه‌الکرسی ﴿﴾ بخواند که موجب امان یافتن آن حیوان از آفات است. ان شاء الله

• قانون ۲۴۵۱ (۹): در منہاج فردوسیان، قبل از خریدن کنیز، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: می‌گوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشِيرُكَ وَ أَسْتَحِيرُكَ؛ خدایا از تو مشورت می‌خواهم و طلب خیر می‌نمایم»

• قانون ۲۴۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در وقت شنیدن آواز خروس، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ منزّه و مقدس است پروردگار فرشتگان و روح. رحمتت بر غضبت پیشی گرفته است. خدایی جز تو نیست. تکی و شریکی برای تو نیست. بد کردم و بر خودم ستم نمودم پس مرا ببخش و بر من رحم کن که گناهان را کسی جز تو نمی‌بخشد».

• قانون ۲۴۹۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در حال انجام دادن غسل جمعه، دعا‌های مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ؛ گواهی می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست. تک است و

شریکی ندارد و این که محمد، بنده و فرستاده‌اش است. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و مرا از توبه‌کنندگان و پاکیزگان قرار بده» یا بگوید: «اللهم طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ كُلِّ آفَةٍ تَمَحَّقُ بِهَا دِينِي وَ تُبْطِلُ بِهَا عَمَلِي؛ خدایا قلبم را از هر آفتی که دینم را از بین می‌برد و عملم را باطل می‌نماید، پاک ساز.»

• قانون ۲۴۹۲ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، بعد از انجام دادن غسل جمعه، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم طَهِّرْ قَلْبِي وَ طَهِّرْ قَلْبِي وَ أَنْقِ عُسْلِي وَ أَجْرِ عَلِي لِسَانِي ذَكَرَكَ وَ ذَكَرَكَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَ الْمُتَطَهِّرِينَ؛ خدایا پاکم کن و قلبم را پاک کن و غسلم را پاکیزه گردان و یادت و یاد پیامبرت محمد را بر زبانم جاری ساز و ما از توبه‌کنندگان و پاکیزگان قرار بده.»

• قانون ۲۵۱۴ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در شب جمعه، نافله‌ی شب را با سوره‌های خاص * می‌خوانند.

توضیح: در رکعت اول نماز شب بعد از حمد، سوره‌ی توحید؛ در رکعت دوم بعد از حمد، سوره‌ی کافرون؛ در رکعت سوم بعد از حمد، سوره‌ی سجده؛ در رکعت چهارم بعد از حمد، سوره‌ی مدثر؛ در رکعت پنجم بعد از حمد، سوره‌ی فصلت؛ در رکعت ششم بعد از حمد، سوره‌ی ملک؛ در رکعت هفتم بعد از حمد، سوره‌ی یاسین و در رکعت هشتم بعد از حمد، سوره‌ی واقعه بخواند.

• قانون ۲۵۲۳ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در حال برگشتن از نماز جمعه، سوره‌ها و آیه‌های خاص * می‌خوانند.

توضیح: این سوره‌ها عبارتند از: یک مرتبه سوره‌ی حمد، هفت مرتبه سوره‌ی توحید، هفت مرتبه سوره‌ی فلق، هفت مرتبه سوره‌ی ناس و یک مرتبه

آیة الکرسی ﴿﴾، آیہی سخره ﴿﴾ و آخر سورہی برائت از «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ» تا آخر سورہ.

• قانون ۲۵۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول محرم الحرام، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بخواند در رکعت اول بعد از سورہی حمد، سورہی انعام و در رکعت دوم، بعد از حمد، سورہی یس.

• قانون ۲۵۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، چهار رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، هر یک از آیة الکرسی ﴿﴾، سورہی توحید، سورہی فلق و سورہی ناس را ده مرتبہ. بعد از {آخرین} نماز، صد مرتبہ سورہی توحید بخواند.

دوم: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در رکعت بعد از حمد، پنجاه مرتبہ سورہی توحید. بعد از نماز، بسیار ذکر بگوید و صلوات بفرستد و دشمنان دین را لعنت نماید.

• قانون ۲۵۳۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب عاشورا، یکصد رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: یکصد رکعت (پنجاه دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبہ سورہی توحید. بعد از تمام نمازها، هفتاد مرتبہ بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ منزّه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است و هیچ قدرتی جز به خدای بلند مرتبہ و با عظمت نیست».

● قانون ۲۵۳۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز عاشورا، چهار رکعت نماز، به کیفیت مخصوصی * می‌خوانند.

توضیح: لباس تمیز بپوشد و دکمه‌های یقه را باز کند و آستین‌ها را بالا بزند مانند اصحاب عزا، سپس به صحرا یا محلی که کسی او را نبیند یا اتاقی خالی برود در زمانی که آفتاب بالا آمده باشد (حوالی ظهر) و چهار رکعت (دو رکعتی) بخواند با رکوع و سجود نیکو همراه با خشوع. در رکعت اول بعد از حمد، سوره‌ی کافرون، در رکعت دوم بعد از حمد، سوره‌ی توحید، در رکعت سوم بعد از حمد، سوره‌ی احزاب و در رکعت چهارم، بعد از حمد، سوره‌ی منافقون بخواند. سپس رو به جانب کربلا کند و بر حضرت سید الشهداء (علیه‌السلام) و یاران آن حضرت، سلام دهد و بر قاتلان آن حضرت لعن فرستد و از کارشان بیزاری بجوید.

● قانون ۲۵۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب اول رجب، بعد از نماز عشاء [برای آمرزش گناهان]، دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: کیفیتش چنین است که در رکعت اول، سوره‌ی حمد و یک مرتبه سوره‌ی شرح و سه مرتبه سوره‌ی توحید بخواند و در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و سوره‌های شرح، توحید، فلق و ناس. بعد از نماز، سی مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد.

● قانون ۲۵۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز اول ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتن ثواب روزی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شهدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) است. بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون.

● قانون ۲۵۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز اول رجب، چهار رکعت نماز به کیفیت مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: چهار رکعت نماز با یک سلام، بخواند در رکعت اول، بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید؛ در رکعت دوم، بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون؛ در رکعت سوم، بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید و یک بار سوره‌ی تکاثر؛ در رکعت چهارم، بعد از حمد، بیست و پنج مرتبه سوره‌ی اخلاص و سه مرتبه آیه‌الکرسی*.

● قانون ۲۵۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در اولین شب جمعه‌ی رجب (لیلة الرغائب) اعمال مخصوصی* انجام می‌دهند.

توضیح: اولین پنجشنبه را روزه بگیرد. آنگاه در بین نماز مغرب و عشاء، دوازده رکعت (شش دو رکعتی) بخواند. بعد از نمازها، هفتاد مرتبه صلوات بفرستد و هفتاد مرتبه در سجده بگوید: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛ پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و روح». سپس سر بلند کند و بگوید: «رَبِّ اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ تَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ؛ پروردگارا بیامرز و رحم کن و از آنچه می‌دانی درگذر که تو بلندمرتبه و با عظمت هستی» سپس سجده کند و دو باره هفتاد مرتبه بگوید: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛ پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و روح». سپس حاجت بخواهد که بر آورده است. ان شاء الله

● قانون ۲۵۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه رجب، نماز مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بخواند در شب سیزدهم، دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب چهاردهم، چهار رکعت (دو دو

رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب پانزدهم، شش رکعت (سه دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید.

● قانون ۲۵۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزه‌ی تمام این ماه و رسیدن به ثواب شهدای بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند. توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) است. بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون.

● قانون ۲۵۴۶ (۹): در منہاج فردوسیان، کسانی که نمی‌توانند ماه رجب را روزه بگیرند، هر روز یکصد مرتبه تسبیح مخصوص * می‌گویند.

توضیح: روزی صد مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ. سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ. سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ. سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ؛ مَنْزَهُ است خدای بزرگ، مَنْزَهُ است آن‌که تسبیح جز برای او سزاوار نیست، مَنْزَهُ است خدای عزیزتر و گرامی‌تر، مَنْزَهُ است آن‌که جامه‌ی عزّت در پوشید که تنها او برای آن جامه شایسته است».

● قانون ۲۵۷۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم ماه رجب، دوازده رکعت (شش دو رکعتی) نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دوازده رکعت (شش دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، هر سوره که خواهد. بعد از نمازها سوره‌های حمد، توحید، فلق، ناس و آیه‌الکرسی * را چهار مرتبه بخواند و چهار بار بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ مَنْزَهُ است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است» سپس یک مرتبه بگوید:

«اللَّهُ اللهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ خدا پروردگار من است. چیزی را با او شریک نمی‌کنم. آنچه خدا بخوهد. هیچ قدرتی جز به خدای بلند مرتبه و با عظمت نیست».

• قانون ۲۵۷۹ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در روز پانزدهم رجب، [برای رفع غصه‌هایشان] چهار رکعت (دو دو رکعتی) نماز و دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: پس از نماز، دست‌ها را بگشاید و بگوید: «اللَّهُمَّ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَيَا مُعَزِّزَ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُغَيِّبِي الْمَذَاهِبُ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً بِي، وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا، وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ، وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي، وَلَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ. يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا، يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوحِ وَالرَّفْعَةِ، فَأَوْلِيَاءَهُ بَعْرَةٌ يَتَعَزَّرُونَ، يَا مَنْ وَصَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نَيْرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ. أَسْأَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اسْتَفْقَتْهَا مِنْ كِبْرِيَايِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَايِكَ الَّتِي اسْتَفْقَتْهَا مِنْ عَزَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ، فَخَلَفْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ، فَهُمْ لَكَ مُدْعِنُونَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ».

• قانون ۲۵۹۳ (۹): در منہاج فردوسی‌ان، در شب بیست و هفتم ماه رجب، دوازده رکعت نماز با کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بخواند در هر رکعت بعد از حمد، هر سوره که خواهد. بعد از نمازها سوره‌های حمد، توحید، فلق، ناس و آیه‌الکرسی ﴿﴾ را چهار مرتبه بخواند و چهار بار بگوید: «سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَ اللهُ أَكْبَرُ؛ منزّه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا

بزرگ‌تر است» سپس یک مرتبه بگوید: «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ خدا پروردگار من است. چیزی را با او شریک نمی‌کنم. آنچه خدا بخواهد. هیچ قدرتی جز به خدای بلند مرتبه و با عظمت نیست».

● قانون ۲۵۹۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز آخر ماه رجب، [برای محو گناهان، گرفتنِ ثوابِ روزی تمام این ماه و رسیدن به ثوابِ شهادی بدر] ده رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) است. بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، سه مرتبه سوره‌ی توحید و سه مرتبه سوره‌ی کافرون.

● قانون ۲۶۰۵ (۹): در منہاج فردوسیان، هر پنجشنبه‌ی ماه شعبان، [برای برآورده شدن حاجت‌های دنیوی و اخروی] دو رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت، یک حمد و صد مرتبه سوره‌ی توحید، بعد از نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

● قانون ۲۶۰۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در ماه شعبان، هزار مرتبه تهلیل خاص * می‌گویند.

توضیح: بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست و جز او را نمی‌پرستیم. دین خالص برای اوست هر چند مشرکان را ناخوش آید»

● قانون ۲۶۰۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در هر روز از ماه شعبان، هفتاد مرتبه استغفار مخصوص * می‌کنند.

توضیح: بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

وَ اَتُوْبُ اِلَيْهِ؛ از خدایی که خدایی جز او نیست، بخشنده و مهربان است، زنده

و پاینده است، طلب آمرزش می‌کنم و به سوی او بازگشت می‌نمایم»

• قانون ۲۶۰۹ (۹): در منهج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دوازده رکعت نماز مخصوص* [به امید این که از ثواب شهداء بهره‌مند باشند] می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد، پانزده مرتبه سوره‌ی توحید بخواند.

• قانون ۲۶۱۰ (۹): در منهج فردوسیان، در شب اول ماه شعبان، دو رکعت نماز مخصوص* [برای در امان ماندن از شرّ ابلیس و گرفتن ثواب صدّیقین] می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است بخواند در هر رکعت بعد از حمد، سی مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از سلام بگوید: «اللهم هَذَا عَهْدِي عِنْدَكَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ خدایا این پیمان من در نزد تو تا روز قیامت است»

• قانون ۲۶۱۱ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن یک‌صد رکعت نماز مخصوص* [جهت دفع شرّ اهل آسمان‌ها و زمین] در شب اول ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: صد رکعت (پنجاه دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید. بعد از اتمام نمازها، پنجاه مرتبه سوره‌ی فاتحه بخواند.

• قانون ۲۶۱۲ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن پنجاه رکعت نماز مخصوص* [برای محافظت از گناه تا سال آینده،] در شب دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: پنجاه رکعت (بیست و پنج دو رکعتی) بخواند بعد از حمد، یک مرتبه

سوره‌های توحید، فلق و ناس.

• قانون ۲۶۱۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گشوده شدن درهای بهشت] در شب سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۱۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهل رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب هزار سال عبادت برای هر رکعت] در شب چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهل رکعت (بیست دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، بیست و پنج مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۱۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت بر آمدن حوائج دنیوی و اخروی و داشتن شهرهایی در بهشت] در شب پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پانصد مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از سلام نماز، هفتاد مرتبه صلوات.

• قانون ۲۶۱۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید این که با سعادت، قبض روح شوند]، در شب ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۱۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز

مخصوص * [جهت استجابت دعا] در شب هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در رکعت اول بعد از حمد، صد مرتبه سوره‌ی توحید و در رکعت دوم بعد از حمد، یک مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱﴾.

• قانون ۲۶۱۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هشتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در رکعت اول بعد از حمد، پانزده مرتبه سوره‌ی توحید و در رکعت دوم بعد از حمد، آیه‌ی آخر سوره‌ی کھف و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۱۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید حرام شدن بدن بر آتش جهنم] در شب نهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی نصر.

• قانون ۲۶۲۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب‌های بسیارش] در شب دهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند بعد از حمد، سه مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱﴾ و سه مرتبه سوره‌ی کوثر.

• قانون ۲۶۲۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [که فقط افراد دارای ایمان کامل می‌خوانند و به امید این که به

هر رکعتی باغی در بهشت نصیبشان شود] در شب یازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: هشت رکعت (چهار دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی کافرون.

• قانون ۲۶۲۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دوازده رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب دوازدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دوازده رکعت (شش دو رکعتی) بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی تکاثر.

• قانون ۲۶۲۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت خارج شدن از گناهان، گرفتن ثواب آزاد کردن دو بیست برده، برائت یافتن از نفاق و همنشین شدن با استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و حضرت ابراهیم (علیه‌السلام)] در شب سیزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی تین.

• قانون ۲۶۲۴ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب مُصلحین] در شب چهاردهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی عصر.

• قانون ۲۶۲۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [برای استجاب دعا] در شب پانزدهم ماه شعبان، اهمیت

می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بین نماز مغرب و عشاء بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از چهار رکعت، ده مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا؛ خدایا ما را ببخش» و ده مرتبه «يَا رَبِّ ارْحَمْنَا؛ ای پروردگار بر ما رحم کن» و ده مرتبه «سُبْحَانَ الَّذِي يُخَيِّبُ الْمَوْتَىٰ وَ يُمَيِّتُ الْأَحْيَاءَ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ منزّه است کسی که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند و او بر هر چیزی تواناست»

● قانون ۲۶۲۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه شعبان، نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بخواند در شب سیزدهم، دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب چهاردهم، چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب پانزدهم، شش رکعت (سه دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید.

● قانون ۲۶۲۷ (۹): در منہاج فردوسیان، [برای برآورده شدن حوائج]، بعد از نماز عشاء شب پانزدهم شعبان، دو رکعت نماز به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت بخواند در رکعت اول سوره‌ی حمد و کافرون و در رکعت دوم، سوره‌ی حمد و توحید. بعد از نماز، سی و سه مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ؛ منزّه است خداوند»، سی و سه مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ؛ ستایش برای خداست» و سی و چهار مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا بزرگ‌تر است» بگوید. سپس به سجده رود و بیست مرتبه «يَا رَبِّ؛ ای پروردگارم» و هفت مرتبه «يَا مُحَمَّدُ» و ده مرتبه

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ هیچ نیرو و توانایی‌ای جز به خدا نیست» و ده مرتبه «مَا شَاءَ اللَّهُ؛ آنچه خدا بخواهد» و ده مرتبه «لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ هیچ توانایی‌ای جز به خدا نیست». سپس صلوات بفرستد و حوائجش را بخواهد که بر آورده است. ان شاء الله.

● قانون ۲۶۲۹ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب پانزدهم شعبان، نماز جناب جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) * می‌خوانند.

توضیح: نماز جعفر طیار (رضوان‌الله‌علیه) چهار رکعت است (دو تا دو رکعتی). در هر رکعت بعد از حمد و سوره پانزده مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ منزه است خداوند و ستایش برای خداست و هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست و خدا بزرگ‌تر است». و همین تسبیح را ده مرتبه در رکوع و همچنین ده مرتبه بعد از سر برداشتن از رکوع و ده مرتبه در سجده‌ی اول و ده مرتبه بعد از سر برداشتن از آن و ده مرتبه در سجده‌ی دوم و ده مرتبه بعد از سر بلند نمودن از آن بگوید تا در هر رکعتی، هفتاد و پنج مرتبه و مجموع آنها (در تمام چهار رکعت) سیصد تسبیح شود.

● قانون ۲۶۳۰ (۹): در منہاج فردوسیان، در روز پانزدهم شعبان، چهار رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک صد مرتبه سوره‌ی توحید و بعد از نماز، بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِرٌ وَ إِنِّي عَائِدٌ بِكَ وَ مِنْكَ خَائِفٌ وَ بِكَ مُسْتَجِيرٌ. رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي. رَبِّ لَا تُغَيِّرْ جِسْمِي. رَبِّ لَا تُجْهِدْ بَلَائِي. أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ أَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَيَّ

نَفْسِكَ وَ فَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ؛ خدایا من نیازمند به سوی تو و پناهنده به تو و ترسان از تو و پناهجو به تو هستم. نامم را {از بهشتیان به جهنمیان} تبدیل مساز. جسمم را {با بلاهای دنیا و آتش جهنم} تغییر مده. پروردگارا آزمون‌هایم را سخت منما. به عفو از عقابت و به رضایت از ناخشنودی‌ات و به رحمتت از عذابت و به تو از تو پناه می‌برم، ثنایت بلند است. تو چنانی که بر خود ثنا کرده‌ای و فراتر از آنچه گویندگان می‌گویند هستی».

• قانون ۲۶۳۱ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که قصرهای بسیار در بهشت داشته باشند] در شب شانزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه آیه‌الکرسی ﴿۱﴾ و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۳۲ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آمرزش گناهان] در شب هفدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، هفتاد مرتبه سوره‌ی توحید. بعد از نماز، هفتاد مرتبه استغفار ﴿۱﴾ کند.

• قانون ۲۶۳۳ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [برای بر آمدن حاجات] در شب هجدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی توحید.

• قانون ۲۶۳۴ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز

- مخصوص * [جهت آمرزش] در شب نوزدهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه آیه‌ی مُلک ﴿﴾.
- قانون ۲۶۳۵ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [جهت دیدن استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) در عالم خواب] در شب بیستم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پانزده مرتبه سوره‌ی نصر.
- قانون ۲۶۳۶ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن هشت رکعت نماز مخصوص * [جهت گرفتن ثواب‌های بسیار] در شب بیست و یکم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
توضیح: هشت رکعت (چهار دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس.
- قانون ۲۶۳۷ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید این که نامشان در آسمان‌ها به صدیق ثبت شود و در روز قیامت در پوشش الهی باشند] در شب بیست و دوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی کافرون و پانزده مرتبه سوره‌ی توحید.
- قانون ۲۶۳۸ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن سی رکعت نماز مخصوص * [برای این که غلّ و غش از دلشان برکنده شود] در شب بیست و سوم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.
توضیح: سی رکعت (پانزده دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک

بار سوره‌ی زلزله.

• قانون ۲۶۳۹ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [جهت آزادی از آتش جهنم] در شب بیست و چهارم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی نصر.

• قانون ۲۶۴۰ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [جهت گرفتن ثواب آمرین به معروف و ناهین از منکر] در شب بیست و پنجم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی تکاثر.

• قانون ۲۶۴۱ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [جهت عافیت ۷ یافتن از آفات دنیوی و اخروی و نور داشتن در روز قیامت] در شب بیست و ششم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه آیه‌ی «أَمَّنَ الرَّسُولُ» (سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۲۸۵)

• قانون ۲۶۴۲ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب‌های بسیارش] در شب بیست و هفتم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی اعلی.

• قانون ۲۶۴۳ (۹): در منہاج فردوسیان، به خواندن چهار رکعت نماز مخصوص * [به امید این که با چهره‌ی نورانی برانگیخته شده و هول‌های روز قیامت از آنان دفع گردد] در شب بیست و هشتم ماه شعبان، اهمیت

می‌دهند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در هر رکعت، بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌های توحید، فلق و ناس.

● قانون ۲۶۴۴ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن ده رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب مجاهدین] در شب بیست و نهم ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، هر کدام از سوره‌های تکاثر، توحید، فلق و ناس، ده مرتبه.

● قانون ۲۶۴۵ (۹): در منهج فردوسیان، به خواندن دو رکعت نماز مخصوص * [به امید گرفتن ثواب‌های بسیار] در شب سی‌ام ماه شعبان، اهمیت می‌دهند.

توضیح: دو رکعت بخواند بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی اعلی و بعد از سلام نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

● قانون ۲۶۴۶ (۹): در منهج فردوسیان، در وقت رؤیت هلال ماه رمضان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللهم إني أسألك خيرَ هذا الشهرِ وفتحَه و نورَه و نصرَه و بركته و طهورَه و رزقه. أسألك خيرَ ما فيه و خيرَ ما بعده و أعودُ بك من شرِّ ما فيه و شرِّ ما بعده اللهم أَدْخِلْهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ و الْإِيمَانِ و السَّلَامَةِ و الْإِسْلَامِ و الْبَرَكَةِ و التَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ و تَرْضَى؛ خدایا از تو گشایش، نور، یاری، برکت، پاکی و روزی این ماه را می‌خواهم. از تو خوبی‌های آن و خوبی‌های بعدش را می‌خواهم و به تو از بدی‌های آن و بدی‌های بعدش پناه می‌برم. خدایا این ماه را با امن و ایمان و سلامت و اسلام و برکت و توفیق به آنچه دوست داری

و راضی هستی، بر ما وارد نما»

• قانون ۲۶۴۸ (۹): در منهاج فردوسیان، در شب اول ماه رمضان، دعا‌های مخصوص* می‌خوانند.

توضیح: بخواند: «اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ أُنزِلَتْ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ. اللَّهُمَّ اِزْرُقْنَا صِيَامَهُ وَ اَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ. اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَ تَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ مَعَاوَةَ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَ لَا يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتُبِنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتُهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيَّتُهُمْ الْمَغْفُورِ ذَنْبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطَوَّلَ لِي فِي عُمْرِي وَ تُوسَّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ؛ خدایا ای پروردگار ماه رمضان و ای نازل کننده‌ی قرآن. این ماه رمضان است که قرآن را در آن نازل کردی {کتابی} که مردم را راهبر، و {متضمن} دلایل آشکار هدایت، و {میزان} تشخیص حق از باطل است. خدایا روزه‌داری‌اش را روزی ما بفرما و ما را بر قیامش {به نماز و عبادت} یاری بفرما. خدایا ما را در آن به سلامت بدار و آن را از ما به سلامت بدار در گشایش و عافیتی از سوی تو. و در آنچه از امر حتمی‌ات در شب قدر از قضائی که هیچ برگشت و تبدیلی در آن نیست، مقدر می‌کنی، مرا از حاجیان خانه‌ات که حج‌شان نیکو و تلاش‌شان قدردانی‌شده و گناهانشان آمرزیده و بدی‌هایشان پوشیده‌شده است قرار بده و در آنچه قضا و قدر می‌کنی، عمرم را طولانی و روزی حلالم را با وسعت قرار بده».

یا بخواند: «اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَ أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٌ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ. اللَّهُمَّ اَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ.

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَ سَلِّمْنا فِيهِ وَ تَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛ خدایا ماه رمضان رسید و روزهایش را بر ما واجب نمودی و قرآن را در آن نازل کردی {کتابی} که مردم را راهبر، و {متضمن} دلایل آشکار هدایت، و {میزان} تشخیص حق از باطل است. خدایا ما را بر روزهداری‌اش یاری بفرما. خدایا از ما بپذیر و ما را در آن به سلامت بدار و آن را از ما به سلامت بدار در گشایش و عافیتی از سوی تو که تو بر هر چیزی توانایی ای مهربان‌ترین مهربانان».

● قانون ۲۶۶۴ (۹): در منہاج فردوسیان، در لیالی البیض {یعنی شب‌های سیزدهم تا پانزدهم} ماه رمضان، نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بخواند در شب سیزدهم، دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب چهاردهم، چهار رکعت (دو دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید. در شب پانزدهم، شش رکعت (سه دو رکعتی) در هر رکعت بعد از حمد، سوره‌های یاسین، ملک و توحید.

● قانون ۲۶۷۸ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب قدر، نماز هفت «قُلْ هُوَ اللَّهُ» * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت است، در هر رکعت بعد از حمد، هفت مرتبه سوره‌ی توحید بخواند و بعد از نماز، حد اقل هفتاد مرتبه استغفار* کند.

● قانون ۲۶۸۶ (۹): در منہاج فردوسیان، در شب آخر ماه رمضان، ده رکعت نماز (پنج دو رکعتی) مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: ده رکعت (پنج دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید و در رکوع و سجده‌اش بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ خدا منزّه است و ستایش برای خداست و خدایی جز خدای یگانه نیست و خداوند، بزرگ‌تر است». بعد از نمازها، هزار مرتبه بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ؛ از خدا آمرزش می‌طلبم و به سوی او بازگشت می‌نمایم» سپس سجده کند و در سجده‌اش بگوید: «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَاتَنَا وَ صِيَامَنَا وَ قِيَامَنَا؛ ای زنده‌ی پایدار. ای صاحب جلال و اکرام. ای بخشنده‌ی مهربان دنیا و آخرت. ای کریم‌ترین کریمان، ای مهربان‌ترین مهربانان. ای خدای اولین و آخرین، گناهان ما را ببخش و روزه و نماز و ایستادن‌مان را قبول فرما» که امید است هنوز سر از سجده بر ندارد که آمرزیده شود. ان شاء الله

● قانون ۲۶۸۷ (۹): در منہاج فردوسیان، در جمعه‌ی آخر ماه رمضان [به امید این که به ماه رمضان سال آینده یا غفران الهی برسند]، با عبارات مخصوصی * با آن وداع ❁ می‌کنند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَ لَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا؛ خدایا این روزه‌ها را آخرین روزه‌های ما قرار مده و اگر چنین قرار دادی {که عمرم به پایان برسد و دیگر روزه نگیرم} مرا از رحمت‌شدگان قرار ده نه از محروم‌شدگان»

● قانون ۲۶۸۸ (۹): در منہاج فردوسیان، برای وداع ❁ با ماه رمضان، دعای مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ تَصَرَّمْتُ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ كَلِمَاتِكَ

الثَّامَّةُ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَى ذَنْبٍ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَابِسَنِي بِهِ أَنْ يَطَّلِعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ يَتَضَرَّمْ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا وَ قَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا وَأَوْلَهَا وَ آخِرَهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَ مَا قَالَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُؤَقَّرُونَ ذِكْرَكَ وَ الشُّكْرَ لَكَ الَّذِينَ أَعْنَتَهُمْ عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ أَصْنَافِ النَّاطِقِينَ وَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ عَلَيْنَا مِنْ نِعْمِكَ وَ عِنْدَنَا مِنْ قَسَمِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ تَطَاهُرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّكَدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلَ الْأَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَعْنَتْنَا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَنَا صِيَامَهُ وَ قِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ وَ مَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرِ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَ تَجَاوُزِكَ وَ عَفْوِكَ وَ صَفْحِكَ وَ عُفْرَانِكَ وَ حَقِيقَةَ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفِرَنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَ جَزِيلِ عَطَاءٍ مُوْهُوبٍ وَ تَوْقِينًا فِيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بَلَاءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَ جَمِيلِ ثَنَائِكَ وَ خَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَكْبَرُ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مُنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عِصْمَةِ دِينِي وَ خَلَاصِ نَفْسِي وَ قَضَاءِ حَوَائِجِي وَ تَشْفَعِي فِي مَسَائِلِي وَ تَمَامِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ وَ صَرْفِ الشُّوْءِ عَنِّي وَ لِيَبَسِ الْعَافِيَةَ لِي فِيهِ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَكْبَرِ الْأَجْرِ وَ كَرَامَةِ الدُّخْرِ وَ حُسْنِ الشُّكْرِ وَ طَوْلِ الْعُمْرِ وَ دَوَامِ الْيُسْرِ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ عَفْوِكَ وَ نِعْمَائِكَ وَ جَلَالِكَ وَ قَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَ امْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَيَّ أَحْسَنَ حَالٍ وَ تُعَرِّفَنِي هَلَالَهُ مَعَ

التَّائِبِينَ إِلَيْهِ وَ الْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي أَعْفَى عَافِيَتِكَ وَ أَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَ أَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَ أَجْزَلِ قَسَمِكَ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي لَهُ وَدَاعٌ فَنَاءٍ وَ لَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِلْقَاءِ حَتَّى تُرِينِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي أَوْسَعِ النِّعَمِ وَ أَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَ أَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَ تَذَلُّلِي لَكَ وَ اسْتِكَائِي وَ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَ أَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحاً وَ لَا مُعَافَاةً وَ لَا تَشْرِيفاً وَ لَا تَبْلِيغاً إِلَّا بِكَ وَ مِنْكَ فَاْمُنُّنٌ عَلَى جَلِّ ثَنَائُوكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَشْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَ أَنَا مُعَافَى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَ مَحْذُورٍ وَ مِنْ جَمِيعِ النَّوَائِقِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَ قِيَامِهِ حَتَّى بَلَّغْنِي آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ».

● قانون ۲۶۹۵ (۹): در منهاج فردوسیان، در شب عید فطر، [به امید این که بتوانند فردای قیامت، تمام خانواده‌شان را شفاعت کنند،] شش رکعت نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: شش رکعت نماز (سه دو رکعتی) بخواند در هر رکعت بعد از حمد، پنج مرتبه سوره‌ی توحید.

● قانون ۲۷۰۱ (۹): در منهاج فردوسیان، بعد از نماز عید فطر، چهار رکعت نماز [که ثواب بسیار زیادی دارد را] به کیفیت مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: چهار رکعت (دو دو رکعتی) بخواند در رکعت اول بعد از حمد، سوره‌ی اعلی و در رکعت دوم، بعد از حمد، سوره‌ی شمس و در رکعت سوم بعد از حمد، سوره‌ی ضحی و در رکعت چهارم بعد از حمد، سی مرتبه سوره‌ی توحید.

● قانون ۲۷۰۳ (۹): در منهاج فردوسیان، در هر یک از روزهای دهه‌ی اول ذی‌حجه، تهلیل مخصوص * را ده بار می‌گویند.

توضیح: بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَ الدُّهُورِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشُّوْكَ وَ الشَّجَرِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبْرِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَ الْمَدْرِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ لَمَحِ الْعُيُونِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا عَسَعَسَ وَ فِي الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الرِّيحِ فِي الْبَرَارِي وَ الضُّحُورِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ هَذَا الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ؛ خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی تعداد شبها و سالها. خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی امواج دریاها. خدایی جز خدای یگانه نیست درحالی که رحمت و لطف او بهتر است از آنچه که مردم اندوخته می‌کنند. خدایی جز خدای یگانه نیست به میزان خارهای بیابان و درختان صحرا. خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی تمام موها و کرکها. خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی تمامی سنگها و کلوخها. خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی زدن پلکهای چشمها. خدایی جز خدای یگانه نیست در شب هنگام، وقتی که تاریکی فرا می‌گیرد و سپیده‌دم در وقتی که حیات مجدد می‌یابد. خدایی جز خدای یگانه نیست به اندازه‌ی بادها در بیابانها و صخره‌ها. خدایی جز خدای یگانه نیست از امروز تا روزی که در صور دمیده می‌شود»

● قانون ۲۷۰۴ (۹): در منهج فردوسیان، در دهی اول ذی‌حجه، [به امید شریک بودن در ثواب حاجیان] بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت نماز «وَ وَاَعْدْنَا» * می‌خوانند.

توضیح: دو رکعت بخواند در هر رکعت بعد از حمد، یک مرتبه سوره‌ی توحید و آیه‌ی «وَ وَاَعْدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ أَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمَ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ قَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَ أَصْلِحْ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ

المُفْسِدِينَ؛ و با موسی، سی شب وعده گذاشتیم و آن را با ده شب دیگر تمام کردیم. تا آنکه وقت معین پروردگارش در چهل شب به سر آمد. و موسی [هنگام رفتن به کوه طور] به برادرش هارون گفت: «در میان قوم من جانشینم باش، و [کار آنان را] اصلاح کن، و راه فسادگران را پیروی مکن» (اعراف/۱۴۲)

• قانون ۲۷۱۱ (۹): در منهج فردوسیان، در روز بیست و چهارم ذی‌حجه (روز مُباهله☉)، نزدیک ظهر، [به جهت شکرگزاری بر نعمت هدایت و برآمدن حاجات]، نماز مخصوص * می‌خوانند.

توضیح: اول: دو رکعت بخواند اندکی قبل از اذان ظهر در هر رکعت بعد از حمد، ده مرتبه سوره‌ی توحید، ده مرتبه آیه‌الکرسی☉ و دو آیه‌ی بعدش و ده مرتبه سوره‌ی قدر.

دوم: غسل کند و دو رکعت نماز بخواند با هر سوره، بعد از نماز، هفتاد مرتبه استغفار☉ کند سپس بایستد و بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ (مَا فِي) الْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفَنِي مَا كُنْتُ بِهِ جَاهِلًا وَ لَوْ لَا تَعْرِيفُهُ إِنِّي لَكُنْتُ هَالِكًا إِذْ قَالَ وَ قَوْلُهُ الْحَقُّ «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى» فَبَيَّنَّ لِي الْقُرَابَةَ فَقَالَ سُبْحَانَهُ «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا» فَبَيَّنَّ لِي الْبَيْتَ بَعْدَ الْقُرَابَةِ. ثُمَّ قَالَ تَعَالَى مُبَيِّنًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ أَمَرْنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَ الرَّدِّ إِلَيْهِمْ بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ» فَأَوْضَحَ عَنْهُمْ وَ أَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ «فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَ أَبْنَاءَكُمْ وَ نِسَاءَنَا وَ

نِسَاءَكُمْ وَ أَنْفُسَنَا وَ أَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهَلْ فَتَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ» فَلَاك الشُّكْرُ يَا رَبِّ وَ لَكَ الْمَنْ حَيْثُ هَدَيْتَنِي؛ ستایش خدایی راست که پروردگار جهانیان است. ستایش خدایی راست که آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین است. ستایش خدایی راست که آنچه در آسمان‌ها و زمین است، برای اوست. ستایش خدایی راست که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی و نور قرار داد، با این همه کسانی که کفر ورزیده‌اند، {غیر او را} با پروردگار خود برابر می‌کنند. ستایش خدایی راست که مرا به آنچه نمی‌دانستم آشنا کرد و اگر آشنا کردن او نمی‌بود، هلاک می‌شدم که فرمود و درست فرمود: به ازای آن {رسالت}، پاداشی از شما خواستار نیستم، مگر دوستی درباره‌ی خویشاوندان. پس برایم خویشاوندی را روشن ساخت و فرمود: خدا فقط می‌خواهد آلودگی را از شما خاندان {پیامبر} بزدايد و شما را پاک و پاکیزه گرداند. پس خانه را بعد از خویشاوندی برایم روشن ساخت. سپس راستگویی که به همراهی‌شان و بازگشت به سوی‌شان امر کرده بود که فرمود: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پروا کنید و با راستان باشید. {ایشان} را معرفی نمود و صفت‌شان را روشن ساخت، در این سخنش - که ثنایش بلند باد -: بگو: «بیایید پسرانمان و پسرانتان، و زنانمان و زنانتان، و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فرا خوانیم سپس مباحله»^۱ کنیم، و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم. پس تو را سپاس ای پروردگار و تو را برای هدایتم بر من منت است».

قوانین ستاره‌دار طبقه‌ی دهم:

- این طبقه، قانون ستاره‌دار ندارد.

لغت‌نامه:

برخی قانون‌ها مشتمل بر واژگانی است که برای همه‌ی اقشار اصحاب منہاج فردوسیان قابل فهم نیست. این گونه کلمات که در متن با علامت ❁ مشخص شده، در این قسمت به صورت الفبایی، شرح داده شده است.

آ

❁ آبِ سخت: آبی است که در آن مقدار زیادی مواد معدنی حل شده، مانند کلسیم، منیزیم، گچ یا پودر آهک وجود دارد. از نشانه‌های سخت بودن آب، کف نکردن صابون در آن است.

❁ آمین: کلمه‌ای است که پس از دعا گویند، به معنی برآور، بپذیر، اجابت کن. ایدون باد.

❁ آیه‌ی سُخره: آیه‌ی ۵۴ سوره‌ی اعراف.

❁ آیه‌ی شهادت: آیه‌ی ۱۸ سوره‌ی آل عمران.

❁ آیه‌ی صلوات: آیه‌ی ۵۶ سوره‌ی احزاب.

❁ آیه‌ی کرسی (آیةالکرسی): آیه‌ی ۲۵۵ سوره‌ی بقره.

❁ آیه‌ی مُلک: آیه‌ی ۲۶ سوره‌ی آل عمران.

الف

❁ اجابت مزاج: دفع فضولات و زایدات غذا از راه مخرج مدفوع.

❁ اجیر: کسی که برای حقوق ثابتی به کار گرفته می‌شود. کسی که با گرفتن

دستمزد، برای دیگری کار می‌کند. مزدور. مزدگیر. کارگر. کارمند.

• **إحتباء:** زانوها را بغل کردن. این حالت برای اعرابی که در زیر جامه‌ی بلندشان لباس دیگری نمی‌پوشند، گاهی اوقات، مایه‌ی نمایان شدن عورت است.

• **إحتشام:** حشمت و بزرگی. جاه و جلال. / کم‌إحتشام: کسی که حشمت و بزرگی لازم را ندارد. فاقدِ جاه و جلال.

• **احتکار:** ذخیره کردن مایحتاج عمومی برای عرضه در زمان گرانی.

• **احتلام:** جُنُب شدن در خواب. خروج منی در خواب. کنایه از بالغ شدن.

• **احرامی:** دو تکه پارچه یا حوله‌ی ندوخته است که مردان برای مُحرم شدن، یکی را به صورت لُنگ به کمر زده و دیگری را به شانه می‌اندازند.

• **اختبال:** ثابت نماندن در جایی که پای نهاده است.

• **اختلاس:** سرقت مالی از محل بدون حفاظ و به طور مخفی، مانند ربودن گوسفند از چراگاه. جیب‌بری.

• **اخذعین:** دو طرف گردن.

• **إذخِر:** نوعی گیاه معطر.

• **اراک:** درختی است که از چوب و ریشه‌ی آن مسواک درست می‌کنند و به آن «پیلو» نیز گفته می‌شود.

• **إرتداد:** بازگشتن از اعتقاد به برخی قواعد نظری پایه‌ی منهج فردوسی‌ان مانند توحید و نبوت.

• **از خود راضی:** خودخواه، خودپسند، پرافاده. کسی که دیگران را زیردست و برده‌ی خویش می‌پندارد و برای خویش، حق سروری و آقایی بر دیگران، قائل است.

• **أزلام:** تیرهای قمار بی‌پَر که در جاهلیت بدان بازی می‌کرده‌اند.

❖ اسباغ (وضو): وضو را به تمامی انجام دادن و حق هر عضوی را در وضو بجا آوردن به طوری که در قسمتی از صورت و دست‌ها که باید شسته شوند، جای خشکی باقی نمانده باشد.

❖ استسقاء: طلب باران از خداوند، هرگاه که نزول باران به تأخیر بیافتد.

❖ استشفاء: شفا خواستن. طلب شفا کردن.

❖ استغفار: آمرزش خواستن. غفران طلبیدن. طلب مغفرت با الفاظی مانند

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ» و «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي» و «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَنْتُوبُ إِلَيْهِ»

❖ استلام: دست مالیدن و بوسه زدن به چیزی به قصد تبرک. / استلام حجر

الاسود: دست کشیدن و بوسیدن سنگ سیاه‌رنگی که در یکی از گوشه‌های

کعبه‌ی معظمه نصب شده است.

❖ استمناء: خودارضائی، هر کاری که مرد یا زن با خود انجام دهد که منجر

به خروج منی شود حتی اگر مانند دیدن فیلم یا عکس یا تخیل، غیرفیزیکی

باشد.

❖ استینجاء: پاک کردن مخرج مدفوع با سنگ، کلوخ، پارچه و مانند آن.

❖ استنشاق: چرخاندن آب در بینی و بیرون ریختن آن.

❖ اُشنان: گیاهی که دست و لباس با آن می‌شویند.

❖ اَشْوَاطُ طَوَافٍ: هر بار چرخیدن بر گرد کعبه‌ی معظمه که از رکن حجر

الاسود شروع و به همان پایان می‌یابد را «شوط» می‌گویند و جمعش

«اشواط» است. همچنین هر بار رفتن از صفا به مروه یا برعکس در سعی را

نیز «شوط» می‌گویند.

❖ اعتکاف: توقف در مسجد به قصد عبادت خدای تعالی که شرایط

مخصوصی دارد.

❁ افراد (حج): وظیفه‌ی اهل مکّه‌ی معظّمه و کسانی که کمتر از شانزده فرسخ با مکه فاصله دارند در باره‌ی فریضه‌ی حج می‌باشد و تفصیل آن در کتاب‌های مناسک حج بیان شده است. از جمله فرق‌هایی که با حج تمتع دارد این است که قربانی کردن در این نوع حج واجب نیست.

❁ اقاله: بر هم زدن معامله بدون دریافت خسارت.

❁ اکراد: جنسی از جن هستند که پرده از آنان برداشته شده تا مانند آدمیان دیده شوند.

❁ التِّحَافُ الصَّمَاء: رد کردن ردا (بالاپوش) از زیر بغل و بر شانه‌ی دیگر انداختن. کاری که مردان غیر شیعه در حال احرام انجام می‌دهند.

❁ انفیه: هر دارویی که به بینی کشند. گردی قهوه‌ای‌رنگ و عطسه‌آور که باعث تحریک غشای بینی می‌شود و جریان اشک را زیاد می‌کند.

❁ انکشاف: برهنه شدن، آشکار شدن.

❁ اهل: کسی است که قدر خوبی را می‌داند و در صدد جبران آن بر می‌آید.

❁ اهل بحث و جدل: کسانی که مریضی مجادله و مرء (بگومگو) دارند و معمولاً در مباحث علمی و حتی امور عادی زندگی، به ایراد اشکال می‌پردازند. در حالی که چندان به دنبال جواب نیستند و بیشتر خود بحث کردن برای‌شان جاذبه دارد.

❁ ایام البیض: روزهای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم هر ماه قمری.

ب

❁ بازی: کارهای بیهوده و بی‌نتیجه‌ای که همراه با تکرار یک یا چند عمل محدود و مشخص باشد.

❁ باکره: دوشیزه. دختر مُهرنشکافته. دختری که به وی دخول نشده باشد.

- بان: درختی با برگ‌های سبز و لطیف و خوشبو که از دانه‌های آن روغن معطر می‌گیرند.
- بخت‌برگشته: نگون‌بخت، بیچاره، مصیبت‌بار.
- بُختی: نوعی شتر خراسانی.
- بَذاء: کلمات زشت و رکیک گفتن، مستهجن سخن گفتن، از تعابیر قبیحه در سخن استفاده کردن.
- بَرَأَت: بیزاری جستن. خود را از تعلق به چیزی یا کسی، پاک کردن.
- بُرد: نوعی پارچه‌ی کتانی راه راه، که یمانی آن معروف است.
- بِرِسام: ورمی سخت که در پرده‌ی میان کبد و قلب، ایجاد می‌شود. درد سینه، التهاب پرده‌ی بین قلب و کبد.
- بَرگَت: نُمو کردن و افزودن. افزایش. خجستگی. نیکبختی. فراوانی. مبارکی.
- بَلْعَم: ترشحات لزج سلول‌های بدن، از اخلاط چهارگانه‌ی بدن در طب قدیم که غلبه‌ی آن، سُستی و بی‌حالی می‌آورد.
- بواسیر: ورم و زخم رگ‌های اطراف مقعد.
- بَهِیم: تمام سیاه.
- بَیداء (ذات الجیش): زمینی هموار بین مکه و مدینه است.

پ

- پرستو: چلچله. پرنده‌ای با بال‌های دراز و نوک تیز و دم دو شاخه که در فصل سرما به مناطق گرمسیر مهاجرت می‌کند.
- پَروار: حیوانی که برای استفاده از گوشتش، پرورش داده می‌شود.
- پوشیه: روبند. پارچه‌ای که زنان برای در امان ماندن از گرما یا نگاه

نامحرمان، بر صورت می‌افکنند.

❖ پیس: کسی که به بیماری پیسی مبتلاست.

❖ پیسی: بیماری پوستی است که بر اثر آن، لکه‌های سپید در بدن پدید آید و آن را لکه لکه و خالدار کند.

ت

❖ تادیب: ادب کردن. تربیت کردن.

❖ تباکی: قیافه‌ی گریه‌کننده به خود گرفتن. خود را به گریه زدن. حالت گریان به خود گرفتن.

❖ تحت الحنک: بخشی از دستار یا عمامه که پس از گذراندن از زیر چانه، به دور سر می‌بندند.

❖ تحمید: حمد و ستایش خدای تعالی گفتن با کلماتی نظیر «الْحَمْدُ لِلَّهِ»

❖ تحیت: درود گفتن. سلام گفتن. خوش‌آمدگویی.

❖ ترتیل: آرامش، رعایت قواعد تجویدی، ادای درست حروف و کلمات و لحن نیکو.

❖ تُرنج: بالنگ. میوه‌ای از نوع مرکبات که پوست آن زبر و ضخیم و زرد رنگ است و در ساختن مربا استفاده می‌شود.

❖ ترور: کشتن ناگهانی یک فرد بدون آن که فرد مورد نظر فرصتی برای دفاع یا مقابله داشته باشد.

❖ تره‌تیزک: شاهی، گیاهی است یک ساله با برگ‌های بیضی شکل، جزء سبزی‌های خوردنی است که مزه‌ای تند و تیز دارد.

❖ تسبیح: گفتنِ ذکر شریف «سُبْحَانَ اللَّهِ».

❖ تسبیحات اربعه: ذکر شریف «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ

اَكْبَرُ»

- تشریح: دهم تا سیزدهم ذی‌حجه.
- تشریح آخر: یکی از ماه‌های تقویم رومی معادل با آذرماه شمسی.
- تشییع فاحشه: علنی کردن و اعلام عمومی کارهای ناروا.
- تعزیت: تسلیت دادن، دلجویی کردن. تسلی دادن و امر کردن به صبر.
- سرسلامتی دادن به بازماندگان عزادار.
- تعویذ: دعایی که برای رفع بلا و دفع چشم‌زخم به گردن یا بازو بسته می‌شود.
- تَفَال (به قرآن): فال زدن، فال‌گویی، فال‌اندازی.
- تَفخِیذ: قرار دادن آلت جنسی در میان ران‌های دیگری برای کامجویی.
- تفسیر به رأی: تفسیر کردن قرآن با غیر قرآن و سخنان استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام).
- تُو کردن: آب دهان انداختن. گویا در اینجا، انداختن آب دهان لازم نباشد بلکه همان حالت و صدایش کافی باشد.
- تَقْدِیس: پاک خواندن. پاک شمردن. تقریباً به معنی تسبیح است. در مورد خدای تعالی با کلماتی همچون «سُبْحَانَ اللَّهِ» انجام می‌شود.
- تَقْصِیر: چیدن قدری از ناخن، موی سر یا صورت، که با این عمل، احرام به پایان می‌رسد.
- تَقْطِیر: قطره قطره آمدن بی‌اختیار ادرار.
- تَکْبِیر: گفتن ذکر شریف «اللَّهُ اَكْبَرُ».
- تَلْبِیْه: آشی است که از سبوس، شیر و عسل یا شیره درست می‌شود.
- تَلْبِیْه: لبیک گفتن در هنگام مُحْرَم شدن.

- تلخه: زردآب. رجوع شود به «صفراء».
- تلقین: فهمانیدن و تفهیم کردن. یادآوری اعتقادات درست در هنگام جان دادن به محتضر یا در کنار جنازه‌ی مُرده و در قبر.
- تمجید: ستودن، به بزرگی یاد کردن، تعریف کردن.
- تنجیم: پیشگویی حوادث از روی حرکت و اوضاع ستارگان.
- تنقلات: آجیل‌ها، شیرینی‌ها و هر چیزی که کم کم و گاه گاه خورند.
- تَنقیه: وارد کردن داروی مایع به روده‌ی بزرگ از راه مقعد.
- توحید: رجوع شود به «کلمه‌ی توحید».
- تَوْشُح: رداء (دوش‌انداز، بالاپوش) را از زیر بغل راست عبور داده و مثل مُحرم، بر دوش چپ افکندن که از کارهای جَبَّاران و مستکبران است.
- تهلیل: گفتنِ ذکر شریف «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ث

- ثَرید: تریز، نانی که در آبگوشت یا شیر و غیره بخیسانند و بخورند.
- ثنای الهی: مجموعه‌ای از تسبیح و تحمید. به معنی «تسبیح» و «تحمید»
مراجعه شود.

ج

- جائر: ستمکار. جورکننده. بیدادگر. ستمگر.
- جُذام: خوره. آکله. نوعی بیماری عفونی و مزمن که ایجاد زخم و جراحت کرده و در بعضی اعضای بدن با ایجاد بی‌حسی، موجب فساد آن عضو می‌شود.
- چَرّی: ماهی‌ای است که جز فقرات و سر آن استخوان ندارد و موهایی

چون سبیل دارد و سخت سیاه با پشت دراز و دهانی فراخ است و آن در مصر به قرموط معروف است. گربه‌ماهی.

✽ جَزَع (یمانی): سنگی سیاه با خال‌های سفید، زرد و سرخ که در معدن عقیق پیدا می‌شود. مهره‌ی یمانی. سنگی است که از یمن و حبشه خیزد و در او شبیه به چشم و طبقات او خطوط دایره‌وار سفید و زرد و سرخ و سیاه ظاهر است و به فارسی، قسمی از آن را «باباغوری» گویند و قسمی «سلیمانی» است و ظاهراً «عینُ الہر؛ چشم گربه» نیز نوعی از جنس او باشد.

✽ جَمَال: شتربان. ساربان.

✽ جَواریش: حلویایی خوش طعم و خوش بو که بعد از غذا به جهت هضم طعام خورده می‌شود.

✽ جَہری (نماز): نمازهای صبح، مغرب و عشاء است که مردان باید حمد و سوره‌ی آن‌ها را با صدای بلند بخوانند.

چ

✽ چکاوک: پرندہ‌ای است خوش‌آواز، کمی بزرگتر از گنجشک که بالای سرش تاج کوچکی از پر دارد. قُنْبَرہ.

ح

✽ حاجب: پرده‌دار، دربان.

✽ حائِض: زنی که در ایام عادت ماهانه است.

✽ حائِل: بازداشت میان دو چیز. آنچه بین دو چیز، فاصله می‌اندازد.

✽ حِجَاب کامل: پوشیدن موی سر و تمام سر و بدن حتی صورت و دست‌ها

اگر آرایش داشته باشد.

● **حدید (صینی):** سنگی است سیاه‌رنگ که در نگین انگشتر به کار می‌رود.

● **حَذْر:** پرهیز کردن. ترسیدن.

● **حَرَبی:** رجوع شود به «کافر حربی».

● **حَرَم:** شهر مکه و محدوده‌ای از اطرافش که با عنوان میقات، مشخص است.

● **حَرَمین:** مکه‌ی مکرّمه و مدینه‌ی منوّره.

● **حمد گفتن:** رجوع شود به «تحمید».

● **حَوْقَله:** ذکر شریف «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ».

خ

● **ختنه:** بریدن پوست یا غلاف سر آلت تناسلی مرد، بنا بر رسم اسلام و یهود.

● **خشن:** رجوع شود به «لباس خشن».

● **خشوع:** در اصطلاح اهل معرفت به معنای تذلل در دل و کوچک دیدن خود در مقابل پروردگار عالمیان است. به عبارت دیگر خشوع یک فروتنی قلبی و اعتقادی است. علامه طباطبایی (ره) در تفسیر کلمه‌ی خشوع می‌نویسد: «خشوع به معنای تأثر خاصی است که به افراد مقهور دست می‌دهد؛ افرادی که در برابر سلطانی قاهر قرار گرفته‌اند، به طوری که همه‌ی توجه وی معطوف او گشته، و از هر جای دیگر قطع می‌شود، و ظاهراً این حالت، درونی است که به نوعی عنایت، به اعضا و جوارح نیز نسبت داده می‌شود.

● **خز:** حیوانی شبیه سمور که از پوستش، پوستین می‌سازند.

● **خزری:** منسوب به خزران که نام ملکی است. منسوب به دربند خزران.

- ✪ خصی: اخته، مرد یا حیوان نرینه‌ای که بیضه‌اش را کشیده باشند.
- ✪ خضاب: آن چه که موی سر و صورت یا پوست بدن را با آن رنگ کنند.
- ✪ خلال: چوب باریکی که با آن خرده‌ی غذای مانده در لای دندان‌ها را خارج کنند.
- ✪ خوزی: منسوب به خوزستان. سرزمینی در جنوب غرب ایران.
- ✪ خوش‌روزی: کسی که رزق او خوب و فراوان رسد. فراخ‌روزی.
- ✪ خیف: رجوع شود به «مسجد خیف».

د

- ✪ داء الفیل: مرضی است که موجب ورم کردن و سفت شدن ساق پا می‌شود. پیل‌پایی، بزرگ‌شدگی پا بر اثر خون یا بلغم غلیظ.
- ✪ دُبیله: ورم بزرگ مدووری است که ماده‌ای چون چرک در آن جمع شود. ورم بزرگی است که دارای دهانه‌های بسیار باشد.
- ✪ دُرّ (نجف): سنگی است سفید و شفاف مانند بلور که در میان آن رگه‌هایی مانند موهای سیاه یا ضربات چکش به یخ دیده می‌شود.
- ✪ درهم: هر درهم شرعی، حدود دو و نیم گرم نقره است.
- ✪ دینارویّه: نوعی سبزی مانند کرفس که بو و طعمی تلخ دارد.

ذ

- ✪ ذَاتُ الْجَنْبِ: دردی در دنده‌ها است که همواره با سرفه و تب باشد. سینه‌پهلوی.
- ✪ ذَاتُ الصَّلَاصِلِ: مکانی معین در راه مکه را گفته‌اند گرچه امروزه مکانی به این نام، بین مکه و مدینه شناخته شده نیست.

- ذبیحه: حیوانی که سرش بریده شده باشد.
- ذراع: از آرنج دست تا نوک انگشتان. حدود نیم متر.

ر

- رَحِیق: شراب خالص و صاف و ویژه و خوشبو. شراب بی‌غش. باده‌ی ناب.
- رداء: بالاپوش، دوش‌انداز.
- رشوه: آنچه به کسی بدهند تا کاری برخلاف وظیفه خود انجام دهد، یا حق کسی را ضایع و باطل کند یا حکمی بر خلاف حق و عدالت بدهد. در فارسی «پاره» و «بُلکفَد» و «بُلکفَت» نیز گفته می‌شود.
- رَمَى جَمَرَات: پرتاب سنگریزه به نمادهای شیطان در مناسک حج.
- روزی دهر: تمام روزهای سال، حتی عید فطر و قربان را پیاپی روزه گرفتن.
- روزی سکوت: سکوت را قید روزه قرار دادن در تمام روزی که روزه گرفته یا مقداری از آن.
- روزی نذر معصیت: روزه‌ای که برای ارتکاب حرام یا ترک واجب، نذر شده باشد.
- روزی وصال: این که نیت کند روز را تا سحر روزه بگیرد و در سحر افطار کند.
- رُهبانیت: طریقت راهبان، گوشه‌نشینی غیر شرعی و ترک دنیا. زهد ترسایان که بازداشتن نفس باشد از حظوظ و لذات چنان که نکاح نکنند و غذای لذیذ و خوب نخورند بلکه گاه برای رفع شهوت، آلت تناسل را می‌بُرند.
- رَهْن: گرو، چیزی که وام‌گیرنده در مقابل وامش در نزد وام‌دهنده به امانت می‌گذارد.

✿ ریزه‌کاری: کارهایی که نیاز به دقت بالا دارد. ترسیم دقیق اشکال و نقش‌های ظریف. خرده‌کاری.

ز

- ✿ زَجْر: بازداشتن. منع کردن. نهی کردن.
- ✿ زَفَاف: ورود به حجله برای اولین نزدیکی.
- ✿ زَمِیر: نوعی ماهی.
- ✿ زَنگی: منسوب به قبایل سیاه‌پوست ساکن آفریقای شرقی. زنگباری. سیاه پوست. اهل زنگبار.
- ✿ زَوَال: متمایل شدن آفتاب از وسط آسمان به سوی مغرب. اذان ظهر.
- ✿ زُهد: بی‌رغبت شدن. ناخواهانی نمودن. روی بازگردانیدن از چیزی به واسطه‌ی حقیر شمردن آن چیز. خواهش نمودن به لذات دنیا. .

ژ

✿ ...

س

- ✿ سائل: کسی که تقاضای کمک مالی کرده است. به کسی که سؤالی می‌پرسد نیز گفته می‌شود که اینجا مراد نیست.
- ✿ ساعد: فاصله‌ی مچ تا آرنج دست.
- ✿ سَبَابَه: انگشت اشاره، انگشت کنار شست.
- ✿ سُبْحَه: دانه‌هایی که با یک رشته نخ به هم پیوسته شده باشد و برای گفتن اذکار استفاده شود. در عرف عامیانه به آن تسبیح می‌گویند.
- ✿ سِبْرَز: عنصری است در شکم که به عربی طحال گویند. پاره‌گوشتی در

معدہ کہ مادہ‌ی سوداست. اندامی است با منفعت بسیار و خانہ‌ی سوداست و ہرگاہ سپرز، فربہ شود جگر و ہمہ‌ی تن لاغر شوند از بہر آنکہ او ضد جگر است و فعل او آن است کہ سودا را کہ در وی خون است از خون جدا کند و بہ خویشتن کشد و مزہی آن بگرداند و ترش کند و غذای خویش از آن بردارد و ہر روز جزوی از آن سودا بہ معدہ فرستد و ترشی آن، معدہ را بگذرد و شہوت طعام پدید آید.

● سخت (آب): رجوع شود بہ «آب سخت».

● سخن چین: شخصی کہ سخن چینی می‌کند.

● سخن چینی: تمامی. خبرکشی.

● سرگین: مدفوع چہارپایان از قبیل اسب و الاغ و استر. تاپالہ. پهن ستوران.

● سرمایہ: مال، دارایی. مالی کہ مایہی درآمد پولی باشد.

● شرمہ: گرد نرم شدہی سولفور آهن یا نقرہ کہ برای سیاہ کردن مژہا و پلک‌ها بہ کار می‌رود. ہر مادہ‌ای کہ بہ پلک چشم مالیدہ شود.

● سُست‌عُنصر: بی‌ارادہ. کم‌تحمل. کم‌ہمت.

● سَعْد: گیاهی است کہ ریشہ‌ای بہ رنگ سیاہ دارد و دارای بوی خوشی است، مُشک زیرزمین.

● سَفَاہت: کم‌تحملی، نشان دادن رفتارهایی کہ نشانہی فرومایگی و سبکی عقل است. با اندک سخنی عصبانی شدن و کلمات درشت گفتن و کارہای خسونت‌آمیز انجام دادن یا در صدد انتقام برآمدن.

● سَقًا: کسی کہ بہ دیگران آب می‌دہد.

● سَنجَاب: پستانداری است از راستہی جوندگان، بزرگ‌تر از موش و

کوچک‌تر از گربه با دُمی دراز و پر مو که از پوستش، پوستین‌های گران‌بها می‌سازند.

- سِنْدی: منسوب به سند. یکی از ایالات غربی پاکستان که شهر کراچی در آن قرار دارد.
- سَوِیق: آرد بوداده، قاووت.

ش

- شَبَاش: پولی که در عروسی بر سر عروس و داماد می‌ریزند.
- شایعه‌پراکنی: بازگو کردن آنچه شنیده‌اند، بدون این که به راست بودنش یقین داشته باشند.
- شَقْرَاق: نوعی کلاغ.
- شُقْره: محل معروفی در مکه است که منازل جَنّیان می‌باشد.
- شَلِیثا: نام دارویی که در فالج و لقوه استعمال می‌کنند. معجونی است که از پال و دواهای دیگر ساخته می‌شود و برای باز شدن زبان، به کار می‌رود.
- شَوَط: رجوع شود به «اشواط».
- شَهادَتین: گفتن جملات «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».
- شیرگوشت: آبگوشتی که به جای آب، شیر و به جای نمک، نبات در آن ریخته شده باشد.

ص

- صاع: واحد وزن و پیمان‌های است معادل چهار مُدّ و مساوی هشت رطل.
- هر مُدّ حدود هفتصد و پنجاه گرم است، بنابراین هر صاع حدود سه هزار

- گرم و معادل یک مَن (سه کیلو) است.
- صَرَافِی: تبدیل کردنِ پول‌ها به یکدیگر.
- صُرَد: مرغی است که گنجشک را شکار می‌کند.
- صَرَع: نوعی بیماری عصبی که با تشنج، احساس درد، خفگی، سستی در اعضای بدن، و حرکات غیرارادی بروز می‌کند.
- صَفراء: خلطی است زردرنگ از اخلاط اربعه که به فارسی آن را تلخه می‌گویند. مایعی زرد مایل به سبزی با مزه‌ی تلخ که از کبد می‌تراود. زردآب.
- صله‌ی رحم: شاد کردن و رسیدگی به خویشان و بستگان.

ض

- ضَجنان: کوهی است در ناحیه‌ی تهامه، به فاصله‌ی بیست و پنج میلی مکه.
- ضَحی: رجوع شود به «نماز ضحی».
- ضمانت: درستی یا صحت چیزی یا کسی یا گفته‌ای را متعهد شدن.

ط

- طعنه زدن: یک بار نیزه زدن. سیلی زدن.

ظ

- ظهار: یعنی مردی با زن خود، صیغه‌ی بیزاری بخواند به این صورت که بگوید: چنان که نزدیکی با مادرم بر من حرام است، تو نیز از این پس چنانی.

ع

● عاریه: آن چه که داده یا گرفته شود به شرط بازگرداندن. در تعریف حقوقی، عقدی است که به موجب آن، یکی از طرفین به طرف دیگر اجازه می‌دهد که از عین مال او به رایگان استفاده نماید.

● عافیت: نقطه‌ی مقابل مصیبت و بلا. مجموعه‌ای از سلامتی جسمی، آرامش روانی و دارایی مالی.

● عانه: زهار، قسمت بالای عورت که مودار است.

● عتاب: خشم گرفتن، سرزنش کردن.

● عده: مدت زمانی که زن، نمی‌تواند در آن مدت، شوهر اختیار نماید.

● عده‌ی طلاق (رجعی): مدت زمانی است که زن پس از خوانده شدن صیغه‌ی طلاق، باید از ازدواج خودداری کند. این مدت، در ازدواج دائم، سه بار قاعدگی است. زن پس از سومین پاک شدن از قاعدگی از عده خارج می‌شود. عده‌ی زنی که قاعده نمی‌شود ولی به سن یائسگی نرسیده ۳ ماه است. {زن یائسه، که پا به سن گذاشته و عادت ماهیانه ندارد و زن نابالغ (کمتر از نه ساله)، حتی اگر با شوهرش آمیزش جنسی داشته، پس از طلاق عده ندارند}.

● عده‌ی نکاح منقطع: در ازدواج موقت، عده‌ی زن باردار مثل ازدواج دائم تا زایمان و عده‌ی مرگ همسر، چهار ماه و ده روز است. اما عده‌ی پایان یافتن مدت یا بخشیده شدن باقیمانده‌ی مدت از سوی شوهر، کمتر از ازدواج دائم یعنی دو بار قاعدگی و پاک شدن است. در زنانی که با وجود عدم یائسگی، عادت نمی‌بینند، این مدت، چهل و پنج روز است.

● عده‌ی وفات: مدت زمانی است که زن پس از شنیدن خبر مرگ شوهرش، باید از ازدواج خودداری کند. این مدت، چهار ماه و ده روز است.

این مدت برای ازدواج دائم یا موقت و زنان یائسه با غیر یائسه فرقی نمی‌کند.

● عَرَضه: اعلام آمادگی زن به شوهرش برای عملیات جنسی و مقدارش آن است که پایین‌تنه‌اش را برهنه کند و به بدن مرد بچسباند.

● عُسْر: سختی، دشواری، تنگدستی، فقر.

● عَقِیْقَه: شتر یا گوسفندی که روز هفتم تولد نوزاد و هنگام تراشیدن موی سر او قربانی می‌کنند. کشتن شتر یا گوسفندی کامل و سالم به نیت دفع بلا از نوزاد.

● عَمْشاء: زنی که ضعف چشم دارد و بیشتر وقت‌ها اشک از چشمش می‌رود.

غ

● غِبْطه: رشک بردن بر سعادت و نیکی کسی بدون بدخواهی نسبت به آن شخص. شادمانی و اظهار خوشحالی از موفقیت کسی.

● غِش (در معامله): داخل کردن جنس نامرغوب در جنس مرغوب و فروختن آن به عنوان جنس مرغوب. آمیختن هر چیز کم‌بها در هر چیز گران‌بها و ناخالص کردن آن. ظاهر ساختن خلاف آنچه در دل باشد. گول زدن.

● غُلُو: نسبت دادن صفات خداوندی به استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام)

● غِیاب: پشت سر، جایی که کسی نبیند و نشود.

● غَیْرَت: محافظت از عصمت، آبرو و نگاهداری از عزت و شرف. حساس بودن بر ارتباط زوجه‌ها و کنیزان با نامحرمان.

ف

❖ **فاخته:** یا صُلُصَل که به فارسی بدان «کوکو» می‌گویند، پرنده‌ای است خاکی‌رنگ شبیه کبوتر و کمی کوچک‌تر از آن که دور گردنش طوقی سیاه دارد.

❖ **فاعل:** کننده‌ی کار. عمل کننده. در اصطلاح به مردی که به مرد دیگری تجاوز جنسی کند، گفته می‌شود. مردی که در عمل زشت لواط به مرد دیگری دخول کند.

❖ **فال:** پیش‌بینی اتفاقات. / فال بد: پیش‌گویی حوادث ناگوار.

❖ **فَتَّق:** ورم بیضه.

❖ **فخر فروشی:** نازیدن، مباحات کردن، از کارهای ناپسندی است که ریشه در صفت بسیار زشت کبر دارد.

❖ **فدیه (ی صید):** فردی که مُحرم است و لباس احرام در تن دارد، نباید صید کند؛ حال اگر عمداً صید کرد، باید کیفر کار خلاف خود را بپردازد که تفصیل آن در کتاب‌های مناسک حج آمده است.

❖ **فِرَاسَت:** زیرکی خاصی که دارنده‌اش می‌تواند از ظاهر افراد و امور، به باطن آنها پی ببرد. ادراک و دریافتن باطن چیزی با دیدن ظاهر آن.

❖ **فَرِيسَةُ السَّبُع:** حیوانی که توسط درنده‌ای وحشی کشته شده باشد.

❖ **فزع اکبر:** روز قیامت که بزرگترین ناله‌ها از انسان‌ها بر می‌خیزد.

❖ **فَصَاحَت:** بیان روشن و دور از گنگی و ابهام.

❖ **فَضْد:** رگ زدن، خون گرفتن از طریق نیشتر (تیغ) زدن به رگ.

❖ **فَلَج:** سستی اعضاء.

❖ **فُوت کردن:** پُف کردن. از دهان بیرون کردن بازدم برای تیز کردن آتش و

خاموش کردن چراغ و شمع و یا خنک کردن طعام یا نوشابه‌ی گرم.

ق

- قابله: ماما. زنی که حامله را در وضع حمل، یاری می‌رساند.
- قَبْصَه: چهار انگشتِ بسته. مُشت.
- قَدید: گوشتِ نمک‌سود یا خشک شده در آفتاب.
- قِران (حج): وظیفه‌ی اهل مکّه‌ی معظّمه و کسانی که کمتر از شانزده فرسخ با مکه فاصله دارند در باره‌ی فریضه‌ی حج می‌باشد و تفصیل آن در کتاب‌های مناسک حج بیان شده است.
- قُرَعَه: کاری که در هنگام تحیر در تعیین موضوعی انجام می‌دهند تا یک طرف که حق است، به مدد عالم غیب، مشخص گردد.
- قَرَقَاوُل: پرنده‌ای سیاه‌رنگ است. تَدْرُو، خروس صحرائی، تورنگ.
- قَزَعَه: تراشیدن سر و باقی گذاشتن قسمتی از موهای وسط سر. تراشیدن قسمتی و باقی گذاشتن قسمتی از موی سر.
- قَسَم جَلالَه: قسم خوردن به لفظ جلاله‌ی «الله» مانند: واللّه، تالله.
- قَطَاة: کبوتری طوقدار شبیه قُمّری.
- قُلُوَه: کلیه، گرده، یکی از دو غده‌ی بزرگی که بر دو طرف پهلوی انسان و حیوان است و از آن ادرار تولید می‌شود.
- قَنَدِهاری: منسوب به قندهار. شهری از خراسان بزرگ که اکنون در تصرف افغان‌هاست و در کشور افغانستان کنونی قرار دارد.
- قَوْلَنج: گرفتگی دردناک روده‌ها.
- قَهْقَهه: با صدای بلند خندیدن.
- قَی: استفراغ کردن. بیرون ریختن محتویات معده از راه دهان.

ک

❖ کافر حربی: کافری که در حال جنگ با مسلمانان است.
❖ کافرِ ذمی: اقلیت‌های مذهبی که در شرایط صلح با حکومت اسلام به سر می‌برند.

❖ کافرِ غیرِ کتابی: غیر از زرتشتی، یهودی، مسیحی و صابئی.
❖ کاملُ الخلقه: حیوانی که قسمتی از بدنش مانند شاخ، بیضه یا گوش از او جدا نشده باشد.

❖ کپل: قسمت بالای ران در قسمت عقب که بر آمده است.
❖ گرگس: از مرغان شکاری با جثه‌ی بزرگ و منقار و چنگال قوی که لاشه‌ی جانوران را می‌خورد، مردارخوار، لاشخور، نسر.
❖ کِفَالَت: به عهده گرفتن کاری به جای کسی.

❖ کلماتِ فَرَج: این عبارت شریف است: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

❖ کلمه‌ی توحید: ذکر شریف «لا اله الا الله».
❖ کُنْدُر: شیرهی خشک‌شده‌ای است از درختی شبیه به درخت پسته که چون آن را بر آتش ریزند، بوی خوش برآورد.

گ

❖ گز: درختی است که بیشتر در کناره‌ی آب و رودخانه می‌روید و به ارتفاع پانزده متر و بیشتر هم می‌رسد. درخت گز از درختان گرمسیری و ویژه‌ی

شوره‌زارهاست؛ چون مقاومت آن در برابر کم آبی بسیار می‌باشد.
* گشنیز: گیاهی است یک ساله با گل‌های سفید و چتری، از سبزی‌های خوردنی که مزه‌ی آن تند است.

ل

* لباسِ خَشن: لباس درشت‌باف، کلفت، ستبر، تیره.
* لَقْوَه: بیماری‌ای که موجب کج شدن لب، دهان و فک می‌شود.

م

* مَأثور: سخنی که با سند درست و در منبع معتبر، به استادان منہاج فردوسیان (علیهم‌السلام) منسوب شده باشد.
* مارماهی: ماهی‌ای سیاه‌رنگ و بی‌فلس است و استخوان کمی دارد و یهودیان آن را می‌خورند. در مازندران به آن «کلیس» و در تنکابن «اسپلی» می‌گویند. ظاهری شبیه به مار و دهانی گرد دارد. زیان‌ش شبیه به استوانه می‌باشد که در دهانش رفت و آمد می‌کند.
* مَأْرَمَین: جایی مشخص بین مشعر و عرفات است.
* ماه‌های حرام: محرم، رجب، ذی‌قعدة و ذی‌حجه.
* مُبالغَه: سخت کوشیدن در کاری. بسیار کوشیدن.
* مُباهلَه: بر یکدیگر لعنت کردن. روزی که استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) با نصارای نجران قرار گذاشتند که یکدیگر را لعنت کنند تا هر کدام که بر باطل باشد، به عذاب الهی دچار گردد ولی علمای مسیحی نجران منصرف شده و مباحله نکردند.
* مُترَدِّیَه: حیوانی که از محلی بلند چون کوه و یا لبه‌ی چاه و امثال آن

سقوط کند و بمیرد.

● مُتَنَجِّس: چیزی که نجس شده مثل لباسی که آلوده به خون است.

● مُتَلَّثَه: برنج، نخود و باقلای پخته که با یکدیگر، مخلوط و کوبیده شده باشد.

● مُثَلَه: جدا کردن اجزای بدن مُرده در صورتی که قابل استفاده نباشد.

● مَجُوسِی: آتش پرست، پیرو زرتشت، گبر.

● مُحَارِب: کسی که به قصد ترساندن مسلمانان، سلاح کشیده است.

● مُحَارِزَه: بیرون آوردن سلاح، به قصد ترساندن مسلمانان.

● مُحْتَضِر: کسی که دارد جان می‌دهد.

● مُحْتَلِم: به «احتلام» رجوع شود.

● مُحَسَّر: رجوع شود به «وادی محسّر»

● مُحَنَّث: مردی که در نزدیکی، ناتوان باشد و حالات زنانه داشته باشد. کنایه از بی‌غیرت و بی‌حمیت.

● مُدَّ طَعَام: ۷۵۰ گرم از خوراکی‌هایی مانند آرد، گندم، برنج و مانند آن است.

● مَذْبِح: محل مخصوص سر بریدن.

● مَذْی: مایع بی‌رنگی که با تحریک مختصر جنسی از انسان خارج می‌شود و جهش ندارد.

● مُرْدَار: لاشه‌ی مرده. جسد حیوانی که ذبح نشده، مرده است. جیفه. لاش.

● مَزاج: رجوع به «اجابت مزاج» شود.

● مُزَايِدَه: در معرض فروش گذاشتن چیزی به نحوی که هر خریداری که قیمت بیشتر پیشنهاد کرد، به وی فروخته شود.

• **مُزْدَلَفَه:** نام دیگر مشعرالحرام است که محلی است میان عرفات و منا، حجاج باید بعد از غروب شرعی روز عرفه یعنی پس از پایان وقوف اختیاری در عرفات به این سمت حرکت کنند.

• **مُسَاجِقَه:** همجنس‌بازی دو زن.

• **مَسْجِد خَیْف:** مسجدی در سرزمین منا.

• **مَسْح شده:** حیواناتی که در اصل، انسان بوده‌اند ولی بر اثر ارتکاب برخی گناهان، به عذاب الهی گرفتار شده و به صورت حیوانی تغییر یافته‌اند. این حیوانات عبارتند از: فیل، خرس، خوک، میمون، مارماهی، سوسمار، شب پره (پرستو)، کرم سیاه، عقرب، عنکبوت، خرگوش، شَهِیل و زهره (نام دو حیوان دریایی است).

• **مُشْرِک:** کسی که برای خدا شریک قایل باشد. کسی که خدا را متعدد می‌پندارد.

• **مَشْعَر:** رجوع شود به «مزدلفه».

• **مُشَوَّه:** زشت گردانیده. عیب کرده شده.

• **مُصَافِحَه:** دست دادن. دست یکدیگر را از روبرو گرفتن.

• **مُصْحَف:** برگه‌های قرآن کریم که در بین دو جلد قرار دارد.

• **مَضْمَضَه:** چرخاندن آب در دهان و بیرون ریختن آن.

• **مُعَانِقَه:** یکدیگر را در آغوش کشیدن، یکدیگر را در برگرفتن. دست به گردن هم انداختن، روبوسی.

• **مَغْبُوط:** نیک‌بختی که دیگران به حالش غبطه خورند.

• **مَغْبُون:** فریب‌خورده در تجارت.

• **مَفْعُول:** مردی که در عمل زشت لواط توسط مردی به او دخول شده باشد.

- ❖ مُقَاتَلَه: جنگ، پیکار، نبرد، جدال، خونریزی، کشتار، زد و خورد.
- ❖ مُکَارِی: کسی که اسب و خر و قاطر و شتر و غیره به کرایه دهد. خربنده. خرکچی. قاطرچی. چارپادار. کسی که به وسیله‌ی چارپایان اهلی مانند اسب و خر و قاطر و یابو، مسافر و بار حمل و نقل می‌کند.
- ❖ مَلَس: ترش و شیرین، میوه‌ای که مزه‌ی ترش و شیرین دارد.
- ❖ مَلْعُون: رانده و دور شده از نیکی و رحمت.
- ❖ مُنَافِق: کسی که در آشکار دعوی مسلمانی کند و در نهان کفر ورزد. دارای نفاق و دورویی در دین یعنی پنهان کردن کفر و آشکار نمودن ایمان.
- ❖ مَنَاقِب: جمع منقبت. هنرها و کارهای نیکویی که موجب ستایش شود.
- ❖ مُنْخِنَقَه: حیوانی که عمدی یا اتفاقی، خفه شده باشد.
- ❖ مُوذِی: اذیت کننده، آزار رساننده.
- ❖ مُوزِد: درختی همیشه سبز و دارای برگ‌ی خوشبو و گلی سپید کوچک و خوشبو است که میوه‌ی خشک شده‌ی آن را آس‌دانه نامند و چوب آن را در مثبت‌کاری و دیگر صنعت‌های ظریف به کار می‌برند.
- ❖ مُوزُون: جنسی که خرید و فروشش بر مبنای وزن کردن و کشیدن در ترازو باشد.
- ❖ مَوْقُودَه: حیوانی که آن قدر او را بزنند تا بمیرد.
- ❖ مَوِيز: انگوری که بدون استفاده از مواد قلیایی مانند اشخار (نوشادر) به کشمش تبدیل شود و قرمز تیره یا سیاه‌رنگ است.
- ❖ مَهْرُ السُّنَّة: پانصد درهم نقره. هر درهم حدوداً معادل دو و نیم گرم است.
- ❖ مَهْرُ جَل: حشره‌ای شبیه ملخ.

✪ میل: واحد اندازه‌گیری مسافت، برابر با یک‌سوم فرسخ.

ن

✪ ناهل: کسی است که قدر خوبی را نمی‌داند و در صدد جبران آن بر نمی‌آید و امید جبران هم از او نمی‌رود و حتی احتمال دارد، در مقابل خوبی، بدی روا دارد.

✪ ناسپاسی: ناشکری. نمک بحرامی. بی‌وفایی. کفران نعمت. نمک‌ناشناسی.

✪ ناشتا: گرسنه. کسی که از صبح، غذا نخورده باشد. صبحانه نخورده.

✪ ناصبی: دشمن استادان منهج فردوسیان (علیهم‌السلام) و اصحاب منهج فردوسیان (علیهم‌الرحمة‌والابتهاج).

✪ ناصبیه: مؤنت ناصبی.

✪ نَباشی: نبش قبر کردن، دستبرد زدن به آرامگاه مؤمنین و مؤمنات.

✪ نَبَطی: منسوب به قوم نبط. قومی که در بطائح، میان عراق عرب و عراق عجم، یا به سواد عراق ساکن بوده‌اند، و اینان مردمی غیرعرب بوده‌اند که عربیت گزیده‌اند. اعراب نبطی در کویرها زندگی می‌کنند و شغل آنها تربیت شتر و گوسفند است.

✪ نجوا: درگوشی صحبت کردن.

✪ نَحْر: کشتن شتر به وسیله‌ی وارد کردن قمه در گودی زیر گردنش، قبل از سر بردن.

✪ نَطیحَه: حیوانی که بر اثر شاخ حیوان دیگری مُرده باشد.

✪ نِفاس: زچگی زن. حالت وضع حمل. خونی که پس از زاییدن از زن خارج شود. خون ولادت.

- ❖ نِفاق: دورویی کردن. دورویی. مکر و ریا.
- ❖ نِقْرِس: ورم مفصل شست پا.
- ❖ نُقْرَه: گودی پشت سر، چاهک پس گردن انسان در منتهای سر.
- ❖ نماز جَهْرِي: رجوع شود به «جهری».
- ❖ نماز ضُحی: نماز خواندن در فاصله‌ی طلوع آفتاب تا اذان ظهر به نیت ورود و استحباب. این نماز را غیر شیعیان، به نیت این که از استاد اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) وارد شده است، می‌خوانند ولی شیعیان، بدعت می‌دانند.
- ❖ نُورَه: واجبی، پودر نظافت. پودری سفیدرنگ است که به حالت خمیرشده برای زایل کردن موهای زاید بدن، استفاده می‌شود.
- ❖ نُوکِيسَه: نودولت. آن که تازه به مال و دارائی رسیده باشد. تازه به دوران رسیده. ندید بدید. آن که نداشته و سپس دارا شده است.

و

- ❖ وادی مُحَسَّر: وادی‌ای در انتهای مشعر الحرام است که با علائم خاصی مشخص شده است.
- ❖ وُتَيْرَه: دو رکعت نماز نشسته که بعد از نماز عشاء خوانده می‌شود.
- ❖ وداع: بدرود. خداحافظی.
- ❖ وَسَطی: بلندترین انگشت دست، انگشت سوم از هر طرف.
- ❖ وَسْمَه: گیاهی است با برگ‌هایی شبیه برگ مورد که پس از رسیدن، سیاه می‌شود و از آن برای رنگ کردن ابرو استفاده می‌کردند. رنگ ریش.
- ❖ وَسواس: اندیشه‌ی بد. القاء شیطانی. فکر یا عمل تردیدآمیز. هر بدی‌ای که به قلب خطور کند و در آن خیر و صلاح نباشد. آنچه شیطان در دل انسان

افکند و او را به کار بد برانگیزد.

❖ وَصی: کسی که وصیت‌کننده، او را مأمور اجرای وصیت خود کند.

❖ وَلیمه: مهمانی‌ای که به مناسبت عروسی، بازگشت از سفر زیارتی، تولد فرزند، یا خرید خانه و مانند آن می‌دهند.

ه

❖ هُدُهد: پرنده‌ای خاکی‌رنگ، کوچک‌تر از کبوتر با خال‌های زرد، سیاه و سفید که روی سرش دسته‌ای پَر به شکل تاج یا شانه دارد. شانه‌به‌سر. مرغ سلیمان. پوپک.

❖ هَرَوَله: نوعی از حرکت بین راه رفتن و دویدن.

❖ هَلیم: ضبط درست این کلمه به همین صورت است گرچه در ادبیات عامیانه به صورت «حلیم» نوشته می‌شود. خوراکی است که از بلغور گندم و گوشت می‌پزند و در ضمن پختن، پیوسته به هم می‌زنند تا لعاب بگیرد و سپس روغن و گونه‌ای از ادویه‌ی معطر (بیشتر دارچین) به آن می‌افزایند.

ی

❖ یائسه: زنی که دیگر عادت ماهانه نشود.

❖ یافوخ: محل التقای استخوان مؤخر سر. تشنگ. جاندانه. ملاح، وقتی که سخت و سفت شده باشد.

❖ یَرَقان: هپاتیت. زردی.